



THE  
RAKSHANYA YATHRIKUM:



TAMIL POETICAL WORK,

BASED ON THE STORY

OF

THE PILGRIM'S PROGRESS

OF

JOHN BUNYAN.

BY

H. A. KRISHNA PILLAI,

*PALAMCOTTAH.*

First Edition, 1,000 Copies.

M A D R A S:

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1894.

(*Copyright Registered*)



# இரகூணிய யாத்திரிகம்.

இது

பாளையங்கோட்டை

H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

MAHAMAHOPADHYAYA  
JR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY  
TIRUVANMIYUR - 1 MADRAS 41

முதலாம் பதிப்பு

சென்னப்பட்டணம்.

இந்திய கல்வி அபிவிாததி சங்கத்தாரால்  
கி. க. அ. சங்கத்தாரது அச்சககூடத்தில்  
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க அ க ச .





## PREFACE.



IT is an acknowledged fact that the Tamil Christian Church is sadly deficient in vernacular literature of a really high-class order. Many of the works at present in existence are mere translations,—and for the most part very literal ones,—of popular English books. Moreover they are written in a style which, while it is intelligible to the ordinary reader, possesses no pretensions to literary merit and does not attract the attention of the more thoughtful and intelligent section of the Tamil community. The author of the book before us has, therefore, at the cost of much time and pains, laboured to produce something which shall be really worthy, from a literary point of view, of “the glorious Gospel of the blessed God.” The devout and intelligent reader must judge for himself as to the measure of success which has been achieved.

A few remarks are necessary, by way of introduction, in order to elucidate the object and nature of the poem which is now, for the first time, placed before the public.

1. **The author's object.**—As its title implies, the work in question is based, as regards its general plan and structure, on John Bunyan's immortal allegory, “The Pilgrim's Progress.” The aim of the author has been to adopt the plan of that inimitable story, but so to clothe it in new and elegant attire as to present it to us in a really Tamil guise. Those who are acquainted with Tamil poetical compositions and the laws which govern them will be aware that there are certain features, in respect of arrangement and illustration, which are considered indispensable. These fea-

tures will be found to have been faithfully preserved, except where the observance of them would have been inconsistent with the higher laws of Christian truth and purity. The result of our author's labours, spread over a period of no less than 14 years, is a beautiful classic poem, comprised in 5 books, which are divided into 47 sections or cantos and contain in all about 4000 stanzas

2. **Points of contrast with Hindu poems.**—While our author has followed, wherever possible, the accepted laws relating to Tamil poems, it will readily be seen that certain points of difference present themselves, arising, for the most part, from the grand requirements of the Gospel. For example, those impure metaphors and questionable similes which defile the pages of so many Hindu books are conspicuous by their absence here. There is a like omission of that tendency to gross exaggeration and of that puerile fondness for the wonderful and the incredible which form so striking a feature in the famous Indian epics. The mind of the reader is directed here, throughout, to “things that are true, honest, pure, lovely, and of good report.” Attention is also directed to the fact that the author has sought to avoid ambiguity both in style and language. Whereas many Hindu poets labour to obscure their real meaning in difficult and ambiguous stanzas, our author, on the contrary, has stated his intention most clearly in the preface and has written in a style which, while it is distinctly good and classical, will yet be easily intelligible to those who have anything like a fair knowledge of the Tamil language. It ought to be added that the present work differs from the standard Tamil classical poems in the free use it makes of Sanskrit words. The traditional usage of Tamil poetry is to avoid an admixture of foreign words, but, in these days, Sanskrit has so completely permeated the Tamil language and its rich and mellifluous words are in such repute that our author has felt fully justified in adopting an independent course in the matter. .

3. **Features deserving special notice**—Though adopting the main framework of the "Pilgrim's Progress", it will be found that the poem before us is original in many particulars. Every opportunity has been seized, consistently with the continuity of the story, for the introduction of fine passages which clearly enunciate the distinctive truths of the Gospel, as contrasted with the tenets of Hinduism. The existence of a future state,—the true doctrine as to heaven and hell,—the teaching of the Bible as to sin and righteousness,—the consequences attending merit and demerit both in this world and the next,—the Gospel plan whereby Divine justice and mercy meet together in perfect harmony,—the advantages of connexion with the Church of Christ and the bright reality of the 'communion of saints',—the spiritual exercises of Christianity in contrast with the ceremonial observances of Hinduism,—'the means of grace afforded us here and the hope of glory hereafter',—all these themes and topics are finely treated by the author. Quite a number of model sermonettes and exhortations are interspersed throughout the poem. It should be specially noticed also that those attributes which are so highly extolled by the Tamil moral poets (e.g. patience) are here held up to view, so to speak, in the light of the Gospel and transfigured by the glory which falls on them from the face of Jesus Christ. The careful reader will hardly fail to recognise, also, a wealth of illustration and quotation taken both from the inspired pages of Holy Scripture and also from standard Tamil works.

The thanks of all who love the Tamil language, and especially of those who wish to see a vernacular Christian literature worthy of the name, are due to Dr. Murdoch and the Christian Literature Society for their kindness in publishing the book before us. They have never yet published a Tamil book more deserving of patronage and support. I would specially commend this book to all Principals of Mission Colleges and Schools as a class-book to be

studied and as a vehicle for conveying to the minds of Hindu students the great verities of the Gospel in a form which cannot fail to attract and interest. Having read the whole of it myself carefully, and derived much pleasure and benefit therefrom, I can the more readily recommend it warmly to the notice of others, in the earnest hope that God will bless the author's effort and use it to glorify His Holy Name

PAI AMCOIIAH, }  
*March 31st, 1894.* }

T WALKER,  
*Missionary, C. M. S.*

---

## மு க வு ரா .



திரியேக தெய்வத்தின் திருவருட் பிரசாதமே பல வேறுதகைகளைக் கொண்டு என்னுள்ளத்தில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்மேல் அவாவையும், கவலையையு மூட்டி,

“இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறுமபென வேகு மாககம்  
ஒருதலை யானுங் காண துணங்கிய”

எனனை என குடுமபததோடு இரக்ஷணிய பெருமானாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய திருவடிகளுக்குக் கொத்தடிமையாகத் தடுத்துக்கொண்டது, இம்மட்டுந் துணை நின்று ஈடேற்ற வழியில் நடத்தி வருகின்றது. அதுவே இரக்ஷாபெருமானின் தீவ்விய காருண்யச் செயல்களை எப்போதுஞ் சிந்திக்கவும், சொந்தமிழ்க் கவிமலை சாற்றி அவரது திருவடிகளைத் துதிக்கவும் வேண்டு மென்கிற வாஞ்சையையும், என்னசிலநூல்களைய இரக்ஷணிய சத்தியத்தை என் சுதேசிகளான

“முத்த மிழ்ததனை யினமுறை போகிய  
உத்த மககவிகட்கு”

புரணியவாய் வற்புறுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை என்னசத்தானறி, மேன்மேலாக வளர்த்து வந்தது. ஆதலினால் இரக்ஷணிய வேதத்தின் உத்தர பாகமாகிய சுவிசேஷ சத்தியத்தையுடைய, அங்கிலேய பக்த சிரேஷ்டனொருவா இங்கிலிஷ் பாஷையில் வாசகமாக, அதி யுகிதமாக, வெகு விரயமாக, வரைந்து தந்த “பில்கி ஸ்புரோகிரஸ்” என்ற கிரந்தமொன்று அநேக பாஷைகளில் மொழியாக்கப்பட்டு வழங்கி வருமாறு தமிழிலு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகாலமாய் இங்காட்டிற் பயன்பட்டு வருகிற “மோஷ்ய பிரயாம” என்ற புஸ்தகத்தி லடங்கிய அருமையான பொருளையும், அதன் சுருத்தையுந் தழுவித் தேவ கிருபையை முன்னிட்டு இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் என்ற இநதக் லாவியத்தைச் செய்யுட் பாவாக யற்றத துணிற்கேன்.

2. திருவருட பலத்தால் என் உததியோச விஷயத்திற் செலவிட்ட நோம போக மீநத நேரங்களிலும், விசேஷமாய் வியாதிபபட்டிருந்த இராக் காலங்களிலும் உனோதது இராத நூலேச செய்து முடிக்க அருக னானேன். ஆராயந தொடங்கி உததேசம் ஆயிரரகு செய்யுள முடியு மட்டாக (பபின்னே யெனக்கு ஜீவன கிடைத்தபோதிலும்) இநத நூலைப் பூரணமாய்ப் பாடி முடிப்பெனென்ற நபிக்கை கிஞ்சித்து மிலலாநிருந்தது. ஆனபோதிலும், அபபோதப்போது பாடி முடிந்த வற்றில, பாளையங்கோட்டையில் மாஸநதோறும் பிரகரயாகித “நற போதகம்” எனணும பத்திரிகையில், கொஞ்சக கொஞ்சம அச்சிடு வித்து வநதநிலை, அமமட்டில விதவானகளான சில சிநேகிதா வாசித துப பாததுத ‘தமிழ் நாட்டில் இது பிரயோஜனப்படக கூடியது, இளக்கரியாது பாடி முடிக்கவே வேண்டும்’ எனறு பலவாரூய வற புறத்திச சொல்லி வநதநினும, எனக்குள ஆதிதொநித்துளள பிரீசி வரவாக கநிதந வநதநினும, காலக குறுகாது நீடிசகநினும சமமா விண காலம போகருவதில் இஷ்டமில்லாதநினும, இத வைதிக காலகேபமாக வாய்த்தநினும, மனசில ஊக்கமுண்டா கித தொடாசியாய் விடாப்பிடியாய் முழு பலநதோடு முயறசித்து வநதேனெனிறும், ஆனடாணிடு நோநத பல விக்கினககா இடை யூறகனால தநிகாறூறு இடைக்கிடை சிறிது காலம ஒரு செய்யுள் ள’ முகவும வாயசகாமற் கழிநது போனதுமுணிடு. ஆயினுப ள’ ளக்கிரகம் முறறுப்பெறச செயதது. கடவுளுக்கே ஸ்தோ திரா...

3. இராகுணிய யாததிரிகம்’ எனற தென்ணையெனில —ஆன்ட ஸடேறறத்தை திருப்பியோருடைய உள்ளத்து அபபேறு லபிகரே மட்டாக வைநிக் மாாககத்து நிகமும சிநதா யாதநினாயின ஆதிடே டநகரான சமபவங்களின விாததாநதத்தை விளக்கிக காட்டுகிறு என்பதேயாம அஃது எவவாறெனில, அதன பொழிப்பு வ மாறு —

அருதிநிதநிய ஸ்வாயர்புவாய், அசண்ட பரிபூரண வஸ்துவா அனநக கல்யாண குண சகிதராயச, சகலலோக தூநதராய, வ் றிருக்கிறை திரியேக தெய்வமாகிய கடவுள்வேநதன், பூமண்டல தைச சிருஷ்டித்தது, அதில தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து

பிரஜைகளுக்கு விதிநிஷேதங்களை ஏறபடுத்திச், சகல நன்மைகளையும் பிரதிதினமும் அருளிச்செய்து, செங்கோல செலுத்தி, அரசாண்டு வருகிறாரென்பதையும்,—பூர்வர தொடுதது, ராஜ துரோகியாய், ராஜ்ய னிரோதியாய், ஏறபட்ட பைசாஸ்த தலைவன இவ்வுலகத்ததுப் பூவருடிகளாகிய மனுப பிரதமனாரையும், அவா வழிப்பட்ட சகல சந்தநி பாபபாசங்களையும், வருந்திதந, மருடடித, தூபபோதனை செய்து, பரலோக ராஜரிகப பிரமாணங்களை மீறும்படியேன், உலக சிற்றினிப்பங்களை யுட்டித, தன்னுடைய அபாட்சியை ஸ்தாபித்தாரென்பதையும்,—இராமபவத்தைப்பரலோகந்தரசன் அறிந்தமாதிரி ராம, பராசடிப்பட்ட தமமுடைய பிரஜைகளை மீட்கக கருதி, ஆரம்ப காலத்திற 'கிரியை யுடம்படிககை' என்ற பூவ பிரமாணத்தைச் செய்து, தமமுடைய பாமராஜயக் குடிகளாய் மனநகிருமபித்த யடையதக்கந்தாசுத காம ஏறபடுத்திய பூவ பாதையைப் பற்றிச் சொன்னோருக்கு இனை பிரதாரம் அவாசன நிறுதககளைல்லாம னனிககபாடுமென்றம், நித்திய பேரின்பம் அருளப்படுமென்றம், னம்பரப்படுத்திப், பூவ ஏறபாட்டை ஸ்தாபகரு செய்தாரென்பதையும்.—பின்பு தக்க காலத்தில் தமமுடைய குமாராகிய இளவாரா நிலவுலகத்தில் விடுதது, அவா முலமாயக் 'கிருபை யுடம்படிகக'யை விளம்பரப்படுத்திப், பசாசையும் மனநகிருமபி வராத பிள்ளை சைரியங்களையும் ஜெயித்தது, உலகத்திற பிரதமத்தில் வித்தித்தாமமத்தை நிலைப்படுத்திப், பூவ ராஜபாதையைப் புதுக்கி, அவ சூழி பிடித்துப் பரலோக யாதநினை செய்ய வருவோருக்குக் கடைசிடடுந துணை நின்ற, நித்திய பேரின்ப ராஜபத்தை யடைவிககிறு துபுபாதையும்.—அதிபூவர தொடங்கி ராஜபாதை பிடித்துப் பிரயாசுருசெய்து பாம ராஜயத்தை யடைந்தவர்களில் முக்கியமான ராஜ சந்தா இன்னினனா, அவருடைய விர்த்தநாத மிதுவிது வென்பதையும்,—ஏகதேச வருவகமாய்ப் புலப்படுத்தி, இரக்ஷணிய சிந்தாத்திரையினுடைய விசேஷ தருமங்கள் இதக்கையன வென்று உலகத்துக்குத் தெளிவாய்த தெரிவிக்கும் பொருட்டுத் திருச்சபையிலுள்ள பாரா அவரவரே தனித்தனி செய்துவருளு சிந்தா யாதநினை யை யல்ல, பாரதுவில் உலகஞானி யாவானொருவனமேற சாட்டி, அவன பாம சூருணியாகிய திரியேக கடவுளாசனின பேருளின மாட்சியால



தன்னையும் தன்னுடைய அகோர பாவத்தின் நிரப்பந்த நிலைமையையும் அதனிமித்தம் தனக்கு வரவிருக்கிற அதிபயங்கரமான முடிவைபு முணர்ந்து, மலங்கிக, கலங்கி, மயங்கித், தியங்கி, ஆமை ரகைக்கு நான் இனி பென்ன ரெயவேனெனக கவன்ற, பரிதபிக்கச்சே, இசுபா சாவாதத சாதனமாகத் தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற இரக்சணிய சுருதியைக் கருகதோடு வாசிதமம், குருமுன லிலையிற் கேட்டும, இரக்சணிய மூாததியாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவான ஒருவரே பாவ விநாச ரென்றும், அவரது பிராயசங்கித மகத்தான புண்ணியம் தனக்குக் கதியென்றும், அவரைப் பற்றும் அன்பின கிரியை செய்கிற தீர்க்க விசுவாசமே இரக்சிப்புக்கு தோதுவென்றும் அறிந்து, சிந்தை தெளிந்து, சாவ பரிதரியாகநு செய்யது, பாம குருவின் திருவடிசுளுக்கு லீரத்தையோடு தொழுபு பூண்டு, பிரிந்தனை பண்ணி, நான்தனைக் கூபெற்றாக, கிறிஸ்தவனான பிறகு, பரிசுத்தாவிரினை அங்கிருத்தன, கயடைந்து, ஜெப தப வீரத சீலனப், இயன்றமட்டிம சனமார நெறி பிரகாது நடந்து, பாவமனலிபரையும உலகந் தாகக்கூடாத தேசமாதானதைபு மடைந்து, சித்த சா நசலபர்க்குறைய ஸ்தவிரய ப பக்ரியுடன் காலங் கழித்த வரூையில் அவனுக்கு இடைக்கில் யுண்டுபட்ட பல, னேழும், சோதனையும், அவற்ற னுண்டுபட்ட தீயும், நோந்த பல தீங்கும், இதனிமித்தம் அவனுக்குள் ஞாண்ட பரராபாபங்களும், ஆண்டாண்டு கிடைத்த தேவ ஒத்தாசைகளும், அது கொண்டடைந்த விசுவாச உரமும், நன்றியறிந்த அவனது அன்பின கிரியைகளும், கடைசியில் வயோதிககூகித் தேகவியோ மடைபுரு சந்தாபம, அவனுக்குள் ஞாண்டான கலக்கங்களும், அபொழுது பக்தவறசலராகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமான பிரசன்னராகி, தமது லீங்காயத் திருக்கோலக காட்சி யளித்து, அஞ்சேல அஞ்லென்று திருவாய் மலாந்து, அன்பின திருக்கரம் நீட்டி, ஆவலு பற்றிப்பிடித்து, ஆதரவு புரிந்து, தமது சரணாவிந்தத்தை யடைவி, றுளிய சமயம், கிறிஸ்தவனடைந்த பரமானந்தமு மாகிய இதய புனித விஷயங்களை யாததிராளுடமாக இயற்றிய சொப்ப பாவனா சரிதமாம்.

4. இந்த நூல்—

“பெருங்காப பியமே காபிய மென்றாக  
கிரண்டா யியலும் பொருடடொடா நிலயே”

என்ற பிரமாணப்படி அமைக்கப்பட்ட பெருங்காப்பியம்மா

ஆயின், அதற்குரிய அங்கங்கள் யாவு மொருங்கே யமைந்துள்ளனவாவெனில், அப்படியன்று. இரக்ஷணிய சமயக் கொள்கைக்கு அடாததும் அநாவலியகமானுமான சில அங்கங்களையும், அதுசீதமான புணைநதுகைகளையுந் தவித்தது, உத்கிருஷ்டமுள்ள

‘தன்னிக ரில்லாத தலைவனை யுடைத்தார்’

‘நாற்பொருட் பயக்கு நடைபெறாத தாகி’

என்று இதுயாதி புனித அங்கங்க ளெல்லாவற்றையுந் தழுவி இயற்றப்பட்டது.

‘கூறிய வறுபயிற் சிலகுறை திமலினும்

கேறுபா டினறென விளம்பினா புலவர்’

என்பதறை பெருங்காப்பியமே யானெனக். இந்நூலின் செய்யுள் நகைப் பெருமபாயம ஸ்ரீமத கம்பராமாயணச் செய்யுள் நடையையும், ன் போககையுந் அபரரித்தே இயனநாளத்திரம், அமைக்கப்பட ஏனெனில், காபராமாயணமொன்றே சற்றேரொவரும் வியந்து, நது, மெச்சாத தக்கது.

கம்ப நாடன கவிதையைப் போற சற்றோடு கிதயங் களியாதே”

‘ந உணமைமொழி யனறே’ புல்லாமல—

“முன்னோ மொழிபொருளே யன்றி யவாமொழியும்

பொன்னே போறபோற்று வம்”

றவண்ணம கம்பா, திருவள்ளுவ நாயனா முதலிய சில மகா ளின் கருத்தும், பொருளும், சிறுசிறு சொற்றொடர்களும், இந் நத்து அரதந் கசிதம் போலப் பொருந்தப் பதிக்கப்பட்டன. வகள் இடைக்கிடையிளிரக் காணலாம்.

இது பொருட்டொடாநிலைச் செய்யுளாயினும், அநதச சரித் ாரத்தையொட்டி, இடமிடந்தோறும், கிறிஸ்து சமயத்துக்கே தந்திரியமானவும், அகிலுல்யமானவும் சனமாக்கப் பிரமாணங் -தேவ சித்தத்துக்கு அமைதலாகிய பொறுமை முதலிய சகு ள்,—நீதியிரக்க சமரசம் முதலிய சில முக்கியமான உபதேசங் -விதிநிலைகள்,—பாவ புணணிய விவரணங்கள்,—மோக்ஷ நிலைவரங்கள்,—தர்மாதாம விசேஷங்கள்,—இமமை மறுமைப் பலங்கள்,—சாதுசங்கக் கூட்டுறவின் பிரயோஜனங்கள்,—உப ாங்கள்,—ஆன்னிகங்கள்,—பக்திமாரக உபகரணங்கள்,—துன

மார்க்கப பிரதி பலன்கள்.—முதலிய சத்விஷயங்களை இதில் யாருட்க் தெளிவாய்ப் புலப்படாத தக்கது.

6. இத்தால வாகிசுகிறவர்கள் மனைசசசன்மாககத்தில் முடி சிப்பநிதலுவது, தேவப்பததில் வளாகரத தக்கது, துப்புரவான டே தீர்னயுள்ளது. இயலபுகரு விரோதமான அபார கற்பனைகளுடைய அபுகதாபாசங்களை யுள்ளிட்ட வாணனைகளேனும், இந்நூலில் டூரூடுங் கிட்டாது கிரமமான கற்பனாலைவாராங்களும, உதாகரித்து பேசுதற்கு சமயோசிதங்களும படியாய்னைகளு முள்ளது என்பதை நடுநிலை விவகார வாசிப்போர் பொருள் மறுக்கார்.

இந்நூல் முழுதகவும் வகதேசம் 3,500 கவிதளுள்ளன. அவற்றுள் யமகம், திரிபு, சிலேஷ, மடக்கு முதலிய கவிதைகள் எல்லாமும் அவற்றிற்குப் பஸ்ககத்தினை கடைசியில் தெளிவாய்ப் பொருள் முடிவிற்குகிறது உலகத்திற்குப் பெருமாயும் பிரயோஜனக யிருக்கவேண்டுமென்பதை அத்தேசிகதே கூடியவரை இயற்கைகளைக் கொண்டும், எவரும் முன்பின் எப்பந்தகதைக கவனி தெளிவாய்ப் பொருள்நிற்கு கொள்கைக தீர்ச்சாறகளைக் கொண்டு, தாதகால வழக்கத்தை அனுரரித்து இடைக்கடை சாடமான வடசொற்களைக் கொண்டு, இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

7. 'தெளிந்த வாசகநடையுள்ள புஸ்தகங்கள் போலச் செய்லமைந்த நூல்கள் கலமாய்ப் பொருள் விளங்கக் கூடிய வ ஆதலின், அவற்றுல் அநிகப் பிரயோஜன மிராது' என்று தாதகதில் இவகவிஷ் பாண்டிதயுள்ள சில ஆக்கேபிககவுங்கூடும். படியல்ல, தெளிந்த வாசகம்போலவே சிறந்த செய்யுளும் அதன் ஸ்தானத்தில் சிறப்புத் தருகிறதடைததாம். எப்படியே சாஸ்திரம், சரிததிரம், சமாசாரம் முதலிய அறிவு விததிக் விஷயங்களை தெளிந்த வாசகநடையி விருப்பது சிறப்பும், அல்முமாம். வாசக மெவ்வளவு தெளிவுள்ளதாயினும், சிறந்த செய் போலக் கேட்போருள்ளதைக் கவரவும், மனைதப் பரவசவும், எப்போது ஒரு சிந்தையை விட்டகலாமல் அதிற் பகிறதும் பயனை விளைவிக்கவும், போதுமான சக்தியுடையதல்ல. ஆதல்க்காலதது மறவாமல், மனசில் வைத்து உயிரிலும் அருமைய பாதுகாத்துப் பேணவேண்டிய பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்கம் முத

கூட

எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்குமாறு அமைந்திருக்க வேண்டுகிற கொள்கை தவறு—

“எல்லாருக்கு நன்றி யிருப்பதிலே யாதொன்றும் எல்லாருக்கும் பொலவாத தில்”

என்பது பெரியோருடைய கொள்கை.

இங்கிலிஷ் பாஷையைக் கற்கும் அநேகர் தமிழ் கய பாவை தானதால் அது தானே வரத்தக்கது, பிரயாசப்பட்டப படிக்க வேண்டிய நிலை என்கிற எண்ணத்தினாலும், படித்தாலும் தாதகாலத்திற் பயனிலலை யென்கிற வெறுப்பினாலும், கற்க வேண்டிய காலத்திற் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றையாவது கற்றுக்கொள்ளக் கவலை படாமல் மெத்த அசட்டை செயது விட்டுவிட்டு, அப்புறம் ஏதே ஒரு காலத்தில சமயம் நேரிடுமபோது தமிழ்ச் செய்யுட்களில் இரண்டு மட்டும் வாசித்துப் பார்த்து, அது தாருக்கு விளங்குமாயி ரிமித்தம் பிரயோஜன மில்லையென நெறிந்துவிடுகிறார்களே இது தமிழ்ச் செய்யுளின் குற்றமல்ல. இங்கிலிஷ் இலக்கியத்திற் தேறுவதற்குச் செல்லும் காலத்திலும், படும பிரயாசத்திலும், படும லொருபாகமாவது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தி, அப்போதே குறை சொல்வார்களானால், அது ஒருவேளை நியாயமாயிருக்கும். அப்படிக்கின்றிக், தமிழில ஒரு ஆலையாவது ஒரு வருமாவது தீர்த தெளியச் செவ்வையாய்ப் படியாமல், எடுத்த செய்கிறதற்கு விளங்கவில்லை யென்று குறை சொல்வது சரியல்ல.

மேம்படுத்தியுடைய எவராவது இரண்டு வருஷம் தமிழ் இலக்கியங்களிற் பழகுவாரானால் எடுத்த காவியத்திற்கு அத்தகு செ அருகராவா என்பது யாவரும் அநுபவமாய் யற்பக்கூடிய விஷய அந்நிய பாஷைக்காரருக்கூடத், தங்களுக்குப் போதுமான யிருக்கும் விஷயத்தில், அதிகுலபமாய்த் தமிழ் நூல்களிற் பார்த்திய மடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், தமிழ் இலக்கியத்திற் ச பிரியமுள்ளவர்களுக்கு ‘இரக்ஷணிய யாததிரிகம்’ என்னும் இவெகு சலபமாய் விளங்கக் கூடியதேயன்றிக் கஷ்டமாய் தென்று கைவிடக் கூடிய நூல் அன்று.

8. நற்போதகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்த செய்யுட்கூத்துப் பார்த்து வந்த அநேகர் நூல் முற்றுப்பெற்ற தென்றறிந்

வற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிறந்த செயலுள்ள அமைந்த க்கத்தில்முடி  
 சிறப்புற தகுதியுடைய திராமல்ல, பிரயோஜனமு மிகுதியே. 'பிரவான  
 பாஷையின் நூல்களைக் கற்றறிந்த சகலரும் இதற்குச் சாக்ஷிகளாகவே  
 வரக்கூடும். ஆதலால், இப்பிரயோஜனம் செய்யுள்ளிருப்பது புகழ் விலையா  
 நிகழும், நல்லொழுக்கத்திற்கும் அநிக அறுகூலமென்பது பிரயோஜனமாகி  
 மாயிருக்கிறது

தமிழ்ப் பிரதோதத்தில் 'வீவக சிந்தாமணி' முதலிய பஞ்ச சாக்ஷ  
 பங்களும், 'திருக்குறள்' முதலிய நீதிநூல்களும், 'கம்பராமாயணம்' ஆக  
 முதலிய இலக்கணங்களும், 'சேவரம்', 'திருவாய்மொழி' முதலிய நாம  
 சிவனிய பிரயோஜனங்கள் மெல்லாம் எவருட தெளிவாய்ப் பொருட  
 ளறிந்து கொள்ளத்தக்க நூல்களா? அவைகளெல்லாம் உலகத்தில் நக  
 ளவ்வளவு காலமாக நிலைபெற்று, யாவராலும் அபிமானிக்கப்பட்டு, நடு  
 வழங்குவருகின்றன! பிரயோஜனப்படாமலா போயிற்று? கற்றுவல்ல  
 சான்றோர் எக்காலத்து முன்பாகப் பொருள் விரிததுகாக்கின்றனா. உ  
 மறையோ கேட்டு மகிழ்நின்றனா எக்காலத்தும், யானும், இவ  
 னிருக்காதாரு முனா. அல்லாமல், இங்கிலிஷ் பாஷையிலுள்ள  
 வாசக நூல்களெல்லாம் எவரும் தாமாய்ப் பொருளறிந்து கொள்ளத்  
 தக்க நூல்களா? விதநியாசாலைகளிற் படித்தத தேவகிற சிறுவா  
 போகட்டும். B. A. பரீக்ஷை கொடுத்த கல்விமான்களாவது M. A. தக்  
 பரீக்ஷைக்குக் குறிப்பிட்ட பாடங்களைத் தாமாய்ப் படித்தத்கொள்  
 ளக்கூடாதா? சிறந்தவியை நாடுவதென்றே? வாசக கிரந்தநாதானே, ம  
 கிரிஸ்துவேத புஸ்தகம், யாவரும் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க  
 சிறமாய்த் தெளிவான வாசகநடைரில்தானே யமைந்திருக்கிறது,  
 'தற்கென் வியாசகியானம் வேண்டும்' 'பட்டாஸ் அனுலஜி' என்ற  
 கப் புஸ்தகம் எத்தகையதென்று அறிவீர்களே. அதுவும் பிர  
 யோஜனம் நூல்தானா? தாமாய்க் கற்றறிக்க கல்வியறிவுடைய, தமமி  
 கற்றுவல்ல சான்றோராத கேட்டற்கிற கேள்வியறிவுதான சிலாக  
 னையது. அதுவே சந்தேக விபரீதமில்லாத மெய்யறிவு. ஆத  
 னை

"சுதந்திர ஓயினுங் கேட்க வல்தொருவர  
 உகாறகத்தி ஓற்றுக துணை"  
 நூற் திருக்குறள் விளம்புகின்றது. உண்மையிதுவாதலால், எல்லா  
 முத்

கப் பிரபந்த முழுதும் அச்சிடுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதினால், அச்சிடுகு செலவுக்குப் போதுமான பிரதிகள் முந்திக் கையொப்பமாகிறதா வென்றறிந்து, அதன்மேல் அச்சிடுவிக்கும் நோக்கமாக, மாதிரிக்குச் சில பாடல்களைக் காட்டிச் சென்ற 91-ம் ஸ்ரீ நவம்பர் மாஸத்தில் பிராஸ்பெக்டஸ் ஒன்று அச்சிடுவித்துக் குருமா, வித்துவான்கள், கல்விமாண்கள் பலருக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். ந. லூறு பிரதிக்கு அதிகமாகக் கையொப்பம் கிடைத்தது. அதனோடு அவரவரே தங்கள் தங்கள் விருப்பத்தையும் வெளியிட்டார்கள்.

பிராஸ்பெக்டனை யனுப்பி யதன் மூலமாய்க் கிடைத்த கையொப்பத்தை ஆதரவாகக் இந்நூலை யச்சிடுவிக்க முயன்று கொண்டிருக்கையில், நான வசிகிற திருநெல்வேலி நாட்டுக் கிறிஸ்து சபைக்குப் பிராதானிகமுள்ள ரெவரென்று டி. உவாக்கா (Rev T. Walker, M.A) என்ற குருநூலா தமிழில் நல்ல தோரணியுடையராதலின், இந்நூலை எப்படியும் சீக்கிரத்தில் பிரசுரமாகிப் பயன்படச் செய்யவேண்டு மென்று விரும்பி, என்னுடைய செலவில் அச்சிடுவதைப் பாக்கியும் ஓர் சங்கத்தார் மூலமாய் அப்படிச் செய்தால் புத்தகத்தின் விலை மெத்தச சிறையமாகவும், அதனால் வெகு கலப்பாக நூல் பல இடங்களிலும் பரம்பவும், கூடியதென்று உத்தேசித்து, பாடலாசிரியர் (P. Murdoch) துனையோடு பேசியு முத்தம் பதிப்பு செய்து அவர்கள் செலவில் அச்சிட்டுத் தர வாய்ப்பு பரிததிக கொள்ளப்படி ஏற்பாடு செய்து என்னிடம் கொடுத்தால் பேரில், அதற்கு இணங்கிப் பிரதியை அவர்களுக்கு அனுப்பிவினன. இவ்வாற்றாலும், புத்தகம் பூரணமாய் அச்சிட்டு முடிய என் கண்கள் நல்லபடி இது விஷயத்திற் கிடைத்த தேவ இரக்கம் பெரிது.

இந்த நூல் தமிழ் நாட்டுக்குப் பிரயோஜனமுள்ள தென்று கண்டு அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்க வேண்டிய தெய முயன்று, தக்கவாறு உதவி புரிந்து, வெளிப்படுத்திய ரெவரென்று டி. உவாக்கர் என்கிற குரு தீக்ஷருக்கும், வைதிகப் பிரதித்தகர டாக்டர் மாடாக துரைக்கும் னன்றியறிந்த வந்தனம் கொல்லுகிறேன்.

அரும்பத அகராதியில் சில முக்கியமான பதங்கள் விடுபட்டுப் பாயியனவென்று பின்னாத தெரிவாவந்தது. இரண்டாம் பதிப்புக்

காலத்தில இந்தப் பதிப்பில் விடுபட்ட அரும்பதங்களையும், திருத் தாது தவறிநின்ற பிழைகளையும் திருத்திச் சேர்த்து அச்சிடுவிக்கக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்

இவ்வாறு, இரக்ஷணிய புண்ணியம் தமிழ்நாட்டில் வெளியாக, அந் பக் கருவியாக என்னை யுருப்படுத்தித் தொடங்கிய வேலையை முடி யுப்பெறச் செய்த தணிகரிலலாப பாட்டுடைத் தலைவனாகிய ஸ்ரீ கீழிஸ்து பகவானுடைய உபய சரணாவிரதங்களுக்கு அநாத ஸ்தே ததீரம்.

“குணநாடிக குற்றமு நாடி யறையுள்  
மிக்கநாடி மிக்க கொளல்”

“நாய்த லுவாத லசுறறி யொருபொருட்கண  
ஆபத வறிவுடையாரா கண்ணதே”

பாண்டிச்சேரி  
மேம்பு 1894

H A கிருஷ்ணபிள்ளை



## படல அட்டவணை.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
பாயிரம்....	1	16	
பதிகம் .....	3	3	
<b>1-வது. ஆதி பருவம்.</b>			
வரலாற்றுப் படலம் ....	4	10	
மெய்யுணர்ச்சிப் படலம் .....	6	48	
குரு தரிசனப் படலம் ..	12	15	
புடயாறப் படலம் ..	14	66	
அரவிற் படலம் .....	23	14	
நெடுமடிப் படலம்..	25	19	
நாஜதி ராகப் படலம் ..	28	16	
பூவாழைப் படலம் ..	30	39	
கலிசே நாமாக்கப் படலம் ..	35	174	
பாதி ரம்பப் படலம் ..	60	32	
அவ்வழிகைப் படலம் ..	64	50	
விளக்கப் படலம் ..	70	86	
கடைசிப்புப் படலம்..	81	56	
சீமங்கியாளி யரமனைப் படலம் ..	87	210	
கலைமங்கு படலம் ..	114	32	11
தூயிற் றாதது படலம் ..	119	26	
அமரக்கப் படலம் ..	123	41	
ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் ..	128	43	10
உபாதிமலைப் படலம்..	135	120	10
ஆதி பருவம் கவி		1116	31
<b>2-வது. குமார பருவம்.</b>			
சாம்ப வணைப் படலம் ..	153	112	
கூழை நாய் சரிதப் படலம் ..	167	495	
கோழைப் படலம் ..	230	21	23
காமரூபப் படலம் ..	236	86	
குமார பருவம் கவி		714	23
<b>3-வது. நாயகி பருவம்.</b>			
வனம்புகு படலம் ..	247	13	
அழிம்பன றோலவிப் படலம்..	249	109	
மரணசகூழ் விழுதத படலம் ..	263	79	
சிதாளி நடப்புப் படலம் ..	273	96	



	பெயர்	பக்கம்	கவி	தே
5	அலப்பனை வரைந்த படலம்.... ..	285	101	
6	ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம் ....	298	82	
7	மாயாபுரிப் படலம் .... ..	302	93	
8	நகர்புகு படலம் .... ..	314	47	
9	இரக்ஷணிய நவநீதப் படலம் .. ..	320	100	
10	சிறைப்படு படலம்.. ..	332	58	1
11	நிதானி கதிகூடு படலம் .... ..	342	75	
	நிதான பருவம் கவி		803	1
4-வது. ஆரணிய பருவம்.				
1	நம்பிக்கை நன்னெறி பிடிசை படலம் ...	351	31	
2	கிறிஸ்தவன் கதிவழி கூடிய படலம் ..	355	80	
3	சுரங்கப் படலம் ... ..	365	26	
4	விடாதகண்டப் படலம் .... ..	368	175	1
5	ஆனந்த சைலப் படலம் ... ..	392	100	
6	விசுவாச விளக்கப் படலம் . . . .	404	60	
7	கார்வணணப் படலம் .. ..	412	31	
8	சோகபூமிப் படலம் .... ..	416	90	
9	அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம் .. ..	427	114	
10	நிலகேடேனாதியா விவரணப் படலம் ..	442	32	
	ஆரணிய பருவம் கவி		739	
5-வது. இரக்ஷணிய பருவம்.				
1	தர்மக்ஷேத்திரப் படலம் .... ..	447	86	
2	இகபரசநதிப் படலம்... ..	458	54	
3	சுவர்க்காரோகணப் படலம் .... ..	470	110	
	முடிவுரைத் தேவாரம்.... ..	484		
	இரக்ஷணிய பருவம் கவி		250	
	மொத்தம் கவி.		3624	
—				
	சில கவிகளுக்கு அர்த்தம்.. ..	487		
	அரும்பத அகராதி .... ..	495		
	பிழை திருத்தம் .... ..	513		



## இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

—●—  
சிறப்புப் பாயிரம்.

—●—  
கடவுள் வாழ்த்து

பூதபொன நிகங்க ளாய புனனோ சரங்கட் கெல்லாப  
அதியாய புலமு லதங்க நாதியா யகண்டா கா  
ஜோதியாய விளங்கி நிறகுந் தூயசை தர்ப வாழவைக்  
காதலாப்ப பாவி நாளுந் தருந்தினுள ளிருந்தி வாழ்வாம். 1

முனறிலே மூன்றாப் மூன்று மொனறதா யுலப்பி ளாதாய  
நினறுல கணைதங் தூப நினைவுமாத சினையிற் றந்து  
சனறென வுறந்தி ளைக் கல்குமெயரு ஞானை நர்தக  
குன்றினை யகததுத தாங்கிச் சூதனை கூடி வாழ்வாம். 2

C வறு .

மூல காண முதற்பொரு ளெவற்றிற்கு முமையக்  
கால மாநிரி நிகநனுள வநாதியங் கடவுள்  
கோல் பாபறை குணிபபருங் குணங்குறி யமைந்த  
சில நாயகன் றிருவருட் பரவுதந் தினரே. 3

D வறு

ஆதி மெய்தநிரு வாக்கொளி யாய்வுருந்  
காதன் மைநதனைத தந்து கருணையாற  
பூத லததுக கிரகைக் புங்கிய  
தாதை பாதந் தலைக்கனி யாக்குவாம். 4

E வறு .

கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரிதது  
பான்று ஜீவகோ டிகளெலாம் வானநி மருவத்  
தன்னு ளிப்பாரித் தியாகமுரு சிலுவையிற் றந்து  
என்னு பாசனா ளுர்க்கினை யருளித் திடுவாம் 5

வேறு

வானமும பூமியும் மகிழ்கொண் டோங்கிட  
 ஞானமு நனமைபு நனிசி றநநிட  
 ஊனமும பாவமு மொழியத தோன்றிய  
 நினர கூகனபதஞ் சிநநித தேந வ்வாம.

6

வேறு

சுருதியொளி யநநிகழ்தநி யருளுன தீமிமறத  
 தூநதெடு ஞானம  
 ஒருதனிர கூணியவழித நுணையாநி யபு யோபை  
 யுயயக கொண்டு  
 சுருதியற சுருமமெலாக் கைகடப் பெருகநருணைக்  
 கடைககண றேறுகக  
 தருநிரியே நததொருநல லாவிநிரு வடிக்கமலந  
 தலைமேற் கொள்வாம.

வேறு

புத பாலனரு செய்நிருள் பாரிட  
 வீதத சுச்சுடா வீசி விளங்கும  
 மெய்தநி ருயசரை மெய்தநிருத தோண்டரை  
 சிதந மீது திசுதநி வினபபுவாம

பாணம்

புவரு மெய்ம்மறைத துணிநின் பொறபுறமு  
 ஜீவா கூணியயாத் திரிகச செயபொருள  
 பாவரு சொநமீழ்ப பனுவ லாகருவான  
 ஆவளிற் றுணிநதன வருட் டிணைகடுவோடே.

வேறு

என்னனைய பாளியசிக சிலவுலகில் யாண்டுமில்  
 ரெனினு நாயேன  
 தன்னையொரு பொருளாகத தநிதநா ன்ட கிறிஸ்தியேசு  
 சாமி செய்ய  
 பொன்னனைய திருவடிக்குர சொநமீழ்பா லிகையொன்று  
 புனைவா னெண்ணித  
 துணறுவா ஓக்ஷணிய யாதநிரிக மலசெநிததுக  
 தெயநிக வுறறேன.

சிறப்புப் பாயிரம்

வழி, எலலை

வித்தக கிறிஸ்த வேத விழுத்தகு பொருளை யாய்ந்த  
நித்திய ஜீவ மாகக் நிணையம் பிடித்த தேவ  
பத்தமும் பனியன் மேனாட பாவனா சரித மாகச்  
சத்தியந திகழத்தி யுத்தத தகைமையே தகைமை யாமால் 11

ஆதகிய பாஷைக கன்றி யவனியிற் பலபா ஷைக்கும  
பாககியம் பயந்த தென்னப பாசரஞ சமைந்த தாக  
மேகத்யா நாத லாலவ வித்தக சரிதஞ சொலவான  
ஊகநனன மயிழில யானு முசிதமாண பொருளை யுள்வி. 12

ஒண்டமிழ் வலவா வாககி னுங்கொண்டிவ் வுலக காதை  
எனடிசை புதழ் நிற்கு மிரகூண்ட வேத போதவ  
கொண்டபே ராற்ற லாலே கூறுபிப பனுவ லெனறுந  
தெண்டிவை வாககத தோங்கித திகழாதற செவனகொ லையம் 13

நுதலியபொருள்

வென்று நோப்போத காய்புகல விரோதமு மனறு  
புறற ராவிடா பொருநகசெப பெனக்கவி புனைந்து  
சிறறின பத்திறந திருத்திய காத்தையு மனறு  
மறறி தாதமும் சகூணை வழங்குமோ மருந்தாம 14

நூற்பயன்

தீவினை ஜலகிவிழ்ந தழியும் ஜீவனா  
வினிலாக கநககனா வீடு சோதருமோ  
தாவரு புணணியத தனி மாககலம்  
ஜீவர கூணியபாத திரிகந தோமினே 15

யாப்பு

முநிர நெதழை நுகாநநிடு மொட்டைடின் மூக்கா  
கநிவ முககிய பாழங்கதை கற்றுநாட் கழிப்பா  
புதிய தேனுக ரளியெனப புனிதா யாதகிரிகம  
மநிந லநநரு மமிழ்தெனப் புசிதநன மகிழ்வா. 16

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று

ப தி க ம் .

கண்ணியர கூணியயாத் திரிக மென்னக  
கழறுகின்ற காவியத்தின் பொருள டக்கம்  
நண்ணியதன் வரலாறு மெய்யு ணாசகி  
நலத்தகுரு தரிசனமா பரம ராஜயம்

புண்ணியவேந தியல்சிருஷ்டி ராஜ தரோகம்  
 பூர்வவழி கவிசேஷ புனித மாகம  
 எண்ணியரு ணைறிபிடித்த வவநம பிகதை  
 யிலெளகீகங் கடைநிறப்பு மறைவி ளக்கம.

1

அருகுகமைகீங் கியபேறு தூயிறு னாதத  
 லமார நகவியல் புஷ்கரிணி யூரதி யேநால்  
 விருமபுரமபா ஷணாரிரைக்ஷ விநேநத வார  
 விசிராந்தி காட்சிவன மழிம்பன் றேலவி  
 நெருங்குமா னைசகுழல் நிகாணி நடபு  
 நெறியிலல்ப பனைவரைதல் குருவை நோதல்  
 மருங்குமா யானகரி நகருட் போதல்  
 மானவா க்ஷணைவகுத்தல் சிறைமகுள் ளாதல்.

2

நற்றவனி தானிகநி நனமை பிகதை  
 நல்வழிவே தியனமீட்சி பொறக ரங்கம  
 ரொற்றமுறு விடாதநடைச சிறையா நகர  
 சிவநிளிக வாசவியல் திமிர வண்ணன  
 நற்றநிகு ரோகநில பறியீ னறகு  
 முமுறை நிலைகேடன் றரும கேத்தய  
 முறையிக பாரநதி கவாக்கப பேறு  
 முறைவைபா நிசும்படல நாற்புத தேழே.

3

புகிய முற்றிறு.

முதலாவது ஆதிபருவம்.

—o—o—o—

வாலாற்றுப படலம்.

—◆—

உலகம் யாவும் புரந்தரு ளுன்னத  
 ஆலகில ஜோதி யருட்கட லாரணத  
 திலகு மெய்ததிரி யேசா பதததுணை  
 குலவி யெனனெஞ் சிடங்குடி கொண்டவே

1

மைக்க டற்புவிக் கெத்துணை வான்கதிர்  
 தநக தத்துணைச சால்புடைத் துத்தம  
 மெயக கிறிஸ்தவ வேதியா தாங்குழீஇக  
 தொக்க தாயமெய்த தூய சிருசரபை

2

மலையுற் றேறங்கு கடரினிவ வையக்த்  
தலையுற் றுனம விரகை தயங்கிடக்  
கலையுற் றேறங்கு நதிமநி யிறசடை  
நிலையுற் றேறங்கு பெருகி சிலாவுமே.

3

சென்னி தேவ குமாரன் திருசாபை  
சிறி வதநிருத் தொண்டரெல லாபுடல்  
அனன வாபபரி கதந வயிககியம  
மனனி நின்று வளாகருந தருமமே.

4

### வேறு

சுதநி யநதரு பம பறை தபவுகண னேட்டம  
சுதந சுதநிமெயப பசநியென றிதகரு சீல  
விதந கநநிழ சாநுநக ஞானொனும் வீரநல  
இதந ராதல முனதில ரெனிலை தாமல

5

பன்றி கோவையுங் குடுமபமுங் கலமபுசுப பாவை  
மண்ட லததைவாய் மடுசுததே மயலறு ரானருந  
நணடு கேட்டறிந தின்னமு முயவழி கருநித  
தொண்டு படபிடா ருலநரி நெனகொலோ னுணியே.

6

இனைய தன்மைய சாதுசங் கததருந் நென்றும  
முனைவ னீநதருள் கருநியே முந்சிசா நனமாம்  
அனைய நூல்வழிப படாதலே யான்மா கூணிய  
நினைவு கொண்டுன சிநதைபாத நிராசெயு நீரமை.

7

ஆப விதகரு சிநநையாத திரைபெரி தாற்றி  
நாயகன் கிறிஸ் தியேசவுக கனபுசெய நண்பன  
துய ஜீவிய நடைகடைப் பிடித்தவோர சுகிரதன  
மாயி ருமபுனி மயககறு மாணபுடை ஞானி.

8

எம்பி ரான்றிருச் சித்தமே யெனதுபாக் கியமென  
றுமபா நாயகன பணிபுரிந தொழுகுமவ வரவோன  
இமப ரோசிறை யிருந்துழி யோகநித திராயில  
தமபி ரானருள சமைத்தது தரிசன மொன்றை.

9

தனை சத்துளே தோன்றிய தரிசனந தரணி  
மனனு யிராகிர கூணைவழி மரபினை வகுக்கும  
எனன வுன்னிததன் னினததருக கெழுதுபா கரமாய்  
பனனு வேன்வெளிப படையிலென் னாககினன் பகர்வான்

10

## மெய்யுணர்ச்சிப் படலம்.

வஞ்சமே பயிலப் பரபஞ்ச வனத்திலே நெடுநா ளாகச்  
சஞ்சரித திடுமடோ தாண்டோ தடமலைச சாரல வைகி  
நெஞ்சுளே நிமலன் பாசு நிறுவிதித திரிகஞ்சு காலை  
விஞ்சியோ கனவு கண்ட விதந்தனைப் பசுரு வேனே. 1

வண்டினம் பரிலச் செய்ய மலாமுகை யவிழ்ந்து செநதேன்  
ஒண்டுளி பிளிற்றி பெருகு முறுமணங் கமழ வோங்குந்  
தண்டலைப் பரபரி றுடே தனித்தொரு மனித னிறகக்  
கண்டனன் கனவி லனனோ னிலையிது கழறுங் காலை. 2

வாடிய முகத்தன் செனனி வணசுகியோன் மலங்கி வாரீர்  
ஒடிய விழியன் கந்தை யுடையின் னொருங்கு பாவங்  
கூடிய சமமை தாங்கிக் கூலுறு முறுகன் பல்கால்  
வீடிய னெறியை நாடும் விருப்பினன் வெருண்ட நெஞ்சன். 3

கையுறு புத்த கததைக் கருத்துற விரித்து நோகிகி  
மெய்புற நடுங்கி விடமி வேதனை பொறுக்க லாற்றா  
தையகோ வையகோ வென மலறிநெட முயிர்தநி யாது  
செய்யுறு கரும் மென்று திகைத்துநின் மயரு நீரான 4

இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறுமபென வேகு மார்க்கம்  
ஒருதலை யானுங் காணு துணங்கியோ னுலவை யுற்ற  
சருகெனச சுழல்வன யாண்டுந் தரிககிலன் மேலுங் கீழுங்  
கருதிரோக கிடுவ னுள்ளங் கசந்தயு திடுவன் மன்னோ. 5

சங்கிவ னிவவா றுக் விருந்தயாக கிறுதி காணான்  
ஆங்கொரு நெறியைக் கூடி யடன்றீத தசததை யண்மித  
தாங்கரி தாகி நின்ற தற்பரி பவங்க ளெல்லாம்  
பூங்குழன் மனைம காக்குபு புகன்றிடா துளததுக் காத்தான். 6

அயலுறு நிழலைப் போக்க லாவதோ வகத்துள் ளோங்கி  
உயவொரு புகலின் மெனனா வுறுத்தினின் றுடற்று கின்ற  
துயாபிற ரறியா வண்ணந் துடைதநிட முயன்றான் வாளா  
வியனசுத தியன்மு கதது விளங்குமென் றுணரான் போலும். 7

விளாளரும் ஜீவ சாக்ஷி விளைத்திடு முபாதிச் சம்மை  
தள்ளரு நீமைத தாகச சமழ்த்தலாற் பரிநதில் லானே  
எள்ளரு மகாசாக்ஷி விரினிதரு கிருத்தி யென்றன்  
உள்ளுயி ரீனையீ ருற்ற தொன்றியா னுணாக்கக் கேண்மின். 8

பரிபவ மொருங்கு கூடித் திரண்டவோரா பாரச சும்மை  
 வெரிநறீஇ யமிழ்தத வாற்றேன் மிகமெவீந தயாநதேன் மேலும்  
 எரிதரு தேவ கோப விருங்கனன் மாரி பெயது  
 விரிதிரா யுலகும் யாமும் வெநதழிந தொழிவே மனறே. 9

இநதிற நிகழு மென்றற் கெட்டுணை யைய மில்லை  
 எத்திறந தபபி யுய்து மென்பது ஈறியே மின்னே  
 நித்திய ஜீவ மாகக நெறியறிந தோடே மாயிற  
 சததிய நாகத தீயிற சாவது சரத மாதோ. 10

ராசனா கோபத் தாலே யெரிநதரீ ருகு மிகந  
 நாசதே சததை விட்டு நடப்பதே கரும மனறேல  
 மோசமவந் தடையும நின்னா முயலவது விருதா வென்று  
 பேசினுன பலகாற் றனனைப பிணிததபே ரன்பி னுலே. 11

இன்னண நிகழும் வேலை யினததவா பலருந கூடி  
 என்னவோ நிதத மேலிட் டிவையெலாம பிதற்று கின்றாய்  
 உன்னவ தலையாயத தினனே யுறங்குதி புலரி தோன்று  
 முன்னரே சுமுண் டாகு மென்றின மொழிந்து போனா. 12

என்னுறு வருதந தோ திகழ்ந்துகா யாடு கின்ற  
 இன்னாபுன் மதிதா நென்னென் றிரங்கிதி திரைசற் றின்றிப  
 பன்னருந அயர முற்றான பகலிலும் பதின மடங்காக்  
 கன்னலோ ருநம தாகக் கழிந்தன வவற்குக் கங்குல். 13

கணையிருட் பிழம்பை நூறிக க்திரவன் குணபாற் றேன்ற  
 வினைசுமந் தலறி யுள்ள மெலியுமாந் அமவி சாரி  
 மனைவயிற் குறுகி யுய்யு மதியிலா நிருவி சாரா  
 அணையவ னுதம் சோக மதிகரித ததனைக் கண்டார். 14

கண்டன ருண்மை தேரார் கவல்கின்ற ரல்லா வேரி  
 உண்டுவா யுழறு வாரபோ லுணாவின்றி யுரைக்க லுற்ற  
 மிண்டருக் கிரங்கி நேரு மெய்மமையையத தெரித்தல் நனறென்  
 றண்டர்நா யகனை யுள்ளி யாதலும் விசாரி சொல்வான். 15

திருவருண் மலிந்து செங்கோல் செலுத்தியிச சுகத்தை முற்றும்  
 ஒருகுடை நிழற்கீ ழாக்கி யுவந்துகாத் தளிககும் வேந்தன்  
 மருவதங் குடைநி ழற்கீழ் வாழுமன னுயிர்கட் கெல்லாம்  
 தருபிர மாணம பதகார் தனித்தனி சாற்றக் கேண்மின். 16



நம்மையே வணங்கல் வேண்டு நமக்கினை யாக வேறோ  
பொம்மையைப் புனைந்து தாழ்ந்து போற்றிடா திருங்கள் வீடு  
நமமது நாமஞ் செய்பி னுசமே வருந்தப் பாது  
செமமைசே ரோய்வு நாளைச் சிந்தையாற் றாய்மை செய்மின்.

நலத்தொடு தந்தை தாயை நனியுப சரித்தல நன்றும்  
கொலைத்திறந துரிசசை நீசக் களவுபொய்க கூற்றென் றுய  
புலைத்தொழில் புரிய லாகா புறத்தவன் பொருளாயா தொன்னை,  
அலைத்தப கரிக்க வெண்ணு மாசையை யடாததல வேண்டுமே.

என்றிவை சிலையிற றிட்டி யெமமனோ கரத்த நல்கி  
நன்றுநீ ரடைய வேண்டி யைந்ததுட டியுமிப பத்தில  
ஒன்றுமீ றிடினு மநதோ வொருங்குநிச சிறைக்குள் ளாவீரா  
இன்றுமீட் பென்று சொன்னா ரிறையவன் யானுங் கேட்டேன்.

புவனமன் னுயிராக ளிந்தப் பொதுவிதிப பிரமா னத்தை  
அவமதித தொழுகுங் காலை யவரவ ரகத்து வாழந  
தவலரும் ஜீவ சாக்ஷி தடுபபனத தடையை மீற்றி  
குவலயா திபனுக் கெல்லாங் கூறிமுன னிற்பன் மாதோ.

ஆதலாற் பரம ராஜ னருடச விசிகைக் கொண்டு  
மேதகு ஜீவ சாக்ஷி விரோதமின றுக லோமபித  
திதொரீஇ நனமை செய்து செமமுறை திறமப லின்றிக்  
கோதறு நெறியி னிறறல குடிகடங் கடமை யாமால்.

நாமு நாம வசிக்கு மிந்த நாசதே சத்து ளாருப  
கோமுறை வழுவாத தூய கொற்றவன் றனைப்போற் றுமல்  
தீமுறை துணிந்து செய்யுந் ஜெகப்புலை யனுககாட பட்டுச்  
சாமுறை துணிந்து நீன்று சருவசண டாள ரானேமே.

நீணிலத் தவாந கைக்க நினைப்பினறி யிறைவன் பேரை  
வீணிலே யுழறி யந்தோ வீணற்குள் வீண ரானேன்  
மாணுறு மோயவு நாளை மதியாது மதியுங் கெட்டேம  
பேணினே மிலைப்பெற் றோரைப் பேயறிய பேயர் யாமே.

நன்மைசெய் தோமு மில்லை நன்மைசெய் வதற்குத் தக்க  
தனமையு நமககு ளில்லை சார்வதா நன்றி கெட்ட  
புன்மையுங் களவுஞ் சூதும் பொருமைமும் புரட்டுந் பொய்யு  
வன்மமும் பகையு முள்ளே மறத்தொழில் பயின்று வாழ்வோம்.

நம்பர மாக வைத்த நலனுறு பொருளைப் பேணி  
இம்பரு தியஞ்செய் யாம லிருநிலம் புதைத்து வைத்தேம்  
அம்பர லோக ராஜ னனுகிறந் கணககை யாயில  
வம்பரில வம்ப ரென்று மாதண்டம விதிப்ப ரன்றோ. 25

அச்சுத னாய வேந்த னருளிண லுபக ரீக்கும்  
உச்சித மான வாழ்வை யுவக்கிலே முலாந்த வென்பை  
நச்சியிற் குழலு நாய்போ னலமிலா நாச தேசக்  
குச்சித வாழ்வை நச்சிக கொண்டலை கின்றேம யாமே. 26

வென்றிசே ரரசன் றந்த விதிவிலக் கெவையு மீறிக்  
கனறிய மனதத ராகிக் காமியச சுவையை நாடிச்  
சென்றனங் கடிந்து கூறாம ஜீவசா கியையுந் தேய்த்துக்  
கொன்றுளே யடக்கி வைத்தேந கொடுமையிற் கிதில்வேறுண்டோ. 27

மருங்கெரி கதுவத தூங்கு மாசன முணரா தாங்கு  
நெருங்கிய வரசன சீறற நெருப்பின னுச தேசம  
ஒருங்கிற தொழியுங் கால முறறதை யுண்டே மாகி  
நருங்குடற் போக மொன்றே நச்சிராட் கழித்தல் நன்றோ. 28

நந்துநான் யாரே னிற்கு நாடினே னலமே நல்கி  
இந்தமட் டெனைப்பு ரந்தாற் கென்கடன் யாவென் செய்தேன்  
வந்திடுங் கதியென் னென்று மாவிசா ரஞ்செய் யாது  
சிறதையற் றுழலு மாந்தர் ஜென்மமும் ஜென்ம மாமோ. 29

காட்சியாற் கருத்தாற் காணுங் காசினிப் பொருள்கள் யார  
தாடசியற் றவாகஞ்ச சொந்த மாயகா ரணமே தமமான்  
மாட்சிசால் குணமெவ் வாறு வந்திடுங் கதியென னென்று  
குழ்ச்சியற் றிருக்கு மாந்தா சமையன்றோ நிலததுக் கமமா. 30

தன்னைத்தன் னிலையை மேலார் தலைவனை யவன்சித் தத்தை  
முன்னைததா னறிந்து பின்னா முறையறிந் தொழுகல வேண்டும்  
பின்னைததா னறிது மென்றல் பெருமபிழை பெரிது மோசம்  
என்னத்தான் கவலு கினறேன் யாதுநீர் கவலு கிலலீர். 31

வித்தக வரசன் றந்த விளம்பரத் தொனிகேட் டின்னும்  
இத்தகலத் திருந்து நாச மெய்துத வினிதன் மென்று  
சுத்தசத் தியமு மக்குச் சொலலீவற் புறத்து மென்னைப்  
பித்தனென் றிகழ்கின் றீர்றும் பேதைமை பெரிது மாதோ. 32

இழவுவந் திடுமென் றேங்கி யீமைப திருபா னுண்டு  
கிழமுனி பகர்ந்த நீதி கேட்டுண ராத மூடப்  
பழவுல கததை மேனூட பயோததிப பரப்பு மேலிட்  
டழவுழ வமிழ்ததிக கொன்ற வறபுத மற்கி லீரோ.

திதோடு நின்ற் றின்னே திருமபுமின வேந்தன சிற்றம்  
போதோடிங் கெழுமபு மெனற புங்கவ னுரையைத தள்ளி  
வாதாடு மூடா பொன்ற வயங்கனன மாரி கிந்திச  
சோதோமைச சடுகா டாக்கித தொலைத்தமை நோன்று தென்னே

அடல்கெழு மிறைசிற் றததா லகோரவா தைகளே மும்பிப்  
படருநீஇ யெகிபது நாடு பட்டபா டுணரி கொலலோ  
மிடலுடைப பாவோன றுனுளு சேனையும் விராநது கிட்டிச  
கடலிடைச குளித்த மாற்றங் கதையெனச கருதி லீரோ.

வருமுன்னர்க் காவா தாக்கு வாழ்க்கையெத் துணைய வேனு  
எரிமுன்ன ருற்ற வைதது நெனசகெடு மென்ப ரினனல்  
பொருமுன்னா விடகி யோடிப புகலிட மாய கோமான்  
திருமுனை ரடைரி னிதய ஜீவனை யடைதல திண்ணம்.

ரண்டுநா னுரைதத மாற்றம் யாவுமிப புதத ததத  
தாண்டகை யருளி னூலே யடுதததென் சரதது முன்னம்  
காண்டகு மிதனை நீவிச கருததுற வாசிட துயமின  
வேண்டுமேற் றருவல் ராஜ விளம்பரம வெறுத்தி டாதீர்.

ஆவது கருது வீரே லகைககண முாதா மூது  
தீவர விருந்த நாச தேசததை யொருளி றின்னே  
ஜீவனே யென்று கூவித தீவரித் தோடல வேண்டும்  
சாவது துணிந்தீ ராயிற் றககுமித தேயத தென்றான.

இந்தவா றுரைத்த வெல்லா மிருஞ்சிலை மீது தாககும்  
பந்தென லாய தன்றிப் பாமரா பழுது மல்குஞ்  
சிந்தையு ணிலையா தாகச சினைநவ மதிக்க லுறறார்  
பந்தமே கொளுத்தி னூலும பயனுண்டோ குருடாக் கமமா.

என்னைப்போற் பரம ஞானி றிலையென் றெமை யிகழ்ந்த  
உன்னைப்போற் பிதத னிரத வுலகத்தி வில்லை யென்பா  
பொன்னேததான் மாத னைத்தான் பூவைத்தான் புறக்க ணித்த  
பின்னைத்தா னெய்து மின்பம் பிறிதுண்டோ பேசு கென்பார்.

பதறிவாய் குழறி நீசொல் பழங்கதை தனைமுன் சில்லோர்  
கதறினா தெருக்க டோறுங் கதிததெழுந் துருத்தி யாங்கள்  
சிதறிட வடிததோ மென்பா செவிகொடா தீவன்வீண் பேச்சை  
உதறிவிட் டேகு வோநம முறையுனை நாடி யென்பா. 41

ஜீவசா க்ஷியரைக் கொன்று சேமித்தோ மென்று நமமேல  
தாவரும் பழியைச சாடடித தனைசசுத்த னாகக் காட்டும  
பாவகா ரியைப்போல் யாரே பாதக ரென்பா மேலை  
தீவரும் வருமென் றெமமைத திகைப்பிப்பா னிவனே வென்பா. 42

சேய்கொண்ட மனையா னுறற சினேகரை வெறுப்பா னேதோ  
பேய்கொண்டா னென்ப் ரேது பிறிதிலே பித்த மிகு  
நோய்கொண்ட கோல மென்பா துனித்திடு மதியற றினன  
வாய்கொண்ட மட்டும பேசி வாயடி யடித்தா மனனே. 43

கண்ணினை கலுழி காலக் கணவனுக குளம ருட்சி  
நண்ணிய தினியென செய்கோ நானெனக கவன்று னைந்தாள்  
துண்ணறி வுடைய நீரா நூலொடு பழகித் தேராப  
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம பேதைமை யுடைத்தா மன்றே. 44

பொற்றொடி யினையு மாறும புறக்கணித் தகந்தை பேசி  
உறவ ரிகழ்ந்த வாறு முணாந்தவாத துமவி சாரி  
எற்றிவா தனமை யந்தோ வென்னினிச செய்வ லென்று  
சுறுநின தேகார தத்திற மடபிரான திருமுன் கிடடி. 45,

சருவலோ சுததை யாளுந தயாபரா தமிழேற் சூழ்ந்த  
நிருவிசா ரிகளசன் மாகக நெறியறி யாது செய்யும்  
பொருவரும் பிழைக ளெல்லாம பொறுத்தருள புரியுந தூய  
நிருவுள மிரங்கி யென்று ஜெபித்தனை சிந்தை யொன்றி. 46

அறங்கிளர் பரலோ சுததுக் கரசனைப் பரவிப் போந்து  
புறங்கிளா வெளியு லாவிப் புத்தகச சுருளை நாடி  
இறங்கிய முகத்த னுகி யென்செய்கே னிரைகைக கென்று  
கறங்கெனச சுழலு நெஞ்சை கவனறனன் கலகக முறருன். 47

தேசநா 'சத்தை யெண்ணித் திகிற்படும் பிணிசது நின்ற  
பாசவெவ வினையின் மிகக பாரத்தா லமுநதம் யாரே  
நீசனே னுய்யு மாறு நெறிதெரித் திடுவ ரெனனும்  
மாசறு முயிளைக் கூவி வாய்திறந் தாறறு மாதோ. 48

## குருதரிசனப் படலம்.

வித்தக வாததம விசாரி யிவ்வணம்  
தததுற லடைநதுயிர தன்னை நாடியிங்  
கெய்ததிடு முடலென வினைநது சிலபகல்  
மததரிற கழித்தன னூண்டொர வைகலவாய்.

தண்ணளி தயங்கிய முகத்துத் தாமரைக்  
கண்ணினை மலகிய கருணை காட்டிட  
உண்ணிறை யனபுமிச கொழுசிற றென்னவே  
வண்ணவான் மொழிச்சுவை யமிாது வார்நதுக.

எண்ணருந் துயர்க்கெலா மிறுதி காட்டுமெய்ப்  
புண்ணிய முருககொடு பொலிநதி லங்கிய  
வண்ணமென னுணரவுளார் மனங்க ளரிப்புற  
நண்ணின னிருஞ்சுவி சேஷ நாமததன்.

உருகிமெய் விசாரியை யுற்று நோக்கின்  
றருகணைந தியாரை யவலிக கிறைனை  
பெருகுமித துயருனக குற்ற பெறறியென்  
திருகலில சிநதையாய் செபபு கெனறனன்.

ஐயகேள் நாசதே சத்த னாங்கமா  
வெய்யரில வெயயனயான வெகுளித் திவிழூந்  
தொய்யென விவணைலா மொருங்க விநதபின்  
மெய்யுற வருநடுத தீரவை வேநதனூல.

ஆயிடைக் கருணைவேந் தாணை மீறிய  
தீயரைத் தீசசிறைப் படுததல் திண்ணமென்  
றேயுமிச சுருதிநா லீயம்பு கின்றதை  
ஆயனித துயாககட லமிழ்ந்தி னேனரோ.

நன்றிகொன் றிறைவனை மறந்து நாடொறும்  
புன்றொழில புரிநதுவீண் பொழுது போக்கிய  
வன்றலைப் புலையனென் மருவு தண்டனைக்  
கின்றுதின் நிரங்குவ தியாவ தாங்கொலோ.

சாகவு மனமிலைத் தண்டனைக் கெதீர்  
போகவுந் துணிவிலைப புறத்து ளாரைப்போல்  
ஏகவும புகலிலை யீடு செய்யவோர்  
பாகமும் பலமிலைப் பதைக்கின் றேனென்றான்.

அஞ்சுவி சேஷநீ யறைந்த யாவையும்  
வஞ்சமின றுண்மையே மருவு மிமமையில்  
எஞ்சுற வேதனை யியைதல கண்டுமேன  
அஞ்சுகி சாவதற் கமைதி கூறென.

9

ஜென்மநாட் டொடங்கியான் செய்த தீவினை  
எனமுது குளுகுகற விறுத்ததாற் புலைக  
கனமிகள குழுமுதிக கடறகி டங்கிடை  
ஆமமையி லமிழ்ததுமென றஞ்சு கினைனன்.

10

பல்கலை சுற்றுணா பரம யோகியிவ்  
வுலகமன் னவரெமை பொறுத்தற கஞ்சுதும்  
நிலவுல கியாவையு நிறுத்த நீதமன  
அலகறு தண்டனைக கஞ்சிடேங கொலோ.

11

இனையசுந தனையென திதயத தூன்றலால்  
வளைபொலன சுழலினாய் வருநது வேனென  
அனையவை யறிந்தத தவாககு நன்மையே  
நினைசுவி சேஷனு நிகழ்தது வானரோ.

12

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசத்தது  
நினறுகின நிததுனை தாழ்த்த நீதியோ  
பொன்றிடா வருமுனம புகளி டம்பெறச்  
சென்றிடா திவனுழல சுநதை யெனனென்றான.

13

உய்வழி யிதுவிதென் றுழறம பல்வழி  
பொய்வழி யவவழி போகுவே னலன  
செய்வரா யகனறிரு நகாககுச செல்வழி  
எவவழி யவவழி யினனுந தோகிலேன.

14

ஆதியான் நிருநக ரடுக்கும் ஜீவநம்  
பாகைநீ யறிதியேற பகாகி யாலென  
வேதியர் குரவனை வினவி னுனவன  
ஓதுவல கேட்டியென் றுறாததன் மேயினான்.

15

குருதரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

பரமராஜ்யப் படலம்.

—●—  
திருநாட்டுச் சிறப்பு

உன்னத பரலோ கததி லொருதணிச செங்கோ லோசசி  
மன்னர சாட்சி செய்யு மகததுவ கடவுள் வேந்தன்  
பன்னரும் புனித நீதி பரமகா ருணியம பூதத்  
சன்னிதி மகிமைச செலவந தழைப்பது திருநா டென்றும்.

அருண்முகில் கிளம்பி யன்பி னூர் கவி யமுத மொண்டு  
திருமலி தருந ஈண்ய திவவிய சிகரி போததுப்  
பொருவருந கருணை மாரி பொழிந்தபுண் ணியமா நீத்தம்  
ஒருமுக மாகி ஜீவ கங்கையா யுலாய தன்மே.

சேணுற நிவநத மேருச சிகரிநின றிழிந்து மணனோ  
காணரும் புனித ஜீவ கற்பக மலரை யேந்தி  
மாணுறு பரம ஞான மணியணிக குவைவ ரான்றி  
நீணிலஞ் செழிப்புற் றுய்ய நீந்தமாயப பரநத மாதோ.

முத்தலைச சிகரி நினறு முனைததவிச சீவ கங்கை  
விததக விமல ஞான போனகம வினைவித தூட்டிப்  
பித்தனை யுலகைத தூய்மை பிறங்குபொன னுலக மாக்கி  
உததமந் திகழ்த்துஞ் சோசா லொழுககுடைத தினறு மென்ற

ஒருநெறித தாக்கி தூய்தா யுளஞறத தெளிநது பாவத  
தருவன முறிததுச சாடித தருமசசெஞ் சாலி நீடப்  
பெருவளம படுதது நிகய பேரின்ப ஜலநி கூடும  
திருவுடைத் தாத லாஸித தீர்த்திகை சுருதி போலும்.

தண்ணளி மருவி யான்ம தாரகத துருவம் வாய்த்து  
விண்ணிழி புதுமை காட்டி விதிவரம பொழுககம பூண்டு  
கண்ணகன ஞால முய்யக கனிதேயி ரளிததுக காததுப  
புண்ணியன் கிருபை யேயாய்ப் பொலிந்தது ஜீவ வாரி.

மானிட ஜீவ தோட மலினத்தைக் கழுவித தூய  
போனக மாகித தாகம போகதுபா னமுமா யென்றும்  
ஞானஜீ வனைவ ளாதது நற்கதிப பயனநர் துய்க்கும்  
மாதுவேல் குருதி போலு மானத ஜீவ கங்கை.

வீற்றுவிற் றுகிச் சென்றை வகைநில வேறு பாட்டை  
மாற்றின் மருத வைப்பா வளமபடுத தறத்தை யோம்பி  
ஏற்றமுந் தாழ்வு யினறா யெங்குமோர் சமமா யீண்டும்  
ஆற்றல்சீல் கடவுள் வேந்த னுணையைப் பொருவும் வாரி.

அழ்ப்புத ஜீவ கங்கை யாற்றிலே யகண்ட வானத  
தூம்பவித தூழி யூழி யுலவினின றொடுங்கிக் தோன்றும்  
பற்பல பேத மாய பகிரண்ட கோடி யெலலாம  
பொறப்புற மிதப்ப வேயாம புறப்புத சாலம போன்றே. 9

நிறைவளம் படுகருந் தூய நித்திய ஜீவ கங்கை  
துறைதொறும் பிரிந்து போந்து தொடுகுள மடுத்த டாகம்  
குறைவற நிரப்பி யுண்மை குலவுநீண மருத வைப்பின்  
கறைதுடைத திதய மெனனுங் கழனிபுக் களைந்த தன்றே. 10

நீரவளங் கண்டு கோமா விலவளம் படுக்கு மாக்கள்  
ஏர்வளம் பெறத்தி நுகுதி யிறைவனை வழுததி யேததிச  
சோவ்வந் தருநல விததத தெளிததுநீர் பாய்ச்சி நாளும்  
பார்வளம் பெறச்செடு சாஸிப பயிரவளம் படுபபா மன்றே. 11

இருவகைப் பவதூா றேங்கி யிருடைபே ரடவி முற்றும்  
கருவறச சுருதி யென்னுங் கட்கங்கொண டெறிந்து போககிக்  
திருவளா புனித நிதய ஜீவநீரக காலகொண் டுயததுப்  
பொருவரு மருத வைப்பாப புதுவலபண படுத்தி வாரும். 12

ஏர்விச வாச மாக வெருதவா வுக்க மாகச்  
சோதுகங் கடப்பா டாகச செறிவடரு சிந்தை யாகக்  
கூந்துதிக் கொழுமெம பெமமான் றிருமொழிக் கூற தாகப்  
பாரற வழுது செய்கா லாககிமெய்ப் பணிசெய் வாரும். 13

குளங்கரை பேணி ஜீவ நீர்குறிக கொண்டுய்ப் பாரும்  
வளங்கெழு மருத வைப்பா வறுநிலந் திருதது வாரும்  
விளங்குவித் தொளிசக கண்டு மேலுற வளாககின் றுரும  
இளங்களை கட்டு நீகால யாததினி தோமபு வாரும். 14

பழநறை பருகிச் சிந்தை பரவச ராகிச செய்ய  
மழகளி றுணைய மள்ளர் வரன்முறை சுருதி கூட்டிக்  
கொழுநிழல வைகிக் கோமான குணங்குறி விதநது பேசி  
எழுமிடற் றிசையிற் பாடி யிதயநெக குருகு வாரும். 15

மேவருந் திருநா டெங்கும் வித்தக வழவர் வேலை  
ஓவற விசவா சத்தி னெண்கருப் பொதிநது முற்றிக்  
காவல னருளால் ஜீவமணிக்கதிர் களுவி யீன்று  
தாவில்பே ரின்ப போகம் விளைப்பது தருமச் சாஸி. 16



எண்படு மிதய மென்னுஞ் செறுவிடை ஓயலவி ராவாழ்  
பண்படுத் துன்று சகயப பைங்கழைக் கருமபு பலகிக்  
கண்டடைத தோங்கி யுய்த்த நறுஞ்சுவை கணிந்த பாகின்  
விண்படு போகந துய்ப்பார வேதியா குழுக்கண மாதோ.

வீறுகொள் மதுரச் செந்தென் னினைக்குமுந் திரிகை வாய்ந்த  
தாறுகள பிதிராநது சிந்தித தலைதலை பெருந் யோடுந்  
தேறலபுக் களைத லாலே தெளிததசித திரபபூம பண்ணை  
நாறுகள் குலவி யோங்கி வளாவுறு நலகத நாளும.

புண்ணிய நதிதீ ரததுப பொருவரு மருத வைப்பில  
நண்ணிய பயிராவ ருககந தநுககுலம பிறவு நலகும்  
எண்ணரும பயனை யீட்டி யிறைவனைப பரளித் துப்ததாக  
கண்ணகன் றிருநா டெங்குந கடிவிழாக கொளளு மனறே.

ஜீவகீர்த் தடங்க டோறுஞ் செழும்புனல் குடைவோ ரீட்டம  
தாவநங் கழனி தோறுந் தருமச்செரு சாலி யீட்டம்  
பூவலர் பொய்கை தோறும புதபுதத திவலை யீட்டம்  
மீவரு மெழிலி தோறும வேந்தனோ கருணை யீட்டம்.

வேறு.

முத்தி நாட்டெழின் முயங்கக் காட்டலில்  
ந்தய ஜீவகீர நிலைய கனறிடா  
துதக மககுலத் தோதிகக குழாம்  
பத்தி செயதவப பளளி போலுமால்.

மாக மீதுநேர் கருணை மாரிபெய்  
மேகக கண்டிகண டுவநது விதகத  
தோகை மாமயி லகவுஞ் சூழலவாய்  
நாக மாயுமே நாக மாயுமே.

ஆத பன்கதி ரலருங் காலையில்  
மாதர் வாண்முக வாரி சங்களும்  
சித வாவிபின செய்ய பககயப  
போத லாந்திடும் போத லாந்திடும்.

இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி யாண்டுமெய்  
நனனர் வாசக நவிற்றி யாதரித  
துன்ன ருங்குணத் துதவி செய்திடும்  
அந்ந லாரொலா மந்ந லார்களே.

மாரி சங்களை மாத வததரும  
நாரி சங்கமு நண்ணி யங்கிரு  
பாரி சங்களும படியுங் காண்முக  
வாரி சங்குலாம வாரி சங்கமே. 25

மரும விந்தபூம் பொழிலின மைந்தாதாம  
திரும விந்தமங் கையாசி றுரோடும்  
நிரும லாதிபன் பணிசெய் நித்திய  
கருமஞ் சாலுமே கருமஞ் சாலுமே. 26

முகு பைமபுயன் முயங்கு சோலைவாய  
ஆசி யமபனி யலருந தண்டலை  
காசில் ஜீவபுஷ் கரிணி யாடுவார  
தேசு மல்கெழிற் றேசங் கூடுவார். 27

துன்று காவகச சூழ லெங்கணும  
மன்ற லாரந்ததண் மலர்ப்பொ துமபரும  
தெறைல வந்துவந் துலவுளு செவ்வியாற்  
பொன்று வாரொலா மடைவர் புத்துயிர். 28

நாட ருந்திரு நாட்டு வைபவம்  
ஊட றிந்தறிந தும்ப ரின்னிசை  
பாடு வாரமுழு துணரற் பாலரோ  
வாடு மாணிடம் வகுப்ப தெங்கனம். 29

### திருநகாச் சிறப்பு

நித்தியமாய்ப் பூரணமாய் நின்மலமா யானந்த  
நிலையமாகுச  
சத்தியளு னந்தருமந் தயைசாந்தம் பரிசுத்தஞ்  
சாவசக்தி  
இத்தகைய வனந்தகலி யானாகுணத் திறைமகிழை  
யிலங்குநதானம்  
முத்திரக ரெனத்திகழ்த்தி முதியதிரு வருட்சுருந்  
மொழியுமன்றே. 30

வாக்குமன மெட்டாத பரமசுகா னந்தபுக  
மகத்துவததின்  
ஆக்கமெடுத் துரைப்பவரா ரறிபவரா ராருயில  
ராயபோழ்துங்

காக்கைமனை பிறையென்று காட்டுதல்போ லருள்வேத  
காட்டுங்குற்றை  
மீக்கின்ற மாசையினு லொருசேரத் திரட்டியிங்கு  
விளம்புகின்றும்.

முத்திரகா பரமபதந திருநாடு திருநகர  
மோகும்வீடு  
நித்தியவா னந்தபத நித்தியஜீ வகசுழக  
நிகிலமுலம்  
உத்தமமங் களஸ்தான முன்னதமண் டலமபரமா  
காயததுச்சி  
சத்யமன்றம புனிதமன்றம் தேவால யம்பரம  
சநந்தானம்.

உச்சிதபட் டணம்பதவி யூததகதி பொன்னகர  
மும்பர்நாடு  
சச்சிதா னந்தபுரி தருமபுரி யடைக்கலபட்  
டணஞ்சாமப்ராஜயம  
முச்சிகரி திகழ்சியோன் முதுகுன்ற முமமுரசு  
முழங்குமுன்றில  
அச்சதவேந தரசிருக்கை திருக்குமரா லயமபரிசுத  
தாவிமன்றம்.

புண்ணியமா நகரினைய பொற்புறமுந் திருநாமம்  
பொருந்திநிற்கும்  
நண்ணரிய திருநகாக்கு நாற்றிசையும புடைவளைந்து  
மேலுங்கீழும்  
அண்ணலர சாணைவழி யநாதிரிய மனமாக  
வகண்டமாய  
கண்ணகன்ற பெருவெளியே கடியரணச சூழ்ந்ததுதி  
காந்தங்காறும்.

கதிகூட்டி யெமைப்புரப்பான் காதலனை யுவந்தளித்த  
கருணைவள்ளல்  
அதிபாரி சுத்தமெனு மழற்பிழம்பு பாந்துதிரண்  
டவியாதோங்கி  
எதரேறு பகைதுமிய வெரிவீசி நீராக்கி  
யிலங்குஜோதிக்  
கந்தரேற விளங்கிநிற்கு மகழிசூழ் தழலரணங்  
கடிநகர்க்கே.

ஓராழி தீனையுருட்டி யுலகமெலாங் காத்தளிக்கு  
முமபர்நாட்சே  
சீராழிப படையரசன் றீர்க்காலோ சனையறிவே  
செறிந்தமல்கும்  
பேராழிக கிடங்காகி மதில்வளைந்து புறங்கிடகமும்  
பெற்றியோரில  
காராழி யெனததிரண்டு வரும்பகைக்குக கதியதோ  
கநிமறறனறே.

36

சீராற்றுந் திருநகாக்குச சிறப்பாற்று மரணுகித்  
திறலுமாற்றிக  
கூராற்றும படைக்கலயந தீரப்பொறிகள் பலகுழமிக்  
கொற்றமுற்றி  
ஏராற்று மகிலாண்ட கோடி யெலாந தூகியென  
வியங்கலாற்றும  
பேராற்றலுடையபிரான் பெருந்தகைமை யெனப்பிறங்கும்  
பெருந்துருககம்.

37

கிமிரமற வருமிரவி யொளிமழுங்கச் சுடரெரிக்குஞ்  
செம்பொனிருசி  
சுமரகித திரியேக சருவலோ காதிபதி  
சருவசகதி  
அமரருல கமுமறியா ததன்மகிமை பெருமைகளை  
யறிவமென்னில  
தமரநீக கடலாழ நரிவாலகொண டளந்தறியச  
சமைவதொக்கும.

38

புரக்கவருந் திருக்கருணைப புத்தமுத கடமாமபொன்  
னகாக்குநீதி  
இரககசம ரசமாய திருக்கடைக்கோ புரவாயி  
லெழில்கொண்டோங்கி  
வரக்குருகிக் கறைதோய்ந்த வொருசிலுவை மணிததுவச  
மலர்க்கைகாடடி  
நரக்குலததீர் வம்மினென விளிப்பதுபோன் றலங்குவன  
நாலுதிக்கும்.

39

சூரியர்க ளொருகோடி தொக்குதித்த பரிசென்னச்  
சுடருஞ்செமபொன்  
ஏரியங்கு புனித்திரு மாளிகைமற் றிதுவோ  
கூணியமுன்றில

சீரியங்கு பரலோகத் திளவரசன் வீற்றிருக்கும்  
தெய்வவீடு  
தேரிவிதே நமர்குழுமி நித்தியஜீ வானந்தந்  
தேக்குமன்றம்.

மருள்பழுத்த நரஜென்ம மாயவிடா யறத்தொலைதது  
மறுமையாக்கி  
அருள்பழுத்த குமரசேன் றிருமுகமண டலசசேவை  
யமுதையூட்டித்  
தெருள்பழுத்தது திசுழ்நிதய ஜீவமணி மௌலியைநரு  
செனனிசூட்டிப  
பொருள்பழுத்த பெருஞ்செல்வத் தேமையிருத்தி வைந்ரு

எண்ணரிய பரலோகத் திளவரசன் பெருஞ்சீர்த்தி  
யீட்டமென்கோ  
தண்ணளியன் பருளிசக்கந் தையயாதிந் குறையுளென்டே  
தரணிககீட்டும  
புண்ணியமாம் ரக்ஷணியம் படிவமெடுத துயாந்தோங்கு  
புதுமைத்தென்கோ  
பண்ணவர்வாழ்த தொலிமடுதது நித்தியபே ரின்பரிறை  
பரமவீட்டை.

### வேறு

வானர மியந்திகழ் மதில்வ னேத்தவக்  
கோனக ரெங்கணுங் குலவு ஜோதிய  
பானுவின் குழுககளைப பத்தி செய்தென  
மேனிலை மாளிகை விதம்பல் கோடியே.

மின்னையும் வெயிலையும் விரவி மேதகு  
பொன்னினு மணியினும் புனைந்த வோவெனப்  
பன்னிற மாடங்கள் பந்தி பந்தியா  
உன்னதத் திமைப்பன வுலப்பில் கோடியே.

வயின்றொறுஞ் சந்திதி மகிமை வாய்ந்தெழில்  
குயின்றபன் மணிக் குலக் குவையி னாகிய  
வியன்றட மாளிகைத் தலங்கள் விட்புலம்  
பயின்றொளி களைப்பன பற்பல் கோடியே.

புண்ணிய நவமணி பொருத்திப் பொற்புறு  
தண்ணளிக் குருகியன பனைந்த சாந்தினே  
மண்ணுல கருகுகென வகுத்த ரக்ஷணை  
சண்ணிய மாடங்கள் கவினுங் கோடியே. 46

கோனருள் பணிகுறிக் கொண்டு ஞுற்றிவாழ  
ஊனமில் லாவிசுட் குரிமை பூண்டியா  
வானுல கேழுென வகுத்தக காட்டிய  
மேனிலைக் கோபுரம் விவித கோடியே. 47

சொல்லரு முத்திமா நகருஞ் சூழ்ந்துள  
எல்லையும் வானசுட ரியங்கு திறகில  
மல்லல்கூ தம்பிரான மகிமை யினசுடர்  
புலலி சின தவிரொளிப பிரபை போக்குமால. 48

ஜீவமா னீகைதநரு முன்றிற நேங்கிய  
ஜீவரீ நிலைபெருக கெடுததுத் திவவிய  
ஜீவமா நரததைச் செழிப்பித தூடுரீஇ  
ஜீவகோ டிகளுய ஜெகத்திற பலகுமால. 49

ஜீவபுஷ் கரிணியின் தீரத தோங்கிய  
ஜீவகற் பகமெனுந தெய்வ மாத்தரு  
ஜீவநா யகனருள் பழுத்த செவவியில்  
ஜீவமாக் கனிததிரள் செறிநது மல்குமே. 50

மானத வாவியிற் படிநது மாட்சிசால  
ஆனிக கருமங்க ளாற்றி யாண்டகை  
தூநறு மலாச்சரண் டொழுது தைவிக  
போனக நகருவா புலவர் தாங்குழீஇ. 51

ஆண்டகை யருளவழி யாவி யின்கணம்  
வேண்டுரு வெடுபபர்செய் வினைவ சத்தராய்க்  
காண்டகு முலகிடைக் கரந்து வைகுவா  
சேண்டலத் தியங்குவா செவ்விக் கேற்பவே. 52

அணிகிளர் திருநகர்க் கரச னுணையிற்  
பணிமுறை புரிசுவர் பணிசெய் யாவிகள்  
தணிவில்பே ருவகையைச் சாற்று மங்கவா  
திணிகுட ரிரவியிற் திகழும் வாண்முகம். 53

மும்முர சொலியருண் மழைமுழக்கொளி  
மமமரில் வான்கணம் வழுத்து பேரொளி  
செமமல்சீர் புனைநதுரை திவனி யாமொளி  
கைம்மிசூத திசைபடுங் ககன மெங்கணும். 54

நன்மைசால திருநகர் நந்த னத்தலா  
தன்மமுந கருணையுந் தையயன பாதிசற்  
கனமமு நறுங்கடி கமழநது லப்புறப  
பொனமலாக குவைகளாப பொதுளு மெங்கணும். 55

சிறையுடைந தூதாதளு சேனை யினகுழாம  
முறைமுறை யகிலத்து முடுகி முத்திராட்  
டிறைதிரு வுளககுறிப் பினிதி னுய்த்தது  
குறைவற முடிதனுமீண் டடுபபர் கோனகா. 56

தேவவுத் தரங்கொடு திகந்தத தேசுவர் •  
முவுல கங்களு மிமைப்பின முநதுவா  
தாவிவிண படாகுவா சமுக்கத தெய்துவா  
வேவறி சதுரராம வீபுத வொற்றரே. 57

கலவிழ வுலகையுங் கழங்குகெ றுட்டவும  
ஒல்லீவான சுடாகளை யூதி யோட்டவும்  
வல்லவான் சேனைகள் வரம்பில கோடிகள்  
தொல்லீயங் ககனமா ளிகைதொக குள்ளன. 58

மேலைநா ளிளவர சுயாதத வெல்கொடிக்  
கோலினின னுலகாகுகு குருதிச சான்றுனா  
ஞாலமீத திகழ்த்திய நலங்கொ ளுமஜெய  
சீலசங் கததொனி திகந்த முட்டுமே. 59

### வேறு

துன்பம் யானுமீன் றுகத் தூய்தவா  
பொன்போ விநதவப புரவ லன்கழற்  
கனபு செய்துசெய் தழிவி லாதபே  
ரினப மெய்திவாழ்ந் திருபப ரென்றுமே. 60

பகலி ராவெனும் பகலி லாதவப்  
புகரில் வானநாட் டரசன் பொற்புறு  
மகிமை யொண்கதிர் வனையு மாதையா  
நகர வாணர்க்கு நலமப யக்குமே. 61

முத்தி மாநகா முழுதுந் தம்பிரான்  
சுததம் யாதது செய்து நிற்பதே  
நிதகி யானநத நிகரில வாழ்வெனபை  
பத்தி செய்யுமாற் பரம சிந்தையாய்.

62

அரசா தம்பிரா னம்பொற் சேவடி  
வரச ரோருகம் வழுததி யேத்திமும்  
முரச றுவிழா வணிகொண முனறிலவாய்  
விரச வாரன வரதம விண்ணவா.

63

(3 வறு .

அற்புத ஜீவ கங்கை யாடுவ ரமர ராவா  
பொறபுறு ராஜ சேவை பொருநதுவா புனித ராவா  
கற்பக நிழலிற் றங்குக களிப்பாவான் கணங்க ளாவா  
தற்பான றொழுமபு செய்வா தகைபெறு முதத ராவா.

64

இறைபர லோக ராஜ்யத் தெழினல மெகிாவோக் கெனறும்  
பொறிபல வனநத மாகப் புலனெலாம் புதுமைத தாக  
அறிதொறும் பரமா னந்த வதிசயக காட்சி யெய்தி  
முறைமுறை துதிதகுப் போறறிப் புகழுவா முனைவன் சீர்த்தி.

65

அத்தன ருளி னுக்க மரசினங் குமரன் காட்சி  
வித்தகப் புனித வாவி விழுததகு சமேதந் தூய  
முத்திவீட் டறவோர ரட்பு முறைவழாத தோதா கீதம  
இத்தகு பேறே யன்றோ விறில்பே ரினப செல்வம்.

66

பரமராஜயப்படலம் முறறிற்று

அரசியற்படலம்.

பன்னகரி தாயப வித்திர ஞான செல்வம்  
மன்னிப்பொலி யுந்திரு மாநகர் மன்னர் மன்னன்  
இன்னற்படு பாதல நின்றெடுத் தெமமை மீட்பான்  
நன்னர்க்கும ரேசனை நல்குமெய்ஞ் ஞான முாததி.

1

இல்லாமையி லேவெளி வான்முகட் டெண்ணி றந்த  
பல்லாயிர கோடிய வாம்பகி ரண்ட கோளம்  
எல்லாம்படைத் தொண்விதி காட்டியி யங்கு வித்த  
சொல்லாற்றன்மி சும்பர லோகது ரந்த ரேசன்.

2



மங்காதப ரஞ்சுடர் வாக்குரு வாய மைந்தன்  
பொங்கோதவைப் பும்புரை யற்றகல் வானு மெங்கும்  
செங்கோல்பிடித் துத்தனி யாழிசெ லுத்த நாளும்  
தங்காவலை யுய்த்தா சாட்சிசெய் சாவ பெளமன. 3

ஆதாத லந்திகழ் தைவிக வாத்து மேசன்  
சேனாபதி யாகிய றப்பகை செற்று நெருசில்  
மேனாடுமி ரக்ஷணை வித்திவி னைப்ப நாளும்  
வானாடுபோற் றத்திறை கொள்ளும் கேச வளளல. 4

அநதககர ணங்களும் வாக்கு மகண்ட லோகத  
தெந்தசசெய லும்பிச காதிய லாத போதே  
முந்துற்றறிந் துமுறை செய்யும்வ ரம்பில் ஞான  
விரதைப்பெரு மான்விபு தாதிபன் வேந்தர் வேந்தன். 5

புனிதந்திரு மேனிமு கந்திகழ் புணணி யங்கண்  
தனிதந்தரு பேரரு ளம்புயரு சர்வ சக்தி  
நனிதுற்றுமெய்ஞ் ஞானமு யிர்ப்புரீ தாச னத்தில்  
இனிதுற்றுல காட்சிசெய் ராஜவி ராஜ னுக்கே. 6

வல்லாபுக முடபுகழ்ச் சிக்கும தீதன் வானந  
தெல்லாதுகி தோத்திர வெலலையி கந்து நின்ற  
நல்லான்கணிப் பில்கரு ணைக்கடல் தோற்ற நாரம  
இல்லாதவ நாசிக யம்புல கெங்கு முள்ளான். 7

பெருமைத்திட ரேறிய பிரசுறு பேயக்க ணத்தை  
நிருமித்தசி றைத்தலை யுய்தகக னீணி லத்தில்  
இருமைக்குர லந்தரு மிரக்ஷணை யிட்டி வைத்த  
தருமத்துரை யாயத யோச்சித சகக ரேசன. 8

வென்றாழிந டத்திய றமபடு விண்ணு மண்ணும  
ஒன்றாகவி ரீந்துக விந்துயர்ந தோங்கி யுமபா  
நின்றதா முற்றிய தண்ணளி நீடு மொற்றைந்  
குன்றாதகொற் றக்குடை வெண்மதி மேனி முற்ற. 9

திருகார்வினை சிந்தமெய்ந் தூன்முறை செய்யு ரீதி  
இருநாதிசுழ் பட்டய மின்விசித் திட்ட தென்ன  
ஒருநாற்சுடர் விட்டொளி ரக்கரு பார னத்தின  
இந்நீராலுள்ள வெள்ளமெ புந்தல கெங்கு மல்க. 10

பொநிரேறளி சுமபுசி றைந்தபுக கேளி ராவார்  
 ஆசிபாரிகத தபரி கததரென றாபப ரிகக  
 துநிதோதகிர தீதம விநிதிரை துனனி யோங்கப  
 பதிதோறண வுமமறை வாணாபல லாண்டு கூற. 11

எங்குந்தொரு பூதச ராசாத தீட்ட மாதி  
 சங்கற்பளி கற்பமி லாதிவல சாரந்து நின்று  
 துங்கபிர மாணவ ரயநச சூழல புசகுந்  
 கங்குறப்பொ மு துந்தவ றுநடை காடடி யேதத. 12

முரசுகறங் காசா னாடல முந்து தீதப  
 பிரமபொழி யததிரு முறைரு மமபி நங்கப  
 பரங்கமல் கிபபனி செயதுப ராளி நிறப  
 அருகாசனந திறகுப தேசன பாநதி ருபப. 13

கணனோட்டமல குகளி னாகரு னுல யதகின்  
 உணனாடடுகீ தியொடு போரு னொதது லா  
 மணனாடவா வாமுகதொனி யநடுசனி வாயம குபப  
 விணாடடா சனநிருச தகதி விறு மெழைம. 14

அசிபுட்படலம் முற்றிற்று

சிருஷ்டிப்படலம்

வாங்கினுக் சதீந மான மகிணாரின் வணாபு வாய்க்த  
 மேககுபா பாலோ கத்திவ வித்தந வாசன தாமோ  
 கோககும ரணுககென திந்தந சுவலயம புதுகநிச ரெங்கோல்  
 ஆககுவான் சித்தநு செய்த வநாகிணை ணையமொன் றுண்டால் 1

கருத்துறு கரும முற்றக் கருதியோர் வாக்கி னாலே  
 உருக்கிகழ் சுவல யத்தை யோறு திவசத துள்ளே  
 திருத்திததங் குடைககி ழாகீங்க தெய்விக குமரற் கீத்தார்  
 வருத்தமிக் கெவனோ வெல்லாம வல்லசிக தருக்கு மாதோ. 2

மலைகடல் ககன நாடு மதிக்கி புனல்யா ரேடை  
 நிலைமடு வாளி சோலை நிலலொளி மழைபல பண்டர்  
 தொலைவிலாப பாரிவ ருக்கந தொக்கபல வளங்க ளெல்லங்  
 கலைநதி பார்தாந கென்றே னாயனித தனாரங் காத்தன. 3

பகுத்துணர் வறிவு ஞானம் பரிசுத்த மகத்துப் பாக்யம்  
உகுகரு மனசான நின்ன வுவநநினி தனித்து நஞ்சொற்  
செகுத்திடா திருமி னென்னு ஜீவவாக கருளித் தேவ  
மகத்துவ வரசன வைத்தார் மாந்தரைப் புதிய வைப்பில். 4

முன்னவ னாதா மென்ற முதன்மனு மகலை நோக்கி  
இநிலத் தூரிமை யெல்லா மீந்தன மெங்கோ லினகீழ்  
மன்னவ னாகி நீயே மனுமுறை வழுவா வண்ணம  
நன்னாண் டிருத்தி யுள்ள நலமெலாந் துயத்தீண் டென்றா. 5

உன்னத வரசன் சொற்ற வுத்தாஞ் சிரமேற் கொண்டு  
மன்னவன மிருத்தி கேய தைதினி யெனுமபூ மாதைத்  
தன்னொரு மீனவி யாகுகத் தழுவிவீற் றிருநதா னவநே  
பன்னரும் ஜீவ வாக்கம் பணிபுரிந் தேத்த மனனே. 6

சேத்திரம் புனித மாகச் சிந்தையும் வாகருந் தேவ  
தோத்திர மாகச செய்கை கவிாதமே யாகத் தூய  
பாதிர மாகத் தேகம் படுபயன றமதே யாகக்  
காததொறு முலவி யுண்டு களித்தநடெட கழிப்பா மாதே. 7

ஒழுக்கமே கலன்க ளாக வுடைபரி சுத்த மாக  
இழுக்கறு கரும் மேனிக் கிடுநுளு சார்த மாகப்  
பழுகுமன் பத்தி யனன பானமாப் பசலக் ளெல்லாம  
வழுக்கறு மரபிற போகவி மாதவம் புரிவா நாளும். 8

புத்திராஜ் ஜியத்தி னாகி பூருவ குடிக ளாய  
உத்தம ரசன சித்த முவநநினி தடங்கி நாளும்  
மித்திர ராகித் தூய விதிவிலக கோமபிப பிள்ளைப்  
பத்தியாய் வழிபா டாற்றிப் பவித்திர நெறியி லிற்பார். 9

சரமெலாம விகற்பொன் றினறித் தத்தமி லுறவு கொண்டு  
நாமனே கரமாய்க் கிட்டி நன்குமுற நேவல செய்யும்  
தரமுறு புழ்ப்புண் டாதி தருககுலம் பநீனந தோங்கும்  
பரவுல கிதுவென் றுள்ளப பாரெலாம புனித மல்கும. 10

பாபமே யில்லை பாவ பயங்கர மில்லை தேவ  
சாபமு மில்லை சாவுளு சஞ்சலத் தொடபு மில்லை  
கோபமும் பகையு மில்லை குணதோஷ மில்லை மிக்க  
ஆவலு மில்லை பூரு வாசகிர மத்தாக கமமா. 11

அரசனைச் சிந்தை யுள்ளி யறுதினங் காலை மலை  
வாசரோ ருகப்பாற பாதம வயுததுவா வணகுகி யேத்தித்  
தினாசெறி கடல்குழ் வைப்பின சீமைகண் டத்ச யித்து  
விசுவர் விண்ணோ தம்பால வித்தம பயில்வா மாந்தா. 12

பூதவப் பொருள்க ளெல்லாம் பொதுவன்றிச சொந்த மிலலை  
ஆதலிற கொளவா ரிலலா கொடுபவ ராரு மிலலா  
போதா நிறைவே யன்றிப் புகலவோ குறையு மிலலை  
ஊதிய நயநவ் டங்க ளொருவாக்கு மொன்று மிலலை 13

பிணிமுப்புச சாக்கா டென்னப பேசசினு மறியா தம்மைத  
தணிவநம வருத்தக துன்பளு சஞ்சலித தமுபுன கண்ணீர்  
புணாவதோ ளென்று மினையப பொறிபுலன புனித மாமெய்  
உணாவொடு பத்தி செயவா ருமபரும வியக்க மாதோ. 14

அசசுதா னாத ரீகி யகிலலோ கமுமபு ரககும்  
சசரீதா னாத வேதன றமைக்கிடடித தமைக்கீகட் பிககும்  
உசசித மதுர வாககைச செங்கமு தாக வுண்டு  
நிசசலும பரவிப போந்து நிலவுவா பணிமேற கொண்டு. 15

பைங்கழை நிறுவி மேலாப படாதநா சீனைபொ ருத்தி  
துங்கமட் சுவகா யாக்கித துணாததபூந கொடியால வேய்த்து  
பொங்கிற புதுமை யாக்ப புனைநக்சித திரபபூ மனறில  
அங்கணவா னகங்கொண டாடவறங்குடி புகுத்தி வாழ்வா. 16

வருந்திமெய சலிபாா வேலை வரன்முறை செய்து செயது  
திருநதுவா சீனைகான் யாறு சிந்தகீர் வாலி பாடி  
அநுநதுவா கந்த மூல பலங்களை யமரா நாட்டின்  
விநருகெதிர கொண்டு போற்றிப பூசனை விருப்பிற செய்வா. 17

கண்கவர் வனப்பி னூர் காட்சிகண் டத்ச யிப்பா  
பண்கவா மிதுன கீதப பாடொளி செவிம டுப்பா  
விணகவ ருலகைத தந்த வீதையை விநருது பேசி  
எணகவ ரரசைப் போற்றி யிறைஞ்சிவாழ்த தெடுப்பா மன்கோ. 18

மருமலி துணர்ப்பூஞ் சோலை மாநிலக் கிழவா தம்மைப்  
பருவர லணுகு ருமே பாலிக குங் கருணைத் தாயபோல  
கருவிழிக் கிமைபோ லன்பிற கங்குலும பகலுங் காத்துத்  
திருவருட் கடவுள் வேந்தன் ஜெகதலம புரககுங் காலை. 19

## இராஜ துரோகப்படலம்.

- நித்திய ராஜ நீக நிலவுவா கைத்தி லென்றும்  
பத்தியாய்ப் பணிசெய துற்ற பணைவா சூழாத்து ணின்றும்  
சத்தூரு வாகிக ழேழே தள்ளுண்டு கிடந்த பேயால  
மிதகூர பேத மென்னும் வினையிடை முனைகத தந்தோ. 1
- விள்ளரு மரச னீதி விலக்கலால் மலபா தாலத  
தள்ளுண்டு கிடந்த பேயி னதிபதி யழிமப னென்னுங்  
கள்ளனுள் எழுகு சீறிக காசினி ககன வட்டத  
தள்ளுறு மரபை யோரந்தங் குசாவின னுருவ மாறி. 2
- கண்டன னென்ப மன்றே கருணையங் கடல்வ ளாகத  
தொண்டிறல் படைத்த கோமா னொருதனித திகிரி யுய்ச்சுத  
மண்டலப் பரபபைச சூழ்ந்த வாரிதிப பெருகை வாரந்த  
தண்டலை பொழிலை பாயுந் தடந்தி வளத்தை யெல்லாம். 3
- இடந்தொறுஞ் சென்று நோக்கி யிப்பெரும் போகந் துயப்பான்  
மடங்கலே றனையா தமமை வஞ்சுதநா லடாதிவ வையம  
அடங்கலு மடிப்ப நித்தி யரசியல புரிவ லென்னு  
விடங்கிள ராஹி புககான மேதையா ரிருந்த குழல. 4
- பேயகம புகுந்த போதே பிரபஞ்ச மென்னு நாமம  
ஆயுது சமயந தேடி யரிவையை மதிம ருட்டி  
நாயகன் றனையு மந்த நாரியைக் கொண்டே மாற்றிச  
சேயுய ரிறைவ னுனை செஞ்சுகவுஞ் செய்தான பாவி. 5
- தன்னையே கெடுத்தான் முன்னந தற்பெரு மையினு லந்தோ  
பின்னையும் பொறமை யாலே பிறையுங் கெடுத்தான வாலா  
மன்னுயிரத தொகுதி குமபி மலக்கிடங் கனைய வைத்தான  
என்னையீ தெனையே யெனகே னிருநிலத திறுத்த கேட்டை. 6
- தன்னொரு மகவைத தந்த தற்பர னன்பு வாழி  
பொன்னுல கிழிந்து வந்த புண்ணியம் வாழி வாழி  
மன்னுயிர புரக்க வந்த மனுமகன சரணம் வாழி  
என்னையிந் திலைபா விசகு மெம்பிரான் கிருபை வாழி. 7
- கற்பனை கடந்த போதே கற்பனை கடந்து நின்ற  
தற்பர னீதி பொங்கித தழலெழச சினவி நீட  
அற்புத கருணை பொங்கி யாரழ லவிக்க நாட்ப  
பொற்புறு குமா னோரது நடுவராய்ப் புசல லுற்றார். 8

மற்றிம்மா னிடங்க ளெந்தாய் வஞ்சக வலகை யேய்த்த  
சொற்றலை நின்று ராஜ துரோகியா யினரவ வெலலாக்  
குற்றமுந் தண்டம யாயுங் குறிககொண்டுத் தரிப்பல யானே  
நற்றச விதிகைக் கொண்டிங் கீட்டுவல நலககொ ணீதி. 9

நிண்ணய மிதனை யோரநது சீராயபா தலத்துக் கேட்கும  
மண்ணுல ககாமன னித்து ரகூணை வழங்கிக் காதத்து  
தண்ணளி புரிக யானே தராதலத் திழிந்தங் கீட்டும  
புண்ணிய பலததா லீவென பொருத்தனை யாகு மைய. 10

குருதியைக் கொடுத்து ஜீவ கோடியை மீட்ப லென்ன  
ஔருதிருக குமர னனபி னுரைதிருச சேவியிற சாரக  
சுருத்தருங் கடவுள வேந்தன சுருணையாற கருணை மைந்தன்  
திருவுள மாக வென்று செபபிமற றிதனைச் செய்தார. 11

வானகத் தரசன் நீம்போல் வையகத் தரசு செய்வான்  
தானென வுதித்த மைந்தன் றனைத்தனி மொளிகூட்டி  
ஞானமுத திரையு நலகி நனிதவ யுயாந்தி வைத்தார  
மானிடம புரநது பேயின வன்றலை சிதைக்க வென்றே. 12

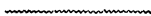
சற்பனைப் பேசசை நமபிச சதிவழி புகுந்து மக்காள  
கற்பின வொத்தீ ரந்தோ கடுகிய மாண வாறறின்  
வற்புறு தியாயின மூழ்கி மாண்டுட லழிவீ றென்றா  
தற்பத் மிழந்த மாந்தா தலையிழி சிசையே யன்றே. 13

சாமித்து ரோகரு செய்யத் தகுங்கரு விகளை மண்ணில்  
சேமித்து நம்மோர் மைந்தன றிருவடித் தொழுமபு பட்டு  
நேமித்த நெறியைப் பற்றி நித்திய ஜீவ நாட்டைக்  
காமித்து வமமின் ருழ்க்கிற் கைவரு மோச நாசம். 14

மித்திர நலத்தை வீசி விடுவிலக நெறிந தெமக்குச  
சத்தரு வாகி னீரநுந் தரிப்பினி நாச தேசம  
நித்திய ஜீவ நாட்டி னெறிகடைப் பிடியீ ராயில  
அத்தலம் கோபத் தீயி லவீவது சரத் மென்றா. 15

சாதனம விளங்கத் திட்டித் தரணியிற் காலந் தோறும்  
மேதகை யவகை கொண்டு விளமபரப படுததச செய்தார்  
நீதியா யகண்டா கார நிறைந்தபே ரருளா யென்றும்  
பேதியா திருவி காரப பெருந்தகை பரம ராஜன். 16

இராஜ துரோகப்படலம் முற்றிற்று.



## பூர்வ பாதைப்படலம்.

புனித சேததிரத தமர்ந்துள் பூருவ குடிகள்  
கனிதந தாககிய தீவினை யாமெனக் களித்தது  
மனித மாடசியை வரைநதல கைக்குண மருவி  
நனிதி ரிந்தனா விலங்கென நாதே சதநில. 1

ஐந்தெ னுமபொறி புலனநதக் கரணமாத துமஞ்சேர்ந  
திநத பாண்டப பிறப்புமெந நலங்களு மியைநதம  
பநத மாங்கனி யாலநத நலமெலாம பறிபோய்த  
தொநத மாம்பெருங் கேடடொடு மரணமுளு சூழ்நத. 2

உறைக லநதீரு சுவையபா லொருங்கறக கெடலபோல  
முறையி னீங்கிய கனிசசுவை யுலகெலா முயங்கிக  
கறையி னைக்கிவெம மரணத்தின கரைபறு துன்பச  
சிறையி னுய்த்தது ஜெனமசரு சித்ததொடு செறிநது. 3

பாவ காரியா திசைதொறுங் குழுமினா பரமபி  
ஈவி ரககயி விராக்ஷத ரெனப்பெய ரெடுத்தத  
தீவி னைக்குரட் பாளராய்ச செருமினாக குள்ளுந  
தேவ புத்திர ராயினா சிலரூட் செயலால். 4

சேற்றிற் றுமரை முனைத்தெனச சிபபியி னின்று  
தோற்று வெண்டர ளமமெனத் தொடுநிலக கரியில்  
ஆறறல சாலொளி வைரமவந தெனவுவ ரளறறில்  
ஊறறின் னீகாரந தெனவவட் டோனறின் ருவோர். 5

மூன்றென் றுகிய முதலர சாட்சியின் முறையை  
ஆனற வுணமையைத தநுமத்தை யவனிகரு விளக்கிச  
சான்று நாததுவா எனகாவழி சமைத்திட ஜநதநில  
தோனறற் றுலொரு திருச்சபை துலங்குவெண் பிறைபோல். 6

ஆலம் வித்தினி லங்குரித தறுகிலவே ளூன்றிக்  
கோலி யெங்கணுந தண்ணீழல் கொளுவிவிண் குலவிச்  
சால வெவ்விடாய் தணிததுமேன் மேலுறத தழைத்தது  
வேலை ஞாலத்தைப் போததது திருச்சபை விருக்கம். 7

இருள றுததொளி பரப்பியுள் ளகமபுற மெங்கும  
பொருள்வி ளக்கிமோ சம்புகா வகைபுறங் காத்து  
மருள கற்றினால் வழிதெரித தென்றுமவா டாது  
தெருள ளித்தொளி கிளைத்தது திருச்சபைத் தீபம். 8

சக்தி யநதிக ழித்தரு திருசசபைத் தலைவா  
நீதகி யானந்த ராஜீய நிருமல வரசன  
புத்தி ரோதகம புண்ணியா புருல கதது  
மதகி யஸ்தராய் நடுபுரி மாணுவே லாமால். 9

பாவ மல்கிய நாசதே சத்துவெம பரப்பில்  
ஜீவ ரக்ஷணை விருமபியோ திவவிய நகாகுப்  
போவ தாகிய பூருவ பாதையை புணையத  
தேவ வுததரம பெற்றனா திருசசபைக குரவா. 10

மேலை நாணமுதல் மேசியா திருவவ தாரக  
கால மட்டுமக கருகுதோன நியநமா கருநிச  
சால நோபிடித திறைதிரு வுளபபடி சமைகது  
வேலை ஞாலதது விளக்கிய பாதையை விரிக்கில். 11

ஒற்றை யேவழி யோரடித தடமுடைத தும்பாக  
கொற்ற வனறிரு நகாசெலக குறித்தது கோணல  
அற்ற நோவழி யயலடி பிசகுமி னநதோ  
துற்று காரிருட் சூழலுய்த திடுமிது துணிபே 12

திருத்த குங்கடை வாயிலின் செவ்விசோ முகப்பில்  
விருத்த சேதனக குறியுடைத தாங்கதை வீடுககில்  
கருததன் மானிகைத தலநதொறும் பவிகளுந கணிப்பில்  
பொருத்த லைப்பொருட் குவைகளும் வயினறொறும் பொலிவ. 13

ஆய வவவழிப் போககருந் குரியவா சாரம  
மேய பலவகைச சடங்குகள விசதங்கள் முதலா  
ஏய வன்பெருளு சமைசமத திடுவதங ங்கைகிற  
காயுந தண்டனைப படுததுவ தினறுகண் ணோட்டம. 14

ஐய னெங்கறில் தியேசுவின் முன்னடை யாளச  
செய்ய சோரியும் பற்பல பொருள்களுந தெருளக  
கைபு னைநதமை யிடைக்கிடை கவினவக காட்சி  
துய்ய நூல்வழிப் போக்கருந ககமகிழ் தொகுக்கும். 15

இரவி லக்கினித் தூணமுண் டெற்சுடு வெயிற்குப்  
பரவி கின்றுமே கருதரு நிழலுண்டு பசிக்கில்  
தரமன் னுவுண்டு தாகுககி னீராதத் தக்க  
உரவு கோறுண்டு நம்பிரான் றயையென்று முண்டால். 16



இனைய நூல்வழிப போக்கருக கிகபரத் திறையாம்  
முனைவன றுதையிற் கடிந்துதாய் முறைமையிற் றுககித்  
தீயை ராய்வழி நடத்தியா தரித்தனர் சாவின்  
பினைய ளித்தனா தம்பத்த துளபெரும் பேறு. 1

ஆணைல வானகை தாசனா திச்சபை யடியார்  
எண்ணி னுககிப ளிளபாத தொனிசெளி மடுத்துக்  
கண்ணில் பேய்காணாத தலைமகன கையகன றேறடிப  
புண்ணி யன்றனிக கோற்குடி யாயினா பொருந்தி. 1

முத்து தந்தைகாய தமபிரான விதியினை முரணி  
நொந்து ளங்கசக தழுதிந்தப பாதையை நுதலிப்  
பந்த பாசங்க ளறவெறிந திரக்ஷகற பழிச்செச  
சீர்த னுதித தேவாகோன றிருநக ரடைந்தார. 15

பண்டிந நூனெறி பற்றியா பேலெனப பகருந்  
கொண்டன பெய்பொரு றுணாநதுநூப பவிமுறை தூளி  
எண்ட ருங்குரு திசுகரி யாயுயி ரினிதீந  
தண்டா கோனபத மடைந்தனை பாருல கறிய. 20

எஞ்ச றுவிச வாசியே னோக்குயாத் தினாயில  
ஆளு லெனறடுத திராபபக லவனெடிவ் வழியிற்  
சஞ்ச ரித்தனா தம்பிரான் சாவுமின றுகச  
செருசெ வேகொடு போயினா திருக்காக கவனை. 21

பாதை பற்றிசின் றுலசருந குணாதகிய பழுதில்  
நீதி மான்பண்டு நிமிர்பிர ளயத்தைமேற கொண்டு  
வேத ராஜஜிய தருமத்தை வியனிலத தூன்றிக  
காத வித்தவா னடைந்தனை மாணத்தைக கடந்து. 22

செல்லென் றுண்டகை திகழ்த்திய செம்மொழி செவியிற்  
புல்ல வக்கணத் தூருற வுரிமையைப போக்கி  
நல்ல நூனெறி கடைப்பிடித தெமரெலா நயக்கும்  
மல்லல கூர்விச வாசியின் யாததினா வகுக்கல. 23

தமபி ராணா தலைக்கொடு தரணிசெல் மார்க்க  
வெமபு திவிடப் பார்த்தனை வெரீஇயிரிந தோடி  
உமபா நூனெறித் திருக்கடை வாயிலபுக குட்போய்ச்  
செமபு னறபலி யங்கங்கு திருத்தினன் செய்யோன. 24

புரவு நூனெறிக் கிடையிடை புண்ணியம் பொதிந்து  
 வீரவு முற்குறி வயின்றொறு மிளிர்வன கண்டு  
 கரவி லாதமெய் யுரவிச வாசமுட் கவினிப  
 பரவி யேகினுன் பகைப்புல மிடைநதவோர் படுகர். 25

அருளி னுலெதிர்த் தலகையின் சேனையை யடர்த்து  
 மருளி மாக்களோ னாவரை வெநநிட மடககி  
 இருள றுத்தொளிர், சுடரென விகலகடந் தபிராம்  
 பொருளப டைததொரு தனதனாய் நெறிககொடு போனான். 26

சோலை மாநிலந துருவினா னெறியினைத் தொடர்ந்து  
 மேலை யோவிதி விலககநுட் டிததுளின் னாடிப்  
 பாலே நீத்துவந தடைநதனன் சோதனைப் பரபபை  
 வேலை சூமுல சேததுமோர மெய்விச வாசி. 27

பெரிய நாயகன் றிருவுளப் படிபொரு பேறும்  
 அரிய மைநனை மகப்பலி யூட்டிட வலங்கு  
 சூரிகை யோங்குற துணிததிடா யுன்விச வாசந்  
 தெரியச் செய்தன மெனவிணாணிற் சிறநததோர் திருச்சோல். 28

தீர்க்க மெய்விச வாசத்தின் செயலெலாந் தெரிந்தும்  
 பாததி வற்குமெய்ப பத்திசெய் பரிசினைப் பாததும்  
 ஆராதி யிற்பல வாசிகள் வழங்கியந கவனை  
 ஊராத லோகத்திற புகுத்தின ருன்னதத தரசன். 29

பூர்வ பாதையைத் துலக்கிவை திகமுறை புதுக்கி  
 ஆவ மிககுநன் னெறிப்படு வோசமக கரிய  
 தீவ ருஞ்சமை யேற்றிய திருவிதிக கிழவன்  
 சீவ லநதிகழ் யாததினா வரனமுறை தெரிக்கில. 30

நாச தேசத்து ராஜ்யிய பாரததை நச்சான்  
 ராசன் மாக்கத்தன் னினததொடு நலகுர வெய்நிக  
 தேச நாசததுக ககறலே நலனைநத தெரிந்தான  
 ஆசி லாததிருக் கடைபுகூஉ வறநெறி பிடித்தான். 31

பேயின் மக்கள்பின் றொடாந்திடச் செங்கடல் பிளந்து  
 வாயி டும்படி கோல்கொடு மடிததனன் மருங்கைக  
 காயும் வெம்மணற் சுரத்திடைத் தவிப்பறக் கடத்தி  
 நாய கன்வழி நடத்தினன் நாற்பது வருடம். 32

வழிம நிக்தெநாநாத தடாத்தமா மலைந்தமன் னரையும்  
கழிபெ ருமபடைத திரளையுங் கட்டறுத் தோட்டி  
பழிப டாமறறன் னினதததைத் தினம்பரி பாலித்  
தெழுது நூல்வலான் கடைப்பிடித தேகின னென்ப. 33

ஜீவ நாளெலாந் திவ்விய நகர்செலும் பாதைக்  
காவ தாகிய திருப்பணி விடைபுரிந தமையத  
தாவில் நல்லறச சாலைமண் டபஞ்சமை தாங்கி  
பாவ நாசசங் கேதங்க ளமைததனன் பனவன். 34

காண்டி காண்மிதிப் பாயலை கவின்கொள்கா னானை  
ஈண்டென றுண்டகை யுனாததவின மலைமிசை யேறி  
மாண்ட லஞ்செறி வளனெலாந் கண்டுள மகிழ்ந்து  
சேண்ட லததிறை திருநக ரடைநதனன நீர்க்கன். 35

வஞ்சப் பேயொடு மலைநதம ராடியு மறிநத  
சஞ்ச லபபொருப புசசிமீ தேறியுந தணவா  
வெஞ்ச ரததுவீழ்ந் தழன்றமவெந நிடைதுமுன னிட்டிடுத  
துஞ்ச காறுஞ்சென றுயாபத மடைநதனன ஜோபு. 36

தாவி தென்றொரு தரணிபன் றனிவழி புகுந்தங்  
கோவ வில்பெருந துனபுழந தொண்ணிலை தவறிக்  
'கால' லன்பெருங் கருணையால நெறிகடைப பிடிசது  
வீவி லாப்பதத தெய்தினன சுராகணம் வியக்க. 37

உத்த மோத்தமன் சாமுலே லொண்டவன் ஜீவன்  
புத்த ராமெலி யாவெலி சாவெனு முறிவா  
சுத்த னைசயா வாதிய தீர்க்கரோர் மூவா  
வித்த கஞ்செறி தானியே லோசியா மீகா. 38

ஆய வித்தகு குரவரு மவர்வழி பிடித்த  
தூய ருமபண்டு பூருவ பாதையைத துலக்கிப்  
பேய டாநதவிப் பிரபஞ்ச மாயததைப பிளந்து  
தூய நீததுயா கதியர சாட்சியைக கலநதார. 39

பூர்வபாதைப் படலம் முற்றிற்று.

சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

தொன்று தொட்டுள் திருசசபைக் குர்வருந் துகடா  
நனறி கொண்முது தீர்க்கரு நலததகு வாணா  
சென்று போயினா வருதிறன் மெரிபபவ ரில்லர்  
நின்று போயின வற்புதம் களுநில வுலகில. 1

பூவ பாதையை லௌகிகப் பெருமபுதா புதைப்பத  
தீரவ ருங்கொடு விலங்குகள் தீவிடப் பார்தள்  
போவு ருதவ னுமைதலீற் பிறங்குத வின்றித  
தூவ தென்றுகண் டாரண ருளநதுனக குறறா. 2

தீர்க்க மெய்வுச வாசிகள் தீர்க்கர்சொற மெருண்டோ  
பார்க்கு ரக்ஷணை யீட்டவும பாாகதிவன் மருமான்,  
மாகக மிககிதைப் புதுக்கவும் வருவாமற் மெனா  
காக்கு லமவரக காண்குரூப பயிரிணுட கரிவா. 3

வளள லாரிளங் கோமகன் வரும்புதி தெரிம்கும  
வெள்ளி யொன்றுள தென்றதை விருமபினா நாடி  
நள்ளி யோர்சில ரடியுறை நல்லன தெரிநது  
தெள்ளி தோர்நதெதிர திருந்தனா பூருவ திசையில்.

முத்தி நாட்டர சாதிகக முறைநனி யுவந்த  
புத்த ரேமென்ச செருகுகிய பனவாமெய் வாழ்வை  
நத்தி யன்றிக வாழ்வடை வாமென நமசிப  
புத்தி ரன்வரு கைககெதிர நோக்கினர் புத்தில. 5

மீத லத்திரா வாசனைக் காண்குறும் விரகால்  
தீது துற்றிய குணத்தருகு சிநதையுற் றிருபபச்  
சாது மாக்கத்ததா யாவருந் தம்பிரான் வருகை  
காத லித்தனா விடிவெதிர கமலமே போல. 6

கனித ரும்பழ நறைபொழி வளந்திகழ் கானான்  
புனித வைப்பினிற் புவல னெருதிருப் புதலவன்  
மனித தேகத்தில வருவர்மெய்ம மனநதிருப் புகவென்  
றினிது கூவினன் தீர்க்கர்சொல் லெடுத்தொரு தூதன். 7

கூறு கட்டியந் திசைதிசை செவிப்புலங் குறுகத்  
தூற டர்நதகா னகந்துரீஇத் தூதனை யநதனாச  
சீறு தீவிடப் பார்தள்கை திருகியு தேயா  
பேயு நாடினர் மனந்திருப பினர்நெறி பிடித்தே. 8

ஆதிபருவம்.

உம்பர் நோக்கிய மெய்த்திருத் தொண்டருள் ஞாவப்பும்  
இம்பர் நூனெறி புதையத்து றடர்ந்தெழு மியலபும  
கும்பி பாகத்தி னதிபதி மறக்கொடுநு கோலும்  
அம்ப ராதிபன் றிருவுளத் தெட்டிய வம்மா. 9

மனாதி தததுவா தீதரா மகத்துவ வேந்தன்  
அநாதி நிண்ணயப் படிதிருக் குமாணுள் என்பால்  
தனாதி ருநகுவ லயத்தினுக கிரகூணை சமைப்பல  
எனாது யிராப்பலி யீநதென வேம்பலோ டெழுந்தார. 10

வான்மு யங்குபே ரின்பசம் பததுயர் மகிமை  
கோனமு யங்கிய தைனிக தூரைத்தனங் கொற்றம்  
மேனமு யங்கிய வரும்பதம் யாவையும் விடுததார  
ஊன்மு யங்கிய வுடலுவந தெடுததுல குறுவார். 11

ஆவன் மிக்கதம் மொருசுத னரசவை யகன்று  
போவ தும்மவா புரிவதும் பெறுபபதும் பலியாய்  
வீவ துந்திரு வுளததுணாந தவனிககு விடுதத  
தேவ நீதியின் புனிதத்தை யாவரே தெரிப்பார. 12

கலக மிட்டல கைத்தொழும் பாயறங் கைவிட்  
டுலகை நச்சியிந குழலநர கீடததுக குயிரீந  
திலகு வான்பத மேற்றவந் திறுததநம மீசன்  
அலகில பேரன்பி னளககரை யளந்தறி பவர்யார. 13

உன்ன தாதிப னொருசுத னுவிரீந ருலகப்  
புன்ன ரங்குபை புரப்பலென் றேனறுபோம் புதுமை  
என்ன வென்னவென் றுயிரக காலெடுத் தேததிப  
பன்ன ருநதுதி பகாந்தனர் வான்கணம் பழிச்சி. 14

ஆழ்ந்த ஜீவநீர் நதிப்பெருக் கதோமுக மாகித்  
தாழ்ந்த பூதலப் படுகரிற பாயந்ததுந் தழைத்துக  
காழ்ந்த நித்திய ஜீவகந் பகச்சினை ககனம  
போழ்ந்து பாருறப் பணிந்தது மெத்தனை புதுமை. 15

வேறு.

மையார்கலி புடைசூழ்புவி வளைதீவினை யிருளும்  
பொய்யாரணப புலையாதிமி ரமுநதீவிடம் பொதிந்த  
பையாடர வின்சீறுவெம் படமுஞ்சிதை வெய்த  
மெய்யாரணச கடாமாவிட விதயாமபரம் விளங்க. 16

தருமந்தலை யெடுக்கப்புட வியிற்சததீயந் தழைக்க  
அருமந்தமெய்ச் சுருதித்தொனி யவனித்தலை சிறப்ப  
ஒருமந்தையின் மறியாயநுள் ளுவந்தேத்திசை யோங்கத்  
திருமந்திர முறைவாழ்த்தொலி ஜெயபேரிகை கறங்க. 17

கள்ளமபுரி யலகைக்கிறை கைகாலவில விலகக  
உள்ளமபறை யறையததிகி லுறறூருயிர் நடுக்கங்  
கொள்ளக்கரி முகங்குப்புறக் கொடுநதீவினை சூலைய  
அளளிக்கதொ வீசஞ்சுட ரருணேதய மிதென. 18

வானோமகி தலமோசடா மதியோவயங் கொளிரவான  
மீனோவிரி கடலோமழை முகிலோவொரு விதியில  
ஆனூறெறி யமைத்தாககிய வகிலாண்டவச சதனோர்  
ஊனூடிய திருமேனிகொண் டித்தாரூல குவப்ப. 19

மறையாத்தது மறையோதிய வரம்பாத்தது ஞானத  
துறையாததது சன்மாக்கமெய்த துணிபாத்தது சுகிரத  
நிறையாததது நலமார்த்தது நிலையாயர கூணிய  
முறையாததது கதியாக்கமும் முதுமாநிலத துறவே. 20

அந்தோவறக் கொடுநதீவினைக் கிலககாகிய வவனி  
வெந்திடழி நரகம்புக விடுகற்கில னெனனூ  
நந்தாதிரும் புலைமல்கிய நடலைப்பிர பஞ்சத  
தெந்தாயர சிளங்கோமக னிறுத்தாரிது வென்கொல. 21

துன்பமபடு துயாநிரதனை சுடுசொலவசை யாதி  
தன்பங்குறத தளராதொரு தலையாப்பிறா தமமைப  
பொன்போற்பொதிந தவரின்னூயிர புரநதாதரம புரிவா  
அனபின்றலை நினறோசெயு மாண்டன்மையி தனறோ. 22

வேறு .

தீமுக னுய்த்தவெரு சிறைக்குள் ளாயயா  
பாமரத தூறடர் படுகர் வைப்பிது  
கோமகன் சேவடிப பதுமங் கோத்தலிற்  
பூமுக மெனப்பெயா பொலிந்த தாமரோ. 23

பேயடிப் படுத்திய பிரபஞ் சத்தருக  
காயது குடித்தன மமரா நாட்டென  
நாயக னிறுத்தமை குறித்து நண்பொடு  
• கூயினா திசைதிசை குறிக்கொண் டாரணர். 24

ஆண்டகை வானநாட் டரசன மைந்தனைக்  
காண்டொறுங் காண்டொறுங் களிப்புக் கைமிகத்  
தேண்டிர கூணைபுரி திருக்கு மாரனென்  
றீண்டினர் புனிதசேத் திரத்தி லெங்குமே. 25

உததம நூனெறி யுவநத தொண்டாபால  
நித்திய ராஜஜிய நிருப னின்மல  
புத்திர னெனவிச வாசம பூண்டுமெயப  
பதநிரெய தடிக்குணை பரவி நின்றனா. 26

தீர்த்தனென் றற்புதர செயலுந் தெய்விக  
வாாததையு முனாசெய மருண்ட மாந்தரும்  
பார்த்தலை யிறுத்தவோர பரம சற்குரு  
முாததமென் றறுள்பெற முடுகிக கிடடினார். 27

ஆயிடை யருள்விழி பரபபி யாண்டகை  
மாயிரு ஞாலத்து மாநதா சீமையும்  
பேயர சாளுகை நடக்கும் பெற்றியும்  
நாயகக் கதிவழி நடபபி லாமையும். 28

மெய்ப்படு தொண்டாமின் மினியிற் றேன்றலும்  
பொய்ப்படு வேடததா பொலிநதி லங்கலும்  
செய்ப்படு களைமிகுத தேமபு சாலியை  
ஒப்பதின் றுத்தம ரொடுங்கிப போதலும். 29

நூயதஞ் சபைச்சுடா நூண்டி டாதொளி  
தேயுறு சீர்மையுந் தீமை மல்கலும்  
மீயுறு ஞானத்தை வெறுத்த கந்தொறும்  
மாயவெ ஞானத்தை வளாக்கும் பான்மையும். 30

திருவுளத் துணாந்துநெட் டெயிர்த்துச் சிந்தைநைந்  
திருவிழி புனலகொள விரங்கி யெநதையார்  
பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பின் வையகப்  
பருவரல் துடைப்பலிப பருவத தேயெனா. 31

வித்தக திருச்சபை முறையை மேற்கொண்ட  
அத்தலை யோரச ரீரி யார்வநம்  
புத்திர னிவருணா போற்றி யுய்ம்மினென்  
றித்தகை வாக்கெழ வெவருங் கேட்டனர். 32

மித்தையை வேற விசி மெய்பிடித்  
துத்தம திருப்பணி யுளுற்றத் தக்கமெய்ப்  
பத்தாபன் னிருவதை தெரிநது பாங்குறச்  
சிததஞ்செய் பணியெலாஞ் செயலிற் காட்டுவாரா. 33

நித்திய ஜீவராஜ் ஜியத்து நோவழி  
இத்தகு வனவென வியற்றிக் காட்டுமச  
சத்தியக் குறிபிடித் தவர்க்குச் சாமிபம  
அத்தகு ராஜஜிய மாமென ருண்டகை. 34

கண்டகங் கடுப்புத ரடாநத கான்வழி  
கண்டகங் கடுப்புறக் க்ளைநது வேறக  
கண்டகங் கொடுதடிந் தனாவன் கண்டகன்  
கண்டகஞ் சிதைத்தசெங் கமலப் பாதரா 35

ஒப்புர வாக்கிநா லொழுங்கி நேருறச  
செப்பனிட் டருளியாத திரிகா செவ்வழி  
தப்பிடி லதோகதி சாவ ரென்றயல  
குப்புறா திருகவா குயிற்ற வுன்னியே. 36

அத்தியை யடுக்கிமென் றசைசெஞ் சோரியென்  
றித்தகு சாந்துகொண் டிசைத்ததுப பத்திசெய  
பித்தியீ டேற்றமென் பெயாபு னைநதுதம  
முத்தினை குயிறறினா முறைமை யாலரோ. 37

இடந்தொறு மிடந்தொறு மோகொண் மாளிகை  
மடமபல சத்திர மரபி னாகுவித  
தடங்கலும் பணிபுரி யறவா தம்மையும்  
உடம்படி வாங்கியு ழியத்தி லுய்த்தனா. 38

வழிவிடா யாற்றிவான் வழிவந் தோருககென்  
மொழிவழி போனக முறையி னூட்டுமின்  
அழிவுறா விருநிதி யளித்தும் யாண்டுநீர்  
பழிவராக் காமின்மற் றெனவும் பன்னினா. 39

தெள்ளிய நூல்வழிக் கிடையிற் சென்றுசேர்  
கள்ளமராக் கங்களைத தெரியக காட்டுகை  
ஒள்ளிய தம்பநட் டண்மை யாத்திரி  
எள்ளுறாப் பொன்னெழுத் திலங்கத் தீட்டினா. 40



மறைவியாக் கியானமா ளிகையில் வைதிக  
முறையறி வுறுத்தமுற் படுபல் காட்சிகள்  
தூறையொழு மமைத்தவை விளக்கிச் சொல்லவோர்  
நிறைமொழிக் குரவனை நிருமித் தாரரோ. 41

இவ்வுல குககெதி ரிடுக்க வாயில்சேர்  
செவ்விய நெறிப்படு திருமு கப்பினில  
ஒளவியப் பகைஞரு மவிககொ ணாதவோர்  
திவ்விய லொளிககுறி திகழ்ததி வைததனா. 42

மாரணப் படுகரின மாயச சந்தையின்  
பாரிடச் சூழலின் மோசப பாங்கரிற்  
கோரணி முயங்குறிற் குறிக்கொண் டொல்லையெம்  
ஆரண ருடனமாந தரும யாமென்றா. 43

மாசிலசீர மாணசவி சேஷ மாக்கத்தை  
ஆசற விளக்கிப்பின் னலகை யீட்டிய  
பாசறைப் படைஞரைப் பரிவிற பாததருள்  
நேசமோ டழைத்திவை நிகழ்ததன் மேயினார். 44

பண்ணவர் குழுவிய பரம ராஜ்ஜியம்  
கண்ணிய பெருவளங் கைககுள் ளாயதால்  
எண்ணமென் னிடர்க்கடல் வளாகத் தேக்குறும்  
மண்ணுளீர தாழ்ப்பதென் மனநதி ரும்புமின. 45

வித்தகந் தயைபொறை விரயந் தண்ணளி  
சத்தியம் புனிதமெயத் தரும் பததியென்  
றிகதகு சீலாநட் பினிதி னூற்றிரீ  
உததம் வழிததுணை யாககொண் டோடுமின். 46

ஆவியி லெளியவ ரடைவர் வான்கதி  
மேவருந் துயருறின் மேவு மாறுதல்  
தாவருஞ் சாந்தருக் குலகந் தம்வசம்  
ரானிக கம்முளாக் கிரக்கங் கிட்டுமால். 47

ரீதியைப் பசித்தவர் நிறையத் தேக்குவர்  
ஏதமில் தூயர்கண் டடைவ ரீசனை  
பேதமற் றைக்கியம் பிறங்கச் செய்குநர்  
காதலா கடவுள்வேந் தருக்குக் காண்மினே. 48

நீக்கமி நீதியி னிமித்தந் துன்புறில்  
மேக்குயர் வானநாட் டின்ப மேவுவார  
மீக்கிளந தவரெலாம் விபுத நாட்டுள  
பாக்கிய மடைநதுயும் பவிததி ரானமிகள்.

49

வேறு.

அம்ப ராதிப னுய்பிதா வவரநு ணன்மை  
இம்பா நலலாபொல் லாருக்கு மியைவன கண்டர்  
தமபி ரானென நீயிருளு சற்குணர் தழுவி  
வெம்பு தீமைக்கு நன்மையே விருப்பொடு வினையின்.

50

ரர நீருல கத்தினுக் குப்பென வியைவீர  
சோர விட்டிடா துலகரைத் தூயநல லொழுக்கால  
சார மேற்றுமி னன்றெனிற் றளளுண்டு மிதிபட்  
டாரும் வையகத தவமதிப படைவீரீ தறிமின.

51

உலகி னுக்கொளி நீயிரும் முத்தம கிரியை  
இலகு மெனனிலங் கவரகத திருளிரிந தோடும  
விலகி விலவிடு மொளியையுள் ளடக்கமேன் மூடில  
அலக றுஞ்சுட ராற்பயன் பிறிதுள வாங்கொல.

52

கொலைசெய் யற்கவென் றுரைத்தகற் பனையுண்மை குணிக்கில  
புலைசெய் கோபமு மிகழ்ச்சியும் பிறாநெஞ்சு புண்பட்  
டுலைய மீப்படிந கொலையுமா மாதலி னுடையார  
நிலைமை யாமெரி நரகபா தலமென நினைமின்.

53

விபச ரித்திடா யென்பது விதியதை விரிககில்  
தபசி யேனுமற் றொருத்திபா லிசசையுட் டரிககில்  
அபச ரித்தனா மாக்கினை யடைநதன னவனை  
உபச ரிப்பதும் நரகபா தலமென வுணாயின்.

54

உள்ள தையுள தென்றுரை யாடுமி னிலதை  
விள்ளு மின்னில தேயென விதனின்மேற் பட்ட  
கள்ள வாசகம் யாவையுங் கருதருந் தீங்கென்  
றெள்ளு மின்சுவி சேஷமார்சு கத்தியல பிதுவே.

55

திருகை ஞாலத்துப் புகழ்பெறச் செயுந்தரு மத்தில்  
வருகை யொன்றிலை மறுமையிற புகழ்மதி யாதிக்  
கொருகை செய்வதை மறுகையுற் றநிகிலா துளுறநில்  
பெருக ம்ண்பய னளிப்பாநும் பிதாவுள மகிழ்ந்தே.

56

தூறையொழுகும் நச்சிவீண் மொழிகளைத் தொகுத்துப்  
பறையறையெனப் புரிஜெபம் பயன்படா தென்றும்  
அறையி லந்தரங் கத்திலே சந்நிதி யடுத்துக்  
குறையி ரந்தமன் றுடுமி னருள்வாநங் கோமான்.

57

செறத்து மக்குமற் றவர்செயுந் தீமையைச் சிந்தை  
நிறுத்தி டாதுமன னிப்பிரேல் நீசெய்தீ மைகளும  
பொறுத்து மக்குமன் னித்தருள் புரிவாபூ தலமுற்  
றொறுத்தி டற்கதி காரியா முன்னதைத் தரசன்.

58

உரிய மாநிதி தறுமிடத் தறுமும திதயம்  
அரிய வானிதத் திரட்கரு லுலததை யாககிக்  
தூரிய பூமியிற் றொகுமினே பூசசியுந் துருவும்  
திரியுஞ் சோரரு மிலலையப புனிதசேத திரததில்.

59

ஒருவ னூழிய மிரண்டிய மாநருக் குளுற்றில  
ஒருவ னட்பொரு வன்பகை யாமுல கியற்கை  
ஒருவு மினுல கூழிய மூத்தநாட் டரசன  
ஒருவர்க் கேயினி தூழியஞ் செய்மினுள ளுவந்து.

60

வித்தி டாபயிர் விளைத்திடா விளைந்தவை சேர்ந்த  
வைத்தி டாவொரு களஞ்சியத தெனினும்வான பறவைக்  
கத்த னூபரிந தெத்தனை யாவுண வளித்த  
நித்த மும்பரி பாலனஞ் செயுமரு ணினேயின்.

61

கான மல்குபூ மலர்க்குலங் கவின்பெறு காட்சி  
ஞான நாயகன் றொழிலலால் நவிலமற் றில்லை  
மேன லம்பெறு சாலமோன் வேந்தமவ் விதத்தில  
தான ணிநதுடை தரித்தில னுவிந்த ஜகத்தில.

62

சொன்ன மற்றிவை துணிந்துநீர் யாமெதைத் தய்த்தும்  
இந்நி லத்தெதை யடுத்துமென் நேகருற திருமின  
பொன்னி லத்தர சனபிதா வாதலிற் புதல்வீர்  
நன்ன லத்தலு னுடைதெரிந் தளிப்பாநா னுளும்.

63

அழிவி லாப்பா லோகவாழ் வொன்றையே யவாவி  
ஒழிவி லாதுளங் கவலுமின் முயலுமி னுண்மை  
வழிவி டாதுநே ரோடுமின் மற்றவை யெல்லாம்  
பழிப டாதுமக் கருளுவ ருன்னத பரமன்.

64

உற்று ரோக்கியுன் கண்ணுறு முத்திர மொழித்த  
பிற்றை யந்நியன் கட்டுரும் பெடுத்தெறி பெற்றி  
தெற்றென் றோர்வையீ தன்மிநீ பிறர்பிழை தெரிந்துன்  
குறற முள்ளுறப் புதைத்திடல் கொடியமா மாயம். 65

எந்த நீதியிற் பிறர்குற்றங் கண்டுதீர்ப் பிடுதிர்  
அந்த நீதியி னுங்குற்றங் கண்டுதீரப் படைவீர்  
எந்த வாறெந்த காழியிற் பிறாககளந் திடுதிர்  
அந்த வாறளக கப்படு முமக்குமென் றறிமின. 66

அரிய நிததிலக் கோவைநீர் பன்றிமீ தணியில்  
தெரிகி லாதத னருமையைச் சீரழித் திடுமால்  
உரிய மாண்பரி சுததவுண் குககலமுன் னுய்த்துச்  
சொரிய கிற்பினு மணீவீர் மென்பது துணிமின. 67

கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியுளு சிந்தனை கிடைப்பர்  
நாட்டு மானிட ராதலின் நமபனை யடுததுக  
கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியு முயன்றிடிற் கிடையா  
வீட்டு வாழ்வுகை யுறுமிது சரதமாம வினாமின 68

தீங்கு மல்குநீர் சிறுவாக்கு நலலன தெரிந்து  
பாங்கி னலகுதிர மனபொதுத தநதையாம பரமன்  
எங்கி நின்றுமன் ருடுமுங் களுககுள மிரங்கி  
ஓங்கு நனைல மளிப்பரென் பதற்கைய முளகொல 69

மற்றை யோருமக் குச்செய மனக்கொள்வ தெதுகொல்  
ஆற்ற தேபிறாக காகருநல லறமென வறிமின  
இறறி தேநியா யப்பிர மாணமு மேனோ  
சொற்ற பௌஷிக தரிசனங் களுமுண்மை துணியில். 70

ஜீவ பாதையி னிடுக்குறு திருக்கடை சோநதுட்  
போவ ரோசிலர் பாதையும் புகலரு நெருக்கம்  
பாவ மல்கிய பெருவழி கேட்டினுட படுததும்  
ஆவ லோடதில நடப்பவ ருமபல வனநதம். 71

ஆட்டுத் தோல்பொதிந் தாருயிர் கவருங்கோ ணயின்  
வீட்டுப பாதைமற் றீதிதென றவனிககு விளககிக  
காட்டிக் கைப்பொருள் கவர்ந்திடு கள்ளப்போ தகர்வாய்க்  
கேட்டுக் குட்படா தகலுமின் கிரியையாற் றெளிந்து. 72

ஆதிபருவம்.

வாயி னூலெனைக் கருததனை யென்றுபேர் வழுத்தி  
ஆயி ரந்தரங் கூவினு மாவதென் னகில  
நாய கனசுத்த மறிந்தந்த நடைகடைப பிடிப்போன்  
துய ராஜஜிய பேரினபந் துய்ப்பவ னறிமின். 73

வேறு.

நமரங் காளிங்கு சொற்றவை நம்பிரான்  
விமல சித்தவி ளம்பர மாதலில  
சமர பூமித ணநதிநடு நிற்பபடி  
அமரா நாடடை யத்தகு மாய்மினே. 74

மற்றிவ் வாய்மைம னக்கொடு வானெறி  
பறறி யோகுப வனெவன் பாறைமேல்  
கொற்றி வானிட்டு வீடுகு யிறறிய  
குற்ற மற்றவி வேசுகு ணித்திடில். 75

சண்ட மாருதம் வன்மையிற் றுக்கியும்  
கொண்டல மின்னியி டித்தககு முறியும்  
மண்டு வெள்ளம றிந்தற மோதியும்  
விண்டி டிந்துவி ழாதநத மேனிலே. 76

உளம்ப டப்பகுத் தோதிய வுன்னத  
விளம்ப ரத்தைவெ றுத்தவன் வெண்மணற்  
களம்ப டெதவிற் கட்டழி மென்று  
வளம்ப டெத்தம தியிலி போலுமால். 77

றத்தன வேகசர் வேசுரன்  
சித்த மென்றுதி ருத்தகத் தெள்ளிதின்  
வித்த கககனி வாயிதழ் விண்டனா  
சுத்த மெய்ச்சுவி சேஷவுத் துங்கரே. 78

சீரு றுங்கதி சேர்வழி யீதென  
நேரி லேயுப தேச நிகழ்த்திமேல்  
ஓரும் பற்பலு வமைகொ டுண்மையைத்  
தேரு மாறுதெ ரிக்கலுற் றாரரே. 79

வேறு.

மன்பதைகள் கிருஷிகன்வெள் ளாண்மைசெயத் தகும்பருவம்  
வாய்த்ததென்னு  
ரன்புலத்து வித்திடுங்கால் வழியருகும் பார்நிலத்தும்  
நவைத்துறெஞ்சாக்

கொன்புலத்துஞ் சிதறுண்ட சிற்சிலவித் ததாரஞ்சு  
 குளித்தவற்றைப  
 புன்பறவை விநாநதனுகிப பொறுககுகுகர்ந தனவிதனைப்  
 புநதிசெய்மின. 80

பார்நிலத்துப் புதைநதவிததங் குரிததெனினும வேருன்றப்  
 பசுமணணிநறிக  
 கூாவெயிலிற் றீநதுகரிந தனமுட்டு றுக்கிடையிற்  
 குளித்தவிதது  
 நோவளாநது நெருக்துண்டு பயன்படா தொழியநன்செய்  
 நிலத்தவோங்கிச  
 சோபெறநன மணிமுறறி யொனறுநா ருயபயன்  
 நிகழ்ததிறரோமின 81

மற்றொருவன மறுககளைநது நலவிததுப் புலந்தெளிதது  
 மறையவாங்கே  
 உற்றொருவ னளளிரவிற் களைவிததிக கரநதேக  
 வுபயனிததும்  
 தெற்றெனவந குரிததோங்குத தெரிநதெஜமான் மற்றிவற்றைச்  
 சேகியாதீர்  
 முற்றநிடுங் கொய்ப்பருவத் தெறிநதெரிவா யிடுதுமென  
 மொழிநதான்றேரில 82

வித்துபவன் யான்புலமு முலகாகும வித்துபர  
 ராஜ்ஜியத்தின்  
 புத்திரராக களைதேரிற் பொல்லாங்கன புதலவரதைப்  
 புலங்கொண்டிய்த்த  
 சத்துருவும் பைசாச மறுப்புலக முடிவரிவோர்  
 தாவிலதூதா  
 உத்தமர்மே னிலைசோவா களைபோல்வா ரெரியுண்ப  
 ருண்மையோமின. 83

நுண்ணியவோர் கடுகுவிதை நிலத்தான்றி முளைத்தோங்கி  
 நோன்றானுன்றி  
 விண்ணிலவு புளளுறையுந் தருவாகு மென்றுநம்மான்  
 விதந்ததாயில்  
 நண்ணரிய பரலோக ராஜ்ஜியமு மொருவனுள  
 நண்ணிநிற்பின்  
 எண்ணரிய மனுக்குலங்க ளீடேறு நெறிததாரு  
 மிதயத்தானறி. 84

புளித்தசிறு திரண்மாவா லறப்பிசைந்த மாமுழுதும்  
 புளிப்பாமென்று  
 தெளித்தவுரைப பொருடெரியி லோடதியாற் பாலுறையுஞ்  
 சீமையெனன  
 அளித்ததிரு வருள்பெற்ற வவனூலவ் வருட்சார  
 மயலார்க்கெய்தி  
 ஒளித்தலைவான கதிபெறுபக குவமடைவ ருண்மைவெளி  
 யுய்த்ததாமால்.

85

வைத்திதித் திரள்கண்டோன் மறைத்துரிமை யாவும்விற்று  
 வழங்கியேனும்  
 அத்தகுண நிலங்கொள்வ னருவிலைதித திலங்கண்டோ  
 னவ்வாறுகக  
 சைத்தல்தை பொருள்வீசிக் கவாவனென்ற திருவசனக்  
 கருததையாரில  
 உதமராஜ ஜியமவிழைந்தோ னெல்லைவழிப் படுவனூல  
 கொருங்குவாததே.

86

முன்னீர்புக் குலவுசல சரங்களைத்தன் எனமுட்ட  
 முகந்துவாரிச  
 சென்னீமை வலைபோலுந திவவியராஜ் ஜியம்வலையிற்  
 சோத்தவறறுள  
 நன்னீமை யுளதெரிந்து நவைபோக்கு மாறுலக  
 நாளாந்தததில  
 துன்னீரர் தமையெரியிட் டறவோரைத துரியதிலை  
 தொகுப்பாராதாதா.

87

தன்கடனைத் தனக்கிரங்கித் தாணிபன்மன் னித்தபெருந்  
 தகையோராத  
 வன்கணன்றன் கடனாளி தனைப்பிடிததுக் குரல்வனையை  
 வலிந்துபற்றி  
 என்கடனை யிறுவென்ற னிறைவனறிந் தவனையிருஞ்  
 சிறையிவிட்டான்  
 நன்குபிரா பிழைசமிககில் நம்பனுதும் பிழைசமிப்பர்  
 நலததையாய்மின்.

88

முந்திரித்தோட் டததுதயந் தொடங்கியொத்து வேலைசெய்த  
 முறையினோககும்  
 நந்துபதி னென்றாய மணிமட்டும் வந்துபணி  
 நாடியோர்க்கும்

வந்ததிபன் முழுக்கூலி வழங்கலுமுன் னவாநீருகி  
 வாதுசெய்யத்  
 தந்தனன்சொற் படிக்கூலி யென்னுடைய தெனதிஷ்டஞ்  
 சரிபோமென்றான.

89

முழுக்காத லுடையீரா யிப்பொருளைக் கருத்திருத்தி  
 முனைவனசித்த  
 ஒழுக்காறு கடைப்பிடித்துக் கிடைத்ததுவே போதுமென  
 வுவந்துநர்நாம  
 அழுக்காறு புறமபோக்கி வழிபடிப்பிந தினருமுநதி  
 யமலராஜயம  
 இழுக்காது செனறடைவா முந்தினாபிந தினராவ  
 ரிதயத்தோமின.

90

தந்தையிது செய்யென்னச் செய்யேனென் றுடன்மறுத்த  
 தனயனபினனாச  
 சிந்தைநொநது செய்தனன்மற் றொருதனயன் செய்வலென்றுஞ்  
 செய்யானிந்த  
 மைந்தரிலயார நல்லனெனில தந்தைசொன்ன வாறுசெய்த  
 மகனெயெனபீர்  
 நந்தருமெய்ப பொருடெரிப்ப லொத்திருநதுஞ் செய்யாது  
 நடிப்பிரகேண்மோ.

91

சொல்லாலுஞ் செயலாலுந் துட்டராய்த் திரிந்திராஜத  
 துரோகியாய  
 அல்லாரே விளம்பரங்கேட் டுளந்திரும்பி யூர்த்தநெறி  
 யடுப்பாரானா  
 நல்லார்போ லத்ததிருநதும் நன்றிகெட்டுப் பிரபஞ்ச  
 நடலைநசகம  
 பொல்லீரே யெல்லீரு மென்றினிநீர் விசுவசிப்பீர்  
 புநதிசெய்யின்.

92

மிக்கசம்பத் தொருதலைவன் செழித்தோங்கு முந்திரிகை  
 வியன்புலத்தைத  
 தக்கபொறுப் புப்பேசி யொருசிலர்பால் விடுத்தேகச  
 சதிசெயன்றார்  
 பக்குவகா லத்துரிமை பெறவந்தோர் தமைககொன்றும்  
 பழிக்கஞ்சாமல்  
 உக்கிரமாய்த் தலைவனொரு புதல்வனையுக் கொலைசெய்தா  
 ருநிரஞ்சிந்தி.

93



இப்பெரிய பாதகருக் கெப்பெரிய தண்டனைதா  
 னிடத்தகாதென்  
 றொப்புரைக்கின் றீருணாமின் பரலோக ராஜ்யமினி  
 யுமபானினறம  
 அபபுறமாய்த தனகருரிய நற்கனியைத் தருவோபா  
 லடையுமென்றா  
 செப்பரிய திரியேக சாவேசன் றரவநத  
 தேவமைநதன.

94

திருந்தியசெங் கோலரசன் றனமகற்குக் கலியாணஞ்  
 செய்தகாலே  
 பொருநதினாககு விருந்தமைதது துகருவிப்பா னழைத்துவரப்  
 போகக்கிணை  
 வருந்தவடித துயிராககொலையும் வசுத்தனாமன னவன்றோநதம  
 மறவாதமமைப  
 பருநதினுக்கு விருந்தூட்டி யெரிகொளுவி யூரையுமபாழ்  
 படுதானசீறி.

95

அரையனுழை யரையேவி யாண்டாண்டு திரிவோரை  
 யழைத்துவந்து  
 வரைவின்றி யாவருக்கும மங்களவத திரநலகி  
 மகிழ்நதூட்டுநகால்  
 நிரையூடந கொருவனுக்குத தானளித்த துகிலிலலா  
 நெறியையாயநது  
 வினாவிலிருட் சிறையுத்ததான் பலரழைக்கச் சிலாதெரிநத  
 விதததையோமின்.

96

அருமபரம ராஜ்ஜியததுக கழைக்கப்பட்ட டவரெல்லா  
 மருகரல்லா  
 விருமபியுளந திருமபிரெறி விலகாது முன்சென்று  
 விபுதநாட்டுப  
 பெருநதகைக்குப பிணக்கின்றி வழிபடுவோ ரெவரவரே  
 பெருமானசித்தந  
 தெரிநதுகொளா படடவர்மற றவருலகிற் சிலராவா  
 தெரியுநகாலே.

97

அதிபதியா மணவாளன் கலியாண மணவறையை  
 யடுக்குவகாலத  
 தெதிரகொளவான் காத்திருந்த பததுக்கன் னியரிலைவ  
 ரெண்ணையிலலா

மதியிலீகள் கண்டயில மதியுடையார் தீவத்தி  
 மரபினேந்தி  
 விதிமுறையே வரவெதிர்த்துட் புகுந்தனர்மற் றையர்வெளியே  
 விடுபட்டாரால. 98

மற்றிந்தப் பொருள்தெரியில் வானரச னடுத்தீர்வை  
 வழங்குகாலந்  
 தெற்றெனநீ ரறியகிலீர் மதியிலர்போல் விசுவாசத்  
 தீபமபோக்கி  
 முற்றலக மயல்கொண்டு துயிலாதீர் விழித்திருமின்  
 மோசம்போகோ  
 இற்றிதுகாண் பொருளென்ன விளவரசாந குமரேச  
 னியம்பிப்பின்னும். 99

திருவளர்க்கு மொருதனிகள் மறுதேசம் போய்வரற்குச்  
 சிந்தையுற்று  
 மருவியதன் நிரவியத்தைக் காரியஸ்தர் வசமாக  
 மரபினீந்திப்  
 பெருநிதியை யாதாயப் படுத்திவைமி னெனப்பணித்துப்  
 பெயர்ந்துபோனான்  
 வருமவதி தனில்வந்தான் காரியஸ்த ரிடங்கணக்கு  
 வாங்குங்காலை. 100

ஐயவிரு வேம்பொருளை யொன்றிரட்டி யாக்கினமென்  
 றளித்துநிற்ப  
 மெய்யரிவ ரெனக்கண்டு மேம்படுத்தி மற்றவனை  
 விளித்தியாதென்னச்  
 செய்யில்விதை யாதறுக்கத் தேடும்படி மாநெனத்  
 தெரிநுதந்த  
 நொய்யநிதி புதைத்துவைத்தேன் மற்றிதனைக் கொள்கவென்று  
 நுவன்றானை. 101

தன்பொருளைப் புதைத்துநஷ்டப் படுத்தியவிச் சமூக்கனைக்கா  
 றனைந்துவீர்  
 துன்பமிகு மிருட்சிறையி லுய்க்கவென்று னுழையராயச்  
 சோம்பியீந்த  
 மன்பொருளை யுள்ளவற்கு வழங்கினான் பொன்வணிகள்  
 மரபிதாக  
 என்பொருள்மற் றெனிலுள்ளோர்க் கீவரிலோர்க் குள்ளதுமின்  
 றென்றரீசன். 102

மெய்யறிவு மெயஞ்ஞான மிகுசெல்வஞ் சொல்வன்மை  
 மேம்பாடாதி  
 வையகத்தி லவரவாக்கு வானாச னருளளிக்கும்  
 வரமாமன்றே  
 உய்யுநெறி யுபயோகித் தூழியஞ்செய் திடல்கடமை  
 யுபேகிப்போபைப  
 பொய்யிகநது வருநடுநா னிருட்டிழம்பு புகுவிக்கும்  
 புநதிசெய்மின.

103

வேறு

நானிலம் காணி பூமி நனகுறு பயிராய் முற்றி  
 மேனியு மதிக மாக வினேநதன தொகுததுத தோனறந  
 தானியக் குவையைக் கண்டு தகவிலாப புததி யினன்  
 கோனருள் குறியா னுகித தன்னுளே குணிகக லுற்றான.

104

தக்கமே விலைச்சே ரின்றூற் றுனிய வருககஞ் சேர்த்து  
 வைககவேன் றெண்ண மிட்டான வல்லையே களஞ்சி யததை  
 இக்குவ லயம வியகக வியற்றியென் சமபத் தெல்லார்  
 கொக்குவைத் தநேக காலந் துய்த்துவாழந் திருப்ப னென்றா.

105

முன்னிலை யுணரான் பின்னே முடுகிடு மறுமை யோரான்  
 தன்னையு மறநதா னுகித தடந்துயில் கொளளுந காலை  
 முன்னவ னின்றிராவே முடியமுன வாழ்நா ளென்னில  
 உன்னிரு நிதியம பேதா யாரதா முரைததி யென்றா.

106

ஆதலாற் பரம ராஜ னருட்டிர வியத்தைப் பெற்று  
 தீதெலா மகல நோற்பிற் சிநகனை பிறிதொன் றில்லை  
 ாதெலாளு சோர விட்டிவ விகபோக நசசி வாணுட்  
 போதெலாங் கழிய நிற்கும் புல்லியா கதியி தாய்மின்.

107

ஒருபொழு தேனும் வாழ்வ தறிகிலா ருலக மாந்தர்  
 கருதுப கோடி யலல பலவென்று கருத்திற் காட்டுந்  
 திருவரு ளாயு மெண்ணூர் சிற்றின்பப படுக ராழ்ந்து  
 பொருவரும் வாணுள் வீணே போக்குதல புலமைத் தாங்கொல.

108

ஒருவனார் திராகுத் தோட்டத் தூன்றின னத்தி யொன்றை  
 பெருமா மான போதுங் கணிகொடாப பெற்றி நோக்கித்  
 திருவனிந் நிலங்கெ டுக்குந் தருவிதைச் சிதைத்தி யென்றாப்  
 பொருவருந் தோட்டப் பாது காவலன் புரிநிற் கூறும்.

109

ஆண்டகா யின்னு மோராண் டளவும்தான் சுற்றிக் கொற்றி  
வேண்டுர மிட்டுத் தக்க விதம்பல பருவஞ் செய்துங்  
காண்டகு கனிகொ டாதேற கட்டளை யிட்ட வாறு  
கீண்டெறிந் திடுவெ னென்று கிளந்தனன் றெளிநது கொண்மின். 110

ஒருவனன் புடைய தநதைக் கோரிரு புதல்வ ருள்ளா  
இருவரி ளீனையா னைய வென்றொரு பாக மெறகுத்  
தருகவென் றிரந்து. தேட்பத தநதைதன் னுரிமை யாவும்  
நீருளிகற பாகப பங்கிட் டுதவின னோமை யாக. 111

கைப்பொருள் கண்டான றந்தை கரைநதசொற் பொருளைக் காணான்  
மெய்ப்பொரு ளறியா னுள்ளம விழைநதசிற றின்ப மாயப  
பொய்ப்பொரு ண்சசி யோடிப் புறம்புபோய்த தநதை யீந்த  
அப்பொரு ளிழநதா னந்தோ வகதியா யினனசின னுளில். 112

அங்கொரு குடுமபி தன்னை யடுததவன பனறி மேய்ததுத்  
திங்களோ ரிரண்டு மூன்று செலலவத தேச மெங்கும  
வெங்கொடும பஞ்ச நோநது வெதுபபிரும் பசிக்காம றுரூய்  
நங்கினுன பனறிக கூட்டு ரொறுங்குமுற றுமித்த விடடை. 113

குற்றமித தவிடுந கிட்டாக் கொடுமபஞ்ச மந்த ரிக்கச  
சற்றுளந தெளிநதா னுகிச சஞ்சலீத தழுதென் றநதைக்  
குற்றலு ழியர நேக ருண்டதேக் கெறிய யானோ  
தற்றுண வின்றி யாவி சோரூவ லிதெனறுற் புத்தி 114

புகலொன்று மில்லே னென்ரூப புந்தியில பிழையைய யுள்ளி  
மிகவுள முடைநது நைநதான மெயமமனஸ் தரபந கொண்டான்  
தகவுடைத தாதை பக்கற் சாரூவ னேற்றான பெற்ற  
மகனெனப பரிவ ரல்லான மறுத்திடா ரெனததே றுற்றான். 115

ஒல்லையே யெழுநதான் றந்தை யுகதம குணமுன் னீர்க்க  
அல்லலசெய் பசிபின் னுநத வடுததன னறிநது தநதை  
வல்லைவந் தனைத்து புத்தி மகிழநதனன் மகவா சைக்கோ  
எல்லையு முளவோ மைநத னெததனை பிழைசெய் தாலும். 116

எந்தையே யெந்தை யெயென் றேங்கிரெட் டியிர்த்துக் கண்ணீர்  
சிந்திரொந துமக்கு முன்னுந் தெய்வத்துக் கெதிரு மாகப  
புந்தியற் றளவில் பாவம் புரிந்தன னினியா னுனறன  
மைந்தனென் றுணாக்கத் தானு மபாத்திரன் மதியொன் றில்லென். 117

ஐயமன் னிக்கச் சித்த மாயின்மற் றளிய னேன்யான்  
உய்யுமா றருளி தும்பா லாழியத் தொருவ னாக்கி  
வையகத் திருசது கெனனா வாய்திறந் தரற்றி நிற்ப  
நையலென் றருளிற் கூட்டிச் சென்றன னகத்துள் நண்பால். 118

மகனிவன் மரித்தா னின்னே மறுத்துயிர் பெற்றா னாகத்  
தகவுடை விருந்தெ மர்க்குச் சமைககெனப பணிசது மைந்தற்  
குசுவையின் வஸ்தி ராதி யுடுதநுங் கலமும பூட்டிப  
புகரறு மகிழ்கொண் டாடி யிருந்தனன் புதலவ னோடும். 119

ஆயிடைச் சேட்டன் வந்தா னகக்களி யாட்டுக் கண்டான்  
மேயதென் னெனவினாவி யறிந்தனன் வெகுண்டு நினரூன்  
நேயமார் தநதை நோந்து நின்னொரு கனிடடன் மாண்டு  
போயவன் பிழைதது வந்த புதுமையின் களியி தென்றான. 120

மைந்தரீ யென்றோ டுள்ளாய் வாழ்வெனக் குள்ள யாவுரு  
சொந்தமற் றுனககே யன்றோ சோதரன மதியற் றேகி  
நொந்துவந் தணைந்தான் மீண்டு நுண்மதி யுடையை நீயுன்  
சிந்தனை திருகல நன்றோ சோந்துடன களித்தி யென்றான். 121

வானநாட் டதிபன் றந்தை வான்வழி விடுத்தோர் புத்தி  
ஈனராங் குமர ராவ ரிருஞ்சுவி சேஷ மாககர்  
ஆனவர் சேட்ட ராவ ரகக்களிப் படையு ரீரார்  
மோனராஜ் ஜியத்த ராவர் முறைதெரிந் துணர்ந்து கொண்டின். 122

ஒருபெருஞ் செல்வன் பீதாம் பரவுடை யுடுத்தி வாழந்  
திருவினன் ராஜ போகரு சிறிதெனச் செருககும் போகி  
அருவிலை பெறுபல பண்டத் தறுசுவை யமைந்த வுண்டி  
பெருவயி ருரத் துய்ததுப் பேணுவான் மறுமை பேணான். 123

அங்கவ னணிகொள் மாடத் தலர்கடை துச்சி லாகத்  
தங்கிநா னாளு மாங்கு தணநதெறி மிச்சில் நச்சிச்  
சங்கட றுகரு மேழைத் தரித்திர னங்க முற்றும்  
வெங்கொடும பருக்கண் மிக்கு வேதனை யுழக்கு ரீரான். 124

இன்பெலார் தூர மாக விரங்கலுந் தவிப்பு நீங்காத்  
துன்பமுஞ் சொரிகண் ணீருந் தொடர்பறாத் துணைநட் பாக  
முன்புறு நாய்க ணக்கி முறைப்பணி புரிவோ ராக  
என்பக ருதுமவ் வேழை யிலாசரு விடுக்கட் பாட்டை. 125

வறுமையும் பிணியும் யாண்டும் வருக்துபே ரஞ்சாப் போக்கும்  
பொறுமையுஞ் சகிப்புளு சிந்தை பூத்தினி தமைய வத்தை  
தெறுமருந் தாகக் கொண்டு ஷேகத்தூநாட் கழித்த பிறறை  
மறுமையி லிராஜ போக மலிந்தசந நிதிபுக் குய்ந்தான். 126

பெருமித வாழ்க்கை யுள்ள பேதையச் செல்வன் பொன்றி  
எரிமலி குமபி வாழ்க்கை யெய்தினன் கண்ணே றிட்டுத  
திருமலி ராஜ போகந தெவிட்டுலா சருவைக் கண்டான்  
பொருவிறன் மதியீ னத்தை நினைந்திவை புகல லுற்றான். 127

வேறு.

மெய்யா ரணமும விசுவா சிகடம  
பொய்யா வுரையும் பொருள்செய் திலனாற்  
பையா டரவப பணிவெவ விடமுண்  
டையோ வழலூ டமிழ்வே னளியேன். 128

பாசத் தனையும் படுசெல் வழுநீள  
மோசப படுபுன் மதியும முடுகி  
நாசப பரவை நடுவயுத தவினி  
நீசக கனனீந துவதெந நெறியான் 129

சாகாப் புழுவுந் தணவாத தழலுங்  
கூகூ வெனநொந தலறுங் குரலும  
ஏகா வெணைவிட் டினியோ ரிறையும்  
போகா வுயிர்பொன் றுவதென் றினியே. 130

ஞாலத் தொருசில் பகல்நன் றில்வினை  
ஆலத தைதுகாந் தெனதா ருயினாக்  
காலச சுழலசக் கரமீந திடுபா  
தாலக் கடலவீழ்ந் துதவிப் புறுவேன். 131

பெருமைத் திடரே றியபித் தனென  
கருமத் தைநினைந துககோ ளபதித்  
தருமத் துரைநீ திதமத் திரனே  
நிருமித் ததெனக கெனிகழ்த் துவதே. 132

அகல்வா னாச னருள்கோ மகனைப்  
புகல்புக் குயவோர் பொழுதுண் டுகொலோ  
பகலே பெனிதிக் குவைபா ருளகொண்  
\*கெவா யருணா ழிகையொன் றுயவே. 133

அருளே துமிலே எனகலே னுமைவிட்  
டிருளே நாகே யெனையெத் தனையாய்  
மருளுழி செறுத் துவருத திடினும்  
பொருளாயா துயிர்போக கிடவல லுதிரோ. 134

நல்லா மதியு நவைதீர் மறையின்  
எல்லா மதியு மிதயக கரிதீந  
கிலலா மதியு மிகநநிங் கிறுததாய  
பொல்லா மதியே புகலென மதியே. 135

ஊண்டுண் டுகூத தனையன் புளேபோல்  
மாண்டன் றொடொழிந தனையாங் கொன்மதி  
கீண்டித தலைகீ முறமே லெழுவான்  
ஈண்டொன் றுரைப்பா யலையெங் குளே. 136

சொன்னாய் பலதன் மகிதொல் புனியிற்  
பின்னா வருபே ரிடாழி நிலை  
உன்னா துனுதை தலையோ டிவிமுந  
திந்நா ளெரியுண் பவிதென கதியே. 137

கள்ளத் தைவிடுத துளகட் டுகாகொண்  
டுள்ளக் கரியே சிலகா லமுனேத  
தெள்ளப் படுபா வினெனேக கைவிடுத  
தளளற் படுபா தலததாழ்த் தினையே. 138

உலகா சைபுகட் டியுலா சநெறி  
விலகா துமருட் டிமின்னார் வலையிற்  
பலகா லுமவிழுத் தினைபா ரிடநீ  
அலகா யுனவளு சமறிந் திலனே. 139

அளவில் சுகபோ கமளித் தெனுடன  
இளவா யுளொலா துகாந்தின் நிவ்வுலைக்  
களவாழ் வுமளித் தன்கை தவமார்  
உளமே யெனைவிட் டொழிவா யலையே. 140

பொன்னா டிபுகப் பொழுதின் றுலகின்  
றின்னே விடியா விருண்மு டியதால்  
என்னே மனனே யெனையுங் கெடுத்தாய்  
அன்னே வினியென் செயலா வதுவே. 141

o

வாண ளீறுமுன் வளநா டடையுங்  
கோண ரெறிகு டலையே கொடியாய்  
நாண ளும்விதைத் தலைநச சவீனை  
காணய் விழைவுற் மதுகா ரிருளே. 142

ஞாலத தொருநன றினடைப் பிண்பாயக  
காலத் தையிகந துகடைப் படுமிம  
மூலத தளறு டிமுயங் கியவென  
சீலத திறன்செவ விதுசெவ விதரோ. 143

வேறு.

எனறிவ வாறுநொந திடாநிரம பிருட்கடன முயங்கிப்  
பொன்று பேறுமற் தேனென வேகசூறீஇப் புனித  
மன்றி லங்குலா சருவைபு மகப்பலி யமைந்த  
வென்றி யாபிர காமையும் விழிககெதிர கண்டான். 144

கண்டு பன்முறை கூவின னளியனகை தவத்தால்  
மண்டு காரிருட் சூழலுற் றனன்படு வாதைக்  
குண்டு கொனமுடி வாற்றுகிற கீலனுயிரக கிறுதி  
தண்ட வில்பெருங் காதலிற தேடுவன் றமியேன். 145

சாவு மின்றொவோர கணந்தொறும் வேதனை தழைப்ப  
நோவு மலகிவெய் துயிர்துடித துயங்குவ னேலேன்  
வீவின் றுகிய வுயாபதம பெறுதவம விளைததோய்  
பாவி யான்புகல் விண்ணப்பம பரிந்துகேட் டருடி. 146

ஐய தீயனே னைக்குளி ரத்தகு மளவில்  
கையி னோர்விரற் கடைநுனி கங்கையிற் றேய்ச்சுதுத  
துய்ய லாசரு விவண்டர விடுத்தருள் சரத்தி  
மெய்ய தாகிய சகிரதமுண் டினககென விண்டான. 147

மைந்த கேட்டியுன் னற்பயன் வையகத தடைந்தாய்  
அந்த வாறுதன் றீப்பய னுகாநதன னாங்கே  
இந்த லாசரு வீண்டிர கூணியவீ டிசைநதான்  
நொந்து தீப்பய னுகர்தியிண் டிததிற துணித்தி. 148

நன்மை வித்தியோர் நற்பயன் றுய்ப்பது நயந்து  
தின்மை வித்தியோர் தீப்பய னுகாவதுந் தேரில்  
தன்ம வித்தக தைவிக சருவலோ கேசன்  
கன்ம நாடியங் கவரவாக் கூட்டிடுங் கணக்காம். 149



ஈசன் சித்தமே சாதன மெம்மனோர் செயற்குப்  
 பேச வேறிலை யன்றியிப் பெரும்பிள வுருவி  
 நாச வல்லிருட் சூழலை நாடுவ தெங்கன  
 ஆசை யற்கவென் றுரைத்தன னறவனா பிரகாம். 150

இரவே னக்கினி விடிவதின் மெனினுமென் கீளோர்  
 உரவு நீணிலை துளாசிலர் மெய்யுணர் வொருவி  
 வரவ பெயினு மடுக்குமிச் சூழலை மர்பிற்  
 புரவு னாததலா சராயவண் போக்குக வெந்தாய். 151

செய்த குற்றமு நீதியும் வருகடுத் தீர்ப்பும்  
 உய்தி றத்தநூல் வழியுமற் நீதிதென் றுலகில்  
 கைதி கழ்ததுறெல வியிறநினங் காட்டுமோ சேயும்  
 மெய்தி கழ்த்தபஃ றீரககரு முளரென்றி மேலோய். 152

தக்க தாயினு மரித்தவர் மீண்டுபோய்த் தாணி  
 புக்கு னாததிடு புதுமைகண் டோமபுவர் புவியின்  
 மக்கண் மற்றையா சொற்கொளா தெளருதன் மரபென்  
 றொக்க லுக்குளம பரிந்துமன் றாடினா னூறி. 153

துன்று காரிருட் சூழலான் சொற்றவை கேட்டு  
 வென்றி கூர சன்றிரு விளமபரம விளம்பும்  
 நன்று ளாருரைக் குணர்வுறா நம்புவார் கொல்லோ  
 பொன்றி யோருரைக் கேகென வருந்தவன் போனான். 154

தீக்கொ டுஞ்சிறை புகுந்தவர் தீவினைப் பயன்மேல்  
 ஊக்கி நின்றதுன் பூட்டுபோ துணர்நதுளந திருமபிக்  
 கூக்கு றற்படுப பினுமபய னென்னகொல் கொண்ட  
 ஆக்கை வீழுமுன் னறப்பயன் கூட்டிடா தவமே. 155

கூற்று வைகலுங் கோடியா ஜீவரைக் கொள்ளை  
 ஆற்றி துங்குவ தறிந்துமெய் யாக்கத்தைக் கருதார்  
 தோற்று தீவிட வைம்புல நுகர்ச்சியைத் துய்த்து  
 மாற்ற ருஞ்சிறை மறிவரீ தென்கொலோ மடமை. 156

அருளின் செல்வமே செல்வத்துட் செல்வமற் றதனைத்  
 தெருளுஞ் செல்வரே யுன்னத நித்திய செல்வர்  
 பொருளின் செல்வநீர்த் திரையவா மற்றவை போற்றி  
 மருளும் பூரியர்க் குறுவது நித்திய வறுமை. 157

உலக செல்வத்து மயங்கிமெய் யூர்த்தநூ நெறியை  
விலகு ருதருட் செல்வநா டுறந்துணை விரகோ  
டலகில் பேரரு ளாண்டகை யவனிககன் றளிதத  
இலகு வான்மதி யிருஞ்சுட ரகந்திகழ்த திடுவாம. 158

வேறு.

இவ்வண்ண மிரகூணிய நெறிபுதுக்கி வாஹுவோங்  
கிதயக குனறில  
மெய்வண்ண வற்புதமாந் திருவிளக்கில விசுவாசச  
சுடனா யேற்றி  
உய்வண்ணஞ சமைத்திடுவா னுளங்கொண்டு குமரேச  
னுலகோ ருகருக  
கைவண்ண மருளவண்ணங் காட்டுமவண்ணஞ் சொல்வண்ணங்  
காட்டுங் கொல்லோ. 159

திருநோக்காற் திருவாக்காற் திருக்கரத்தாற் திருவருளாற்  
நீண்டிக கிட்டி  
ஒருவரிய பிணிபிறவிக் குருடுசெவி மேமமுட  
முதிரப பாடு  
வெருவருபேய்க கோரணிசித தபிரமை திமிவாத  
வியாதி யாதி  
பருவரஹற் றோக்கருளி யிகபரன் மையையளித்தார்  
பரமன் மைந்தன. 160

தொண்டரிடு முறைபாட்டி னறிதுயினின நெழுந்தருளோ  
சுருதிச சொலவின்  
மண்டலஞ்சூழ் வாரிதியின் கொந்தளிப்புந கடுஞ்சூறை  
மாரு ததகின்  
உண்டுபடு நிலைபிறழ்வு மொருங்கமைய வொல்லையுல  
குவந்த தமமா  
அண்டபகி ரண்டமொலா மமைத்ததிரு வாக்கினுக்கீ  
தரிதாங் கொல்லோ. 161

மன்றலிலா வொருசிறுமி யமங்கலையி னொருசிறுவன்  
வாணன் முற்றிப்  
பொன்றியபின் னுடலீமம் புகுமுன்னர்த் தாய்தந்தை  
புரபபான் வேண்டச்  
சென்றிரங்கிப போனவுயிர் திரும்பியுய வருள்புரிந்த  
செயலை நோக்கி  
நின்றவருங் கேட்டவரும் வானாட்டு நெறிபிடித்தது  
நிகழ்வ தானார். 162

மாண்டுபிரே தக்குழியி லொருநாலு வைகலுடன்  
 மறிந்து மாவி  
 ாண்டொருவி மறுமையிற் புக் கினிதுறைந்து மிறைமகிமை  
 யிகங்கண் டேத்தக்  
 காண்டகைய சவிசேஷ கதிமார்க்க நலங்கவினக்  
 கருணை வாககின்  
 மீண்டியிரபெற் மெழுந்துதிரு வடிதொழுதா னொருதொண்டன்  
 வெளிபபட் டைய. 163

ஓககலெலா மற்றிவரே யுன்னதநாட் டிளவரச  
 னொருங்கு பேயின்  
 சிக்கறுததுச சிறைமீட்டு ஜீவகோ டியைப்புரப்பான்  
 ஜெகதது வந்த  
 சக்கரவீ சுரன்மைநத னெனவிசுவா சம்பூண்டு  
 சரணம போற்றி  
 அக்கணமே வானரசற் காட்பட்டா ரொருசிறிது  
 மைய மின்றி. 164

தூயசேத் திரத்திலெங்கு மித்தகைய வற்புதத்தின்  
 றொனிபோய முடப  
 பேயரசாட் சியையொருவிப் பிரபஞ்ச மயக்கறுத்துப்  
 பின்முன் னாக  
 நாயகனைத தரிசுதது நற்கதிமார்க் கத்தூன்றி  
 நடைபபட் டாரபல்  
 ஆயிரவ ரருணனொளிக் கெதிருன்றி நிற்பதுகொல்  
 லந்த காரம. 165

எள்ளரிய விளம்பரமு மிகபரசா தனநடையு  
 மெகிரி லீண்டும  
 விள்ளரும் புதச்செயலுங் கண்டுகேட் டொளந்திரும்பும்  
 விரதை யோநது  
 வள்ளலருட் செயற்கிடைந்தவ் வலகைபா சறையூன்றும்  
 வைரி யாய  
 கள்ளவே டக்குரவ வொன்றாரே சதிபுரியுங்  
 கருத்துட் கொண்டார். 166

பகைப்புலத்தார் சதிவினையும் பரமசுத னரும்பாடும்  
 பகையைச் சிந்தி  
 ஜெகப்புலையன் சிரஞ்சிதைத்த ஜெயப்பாடும் பரலோகத்  
 திருவோ லக்கத்

தகைப்புலவ ரெடுத்தேத்துந் தந்தைகளி கூருதலும்  
பிறவு மெல்லா  
வகைப்பாடு மாண்டாண்டு கேட்டறிதி வழிககிடையில்  
மைந்த வென்றான். 167

வேறு.

வித்தகக் கதிவழி புதுக்கி மேலைநாள்  
நிதகிய திரிததுவ நிரும லாதிபன  
புதகிரன் றரும்து புரவு ஞானெறி  
சிததசஞ் சலமினித தீர்தி யாலெனா. 168

மக்களை மனைவியை மனையைக் காதலகூட  
ஒககலை யுரிமையை யுவகருந் தேசதகை  
இககணம் விடுத்தியா னியமபு தேயதகிற  
புகருவாழ்ந் திருநதிரீ போதி யாலெனா. 169

எழுதிய தோற்சுரு ளெடுத்து நண்பரீ  
பழுதிலா மொழியிது பாததி யோவென  
உழுவலன் பொடுமன முவநது நோககியினை  
டெழுவல்யான் செலவழி யாதிந் கெனறனன 170

ஆங்குறு பெருவழிக் கப்பு றததொரு  
பாங்குறு வாயிலைப் பாததி யலலையேல்  
ஒங்கிருந் சுடரொளி யொன்று காண்டிமுற  
றீங்கிது குறிக்கொளிஇ யேகற் பாலையால். 171

எட்டிரீ நடந்துசென் றிடுக்க வாயிலைக  
கிட்டியுன் கரங்கொடு கிளாக பாடதகைக  
தட்டுதி யுனக்கறி தக்க யாவையும்  
உட்டொளி வுறவவ னுணைகக லாகுமால். 172

என்னுரை யணுத்துணை யிகபபை யாயினும  
மன்னாகோன் வளநகா மருவு வாயலை  
பன்னுறு கவாவழி பலவுண் டாங்கவை  
உன்னரு நாகபா தலத்தி லுய்க்குமால். 173

நெறிபிச காதிடை நின்றி டாதொளிச்  
குறிபிடித் தேகெனக் கோதி லன்பொடு  
செறியுநல் லாசிகள் செப்பி னுணுவந்  
தறிவனு மஞ்சலித் தகன்று போயினான். 174

சுவிசேஷமார்க்கப் படலம் முற்றிற்று



## யாத்திராரம்பப் படலம்.

- இடுக்குறு வாயில்சென் றெய்தி டாமுனம்  
தடுக்கருந் தடையயற் சாரு மோவென  
நடுகசூறு மாயினு நாயினே னைககை  
விடுககுமோ விறையென வெருட்சி நீங்கினான். 1
- கண்ணிலா னிருநிழி காண்ப பெற்றபோல  
மண்ணக விருளகெட வயங்கு மாசசுடா  
நண்ணிட மறிநதுள மகிழ்நது நாட்டமவைத்  
தெண்ணமற தின்றியே விராவி னேகினான். 2
- போவது கண்டெமைத் துறநது போதலநன்  
காவதோ திருமபுகென் றுகு லத்துடன  
கூவினா மீமைகாா குறிககொ ளாதவன்  
ஜீவனே ஜீவனே யெனைச சென்றனன். 3
- மூண்டெரி வளைந்திட முடுகி யிற்புறந  
தாண்டிவீழ்ந தாருயிர தபபி நின்றபின்  
வேண்டுவ முயலுவா ரலது வெண்மையால்  
மாண்டழிந தொழிவரோ மனைம காரொடும். 4
- பற்றியாங் கொணாவமென் றிருவர் பன்னிப்போய்  
உற்றனா விராநதுசென றுவநது வேதியன  
கொற்றவன் றிருநகா குறித்த கொளகையோ  
மற்றுநுங் கருதல்தது வழுதது வீரென்றான். 5
- இன்றுநீ மனந்துணிர தெமைவிட் டேகிடில்  
ஒனறிமெ பெருந்தய ருண்மை யாதலால்  
செனறிடே லெமமுடன் றிருமபு வாயெனில்  
நனனுனக காமபெரு நமாக்கு நலலையால். 6
- அரும்பெறன் மக்களை யாவி யென்றுனை  
விருமபிய மனைவியை வெறுத்திட் டேகுதல்  
கருமபுவேம பாயதோர் கணக்குப் போலுமால்  
இருமபிய னெஞ்சினு யிதுநன் காவதோ. 7
- இத்தலத் துரிமையா வையுமி கந்துசென்  
றத்தலத தழிவில்பே றடைவ னென்றியால்  
சைத்தலத தரும்பொருள் கழிய வீசிடும்  
பித்தரோ தனக்கொடி பிறங்க வாழுவார். 8

என்றுவன் னெஞ்சனீ தியம்பக் கேட்டலும்  
நன்றுநன் றுன்னுனா நாச தேசத்தில்  
நினறுயி ரழிந்தெரி நிராயஞ் சேரவோ  
இனறெனைக கூவுதி திருமபென தேழைநீ. 9

சீலமு மொழுககமுந திறம்பு தேசத்தின  
சாலமு மாயமுந தழுவி யினனுமென  
காலமும ஜீவனுங் கவிழ்ப்ப நேகொலாம்  
ஆலமென றறிந்தபி னருநது வாரெவா. 10

நிலைநிலா தழிவது நிராயத துய்ப்பது  
கலைவலா வெறுப்பது களங்க மிக்கது  
மலைவுறு துன்பகோய் மலியப பெற்றது  
புலையுல கததநு போக சாரமே. 11

குறைவுற நிதநியங் குலவத் தக்கது  
கறையுற நலத்தது கருதொ ணுதது  
நிறைவது வாடிடு நீமைத தனறுகாண  
இறைபர லோகபே ரின்ப பாக்கியம். 12

ஆழியான் பேருல கணுகு மின்பததுக்  
கூழியிவ வுலகிருந துறுக ணினறியே  
வாழினு மிக்கணு மட்டொப பாருமோ  
பாழிலே யுழலுதி பயனை யோரக்கலாய். 13

மகத்துவ மாயபே ரின்ப வாழ்வினை  
அகத்திடை மதிப்பவ ரலகி லாதுவர  
திகத்தறு பாடெலா நொய்தென றெள்ளுவா  
ஜெகததையே மதிப்பவா சிந்தை மாழ்குவா. 14

புற்புத வுடற்சக போக நச்சியே  
பிற்படு குழியிலவீழ்ந் தழிவர் பேதையர்  
முற்படு துயரினை முருக்கி நித்திய  
சிற்பர சுகநிலை யடைவா செவ்வியோர். 15

களைகண வுலகெலாங் காக்கு மெம்பிரான்  
கிளையலால நலந்தரு கிளையெற் கில்லையால்  
வளையுமிக் குழுவெனை மயற்குள் ளாக்கிடுந்  
தளையலாற் கிளையெனச் சாற்ற லொல்லுமோ. • 16

மேழிகைப பிடித்தனன் விடுக்கி லேனினி  
நாழியொன ருயினு நாச தேசத்துத்  
தாழிலே னுனகெடு மதியைச சாரநுநின்  
அழிநா யகனுரை கடக்க வொண்ணாமோ. 17

மற்றினி யுரைப்பதென் வன்னெடு சோயிவண்  
சொற்றவை மெய்யெனத துணிதி யேலெறபின  
பற்றிவான் பாகதிப பயன்றுய் பின்றெனில  
நிறறியே னிலலென நிகழ்ததி னுனரோ. 18

கேட்டுவன் னெஞ்சனீ தமையுங் கேவல  
நாட்டுவாழ வுவந்தனை நடத்தி நீயென  
மீட்டியாம போதுமென னெஞ்ச வேதியன  
கூட்டுற வினியொலா தென்று கூறினான். 19

ஒலுமெய்ச சுருதிநா லுரைக்கு நீதியும  
தீதுநா மியற்றிய திறனு மேலவரும  
மாதூயாக் ககனையும மாகக மாவதுங்  
காதலாய்த தெரித்திடு மிவனைக் காய்தியோ. 20

வேதிய னிநங்னம் விதந்த வாய்மையுங்  
கோதறு செய்கையுங் குணமு மொத்தலால்  
தீதல விவனவழிச சேற லென்றியான  
போதர விசைநதுளம பொருநதி னேனென்றான். 21

உற்றமென் னெஞ்சகை யுறவ ருநதிட  
வெற்றுமிக குததுதல் விழுமி தறுகாண்  
சுற்றமுங் காதலா துனியின் மூழ்கநீ  
பெறறிடு பயனொரு பெறறித தாகுமோ. 22

என்னதுன் மதியுனக் கியைநத தீங்கிவன்  
உன்னரும் பைத்திய முனக்கு நோந்ததோ  
சொன்னவத் திருநகா துன்னி னுரொவா  
பன்னுசொப பனப்பொருள் பலிககு மேகொலாம். 23

ஒடிட மருந்தயின் றுறங்கி வீழ்தல்போல்  
நாடியிங் கிவறறா நவின்று வந்தினே  
கோடிய மனத்தின னேடு கூடிநீ  
கேடுறத துணிந்தனை கிளக்க லாவதென். 24

மன்வழி மரபுளாரா வகுத்தக் காட்டிய  
முன்வழி யிகப்பது முறைமை யன்றினி  
உன்வழிச் சேறியேற் சேறி யொளளிய  
எனவழி யேசுவன் யானென் நேகினுன். 25

ஏசுவன் நெஞ்சனுக் கிரங்கி யெம்பிரீ  
போகலை யெமமுடன் பொருநது வாயென்றி  
சாகலை நிகதிய சாமபி ராஜ்ஜிய  
போகபூ மியினலெ பொருநது வாயென்றான. 26

பன்முறை வேதியன் பரிநது கூவவும்  
நன்முறை யறிகிலா னுச தேசத்தச  
சென்முறை துணிநதனெ ஜீவன் மலகிய  
சொன்முறை நிற்பரோ கேடு சூழ்நதுளார். 27

கல்லென வுரத்தவன் நெஞ்சன் கங்குலை  
எல்லெனக கூறியாங் கீறில துன்பத்தைச  
சொல்லருஞ் சகமெனத துணிநது போதலகண்  
டொல்லெமென் நெஞ்சனீ துசாவு வானரோ. 28

உத்தம தோழநீ யுவந்து பேசிய  
முத்திமா நகாககொரு முதலவ னாகிய  
அத்தகு பாதைநீ யறிதி யோவல்  
தெத்திசை யேசுது மெழுக வென்றனன். 29

துணைவநோக் காரிடைத தோன்று கின்றவோ  
இணையறு சுடரரு கிடுகக வாயிலை  
அணையின்மற் றவையவ ணறிய லாகுமத்  
திணிசுடா குறிக்கொடு செல்ல வேண்டுமால். 30

பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பி னூலியாம  
இருவரு முடனசெல விசைநது நினறனம்  
வெருவா வின்றிமேல வினாந்து செலவதே  
கருமயிப் பெருவெளி கடதது மெனறனன். 31

வஞ்சமில் வேதியன் வகுத்தல் கேட்டுமென்  
நெஞ்சனு மொருப்படிஇ நெறியைப பற்றினுன்  
எஞ்சுறா திருவரும வினாவி னேகினூ  
பஞ்சர நீத்தபைங் கிளியின் பான்மையார். 32

யாத்திராரம்பப் படலம் முற்றிற்று.





## அவநம்பிக்கைப் படலம்.

இன்ன தன்மைய நிருவரும் பெருவெளி யிசைந்து  
மனைவ வோரடித தடததைவிட் டயறபுறம வழுவில்  
துணனு மினைலென றஞ்சின ராய்ச்சுவி சேஷன  
சொன்ன சொற்குறி கடைபிடித தேகினா துணிர்து. 1

ஆய காலமென் னெஞ்சனிங் காராயுங் கானோம  
தூய வேதிய நாஞ்செலத துணிரதகா ரியமென  
போயி னிககுடி புகுமிடம யாதவண புகுவோக  
கேயு நறசுகா னநதமென னியம்புதி யெனறன. 2

நன்று நினவினா வுததாரு சுருதியே நவினும்  
அன்றி யெமமனோ வாககினுக் கதீதமா மையம்  
ஒன்றி டாதுகேட் டுய்ததுணாந திடுகவி துணமை  
என்று புத்தகச சுருளபடித திவையிவை யியம்பும். 3

ஜீவ ரகையே நாடிநாளு சென்றுசே ரிடநதான  
ஒவ விலபர லோகராஜ ஜீயமஃ துறறல  
மேவ ருமபர மானநத சுகநிலை மேவும  
தாவி னித்திய ஜீவனைப் பெறுவதுரு சரதம். 4

துன்ப வாழியின் மூழ்கிவெந துயரொலாந் துடைத்து  
மனப தைக்கழி யாபபதம் வழங்கிய வரதன  
அன்பு மலகிய ஜீவமா நதித்துறை யாடிப  
பொன்பொ லீநதசெரு சேவடிக கற்பகம் புகுவாம். 5

விழுத்த குங்கதி ரொளிதிவள் வெண்டுகில புனைந்து  
வழுத்த தற்கரு மகிமையொண் மௌலியைச சூடிப்  
பழுத்த பத்தியிற் பரவச ராகிரம பாளைத  
தொழத்த குஞ்சுர கணங்களோ டடியினை தொழுவாம். 6

புனித ராகிய புங்கவர் புளாயில்புத் தேளிர்  
நனிதி ருப்பணி விடைபுரி தூதர்நம பனுக்காய்த்  
துனிசு மநதயிர் விடுத்துவான் கதிபெற்ற சூரா  
இனிதி நேததபல் லாண்டிசை செவிமடுத திடுவாம். 7

ஜீவ தாருவின் செழுங்கனித் திஞ்சுவை யமிர்த  
தேவ போனக மாரவுண் டானநதந் தேக்கி  
ஒவி லன்பொடு துதிபகாந் துவந்தினி திருப்பாம்  
பாங் சங்கடம் யாவையு நமமுழை படரா. 8

இல்லை நோய்ப்பசி தாகமா தியதூய ரென்றும்  
இல்லை முப்பகை யான்வரு முபாதிக ளென்றும்  
இல்லை வேதனை யுற்றழு கண்கணி ரென்றும்  
இல்லை யோர்குறை யெம்பிரா விராஜஜியத தென்றும். 9

வாக்கி னுன்மனத தாலளப பரிதிம்மாண் கதியிற்  
போககு விததெமைப புப்பது புரவலன் புதல்வன்  
ஆக்கு புண்ணிய மதற்கெமைப பகருவப படுததிக்க  
காகக வல்லதிவ காழிவேந தாவியின் கருணை. 10

இன்ன தோர்ந்தருள் வாக்கினை மதித்திள வரசன்  
தன்னை மெய்விச வாசத்தி னூற்றன தாக்கிப  
பின்ன மற்றநல் லாவியின பேரருள் பேணி  
நன்னெ நிப்படி லிறுவவா நணுகு மப்பேறு. 11

சுருதி நூல்படித் திவ்வணங் கிறிஸ்தவன் சொல்லக்  
கருதி யாங்குமென் னெஞ்சனும் வியநதுளங் களித்துப்  
பெரிது நமவழி தாழ்ப்பது பிழைவினாந தோடி  
வருதி யென்றலும் வேதியன ரனனிலை வகுப்பான். 12

ஒன்று கேட்டிமென் னெஞ்சவென் னுற்பவந் தொடங்கி  
நின்ற வலவினை யீட்டிய தீவினை நெருங்கித்  
துன்றி யென்முது குளுக்குற நிமிருமத துனியாற்  
பின்று கின்றன னீயது பெறுகிலா யென்றான். 13

இத்தி றத்தசம பாஷணை யிரையநதிரு வோரும்  
மித்தி ரகதுவ மாகின ராய்வெட்ட வெளியின  
மததி யிறசெலும் போதொரு மருங்குசே ருனையிற  
சித்த சாஞ்சலி யத்கினால் விழுநதனா திகைத்து. 14

திகைத்து விழ்ந்துதத தளித்துடன் முழுவதுரு சேராய்  
அகைத்து முக்கினிள றடிபெயாத திடவொணு தமுநதி  
உகைத்தென் செய்வலென றுஞற்றிய பெருமபிழை யுன்னி  
மிகைத்த சிந்தையான் வேதியன வெருண்டுள மெலிர்தான். 15

இணைய னாகமென் னெஞ்சனுளு சிறுபொழு தினைந்து  
புணையு நன்மொழி புகன்றனைத் தெருட்டிய புலவோய்  
எனைய துன்னிலை யிறங்கிடு துறையினீத் தென்றூற்  
பிணையு\*றுங்கதி விதந்துரை யாடவும் பெறுமோ. 16

இன்னு மெத்தனை யவதியோ துன்பமோ விடுக்கண்  
என்ன வோவுயிர்ச் சேதம்வந் தியையினு மிபையும்  
ஆன்ன தாதலில ஜீவனோ டகன்றியா னகததைத்  
துனனி யின்னலற் றிருப்பதே நலனைத் துணிந்தேன். 17

நிதகி யானந்த ராஜ்ஜிய நெறிகடைப் பிடிததுப்  
பத்தி யானது பழுத்தனை போலநீ பகாநத  
முத்தி மாநல முனைநில முழுமையுங் கடந்து  
தததி யேறியக் கரைப்படிற் பெற்றனை தக்கோய். 18

என்று கூறிய வமைதியின் மறைந்துட னியைந்து  
நின்ற காமமோ கிதன்பிர பஞ்சனன் னெறியைத்  
தொன்று தொட்டறத் துடைதகிட முயல்கின்ற தூர்த்தன்  
ஒன்றி மூவருங் குதுகலித தோடிவந துற்றா. 19

உற்ற டைந்துமென் னெஞ்சனுக் குவப்புரை பேசிப்  
பற்றி யீர்த்தனர் பிடர்பிடித துநதினா பழுது  
துற்று சிந்தையி னுணுமங் கவரொடு தொடர்ந்து  
நற்றி நங்கெடு நாசதே சத்தைநண் ணினனூல். 20

கோது துற்றிய நிலையிலாக் குச்சித வாழ்வைக்  
காத லிததுநித் தியசுக வாழ்வினைக் கசநதான்  
ஏதங் கொண்டுநல லுதியம போகவிட் டிடுமிப்  
பேதைக் கெங்ஙனம வாய்க்குங்கொல பேரருட் பெற்றி. 21

நிருவி சாரத்தை யடைதலு நெறிநிலா மாக்கள்  
பெருவி சாரியைப் பின்றொடாந் தேகிய பித்தன்  
வருவி சாரத்தை யறிசுதும் யாமென வல்லே  
தெருவி சாலத்தை யடைததனா வயின்றொறுந் திரண்டு. 22

மீண்ட காரியம் வினவின் றெனச்சிலர் வியந்தார்  
மாண்ட போதினும் வசையற தெனசசிலர் வைதார்  
ஆண்ட வஸ்தையுண் டென்றுகண் டச்சமுற் றவலித்  
தீண்ட னைந்தனன் கோழையென் றூர்சில ரிகழ்நது. 23

முட்டிப் பின்குனி மூடனென் றூர்சிலர் முனிந்து  
திட்டிப் போயினர் சிலர்சிலர் தீண்டவி ரீவனைக்  
கிட்டிப் பேசினுங் கேடென்றா சிலர்சிலர் கெழுமி  
மட்டிச் சாயிரஞ் சொலினுநன் மதிவரா தென்றார். 24

மறங்கு லாவிய மனத்தின ரின்னணம் வகுத்துப்  
புறங்கு னாத்திட லூசலா டுளத்தொடும் போனான்  
ஹறங்கு சென்னிய னுகிமென் னெஞ்சனான் டிப்பால்  
அறங்கு லாவிய வேதியற் குற்றதை யறைவாம். 25

மயல ளற்றில்வீழ்ந் துழல்பவன் மருவுதன் பலத்துக்  
கியலு மட்டுமக கரைப்பட முயன்றுமெய் தரிதாய்ச்  
செயலொ ழிந்தியான் றிருமினுந் தேசநா சக்தில  
அயலு ளாரொடு மவிவனே யென்றறி வழிநதான். 26

சேற்று நீணிலங் கடந்துநன் னெறிக்கரை சேர  
ஆற்ற வின்றிநின் றுகுலிக தவசமுற் றருகே  
தோற்று மிசசுடா வாயிலைத் துனனியா னுய்ய  
மாற்ற ருநதுணை வாய்க்குமோ வீண்டென மலைந்தான். 27

ஆய காலேநஞ் சண்டவர்க் காருயி ரளிக்குஞ்  
சேய நனமருந தெதிரதெனத தேமபிரின் றழுசேய்க்  
காயெ திரநதென வஞ்சலென் றுக்குவந் தடுததான்  
நேய மிக்கச ஹாயனென் றுரைபெறு நெடியோன். 28

கிட்டி வந்துநின் மெம்பிரீ கெடுநொதி யிதனுட்  
பட்டு யங்குவ தென்னைநம் பாத்திவ னருளால்  
ஹட்ட கறகளி லூன்றிநின் றிக்கரை யேறு  
தட்ட திக்கையும பார்ப்பதென் னவமதி யென்றான். 29

ஐய கேள்சவி சேஷக னுருயிர்க் கரணந்  
தெய்வ வாயில்புக சூய்தியென் றுரைத்தனன் மெருண்டு  
மெய்யொ ளிககுறி பிடித்தியான விநாநதுவந் தளறநில்  
வெய்ய தீவினை முன்னின்று வெருட்டலில வீழ்ந்தேன். 30

கண்ணி ருண்டுளங் கலங்கலாற் கதித்திடுஞ் சமையால்  
அண்ணல வாக்கினி லமைநதவஞ் சிலைதெரி யாமல  
எண்ண மிட்டுழல் கின்றன னிவனென விசைத்தான்  
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்தநல் வழிப்பட்ட நிவர்த்தன். 31

சொற்ற தோர்ந்தருட் சஹாயனுந் தரிசறு முரைக்கல்  
ஹற்றி தீதெனக காட்டியான் னேன்றிநின் மென்கை  
பற்று கென்றுதன் கரங்கொடு பற்றியீர்த் தரங்கொள்  
நற்ற னாக்கணே நிறுவிமற் றவற்கிவை நவிலவான். 32

நல்ல னானெறி யாமிது வாயிலை நாடிச்  
செல்ல யற்புறம் விலகிடிற் றீங்குறல் திண்ணம்  
புல்ல ரோடுரை யாடிவீண் பொழுதுபோக காதி  
ஒல்லையேகென விடைகொடுத தேவின னுவநது. 33

திங்கு நேர்ந்ததுஞ் செஞ்சுடர் முன்பனி சிதறி  
நீங்கு மாறுசு ரேநதிர னருளிய ரெறியும்  
ஒங்கு மன்பொடு சஹாயன்வந் துதவிய வுரிததும்  
வீங்கு காதலோ டுனனிவே தியனிவை விளம்பும். 34

அரவு கௌவிய தேரையை மீட்டென வகாதத  
தூரவ ளற்றினின் றெனைககரை யேற்றிய தோன்றால்  
கரவி லாதுனைப பழிசசுவ தலதுகைம மாறொன  
றுரவு நீணிலத் துண்டுகொல யானுனக குதவ. 35

பன்ன ரும்பல பாதகம் பயின்றபா மரனும்  
என்னை யுன்னவெம மாததிர மெம்பிரா னுளததில்  
அன்ன தாகநின் னரியபே ருதவியெற கமைத்த  
மன்னி ருமபெருங் கருணைக்கு முளகொலோ வரம்பு. 36

பற்றி யாதமின் றுகவும் பரிநதுமெய் யன்போ  
டுற்று நோந்தவாக் குயிரளித தாயினு முதவி  
முற்றி யாதரம புரிவரான முன்னவ னருளைக  
கற்று வல்லசான் றேரெனக கேட்டுளைக கண்டேன். 37

என்று பன்முறை நன்றியை வியநதன வியம்பித்  
தன்று ணைககரங் குவிததுவந் தனமபல சாறறி  
முன்று னுங்கடை வாயிலை நோக்கினன் முடுகிச்  
சென்ற னன்ஞொரு தமிழனாய் வேதியா திலகன். 38

நிகழ்ந்த சம்பவம் யாவுங்கை ரெலவியங் கனியிற்  
றிகழ்ந்த வவ்வயிற் சஹாயனை நோக்கியான றிருமி  
அகழ்ந்து வைத்தவா யாவிரந ரொதிக்கிடங் கரசன்  
இகழ்ந்த தெனையோ செவவிதாக காமலிவ வழியை. 39

பரம ராஜ்ஜிய நாடியோர் படர்நொதி யிதனுள்  
உரமி லாதுவீழ்ந துயங்கவிட் டிருப்பதென் னுரிமை  
தரமி லாதுயர் மகிபதி யருட்கிது தகுமோ  
வரம ஞோகர தெரித்தியென் றுரைத்தனன் வணங்கி. 40

நம்பி சொல்லுவல் கேட்டிமற் றிதன்றிற நலஞ்சேர்  
தம்பி ராணை மாறுகொண டிடுமொரு சழககன்  
வெம்பி மாண்டக குழுககளை நனனெறி விலககிக்  
குமபி பாகத்திற குடிபுகுத துவதவன கொள்கை. 41

சேற்ற நீணில மாமிது செய்ததி வினையைத்  
தோற்று விபபநு பரனருள மறைத்திரு டொகுதது  
மாற்ற ருநதிகில வினாபபநு வனறுயா குழுமி  
வீற்றி ருபபநு ரொதிபபநு வெறுமனஸ் தாபம. 42

வஞ்ச நெஞ்சென வாழ்ந்தது மருவுமு வாசை  
விஞ்சி னாலெனப் பரநதது வெவவினைத் திரள்போற்  
செஞ்ச வேசெறிந துளதுபொய் வேதியா செயலில  
எஞ்ச ருததுந நாதறமிக கதுபுற மெங்கும். 43

காணி லைத்துநின ரேலிடக் கவிழ்ந்தவஞ் சிரத்தை  
மேனி மிாததவொட் டாதமிழ்த துவதிதை விறலகொள்  
ஆனி துறறிய வழிமபநு மலகைமுன நைழநதான்  
நானி லததவ நம்பிககை யெனபபடு நாமம. 44

செப்ப னிட்டிட முடிவதன் ருகலிற் சேற்றுக்  
கெபபு தத்தினு மிடைககிடை யிருஞ்சிலை நிறுவி  
ஒபப மிட்டனா கருணைமன நைபிடித துநதித  
தப்பி யிககரைப படுகலாக குய்விலை தககோய். 45

தேம லாத்தொடை நரபதி யொருவன்முன றியங்கிக  
காம மோகித னெனுமொரு களவனாற் கவிழ்நதிந  
கேம மினறியே தததனித திடருமுந தினைநதான  
மீம கீபதி நிறுவிய சிலைபறறி மீண்டான். 46

மீண்டி ருங்கரை யேறியுய்ந் தவாசிலர் மீளா  
தியாண்டு நீங்கரி தாகிவெவ் விடருமுந தேங்கி  
ஆண்ட நாயக னருட்டுணை பற்றிடா தவமே  
மாண்டு போனவா வாரிதி மணலினும் பலரால். 47

மண்ணி லாரண தூனெறி மயக்கற விளக்கி  
விண்ணி லாரருள் ஞானசூ ரியனொளி வீசக்  
கண்ணி லாரென மருண்டுளைப படுவது கருநகில்  
ஆண்ண லார்பிழை யன்றிவ ரறிமட மாமால். 48

மன்ன நேவலில் வருபிர யாணிகள் வழுவீ  
 இன்ன லெப்திடா திராஜபா தையினிரு மருங்கும்  
 முன்ன ராககிய பித்தியுண் டிவ்வகை மோசந்  
 துன்னு ருதுசெந் நெறிக்கடை வாயிலேத் துன்னில். 49

இன்ன வாறெனக் கிதமுற வெழின்முக மலர்ந்து  
 நன்னர் வாசக நவிறிய சஹாயற்கு நன்றி  
 பன்னி யஞ்சலி வரன்முறை பணிவுட னல்கிச்  
 சொன்ன வேதிய னிலையினை நாடுவான் றுணிந்தேன். 50

அவநம்பிககைப் படலம் முற்றிற்று.

### லேளகீகப் படலம்.

ஓதக்கடல் சூமுல் சுத்தையு வாதது நின்ற  
 மேதக்கரீ மைவிறல் வேதியன் வேத நுண்ணூற்  
 போதக்கதி கொண்டொளி வாயிலபொ ருந்த நோக்கி  
 நோதக்கசும் மையொடு போயினன் சிந்தை நொந்தே. 1

அவ்வேலையிச் சாபுர மென்னவ டித்தி ருக்கும்  
 வெவவுரிடை நின்றுலொள கீகன்வி னாரது கிட்டி  
 ஓவவாதக டிஞ்சமை தாங்கியை யொப்ப ரைவாய்  
 எவ்வூசெல வெண்ணுதி நண்பவி யம்பு கென்றான். 2

மோகாதூ னுகிய தத்துறை முற்று நீத்த  
 ஆகாமிய னென்ன ருஞ்சமை யாற்று கில்லேன்  
 வாகாயசெ முஞ்சவி சேடன்மெய் வாக்கை நம்பி  
 வகாதிப னினனருள் பெற்றிட வேகு கின்றேன். 3

முன்னைதி ருக்கடை வாயிலை முற்றி லைய  
 பின்னாகவ றிந்திடு வாய்வரு பெறறி யாவும்  
 என்னுவுரை தந்தெனை யேவின னென்றிவு வெல்லாஞ்  
 சொன்னுனது கேட்டுலொள கீகனுஞ் சொல்ல றுற்றான். 4

பொருளுற்றறி யாதபுன் மாக்கள்பு கன்ற சொல்லான்  
 மருளுறறுரி மைத்திறன் யாவுமவ னார்து வீசி  
 இருளுற்றிடர் துற்றிய பாழ்நெறி யேகி னுயென்  
 தருளுற்றநந் நாட்டவர் பேசுவ றிந்த துண்டே. 5

மெய்தானெனி னுஞ்சுவி சேடன்வி ளம்பு மார்க்கத்  
தெய்தாரெவ ருங்கடு மோசமோ டெண்ணி றுன்பம்  
வெய்தாமபசி தாகம்வி ரோதமி குத்த தாலே  
நொயதாகநி னேந்துது ணிந்தனை நோககு கில்லாய்.

6

இருளுண்டிட ருண்டுப சாசசெய் யின்ன லுண்டு  
வெருளுண்டிக லுண்டுபல் விக்கின முண்டு துட்ட  
நருளுண்டரி யேறுவி டங்கொள்பன் னாக முண்டு  
மருளுண்டுதி யங்கவ ரும்பல மார்க்க முண்டே.

7

துன்பாருளை தோய்ந்தனை யாதலிற் ரோழ நீயவ்  
வனபாடனு மாததிர மென்னம என்கொ ளின்னும்  
முன்பாகவொவ வோர்தயா மேருவின் முமமை யாக  
உன்பாலடை யுங்கணிப் பில்லன வுண்மை யோதி.

8

இனனோரன பாடுகள் நேர்ந்துனை யேய்ந்த போதில்  
என்னோபுரி கிற்றியெ னின்னுரை யெண்ணி யெண்ணி  
அன்னோவென நினறழு தேங்குவ தனறி நண்ப  
முன்னோந்துவ ருந்துயர் நீங்கமு யனறி டின்னே.

9

அந்தோடுகடு வாயுன்ன கத்துண்மு னைத்து வீங்குஞ்  
சந்தாபவி காரம லாற்சமழ்க கின்ற பாரம்  
எந்தோபுக றீவினை தீவினை யென்று ரையுரு  
கிரதாசுல நீங்குதி யேற்கமை தீரு மாதோ.

10

கோட்டாள்முயல் கீண்டது மேனிரு ளித்த காயப்  
பாட்டாவினை வழற்றன னென்றுப ணித்தல போலார  
தீட்டாகிய தீவினைச் சமமைசி தைக்க வாறற  
மாட்டாதுழல் வேனென நீசொலு மாற்ற மன்னே.

11

மறக்கத்தகு மாறெவ னீங்கரும் வன்ப ரத்தை  
உறக்கத்தும்வ ருத்துமென் றுலிஃ தொன்று கேணீ  
துறக்கத்தைநி காத்தது நற்றவர் தொகக தாண்டு  
சிறக்கத்தகு மூாதரு மாபுரி சேய தன்றல்.

12

பன்மாண்புறு மப்பதி சென்னெறி பற்றி யேகி  
இன்மாண்பன றக்கிழ வோனென வேத்த நின்ற  
நன்மாண்பனுக் கிற்றிவை யாவுந விற்றி லன்னோன்  
சொன்மாண்பினி னின்சமை யொல்லெதொ லைப்ப னன்றே.\*

13



உன்போன்மரு ஞாற்றுமுன் றூர்பல ருய்யும் வண்ணம்  
வனபாரம கற்றின்னன் கற்றிதின் வண்மை யுண்டே  
இனபாலடி சிறகலம விசியி ரந்து நிற்கும்  
புன்பானமையி தியாண்டுபு டைத்தனை புந்தி யில்லாய். 14

ஈண்டேகடி தேகியி ருஞ்சுமை யின்னல் போக்கி  
ஆண்டேகுடி புகுனை யாருபி ராக வன்பு  
பூண்டாதர முற்றபொ லன்கொடி யோடு வாழ்தி  
மாண்டாயெனி னுமவசை யன்றிசை யன்றி மாதோ. 15

பெருமாதிதி யும்முயர் கல்வியும் பெற்றி சேர்நற்  
கருமாதியும் வண்புக முங்கவி னிப்பொ விநத  
தருமாபுரி யைப்பொரு மென்றுத ராத லததே  
ஒருமாரக னாயுரைப் பாரெவ ருண்மை தேரில். 16

நன்றென்னின லங்கினர் நல்லற நண்ணி யுய்தி  
அன்றென்னிலவி னைசசுமை யோடிட ராழி நீந்திச்  
சென்றநகரா துனனரி தாலது தோதி யென்றான்  
நின்றுன்னிவி சாரிதி கைத்தன னெஞ்சம வேறாய். 17

நல்லானிவன் வாய்மொழி யாவையு நன்மை போலாம்  
ஒலலானினை தாங்கியிந் றானெறி யோடி யுய்ய  
வல்லானரி யாயது ரததரன் மாடு சேரில்  
எல்லாரல மாமென வெண்ணிமற் றீதி சைப்பான். 18

வழுக்குற்றநி லத்தொரு கோனனி வாய்த்த தென்ன  
ஒழுக்குற்றநின் வாயுரை யீண்டெனக குற்ற தைய  
அழுக்குற்றம னத்தய ரசசுமை யாற்று கிற்பான  
இழுக்குற்றவெ னக்குரை யிற்புறம் யாண்டை யென்றான். 19

விலங்காதிவ ழிக்கொடு சென்றவ்வி லங்க லுற்றால்  
இலங்காரெழின் மாநகர் தோன்றுமங் கெய்தி வாயில்  
அலங்காரீ தியற வற்றொழும பாசு சிந்தை  
மலங்காதிந லமபெறு வாயென வாழ்த்தி விட்டான். 20

தற்புத்தியும் போய்ச்சுவி சேஷன்முன் சாற்று முண்மைச்  
சொற்புத்தியும் போயிலெள கிகன்மன் றாண்டி விட்ட  
தற்புத்தியி னீர்மையை வேதியன் சூழ்ச்சி யற்று  
நற்புத்தியென் னுமருண் டேகின னன்மை யோரான். 21

நற்றூபத னெம்முயிர் நாயகன் நல்ல நீதி  
பற்றுகொரு பததுவி தித்துணை பற்றி முத்தி  
உற்றருயிர் பெற்றுல வாரல முண்ணு மென்றல்  
கற்றாண்டழு விக்கட னீந்தல்க டுகுரு மாதோ. 22

விண்ணாடடை யுநநெறி யோடுமி ளிர்ந்து தோன்றிக்  
கண்ணாடுக வின்கட ருங்கரு தாது போக்கி  
மண்ணாடுக டத்தொரு சாராமலைச் சார லாடு  
புண்ணாடிய நெஞ்சொடு வேதியன் போயி னானே. 23

### வேறு

வாழிய வானுற நிமிர்ந்த மாண்பது  
பாழியங் குவடொரு பதது மிக்கது  
தாழிரும் பொறைநனி சமழ்தத லாற்றினா  
ஆழிசூழ் புவிமுது காற்றொ னுதது. 24

கருமுகிற் கணம்புடை களுலங் காட்சிய  
துருமின முழுககமிக குரலங் கோட்பது  
நிருமலன் றிருக்கர நீதிப் பட்டயம்  
பொருமொளி மினகுழாம பொலியும் பொற்பது. 25

துப்புறழ் முடித்தலை கவிந்த தோற்றத்த  
தெப்புறத தினுநனி யிருந்தை யாரழந்  
குப்பையை யிறைப்பது குலவு நீணெறி  
தபபிடி லதோகநித் தலததி லுய்ப்பது. 26

தன்னுறு வழிப்புக்கூஉத் தவறி னேர்தமை  
முன்னுறு மிருட்சிறைப் படுகரு மொய்மபது  
மன்னுறு வழிகடைப் பிடிதத மாநதாக்கும்  
பன்னுறு நிகில்பல வினைக்கும் பண்பது. 27

வசையற விளங்கிய மாட்சித் தாயினும  
பசையறப் புலாந்தது பரவை மாநிலத  
திசையற விவவழி யேகு வேராதலை  
மிசையறக் கவிழ்ந்திடுங் குடுமி மேலது. 28

துன்னரு நெறியது துணுக்க முள்ளது  
பன்னருந் தரத்தது பவித்தி ரததது  
மன்னொரு சுதனலான் மறுக்கள் யாராயுந்  
தன்னடிப் படுக்குறந் தகைமை சான்றது. 29

அதிபதி கனன்றுவர் தருளி மேலேநாள்  
விதிநிடே தங்களை விதிக்கப் பெற்றது  
கதியையு நரகையுங் காட்டு கிற்பது  
முதியசீ னுயென மொழிபெ யர்த்தது. 30

இம்மலைச் சாரலை யெதிர்த்து வேதியன்  
அம்மவி தென்னென வகநதி கைத்தனன்  
விமமின னுயிராததனன் வெருண்டு நின்றனன்  
மும்மடங் காயது முதுகின் சும்மையும். 31

ஓம்புகென் றுணர்த்திய வொளியை நீத்திவண்  
கூம்பிறு கலமெனக சூலைநது யங்கினுன்  
தேம்பிநின் றமுதனை நெருமந தானமலைப்  
பாடபினவாய்த தேனாயிற் பரியும பானமையான். 32

மலைமிசைக் குவடிடிந் துருண்டு வல்லையே  
தலைமிசை விழுந்திடுந் தபபி யுய்வழி  
இலைபிறி தினியென விளைவுந் தோங்கினுன்  
அலைமிசை தருதுரும் பீனைய நாமையான். 33

மாற்றடி பெயர்க்கவு மனந்து டித்தனன்  
வீற்றுவிற் றுகுகனல் வெதுபப மாழ்கினன  
கூற்றிது வாமெனக குறுகி னுனுயிரா  
ஆற்றலோய்ந் தறிவிழந தலமந தானரோ. 34

ஆயிடை முன்னிவற் ககந்தெ ருட்டிய  
நேயமார் தருகவி சேட நோநதுநீ  
தூயமெய் யொளிதிகழ் கருதி னானெறி  
மேயிடா திகந்ததென் விளமபு வாயென்றான். 35

கண்டனன் கருணையி னுருவைக் கண்களால்  
உண்டனன் செவிவழி யுரைச்சுரு சீவியைப்  
பண்டைநல லுணர்வுவர் தணுகப பாங்குலுங்  
கொண்டலை யிருகரங் குவிததி றைஞ்சியே. 36

நொதியிடை விழுந்தயங் கியது துண்ணிய  
மதியுடைச் சஹாயன்வர் துதவு மாட்சியும்  
எதிரிலை கீகன்வந் திசைதத மாற்றமுஞ்  
சகிவழி புருந்ததுஞ் சமையச் சாற்றிமேல். 37

புரவல னருண்மொழி புகட்ட வல்லவோ  
 குரவமெய் யறிவினைக கொளுத்தி யேகென  
 வரவிடுத தாய்கதி மார்க்கத தேயெனை  
 உரவுரீ னிலததெவ ருனையொப பாவரே. 38

நின்னுரை கடைப்பிடி யாது ரீசனேன்  
 இன்னலுக் கிடைந்திடு னிறுத்த வென்பிழை  
 தன்னையுஞ் சமிததெனைத தாங்குள் கையடை  
 இனனருள் கரத்தியென நினைதி னேததினன். 39

வேதிய னின்னணம் விளம்ப வித்தகன்  
 பாதகம் பாதகம பார மாத்திக  
 வேதநன் னூனெறி விழைந்தி டாதொரு  
 காதக னுரைவழிக கவிழ்தல காண்டியால். 40

எவ்வமில் பரமராஜ் ஜியத்தை யெய்துமுன்  
 தெவ்வள விலாதுனைச சோத நிணணமால்  
 இவ்வள வினின்மலை நடைந்து பின்னிடில்  
 அவ்வள வையுமெதிராத தடாபபை யேகொலாம். 41

பொய்யுரை யாதநம புரவ லன்றிரு  
 மெய்யுரை மனக்கொள்ளி விசுவ சித்திதா  
 தையுறு மனாதநமே யாநி மூலமன்  
 செய்யுறு திவினைக் கென்பா சீரியோ. 42

கோதிலா மெய்விச வாசங் கொண்டுகன்  
 நீதிமா னுனவன் பிழைப்ப னீத்திடும  
 பேதைபால் யானிரேன பிரிய மாயெனும  
 ஆகிரா யகனுரை யந்நது கோடியால். 43

சருவலோ காதிபன் சாற்று மாற்றமும்  
 திருவரு ளடைந்துய நெறியுந தீரநது  
 பெருவழி பிடித்தனை பேதற் றுதலில்  
 ஒருவருங் கேடுனக குறுவ துண்மையால். 44

இன்னவா றுரைத்தசொல் லேதில் வேதியன்  
 தன்னிரு செவிததொனை புகுநது தைத்திட  
 மின்னுரு மேற்றினை வெருவிப புற்றுறை  
 பன்னகம் பதைத்தெனப் பதைத்து வீழ்ந்தனன். 45

ஜென்மசஞ் சிதவிடந் தீண்டி மாண்டதிங்  
கெனமதி யிரகூணைக் கினியென் செய்குவேன்  
முனமய வளற்றிடை முழுகி யுமமினும  
நன்மதி படைத்திலே ஓச மெய்தவோ. 46

மோகமார் பிரபஞ்ச மயலின் மூழ்கிலை  
கீகமாக கததிலே கெடுவ லோடுவெஞ்சு  
சோகமுற் றுளங்கூசந தழுது துக்கவெஞ்  
சாகாத தழுந்தினுன் றரிப்பொன் றின்றியே. 47

அவ்வயிற் குரவனு மருளி நிற்கொரு  
கௌவையின ருகுக கருணை யெம்பிரான்  
எவ்வகைப பாவமுஞ் சமீப்ப ரேழை  
செவவிச வாசத்திற றிடங்கொள வாயென்றான். 48

உற்றவிம மொழிவழி யுயிராவ தற்றெனச்  
சற்றுளந் தெளிநதுநம மிறைவன் தண்ணருட்  
பெற்றியை நினைந்தியான றிழைக்கு மாறினி  
ஐறறென நவிறற்கென றிறைஞ்சி நின்றனன். 49

இங்குவன் பரிவுறு நிலையு மின்னலுஞ்  
சங்கையின் ருகநன் குணாநது தாபத  
புங்கவன் வேதிய பொருந்தக கேளெனப்  
பங்கமின் மதிசில பகரு வானரோ. 50

இந்நெறிப் படுத்துணை யேய்த்த லெளகிகன்  
தன்னையான் முன்னரே யறிவன சற்பனை  
மன்னுமிச சாபுர வாசி நன்னெறி  
துன்னியோக கவமதி புகலுஞ் சூழ்ச்சியான. 51

சாலமே மிகுதரு மாபு ரிக்குவந்  
தாலயம் புகுநதுமெய் யடிய ராமெனக்  
காலையு மாலையும் பரவு கைதவன்  
ஞாலமீ திசையலா னுட்ட மொன்றிலான். 52

மீயுற வேதியர் வேடந் தோன்றிடும்  
வாயுற மறைத்திரு வசனம் வந்திடும்  
வீயுற வறுவகை விகார மும்மலந்  
தீயுற மனத்திடைச் செறிநது நிற்குமால். 53

இத்திறத தவன்மதிக் கிசைந்து நண்பரீ  
முத்திமாக கத்தினை யொருவி முற்றுநந்  
சததய, வாசக ரூரையைத் தள்ளிய  
தெத்திறப் பாதக மிதயத் தோதியால, 54

எந்தைநா மத்தினு லென்னி மிததமாய்த  
தநதையைத தாயைததம மனையைத தாமபெறு  
மைநதரை யுடன்பிறந தவரை மற்றினிச  
சொநதமாம் ஜீவனைத துறநதி டாவிடில, 55

தன்னொரு சிலுவையைத் தாங்கித் தாங்குமென்  
பினொரு வாரெறி பிடித்தி டாவிடில  
என்னொரு சீடனென் றியைபு ருனெனு  
மனொரு மகனுரை மனததுக கோடியால, 56

வளமலி யெகிப்துமா நிதிய வைப்பினைக்  
களமலி குபரைபோற் கழிய வீசினம  
இளவர சுயாததய சிலுவை யேய்நதபோழ்  
அளமலி காதலோ டுவகக வேணாடுமால, 57

இருண்டவன் மனத்துலௌ கீக னினசொலான்  
மருண்டுசீ யோன்மலை மார்க்க நினறிழிந  
துருண்டனை பாதலத துயக்கு மிநநெறி  
தெருண்டிதை விடுததியேற பிழைத்தி சீரியோய், 58

நல்லறக் கிழவனே ரடிமை நல்கிய  
கலவிய நெருசினன் காதன் மககனோ  
டல்லலகூ ரிருஞ்சிறை யகத்து ளானவந்  
கொல்லுமோ பவசசமை யுனககொ ழிககவே, 59

கற்பனா நீதராங் ககன வேந்தன்முன  
சற்பிர மாணததைத தழுவி நினறெவன்  
பொற்புறு நீசுமா னுன புங்கவன்  
எற்படு முலகிடை யாண்டு மிலையால, 60

முன்னரே விதிவிலக் கிகந்து முன்னருந்  
துன்னெறி யொழுகியோர தூய ராவரோ  
நன்னெறிப படினுமபின் நன்கு மூழ்கினும்  
பொன்னிறம வாயசம் புணரு மேகொலாம், 61

கள்ளஞா னியரிவர் கழறும் வார்த்தையில்  
எள்ளள வுமபய னிலைமற் றெனமொழி  
உள்ளவா றென்பதற் குயாநத வானமும்  
பள்ளரீ ருலகமும் பகருளு சான்றரோ. 62

சான்றென மொழிநதிடு தருணந தம்பிரான்  
தோன்றியிங் குரைததநற பனைகள் சோாவற  
ஊன்றிநின் றொழுதகியிண் டிபவல் யானென  
ஏன்றவன் சாபமே யெய்தி மாளகுவன். 63

என்றிடி யேறென விசைத்த வாசகந  
துன்றிய கொழுநகநற சவாலை மீக்கொளவெங்  
குன்றினின் றெழுநதுளங் குலையும் வேதியன்  
தனறுணைச் சேவிவழி புகருது தாக்கிறரூல். 64

தாக்கலுஞ் சாவலாற் றனக்கு வேறினிப  
போககிலை புறத்தொரு புகலு மின்றென  
வாக்கொடு மனநதடு மாறி வாய்வொரீஇ  
மீக்கிள ருயிர்ப்பொடும் விளம்பு வானரோ. 65

### வேறு

வஞ்ச லெளகிக வாய்மொழி யாங்கொடு  
நஞ்ச நங்கிம யங்கியெ னன்மதி  
துஞ்சி யாருயிர சோரகுவ னூலினி  
உய்ஞ்சி ருக்கவொ ருமருந் துணடுகொல். 66

ஈசன் கோபமெ ரிக்குமென் றேழையேன்  
நாச தேசந்து றந்தது நன்மனைப  
பாசம வீசிய பான்மையு மிததனை  
மோச மெய்திமு முங்கனை மூழ்கவோ. 67

மேதை யற்றவி வேகமமி குத்தவோ  
பேதை யெனனிற்சி றரிலை பெட்புறும்  
ஊதி யத்தைபொ ரீஇயுல வாபபெருஞ்  
சேத மெறகெனக கொண்டதி றத்தினே. 68

பாதை விட்டுநம் பார்த்திவ னூணையைப்  
பேதை ரீபிழைத் தாய்பெருங் குற்றமென்  
றோதி யென்னையு வர்க்குமு ளககரி  
வாதை கொண்டியிர வாழ்வதெவ் வாறினி. 69

தம்பி ரானருட் சார்வினைச் சார்ந்துய்வான்  
நமபி வந்துக டைத்தலை நண்ணுமுன்  
வமபு துற்றிய வாரத்தைககி ணங்கியே  
கொம்பி ழந்தகு ரங்கென லாயினேன்.

70

மச்சை யென்புவ மூம்புகொ முந்தசைத்  
துசசி னசசியு வக்குநது ரிச்சையைச்  
சிசசி யென்றுவாக காதுநி யங்குமென்  
கொச்சைத் துன்மதி யேகொடுங் கூற்றன்றோ.

71

ஈச நேசமோ ரெட்டுணை யும்பிலேன்  
நாச தேசசு கததினை நாடுவேன்  
நீச னேனெனனி கழதநவ தீண்டெனக்  
கூசிக் கூசியி னையன கூறுவான்.

72

ஐய னேயெனன ருட்குரு வேபுசல்  
மெய்யி கந்தும ருணடுவி முந்துபின்  
பொய்யின் மூழ்க்பபு லைசகுடி லோமபுவேற்  
குய்யு மாறிசை செய்வதொன் றுணடுகொல.

73

பரவை யென்னப்ப சந்துப ருப்பத  
நிராக ளென்னநி மிராசது நீள்கடற்  
கமை னற்கும திகங்க ணககியான்  
தராயி லீட்டிய பாவச மூஹமே.

74

ஆவி நாயக னுணையை மீறிய  
பாவி யேற்கொரு பாங்கரும் போக்கலை  
ஜீவ வாயிலைச சென்றுநின் றோலிடிற்  
போவென மெள்ளிபபு றநதுரப பாரகொலோ.

75

வள்ள லார்பிழை மன்னிக்க வேதிரு  
உள்ள மென்னடி னாததனை யாயினும  
விளள ரும்பெரும் பாவமவி னாததவிக  
கள்ள ரிற்கள்ள னுக்கருள் காட்டுமோ.

76

உன்ன ருஞ்சமை யோடுமோ ரோசனை  
முன்னர் நாறுமு டைத்தொழு நோயொடும்  
பன்ன ரும்பரி சுத்தநம் பாராதிவன்  
சந்நி திக்குமுன் னிற்கத்த குவதோ.

77



உள்ளு டைந்துரு கிக்கவன் றெண்கணீர்  
துள்ளி கொள்ளதது டித்திவை வேதியன்  
விள்ள லுஞ்சுவி சேடன்வி ருப்பொடுங்  
கள்ள மினறெனக் கட்டுரை கூறுவான். 78

தமபி கேட்டிநீ சத்திய வாசகர்  
இமப ரீட்டிய பாதையி கந்ததும்  
நமபி மற்றொரு மாக்கந யந்ததுங்  
கும்பி பாகங்கு டிகொளும் பாதகம். 79

பாப முற்றிய பாதகர் மெய்மமனத  
தாப முற்றிதத விபபுறு வாரெனிற  
சாப வெஞ்சிறை யிறறனே வாரலா  
கோப முளளவ ரலலாகு னாககடல். 80

நீதி யாதிபர் நிண்ணயர் தம்மொழி  
பேதி யாரம்பி ரானெனப பேசியும்  
மாத யாபர வள்ளலெ னுமறை  
ஒது சீர்த்தியு முண்மையென் றோதியால். 81

எண்ண ருங்குணத் தெம்பெரு மாண்கதன்  
புண்ணி யந்திகழ் யாககைபொ டுத்திவண்  
நண்ணி நல்லற நாட்டிய ரூன்றுசொல  
வண்ண வாசக மற்றதுங் கேட்டியால். 82

வருநதிப் பாரஞ்சு மக்குமக் காண்மனந  
திருநதி யென்வயிற சேருமின் சேருமின  
பொருநது துஞ்சுமை போககிவி டாயகன்  
றிருநது வாழ்வி னிதரு ளீவன்யான். 83

என்ற வித்திரு வாக்குல கமபெலாம  
பொன்று மாயினும வானிடைப போதீஇ  
நின்ற ஜோதிநி லையற்று வீழினுங்  
குன்றி டாதுன்னு ளத்திது கொள்கென. 84

மற்று மின்னநல் வாக்குவ குத்துதை  
துற்று நோக்கியொ ளிராகடை வாயிலை  
முற்றி நின்முழ றையிடு வாயெனிற்  
குற்றம யாவும்பொ றுப்பாநங் கொற்றவன். 85

போதி யென்றுபு கன்றுநல் லாசிகள்  
ஒதி னுன்சுவி சேடனுக் குள்ளுவந்  
தேதில வேதிய னுமமித நனறெனக்  
காத லோடுகு வித்தனன் கைமமலா.

86

லௌகீகப்படலம் முற்றிற்று.

கடைதிறப்புப் படலம்.

நள்ளுண் டாலுந லம்மஃ தன்றெனில  
எள்ளுண் டாலுமி ழிபுலை யனெனெனத்  
தள்ளுண் டாலுநத யாபதி சித்தமென்  
றுள்ளுண் டாயவொ ளுக்கமோ டேகினுன்.

1

குன்று காஹமவெஞ் சாபக்கொ முங்கனல்  
முன்றி னின்றுமு டுகிசசு ரடுசெலீஇ  
வன்றொ டாபபடு மான்விடு பட்டெனச்  
சென்று கூடினன முனவிடு செந்நெறி.

2

ஊன்ம னத்திரு ளோடத்து ரந்திடும்  
ஆன்ம ஞானதத விரொளி நாயுயக  
கான கத்தெவை யுங்கரு தாதுபோய்  
வாறு றுங்கடை வாயிலை நண்ணினுன்.

3

இடுக்க வாயிலெ திரந்தத னுட்புக  
அடுககு மோவெனக காசையை வேரறப்  
படுககு நாககுமப ருமித்த தூலத்தை  
ஒடுககு நாககும லாலென வுள்ளினுன்.

4

உருக்கு மாரரு ளோங்கிய வேந்தனோர்  
திருக்கு மாரணச் சிந்தையு ளோதரித  
திருக்கு மாரண ரேயிக லியாவையும்  
ஒருக்கு மாற்றல ரொல்லும வாக்கரோ.

5

திருடர் வஞ்சகர் காமிகள் செல்வமார்  
குருடர் மற்றோரு ரிமையைக கொள்ளுகொண்  
முருடர் கோபிகண் மூர்க்காகு தர்க்கராம்  
புருடர்க் கீண்டுபு கலரி தாகுமால்.

6

என்று சிந்தித்த ருத்ரம வேழைகாள்  
நின்று தடடுமி நீங்கிடு நீளகத  
வென்று பிததியே ழிலுறத் தீட்டிய  
மன்றல் வாசகம் கண்டும கைகொளா. 7

திட்டி வைத்தனர் தேவாபி ரானென  
உட்டெ ளிருநூணா வொன்றியொடுங்கியே  
கிட்டி யாங்குகி ளாபொற்க பாடததைத  
தட்டி னுனிநறி னையன சாற்றியே. 8

வேறு

மாய வுலக மயக்கறதது வராயாக கிருபை தந்தளித்த  
னாய பெருமான் நிருவடிக்குத தொழுபபன கபாடந திறமிகே. 9

ஆசா பாசக் கொடுஞ்சமுலி லகப்பட் டிலேநதே னருளணுக  
நாச தேசந் துறநதுவந்தே னுயேன கபாடந் திறமிகே. 10

உள்ளந் திருப்பிக் குணப்படுமி னுய்வீ ரென்ன வுவந்துரைத்த  
வளளல திருவாக கதுகேடு வந்தேன கபாடந் திறமிகே. 11

கல்லேன் சுருதி நலம்புரியக் கருதேன் பாவந் கசந்திடேன் [12  
பொலலே னெனிநும வந்தடைந்தேன போகேன் கபாடந் திறமிகே.

ஆறாக் கொடிய பசிதாக மடங்கத் தணிய வருளளிக்கும்  
மாறாக் கருணை வரதன்பால வந்தேன் கபாடந் திறமிகே. 13

வேறு.

பாவ மீறிவளர் காடு துற்றியலை பட்ட முங்கியயர் பாவியான்  
ஜீவ மாந்தியி வீர ருந்தவதி தேட்ட முணடுகடை திறமிகே. 14

நீதி யாதிபாசி னந்த ஹிகருநெறி நின்று தப்பியிரெ நிப்படிது  
மாத யாபரன டித்தொ முமபுசெய வந்த பாவிக்கடை திறமிகே. 15

சேரு மாகொடிய தீவி னைத்திரள்ச மந்தி னைத்தளிகொள் ஜீவநந்  
றரு நீழலிலொ துங்கி யுய்யவரு தமியன் யான்கதவு திறமிகே. 16

கொடிய ரிற்கொடிய புலைய ரிற்புலைய னுயி னுங்குமர நாயகன்  
அடிய ருக்கடிய னாக வந்திவண டைந்த னன்கதவு திறமிகே. 17

நிருப நீதியினி லத்தி ழிந்துபலி நேர்ந்தி ரகையரு ணேமியாஞ்  
சருவ லோகசர ணியனை நம்பிவரு தமியன் யான்கதவு திறமிகே. 18

வேறு.

இன்னவித மாகவுரை யாடியெழி லாரும்  
வன்னமணி வாயிலசெறி மாண்கதவு தட்டி  
உனனிநனி யோலமிட வுள்ளூருகி யுள்ளா  
மன்னுகடை காவலனம ருங்குறவ ணைநதே. 19

எஞ்சலிலு ணாச்சிபரி தாபமித யததில்  
விஞ்சவுள முற்றநீவன் வாயமொழிள் ளகரும்  
வஞ்சமில் னாமெனம எனகொளம த்ததே  
அஞ்சலென வெலலைபின ருட்கடைகி நநதான். 20

வாயில்திற வுண்டிடம லாநதவன சம்போல்  
நேயன்வத னநதிகழ நேயமொடு நோககி  
ஆயெனவெ திராதையெ னையவிவண் வெய்ய  
தீயன்வர வொலவதுகொல் யாதுனது சித்தம. 21

என்றுவின வக்கடுகி யீண்டுவரு கென்ன  
முன்றிவி என்கதறவி முகதுமுறை யாகப்  
பொன்றிணிக டைத்தலைய டைததநனி பூட்டிப்  
பின்றையிது கேளெனவி யப்பிடுகி பேசம. 22

நெருக்குறுமில் வாயில்புக நேடிவரு வோரை  
வெருக்கொளவெ ருட்டிவிசி கம்பலவி ந்ததே  
முருக்குமல கைக்கிறைவன் மொய்மபிடுகி தங்குந்  
துருக்கமித னுககருகு தோன்றுவது காண்டி. 23

இங்கபய மிட்டகுரல் யாதெனவெ திரந்தே  
அங்கவன்வெ குண்டுனைய டாததுயிர ழித்து  
துங்குவனெ னக்கருதி நொய்தினிவி முத்தேன்  
சங்கையற வுன்னிலை நைபுகறி யென்றான. 24

நேசனுரை கேட்டுளந நெகியிவ ணைர்ந்த  
மோசமக லததுணைபு ரிநதசெயன் முன்னிப்  
பேசரிய பேரருள்பி நங்குபிணை யாய  
பாசனைவ முத்தியிதி யம்புவன்வி சாரி. 25

வெய்யவல கைக்கெனைவி லக்கியுயிர் வியா  
துய்யவிவ னுய்த்தவக விக்குதவி யுண்டோ  
ஐயவுத வாதொருவ ராற்றுமுத விக்கு  
வையகமும் வானகமு மாற்றலரி தாமால். 26

ஆதலின ருங்குவ நிற்குதவு கைம்மா  
 நேதுமீலை நிற்கிரியை யாவுமறி தகக  
 மாதகைய வேந்தனருண் மலகிடுமு னக்கென்  
 ரேத்திபளி யேனிலையு பைப்பலினி யென்னு. 27

விளம்பர மடுத்ததும்வெ ருண்டுமனை மக்கட்  
 குளம்படவு ரைத்ததமொ ரீஜிமதிம யங்கித்  
 தளம்பியது மாங்குகவி சேஷனுரை தந்து  
 வளமபெறவி டுத்ததுமில் வாயிலுறு கென்று. 28

பெருஞ்சமையொ டேவழிபி டித்ததுமென் னெஞ்சன்  
 விரும்பியுடன் வந்துநொதி வீழ்நதுளம்வெ ரீஜிப்பின்  
 திரும்பியது மனறுதவி செய்துகரை யேற்றி  
 உரம்பயிலச ஹாயனவிவ ரித்ததுமு னாரநதே. 29

உவப்பொடுவ ரும்பொழுது லோகவிவ காரி  
 அவப்பயனெ னகருறுகி யாரணிய முய்கக  
 நிவப்புறுகி ரித்தலைநெ ருங்கியது நோந்த  
 தவப்பயனெ னசசுருதி தந்தமுனி வந்தே. 30

மீண்டுவழி பற்றெனவெ குண்டுமதி சொல்லித்  
 தூண்டியினி மற்றவைது லங்கொளி துனனுங்  
 காண்டுகு கடைத்தலைக ழித்தறிதி யெனன  
 ஈண்டியது மிவவெனவெ டுத்தினிதி யமபி. 31

பின்னிடுமென் னெஞ்சனிலை பேசுவதெ வன்கொல்  
 மனனுசவி சேஷகனம றுத்தெதிராவ ரானேல்  
 எனனிலைவி ரைந்துகெடு மெங்குவ வெலலாம்  
 உனனதவ ருட்டுணையி லுற்றநல மென்றான். 32

ஆத்தமவி சாரிவர லாறினிது கேட்டே  
 மாததகைய வேந்தனைவ முத்தியுண்ம கிழ்ச்சி  
 பூத்தினைய சொன்மதிபு கடடிடுவ தானு  
 காத்துவழி காட்டுகடை காவலன வறகே. 33

மீக்குலவு முத்திரக ரத்திறைவன் மேனூட்  
 கோககுமர னைப்பலிகொ டுத்தநமை வேண்டி  
 வாக்குமன மெட்டரிய மாபரசு கததை  
 ஆக்கினர தன்னருமை யார்புகல வல்லார். 34

இத்தகைய சிற்சுகமி யைநதிடவிழைந்தோர்  
பிதனுலக நசசுறுபி ராந்தியைவிடுததே  
செத்தொழியு மாறிழியு டற்குவரு சேதம  
எத்துணைய வாயினுமொ ரெட்டுணையு மெண்ணா. 35

உகப்புறுபெ ருங்கனையோ டேயுரிமை யுள்ள  
இகப்பயனெ வற்றையுமி கந்திறைவ னுககே  
அகப்பலிகொ டுததனன தனறியொரு பேறும்  
மகப்பலிகொ டுககவும றுத்திலனோ வள்ளல. 36

இநகிலம்வி யந்திடுமெ கிபநிறைமை பூண்ட  
மன்னுரிமை யாவையும் எனகொளவ ராந்தாண்  
டின்னலுறு தனகையோ டெண்ணிலபல துனபும்  
பன்னரிய நிறதையுமு ழந்தனனோ பததன. 37

துங்கவுல காதியர்து ணைப்பதம லாலென்  
அங்கமரி யப்பெறினு மாவியுரு மேனும்  
எங்கனவி லுமபிறவி றைஞுகில னென்னாச்  
சிங்கமுறு வெங்குகைமு டங்கினனோ தீரககன். 38

இந்தனம டுககியவி ருங்கொடிய ஞானக்  
கொந்தழன்ம டுததவிறை கோபமென மூண்டு  
வெந்தெரிய வுத்தழலில வீசியெறி போதுஞ்  
சிறந்தனைக லங்கிலாதி டங்கொளுமுச சித்தா. 39

அல்லியன்ம எனத்தினர மார்க்கவெறி கொண்டு  
வல்லியமெ எனக்குமுடி வன்கன்மழை சிறதிக  
கொலலியம லைநதுமொரு கோட்டமில் னாக  
நல்லியன்மொ ழிநதுயிாவி டுதநனனோ நம்பன். 40

நாடுநகர் காடுகட லாறுபல நண்ணி  
நீடுபல மோசமடி நிறதையெறி காவற்  
கூடமெனு மாகொடிய கூறரிய சாவின்  
பாடுபல பட்டனனோர் பத்திவயி ராகயன். 41

அம்புவிது வந்தலைய கந்தையர்கு னைத்த  
வமபுமொழி யைப்புரியு பாதியைம திககா  
தும்பர்மகி மைத்திறமு வநதுயிர்வி டுததார்  
செம்பொருளதே ரித்தகுரு தேசிகர்ஐ கத்தில். 42

கல்லெறிக டுஞ்சிறைக சப்புமொழி கட்கம்  
 நல்குரவு வாரடியில் நைநதுயிர நடுங்கப்  
 புலலரிய கானபுகாபொ ருப்புமுழை புலவி  
 எலையிலக டுநதுயர மெய்தினர நேகா. 43

இன்னளித மாகவிசு வாசிகளி கத்தில்  
 பன்னரிய பாடுபல பட்டனாப ரததே  
 மன்னுமகி மைசுகெனவ தைந்துயிராம டிந்தார  
 இநநிலமி சைசகருதி யேகரியி யமபும. 44

மற்றிதனை யற்பமும திதநிலன்மென் னெஞ்சன்  
 முறறுலக சாலவள னுடுமுழு குறறன்  
 அறறமோந னுங்கனியெ னசசுவைவி னழநதே  
 பறறியெரி யுஞ்சடாவி முமபலப தங்கம. 45

மிச்சின்மிசை லெளகிகவி காரமுறு குக்கல்  
 சிசசியென வோடுமது தோகிலைதி கைததிட்  
 டச்சுறுகு ரைப்பைநனி யஞ்சினைய மாககப்  
 பிசசரென வேகிலைபி நங்கலவழி பேணி. 46

அந்நெறிபி டித்துயிர விந்தவ ரநேகர்  
 செநநெறிக தித்தசம யஞ்சிதறு தீயால  
 தொன்னெறிவி ளககுசவி சேஷநெறி தூய  
 இநநெறிவி டுததவரீ டேலுமவகை யினறல். 47

வெவ்வியக ராவயிறு புக்கியுயிர் மீண்ட  
 செவவியினை யொத்திவணி றுததனைசி றுறாக்  
 கெளவியலை பூசைமுறை காண்டியது போலுந்  
 தைவிக்கம காஃருபை தாங்குவது நமமை. 48

ஆதலின ருந்துணைவ வாற்றரிய சுட்மை  
 சோதனைய லககணிடா துறறியடு போதும்  
 ஆதிமுதல் வன்றிருவ ருட்டுணைய வாவி  
 மேதகைய ஜீவநெறி விட்டுவில் கேலே. 49

என்றினைய வாறுசொலி யெம்பியிது மார்க்கம்  
 வென்றியர சன்பணிவி திப்படிபி தாககள்  
 நன்றியறி தீர்க்கருயிர் நல்குநமி ளங்கோ  
 பின்றையடி யாரிவர்பு துககினர்பி நங்க. 50

நேர்வழிநெ ருககவழி நின்மலந கர்க்குச்  
சோவழிநி கைப்பிலவழி ஜீவவழி சீசால்  
ஓவழியி தனறியிலை யுண்மைவழி குமப்பி  
போவழிய துறறலைபி ராரதரும நேகா. 51

இககுறிம னக்கொடினி யேகுடுகன வுள்ளம்  
நெககுருகு நேயனெடு வேதியனி கழ்ததந  
தக்கநெறி சாரவலைய தாங்கரிய தாமிப  
பொககணம்வி முத்திலது புண்ணியமு னக்கே. 52

வேறுநினை விலலைவெரிந மீதறவு மேன்மேல்  
ஏறுசுமை யானமிநனி நைததனனெ னககோ  
ஆறுதலு மிலலைபினி யஞ்சலென நினபோல  
தேறுதலசெய் வாருமெநி வார்கொலநெரி யேனூல். 53

யாநினியி யற்றுவலி ரகைபெற வென்னு  
ஓதலுமம லங்கலையி ருககுருச யாதத  
மாதலம டுககினுன வனகமடு வலலே  
போதரும லாதொருவா போககமுடி யாதால. 54

இப்பகலக ழிநதிடுமுன் னிரநெறியி னேர்சார்  
மெய்ப்பொருள்வி ளக்குபவன வீடெநிவை யங்குந்  
றப்பனுவ லாளனேட மாநதுவின் வுங்கால  
எப்பரிசு நனகுறவி சைப்பனியல் பெனனூ. 55

சோகமற நன்மொழிநொ குத்தினைய கூறி  
ஏகுடுகன வாசிவிடை யீநதனன்வி சாரி  
ஓகையொடு மஞ்சலியொ முககமுறை நல்கி  
மாகநக ராதிபனை வாழ்தநிவழி போனூன். 56

கடைதிறப்புப படலம் முற்றிற்று.

வியாக்கியானி யரமனைப் படலம்.

இந்தவா ருயவன் னேகும்வ் வமைதியில்  
உநதுநல லுணாவுமுன் னூன்றிநின் னீக்கவும்  
பந்தமார் தீவினைப் பகுதிபின் னீக்கவுந்  
சிறதைநொந் தினையன செப்புவா னுயினூன். 1



ஜென்மமார கருவிலே வினைவிடந தீண்டலால்  
நன்மனோ தத்துவ நாசமா யினவெலாந  
தின்மையே செயவருந திறனுளேன் சிறியவோர்  
நனமையே னுஞ்செய்த திறனிலே னவையினேன். 2

நான்பிறந் ததிமுயிர்ச் சுமையினு னவியவோ  
கான்பிறந் கலினுறுந் சதழ்விடப் பாநதனில  
ஊன்பிறந் குடலவளாத துழுவே னுணாவினேன்  
ஏன்பிறந் தேன்கொலா மேழையிவ் வுலகினே. 3

அன்னையா யப்பனா யன்றுதொட் டின்றும்ட்  
டென்னையன பொடுபுந் தென்றுநன் றேதருந்  
தன்னையே நிகாவதோ தம்பிரான் றயைமறந்  
தென்னையே முப்பகைக கீடழிந் தினேருவேன். 4

கனிதருந் தருமெனக் கவலுநந் கருணைமன்  
இனிதரும பாதவித் தருவெறிந் திடுகென  
முனிதரும பொழுதினே முடுகுமென் முடுகுவெந்  
துனிதருந் கனலசுடத் துடிதுடித் தயர்வலோ. 5

ஓரணுத் துணையுநல் லுணாவினே னுலகுசெய்  
கோரணிக் குளமுடைந் திடையுமோ கோழையான்  
ஆரணத் துறைபடிந் தயாவுயிராத திலினினி  
மாரணக கடல்குளித தயாவனோ மதியினேன். 6

அண்டர்நா யகனையே யவமசூத தலகையின்  
தொண்டனாய்ச் செய்ததீ வினையெலாந் துன்னிமுன்  
கொண்டவின் றிரளெனக் குழுமிதின் துரறுமாற  
கண்டிலே னோடியான் புகுதவோ கரவிடம். 7

உரவுநீ ருததிசூ முலகெலா முய்யநம்  
புரவலன் புதலவனைப் புனிதநீ தியிலிவண்  
வரவிடுத தமையறிந் தினுமெனோ மடமையான்  
பரவிநின றருளபெறப் பாவமென் பாவமே. 8

எப்பெரும் பதகரும் மிதயநொந் தேங்கிவந்  
தப்பனே பிழைபொறுத் தருளுமென் றடையிலோர்  
ஒப்பரும் புதல்வனுக் குருகிமன் னிப்பமென்  
ஶிப்பெருஞ் சுருதிதந் திறைமறந் திடுவரோ. 9

ஆற்றருஞ் சமையினோ டல்லல்பல் விக்கினங்  
கூற்றெனக் குமுறிநின் றுயிர்நெறக் குறுகினும்  
ஏற்றுமுன் னிடுவதே கருமயிங் கேழையேற்  
கூற்றமாந் கடவுள்வேந் தொருபெருங் கருணையே. 10

என்னவின் னனபல வின்னல்கொண் டிடையிடைத்  
துன்னுநல லுணர்வொடே சமைசுமந் தலசியும்  
முன்னவன் றிருவருட் டிணைமையான் முன்செலீஇச்  
சொன்னவப் பனவன்வீ டணுகினுன் றுருசிலான. 11

மற்றிதே போலுமால் வாயில்கா வலன்விதப  
புற்றமெய்க் குரவன்வா முறையுளென் றுவகைபூத்  
தற்றமென் னெனவினா யசுறுழைந் தவணுறு  
நற்றவக் கிழவனைக் குறுகினா னவிலுவான். 12

உள்ளவோர் கடவுள்வேந் துலகயாத் திரிகனூன்  
வள்ளனின் மொழியினுன மறைபுலப படுமவழி  
தெள்ளிதி னுணர்வையங் கேடுகனச் செப்பினுன்  
களளமில் வாயில்கா வலனெனக் கழறினான். 13

கேட்டலு மறையாக் கியானிரீ கேவல  
நாட்டுயாத் திரிகனோ நன்றுநின் வரவெனா  
வீட்டுளங் கங்குறம விநயபா வீனையலாங்  
காட்டுவான் வேதியன் கைபிடித் தேகினுன. 14

வேறு .

வண்ணவக் கடிமனை மருங்க ரங்கனைந்  
தெண்ணருங் குணத்தபா வனையி யைந்தவோர்  
புண்ணிய வருக்கவின் பொலியத் தீட்டிய  
கண்ணடிப் படிவத்தை யவற்குக் காட்டியே. 15

இத்தகைப் படிவமற் றெம்மை யானுடை  
வித்தக நிருமல விபுத வேந்தனின்  
சித்தமே சித்தமென் றுவக்குந் தேசிகள்  
உத்தம சாயலென் றுணர்ந்து கோடியால். 16

வான்முக நோக்கிய பயிரின் மன்னுநங்  
கோன்முக வின்னருள் குறித்த தோற்றமாம்  
ஊன்முக நயனங்க ளும்பர் நோக்குதல்  
நூன்முக மதிவலாய் றணிதனாக் காண்டியால். 17

மெய்யுறுத் தியதெனச் சிவந்த மெல்லிதழ்  
கையுறு புத்தகங் கவினுங் காட்சியீண்  
டையுறு முலகருக் கான்ம போதகஞ்  
செய்யுறு மார்க்கமென் றறிதி செவ்வியோய். 18

தூயவோ வியப்புறந் துதைந்த வல்லிருள்  
நாயகன் பதவியை நயநதிம் மாதவன்  
மாயவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை யாவையுஞ்  
சீயெனப் புறக்கணித் தமைதெ ரிகுமால. 19

சென்னிமீ துறவொரு ஜீவ மாமணி  
துன்னிய சுடாவிரி மௌலி தோன்றுதல்  
பொன்னில வுலகினிற் பொருநது சிற்சுக  
நன்னிலை மகிமையென் றறிதி நமபிரீ. 20

ஆயிர மாயிர மரும கபபெறீஇ  
மாயிரு ஞாலதது வளர்த்து மன்னாகோன்  
சேயுயா நகாசெலத் தெருட்டி யுய்த்தவித்  
தூயவன் சுகாதமயான் சொலுநத ரததவோ. 21

திசையகக் கறுத்துமெய் வழிதெ ரீத்திடும்  
வசையறு குரவனிம் மான லாற்புவி  
மிசையொரு வனுமிலை விரிநத காரிருள்  
பசையறப் புலருமோ பரிதிக கலலதே. 22

என்றதன் பொருள்விரித் தியம்பி யென்றுமிந்  
நன்றிகொண் மாநிரி நயந்து கொள்கெஞ்சு  
சென்றன னவனொடுஞ் சீாசி தைந்தெழில்  
குன்றிவெவ் வியறறுகள குழுமு மண்டபம். 23

மாசறத் துடையென வொருவன் வந்துநின்  
ருசற விளக்கலு மமோக மாத்துகள்  
மூசியங் கெழும்பலின் மூசச டைத்திடத்  
தேசிக னறுமபுனல் தெளிநங் காயென. 24

மங்குலைம் பாலுவா மதிமு கந்திகழ்  
பங்கஜ லோசனம் பவள வாய்தளிர்  
அங்கலுழ் மேனியோ ரணங்கு தூயநீர்  
எங்கணுஞ் சிதறிநன் கியற்றி னுளரோ. 25

கண்டனன் யாதிது காட்சி யின்பொருள்  
ஒண்டவக் கிழவவெற் குரைத்தி யாலென  
விண்டனன் வேதியன் விளம்பன் மேயினான்  
பண்டரு மறைப்பொரு டெரிக்கும் பண்ணவன். 26

தோற்றுமண் டபமிது சுராகு லாதிபன  
வீற்றிருப பதற்கென விருமபி மேலைநாள்  
மாற்றருளு சிறப்பினு லமைக்க வந்துபேய்க்  
காற்றகம புஞ்சுதலீற் கவின ழிந்ததால். 27

தினர கூகன்றரு சுருதித் தெய்வத  
ஞானசா ரத்தினு னலம்பெ றுதுநங்  
கோணுடம படிக்கையைக் குததத கொள்கைசான்  
மானவ விருதய மாமிம மண்டபம். 28

மூசுமற் றதனெழின் முருக்கி மொய்ததெழு  
துசியுற பவவினைத தொகுதி மறற்தே  
மாசிய நீக்குணம வளாக்குந தாய்புரி  
ஆசுறு வினைககெலா மாநி மூலமால். 29

துன்னிய துகளறத துடைத்து நின்றவன்  
மன்னிய சறபிர மாண மாமதி  
முன்னிரன னீர்தெளி முதத வானகை  
நன்னுத லேசுவி சேஷ ஞானமால். 30

ஈட்டுதி வினைப்பய னிருமை யுந்தரு  
கேட்டினை யுருமுறழ் கிரியின் சாலமாக  
காட்டிவெங் கனற்குழி கவிழ்க்கு மல்லது  
வீட்டினிற புத்ததுமோ விநிதி டேதமே. 31

எண்படு மருட்சுவி சேஷ மேய்ந்துநம்  
புண்படு மிருதயப புரைக ணீக்கிநற்  
பண்பொடு பவித்திரப பத்தி வித்திமெய்  
விண்படு போகததை வினைக்கு மாலரோ. 32

திருவரு ளாளர்க்கு ஜீவ வாசனை  
தருவது புலைநெறி தழுவி யோர்க்குமன்  
வெருவரு மாணவா சனைவி னைப்பது  
நிருமலன றருசுவி சேஷ நீர்மைகாண். 33

பாவதா ருவையறப படுக்குங் கோடரி  
 ஜீவதா ருவினெழு தெய்வ மாக்கனி  
 தேவதா தரும்வியந் தேத்து செம்பொருள்  
 பூவுல குயவரு புனிதன் புத்துரை. 34

ஆனமனோ யகற்றுசஞ் சீவி யன்பர்க்குத்  
 தேனினு மினியதீஞ் சுவைய தெள்ளமிர்  
 தூன்மனத் திருள்கெட வொளிநு மொண்சுடர்  
 வானவர் கோமகன் மதூர வாய்மொழி. 35

பாவிடென் றுணர்ந்துபுண் பட்ட றெஞ்சர்க்குத்  
 தேவரீ தியின்வருந் திகிலை மாற்றிடுந்  
 தாவரு நிக்யஜீ வணையுந் தந்திடுந்  
 தீவினை யறவரு செம்மல் வாசகம். 36

தன்பெணுந் தீசுடசு சுழன்று சோர்வுறம  
 அன்பருக் கவ்வன லவிககு ந்தயபே  
 ரின்பவா ரிதிவிச வாசிக கின்னுயிர்  
 நம்பெரு மானிவண் நவின்ற வாசகம். 37

தீர்த்தனோ டாதியிற் றிகழ்ந்து தெய்விக  
 வாததையாய்ப் புவிககொளி மருவ மானிட  
 மூாததியாய் விளங்கிய முனைவன் றந்ததூற்  
 சீரத்தியை யாவரே தெரிக்கு நீர்மையா. 38

மற்றிதை மனக்கொளென் றுணர்த்தி மாடொரு  
 சிற்றறை புகுநதனன் றெரியக காட்டினான்  
 புற்றுறை யாவெனப் புழுங்கு மாததிரன்  
 செற்றமில் சாநதனென் றிருவா சீரினை. 39

சாநதனென் றுரைபெறு தகைமை யோன்முகஞ்  
 சேநதொளிர் மராயெனத் திகழும் பான்மையும்  
 பூந்துணர் கரிந்தெனப் பொலிவி ழநதகங்  
 காந்துமாத் திரன்முகங் கரிந்த பான்மையும். 40

கண்ணுற நோக்கினன் கருதி வேதியன்  
 உண்ணிகழ் வனமுக முகாககு மென்னினும்  
 எண்ணுறுங் கலைவலோ யிவர்கு னாகுண  
 ிண்ணயம புலப்பட நிகழ்த்து வாயென்றான். 41

வளம்படு கோனகர் மருவத் தீவினைக்  
களம்படு முலகினைக் கடிந்து காவலன்  
நளம்படு மலர்ப்பத நயந்த நண்பரின்  
உளம்பட வுரைப்பலென் றுரைததன் மேயினான். 42

இருவருளு சோதர ரெனினு மீங்கிவர்  
கருமமும் விரயமுங் கருத்தும் வேறதாம்  
மருமலி வனசமும் வறிய வாமபலும்  
ஒருவழிப் பிறப்பினு மொக்கு மேகொலாம். 43

அத்தனா நின்றெமக் கருளு மாண்டவன்  
சித்தமே யாகவென் றமையுளு செவ்விய  
உத்தம னிவனவன் கனிட்ட னொள்ளிய  
வித்தக வைதிகாக குவமை மேய்யோன். 44

இவ்வியற் சுடுமுக னியல்பென் னென்றியேற்  
செவ்விய ரொழுக்கினைச் சிதையக் கூறிமா  
வெவ்வியற் றீவினை வினைக்கு மாததிரன்  
அவ்விய னருமபொறைக் கசட னுமிவன். 45

நித்தனா ரருட்செயற் கமைந்து நீன்றிடாப்  
பித்தனெத துணைப்பொருள் பெற்றினும் பாழிலே  
உய்த்திடு பேதைவன மிடிவந் தொன்றுமேல  
மத்தறு தயிரென மறுகுளு சிந்தையான். 46

கலவரைப் புறங்கட னுடு காள்செலீஇ  
ஒல்வகைப பொறையொடு முஞ்றறி யொள்ளிய  
பல்வகைப பொருள்குவித் தருத்தும் பண்புடைச்  
செல்வரைக் கண்டுகண் டெரியுளு சிந்தையான். 47

தாழ்வுகண் டுவப்பதை யலது தம்மின  
வாழ்வுகண் டுவககிலா தெரியும் வன்கணன்  
பாழ்வயி றேரம்புவா னலது பாதலத்  
தாழ்வினைக் ககன்றுயு மாற்றை யோமபிடான். 48

கான்முதிர் கடுவயின் றினிய கன்னலைக்  
கூன்முது கிரவண முவர்க்குங் கொள்கைபோல்  
நூன்முறை தெரிந்தவா றுவலு நோன்மைசால்  
ஆன்மபோ தகமிவற் கருவ ருப்பரோ. 49

கைப்படு சுகமலாற் கரையில் பேரின்ப  
மெய்ப்படு சுகநிலை மிகவுஞ் சேய்ததென  
ஐப்படு மீரின்மாய்ந் தழியும் லெளகிக  
மைப்படு மனததரை மாணு மாஸிவன். 50

ஆயுழி யுளத்தழுக் காறெ னும்புலை  
மேயுழி நற்குண விபவ மார்திருப்  
போயுழி யறிவரி தாகப போக்கிடுந்  
தீயுழிப் புகுத்திடு மென்பா சீரியோர். 51

தலைப்படு முணாவிலா ருலக சாலத்து  
வலைப்படு மாணென மறிநது வஞ்சகப்  
புலைப்படு புவனபோ கததைப புநதியற்  
றுலைப்படு மாமையி லுவபப ரொளளியோய். 52

அன்பருக் கன்பரா மகில லோகவேந்  
திற்பதுன பங்களை யியைந்த வாறுதம  
மன்பதைக் கூட்டுவா மரபிற் றுயென  
நன்புதல் வரினமைந தொழுக னங்கடன். 53

ஈண்டிதை மறந்திடா திதயத் தோர்தியென்  
றாண்டுநின் நெழுநதின வரசற் காககிய  
மாண்டகு கடிமன புருநது மைநநீ  
காண்டகக கவினிய காட்சி காணென்றான். 54

சித்திர மானிகை யகத்துத் திண்சுவர்ப்  
பத்தியங கனலபிடித தெரியும் பானமையும்  
அததகு கொழுங்கன லவிக்க வாண்டொரு  
குத்திரன விநாநதுநீ சொரியுங் கொளகையும். 55

அகததொளி ரிருங்கன லவிநதி டாதொரு  
மகததுவன் கரநதெநா மருங்கு நினறெரி  
முகத்தரு ளெண்ணையை யுகுதது மூட்டலும்  
ஐகததையுள் ளுவாததவன் சமையக் காண்குறா. 56

மாட்சிசா லருமறை வகுத்து மன்னர்கோன்  
ஆட்சிபைத் தெருட்டிடு மறிஞ வாயவிக்  
காட்சியின் பொருளுளது கழறு வாயென  
நீட்சிசான் மதிவலா னிகழ்தது வானரோ. 57

வேறு.

நங்காவ லன்றிருவ டித்துணைந யந்தோய்  
மங்காவ முற்சிகைம காபுனித வாவி  
இங்காத ரித்தெமித யத்தினிதி யற்றும  
பொங்கார ருட்கிரியை போலுமிது காண்டி. 58

ஆயகிரி யைத்திறம னைத்தையும் டாப்பான்  
மாயவல கைக்கிறைசெய் வன்றொழிலை மாணும்  
மீயுறவி னைந்திடைய ருதுபுனல வீசிக்  
காயெரிய னைக்கமுயல் காட்சியிது காண்டி. 59

காந்தொருவ ரெண்ணெய்சொரி காட்சிகரு துங்கால்  
நிரந்தரம ருட்குரிசி னேர்ந்தலகை யுட்க  
உராதரும காசுருபை யுள்ளுறவ முங்கிப்  
புரந்தருளு மாறிதுவெ னபபுகறல் போலும். 60

சஞ்சலவி தந்தருச முக்குறுபி சாசம  
விஞ்சுபல மாயமித யததுவினை விக்கும்  
நருசனைய தீவினை யககநமை யேவும்  
வஞ்சனைமு யன்றுலவு மென்றுநம ருங்கில். 61

வேதாக மாதியைவி ரிததுணை வொட்டா  
தேதாகி லுமமுலக வேலையிலி முககும  
வாதாடி யாடிநம னககரிம முககுளு  
சூதாவி டுககுமதி துஷ்கிருத சூழல. 62

ஈட்டுபல தீவினையை யுள்ளுறவெ டுத்துக்  
காட்டுமிறை வன்பெரிய கருணையைம றைக்கும்  
வீட்டுலக மின்றெனவெ ருட்டுபுசந் தேகக்  
கூட்டினில டைத்துயிராகு டித்தினிது வக்கும். 63

சீமான ருட்குரிசில் ஜேசதிரு நாமப்  
பூமான மக்குதவு புண்ணியந லத்துக்  
கேமாறி நித்தியவி டுக்கணுற வெததிக்  
காமாது ரக்குழிக விழ்த்துறவ மிழ்த்தும். 64

இம்மாநி லத்தவத ரித்தகும ரேசப்  
பெம்மாணை யுங்குறுகி மும்முறைபி தற்றி  
அம்மாத கைந்திடமு யன்றதென லாயிற்  
சும்மாவி டுங்கொனர தூர்ப்பலது ரும்பை. 65



மல்லாடு வன்கனைய வஞ்சமுறு மாயப்  
பொலலாத பேயினைமு ருக்குப்பு றங்கண்  
டெல்லாந லம்பெறவி ரகைதரு மெல்லாம்  
வல்லான்ம காகிருபை யுள்ளுறம தித்தி. 66

மாதாவி னின்றெமைவ ளாக்குமதி யூட்டித்  
தாதாவி னின்றசம ரகைணைச மைக்கும்  
வேதாவு மாகியுயர் வீட்டுலக முய்க்கும்  
நீதாதி பன்கிருபை நெஞ்சறநி னைத்தி. 67

நஞ்சிவி யத்தினிடை யெததனைகொ ளுசம  
வெஞ்சிய மாமலகை 'யெததனைவி தத்தில  
துஞ்சிடு பாடுகடொ குத்தனது கைத்திட்  
டஞ்சிரே னாவுதவிற் றுண்டையரு ளன்றே. 68

தன்னிருத யத்தருட ரித்தியலு மாறும்  
பின்னரது நனறுநிலை பெற்றுவளா சீரும்  
என்னபரி சென்றொருவ னெண்ணியினி தாயில்  
இன்னபரி சென்றளவி டற்கெளிய தன்றால். 69

இததகைய காட்சியையுன் னெண்ணிடையி ருத்திப்  
பத்தபரி பாலனப ரஞ்சுடரை நாடி  
முத்தியுல கததுநெறி முன்னிடுக முற்றுஞ்  
சித்தசல னாதையொழி கென்றினிது செப்பும். 70

நன்றுடன டத்தியினு நல்லுணர்வு நல்குந்  
துன்றுசில காட்சியுள தொக்கறிதி யென்னாச்  
சென்றெழில்கு லாவுமொரு திவ்வியவி னேத  
மன்றுசெறி மாளிகையின் மாடணுகி நின்றான். 71

பானிலவி னூற்றிகழ்ப ருப்பதமி தென்னத்  
தூநிலவு வெண்சதைகு யிற்றியொளி துன்னும்  
வானிலவு மேனிலைய மாடமது கண்டான்  
கோனிலவு நாடுகுடி கொள்ளுமன முள்ளான். 72

கண்டுமன முங்கணும்வி யப்பொடுக ளிப்புக்  
கொண்டதுத னித்தனிசு றித்துவரு போழ்தில்  
விண்டொடநி வந்தவதன் மேலரமி யததில்  
வெண்டுகிழ்பு னைந்துலவு விததகரை ரோக்கா. 73

ஆசறுகு ணத்தரொரு சிறதையா பேதர்  
மாசறுமெய யன்புடைய ரென்றுமகீழ் பூததுத்  
தேசுறம லாநதமுக மேகனித ரிக்கும  
ஈசனுல கெய்தியவி ருநகுரவா போலாம. 74

எட்டரிய மேனிலையி தெய்தவரு மாயிற்  
கிட்டரிய மாபுனித வெண்டுகிலகி டைககுஞ்  
கிட்டரிவ ரோடளவ ளாவுநிலை சேரும  
விட்டொழியு மிசசுமைவி டாயெவையு மேவா. 75

கூடுமெனி னன்றெனவு ளத்திடைகு ணிதது  
மாடணுகி நின்றமறை வாணனமுக நோககிப்  
பிடுபெறு மேனிலைபி றகரமி யத்தை  
நாடியவ ரோடுரிமை நான்பெறுவ தாங்கொல். 76

ஐயவெறு சித்தமறி யேனெனனி னுவக்  
கையறவ ணைத்தவரு கெனறுகடி காவன்  
னையறவி ளங்குமணி வாயிலினம ருநகுற்  
றையமற வே சிகழவ கண்டறிதி யெனறுன. 77

வேறு

கராயில பேரின்ப மாளிகை யகம்புகக் கருதாம  
புராயி லாமனத தவாபெயா புததகச சுருளில  
வராயு மாறொரு துணாமசன் வாயிலின் மருங்கே  
நிராயி விட்டபொன னுசனத் திருநதன ளிலவி. 78

மாய வேதிக ளாயிர மாயிரம் வழங்கி  
ஆய விலலகம் புகாவகை யியறைமட் டடாக்கத்  
திய ரோசிலர் வெங்கசந் திருகினா ரெறிநது  
பேயெ னுத்திரந துலவினா வாளொடு பிறங்கி. 79

சுத்த சுப்பிர சுமங்கல சுருணமா சுயம்பு  
நித்த நின்மல நிரஞ்சன நிராமய நிருபா  
உதத ரம்மிலா துடபுகப பெறுரையி லுலவிப்  
பத்த ரோர்சிலா முன்றில்வாய் நின்றனா பரிநது. 80

உற்ற மெய்த்திரு வசனமாம் பட்டய முருவிச்  
செற்ற மிக்கவச செறுநரைச் செறுத்திடா தியங்கிக்  
கொற்ற வாழ்மனை முன்றிலின் வயின்றொறுங் குறுகித்  
தெற்றி நின்றுபின் னிடைந்தனா சிலருளந திகைத்தது. 81

கான வேடுவர் கையகன் றறவிடாய் சுதுவித்  
 தூந்றுபுனல் துருவியோர வாவியிற் றுன்ன  
 வான கப்புலி யாங்குகிர் மறித்திட மலங்கு  
 மானி எத்தையொத் தலவ்வந்தார் கிலர்கிலர் மயங்கி. 82

கோம்பி முற்படு ரோகையிற் குறுகியுள் ளுடைந்து  
 பாயபின் வாயடபடு தேகாயிற் ப்ர்வழிதூப பசைத்துச்  
 சாயபி யுட்புகந் தருக்கில ராஓமெய் தளாந்து  
 தேம்பி நனனிலை கலங்கினர் கிலாசெய லழிந்தே. 83

ஆய காலையெம் மாண்டகைக் கன்பருச் சனைசெய்  
 தூய சந்தைய னெறிதவ றுதுசெல ஞான  
 காய மாதிரும்ப பகையறக் கயுநதவன ககோள  
 னாய கற்கித யாசன மளிததவோர் நமபன். 84

ஜீவ ரகையையச் சென்னியிற் றிருத்திமெய் யென்னும்  
 ஓனில் சசசனை யகாயிலிட் டிறுகுகியொண் ணீதி  
 மேவு மோர்கவ சத்தினை யெய்யுறப் புனைநது  
 தீவி னைததொடர் தேய்ததிடு கழலையுரு சேர்த்தி. 85

பயில்க ரும்விச வாகமாம் பரிசையைப் பர்றிச  
 செயிரி லாதிரு கூரொடு திசுழ்திரு பந்தர்  
 வயிர வாட்படை வலக்கையில் வாங்கமன் னருளாற்  
 றைரி யத்தொடு வாயிலி னருகுறச சாராதான். 86

பொறித்தி ருந்தவற் சஞ்சலி வரன்முறை புரிந்து  
 குறித்தி யென்பெய ராயபுத தசததெனக் கூறி  
 மறிதது நின்றவம மளளரோ டெதிராநசமா மலைந்தான்  
 வெற்றத்த சிந்தையார் விசினா வெருட்சியாம விசிகம். 87

குழுமி நாய்க்கணங் குடைப்பினுங் கோளரிக் கென்றோ  
 பழுது நேரூய் தற்கிலார பலபடப பிசற்றக  
 கழுது நல்கிய கருவிகள கடுநதறு கண்ணா  
 முழுது மேலெறிந தாசதனர் முறைமுறை முடுகி. 88

பொன்ரு லாநக ராதிப னுளிய புனித  
 மினரு லாவிய படைக்கலம விணைப படுமோ  
 வன்ரு லாயரோ வெற்றிபெற் றுய்வரிவ் வண்ணம  
 எங்கொ லாமென வயிரத்தனர் முன்றில்வா யெவரும். 89

எய்த விசிய வெறிந்தன வேதிக ளெவையும்  
 ரொய்து கேடகப் புறத்தினு னூக்கின னெனினுங்  
 கைத வத்தினும் சிறசில வாக்கையிற் கரந்து  
 செய்த காயமென் றுணாநதும் கிடைந்திலன் தீரன். 90

காற்றுக் கோடுபுன் பூனையிற் கருவிகை போக்கித்  
 தோற்றுக் கூளியும் பின்னிடு மிவாவலி தொலைத்துக்  
 கூற்றுக் கேவிருந் தாகருவ லென்பது குறியா  
 வேற்றுக் காலமொன் றினறென ரெடுங்கைவாள் விதித்தான். 91

மந்தி ரத்தனி வாளினை விதித்தலு மறவோ  
 தந்தி ரப்பட வெமககனித தரிப்பிலை யெனனூச்  
 சிந்தி யோடின ரிரவிமுன னிருளெனத திகழ்ந்த  
 திந்தி யங்களை யவித்தவ னெழினமுக் கிந்து. 92

வண்டர் தோல்வியுந் கொண்டன்வாள் வலிமையு மருக்கு  
 கண்டு நின்றவா யாவருங் கைகுவித திறைஞ்சி  
 அண்டர் நாயக னருடசெய லிதுவென வவாவாய்  
 விண்டு சிந்தின ரானந்த வாரியாம விழிநர். 93

கருகு சிந்தைய ருடைந்துவெந் திட்டவக் கணமே  
 பெருகு பேரினப மனைக்குளும் பிறங்கர மியததும்  
 உருகு காதலி னொளியோ யுளளுந் வருக்  
 வருக் வென்றுநன மங்கல வாழ்தல்தாலி மலிந்த. 94

அலகை தோற்றன வுட்பகை யளிந்தன வாத்த  
 உலக பாசமு மொழிந்தன வினிப்பாரு போதுங்  
 கலக மின்றெனக கைமலா செனனியிற் கவின  
 அலகி லானந்த பரவச மடைந்தன னறிஞன். 95

சத்தி யங்கடைப் பிடித்தநந் தம்பிரா னருளாற்  
 பகதி மார்க்கத்து நிலைநிறை பளித்திரன் பவஞ்சப்  
 பிந்தி யாவையும் புறநிழிப் பேரினப மலகு  
 முத்தி வீட்டினுட் புருந்தனன் டெயத்தொனி முழங்க. 96

இன்ப வீட்டினுட் புருதலு மெம்பிரா னடியர்  
 அன்பு மீக்கொளத தழுவின ராதாம் புரிந்தார்  
 நன்பு லத்தவைத் தாசிகள் பற்பல நவின்றார்  
 துன்ப மிங்கிலை யிலையொரு சோதனை யென்றார். 97

தலையி லானந்த தைலமிட் டாட்டினா தயங்கும்  
உலைவி லாதபீ தாமபர முடுததன ருவநது  
விலைவ ரம்பிலா வெண்ணிலை யங்கமே லிட்டார  
தொலைவி லாரலந் துபத்தினி திருநதனை றாயோன். 98

ஈது சம்பவம் யாவையும் வேதிய நெதிரநது  
காத லாயிரு கண்கணீர பலக்டக கணிரநது  
வேத நாயகன கருணையை வியநதுளத தேதநி  
ஓது சீத்தியாய் விடையுத வுட்புக வெனறான. 99

காலவ காட்டிய கதிரகளு முடுககளுந் கவினி  
ஞாலவ காட்டிய பூதபொ திகங்களு நபபன  
மூலவ காட்டிய விபலவிதி முறைதவ ருது  
சீலவ காட்டிய சீமையைக கண்டனை செயயோய். 100

இயன்மு றைக்கமைந் தொழுகலபோ லெம்மையீ டேறறுரு  
செயனமு றைக்கமைந் தொழுசுலு நங்கடன றீய  
மயனமு றையாடு மனஞ்செலு நெறிப்படன மநியன  
றுயனமு றைக்கிறை சித்தமே நலனென வேராதி. 101

தமா நீருல கததவ தரிததசந் குருமுன்  
உமது சித்தமே சித்தமென றுயபபுடன பணியும்  
ஆமர நாட்டையொத தசனில மமைகவென றளித்த  
விமல மந்திரம ஜெபித்துமென வேறொன்று விழைதல. 102

பித்த னைநதவிப பாத்திரம் பிரித்தநீ ரெடுக்கச்  
சித்த மேலஃ தாகவென சித்தமன நெனஞ  
வித்த கததிரு மைநததை துமத்தயா மேவிக  
கெத்து சேமிலவாய் கண்டமை கேட்டிலை கொல்லோ. 103

நல்குந் கேடென நன்மையை யொருவுவ நாசம்  
பலகுந திமையை நன்மையாப பற்றுவம மதியந்  
றலகு சிநதையே மாதவி னளவிலா ஞானம  
மல்கு தந்தையார நமக்கறிந தூட்டலே மரபாம். 104

சுருதி நாயகன் றிருவுளந் கூட்டுநாட் டோழ  
கருதி யாங்குவீ டடைதலே கடனெனக கழறி  
வருதி நீயெனச செணிறுண் மலிந்தவோ ராங்கைக்  
சுருதி வாகர தாஸற்குக் காட்டினன கூறம. 105

கூர்த்து நோக்குதி யிரும்பினு வியன்றவக் கூட்டுள்  
வோதது விம்மிரெட் டியிராத்துடல விதிர்ப்புற வெருண்டு  
பாாததி றங்குசென் னியனெரு பதிதனை வினவி  
வாாததை யாடுதி யென்றனை மறைவியாக கியானி. 106

நன்று நனறெனக் கிறிஸ்தவ னன்னிலை தவறி  
வன்று யாககுறி மல்கிய வறுமுக நோககிக  
கன்று சிந்தையாய யானாரீ கவலுமா றெவனீண்  
டொன்ற வந்தகா ரணமியா துலாத்தியா லென்றான. 107

வினவு வாசகங் கேட்டலும் வெஞ்சிறை மறிந்த  
வனவி லங்கெதை தரிப்பிலா துழலபவன மறைதேர்  
பனவ யானெரு கிறிஸ்தவன பண்டனைப பலருங்  
கனவி லுமபிழை கண்டிலா கண்டிலேன் யானும். 108

பிழையை யோபிழை யென்றுண ராககொடும் பிழையா  
பிழையி லானெனப பிழைபடப புகழ்ந்திடும பிழையை  
பிழையென றெள்ளிடாப பித்தனயான பிழைபடப பிழைத்த  
பிழைபொ றுப்பரோ பிழையிலா நீதியம் பெருமான். 109

வீட டைந்துய விருமபியோய் வியன்பிர பஞ்சக  
காட டைந்தனன் சிறறினபப படுகரிற் கவிழந்தேன்  
மாட டைந்துவந் தலகையுங் கெடுத்தது வலயக்  
கூட டைந்துகெட் டேனினிக கூறுவ தெவனெ. 110

பன்றி மாசறப பன்முறை கழுவவே பரனுரு  
சென்று சேற்றிடைப புரளவது போலுமவெந் திய  
வனெரு டாப்படு ஞமலிதான கானறதை மறுத்தந்  
தின்று தேக்கெறிந் துழலவது போலுமென சீமை. 111

ஐய மின்றொரு நாளரு வருத்தெனை யயலே  
வையந் தள்ளுமிம மாறுவேல வழிபிழைத் ததனற்  
றெய்வ வானமுரு சீத்திடும யாதினிச செயவல  
வெய்ய பாதல மலதொரு புகவிலை மேலோய். 112

போந்த பாவிய ரெவரையும் புறக்கணி யாத  
சாந்த மூர்த்திதண் ணருட்கடல் தயாதிதி தகைசால்  
வேந்த னோத்திருக் குமரனென் றுரைப்பது மெய்ம்மை  
ஆய்ந்த கேள்வியா யையமெட் டிணையிலை யதற்கே. 113

அநீனய தாயினு நன்றிலே னறநெறி திறமபி  
நீனைநிற செய்கையி லீட்டிய நீசுவெவ் வினைகள்  
இனைய திததுணை யென்றுகா யாடுதற் கெளிதா  
கனைக டறகரை மணலினுக் கதிகமாங் காண்டி. 114

வான நாயக நிதயமா ளிகையினில் வைத்த  
ஞான தீபகதை யணைத்தன வலலிங் கோமான்  
பேனி வாராதசவ குருதியை மதித்திலன் வெறுத்தேன்  
ஊன மின்மனச சானறையு முள் ஞாநப் புதைத்தேன். 115

ஈசன் னாரநனைத் தினநதினஞ் சிலுவையி லேற்றி  
நீச வெவ்வினை யுருற்றின னிமலவீட டுய்க்கும்  
மாசில் நீதியை வாராதனை மகிதைத் தெவாக்கும்  
நாச காலத்து மதிவிப ரீதமா நலலோய். 116

ஆவ வாயகத் தமர்ந்துபா ராடிய வரூள்கூர்  
சேவ வாவியு முனிசெனை விடுததனா சிதைபா  
ஜீவ வாககெலா மெனககல வென்பது திண்ணம்  
பாவ காரியே நிதயமும வைரககற பாறை. 117

வேறு யானினிப் புகல்வதென் விபுகவேத் துருத்துக்  
கூறு சாபமுங் கோபமும வானிடைக குமுறி  
வீறு வீறுறக் கணந்தொறுங் சகிததனை வெருட்டும்  
ஈறில் ஜீவனுக் கிரகைமற் றினியிலே யெனரூன். 118

### வேறு.

கூட்டுளா னினைய கூறக் கொற்றவ னரூள்பெற் றுய்யும்  
வீட்டுளா னாக நின்ற வேதிபன் வினாநது பாவத  
தீட்டுளா யெனினு நம்பன் றிருவாருட் செயலோ ராதிக்  
கேட்டுளா னாக வுனனைக் கெடுத்ததென மதிக்கொண டென்றான். 119

நல்குமெய்ம் மகிழ்ச்சி யென்று நனிமதி மருண்டு தீமை  
மல்குசிற நிபை போகம் வரைளின்றி துகாநது வாணூள்  
அலகநின் றயர்ந்தே னிந்த வரூள்சிறைப பட்டே னைதோ  
புல்குநீ வித்தில ஜீவன போமெனும் பொறியி லாதேன. 120

என்னுறு மதியீ னத்தா லியைந்ததூர்க் சரூம மாய  
கொன்னுனைப் பகழி மாரி யுளத்திடைக் குளிப்ப வேவிக்  
கன்னலுற் றேனை வாளாக் கடிநதுபுண் படுத்தென் னுள்ளே  
மன்னரிசின் றுயிரை வாட்டும் வழுவறு ஜீவ சாக்ஷி. 121

இலகுசெந் நீதிப் பெம்மா னிருஞ்சிறைப படுத்தெஞ் ஞான்றம  
 விலகருந் தீனையைப் பூட்டி விடுததன ராக லாலே  
 உலகொ மொருங்கு கூடி யுளுற்றினு மீட்டற் கொலலா  
 அலகலவெரு சேறச செந்தீ யங்குமா வளிய கீடம. 122

இனிவரு நியாயத் திர்ப்புக கென்செய்கே னீறின் ருகி  
 ரனிவரு சதாநிப பந்த நாசததை யுளளி யுளளிப  
 பனிவரு மிதயத தேனாற் மெனனினிப பகாவ லென்ளுத  
 துனிவரு முயிர்பப னஞ்சித் துடிதுடி ததலிச சோரநாநா. 123

நன்னிலை தவறி யுற்ற நடுக்கமுந் திகிலும் கண்டான்  
 பனனிய மாற்றங் கேட்டான வேதியன பர்ந்த டெஞ்சிற்  
 கன்னில வெழுததுப போலக காட்சியைக கவினத தீட்டி  
 மன்னிய குரவ வெறகுன பணியெது வழுதது கெனறான. 124

தொண்டரை தெருட்டுந தூய சுருநூல வலவ னீண்டு  
 கண்டுகேட டறிந்த விந்தக காட்சியைக கருததன னுறறிக்  
 கொண்டந் றவதசை ஞான சீலததைக் கொளுதுங் காம  
 மண்டெரி கனலா தைவாய் வழியனைச செறித்தி மைந்த. 125

மநிலங் கெடுந்தூர்ச் சீல மலியுந்தீ வினைகண் மல்கும்  
 பதிபகை விஞ்ச நின்றை பனுகுமவெம பழியுளு சேருந்  
 கொதிநர கபுமங் காசுருங் குவலயங் கூவுங் கூறறைக  
 கதிதிருக் காப்புக கொளளுங் காமபேய் கதுவுங் காலை. 126

விள்ளருங் கேட்டுக் கெல்லாம வித்திது வாத லாலே  
 களையின ருகி யுள்ளங் கனிந்துசெய் டெபத்தி னாலும்  
 உளளுற விரத்த தாலு மொருங்கறச சிதைத்தல் வேண்டுந்  
 தெளளியோய் பிற்தொன் றுனுளு சிதைபடா தாரு மன்றே. 127

சிற்பின்பப் பயன்கை நெல்லிக் கனியெனத் தெரியக் கண்டாய்  
 பற்றறுத தியோகு செய்யும் பவித்திரான மிகளே தூய  
 கொற்றவ னுலக போகங் கூட்டுண்டு களிககு நீரா  
 இமறிதை மறுது சேறி யிறைவழி யிறுதி காறும். 128

அயலொரு காட்சி யுண்டங் சதனையு மணுகி யாய்ந்து  
 மயலறத தெருண்டு ஜீவ மார்க்கரீ வழிககொ ளென்னு  
 இபன்மன மயங்கி யாக்கை ளிதாப்புற விரங்கி யேங்கித்  
 கயருறு மொருவ னின்ற சூழலைக் குறுகிச் சொல்லும். 129



பூவல யத்தை யாளும புரவலன் புதலவன் றாய  
சேவடித தொழுமபு பூண்ட செவ்வியோய் தெரியிற் நீன்ற  
பாவகா ரியைமற மெனனூப் பணிததுமெய் பதறும பானமை  
மேவரப புகறி யுற்ற வேதியற் கறிய வென்றான். 130

நலங்கிளா ரூரவன் கூற நடுங்கியெய் பதறி யுள்ளங்  
கலங்கியெய் துயிர்த்துச செனனி கவிழ்த்ததந்தக் கரணம யாவும்  
மலங்கியுள ளழியு மந்த மதியிலான் மறைவ லாளன  
இலங்கெழின முகத்தை நோக்கி யிணையன பசர லுற்றான். 131

ஆததுமக் கவலை கொள்ளா வறிநிலி யகோர பாவத்  
தீதகொழின மறவன நேவச செயலெலா மிகழநது பேசும  
நாதகிகப புலைய னநதோ நாசதே சததை ல்ச்சி  
ஆததிக நெறியிற செல்லா வசடாககுள ளசட னேயான். 132

கருநிலென் ஜீவ காலங் கமரிடைக் கவிழ்த்த பால்போல்  
ஒருநிறத் தானு மைய பயன்படா தொழிந்த துணமைச  
சுருதிகூ றியவா றுகக் துயிலிலோர் கனவு கண்டு  
வருதிகிற் கணங்கன முனனின றுருததெழ வருநது கின்றேன். 133

திருக்கிளா ஞான செல்வந திருத்தியோய் திகாந்தங் காறுங்  
கருக்கிளா மேக சாலங் கதுமெனத திரண்டு வானத  
துருக்கிளா ஜோதி பெல்லாம புதைபட வுயிராகள யாவும்  
வெருக்கொளீஇ யலமந் தேநக விருண்டது பேலுங் கீழும். 134

இருநிலம் புதைப்ப மல்கிப புயல்பரந் திருண்ட தோற்றம்  
ஒருமக வின்றி யூழி யுடறறுநா ளுற்ற தெனனூப்  
பெருநில மடநதை யுள்ளம பேதுறீஇ யிழவு காட்டுங்  
கருநிறப் போவை போத்த காட்சியைக கடுக்கு மாதோ. 135

நஞ்சினிற் கரிய வாகி நளிர்நெடுங் கடலிற் பொங்கிச்  
செஞ்செவே யுலகை மூடித திசைதோறுஞ் செறிந்த கொண்மு  
எஞ்சுறூப் புனித நீதி யிறைவன்வெஞ் சினததீ யாவற்  
துஞ்சிட விறுத்த தென்னுத தடித்தது துருவங் காறும. 136

தடித்தொளி தழைக்குந் தோறுந் தமரவா ரிதிநீர் சூழ்ந்த  
படித்தல நடுங்கி யேங்கப பருவனாக் குலங்கள் யாவும்  
முடித்தலை தகர்ந்து சாய முடுகிழு தண்ட கோளம்  
வெடித்திட வசனிக் கூட்டம் வெய்தற விடித்த தன்றே. 137

நெருங்குகா ரிருந்தை யூடு நிலவுமின் னெருப்பை யுய்த்து  
மருங்குவந் துலவு மூதைத துருத்தியான மலிய மூட்டி  
இருங்கடை யூழி யென்னு மிகலுறு கருமான வேலை  
ஒருங்குடன் றழுவ லாலே யுலைக்கள மாய தும்பா. 138

மைக்கரு முகில்வாய் விண்டு வயங்கொளி மருவ மின்னி  
ஒக்கநின் றுரறுங் காட்சி யுமபர்நா யகனை நீததுப  
பக்கமே திரிந்து சோரம் பயின்றபா முலகைப் பல்கால்  
திக்கவ மதிததுப டே்சிச சிரிப்பது சிவனு மாதோ. 139

அடுத்தடுத் துலக மஞ்ச வசனினின் நிடிக்கு மோசை  
வடுத்திகழ் மேனி வளளல் வருகின்றா மழையிற் றேன்றி  
நடுத்தர வென்று வானோ நயநதுபல லாண்டு கூறித  
தொடுத்திடை யறது தேவ துநதுமி முழக்கல் போலும். 140

வரும ரேசன் றாய மலரடிக் கன்பு செப்த  
திருவுடை யாரே யன்றி ஜெகத்துளா ரெவரு மஞ்சி  
வெருவியுள் ளுடைந்து சோரநகரா விதிநிடே தததை வீசிப்  
பெருவழி துணிந்து சென்று பேதுறறற பிழைப்புண் டாமோ. 141

வேறு .

புகதேள் மறைதோ புங்கவளிப் புதமை நிகழும் போழ்த்தத்தே  
செத்தேன் செத்தேன் யானெனஞ்ச சிந்தை கலங்கித் திடுக்கிட்டேன்  
பித்தே நினாபோல வாயுழறிப பேநந் றயங்கிப பிழைநினைந்து [142  
கைத்தே னமுதேன் கதறினென கண்டேன் மரணக் கடுஞ்சூழல்.

அடுக்கும மரண நினைபாத வமையத் தென்று கருதாது  
கெடுக்கும் புனமைச சிறுமதியாற் கெட்டே னந்தோ கிளரொரிவாய்  
மடுக்குந் கடிக்கை வந்ததினி யென்னே யென்று வாடோக்கி  
நடுக்குந் றுலைந்தேன நிகிறகாட்சி நனிவிஞ் சியது கணந்தோறும். 143

மன்னுங் கருங்கொண் மூவயிறு வகிரப பிடித்த பொன்னூலீ  
தென்னத தடித்த தொருமினை விடித்த வோசை யெண்டிசையுந்  
துன்னச சுவாகக வாசிகளுந் துணுகுந் றிரியத் தொலையாத  
இன்னற் கடலின் ககாகாண திருந்தே னிருந்த வெலலைதனில. 144

பேசும் படித்தன் றுலகுநிலை பெயரப் பெருநீர் தத்தளிக்க  
மாசு படிந்த மனுக்குலங்கள் வதைப்புண் டுழல வராயிடிய  
மூசுந் துருக்கள் வேர்பறிந்து முறிந்து துணிய முறைபிறழ  
வீசுந் கொடிய பிரளயக்கால் வீங்கிற் றண்டம் விதிர்ப்புற்ற. 145

வருமோ ஞழி மாருதமாம் வயவெஞ் சீயம் வந்துவ  
உருமே றஞ்சப் பிளிற்றெலிய வொளிராயின னேடைபு புக்முசுத்த  
கருமா மேக காததிரத்த கவின்கொள் யானைக் குழுஉக்கலங்கி  
வெருவா நடுங்கித் திசைதொறுங்கு விளிககொண் டோடிச சிதறின  
[வால. 146]

மெய்யா யந்த வேளையிலே விசுவா சிகளும் மெய்ப்தறப்  
பொய்யா மொழிகூ றியவண்ணம் புரைதீர் கடைசி யெககாளம்  
மையார் கலிசூழ் வையகமும வாணுந் துளங்க வலிநதுதொனி  
செய்யா முழங்கிற் றினியென்னே செயலென றழிநதேன சிறுமதி  
[யேன். 147]

இரவி தானே கனற்பிழம்பி வியைந்த கொல்லோ வெழிலியிடை  
விரவித் தடித்த மின்னொளியை விசுத்துச சமைத்த விதமேயோ  
காவொன றறியேன் பனமணிகள் கருலுங் கனகா சனவுருவொன  
றுரவு செழுங்கொண் டலிநுபப னுற்ற தமர ருவபபெய்த. 148

அருளும் பொருளு நனிதெரிககு மாமம் போதச சுடாதழைப்ப  
மருளுந் தெருளும் விரவியருண மலியப் பொலியு மிதயம்போல்  
வெருளு மிருளு மின்னொளியும் விரவி யிருளபோய் விடிவெய்தத்  
தெருளும் பொருள்சோ பொறபீடந திகழ்த திகழ்ந்த திருவிசுமபே.  
[149]

ஊழிக் கடுகாப் புடைசுற்றி யூகோள் வளைந்த பரிசாகத்  
தாழிப் புவன நடுதீர்க்கச சமைந்த நியாயா சனதைவளைத்  
தூழிக் கனலசேய்த துறவெழுமபி யுலவாக கோட்டை யாயமைந்த  
தாழிப் பெருமா னுசனதை யடுக்க வளியேற காவதுகொல 150)

ஆய காலே நடுபுரிவா னமலன் வருகை யெதிரோககி  
நேய மிகுவா னவாசேனை நெருங்கி யிறைஞ்சித் தொழுதேத்தப்  
போயெவ வுலகுந் திரிந்துவரு புனித்த தூதா போற்றிசைப்ப  
மாய மறுவே தியாகுழி வணங்கி வழுத்தி வாழ்ததெடுபப. 151

கின்ன ரந்தம் புருவீணை கிளருளு சுரமண் டலமாதி  
நன்னா நவிலு மிசைக்கருவி நாதகீத நயம்பொழியத்  
துன்னு மசனி யிடித்ததெனத தொணிகும ஜெயபே ரிகைமுழங்கப்  
பன்னுஞ் சுரநுந் துமியோடு பலவாச சியகம் பலைமயப. 152

தேவ தேவ திரியேக தேவ சுதனவர் தார்கொடிய  
பாவ வுலகை நடுதீர்க்கும் பரமன் வந்தார பரலோக  
ஜீவ பாதை திறந்துவைத்த செலவன் வந்தார வந்தாரென்,  
றாவ லோடுகட் டியங்கூறி யடியார சங்க மார்ப்பரிக்க. 153

ஆதி மூலப பரமபொருளி னருமைச சுதனாங் கிறிஸ்தியேசு  
 மாதின் விததா யவதரித்த வடிவத திருமே னியிற்பேற்றி  
 ஜோதி முகமண் டலசசேவை தரிசித தெவருந தொழுக்கிறைஞ்ச  
 நீதி யாதி பதியாகி நியாயா சதைது வீற்றிருந்தாரா. 154

வேறு

ஆண்டி ருந்தவ ரசினாங் கோமுதம  
 மூண்ட கோடைமு திராடு நணபகல  
 சேண்ட யங்கிய செஞ்சுடா போனமெனக்  
 காண்டல ரெய்தனெ றுளநுறக கன்றியே. 155

ஆதி யமபரம ஜோதிய டிககயும  
 பூதி யங்கனெ ரிருதுபு கைந்தன  
 மீதி யங்கிய மீனகமை வீழந்தன  
 மாதிரங்கனகு லைந்தம றுகியே 156

பொரிவ தீவபு கைவபு முங்குவ  
 எரிவ காந்தவ வேங்குவ தேங்குவ  
 இரிவ சோருவ வேங்குவ மீளுவ  
 திரிவ நிறபுநி கைப்பா ராசரம. 157

இருள டைந்தவி ருசுட ரெங்கனாம  
 மருள டைந்தக ல்கனின் மாமறை  
 தெருள டைந்தவ ருந்திகைத தாருளம  
 உருள டைந்தில தாலிவ்வு லகமும. 158

வைய சுத்தம டிந்தனிர யாவரும  
 ரெய்தெ முந்தது வலநடுத தீவையை  
 எய்து மினனென்றி யாருந்து னுகமுற  
 வெய்தொரா சத்தமபி றந்தது விண்ணிடை. 159

திருக்கு விஞ்சிய சிந்தையி னேன்செவிக்  
 குருக்கி வார்த்தசெம பாயதவ் வோசைநொந்  
 திருக்கும புண்ணிலெ ரிதுழைந தாலென  
 முருக்கி நின்றதென் னுள்ளததை முற்றுமே. 160

ஆங்கெ முந்தவவ் வோசையங் கங்குறத்  
 தாங்கி நிற்குந்த ருக்கில வாதலின  
 ஓங்கு மால்வரை யுட்கியவ் வொல்லையில்  
 வீங்கு மெய்பிளந தொக்கவே டித்தவே. 161

தேரில் ஜீவகைக் கொன்றுதி னந்தொறும்  
வாரி வாரிம டுத்தவிம் மாநிலப்  
பேரி யாக்கைப்பி ணந்தின்னி யீமவெஞ்  
சேரி வாயுங்கி ழிருதுதி றந்தவால். 162

தொன்று தொட்டுயிர் சோரந்துச மாதியின்  
மன்று றங்கிய மானிடர யாவரும்  
பொன்றி நீததபு ராதன யாக்கையோ  
டின்று யிராததெழுந் தாருல கெங்கணும். 163

யாது மின்மையி லேயுல கியாவுமோ  
ஏது வின்றியி யற்றிய வீசற்குப்  
பூதி சாதனங் கொண்டுமுன் போலுரு  
ஆதி யென்னவ டாதுகொ லாவது. 164

பொருப்பிற் கானிற்பு தரிற்று ரவீனில்  
நெருப்பி லாற்றின்முந நீரினி லததினில்  
விருப்பிற் றுருயிர வீடிய யாவரும்  
உருப்பெற் றீண்டுயி ரோடெழுந் துற்றனர். 165

வெள்ள வாரிதி மீக்கினார் தாலெனக்  
கொள்ளை மானிட மெங்குங்கு ழீஇயினாத்  
தெள்ளி டற்குமி டமிலை யென்னவே  
தொள்ளைப பூமிமு முதுந்து தைந்தவே. 166

கூய போதுபி ரேதக்கு ழிவிண்ட  
வாயி னின்றுவல லேமரி மானிட  
மேய புற்றிடை நின்றுவி னைந்தெழுஉம்  
ஈயல் போன்மொய்த்தி னைத்தெழுந் தாரரோ. 167

மண்ணி னின்றங்கு யிரத்தம னுக்கணம்  
எண்ணில் கோடிய ரென்பதை யல்லது  
விண்ணி லாவுளி புதர்க ணிப்பினும்  
ஒண்ணு மோவத னுண்மைதெ ரிக்கவே. 168

தூக்க நீங்கிய வாமெனத தூளிநின்  
ருக்கை பெற்றுயிர பெற்றவ ரந்தரம்  
நோக்கி வானவா போற்றிய நோன்கழுந்  
கோக்கு மாரனைக் கண்டனா கோதற. 169

- வியாக்கியானி யரமனைப் படலம். 109
- கண்ட போதிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்  
கொண்டி றைஞ்சிப்ப ரவசக் கூதராய்  
மண்டு பேரனபு மல்கிவ ழிந்தெனப்  
பண்ட ருந்துதி பாடின ரோசிலா. 170
- பேயுங் கண்டறி யாபபெரு வஞ்சக  
மாயங் கண்டம னததெமை வாழ்வித்த  
நேயங் கண்டரி ரஞ்சன மேனியைங்  
காயங் கண்டுக றாந்துடு வராசிலா. 171
- தொத்தி ருகரு நுமலாச் சோலைவாய்  
மெய்ததி ருகரு திததுளி வேர்கததும்  
முததி னாகருரு சேறிய மூாததமும  
இததி ருப்படி வங்கொலென பாசிலா. 172
- பால சூரியன் போலொளி பம்பிய  
சீல மாந்ததி ருமுகச சேவையே  
சாலு நித்திய சாமிபாக கானந்தம  
போலு மென்றுளம் பூரிப்ப ரோசிலா. 173
- கண்ணி லாரிற்க விழ்ந்துக டுஞ்சிறை  
நண்ணி நின்றந மையுநதி ருவுளத்  
தெண்ணி மீட்டிங்கி னிதினீ டேற்றிய  
புண்ணி யத்தைப்பு கழ்ந்துரைப் பாசிலா. 174
- தொழுவ ரோர்சிலர் தோத்திரம பாடிநின்  
றழுவ ரோசில ரண்ணல்ப தாமபுஜத்  
துழுவ லனபருச சித்துயி ரார்ப்பணக  
கிழமை பூண்டகி றிஸ்தவ ராயினார். 175
- ஏனை யோரிலை யென்னென்று விள்ளுவல்  
வானி லாமழை முன்றில்வ யங்கிய  
ஞான பாறுவின் சநிதி நாடிய  
ஈன கீடமெ னத்துடித் தேங்கினார். 176
- தெய்வ மின்றுசி ருட்டியு மின்றொலாம்  
ஐவ கைப்பெரும் பூகத்தி லாய்த்தெனப்  
பொய்வம் போதிய புல்லிய ரும்மினிச்  
செய்வ தென்னென்று லைந்துதி யங்கினார். 177

மாறி மாறிப்பி றவிவ ருமெனக்  
கூறிக் கூறி மருட்டிய கொள்கையோர்  
நறில துன்பததுக கெங்ககல் வேமெரைப்  
பாறிப் பாறிநின் றுள்ளம்ப தைத்தனா. 178

அஞ்சி டாமல கம்பரம மென்றுரைத  
தெஞ்சி டாதுமண் ணைவ ரீசனைச  
செஞ்செ வேகண்டு தீவிட நாகத்தின்  
நஞ்சுண டாரிற்றி யங்கந டுங்கினா. 179

உலகிற் பலவகைப் பொய்மதத் துறறுழன  
றலகி றீவினை யாதவ மாரககாகள  
இலகு நீதியெ திரந்தமை கண்டெங்கும  
விலகு மார்க்கமின ருகிவெ ருண்டனா. 180

குன்ற மேமலை யேருகை யேபுதா  
துன்று சூழலக னேயெமைத தோன்றுறு  
தின்று காக்கவொல லாதுகொ லோவெனா  
நின்று கூவிநெ டிதுயிராத தாரரோ. 181

### வேறு

ஆய காலையரு டுற்றுசுரு பாச னமொரீஇத்  
தூய நீதியழல காலுமணி துற்ற ரியனை  
மீயெ முந்தருளி வீற்றினிதி ருந்த விமலன்  
சேய விழ்ததனரோர் செமமுறைஜெ கங்கு லையவே. 182

புத்த கச்சுருள்வி ரிததுலகு பூத்த வெவரும்  
இதத லததருகெ மக்கெதிரி லெய்து கவெனா  
எதத லததவாசெ வித்தொனையி லுமமெ ளிதுற  
வித்த கத்திருவி தழ்ப்பவளம விண்ட னாரோ. 183

வார்த்தை யங்கதுதி கழ்ந்திடவ யங்கு புனித  
மூர்த்தி சந்திதியி னின்றுடன்மு னைத்து முடுகித  
தீர்த்த னுக்குந ருக்குமிடை தீத்தி ரர்செறுத்  
தார்த்து நின்றதுல கத்தவர கங்க ருகவே. 184

கோர வெங்கனல்த ழைத்தெதிர்கொ ளுத்த வதனால்  
பார கங்குமுமு மன்பதைப் தைத்து எம்வெரீஇத்  
தூர நின்றுபரி வுற்றுயிர்து டித்த னரினிச்  
சார வோர்புகலு மின்றெனம னந்த ளரவே. 185

ஆகக னாதத்கில லோகசர னுலை யர்தம்  
பக்க நின்றவரை நோககிமுதிர கோது மைபயன்  
மிகக நனமணிதி ரட்டிநம மேனி லையசோ  
தொகரு வைமமினஃ தேதையுநீர் சோர விடலீர். 186

வறிய புன்பதரை வன்களையை வைத்தி ரள்களைச்  
செறிய வாரியடை யக்கொடுகொள் செநத முலிடை  
எறியு மினனெனவி சைததனரி சைதத பொழுதே  
பொறியெ முநதனக ரிநதனபொ ரிநத புவனம். 187

வனச ரோரும லர்ப்பதயி மறைஞ்சி மகிழ்பூத  
தனக நேவுபணி யைசசிரம னிரநது மையரம  
பனவ ரோசிலரி ழிநதவது பாதத னனும  
சினவி வந்தவாபு ரிநதமையெ துநதெ ரிகிலேன. 188

பழுத றங்குணமெய் யன்பிடுகெடு பத்தி கனிபத  
தொழுது நின்றவரெ லாயுமவி சமபு சலவிக  
குழுமி நின்றறு கொண்டல்கொடு போய திவணமற்  
றழுது நின்றவனை வோருமகிடு பட்ட ரைவம். 189

பூத லததுவிடு பட்டயாபொ லாத குழுவைக்  
காத லிததுடன்வி முநகுவலெ கைக டுகுவாய  
மேநி னிததிடாபி ளநதவிட ஞுடு விரளிப்  
பாத லத்தெரித வழநதுபுகை பமபி யதரோ. 190

இன்ன வாறுவிடு பட்டவரி லேயொ ருவன்யான்  
மனனி ருமபுவிபி ளநததம ருங்கெ னடியின்  
இன்னல் கூநாக பாதலமு மெட்டி யதெனக்  
குனன ருநந்கிலபி டிதததுட னுண்மை யுரவோய். 191

மீக்கி ளாநதமழை முன்றிலினவி ளங்கி யபிரான  
நோக்கி னுரிடைய ருதேனையந் நோக்க ரிலகொள்வேல்  
தாக்கி னுலெனவி னைநதுயிாத ளாநது தமியேன்  
ஆக்கை யுங்குலைகு லைந்தறிவ ழிநத னனரோ. 192

என்னி ரும்பெரிய தீவினைகள் யாவு மிருள்போல்  
முன்ன னைந்துளம்வெ ருட்டுவன முற்று முரணிப்  
பின்னி டைந்தவென கக்கரிபி றங்கி யெரிபோல்  
துன்னி நின்றுகடு வாதைபுக லுந்து னையதோ. 193



சகல லோகமுநி றைந்தசரு வேசர் சநிதிக்  
ககல வோடவெனி லெங்ஙனம டுக்கு மலதோர்  
புகலு மிலையுயிர பொன்றலுமின் றென்று பொரும  
இகலி யேகியக னூனவெ திரந்த தெனையே. 19

கனவு றழ்ந்தபய பீதியுறு காட்சி கணமும்  
நினைவில் வந்துமுனி கழ்ந்திடுதல் போல நிலவும்  
மனது புண்படவி னைந்துயிராவ ருந்தி வசமில்  
தனுவு மிவவனந டுங்குமிது காணடி தகவோய். 19

என்றி வாறுகன வன்சொலியி றுத்த லுமெதிரா  
நின்ற வேதியனு மெனனைகொலப யப்ப டுதனீ  
மனறல் நாயகன்ம காசருணை வாரி நியையேன்  
சென்று கூடலையி தென்னுனமதி செப்பு தியெனா. 19

ஐய கேளளிய னெத்தனமி லாவ மைதியில  
வைய கத்திறுநி நாளகுறுகி வந்து பிடியாக  
கைய ரோடெனைவி டுதததென கால ருகிலே  
வெய்ய பாதலமவி ழிப்பட்டுவெ டுத்த னுபுவி. 19

நீனி றக்கருமு கிறகிடைய மாந்த நிருபா  
ஆன னக்கதிர லாந்தவிரு நேததி ரமுமென்  
ஊன கத்துருவ நோக்கியவு ருகத முகவெங்  
கான கததுவய மாவினிரு கட்பொ றிகள்போல். 19

ஆத லாலினிய சாததியமி ரகை யளியேற்  
கோத லாவதுள தொன்றுமீலை யென்று முலவாப  
பாத லாக்கினியெ னகசூரிய பங்கு பரிவென்  
ஈதெ லாமயதி யீட்டுபய னென்று னாசெய்தான். 19

### வேறு

கடின சிததன்க னுத்திறம்  
முடியக் கேட்டனை முன்னவற்  
கடிய நின்மனத தாயதென்  
நொடிதி யென்றன னூல்வலான். 20

மற்றி வன்புகல் வாய்மையால்  
உற்ற தென்னுளத் தோர்பயம்  
அறற தாயினு மாரிய  
முற்று நம்பினன் முதல்வனை. 20

வியாக்கியானி யரமனைப படலம்.

113

திக்க வல்லவெந தீவினை  
போக்க வல்லதம புண்ணியம்  
ஆக்க வல்லது மறுதிநாட்  
காக்க வல்லதுங் கருணையே.

202

என்னு ளத்தியல் பீதெனப்  
பன்னி னுன்பர மாததிகன  
அன்ன தோந்தரு ளாளனும  
பின்னர் மறறிது பேசுவான்.

203

கடையு கததெழு காட்சிகண்  
டுடையு நெஞ்சனு றுந்துயா  
அடைய நன்கறிந் தாய்வழிக்  
கிடைம் றந்திட லெமபிரீ.

204

காட்சி தொக்கவிக் கடிமனை  
மாட்சி கண்டும னத்துள்வைத  
தாட்சி செய்பவ ரருள்வழி  
நீட்சி யெனறுங் னைத்திடார.

205

அனைய தாதலி னன்பவிம்  
மனையின் மாட்சிம திததூரன்  
னினைவி னேருநெ நிசசெலீஇ  
முனைவ னுடை மொய்ம்பினேய்.

206

பத்த பாலன ராம்பரி  
சுத்த ஆவியின றுணையுனக்  
கெத்தி றத்தினு மியையுமாற  
சித்த சஞ்சலந தீர்திரீ.

207

ஈச நேசமி யைந்தமெய்த  
தேசி கன்னிவை செப்பியே  
ஆசி கூறிய னுப்பினுன்  
மாசி லானுமவ ழுத்தவான்.

208

வேறு.

அகத்திரு ளிசிரந்தோட வருண்மொழிச் சுடரேற்றி  
மகத்துவ நெறிகாட்டும் வலவனிம் மனைமுன்றில  
இசுத்துயு மினிதாகப் பரத்தையு மெதிகாட்டி  
மிகத்தெருட் டினையைய விள்ளுவ தறியேனே.

209

பேருத வியையுள்ளும் பெற்றிமை யலதியானோர்  
நேருத விடுகைம்மா றுளதுகொன் னினக்கென்னு  
ஆருயி ரணையானுக் கன்பினஞ சவிசெய்து  
சீருயா கதிசேருஞ செநநெறிக கொடுபோனான்.

210

வியாககியானி யரமனைப படலம் முற்றிற்று.

### சுமைநீங்கு படலம்.

விதிவிலக் கிகந்தீட்டு வினைச்சுமை சுமந்தொல்கி  
முதுகுளுக குறுமேனு மிடுகிய முடுக்கேனுஞ்  
சதியெது மணுகாமே சமைததுள் வீடேற்ற  
மதிவிரு மருங்காக வழியினி யனபோனான்.

1

காவல னருள்சேய்செய் கமலமெல் லடிதோய்ந்த  
தாவரு நெறியூடு தனிவரு மறைவாணன்  
பாவரு திருநாமப் பதிகமிங் கிதமாக  
மேவா வினிதோதி வினாகுவ லெனவுன்னு.

2

தேவாரம், திருநாமப்பதிகம் (பண, காந்தாரம்)

1. மன்னுயிர்த தொருதியீ டேற வானினும  
இந்நிலத தினுமயிற் றிலயென நேமறை  
பன்னியேத தெடுபபது பாவ ஜீவருக்  
கின்னமு தாயதி யேசு நாமமே.
2. தெருளெலாந தனதெனுந் தெய்வ மாமறைப்  
பொருளெலாந் தனதெனப பொலிந்தி லங்குவ  
தருளெலா மனபெலா மறனெ லாமவளர்த  
திருளெலாந தொலைபபதி யேசு நாமமே.
3. பன்னருங் குணத்ததும் பவித்தி ரத்ததுந்  
துன்னரும பொருளதுந் தாய்மை பூண்டுளோர்  
நன்னாநெஞ் சத்திடை நடித்தது நிற்பதும்  
என்னுயிர்த துணையதும் யேசு நாமமே.
4. நித்திய ஜீவனு நெறியும் போதமுஞ்  
சத்திய நிலையமுந் தானென் றுள்ளது  
பத்தியிற் பரவுவோர் பரம வீடு  
இத்தலத திறுத்ததி யேசு நாமமே.

சுமைநீங்கு படலம்.

5. பொன்னுல கததுளோ புணரி சூழ்புவி  
தன்னிலுள் ளோதலை தாழ்ந்து போற்றிட  
மன்னிய தகையது மருவி வானிழிந்  
திரநிலம் புரப்பதி யேசு நாமமே
- 6 நன்னெறி புகுத்திடு நவையீ வீக்கிடும்  
இன்னலை யகற்றிடு மிகலசெ சூத்திடும்  
உன்னதத துயத்திடு மொருங்கு காத்திடும்  
எந்நலத் தையுநதரும் யேசு நாமமே.
7. அன்பினுக் குருவநல் லறததுக காலயம  
மன்பதைக கருணமழை வழங்கு பைமபுயல்  
நினபர மென்றினை வோககு ந்தியபே  
ரினபசரு சீவிதம யேசு நாமமே
- 8 வஞ்சகக கூளியை மடிககு மநதிரம்  
பஞ்சவிந தியங்களைப படுககு மநதிரம்  
செஞ்செவே ஜெகமரு டாககு மநதிரம்  
எஞ்சலின மநதிரம் யேசு நாமமே.
9. கூறுமந திரமறை குணிசத வேதியர்  
தேறுமந் திரமஜெபத தினுகருச செவ்வீதின்  
வேறுமந திரமலை வேத ஞாசெவிக  
கேறுமந திரங்கிறிஸ் தியேசு நாமமே
- 10 தருமமு மொழுக்கமுந தவமு ஞானமுங்  
கருமமு மீதலாற கருதில் யாதுமோர்  
அருமையும் பயனுமொன் நிலலை யாதலால்  
இருமையுந துணையெனக் கியேசு நாமமே.
11. நஷ்டமே தருஜெக நகைக்க நாளெலாந  
கஷ்டஜீ வனஞ்செயது கழிப்ப மாயினூந  
துஷ்டவல் வினையெலாந தொலைக்குந் தூமன  
இஷ்டகா மியநதரும் யேசு நாமமே.

தேவாரம முற்றிற்று

கண்ணிய நறுந்தேனிற் கன்னலின் மதுரிக்கும்  
பண்ணில வியகீதம் பயிலிசை யொடுபாடிப்  
புண்ணிய குருநாதன் பொன்னடி விழிநீரான்  
மண்ணியன் பலாதூவி யேகினன் வழிபட்டே.

இப்பரி சிவனேக வெதிரொரு சிறுகுன்றம்  
 ஒப்பதோ ருயாபூமி யுளதென வதைநாடி  
 அப்பன வனுமோடி யனுகவத் திடர்மேலே  
 துப்புறழ் குருசொன்று தோன்றுவ தெதிரகண்டான். 4

மற்றத நருகெய்தி மானத விழியாலே  
 கொற்றவ னொருசேயக் குருசினி லறையுண்டு  
 முற்றுகு செஞ்சோரி முழுகிய திருமேனி  
 குற்றயி ரொடுநையக் கண்டன னொருகோலம். 5

அக்கமை வெரிநீதுற் றடுவினை நனிதொக்க  
 பொககமை விழுந்தொல்லை பன்முறை புரண்டோடிப  
 பககலி லுறும்ப படுகுழி யிடையாழ்ந்து  
 புககுழி தெரியாமற் போயது புதைபட்டே. 6

விஞ்சிய கொடுஞ்சும்மை விழுதலு மறைவாணன்  
 நெஞ்சக மகிழ்நதியாக்கை நிமிர்ந்துநின் மலதேவின்  
 மஞ்சனிங் குதித்தீட்டும வரம்பிலபுண் ணியததாலே  
 உஞ்சன னனியேனென் றருகியுள ஞ்வநதேத்தி. 7

மன்பதை யுயிர்வாழ வருமருண் மணிமல்கும்  
 அன்புத தியைநோக்கி யாவியி னனலதுற்றி  
 என்புநெக குளமாழ்கி யிருவிழி புனல்கொள்ளப்  
 பொன்புரை சரணீழல புக்கனன் புகலுற்றான். 8

### வேறு.

சொல்லொன்று லனைத்துலகுந் தோற்றுவித்தாய் தோற்றியவை  
 எல்லாமிங் கொருபடிததா யின்றளவு நினறியல  
 வல்லாய்நீ யோர்வரமபு வைததாயுன் வல்லமையைப்  
 புல்லேனோ சொலவிப்பு கழ்நதுகாக்கும் போதததேன். 9

உருட்டுவாய் வையகத்தை யொருநொடியி லுலகினொடு  
 சுருட்டுவாய் ககனதைச சூழ்சுடரை நிறுத்துவாய்  
 திருட்டுவாய் மனததினதை திரையாழி யிடையமிழ்த்தி  
 தெருட்டுவா யடியரையுன் றிறஞ்செப்பற் பாலதோ. 10

ஆக்கவும்வல் லவனீயிங் காக்குவித்த வனவரதங்  
 காக்கவும்வல் லவனீயின் கருதுங்காற் கணப்பொழுதிற்  
 போக்கவும்வல் லவனீயிப பொல்லாங்கு பொறுததுமுடி  
 சாய்க்கவருந் திறனென்னே தருமததின் றனிழாததி. 11

எப்பொருட்கு மிறைநீம கேசனுந் யென்றிருக்கச்  
செப்பரிய பெருநதுன்ப முனைசேசுநந் திறனென்னே  
ஒப்பரிய திரியேகத தொருவாவுன் னுள்ளன்பின்  
வெப்பமிகு மனலனறே விவ்வாறு விளைதததுவே. 12

நீதியான் மனுநாச நேருமெனப பிணைநின்று  
சாதியா லெந்தாயுன் றணணளியின் றகையேனும்  
ஆதியா னீபடுமபா டததனையு மறிநதுள்ளம்  
பேதியா துனையிஙவன விடுதததுவே பெரிதம்மா. 13

வாழ்வாராம நரப்புலையா வநதுநடு நின்றொருவா  
தாழ்வாரா மவாபொருட்டுத தாதைமுறை தப்பாமற்  
போழ்வாராம படடையததாற் பொனறியொரு பரமசுதன்  
வீழ்வாரா ம்தெனனை வேந்தனரெங் கோனமுறைமை. 14

வானாடு தொழுநிறைஞ்ச மகிமையெலாம் புறநிறுவிசு  
காணடு மலாககுழலோ கனனிகருப் பாசயததற்  
றானாடு முடலெடுததிங் குயிரப்பலினோர் துதவினைநீ  
ஆநாடற கெளிதோநின் எனபுநிலை யச்சோவே. 15

மூன்றாய கவடுடைய முதுமூலத் தனிப்பொருளே  
தேன்றேயு மலாப்பொழிலவாய்த் திருவுளளந் துயர்மேவி  
ஊன்றேயுந் திருமேனி யுதிரவெய ருகுதததும்போய்  
ஆன்றேயித் தனையுரும வேண்டுமோ வச்சோவே. 16

பாலிகளிற் பிரதான பாவிக்கோடும் பாவிமுழுப்  
பாவிதுணி காப்பாவி பகுததறிவி னின்மூடப்  
பாவிவிசு வாசமிலாப பாவியதி சண்டாளப்  
பாவிதான் வந்தடைந்தேன குமரேச பரிநதருளே. 17

உசுவாச மினியிலையென் றுயிரொடுங்கி யுடற்றுருத்தி  
நிசுவாச மகல்காறு நின்னன்பை ரெகிழவிடா  
விசுவாச மெனக்கருளி வியனுலக மயலனைந்த  
பசுவாச னையையகற்றிப் பதியுலகம் பரிநதருளே. 18

கைம்மாறு முளக்கொல்லோ கணிப்பறுநின் பேருதவிசு  
கெம்மாவி யுடல்பொருணமற் றிவையொருமுன் றையுமின்னே  
தம்மாணின் னருளுக்கே தக்கணையாச சமாப்பித்தேன்  
வெம்மாய வினைதொலைததுன் வீட்டுலகங் கூட்டுகவே. 19

ஆவலொடு மருள்வேத வறநெறியைக் கடைப்பிடித்து  
ஜீவலயம வருமெனினூந் திருவடிப்பற் றொழியாமே  
பூவலயத் திடையுனக்காய்ப் பொன்றுமொரு சான்றாகக்  
காவலரீ யடியேனைக் கடைக்கணிக்கக் கடவாயோ. 20

வேறு .

இன்னன துதிபகார் திறைஞ்ச மெல்வையிற்  
பொன்னிலை தவரொரு புனிதா மூவாபோந்  
தன்னவன் விழிப்படி யஞ்சல் நின்வயின  
மன்னுக நஞ்சமா தானமாண பென்றா. 21

மூவரி லொருவரா முதலவன் முந்தியுன  
ஜீவனுக் கழிவுசெய் தீய வெவ்வினை  
யாவையுந் தொலைதன மிடாபப டேலெனாத  
தாவருங் கருணையிற் சாற்றி னாரோ. 22

உநதுபே ரன்பின லுருகி யாங்கவன்  
கந்தையைக் களைதொரு கவின்கொள் வெள்ளுடை  
விநதையாய்ப புனைநதனா விசுத்த வெங்கொடும  
பந்தமிற் றுகநடு நின்ற பண்ணவன். 23

மற்றொரு தூயவர் மகிழ்ந்து வேதியன்  
நெற்றியி லொருகுறி நிலவக் கோட்டிவிண்  
பற்றுசெந் நெறிதிகழ பயணப் பதநிரந்  
தெற்றென வருளிமற் றீது செப்புவார. 24

செந்நெறி யிதுவெனத் தெரிக்கு மாதலின்  
உன்னெறிக் குறுதுணை யாமி தோநதுரீ  
நன்னெறிப் படினவரு நவையின் றுமவிரைந்  
திநநெறி கடைப்பிடித் தேகற் பாலையால். 25

புண்ணிய நகரைப் பொருந்து போதவண்  
நண்ணிய வாயிலோக கிதனை நல்கிடின்  
உண்ணில விடவுனை யுப்பப ராமெனத்  
திண்ணிதி னுணாதநீர் சேறி யென்றனா. 26

இவ்வகை மூவரு மெதிர்த்து தொண்டனுக்  
குய்வகை யுவநதருள் புரிநதவ் வொல்லையிற்  
செவ்விதின் மறைந்தனர் சிந்தை யுள்ளுளே  
நைவரு மடியனா நாடு நம்பிரான். 27

காந்தமை வேதியன் கருதிக் கண்கணிர்  
சொரிந்திரு காந்தலை சூடித் தோததிரித்  
தரந்தைநீத தகங்களித தடிய நேனையும்  
புரந்தமை யேயருட் புதுமை யென்றன். 28

வெரிநுறு சும்மையை விழுத்தி வெண்டுகில  
பரிவொடு நல்கியோரா பயணப பதநிர  
தெரிவுற வருளிய சீமை யாவையும்  
பிரிவுற வுள்ளினன் மறப்பில பெற்றியான். 29

இத்தகு சிலுவையை யெய்து முன்னர்யான்  
சித்தசரு சலசசுமை சுமநது தேமபிய  
அதனை துயரமு மகன்ற தேயல்  
தெத்தனை பெரியபாக கியமென நேத்தினான். 30

புல்லிய லுலகமீ யாத பொற்புறு  
நலவியன மெய்ச்சமா தான நண்ணுமா  
றலவியன் மனததெவி வருளிக காததவவ்  
வெலலையில் கருணையை யிதயத் துள்ளினான். 31

காண்டகு மிருப்பினைக் கவரும் காந்தமொத  
தாண்டகை திருவரு ளகத்தை யீர்த்திட  
மாண்டகு சாதனம வருத்தக காட்டிய  
சேண்டரு நெறிக்கொடு திருமி னுனரோ. 32

சுமைநீங்கு படலம் முற்றிற்று.

துயிலுணர்த்து படலம்.

விள்ளருந் தீவினை வினைத்த வெந்துயா  
தளநுறப படுகலிற் றளாசசி யின்றியே  
உளநுறு முவகைமுன் னுந்த வுந்தலாற்  
கள்ளமி லுணர்ச்சியான் கடிது போயினான். 1

அருத்தியிற் பற்பல்லோ சனைய கன்றுபோய்க்  
கருத்தில்புன் மாககளாற் கடப்ப தற்கொண  
வருத்தமென் றொருதட மலையை வானுறத  
திருத்தகு வேதியன் றெரியக் கண்டனன். 2



அம்மலைச் சாரலை யடுத்தக கோர்சிறை  
மும்மலத தனையொடு முடங்கிப் பாரதள்போல்  
அம்மகே டுணர்கிலா வசடர் மூவாதாங்  
கைமயிகு துயிலகொளக கருதி நோக்கினுன்.

3

ஐயகோ விவர்நிலை யளிய வாழியான்  
வெய்யகோ பாககினி சலவு மேலைநாள்  
உய்யவோ மதிதாயி லுணர்த்த னன்றென  
மெய்யவா வுடனடுத தூரத்து விள்ளுவான்.

4

வேறு .

அந்தோ வந்தோ வெனனிது றககம் மறிவில்லீ  
முநதோ ராதே வந்தபி னெண்ணு முழுமுடச  
சந்தா பத்தா லென்பய னுண்டாந தலைதூக்கி  
நந்தா வின்ப நன்னெறி சோமின் நமரங்காள்.

5

உடலையு ருக்கிக் குருதிவ டித்திட் டியிராதந்த  
கடலைநி காக்குங் கருணையி ருபபைக் கருதாமே  
புடனிம யக்கிற் சமுலவி டுகரும் புலைமாகக  
நடலையை நச்சிச் சுடலைபு காநீர் நமரங்காள்.

6

மஞ்சன்ம காதே வற்கொரு வள்ளன் மறுவேலன்  
கஞ்சம லாததா டஞ்சமென றுளளங் கசியாமே  
வஞ்சம னபபேய்க் கஞ்சலி நல்கன் மதியோகொல்  
நஞ்சமு தாகக கொள்வது நாசம நமரங்காள்.

7

சிந்தனை யின்றிக் கணபடை கொள்வீர் தெறுகாலன்  
வநதெதிர நிற்பி னென்கொல்செய் கிற்பீர் மதியிலலீர்  
இந்தம யக்கைச சிந்துமி ரகைக கிதுகாலம்  
நந்திடு முனனே நமபனை நாடும் நமரங்காள்.

8

இன்மையி னின்று மான்மவி வேகத் தெழில்கொண்ட  
ஜென்மமெ டுதநீர் மெய்வழி கண்டுந் தெருமநது  
கனமவ சத்தா லின்றொரு மிககக கவிழ்கின்றீர்  
நன்மதி யோவித் துன்மதி சொல்லும் நமரங்காள்.

9

செலகவி ரின்னே சிந்தைதி ரும்புஞ் சிற்றின்பம்  
அல்கவி றுன்ப வாழிய மிழ்ததி யடுவிககும்  
மல்குமெய்ளு ஞான சிற்சுக போகம் வறாவின்னி  
நல்குகி றிஸ்தெம மாநரு னாடும் நமரங்காள்.

10

நின்றுசு கிக்கு மாத்தும வாழ்வை நினைகில்லீர்  
பொன்றுட விங்கோர புறபுத மென்னும் பொருளுன்னீர்  
தின்றுகொ முத்துத தீசசிறை வேட்டுத திரிகின்றீர்  
நன்றிது வாமோ பேதைய ரோநீர் நமரங்காள். 11

வெம்புமி ருத்தா மாழிகி ளமபி விடுமாயுள்  
அமபிய லைககச செய்வன செய்யா தலைகூம்பின்  
கொம்பிலு றங்குந கொளகைய ரானீர் குணநாடில்  
நமபனை நம்பிக குமபிடுங கூவி நமரங்காள். 12

தீமனி கும்பி யூடுபு குதநித் தெறுதீமை  
ஆமவை யாவுஞ் சேரவெ றுததிட் டருளாளன்  
கோமக னேக சாயிகி நிஸ்து குமசேசன்  
நாமமவ முத்தி நல்வழி கூடும் நமரங்காள். 13

மேககுயர் வாழ்வு மீடனை யாவும் விடுபட்டிந  
காககைத ளாநதே சாககிடை யாகி யலமநது  
மீக்கிளா மூசசும விககுளு மேனி விழிகுன்றி  
நாககுழ ருமுன் னமபனை வாழத்தம நமரங்காள். 14

கலங்கலிர் வஞ்சப் பேயிடு வித்த கடுமாய  
விலங்கைய றுககத தககதி தென்கை மிளிராகட்கம்  
இலங்கருள வேந்த னானைத லைக்கொண் டெழுந்துள்ளம்  
மலங்கலி ராகிச் சேசுவை நம்பி வழிககொண்மின. 15

காலம்வி னாநது தூமநி கர்ப்பக் கடிதோடுஞ்  
சீலம நிந்து சிநதைதி ருமபித திருவுளளஞ  
சாலம தித்து மெய்வழி கூடிற றகைசான்ற  
மேலுல கத்தைச சேருவி ரென்றும் விளிவின்றால். 16

உலகைம யக்கிக கலகமவி னைத்திட் டுயிர்மாய்க்கும்  
அலகைக ருசசித தடருநெ ருககுற் றரியேறு  
சுலவுவ தைப்போன றிதையுணா வற்றற துயில்கின்றீர்  
விலகியு யற்குத தருணமவி ழித்து விளாயின்னே. 17

இத்தகை யான வித்தக போத மெடுத்தோதிப்  
பததனவி ளிக்க நிததினா பங்கப படுமாறு  
கத்துன தென்னீ சொற்றவை முற்றுங் கனவென்னைப்  
பித்தறு பேதை விண்டுது யினரூன் பிணமாக. 18

எஞ்சா தெம்பி யேனிகா கின்ற யிருகண்போற்  
றுஞ்சா வாய்மற் றியாண்டுப டைத்தாய் துயருண்டென்  
றஞ்சேல் செணனீ தூங்குவல் சற்றிங் கயர்ந்தென்னு  
விஞ்சா நின்ற தூக்கம்வி னேத்தான் மிகுசோம்பன்.

ஏங்கியி ரங்கிக் கூவிளி கொண்டிங் கெமையுய்யத்  
தாங்குதி போலா மெப்பொரு ளுந்தந் தானத்தில்  
ஊங்குத ரிக்க வழற்றி யுங்கண் டுணர்கென்னுப்  
பாங்குணா வில்லாத் துணிகர னுங்கண் படைகொண்டான்.

மற்றிவர் சொன்ன வாசக முந்தீ வருமென்று  
சொற்றவை கொள்ளாத் துணிகர முங்கண் டியில்கொள்ளும  
பெற்றிமை யுங்கண் டென்னத வின்பம் பெறநாடும்  
நற்றவ னெஞ்சிற் றன்வழி கூடி நவில்வானால்.

என்னே யென்னே கைவரு மோச மெதிரகாட்டி  
முன்னே யாகச செநநெறி கூடி முடுகும்மின்  
இன்னே யென்னப பன்னிய செஞ்சொ வியல்பெல்லாங்  
கொன்னே போக்கி நித்திரா கொள்ளுங் குணமமமா.

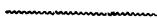
தேகமெ டித்தென் னையுள்ப டைத்தென் றிகழ்செவ்வ  
போகம டித்தென் பலகலை கற்றுப் புகழ்பெறறென  
மாகத லத்தது ஜீவசு கத்தை மதியாமே  
ஊகம்வி டித்துச சாகும னித்த ருலகூடே.

காவல னானே பேணலர் ஜீவ கதிமாக்கம்  
மேவலர் சொற்ற மெய்யுரை கொள்ளார் விழிதுஞ்சிச்  
சாவைவி னிப்பா ரிவரையு ணர்த்தந தகவோரில  
கூவலி றைத்தது வீண்விழ லுய்க்குங் கொள்கைத்தால்.

வகுத்துவ குத்துச் சொல்லிய வாய்மை மநிகேடர்  
பகுத்துணா வில்லா ராதவி னன்றோ பழுதென்னு  
உகுத்தன ரெல்லாங் கவிழ்த்தகு டத்தின னுமுநதேபோல்  
அகத்துற லின்றிப் போயதி வர்ச்குய் வரிதம்மா.

இன்னநி னைத்தே பச்சைம ரத்தே நிடுமாணி  
என்னும்வ கைத்தாய்த் தெய்விக போத மிகவின்றித்  
தன்னுள முந்தத் தண்ணரு டந்து தனியாவி  
மன்னுர லத்தை யுன்னிவ முததி வழிபோனான்.

துயிலுணாதது படலம் முற்றிற்று.



அமார்க்கப் படலம்.

ஆயிடை யொருபா னின்று மடுத்தவோ வழிவந் தண்மி  
 வயபே ரழகு வாய்ந்த வீடேற்ற மதிலைத் தாண்டி.  
 மாயசா லகனும் பூண்ட மாயவே டனுமென் றோது  
 தீயரோ ரிருவர் ஜீவ பாதையிற் றிருமி நின்றார். 1

அங்கவர் தம்மைக் காணு வாத்தம விசாரி நீவிர்  
 எங்குறை கின்றீர் துமபேர் யாவெது குறித்துச் செல்வீர்  
 பங்கமி லிடுக்க வாயில் வழிவராப் பான்மை யென்னீர்  
 அங்கண்வா னகத்து வேந்த னுணையை யறியீர் போலும். 2

சேயுயா கதியைக் கூட்டுஞ் செந்நெறி முகப்பு வாய்ந்த  
 வாயிலை விடுத்து வேறோ வழிதழை பவரெல் லாரும்  
 மாயமார் திருட ரென்று மறைமொழி வகுத்துக் கூற  
 நீயிரந் நியம மீறிப் புகுவது நீமைத் தன்றால். 3

என்னவாண் டொத்த லோடு மிருண்டவன் மனத்தா யாங்கள்  
 மினனென மிளிராது குன்றம் வீணமகி மையிலே தோன்றி  
 மென்னடை பயின்று மேலாம் விழுத்தவ வேடம் பூண்டேம்  
 தொன்னெறி விடாது பற்றிச சுருதிமராக் கதது வந்தேம். 4

எட்டிரண் டறியார போலு மெண்ணமொன் றின்றி வாயில்  
 விட்டிடை வழியிற் சோவோர் விட்புலத் தமரர் கோமான  
 கட்டளை யிகநது நின்ற கள்ளமாக கதத ராய  
 துட்டரென் றிகழ்ந்து பேசத துணிந்தனை தரும் மன்றால். 5

சுருக்கரை தின்று பித்தஞ் சாந்தமா மென்னிற் கைத்த  
 சுருக்கிளர் வேம்பு தின்று கழித்திடக் கருது வோர்யார்  
 சுருக்கமிக் குறுக்கு மாக்க மென்பது துணிநது வந்தேம்  
 நெருக்குறும் வாயில் சுற்றிச் சுழல்வதே நீமைத் தன்றால். 6

உற்பவ பேத மாண வுபநதி பலவோ ராற்றிற்  
 பொற்புறப் பொருநதி யேகிப் புணரியிற் கலக்கு மாபோல்  
 அற்பத்திற் பேத மாண வருநெறி யநேகம் வேத  
 விற்பத்தி நெறியைக் கூடி வீட்டுல கடைபு மன்றே. 7

மார்க்கமிங் கெதுவா னுலு மனமொழி மெய்க ளாலே  
பார்க்கொரு முதலாய் நின்ற பரமநா யகனைப் போற்றிப்  
போக்குமெய்ஞ ஞான வேட புராதன முறைசா திகும  
தீர்க்கரே யன்றோ மேலாஞ் சிற்சுக போகந துய்ப்பார. 8

மரம்பயில் குரங்கு போல மாக்கங்க டோறும வாவித்  
திரமபயி லாத சிந்தை திரியவிட் டிடாது செவ்வே  
உரமபயி லுடுமு போலு மொருதலை யாக முனனோர்  
பரம்பரை நெறியைப் பற்றிற் பயன்படு மிமமை மாதோ. 9

கண்ணையே கண்ணைக் கொண்டு காக்கின்ற விமைபைப் போலப்  
புண்ணிய மூர்த்தி யெல்லாப் புவனமும் புரககு மாட்சி  
எண்ணலை போலு மெம்மு ரொழுககினுக கிசைய நின்ற  
பண்ணவ ராய வெமமை யொறுப்பரோ பரிவி லாரபோல். 10

வெவ்விட நுழத்த வின்றி வேறதர் பிடித்துன் னோடும்  
ஒவ்வவர் துற்றே மென்னு வுள்ளுளே புழுங்கு கினறாய்  
அவ்விய மிருமபைத தேய்க்கு மரமென வரிதிற் பெற்ற  
செவ்விய வாக்க மெல்லாரு சிதைக்குமென் றறியாய் கொல்லோ. 11

இந்நின்ற நிலையி லெம்மோ டிணையன்றி யேற்ற மில்லாய்  
முன்னினற வழியு மெம்மின் முடுகுவா யல்லை யென்னாக  
கனனினற நெஞ்ச வஞ்சக் கனவாதாம் புகலக் கேட்டு  
வெந்நின்ற சுமடு நீதத வேதியன விளம்ப லுற்றான. 12

கண்ணிலான் கருகதி லானோ சித்திரங் கவினத தீட்டும்  
வண்ணமாம் புலவா நீதி வாக்கிய மெடுததுக் காடடிப்  
புண்ணிய பாவந துய்க்கும் பலாபலம புலப்ப டுததி  
நுண்ணிய தரும நீவிா நுவலுத லழகிற் றமமா. 13

தலப்பெரு மையுநீர் பூண்ட தவப்பெரு மையும்ஐந மித்த  
குலப்பெரு மையும்வீண் செலவக் குபபையான் மலிந்த கோலா  
கலப்பெரு மையுமென நின்ன கனாத்திறங் கருதிற் கங்குல்  
உலப்புற வொழியு மாபோ லொருங்கவிந் தொழியு மன்றே. 14

அயிலெயிற் றரவுள் ளீட்டு மழலவிட மணைய நெஞ்சீர்  
குயிலுமிம் மாய சால கோலத்தின குணங்க ளெல்லாம்  
வெயின்முன மஞ்சட் போல வெளிற்றுமாற் கால தண்டம்  
பயிலுமப் பொழுதென் செய்வீ ரேழைகாள் பாவம பாவம. 15

கள்ளமி னெஞ்சு நெஞ்சிற் கலந்தமெய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லொத  
தெள்ளரு மொழுக்குநு தத்த முளக்கரிக் கிசைநது ளாரே  
வள்ளலெம் மிளங்கோ மான்செம் மலரடிச சுவடு தோய்நத  
ஒள்ளிய நெறிசென் நறநத துயர்பர கதியிற் சோவாரா. 16

முறைத்திறம் பிறழா நித்த முத்திசா தனமா யுள்ள  
அறத்திறம் பயின்று தூய ராதலவிட் டகததை மூடிப்  
புறத்தவ வேடம பூண்டு நடித்தலான் ரோலைப் போதது  
மறத்திறம் பயிலும் வேங்கை வனரொழின மாணு மனறே. 17

வேட்டுவன் புதன்ம றைநது விடாதுபுட் சிமிழ்ததல் போலக  
காட்டுமித தவவே டத்திற கரநதுல கின்பங கௌவுந்  
கேட்டுவீர சருதி யுணமை கிளபயினு முணரீர நனமை  
வீட்டுதி ரென்று நீங்கா விழுமமே விழைநது நினறீர். 18

மருள்பரம பராயி னோடு மறைநெறி மயங்கு மாயின்  
இருணனி யியங்கும் வானத திருங்கதி ரிரவி முனனாத்  
தெருளிலா மனததீர நங்க டிசசெய லொருவீ ராகி  
அருள்வழிப பட்டே மென்ற லகநதையின மடமை யாமால 19

இந்நிலம் புரந்த நிற்கு மிரகூணய கிரியிற் ரோன்றி  
மனனுபன் னதியு மொன்றாய் மருவியோ முகமா யோடி.  
உன்னரும் பரமா னாத வுத்திபுக கொடுங்கு நீசொல்  
அன்னிய காண்யா றெல்லா மளறுபுக கழுநது மன்றே. 20

எதிரெதி ராகச் செல்லு மிடைநெடுந் தூர முளள  
நதிநத மொருங்கு கூடா கூடினு நாமம வேறும்  
கதியுறு மாாககத தோடு கதழெரிக கவிழ்தது மாாக்கம  
எதிருநீஇப பொருநது மென்ற லேழமைப பால தேயாம். 21

வேதமாக சத்தின் மேய வேதிய ரொழுக்கம் வேதம்  
ஓதற நெறியைப் பற்றி யுற்பவ தோடத் தாலே  
சாதக மான பாவஞ் சருவிடா தகற்றி யொல்லுந  
திதினற் கருமம் யாவுஞ் சிந்தையாற செய்தல வேணடும். 22

அகிலகா ரணரார் தூய வாண்டகைக் கடங்கா திட்டு  
சகலபொல் லாங்கு முள்ளிச் சஞ்சலித் தழுது னைநது  
புகவிட மான யேச புண்ணிய பலத்தை நாடி  
இகலிழுப் பகையை வென்றிங் கிடைநிலா தோடல வேண்டும். 23

ஒளிக்குறி வாயி லூடு புகுந்தொரு வழிப்பட்ட டுள்ளந்  
தெளிகருந் லுனாகேட் டான்ம தீக்கைபெற் றளவி வின்பம்  
அளிக்குந் கருணை யாய வாரமிர் துண்டு வேந்தன்  
விளிக்குநா ளளவுந் தூய விதிவிலக் கோம்பல் வேண்டும். 24

ஜீவன்முத் தருக்கு நலகுந் திவ்விய சிந்தை ஞானம்  
மேவருந் குணங்க டாகக விசவாசம விரதஞ் சீலந்  
தாவரு நலங்க ளெல்லாந் தந்தருள் புரிந்து காக்குந்  
தேவநல் லாவி யுள்ளந் திகழ்தர ஜெபித்தல வேண்டும். 25

இவ்வகை ஜீவ மார்க்கத் தியல்வதே ஜீவன் முக்தர்  
செவ்வியென் றறிமி னீண்டு செப்பிய விவற்றொன் றேனும்  
ஒவ்வலின் றும்பா விரத வுண்மைவற் புறுத்து மென்னை  
அவ்விய னென்று தூறு மவமதி யழகிற் றம்மா. 26

கண்டிலி ரோவென் னெறறி கவினுமோ ராஜ சின்னம்  
பண்டைய கந்தை நீககிப் பரிவினல கியவித தூய  
வெண்டுகில கையி லீதோ விளங்குசா ஸனமீவ் வெல்லாம்  
அண்டர்நா யகனே பாலித் தருளிய வருட்பே றுமால். 27

மிருத்தெனு நதியைத் தாண்டி வியன்றிரு நகர வாயில்  
அருத்தியிற் கண்டு சேரு மளவையிவ வடையா ளததால்  
திருத்தகு பரம ராஜன் றிருவடித தொழும்ப னென்னாக  
கருத்துற வறிந்துள் ளும்பபா கணிப்பருந் கடைகாப பாளா. 28

இத்திற வடையா ளங்க ளெவாக்கிலை யவர்தா மீசன்  
முத்திமா நகர வாயின் முகபபுற வடுதத போதும்  
வித்தக விமலன் சொற்ற விதிவிலக் கோமபு கிலலாப்  
பித்தரென் றெரிபா தால பிலத்திடைப் புகுத்து வாரால். 29

ஆரணஞ் சொன்ன வாறிங் கடுத்தன னளிய னேன்யான்  
சோரமாக கத்து வந்து சுவரேறிக குதித்தீர ரீவிர  
காரணங் கருதி யென்னைக கடைக்கணித தருளவா தும்மைக்  
கோரவெஞ் சிறையி லுய்ப்பர் முடிவிலெங் கொற்ற வேந்தன். 30

வேதிய ரல்லீர் கள்ள வுள்ளத்தீர் விபுத ராயன்  
ஆகரம் பெற்றீ ரென்றற் கடையாளம் யாது மில்லீ  
கோதொரீஇ நன்மை கூடுங் குணமுமின் றுத லாலே  
வேதனை யுழக்க நின்றீர் வேறினிப் புகல்வ தென்னே. 31

பொருளிலார்க் கில்லை யிர்தப் பூவுல கதுபோல் யாண்டும்  
 அருளிலார்க் கிலலா தாகு மவ்வுல கென்ன வானோர்  
 தெருளுறா யேனுங் கொண்டு தேடலீ ரருளே வானா  
 இருளுளா ரொளியைப் பேணு ரென்பது சரத மாமால். 32

மறங்குலா மனத்தீ ரின்னே திரும்புமின் மரபின் ஞானத்  
 திறங்குலா மறமா னத்தின் றிரவியநு கொண்டின் போத்த  
 புறங்குலார் தவவே டத்தைப் போக்குமின் புனித மார்க்கத்  
 தறங்குலாம விரத சீல மகத்தற வுடட்டித துய்மயின. 33

காயத்தை விடுமுன் னுள்ளக் கள்ளத்தை யொருவி மேற்கொள்  
 மாயத்தை யுதறித் தூய வளமலி பரம காணுன்  
 தேயத்தை நோககிச சென்று ஜீவமா நதியின புண்பு  
 தோயத்தைப் பருகி யென்றுந தொலைவிலா விற்பந துய்மயின். 34

இற்றிதே யமையு மேனும் மிட்டமென் றியம்பி வேத  
 நற்றவன் வழியைக் கூடி நனிவிரை தேக லோமும்  
 சொற்றிற மறியா ராய சோரமாக கததா தமயில  
 எறறிவன் றுணியென் றொளி யெதிருறா யாது சென்றார். 35

குக்கல்வான் மட்டை சுட்டி நிமிர்ப்பினுங் கோண றீரத  
 தக்கதோ மூட ருள்ளத் தன்மையு மன்ன தேயாம  
 பக்குவ நிலத்தி லன்றிப் பாழ்படு கருங்கற் பாறை  
 உக்கவை நல்வித தேனும் பயன்படா தொழியு மன்றே. 36

களங்கமின் மதியைக் காணுங் கண்ணிலா வவாதம் பாட்டில்  
 விளங்குமுட் பன்றி போல விடாபபிடி யாக வோடி  
 வளங்கெழு தடத்தை நீங்கி வருத்தமென் றுறாபெற் றோங்கு  
 துளங்கலில கிரியைக் கிட்டி யேங்கினர் துணுகக முற்றார். 37

வெருவருங் காட்சித் தாய வெற்பிதன் மீது செல்லும்  
 அருநெறி பிடித்தி யாரிவ் வவஸ்தையை யடைவ ரென்றாப்  
 பெருவழி யிரண்டு பாலும் பிரிந்துபோ வதைக்கண் டநதோ  
 இருவரும் பிரிந்து சென்றங் கிடைவழிப் பிணமாய்ப் போனார். 38

பிரிந்தவப் பெருவ ழிக்குப் பெயாநாச மோச மென்பர்  
 விரிந்தமோ சத்தின் மாய சாலகன் விழுநதான் வேடம்  
 புரிந்தவ ஞ்ச மெய்திப புதையிருண் மலிரத கானில்  
 திரிந்திட ருமுநதான் பின்னாத் திரும்பினு ரில்லை யாண்டும். 39



பேசரும் வருத்தந் துன்பம் பிறங்கினும் பிதாவின் சித்தம  
 ஈசனா செயலெல் லாமென் னீடேறறத் திசையு மென்னு  
 நேசமோ டமைய வேண்டு நிலைபிச கிடுவ ராயின்  
 நாசமோ சமபொல் லாங்கு நரகமவாய் திறககு மன்றே. 40

இடையில்வர் திடையிற் போன விருவர்தங் கதியீ தாக  
 உடையவன் றிருவாக கொன்றே யுறுதுணை யாகக் கொண்டு  
 நடைவழி பிடித்துச சென்ற நலங்கிளா மறைவ லாளன்  
 மிடைதரு வருத்த மென்னும் வியன்கிரி யருகா வந்தான். 41

அமாககப படலம் முற்றிற்று.

ஜீ வ பு ஷ் க ரி ணி ப் ப ட ல ம் .

அங்க ணோர்சிறை மீக்கிளர்ந் துயானிசும் பணவி  
 மங்கு றோய்ந்தெழின மறிதரத தண்ணிழன மருவிக  
 கொங்கு யிராததுவான மீனெனப பனமலா குழுமும  
 பொங்க ரொன்றுள தாதுலா புகலீடம போலும். 1

வேங்கை சந்தனங் காரகில் தேக்கொடு மிடைநத  
 கோங்கு சண்பக மாபபலா வததிக்குங் குலீகம்  
 ஓங்கு மேழிலைம பாலைகுங் குமமபுல வோமை  
 பூங்கு ருந்தசோ கந்தம ரததைபூங் கடமபு. 2

வன்னி பாநிரி யிலவங்கம வன்மரை வகுளம்  
 புன்னை வாதுமை யிருபபைவான் றொடுமடற பூகம்  
 தென்னை யாமல கங்கநித தானறிநிந திருணி  
 பொன்னி ணாப்படு கொன்றையச சுவததமால புங்கு. 3

புலந்தொ குத்தபல் ஜாதிய விருக்கங்ககள் பொதுளி  
 நலந்தொ குத்தபன் மலாக்குவை நாற்றிசை கமழ  
 நிலந்தொ குத்தமன் பதைக்கெலா மகமகிழ் நிலவப  
 பலந்தொ குத்தாத விடுவதோர பைமபொழிற் பழுவம். 4

பொங்கு ஜீவபுஷ் கரிணியின் புதுபுனல் தேக்கி  
 அங்கு ரித்தபுற் பூண்டுதண் டலைக்குல மனைத்துங்  
 கொங்கு லாய்வரும் வசந்தமென் காலபடுங் கோட்பால்  
 பங்க மிலபசும் பொன்மய மாயதப பழுவம். 5

அண்ணல் வானகத் தரசனிவ வகலிடம் புரக்தூந்  
தண்ண ளிக்குடை கனிந்தன வாமெனத் தயங்கிக்  
கண்ண கன்றவெப் பாங்கநுங் கவினுறக் கவிந்து  
நண்ணு வாக்குறு வெப்பரோய் தணிககுமந நறுங்கா. 6

முந்து முத்தலைச் சிகரியின் முளைததுமு துலகின்  
பந்த நூறிடு ஜீவமா நதிமுகம படிந்து  
விந்தை யாய்நர ஜீவாக்கு விழுமரோய் துடைக்கும  
மந்த மாருக மலிந்ததம மதுமலாச சோலை. 7

அலாந்த செவ்வியி லகததெழு மனியமென் குரலீற  
புலாந்த டைந்தவா விடாயதணித துள்ளவெப பொருளும  
உலாந்த வானபயிராக் குகவுமோர் மழையென வுதவி  
மலாந்த செய்கையில் வள்ளலைப பொருவுமாண் பொதுமபா. 8

மண்ட லத்தற முடங்குதா னுனறிவாய் மலாந்து  
விண்டு தூமலாக் கட்டுளி வடிசுதுமெய் யருமபித  
தண்ட ளிராககரம விரித்தயா சினைதலை தாழ்த்திக்  
கொண்ட செவ்வியிற் பரவுதொண் டரைப்பொருடங் கொழுங்கா. 9

புண்ணி யன்றிரு வடிமலாக் கன்புசெய் புனிதர்  
உண்ணி கழ்ந்தமெய்ப பததியி னொள்ளிய செயல்போல்  
வண்ண வான்றநுக் குலமலா நறுமண மலிந்து  
கண்ண கன்புவி முழுவது நறுங்கடி கமமும. 10

பொன்னி லத்தர சன்றிரு வோலககப பொதுவின்  
மன்னு பல்லியங் கவிததெனச சினைதொறும் வதிந்த  
பனனி றத்தபுள் ளினஞ்சிலம் பியவொலி பம்பித  
துன்னு வோருளங் களிப்புறச செவிககின்பந தொகுக்கும். 11

வனம டங்கலும் போதகம வரியளி மருவும  
வனம டங்கலும் போதகக் குருளையு மயங்குங்  
கனம டங்கலும் போதக வுங்களி மயிலகள்  
கனம டங்கலும் போதகந தருமபல காட்சி. 12

அமரர் யாவருங் கைபுனைந் தியற்றிய வாதி  
குமா நாயகன றிருமண்ப பந்தலோ குறிககிற்  
றமர நீருல சுததுவாழ் சபையெய்பி ராட்டி  
விமல லீலையுய் யானமோ யாதென விரிப்பாம. 13

ஹ்ணைய கற்பகப் பொதுமபரின நடுவண தியைந்த  
ந்ணைம லாத்தட வாவிபைச் சிந்தையுண் ணுடிற்  
கணைக டற்புவி முழுவதுங் கதிகககா யேறும்  
புணையும் வாசக மனறிது புராதன சுருதி. 14

ஆழி நாயகன் ஞானத்தி லருளிற்றாய் மையினில்  
வாழி யன்பினி லாழ்ந்துநீர் நிறைந்துநிராம் மலமாய்ப்  
பாழி யம்புவி யாததமப் பயிாவளஞ் சுரப்ப  
ஊழி யூழிபாய்ந் தறுவது ஜீவநீ ருதகம. 15

ஜீவ னுக்குல வாவொரு நித்திய ஜீவன்  
நாவி னுக்கமு தச்சுவை நினைவிற்கு நறுநதேன்  
திவி னைக்கொரு மருநதுவண் சிறையளி முால்பைங்  
காவி னுக்கணி யாயதிச சீவநீக கங்கை. 16

புனித மாயது புண்ணியம் பொலிவது பாவத்  
துனித விரப்பது சுகாதத்தை விளைப்பது தய்க்கும்  
மனித ஜீவரை வானவ ராககிடும் வலதத  
தினிதி னெங்கணுஞ் சுரப்பது நாடுவோ ரெவர்க்கும். 17

பாசம் வீசிய பான்மைய பளிங்கெனத் தெளிந்த  
தேச லாமுழு மதிககதி ரொருவழித் திரண்டு  
மாசி லாமடு வெனப்பெயா வதிந்தன வணைய  
ஆசில் வெண்மணற் குவாலபொருட மலைபுள் ககாய. 18

ஜீவ மாநதி திரத்தை யடுததலிற் செழிப்புற்  
றேவி லாதது சுரப்பதத தூயநீ ரூற்றாம  
ஆவி வேட்டுவந் தருநதுவோக் கான்மநோ யகலுந்  
தாவி னித்திய சாமபிரஜ் ஜியமவநது சாரும். 19

வானி ழிந்துவந் திமபகா மருவிய மதூரம்  
ஆன பாணநீ ராகவிந் கமைநததேள் ளமுதம்  
ஞான போனக நராததம ஜீவசஞ் சீவி  
தின ரக்ஷணை யருள்வதோர் செழுஞ்சுவைத் தீம்பால். 20

நிரும் லாதிபன் றென்றுதொட் டுலவவோர் நியமத்  
தரும வேலியிட் டுவப்புடன் நரணியிற் சமைத்த  
மரும விந்தநந் தனவனம் வளம்பெற நாளுந்  
நீரும் விந்தவிச் சீவபுஷ் கரிணிரீ தேக்கும். 21

மழையி லாதிலை மாயிரு ஞாலத்தின் மரபு  
விழையும் ஜீவபூம் நிலதெனி விலையுள்வே ரூன்றித்  
தழையு மன்புநற றருமமுந் தானமுந் தவமும  
பிழையின் ஞானமு மெய்விச வாசமும பேசில். 22

மூன்றொ ருத்துவ தெய்விக மொருங்குடன் முயனறே  
ஆன்ற ரக்ஷணி யச்செயன முடியுமிங் கதுபோல  
வானற ருககுலம வசநதமென கானறு வானி  
மூன்று நல்கும ளேக்கிய முயனறடுப் பவாக்கே 23

தண்ணி முற்புகப் புறஞ்சுடு தாபிதந் தணியும்  
உண்ணி லாவுமென் காலபட வேற்றுரு வறமும  
புண்ணி யமபொலி மானத வானிநீர் புசிக்கல  
நிண்ண யமபசி தாக்சங் கடஞ்சதா நீங்கும். 24

காணி னுங்கவி தீருமிவ வானியைக் கருதிற  
சேணு லாவிய ஜீவனு முளளுளே சேரும  
மாண ரும்புகழ் வழத்தினித யானநத மருவும்  
ஊண தாக்குவோக குறுபய னுரைக்குமா றரிதே. 25

இன்ன தன்மைய வெழின்மலாச் சோலையை யெதிர்த்தும்  
மனனு ஜீவபுஷ் கரிணியைக் கண்டுள மகிழநதும்  
வன்ன மாங்குயி வினனிசைக குரலசெவி மடுததும்  
நன்னா வேதியன் றனனுள நயநதிவை நவில்வான. 26

கருத்த ஞாயி லாதமோ டேவையைக் கருதி  
அருத்தி யிற்குடி யமைத்தவே தேனெனு மணிகொள்  
மருத்த ழைநதகா வனமிதை மாணுமென றுரைக்கிற்  
பொருத்த மினறது தீமையை விளைத்தவோ புணாப்பால. 27

பொறிந் கர்ந்திடு புலனெலாம புனிதமா தலினும்  
செறியும் ஜீவபுஷ் கரிணியின் றிறத்தினுஞ் சிநதை  
மறியு மன்பின்மன் னுயிர்க்கெலா நண்புவாய்ந் ததினும்  
நெறியு ளாபுகு முயாபர தீசொன்றே நிகாக்கும. 28

கரையில் பேரின்ப லோகயாத் திரிகர்க்குக் கருணை  
அரையன் மெய்விடா யாறறியென் றமைத்தவீ தாயிற்  
புரையி லாதவப் புரவலன் பொங்குபே ரன்பை  
உரையி ட்டற்களி தோகவர்க் கததூர வோகரும். 29

தனித மாமது மலாபபொழிற் சிறப்பெலாளு சமைந்த  
புனித ஜீவபுஷ் கரிணியின் புண்ணியப் பொவ்வென்  
றினிதி னுள்ளிமற நிவண்சிறி திருநதினைப் பாறித  
துனித விராதுசெல் வேனெனச் சோலையுட புருநதான. 30

சீமை யுற்றசெவ காலவெள்ளை யன்னங்கள் செவிய  
நீமை யுறறசெவ் வாயமட மருளுக ணிலவிக  
கூமை யுறறதம மினததொடும் வாவிரீ குடித்து  
நோமை யுறறமை கண்டுகண் டிவநதனன நிவித்தன். 31

மேவி வர்துதித தொழில்புரி வெய்யகோ ணுய்கள்  
ஜீவ கங்கையைப பருகலுளு செமமறி யாடாய்த  
தாவில சாந்தநண் பாசிய சறகுரை தமுவிப  
போவ தாகிய புதுமைகண் டதசயம பூததான. 32

பாத வங்களிற் பழுத்ததீம பழநறை பருகி  
வேத சாயுயி னிருவிழி மிகமது ரிகரூம  
கோத கறைவக கொழுநறை குழீஇககுழீஇ துகாரது  
மாத வங்களசெய் வாரிலை கண்டுள மகிழ்நதான. 33

பக்க நின்றுபேய்க காற்றக நுழைந்துபாழ் படுககா  
தக்க ரப்படை பற்பல வங்கககு நிறுவித  
திக்கு பந்தனரு செய்தவத திறத்தினை தெரிநது  
மிககு ரத்திறை யருடபரா மரிப்பினை விநநதான. 34

துங்க வாவியின் றுறைதொறும் வலம்புரி சுப்ர  
சங்க மாததொனி முழங்கலிற் செவித்தொனை தாக்கி  
அங்கக் கேதுயி லுணாரதெழுந தவாபல ரனபு  
பொங்கி மெயத்திருப் பணிபுரி புதுமையுங் கண்டான். 35

கண்ணு முள்ளமுங் களிப்புறக் கடிசமழ் காவின்  
எண்ண ருமபல காட்சிகண் டிதயநெக் குருகிப்  
புண்ணி யமபொலி ஜீவபுஷ் கரிணியின் புனிதத்  
தண்ண றம்புன லருந்துவான் வேட்டவண் சார்ந்தான். 36

ஆர ணத்துறை யணைந்தினை ருழ்ந்தவம் மடுவின்  
கார ணத்தையுங் காவலன் கருணையி னிறைநத  
பூர ணத்தையு நித்திய ஜீவனிற் பொருத்தி  
மார ணத்தொட ரறுத்திடு மாண்பையு மதித்தே. 37

சங்கை யின்றியுட் டழைத்தபத தியின்விச வாசச  
செங்கை யாரவத திவலிய தீர்த்ததை முகநது  
பொருகு மாவலிற் பருகின னன்புளம பூபபத  
திங்க ளிற்றிகழ்ந ததுமுகளு செழித்தது ஜீவன். 38

மாகந தீர்த்திவண் மருவிய ஜீவநீர் மாநதி  
ஆகந கோய்தலு மாததம ளிடாய்தணிக தாருத  
தாகந தீர்த்தது தீர்த்தது பசிப்பிணி சமழ்தத  
சோகந தீர்த்தது தீர்த்தது நரஜெனம தோடம 39

அருநது நீரெனத தெளிந்தது சித்தமங கவற்குப்  
பொருநத கப்புறக கருவிகள புனிதமாய்ப பொலிந்த  
வருநது சாவுமின ருயது புத்தயிர மருளித  
திருநதி னுணமறை வாணமற நியாதினித தெரிபபாம. 40

இனைய சீலன யாங்கொரு தருநிழ லிருநது  
சீனைய லாநதபூ நறுவினா யனேநதுலாந தென்றல  
வினைய மோடுதன் மேனியிற் படியவிண் ணவாகோன்  
புனைம லாககழ ரெழுதுதோத திரப்பல புரிந்தே. 41

இதத னைக்குநா னருகனே வென்னையீ டேறறச்  
சித்தம வைத்தனா தம்பிரான சிந்தனை யினியென்  
வித்த கதஈரு வாவிரீ ரருத்திய வித்ததில்  
எத்த னைக்கதி கநநலம பெற்றன னெனனா. 42

வள்ளல் நங்குரு ராயனைச சிலுவைபண மேட்டிற்  
களள மிலக்கக கணகண்ட காட்சியைக கருநி  
அளளி யன்பலா தொடுதனி தமைத்ததே வாரம  
பிள்ளை நீர்மையிற் புனைந்தனை நிருவடி பிறங்க. 43

தேவாரம், விசுவாசக் காட்சி. (பண, காந்தாரம்)

1. கள்ளமுறுங் கடையேனுங் கடைத்தேறப் பெருங்கருணை  
வெள்ளமுக்கத் தருள்பொழியும் விமலலோ சனநிதியை  
உள்ளமுவுப் புறுதேனை யுயிர்க்குயிரை யுலவாத  
தெள்ளமுதைத் தீங்கனியைச சிலுவைமிசைக கண்டேனே.
2. படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சுமந்து பரமர்கிரு  
மடிசாய்த்த திருமேனி வதைநிழிசெங் குருதியுக்  
முடிசாய்த்த பெருமானை மூதலகை தலைநசுக்கிக்  
கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குருசினமிசைக கண்டேனே •

3. பொய்த்திருக்கும் வஞ்சனையும் பொல்லாங்கும் புறங்கூற்றும் எத்திருக்கு முடையேமை யெண்ணியொரு பொருளாகப் பத்திருக்கும் பிரமாணப் படியொழுகி வினைமுடித்த சித்திருக்குஞ் செழுந்தவனைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
4. மூவினைக்கு மும்முதலாய் மும்முதலு மொருமுதலாந் தேவினைககை தொழுதேத்தந திரிகரண சத்தருந்தம் நாவினைக்கொண டேததரிய நல்லறத்தின றனிததாயைத் தீவினைக்கோ ரருமருந்தைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
5. மூவாத முதலவனை முதுசுருதி மொழிப்பொருளை ஓவாத பெருங்குணத்த வுத்தமனை யுலகனைத்துஞ் சாவாத பழகாககத் தனுவெடுததுத் துணுககட்டுந் தேவாதி தேவனையான் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
6. தன்னெறிபுக குழல்கின்ற தூததரிலுந் தூததனாய்ப் பன்னெறிகொள பரசமயப் படுகுழிவீழ்ந் தழிவேறகு நன்னெறியின் றுண்புணாததி நயநதிதயக் கண்டிறநது செநநெறிகாட் டியகுருவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
7. அந்தரதாந் துமிமுழங்க வமரரொலாந் தொழுதேத்தத் தநதைதிரு முனமகிமைத் தவிசிருத்த தறபரனை நநதமவினை தொலைத்திடறகாய நரனாகி நலிந்திரத்தம் சிந்தியுயி ரவஸதையுறச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
8. நிந்தனைசெய திருப்பாணி நிரையமுத்திக் கொலைபுரியும் வெநதொழிலா செயவினையின் வினைவறியாா பொறுத்தருளும் எந்தையென வெழிற்கனிவா யிதழவிழெழ பெருமானைச் செநதனிக்கோற கொளுந்தேவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
9. மறம்வளர்க்குங் களருளத்தை வளமலிதண் பனையாக்கி அறமவளாக்கு மருணமுகிலி னனபுமழை மாரிபெய்து புறமவளாக்கு மிரகூப்பின புகழமைநத் புண்ணியத்தின் திறம்வளாக்குஞ் செழுங்கிரியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
10. காயொளியிற் கதிர்வரப்புங் களங்கறுநீ தியின்சுடரைப் பாயொளிகொள் பசுமபொன்னைப் பணிக்கருஞ்சிந் தாமணியைத் தூயொளிகொ ணித்திலத்தைத் தூண்டாத சுடாவிளககைச் சேயொளிகொள் செம்மணியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் முற்றிற்று.

உபாதிமலைப் படலம்.

கஞ்சமலர்ப் பாதமிரு கண்கலுழி யாற்கழுவிச  
செஞ்சொனமலாப பாமாலை தேநதொடைய லைசசேர்த்தி  
அஞ்சலித்துப போற்றியருள வேண்டினிறைங் காவலுடன்  
நெஞ்சாரப் புலலிவழி கூடினா னோகருதி. 1

காராபூங் காவகத்தின் கணனாநி முற்சுகமுளு  
சீரார நுஞ்சுனையின நேமபடுதெண் ணீர்ப்பயனும்  
ஏராருந தூயவி ளங்காலின நேற்றரவும்  
நேராயு ளத்திற்பொ றித்துநெறி கூடினான். 2

செலவான்வ ழிமறித்துச் சீறிவிட முள்ளெயிற்றுக்  
கொல்வாள ரவங்கு துகக்கொந்த கொளகைபோல  
தொல்வாரி திப்புவிபி ரொக்கபெருந துன்பமெலாம்  
மலவாய்தது நினமட லையடிவா ரததணைந்தான. 3

அவ்வசலந் தனையை நியாதார யாருமலை  
கௌவைரீ வேலிபு டைவனைந்த காசினியில்  
ஒவ்வொருவ ருள்ளதது யாவேயு யாவனறிச  
செவ்வேமட டிட்டளவு செப்பரிது தேருங்கால். 4

தொன்மையுல கிறபாவந தோன்றியநாட் டோன்றியெங்குந்  
தின்மைபெரு கபபெருக வோங்கிசசெ ருக்கடைநது  
வன்மைமிகு துன்பமம னக்கவலை துககமெனூந்  
தன்மைதத னிசசிகர மூன்றுத டித்தனவால. 5

கல்லாயி ளக்கமின்றித் தீயவினைக காடுசெறிந  
தெல்லோன்சு டாவிளக்க மின்றாகி யெபபுறமும  
அல்லாயி ருள்குழுமித தூகக்குணமுட் பூண்டளவிப  
பொல்லாத வல்லிதயம் போனறுளதப் பூதரமே. 6

வட்டமிடுங் கிட்டிவரும் வந்துவந தச்சுறுத்தாங்  
கட்டம்வி னைக்குங்க டிகடுககுங் கௌவியுயிர  
நட்டஞ்செ யும்பொல்லா நலலாரென் றேராத  
துட்டவி லங்கனந்தந தொக்கநதச சூழலே. 7



வானளவி நிற்பதெனக் கண்டும யங்கிமதி  
 ஈனரிடாப பட்டிரிவ ரெட்டுணையு மெண்ணாது  
 ஞானமுறு மாநகர கைததௌளி மேற்போவர்  
 கானமுறு மிவவிலங்கற காட்சியது பலவகைததால். 8

தீர்க்கவிசு வாசிகளே யன்றிச்செ சத்துழல்பொய்  
 மாகக்கரவ ரேனுமிநத மாமலையைசு கிட்டிவரிற்  
 பார்க்கவே யுண்ணடுங்கி மெய்பதறிப பாழ்ங்குழியிற்  
 சோககுமமராக கம்புகுவ ரென்றுநதி ருமபாரால். 9

அண்டபகி ரண்டமெலாம் போய்ப்போய னாரொடியிற்  
 கண்டுவரும் பொலலாத கனமனவன பேய்க்குரங்கு  
 மண்டுபெருந துனபம லையிதனபோ கேடடாலுற  
 தெண்டனிட்டுக குன்றித்தி யங்கியுயிர தேயுமால். 10

செநதழல்போ லக்கொளுததுளு சிந்தனையை ஜீவியத்தை  
 எந்தவித மென்னினுங்கை யெட்டியைப்போ லாககுவிக்கும்  
 வெந்தறுகட் பாடபினவி டம்போனம திகெடுக்கும்  
 இரதவிடுக் கண்மலையின் சாரலெதிர வோரொவாகும். 11

ஒற்றைச்சு டாததிகிரி யோசசியுல காண்டமுடிக்க  
 சொற்றவருந் துனபமலைக கோடெதிர்கண் டேங்குவருட்  
 பற்றறற ஞானபரி பாசருந்தாம பாததவுடன்  
 சற்றுட்க லங்குவரீ தெனனேத ருக்கமமா. 12

செப்பிலுல கததுநர ஜென்மமெடுத தோரொவரும்  
 இப்பெரிய சாரல்புகுந் தீடழிந்தா ரலலாது  
 தப்பினு ரிலலையிது தாண்டினம் கிழ்ச்சிதரும்  
 ஒப்பிலா னந்தமலை யொன்றங்கு முன்னுளதால். 13

வேறு.

அஞ்சம்வெவ் விடர்துற்றி யலமரல் தருமிந்தச்  
 சஞ்சல மலைமுனறி னின்றொரு தனியாக  
 வஞ்சமின் மறைவாணன் மனமிக மறுகுற்று  
 நஞ்சட வினைவார்போ னைந்திவை நவில்கின்றான். 14

எவ்வள வதிகங்கொ லென்னுறு பலவீனம்  
 அவ்வள வதிகமீவ் வசலம துயர்வாரின்  
 எவ்வகை நெடுந்தூர வேற்றமிங் கிதையேறி  
 அவ்வயி னுறுசார லடைகுவ னெளிதன்றால். 15

பொன்னகர் புகுமாக்கம் பூதர நடுவாக  
மின்னொளி யெனநேரின் மிளிர்வது மிதிகொம்பும்  
உன்னவோர் பிடிக்கொம்பு முள்தென வறிகில்லேன்  
என்னினிப் புரிகிற்பேன யாதுமோ துணையில்லேன். 16

பின்னிடையு குவனாயி னுறழ்வது பெருமோசம்  
நன்னெறி பிசகாமே நனிகடைப பிடித்தேறி  
முன்னிடு குவனாயின முறையிறை பிறழாத  
மன்னவ னொருகைநந் துதவவும வருவாரால. 17

முன்னரி முழையொன்றே வெரிகனன் முகூரகூளை  
துன்னின ரடியாககாய்த துணைபுரி தருதெய்வ  
மன்னவ னஃதோரில வளரிடா மலையேறிப  
பொன்னில வுலகூடு புகவருள புரியாக்கொல. 18

அடாசுடு வனதீமை யளவள வியபூத  
உடலீது விழுகாறு மிடையிடை யுறுதுன்பம்  
இடாபல வழவாமே யியலவது முறையன்றும்  
சுடருல குறினன்றே வருவது சுகநிதயம். 19

எட்டிமல் கிடுகாடோ வின்சவைக் கனியியுந்  
துட்டவெளு சிறைவீட்டிற் சோடச வுபசாரந  
கிட்டில வெனலாமோ கேடுறு முலகத்தே  
மட்டறு சுகபோகம் விழைவது மடமைததால. 20

அடியவ ருணர்வுள்ளா ரசுடில ரவாமேலே  
படிவன பலதுன்ப மெனினுறு பயன்றேரின  
முடிவினி னலமேயா முறைமுறை யன்னமுழ்க்ப  
படினொளி நனிமலகிப பசுமைபுற றிடுபொன்போல. 21

ஆதவி னிடையாமே யணிதிகழ் பாலோக  
நாதன தருளொன்றே நறறுணை யெனக்கொண்டு  
போதரு குவனென்பை பொறியொரு புலனாகப்  
பூதர மிசையேறிப போயினன வழிகூடி. 22

ஒடுவ னடைகூடி விராகுவ னொருகீதம்  
பாடுவன் மேனோக்கிப பாததுளம் பதைத்தேங்கி  
வாடுவ னினைப்பாகி மலங்குவ னினவாகக  
கோடியா நெறிசோசெங் குத்தடி குறுகுற்றான். 23

கண்டன னினியேற்றக் கடினமிந் நிமிர்குன்றில  
உண்டென மலைந்துள்ள முயங்குநெட் டுயிர்த்தநதோ  
கொண்டனன் நிகிலேனுங் குறுகுறு நின்றொலலை  
அண்டர்தம் பெருமான யுள்ளின னவலிததே. 24

விளக்குற விருளோடும் விதமென வருடுன்னி  
உளக்கவ லையகீககி யுரங்கொடு காலுனறத  
துளக்கறு திடநல்கத துணிவுவந தருணுகன  
வளக்கரு னையைவாழ்த்தி யேறினன மலைமுன்றில். 25

தைவிக கிருபாஸ்தந தனைமுன மீாததேக  
ஐயமில் விசுவாச மனப்புபின னனைந்துநத  
மையறு திருவாககாம வசசிர தண்ணேறி  
மெய்யுறு பலத்தாலவ விலங்கலின மிசைபோனன். 26

பொறியயல் விலகாமற் புலனெதும விழையாமல  
குறியது தவறாமற குணநிலை வழுவாமற்  
பிறிதெது நினையாமற் பிறங்கலின் மிசைசெல்லும  
நெறியது பிசகாமற செனறன னெடுநதூரம். 27

அடிக்கடி முழந்தானின நடருவ னருள்பற்றிப்  
பிடிக்குவ னுரததுனைப பெயாகுவ னினவாகப  
படிக்கிர கூணைநலகும் பரனியற றியசெநதேன  
வடிக்குமொண் மலநநத வனததனி லினிதுற்றான். 28

உ வ று .

கோனகர் புகவருங் கொள்கைத் தாயவெம்  
மானவ ஞாயும்வழி வருத்த மாறறிமே  
பானமையிற் றுயகம் புறாயும் பண்புள  
துனமில் காட்சிய துவகை பூப்ப்து. 29

சஞ்சல முடித்தலை தயங்கு மாதலில்  
விஞ்சிய சுகத்தினை விளைக்கு மாலது  
வஞ்சமின மலாமுகங் காட்டி வாய்த்ததேன்  
செஞ்சேவே தருமன்பர் செவ்வி போன்றது. 30

மன்னுநந் தனவனத் தெழின்ம ரக்களை  
பினனியும் வல்லிகள் பிணைத்தும் பெட்புற  
நன்னறுந தழைக்கொடி படாத்தி நாட்டிய  
' பன்கை சாலையொன் றுளதப பாங்கரில். 31

வருந்திய வேதிய நிறுத்தம் மாணெழில்  
 திருந்திய சாலையிற் புகுந்து செவவிதின்  
 இருந்தினைப் பாறின நிறைவன பாதத்திற்  
 பொருந்துமன் பருசனை புரிந்து போற்றினான். 32

பரமனன் றருளிய பயணப் பத்திர  
 வரமனோ காததினை வாசித தாய்ந்துதன  
 கரமலா சென்னியிற் கவின வெணடுகில்  
 ராமகி பதிதரு நலமு முள்ளினான். 33

அருகனே யல்லனித் தனைக்கு மாண்டகை  
 திருவருண மலிந்தவச செயலின செவ்வியென  
 றுருகினன றுதித்தன னுவகை மாமதுப்  
 பருகினன களித்தன நயாவு பல்கவே. 34

மறந்துளக களிப்பினுன மயங்கிச சோவடைந்  
 தறந்தலா விப்பிர நயாந்து தூங்கினுன்  
 இறந்தவோர வெகுளியிற் றீதென மெள்ளுவா  
 சிறந்தவுண் மகிழ்ச்சியின சோவைச செவவியோ. 35

தூங்கிய வேதியன் றாயிலு ணாரநிலன்  
 ஒங்கிர வியுங்கதி ரொடுக்கு வானென  
 அங்கொரு புண்ணிய னடுதது ணாததுவான்  
 நீங்கரு மன்பினு னிகழ்தது வானரோ. 36

வழிபிடித தித்தனை வருந்தி வந்தநீ  
 நுழிதயில வினைப்பது கரும மனறுகான்  
 பழிபடு மடிக்குடி கெடுகரும பாலது  
 விழிவிழி யோடுதி விரைந்தெ முந்தரோ. 37

ஆமபரி சுணாகிலா வசட ராமெனச்  
 சோமபிரீ துயிலுமித துணைவு நனகதோ  
 போமபக விருட்படாம போகுகும் போதுசென  
 மேமபடு நானெறி விளங்கற் பாலதோ. 38

நித்திணை சததுரு வென்னு நீமையை  
 உயததுணாந திலைகொலா முயிருக குட்பகை  
 வித்தக விருத்தியைக கெடுகரும் வெவ்விடஞ  
 சித்தநோ வினுக்கொரு செவிவித தாயரோ. 39

தூற்றிய துயிலுணர் தெழுந்து சோம்பறுகு  
சிறறெறும் பாதியின் சீல மோர்ந்தூர்  
சற்றுணர் வடைக்கடைத தேறு வாயென  
உற்றபே ராசையோ ருததுக் கூவினான். 40

மீக்கிளா துடிப்பொடு விளித்த வாசகக்  
கூகருல செவீததுளை குறுகி யொலலெனத்  
தாக்கலும் வேதியன றனுந் டுக்குறத  
தூக்கமவிட் டெழுந்தனன றுணுகுற் றேடினான். 41

பொழுதுபட் டிடுமவரை துயின்ற புன்மையை  
அழுதழு துளநினை தழுங்கி யேங்கினான்  
பழுதறத துணைபுரி பரம சாஸனம  
முழுதுணர் வேதிய னவல மூடியே. 42

பாத்தில னயற்புறம் பரப ர்ப்புடன்  
கூத்தசெந் நெறிகொடு குறைத துச்சியை  
வோததுடல விசிர்ப்புற விரைநத டுத்தனன்  
சீரத்தபு மாலையுஞ் செறிநத தென்பவே. 43

அதுபொழு தச்சுனு மறச்சந் தேகியும்  
எதிரமுக மாய்விரை தோடி யேங்கிமெய்  
விதிரவிதிர தலறியுள வெருண்டு மீயுறக்  
கதுமென வருவதைக கண்ணுற் றுனரோ. 44

அங்கவ ரருகுற வணைந்து தோழன்மீர்  
வெங்கொடும் பயங்கரம வினைநத மூலமென்  
எங்குசெல கின்றனீ ரெதுகு றித்துளீர்  
சங்கட மெவன்கொலோ சாற்று வீரென்றான். 45

ஆரியன் வினவல்கேட் டச்ச னென்னுமப்  
பூரிய னையகேள புனித யாத்திரை  
வீரியந் தருமென விரும்பி வந்திவண்  
காரியம் பிறிதெனக் கண்டு கொண்டனம். 46

நாசதே சத்துளேம் நாங்கள் நல்வழி  
ஈசனார் பதியினி தீட்டு மென்றிதில்  
ஊசலா டுளத்தொடு முலவி வந்தனம்  
மோசயிக் துணையென முன்னு ணாநதிலேம். 47

உன்னருங் கதிபுகுத் துண்மை நூல்வழி  
பின்னிரங் காலடி பிசகிச சற்றயல  
மன்னிடி லதோகதி மடுதது வலலிதிற்  
சின்னபின் னமபடச சிதைகுகுங் காண்டியால். 48

தாவரு முபாதிமா மலையின் றனமையை  
யாவரே தெரிப்பருன னிதயந் தோநததால  
கேவலா தமயிலக கிளளிக கீராயாப  
பாவனை செய்வாவாய்ப் பழகக மட்டிலே. 49

முன்னுற முநிகினேம முறைபி றழ்ந்திடாச  
செவனெறி செலசசெதை நிகிலு மரசமும  
பன்னருந் துனபமும பதைபபு மேயலால்  
என்னெனுஞ் சஹாயமொன மெதிரநத தில்லையால். 50

சூலுறு முகின்மழை துவனறிப பெய்தென  
மாலுறு நிகிலபல விளைநது துனபமேன  
மேலுற விழுததலின் வெருண்டு யாங்களிப  
பாலுறத் திருமினேம பட்ட தீதெனறான். 51

அச்சனீ துரைதநிட வறசசந தேகியாக  
குச்சித னாண்டிரு கோர சிங்கங்கள்  
உச்சித மாப்பபடுத துறங்கக கண்டனம்  
நிச்சயந் தெரிகிலம விழித்த நீரவோ. 52

அடுததன மாயினெம் மங்கம் பீறிவாய்  
மடுததிடுங் கூற்றுவன் மறநதெம மாவியை  
விடுததன னேவெங்கண் மேலை யோாதவங்  
கொடுத்தவோ வெமககுயிர யாது கூறுகேம். 53

என்றுளக் கலக்கமோ டியம்பி னானிருள்  
துன்றிய மனத்திரு வோருந் தொல்வினை  
பின்றைநின் றுந்திடப் பேய்கொண் டாரெனக்  
குன்றதோ முகமுறக் குபபுற நேகினூ. 54

வெருவியோ ருரைத்தவவ் வெருட்சி வார்த்தைநெஞ்  
சுருவிட வுள்ளுடைந் துயங்கி வேதியன்  
புரிவதென் னினியவா புறமிட் டோடுதல்  
கருமமன் றுலெணக் கருததுள் றுன்னுவான். 55

ஆதிபருவம்.

வேறு

வெறுத்த நாசப்ப டப்பைவி ரும்பியான்  
மறுத்து நாடினம் கேசனசி நைதழல்  
இறுத்தொ ருங்கற யாவையும் வாய்மடுத்  
தொறுத்த காலேம்ற் றுய்குவ தெங்ஙனம். 56

மொழியும் பல்வகை மோசங்கண் முன்னுள  
வழியி லேனும மன்னருள வாய்க்குமேல  
ஒழியு மங்கவை யாண்டுறி னுனதை  
அழிவில் பேரினப ஜீவன டுகுமால. 57

திருமித தீக்கிரை யாவதிற் சீரிய  
தருமப பாதைபி டிப்பது தானலம்  
வரும்ப் பாலவ ருவவ ரட்டுமென  
மொருமைப் பாட்டுடன சென்றிவை யுளருவான். 58

அலக்க னுக்கொர ருமருந தாகியுட்  
கலக்க நீக்குங்க ருணைப்பி ரானறரும  
இலக்க ணைத்திரு வாக்கினெ ழிற்சருள்  
புலக்க ணைத்தெளி விக்குமு பு துமைத்தால். 59

என்ன வுன்னியி லங்கருட் சாஸனா  
தன்னை நாடினன் றன்வயிற் காண்கிலன்  
பன்ன ருந்திகி லோடுமப தைபதைத்  
தெனனு யிர்க்குயி னாயிழந தேனெனா. 60

எண்ணி யெண்ணியி ரங்குமி டர்ப்படுந்  
துண்ணென் றேங்குநது டிக்குமெய் சோர்வுறும்  
புண்ணி யப்பொரு ளின்பொலி வையினுங்  
கண்ணிற கண்டுக ளிப்பனகொ லோவெனும. 61

பாதை காட்டிந டத்தமப ன்தந்தா  
சாத னத்தைத்த வறவிட் டேனெனாக்  
காத லோடுபி ணங்குங்க னைந்தழும்  
ஏதெ னக்கினி ரகையென் றேங்கிடும. 62

சிறதை மாழ்க்குமோர் ஜென்மத ரித்திரன்  
விரதை யாகப்ப டைத்தவி முநிதி  
புநநி யின்மையிற் போக்கியு லைந்தென  
'நொந்திவ வாறுறு ணங்கிய காலையில். 63

மீவ ணக்கிய கொம்பரின வேய்நறும்  
பூவ ணக்கொடி பினனிய பொறபுறு  
காவ ணத்தயி லேகவார திட்டதென்  
ஆவ ணாததையென் றுளளின் னூரியன். 64

ஒல்லை யிற்றன்னு றக்கபபி மைநினைந  
தெலலை யிலபெரு முசசினி ருதயக  
கலலை நூறிகக ளைநதுமன றுடினான்  
தொலலை யம்பரன சநநிதி துன்னியே. 65

ஆய போநின ருள்வழி யாவியில்  
மேய தோசிறி தாறுகன மீண்டினிப  
போய வண்டுரு விககொடு பூதநக  
காயி னனபடு முனகடப் பேனென 66

ஆறங்கு லாமனத தநதன நைநனப  
புறங்கு லாமலாக காவணம போநந  
ஹிறங்கு வான்வினார தினனலொ டேமனந  
கறங்கு போறசமு லக்கரை வானரோ. 67

ஆவிக காறுத னல்கனென் ருக்குபூங்  
காஹி கண்டியின றானபொதி காயததைப  
பூஹி போற்றிய புலவிய னாகுமிப  
பாஹிக் கெநநனம வாயககுமப ஈசகம். 68

புவன போகபபு லாலைபபு சிக்கவே  
தவன முற்றத நுகர ணங்களோ  
டவனி கற்றிய பூமிதிக காத்தாம  
கவன மென்றுவ ருநகடைத் தேறவே. 69

சாந்த னைக்குநது னைபுரி சாஸனரு  
சோர்ந்து வீழ்சசு வரணை யின்றியோ  
பாந்தள் போற்றியில் கொண்டப யித்தியம்  
மாந்த ருக்குளுண் டாநகொலிவ வையததே. 70

ஆக்கை பேணியு மாவன வீட்டியுங்  
காககை யேகட னுக்கொண்டு காபபினும்  
போக்கி யென்னைப்பு றககணித தொலலைமண்  
சேக்கை சேருமன றென்செயத தககதே. 71



துட்ட மும்மலச சேட்டைது தைந்தமெய்  
 ஒட்டி நிற்பினு முள்ளுவர்த் தொட்டிலா  
 சிட்டர் வாவிசசெ முங்கம லத்திலைப்  
 பட்ட லங்குதெண் ணீரது பானமைபோல். 72

ஆன்ம லுதிய நாடில னுகியிவ்  
 லுன்ம லிரதவு டற்கக நசசிய  
 பான்மை யெததனை பாழ்படு புனமதி  
 கோனமு றைககித னுததுனை கொள்ளுமோ. 73

நாட்டைச சேருந சையுள ரேனுமன்  
 கூட்டைப பேணிஸ ரேலினகு ழாமுனங்  
 காட்டைச சுற்றித்தி ரீந்துக ழிந்தவப  
 பாட்டைப போனாளு தெனாறு பாடரோ. 74

இமமட் டாகமுன் நேறிசசெல் வேனெனிஸ  
 எமமட் டோசெனறி ருப்பனந கெடபக  
 வமமட் டோருணா வறறயா வெய்தலால்  
 மும்மட் டிவவழிச செலதுயா மூண்டதால். 75

என்று ளககசப் போடமு தேங்கியும  
 நன்ற தாககரு பாங்கரு நாடியும  
 மறை லாராதம துமலாக காவணஞ்  
 சென்றி துத்தவண் டேடினன செவவியோன். 76

கள்ளி னாப்படு தாதுகு காவணத்  
 துளளு றப்புருந தொண்ணிதி வைப்பினைத  
 தெள்ளி திற்றுரு விதலுயில் செய்தவப்  
 பள்ளி யுற்றதன கீழுறப பாசுகையில். 77

தன்னு யிர்க்குயி ராயசம் பதநினை  
 மன்னு யிராகுயி ராகும ருநதினை  
 என்னு யிராகுமி னியசஞ் சீவியைப்  
 பொன்னு யிராகும்பொ லன்சுரங் கத்தினை. 78

விதிவி லக்கின்வி ளக்கைவி சும்புதோய்  
 மதியை மண்ணுல குக்கென வைத்தமா  
 நிகியைக் காட்டிநி லவஞ்ச னத்தினைக்  
 கதியைக் காட்டுமோர் கைவழி காட்டியை. 79

எண்ண ரும்பொரு ளீதெனக் கண்டெடுத  
துண்ணி கழந்தவு ரிமையின் முததமிட்  
டண்ணல் நாடடைந தானென வானநதக்  
கணணி னீர்வடித தானுடக சிந்தரோ. 80

மாண்ட யாக்கைம றுத்துயிர் பெற்றெனக்  
காண்டல் செய்திரு கைத்தலரு செனனியிற்  
பூண்டு நல்லுணர் வோடுபு ரந்தா  
ஆண்ட கைக்கித யாஞ்சலி யாக்கினுன். 81

இற்றி தேயெனக் கீறினமெய ஜீவனும  
கொற்ற வன்றிருக கோபுர வாயிலுசு  
குற்ற சானறுமென் றேகையோ டொண்ணெறி  
பற்றி யேகினன் கோன்முறை பற்றியே. 82

கங்கு லாடிநா தோகொடுந நான்னிலங்  
கெங்க ணுநதிரி யுங்கண்ணை திரப்படி ல  
நங்கு மெனனைபு மெனறுந னித்தனா  
புங்க வனனிடை நினறினை போயினுன். 83

அஞ்சி யஞ்சிய லக்கணுற் றூரியன்  
மஞ்ச லாமலை யுச்சிவ ராமுனம  
எஞ்சி யத்ததி றுத்தனன் வானகதிர  
சஞ்ச லத்திற்ற ரிப்பரி தென்னவே. 84

திக்க னைதனும்வி ளக்கிய செங்கதிர்  
மைக்க ருங்கட லாடும றைதலிற்  
செக்கர் வாளுளி தேயுமுன றீனிரித்  
தக்க ரித்தலை மீதுவந தண்மினா. 85

பொழுது பட்டிருள் பட்டதென் போக்கினிப்  
பழுது பட்டிடு மென்னும்ப யத்தினுல்  
அழுது நொநவ லத்தொடு மண்ணல்தாள்  
தொழுது நொகினன் முற்படு தொண்ணெறி. 86

வேறு

முற்பட நோக்குங் காலை முறைப்படு நெறியின் பாங்கர்  
கற்பக வுலகை யுள்ளங் கைநெல்லிக் கணியிற் காட்டும்  
அற்புத வருக்கொ ளீதென் றதிசயம் பயக்கு மாறு  
பொற்புற விளங்கித் தோன்றும் புனிதமா ளிகைகண் ணுற்றான். 87

தெள்ளிய நறிய தூய செழுஞ்சுதை மிளிரத் தீற்றி  
வெள்ளியந் கிரியிற் றேனறும் வியனிலை மாட நின்றும்  
எள்ளரு மகர யாழி னெழாலமிடற் றெலியோ டொன்றித்  
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிததொனை டொருதத தன்மே. 88

கண்டுகேட் டுளமுங் கணணுங் களிப்புறீ ளுக ககோள நாதன  
மண்டல வதைத லைந்து வான்வழி பிடித்தச செலுநர்  
தொண்டருக் காககு விசுத துரிசின்மா ளிகையீ தென்ன  
ஒண்டவன கருதி வல்லே யுறுவது கரும மெனன. 89

பொருக்கென வேருங் காலே புறத்துலாந் செககர் மாண்டு  
கருக்கலவந் துற்ற தாகக் கானகத துழுவளி லங்கன  
வருக்ககின் றுற்று மோசை செவிததொனை மறித லோடும  
வெருக்கொளீஇக கலகக முற்று வேதியன சுவல லுற்றான. 90

புந்தியற் றயாந்து தூங்கிப் பொழுதுவிண் போகக டித்துக்  
கொந்திருட் படலம போபபக கொடுவிலங் குழலுங் காடடில்  
வந்திடாப படுவன் பாவ மயற்றுயில் விளைதத மோசம  
இந்தவா றுய துயவுக் கென்னினிச சூழ்சுகி மாதோ. 91

என்னுறு மதியீ னத்தா லிப்பெருந் திகிற்குள் ளாகிச  
சின்னபின் னங்க ளாகச சிதைவலென றமுங்கு கின்றேன்  
முன்னுறக் காவா னுகி யிழுக்கியான பிழையை முன்னிப  
பின்னாநா றிரங்கு மென்ற தெருளுரை பிழையாங் கொலலோ. 92

இருண்டகா னெறிமுன் செல்லா தெதிரிடை யூறுக் கஞ்சி  
வெருண்டுபின் னிடைவ னுகில் விடுங்கொலோ வேந்தன் கோபம்  
தெருண்டமே லவாதம ஜீவன் சிதையினு மறந்தி றமபி  
மருண்டுவை யசுதது வாழவை மதிப்பரோ மதியற் றாபோல். 93

சந்தேகி யச்ச னென்ற சமுக்கர்போற் றிரும்பி யேகில்  
வெந்தேநீ ருதல் வேண்டும விண்ணின்று விழுவெந் தீயில்  
முந்தேமற் றிதையுற் றுய்நது முடுகியிந நெறியைப் பற்றி  
வந்தேனிங் கிடையூ றஞ்சி மலங்குதன் மடமை யாமால. 94

மறமெலாங் குடிக்கொ ணுச தேசத்தை மருவில் ஞானத்  
திறமெலா மழியுஞ் சிந்தைச் செறிவெலா நெகிழ்நது தேயும்  
அறமெலாந் சிதையுந் தீரா வனாத்தமே வினாயு மன்றிப்  
புறமெலா நகைசெய் தேசம பின்னிடல் புலமைத தன்றால. 95

திடுக்குறு மிடுக்கண் சேரிற் சித்திர தீபம் போல  
நடுக்கமின் றுகி நிற்பார் நல்லுணர் வுடைய ரீரார்  
அடுக்குற வடுக்கு மென்று மாண்டகை சித்த மன்றிக்  
கெடுக்குற வெவைமற் றிரதக் கிளர்நில வுலகத் தம்மா. 96

ஆவது கருதிப் பார்க்கி லழிவிலா ஜீவ ஜோடு  
மேவுசா மீப முத்தி வீட்டின்ப முதல வாய  
தேவபோ கங்க ளெல்லாஞ் சிறக்கமுன் னுண்டு பின்னே  
சாவொடு கவிழ்க்குஞ் செந்தீச சாகர முண்டு மாதோ. 97

தனியெலா மொருங்கு கூடி மலையெனத தொடரு மேலும்  
பனியெனப் படுமாற் றாய பார்த்திவ னருளுண் டாயின  
இனியிடைந தேக னன்றன் றியலுமட் டாக முன்னே  
தனியெதி றுன்றிப போத தகவதே தரும மாமால். 98

என்றின வாவி சாரி யெண்ணமிட் டிருண்ட கானிற்  
பொன்றிடா வருவ தேனும் புரவலன் புரபப ரென்னு  
ஒன்றியாய்ச செலலுங காலை யொருதிருத் தேவா ரததை  
நனறியோ டுள்ளிப பண்ணோ டிசைபெற நவின்று போணன். 99

தேவாரம். (பண, இரதளம்)

“கிளித்துவெ எனகரு எல்லாமாயிருக்கிரா”

1. சத்தாய் நிஷ்களமா யொரு சாமிய மும்மிலதாய்ச்  
சித்தா யானநதமாய்த் திகழ கிணறதி ரிததுவமே  
எத்தால் நாயடியேன் கடைந் தேறுவ னென்பவநதீர்  
தத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
2. எம்மா விக்குருகி யுயி ரீநதுபு ரந்ததற்கோர்  
கைம்மா றுணடுகொலோ கடை காறங கையடையாய்ச்  
சும்மா ரகூணைசெய் சொல்சு தந்தரம் யாதுமிலேன்  
அம்மா னுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
3. பித்தே நிச்சுலும் ஜெகப பேய்ப்பிடித் துபபவத்தே  
செததே னுனனருளாற் பிழைத தேனமறு ஜெனமதாய்  
எத்தோ டங்கனையும் பொறுத் தென்றமிழி ரங்குகவென்  
அத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
4. துப்பார் சிந்தையிலேன் மறைந் தீட்டிய தொல்வினையுந்  
தப்பா தேவெளியா நடு நாளெனைத் தாங்கிக்கொள்ள  
இப்பா ருய்யவென்றே மணுக கோலமெ டெத்தவெங்கள்  
அப்பா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

- 5 மையார் கண்ணிருண்டு செவி வாயடைத் துக்குழறி  
ஈயான் மூச்சொடுங்கி யுயி ராக்கைவிட் டேகிடுநான்  
நையேல் கைநெகிழே னுனை நாணுண் டஞ்சலென  
ஈயா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
- 6 வான்றேய்ந திட்டதன்றே தமி யேன்புரி வல்வினைதான்  
வன்ற னிவ்வலகில ஜெனித தேனென வீடழிவேன்  
மூன்றாய் மூன்றுமொன்றாய்த தொழின் மூன்றுமி யற்றிநின்ற  
ஆன்றே யுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
7. திணைசேர் வெம்பவமாங் கடன் மூழ்கிய தீயரெமைக்  
கணைசேர்த் துயக்கவென்றே புணை யாயினை கண்ணிலியான்  
பரசேன் பற்றுக்கிலே னெனைப் பற்றியப பற்றுவிடாய்  
அரசே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
8. தாயே தந்தைதமர் குரு சமபதது நட்பெவையும்  
நீயே யெமபெருமான ஈதி வேறிலை நிண்ணயங்காண்  
ஏயே யென்றிகழு முல கோடெனக் கென்னுரிமை  
ஆயே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
9. என்னேர் பாலியர்தா னுல கத்திலை யென்னினுமுன்  
பொன்னே ருங்கழற்கே புக லாக வந்தடைந்தேன்  
மன்னே ரகூணிய வமிரா தூட்டிம னுபபுரக்கும்  
அன்னே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
- 10 ஈண்டே யென்னுளத்தில் விச வாசவி ளககிலங்கத  
தூண்டா யென்னிலந்தோ மயல் சூழ்ந்துகெ டித்திடுங்காண்  
மாண்டா யெம்பிழைக்கா வுயிரத தாயெமை வாழ்விக்கவே  
ஆண்டா யுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

தேவாரம முற்றிற்று

இன்னிசை பாடி யேகு மேல்வையி னிரண்டு பாலுந  
தன்னிய புதரி னாடே சுருங்கிய நெறியின் பாங்கா  
மன்னிரு கோர சிங்க மறிந்திடு நிலைகண் டேங்கித்  
தன்னிலை கலங்கி நெஞ்சந துணுக்குறிஇத் தமிழன் றோர்வான். 100

ஆங்கவா கண்டு சொற்ற வடுந்திறல் வயவெரு சீயம்  
ஈங்கிவை போலு மென்க ணைதூர்ப்படு மிரண்டு மெஞ்சித்  
தூங்குவு வல்ல நின்று துயல்வரு கின்ற யாண்டும்  
பாங்குற வகலத் தக்க பரிசெது மின்று பார்க்கில்.

ஆற்றெதிர்ப் பட்ட துன்புக் களவிலை யவற்றால் யானோர்  
காற்றெதிர்ப் பட்ட பூளை யாயினன் கருணை வேரதன்  
தேற்றெதிர்ப் பட்ட தாலோர் தீங்கின்றி வரதே வீண்டிக்  
கூற்றெதிர்ப் பட்டேன் வாணு எின்றொடுங் குறுகிற் றேயோ. 102

நேருமத் துணிந்து செல்லின் னிளைப்பதன் முன்னம் பீறிக்  
கோரவெம் பருவா யார விழுங்குகுநு கொளகைத் தமமர  
ஆரிவற் றிடையிற் சென்றிங் காவிபெற் றய்வ ரிரதக்  
காரியங் கண்டன் றேவவ விருவருங் கடுகி மீண்டார். 103

உயப்படு மார்க்க மாமிவ் வோரடித் தடததை விட்டிங்  
கயற்புறம் விலகி யேகி னுவதன் றதோமு கங்கொண  
மயற்படு குழியுள் வீழ்நது மடிவது திண்ண மெனனே  
செயப்படு முபாய மீண்டு திருமுதல் சீரி தனரால். 104

பண்டுகோ ளரிவாய் கட்டிப் பத்திபை பாது காதத  
அண்டாரா யகன லாலிவ வாபததுக குதவு வாராயா  
உண்டெனக் குறுகி யென்னு வுள்ளியுள ளுருகநு தோன்றித்  
தெண்டனிட் டுக்கக்க் கூவி ஜெபித்தனை சிந்தை யொன்றி. 105

ஆகுலத் துடன்வா னேககி யமுதுமன் றுடிக் கூவுங்  
காகுளி வான மெட்டக கதித்தபே ரோசை கேட்டுக்  
கோகுல மாட வீதிப் புறக்கடை குலவிக காக்கும  
சோகமில் சாவ தானி தன்னுளே குழுங் காலே. 106

மேக்குயர் பரலோ கத்து விபுதரா யனைவி ளித்த  
வாக்கிது வயவெளு சீய மறிதலகண் டஞ்சி யிட்ட  
கூக்குர விதுவென் றோரதென் வாராதையைக் குறிக்கொ ளென்னு  
மீக்கினர் சத்தத் தோடும விளித்தமற் றிதனைக் கூறும். 107

வெஞ்சின மடங்கற் கஞ்சி விளித்தனை போலு மெய்பி  
அஞ்சிடே லஞ்சி டேனீ யருந்தனை காவிற்பூட்டிச  
செஞ்செவே தொடரின் மாட்டிச சிறையிடு வித்த துண்டால  
விஞ்சியோர் திங்கு செய்ய விறவின்றிவ் விரய மோதி. 108

காலவழி பிசகா துள்ளங் கலங்காது கடவுள் வேந்தன்  
கோல்வழி யிழுக்கா வண்ணங் குறிககொளி இ யமைத்த வேத  
நூல்வழி புரதது மத்தி நுனித்தடி பெயர்த்து வந்திப்  
பால்வழி பிடித்தி நெஞ்சிற் பதியிது பரமாத தங்காண். 109

யங் கொடிய கோடி துன்பங்கள் செறினு மாவி  
மாயினும் ஜீவ மாக்க வரம்புநீ யிகப்பா யல்லை  
ஆயினு நடுவி கந்தோ ரணுத்துணை பிசகி யோர்பாற்  
சாயினுந் தீங்கு வந்து சாருமென் றறிதி தக்கோய். 110

என்றவ னிசைத்த வார்த்தை யெனுஞ்சுவை யமுதத் தோடு  
சென்றுநின் றுழலும் ஜீவன் செவிவழி புகுதத் தேறி  
வென்றிசே ரரச னுய்தத விழுத்திரு வாக்கீ தென்ன  
நன்றியோ டுள்ளிப் போற்றித் துதித்திது நயந்து செய்தான். 111

கச்சையை யிறுக்கிக் கட்டிக் கால்நிலைத் தூன்றிக் கையில்  
வசசிர தண்டொன் றேந்தி நடுநிலை வழுவா வண்ணம்  
உசசித விசுவா சதநி னுரங்கொண்டங் குற்று நோக்கி  
நிச்சய நுண்ணுான மாகக நெறிகடைப பிடித்து நினறே. 112

வானநா யகளை யுள்ளி மானதாளு சலிவ முங்கி  
மோனமாய் முன்னிட் டேக முயன்றடி பெயாக்கும் போழ்திற  
கானகத துழலவி லங்கின கணநிலை குலைந்து சாயத  
தானவா ரணங்க ளேங்க முழங்கின தறுகட் சீயம. 113

முதிர்சினந் திருகிக் காண முடங்குளை மடங்க லெங்கும்  
அதிர்பட முழங்கிப் பொங்கி யடுத்தடுத தூறி யார்பப  
எகிரொலி யெழுமபி நாலவா யிருங்களிற் றியானை மூளை  
பிதிர்பட வருமி னோசை பிறங்கிய தடவி யெங்கும். 114

தெற்றென மறையோ னுள்ளந் துணுக்குற்றுத் திகைத்த தேனும்  
நறறவம பயின்ற தாலே நடுநிலை தவறா னுகி  
மற்றெதி ளுன்றி முன்னே வைத்தகால பின்வாங் காமல்  
வெற்றெலி யிதுவென் றெள்ளி நடந்தனன் விறல்கொள் வீரன். 115

இருட்டையூ டறுத்து முன்சென் றெதிருற வணைந்து சீறி  
வெருட்டுவெம் மடங்கல் வாயுட் புககுடன் மீண்டா னென்ன  
அருட்டுணை யாலே யந்த வாபததுக் ககன்று போனான்  
திருட்டுவா யலகைக் குண்டோ தொண்டனைச செய்குந் திரம். 116

பாம்பின்வாய்த் தேரை மீண்ட பரிசெனப் படருண் மூழ்கித்  
தூம்புறழ் பகுவாய்ச் சீயச் சுவடடிடை மறிந்து போந்து  
மேம்படு தலகதின் மேய வேதியற் குற்ற வெற்றி  
ஓம்படை யாகக் காத்த வுனைதத் தொருவர் பாற்றே. 117

பொருட்டிற னறியார் சொல்லும் பொய்யுரைக் கொறுகாற் சற்று  
மருட்டிமுன் னினறு மெய்யை மறைக்குமோர் வலியுண் டேனும  
அருட்டிற னுடைய நீரா ரவலததோ டுகாகரு மெய்மை  
தெருட்டுவா ரறினுந தானே திகழ்ந்திடுஞ் செவ்வி யுண்டால். 118

கடுங்கத மடங்க லேற்றின் கைதப்பி யகன்று போன  
அடுங்களி ற்னையான் சித்த மமைதலுற் றாறி ஜீவன  
நடுங்குற வெதிராத மோச நாசத்தி லுயிராதந் துய்த்த  
ஒடுங்கலில் கருணைத தேவை நனறியோ டுள்ளி யுளளி. 119

அஞ்சலித் தோகைக் கண்ணீ ரவிழ்ந்துதன் னங்கம போர்ப்பத்  
துஞ்சுறு வனபிற பலகாற ரொழுதுதோத திரித்துப பாடி  
உஞ்சன னளிய னேனென றுவந்துதன னெறியிற் செனரூன்  
எஞ்சிய கருககன் மாயக காரிரு ளிறுத்த தனறே. 120

உபாதிமலை படலம் முற்றிற்று.

சூசிபருவம கவி, 1116









## இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இரண்டாவது: குமாரபருவம்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

வெய்யவ னிறததலிற் பரிநது மேதினித்  
தையலாள் துக்கவெந தழலசு டசசுட  
மெய்யெலாங் கருகிய விதததை மாணுமால்  
வையச முழுவதும் புதைத்த மையிருள். 1

செஞ்சுட ரவிரொளிப் பிழம்பைத் தீக்குமோ  
நஞ்சிது வெனைவு நாச தேசததுப  
பஞ்சபா தகத்திரள படர்ந்த தென்னவும்  
விஞ்சிய நிருட்குழா மேலுங் கீழுமே. 2

அஞ்சுட ரவிததுவந தகிலம் யாவையும்  
வஞானே யுருககொடு கரநது வெளவிய  
அஞ்சனக் கருநிறத் தாக்கி யேகொலாம்  
செஞ்சொவாய் மடுததுறச செறிநத காரிருள். 3

அலைகடற் புவிபில்வா ழான்ம கோடிகள்  
நிலைதபக கொடுநதொழி னினையும் பேய்ககணத்  
தலைமக னிடைககிடை வீச தநதிர  
வலையென விரவிருள வளைந்த தெங்குமே. 4

பள்ளநீ ருலகெலாம படிந்த வெந்சிசி  
நள்ளநந ராமென நடிதது நாடருங்  
கள்ளமும வஞ்சமுங் கலந்த கைதவர்  
உள்ளமு நரசபா தலமு மொத்தவே. 5

கெடுக்குந ரடர்ந்துபல் கேடு சூழினு  
நடுக்குறு நோய்பல நலியு மேனுங்கை  
எடுககுநர்க் கிறையரு ளிலங்கு மாறுபோல்  
உடுககணம விளங்கின வும்ப ரெங்குமே.

மருட்டுபுன் மாக்கள்செய் வஞ்சப் போதக  
இருட்டுறு மிருதயத் துணாச்சி யேய்நதிட  
அருட்டகு குரவாமெய் யன்பி னூலகந்  
தெருட்டுபோ தனையெனத திகழ்ந்த தாரகை.

ஆன்றபே ரகல்விசும் பணவி யெங்கணு  
மீன்றிகழ்ந் தொளிர்வன விட்பு லதநுநங்  
கோன்றிரு நநதனங் குலவு ஜோதிய  
வான்றருக் குலமபொலி மலரை மாணுமே.

சோதனைக் கிடைந்திடாச் சூர சேனன்மெய்  
வேதிய னெனநனி வியந்து மேம்படு  
தூதர்தூ வியமுலர்த தொகுதி போலுமால்  
மீதுறத திகழ்ந்திடை மிளிருந தாரகை.

அடங்கின விலங்குபுள் ளடவி யாரபொலி  
அடங்கின பலலியத தணிகொள் பேரிசை  
அடங்கின பணிமுறை யகில காரியம்  
அடங்கின பொறிபுல னவிதத யோகிபோல்.

இத்திற முன்னிசி யிருட்டொ டேகிய  
விததக வேதியன் வினாநது போயெழிற்  
சததிரப புறககடைத தலையைக கிடடினான்  
அததகு காவல னூரை நீயென்றான்.

நாசதே சத்துளே னயந்து நாடொறும்  
பாசவெவ் வினைத்தொழில பயின்ற பாமர  
நீசன்முற் பெயரவ பதத னின்மல  
ஈசனா ரருள்பிடித் திழுத்த திவ்வழி.

வந்தன னுபாதிமா மலையின் மீதுள  
நநதனத் திருந்துயி னயந்து நன்மதி  
கிந்தினே னதுபல திங்கு மோசமுந  
தந்ததா லிருள்வழி தவித்து வந்தனன்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

இத்தகு தலத்திடை யிரவு தங்கியான்  
ந்ததிரை தெளிந்துத யாதி நீங்கவெற்  
குத்தரங் கிடைக்குமோ வுலங்கொ டோளினாய்  
எத்திற துங்கருத நியம்பு வாயென்றான்.

எள்ளருங் கடைத்தலை யேந்தன் மற்றிவன்  
உள்ளமும் வாக்குமொத் துளது போலுமால்  
கள்ளமி னீர்மையன் கருதுங் காலென  
ஒள்ளியேய்ய் கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

அரும்பிய மெய்விசு வாசத் தாலகந்  
திருமபியுன் னதநகர் சேர யாத்திரை  
வருமபர தேசிகள வநிந்து போதர  
விருமபியிங் கமைத்ததிவ விநோத மாடங்காண்.

வித்தக விவேகிசொல் விநய யுகிமெய்ப்  
பத்திரந் சிநேகியென் றுரைக்கும் பார்ப்பன  
உத்தமி நாலவரிங் குளாமற றொண்ணிலைச்  
சித்திர மாளிகை யகத்துச் செவவியோய்.

கைவரு தவநிலை யியற்றுங் கன்னியா  
தெய்விக சுருதிநன் குணாந்த செவ்வியர்  
மெய்வரு நாவினா விதேக முததர்போல  
ஐவரை யறுவரா யமைத்த வாருடா.

மற்றிவர் சீலமு மறைமெய்ஞ் ஞானமும்  
பற்றறுத தியோகுசெய் பரிசுந தெளளிதின்  
உறறறி யஃதுனக குறுதி யாமெனச்  
சொற்றுடன் யுகியை விளித்ததுச சொல்லுவான்.

அம்மகேள் நாசதே சத்த னுமிவன்  
நமமசீ யோன்மலை நணுகு மாசையால்  
இம்மலை யேறிவந் திடாப்பட் டெஞ்சியோன்  
செம்மையை யறிந்தினிச செய்வ செய்மினோ.

என்றினி துரைத்திட விசைந்து வைதிக  
நன்றிகொண் மடவரல் நம்பி யெங்குளை  
ஒன்றியிவ் வழிவர வுற்ற தென்னையோ  
இன்றெலாம் புலப்பட யியம்பு கென்றனர்.

தாயெனப் பரிவுடன் வினவுந் தையலாள்  
சேயுயர் மதிமுக நோக்கிச் செவ்விய  
தூயவன் றன்வர லாறு தொன்றுதொட்  
டேயவை சுருக்கினன் கியமபி னானரோ.

!

கேட்டனள் யுகியென் றுரைக்குங் கேதமில்  
வாட்டடங் கண்ணினள் மற்றை மூவரைக்  
கூட்டின ளிவனிலை குறிசு ணங்களைக்  
காட்டினள் கைநெலலிக கனியின் வாய்மையால்.

2

காரிகை யுகிசொற் கருத்தை யோர்ந்தவர்  
சீரிய னிவன்செயல செவவி தாதலிற  
கூரிய தவநிலை குறித்துப் பேசுதும்  
ஆரிய வருகவென் றழைத்துப் போயினார்.

2:

முன்பொரு பற்றிலர் முகங்கண் டோரிலர்  
பின்பெதுங் குறித்திலா பேணுஞ் செய்கையோ  
டென்புநெக குருகிததம் மினததொ டேற்றனா  
அன்பெதுங் கருதிடா தளிக்கு நீரதே.

2:

அறப்பெருஞ் சாலையை யடுக்குங் காற்பலர்  
புறப்பலே வெதீர்ந்தருள் பொழியுங் கண்ணினார்  
மறப்பரு நன்மொழி வழங்கி வாழ்த்தினா  
சிறப்பொடு பூசனை செயயுஞ் செய்கையார.

20

புவனபோ கங்களைப் புதைத்திட் டாத்தம  
கவனமுற் றருநெறி கடைபபி டிததவன  
உவகையோ டுபசரித துறவு காட்டுமத  
தவநிலை முதியரைத் தாழ்நது போயினான.

27

ஆங்கொரு சாபினி லழகு வீற்றிருந்  
தோங்கிய தவளமா ளிகையி னுள்ளுறப்  
பூங்கொடி மடந்தையர் புகுந்து புங்கவ  
ஈங்கினி திருக்கவென் றிருக்கை யீந்தனர்.

28

நன்றியோ டாசனத திருந்து நம்பனை  
ஒன்றிய சிந்தையோ டுவந்தி றைஞ்சினுன்  
துன்றிய வுபாதிதொக் கடர்ந்த சூழலில  
பொன்றிடா வகைதனைப் புரந்த துள்ளியே.

29

சம்பாஷணைப் படலம்.

அவ்வயிற் சிலதிய ரடுத்தங் கேந்திய  
திவ்விய பாணரீ ரருந்திச சிந்தையிற்  
கவ்வையின் றுயிருந தரங்கின் காட்சியைச்  
செவ்விதி னோக்கினன் நிகைத்துள் றுன்னுவான்.

புண்ணியங் குடிபுகப புதுககு மாடமோ  
கண்ணிய வருந்தவக கழகந தான்கொலோ  
தண்ணளி யுறைவதற் கியனற சாலையோ  
மண்ணுல கீறுததபே ரின்ப மாடமோ.

துறைதொறு மாரணத் துழனி தூயநாட்  
டிறைதிருப் புகழ்விளக கிரிய பாட்டிசை  
மறைமொழி வழாதமா டகநல் யாழிசை  
நிறையுமா லிதுவுமோர நிமல வீடுகொல்.

வெண்ணிலா வுமிழ்சுகை மிளிர்ந்த பித்தியிற்  
றிண்ணிய சுருதியிற றெளிந்த நீமைய  
கண்ணடிப படிவங்கள் ககன கோளத்தின்  
வண்ணமித துணையென வகுத்துக் காட்டுமால்.

மாயமில் லுளத்திடை வந்து தைவிக  
தூயவா வியினரு டுனனு மாறுபோல்  
மேயசா ளாரதொறும வீச மிவ்வகத்  
தேயவ ருடலபுள கேறத தென்றலே.

பொறிக்கெலா நலந்தரு புனித மாப்புலன்  
செறிக்குமாற் சிந்தனை தெருட்டு மாலற  
நெறிககெலாந துணையென நிலவு மானில  
வெறிக்குமா ளிகையிதை யென்னென் றுள்ளுகேன்.

இன்னண மதிசயித் தெண்ணி வேதியன்  
தன்னுளே யுவந்தன னிருப்பத் தண்ணளி  
துன்னிய முத்தவத் தோகை மாரவன்  
முன்னுற விருந்திவை மொழிகு வாரரோ.

அரசிளங் கோமகற் கன்பு செய்யுமெய்ப்  
பரிசுடை யையவெம் பக்க னீவரும்  
வரிசைபெற் றனமெனு மகிழ்ச்சி யுண்டெமக்  
குரைசெயுந் தரத்ததன் றுண்மை நூல்வலாய்.

தராதல விரகூணை சமைக்குந் தன்மைய  
புராதன சுருதிநன் குணாத புரதியோய்  
இராவுண வியையும்ட் டாக யாங்குழீஇ  
விராயுரை யாடுதம விழைவே னென்றனர். 38

ஆசறு மனத்தின ரன்பி னூற்சொலும்  
வாசகங் கேட்டுள மகிழ்நது வேதியன்  
பூசனை மொழிசில புகன்றெ னனைமீர்  
பேசுது மெனசுகது பெரிய நன்றென்றான். 39

அத்திற மறிந்தரு கமாந்த வானறமெய்ப்  
பத்தியாம பவித்திரை பவள வாய்திறந  
தெத்திற வெண்ணமற் றுனனை யிவ்வழி  
உய்த்தது புலப்பட வுரைத்தி யாலென்றான். 40

முருந்தறழ் மூரலாண் மொழிய முற்றுளந்  
திருந்திய மறையவன் செவளி தாமென  
அருந்தவத் தோய்பிறப் பவித்தை யேகுடி  
இருந்ததே சமமெமக் கிறைவன பாரிடம. 41

ஈசன்கோ பாக்கினி பெரிக்கும யானுறு  
நாசதே சததையென நெழுந்த நல்லுரை  
ஓசைகேட் டஞ்சியுள் னுடைந்து யங்கினேன  
பாசவெவ் வினைமிகு பார மாயிற்றால். 42

வழியறிந் தோடல னாயின மாண்டுகிர்  
அழிவனென றேருணா வகத்து னூன்றலாற்  
கழிவினுக் கிரங்கிநாட் கழிய விவ்வழி  
மொழிகவி சேஷுகன் முடுக்கி னுனென்றான். 43

### வேறு.

நன்று வேதிய மறைவியாக் கியானினன் மனையில்  
நினற துண்டெனி னிகழ்ந்ததென் னிகழ்ததென நீர்மை  
குன்று றுதபூங் கொம்புளள் வினவலுங் குறித்த  
மன்றில் யான்கண்டு கேட்டவை மறப்பரி தம்ம. 44

ஜென்ம சத்துரு வாயெமைக் கெடுப்பது தீரா  
வன்ம முற்றபேய் மற்றதை யடர்க்கநம் மாட்டுத்  
தன்ம ரகுகர் கிருபைதந தருள்வரித் தகைமை  
என்ம னத்திற ஆன்றிய தங்ஙன மெமமோய். 45

சம்பாஷணைப் படலம்.

நாம னுலயத் திடம்பெறு பாவமே நாளும்  
பரம நாயனகை மாறின்றிப பாஸிகுகும் கிருபை  
உரமு றுவகை துரந்திடு மென்பது முணார்தேன்  
வரம னேகர நுனிததுணர் மதிவலோய் மனத்துள்.

மற்று மேலேநாள் வருநடுத் தீர்வையின் மரபைச்  
சொற்ற னன்னொரு சொப்பனி கேட்டுளந் துளக்கம்  
உற்ற தென்னினு முடையவன் றிருவுளச் செயலான்  
முற்று மெற்கது பெருமபய னீந்தது முதியோய்.

நித்தி யானந்த மாடதது நிலவர மியத்திற்  
பதத ரோசிலா வெளளுடை பரிததுல வுவுதுஞ்  
சுத்த வீரனோ தூயவன வாயிலிற் றுன்னி  
முத்தி வீட்டினுட் புகுந்ததுங் கண்டவா முதிர்ந்தே.

உள்ளு றப்புசு வினார்தனெ னுத்தம குரவன்  
வள்ள லுததர மின்றென மறுததேனை விடுத்தான்  
எள்ள ரும்பல காட்சியிற் றெருட்டியென் றிசைத்தான்  
கள்ள மின்மறை வேதியன கனங்குழை யுரைப்பாள்.

உலங்கொ டோளிண யுன்னுளத் துள்ளதுன் னுரையாந்  
துலங்கு கண்ணடி மயலறக் காட்டிடத துணிந்தேம்  
நலங்கொண் மாசுகதது மற்றெதை யெதிரந்தனை நம்பி  
புலங்கொ ளத்தெரித் துரையென வாரியன புகல்வான்.

குருதி சிந்தியோர் குன்றிடைக் குரிசினம் மிளங்கோ  
பரிதி போலொளி கான்றுயிர விடுததிடும் பரிசைக்  
கருதி நோக்கின னேககலுங் கழிந்தது சும்மை  
சுருதி நூலவலாய் தோணிநா மூவரசு சூழல்.

ஆய காலையிற் பாவமன் னிப்பெனக் கருளி  
ஏய பேரடை யாளங்க ளிவையெனக் கீரது  
மீயு யர்ந்தவா னகத்திடைக் கரந்தனர் விராந்து  
கூய மெய்யடி யாருளங் குடிக்கொண்ட கோமான்.

கொள்ள ருந்தயில் கொண்டவர்க் கறிவினைக் கொளுத்த  
எள்ளி மூவருந் துயின்றன ரெழுந்தில ரெருசார்  
கள்ள மாரக்கத்த ரிருவர்வந திடையிலே கலந்து  
நள்ளி ருட்படு கவர்வழி பிடித்தனர் நயந்து;



அடர்ப்ப தன்றுநீ யஞ்சிடே லாளரீ யேறு  
தொடர்ப்ப இததவை யென்றுகா வலன்சொன்ன .சொல்லால்  
இடர்ப்ப டாதிவ ணிறுத்தன னன்றெனி லிருவர்  
பிடர்ப்பு றம்பிடித தோடுவல் பெறுங்கதி பிறவே. 54

பெண்ண ருங்கலத் தாயாமீர் பிணிபிழைத் தோடி  
உண்ணு நீரரசை யாற்றிரிந துலைந்தவோ ருழைக்குத்  
தண்ண றும்புனர் றடாகமொன் றெதிரந்தபோற் றமியேற்  
கெண்ண ருங்குணத திவ்வுழை லபித்ததிவ் விரவில. 55

சாவ தானிபே ருதவியின் றகைமையுந தழைத்த  
ஆவ லோடெனக காதரம புரியும தன்பும்  
நாவி னுலன்றென் னுளத்திடை நன்றிபா ராட்டித்  
தேவ தேவனைத துதிப்பலென றிசைத்தனன் செய்யோன். 56

இனிது வேதியன் வாய்மைகேட் டகங்களித் தெல்லாம  
புனித வாவிபி னருட்செய லாமெனப போற்றிக  
கனித னீர்மைபிற் கண்ணுளங் கசிர்தனள பத்தி  
வனிதை யவ்வயின் விவேகிமற் றிவவுரை வகுக்கும். 57

மக்க னேத்துணை மனைவியை மருவுசம் பத்தைத்  
தொக்க னேந்தவுன கிளைஞரைத துறநதுவான் வழியிற்  
புக்கு வந்தனை மற்றவற றிடைக்கிடை புகுநது  
சுககு கின்றவோ சிந்தனை செய்புதி யென்றான். 58

புந்தி மாதிது புகறலும புறத்தொடர் பெல்லாம்  
முநது வர்த்துபபின வேட்டுழல கினைவோரோ மூடச  
சிந்தை யின்றெனி னுமபழ வாசனை சிறிது  
வநது வநதுபோம விடுபட்ட வுசவின வடமபோல். 59

மாலே கண்டர வாமென மயங்கிப்பின் வாங்கும்  
சீல மாயொரு தீநகுறிற் றிகைத்தளந திருமபிப்  
போலி வாழ்க்கைபிற் புகவரு மாயினும் புகழோய்  
மேலை நாணடுத தீரவையை நினைத்துடன் மீளும. 60

நேர்ந்த தாற்பல சமயங்க ணிருவிசா ரத்தைச்  
சார்ந்தி டற்குளஞ் சாய்ந்திடி லெத்தனை தவறும்  
ஆர்ந்த நின்றையு மாமொரு முறையரு வருத்துத்  
தீரந்த பின்னதை விழைவது வோநர ஜென்மம். 61

சம்பாஷணைப் படலம்.

அறித்தம் பாவசந் தோடங்க ளீனெத்தம தன்றித்  
துனிததி றஞ்சதோ தயந்தரு மென்றருட் டிணையால்  
துனிதது ணாந்துபே ரினபலோ கததையே துதலித  
தனிதது தூல்வழி வரவொருப் பட்டனன் றக்கோய்.

இணைய யாவும் றொருபகூ மெம்பிரா னன்புந்  
தணையன் றண்ணளி யுமபுனி தாவியின றயையும்  
நிணையுங காலிந்த நீணிலத துறவினை நினைசகும்  
விணைய மென்னவா மீதென்றன் முக்கிய விநயம்.

என்று வேதியன் றன்னுளத் தியற்கையை யியம்பத்  
துன்றி ருங்குழற் சமதியென் றுரைபெறந் தோகை  
நன்று நின்கரு விழியென நயந்தவை சிலவீங்  
கொன்றி வந்தவோ வுன்னொடு முறையென வுரைப்பான்.

பச்சைப் பூகநின் றெழுசூலக் குரின்மொழிப் பாவாய்  
கொச்சைப பாமரக் குடிமையிற பழகிய கொடிய  
இச்சைப் பாடுகள சிறசில வெனனொடு மிச்சைநதே  
அச்சப பாடுக டருவன யாண்டுமென னகததுள்.

விதிவி லக்கிகந் துளுற்றுதல் விருப்பமின் றேனும  
விதிவி லக்கிகந் துளுற்றவ லோரொரு வேளை  
விதிவி லக்கிகந் திடுவன்யா னுயினும விதிதத  
விதிவி லக்கெலா நனறென விருப்புடன ரமிப்பேன்.

என்ற மாத்திரத் தையவுன் னியற்க்பா வேச்சை  
துன்று நனமனோ தத்துவ விரோதமாய்த் துளங்கி  
நின்ற தென்னிலவ் விச்சையை நிலவுற தடககி  
வென்றி யெவவகை வினோதனை விளமபுதி யெனலும்.

தாக்கி டப்படுகு சிற்சில வேளையிற் றமியேன்  
நீக்கு ணங்களவ் வமையைய மயலறத தெருண்டு  
நோக்கி லோபுதி னுயிரங் கோடிபொன் னொடியில்  
ஆக்கல் போலுமெய்ம மகிழ்ச்சியுண் டாமகத தணங்கே.

சுபாவ விச்சையைக் கெடுத்துவே ரெடுத்தறத துடைக்குட  
உபாய மைம்பொறி வாய்வழி புலனூற தொருங்கே  
கபாட பந்தனஞ் செய்வதென் பாரது கருதில்  
அபாவம் வாய்ப்பழக் கன்றியோர் பயனிலை யம்ம.

குருகி காட்டிய சிலுவையை நினைப்பதுங் கோதீஸ்  
சுருகி நூலையுய்த் துணாவதுந் துகிலேயுன் னுவதும்  
வருகி மததமா மகிமையை மதிப்பதுஞ் சபாவர்  
தருது ரிசையைக் களையுமெய்ச் சாதன சதுஷ்கம்.

தீய சிந்தையைச் செகுப்பதுஞ் செம்மையிற் றிறம்பா  
மாய மற்றநற் கிரியையை வளர்ப்பது மயங்கி  
மேய சோதனைக் கெதிருற விறல்தரு வதுமெற்  
கேய வத்தகு சாதன சதுஷ்கமே யென்றான்.

ஆரி யன்சொலக் கேட்டலு மாரண விவேகி  
சீரி தாமெனச் சிந்தையுள் வியநதுநீ சீயோன்  
மேரு மாமலை யாத்திரா வினோந்ததென் விருப்பங்  
கூரி யோயெது குறித்துள கூறுதி யென்றான்.

இலகு வாண்மதி முகத்தினு யென்னுயிர்த் தோழர்  
உலகெ லாமுயக் கொண்டவர் வினைச்சுமை யொழித்தோர்  
அலகி லாமகி மைப்பிர தாபமோ டாங்கு  
குலவி வீற்றிருத் தலைககண்டு களிப்பதோ குறிப்பால். 7

இம்மை யெயெனை யீடழித் திடுபல விடுக்கண்  
வெம்மை மிக்கபல் வேதனை விடயங்க ளெதுவும்  
அம்மை யிற்புகா தழிமர னாமுமலை யாங்கு  
செம்மை சோமதி மற்றிதோர சிரதனை தெரிநீ.

பிணங்கு றுமனப் பெருந்தகை யவரொடும பிரியா  
திணங்கி வாழ்வது மெம்பிரா னடி சிரத தேரதிக்  
குணங்க னைப்புகழ்ந தேரத்தியின் னிசையொலி கூட்டி  
வணங்கி நிற்பது மெனக்குள மறறொரு வாஞ்சை.

இத்த கைப்படு திடவிசு வாசத்தை யெனக்குள்  
உய்ததீம மட்டுமா தரித்துநின் றுறுதுணை யாகி  
எத்தி மத்தினும பாதுகாத தளிப்பதெம மிறைவன்  
விதத கப்புனி தாவியின் செயலென விண்டான்.

சீர்மை யுற்றமெய்க் கிறிஸ்தவன் றிடவிசு வாச  
நீர்மை யுற்றறிந் தாமிது நிண்ணய மென்னாக்  
கூர்மை யுற்றநல் விவேகியுட் குதுகலித் திருப்ப  
நோமை யுற்றசி நேகிமற் றின்னன நிகழ்த்தும்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

ஐய மின்றற வோயுனக் காத்தும் வாழ்வு  
கைய தாயதெம் மாண்டகை கருணையி னழைப்பும்  
வைய ரகுகன் மலரடி யாட்கொண்ட மாண்புந  
துய்ய வாவிநல் காரருட் பெற்றியுந் துணியில.

மண்பி சைந்தருத் தாரஞர் மலிந்தபோ தத்துங்  
கண்பி சைந்தழு சேய்க்குளங் கசியுமோ தாயின்  
பண்பி சைந்தநம் பரமபரன் பத்தபா லனததை  
நண்பி சைந்தினி தாற்றுமா றறிந்தன நலலோய்.

அரிய மிதநிர விங்கிது நிற்கநின் னன்புக்  
சூரிய காதலி மககண்மற் றுளாகொலோ வுளசேற்  
பிரிய விட்டுணைப் பிரிந்தவண் டரிப்பதென் பிரமை  
தெரிய விள்ளுதி யென்றனள் சிரேசுயாந தெரிவை.

வினவு வாசகங் கேட்டலும் விம்மிருட் டியிர்த்துக்  
கனவு போன்றதெங் காமிய வாழ்வெனக கருதி  
வனவி ழித்துணை நீர்முதத முகுத்திட மறைதேர்  
பனவ னுளளுடைந் துருகிமற் றிவ்வுரை பகாவான்.

குணங்கு லாவிய சூயிற்குரற் கோமள வல்லி  
மணங்கு லாவிய மனைவியோ டிரிரு மைநதர்  
நிணங்கு லாமுடற் சூயிரென வெனக்குளர் நிகழ்த்தில்  
கணங்கு லாவிய கிளைஞரும் பலருண்டு கண்டாய்.

புலைநி ரம்பிய நிருவிசா ரத்தொடு புணாந்த  
அலைநி ரம்பிய சுடற்புவி முழுவது மவிககும்  
உலைநி ரம்பிய கனவின்வா னுகுதழ லென்னுக்  
கலைநி ரம்பிய கட்டுரை தெரிததனைன் கவன்று.

உலக வாழ்க்கையை யுறவினை யூர்ப்பழக் கத்தை  
அலகை மார்க்கத்தை யழல்விட வரவென வஞ்சி  
விலகி யென்னொடுந திருமியிம மெய்வழி பிடித்தற்  
கிலகு நன்மதி படைத்தில ளென்மனைக் கிழத்தி.

மறுவி லாமதி முகத்தினாய் மைந்தரோர் நால்வர்  
சிறுவர் சொன்மதி தெருண்டிடா நன்மையிற் றிறம்பி  
உறுவ தாயசிற் நிற்பவுல் லாசமே யுவப்பர்  
நறுவி தெள்ளிவெங் கடுத்தழை நயக்குமாப் போலும். .

பொறுமைத் தெய்வவேந் தானையைப் பேணலர் புகுதும்  
மறுமைச் சிந்தையோ சறநில ரிகத்தறு வாணார்  
குறுமைத் தென்பதுங் கொள்ளலர் குவலய வாழ்வின்  
சிறுமைப் போகமவேட் டிழல்வரெம மூர்வரு சிதடர்.

பாபத் தைப்பர நீதியைப் பகர்நடுத் தீர்ப்பின்  
ஆபத் தைக்குறித் தறிவுறுத் தானில லருளாந  
தீபத் தைககெடுத திருடபடு தீவினை யீடடிச  
சாபத் தைப்பெறச சதோதய முயலவரச சழக்கர்.

தெள்ளி தென்மனை மக்களைத் தெருட்டிய செஞ்சொல்  
உளளி லங்கணை துக்கதீம பாலினை யொத்த  
வள்ளி யோயெமாக் குரைத்தசொல் வல்லுளி மதியா  
தெள்ளி யிட்டநித திலததையொத துளதுகா ணிசைக்கில்.

சொற்ற தோர்நதிலர் வடித்தகண் ணீரோடு சும்மை  
உற்ற டைநதமெய் வருத்தமும் விடுததநெட டுயிர்ப்புஞ்  
சற்று நோக்கல ரிகழ்ந்தன ராதலிற நமியேன்  
முற்று நீத்துவந திவவழி பிடித்தனன் முதியோய்.

கறுத்த சிந்தையர் மடமையாற் கனன்றுவர்த் தெள்ளி  
வெறுத்தெ னைப்புறக் கணிததன ராயினும் விமலன்  
ஒறுத்தி டாதவாக் குண்மையைத தெரித்தறி வுறுத்திப்  
பொறுத்தி ரகூணை நல்கமன் ருடுவல புகழோய்.

ஆக்கு தீவினை யருவருத் தருகமென் மனமும்  
வாககுஞ் செய்கையு மாறுகொண டனமனை மக்கள்  
போககி னுககெனை யாதலிற் பொருநதல ராகி  
நீக்கு மாறொருப பட்டனா நிகழ்ந்ததீ தென்றான்.

கனித னீர்மையன் வாய்மையிற் கனன்மெழு கென்ன  
வனிதை யுள்ளநெக் குருகினண் மறைமொழி யாய  
புனித வித்தவன் புநதநன் புலத்திடைப் பொருநதி  
இனிதி துய்த்தவான போகத்தை வியநதன ளியமபும்.

பன்னு வேதபா ராயண பரனொரு மைந்தன்  
என்னி யித்தமே தினியுமைப் பகைத்திடு மேனும்  
பின்னி டாதுசான் ருருதிர் பேதுறீ ரென்ஞ்சு  
சொன்ன வாசக முண்டதம் குண்டுகொல் சோரவு.

சம்பாஷணைப் படலம்.

அன்று வேதநன் னூனெறி கடைப்பிடித் தாபேல்  
மன்று னேபுரி நற்கரு மத்தினால் மனது  
கன்றி வெஞ்சினங் கதுவியங் கவன்றனைக் காயீன்  
கொன்று தீர்த்தன னிதுவன்றோ குவலயக் கொள்கை.

திகழு நூன்மதிச் செவ்வியோய் செவ்விய ரென்னப்  
புகழு வாராகன்று நந்தமைப் புறக்கணித தெளளி  
இகழு வாக்குநன் றியற்றலே நங்கட னென்றும  
அகழு வாராகுநன் றுற்றுமாற் றூரணி யைய.

தாயைத் தந்தையைத தாரத்தைத் தன்றுனைத் தமசைச்  
சேயைச செல்வத்தை வெறுத்தாயா ஜீவனை விரும்பி  
மாயைக் கீடழி யாதுநல் வழிபபடு மாண்பே  
பேயைத தாக்கிய பெருந்தகைக் காட்படும் பெற்றி.

காவ லன்பெருங் கருணையிற் கரையில்பே ரின்ப  
ஜீவ நன்மையைத தெரிந்தனை மறறிதற் சீரி  
தாவ தென்கொலோ வினனுமவ் வாண்டகை யருளால்  
வீவி லானந்த பதவியும் பெறுகுவை மேலோய்.

தேச மலகிய சிற்சுண லயதிரி யேகர்  
ஆசி மலகுக வனவர தழுமுனக் சென்னுப்  
பேசி யன்பினுற் பிறங்குமெய்ப் பததியை நோக்கி  
ஆசி லாமனத தனாகுகு ளஞ்சலித துரைப்பாள்.

6 வ ரு

அருந்த வுத்தெழில் பெற்றமெய் யாரணி  
திருந்த வாரியன் செபபிய தோந்தமை  
பொருந்து மனபகை காக்கினற புண்ணியப்  
பெருந்த கையருட் பெற்றியைக் கண்டனம.

அன்னை யுண்டுசின் னேரம முதுணற்  
கினனு மாவிக்கி னியசம் பாஷணை  
பன்னு துங்கிறிஸ் தன்புப முத்தவா  
றுன்னு துங்கருத தென்னென வோதினாள்.

இதுசி நேகியி யம்பலு மேந்திழை  
மதிம டற்கையென் வாளுசையு மீதென்றாள்  
புதுவி ருந்தின னும்கிழ் டுத்துடன்  
அதிந. லமடி யேற்கம்மன் மீரென.

ஒன்று வேண்டுவ லுன்னத கோமகன்  
மன்றி ரகைமுடி டித்தவ ரம்பினில்  
அன்ற டைந்தவ ரும்பெரும் பாட்டினை  
இன்றி சைக்கமன் றுடுகின் றேனென்றான்.

பத்தி யென்னும்ப வித்திரை பாங்குளார்  
சித்த மும்மவா செப்பிய சீர்மையும்  
உய்த்து ணர்ந்துள்ளு வப்பொடு மொள்ளிய  
வித்த கக்கனி வாய்மலர் விண்டனள்.

எம்மு யிர்த்துணை யீரிறை வன்றொரு  
செமமல் மேயசி லுவையின் பாடுகள  
மம்மர் நீங்கிய வானவாக் காயினும்  
அம்ம சொல்லிய ளவிடற் காவதோ.

தரையில் யாவரும் பாவிகள் தண்டனை  
நிரைய நித்திய மாநடு நின்றவர்  
ஒருவ ரேயொருங் குத்தரித தார்சிறு  
வரையில் யாவரூ ரோவைவ குப்பரே.

பாரை வானப்ப ரப்பைப்ப ரவையை  
வீரை வாலுகத தையள விட்டிடுஞ்  
சீர ராயினும் ஜேசுதத ரித்தவக்  
கோர வாதைகு ணித்திடற பாலரோ.

வாக்கொன் றிற்குளில் வையம டக்கிய  
கோக்கு மாறனல லால்லிக்கு வலயந்  
திக்க நின்றசி னக்கொடுந் தீத்திரள  
ஆக்கை மீதுத்த ரிக்கவல் லாரெவர்.

பாழி யம்புவி யுய்யப்ப ரன்சுதன்  
வாழி மேனிவ தைபுண்ட நீாமையை  
ஊழி யூழிநி னைத்தமு தொண்கணீர்  
ஆழி யாகவு குபடினு மாற்றுமோ.

வையம் விண்டிடும் வான்கதிர் மாய்ந்திடுஞ்  
சைய முந்தக ரும்தலை சாய்ந்தெனில்  
ஐயன் மேயவ வஸ்தையை யாய்ந்துரை  
செய்ய யானொரு சின்மதி யோதரம்.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

நாய கன்புனி தாத்துமம் நைந்ததும்  
மீயி ரத்தவெ யர்த்துளி வீழ்த்ததும்  
ஏய தின்னண மென்றெடுத் தோதவாய்  
ஆயி ரம்மிலை யாயுவு மற்பமால்.

பெருகு மன்பிற்பி ணித்தவப் பெற்றியை  
உருகு முள்ளத்திர் யானுரை செய்வதற்  
கருகி யல்லென்மற் றுயினு மாவியின்  
திருவ ருட்கொட றிநதன செபபுகேன்.

என்று பன்னியி கபர சாதனம்  
நன்று ணர்ந்தந லங்கிளர் பத்தியாந்  
துன்றி ருங்குணத் தோகைதன் சிந்தனை  
ஒன்றி யீசன ருட்டுணை யுன்னுவாள்.

சம்பாஷணைப் படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

(ஸ்தோதகிரம்.)

அகில லோகமப டைத்தளித் தன்பினூற்  
சகல மன்னுயி ருங்கதி சாரந்துய  
மகவை நலகிய மாண்புறு தாதையாம்  
பகவ னுக்கித யாஞ்சலி பண்ணுவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ்ந் தீடேறப் பரலோக வாசிகளுந் குவகை யேற  
அலகையுளந் திகிலேற வகண்டபரி பூரணனா ரருண்மெய் வாக்க  
விலகிலதாய் நிறைவேறத் துதியேற நரவுருவாய் விளங்கி யன்ப  
சிலுவைமிசை யேறியமெய்ஞ் ஞானஞ ரியனடியைச் சிந்தை (வாம்.

வேறு.

துனிதரு வினைமுனி தூய சிந்தனை  
கனிதர நன்னெறி கடைப்பி டித்திட  
இனிதுவந் தடியவ ரிதயத் தென்றும்வாழ்  
புனிதநல் லாவியைப் போற்று வாமரோ.



வேறு.

காவனத்திலே நிசியிடைத் தனியிருந் துலகெலாங் கதிசே,  
ஜீவனைககொடுத் திடவரு திறநினைந் திரத்தவேர்த் துளிகிந்;  
ஆவி யிற்கொடுந் தயாமுந் றையருக் கபயமிட் டதுமந்நா  
தேவ மைந்தனூர் சகித்தவே தனையுமென் சிந்தைவிட் டகலா

முக முண்முடி முடித்திட முனிவுற முகசரோ ருகப்போத  
நேச மோடுபே துருமனந் கசந்தழ நோக்கிய நெடுங்கண்ணு  
தேச குன்றிவெந் குருநிரீ பொழிதரு செய்யமே னியுமெ  
ஏச நாயகன் றிருவடித் துணையுமென் னிதயம்விட் டகலா

பாவி யென்றெனக் குணர்த்திய கருணையும் பாவநா சனைக்கா  
ஏவி யெண்ணையந் கவாவயி னடத்திடு மிருந்திற மையுமெறகா  
ஓய்வி லாதுபி தாவைமன் றுடலி லுற்றெழு பெருமூச்சுந  
தேவ ஆவியின் புனிதமாச் செயலுமென் சிந்தைவிட் டகலா

வேறு (திருவிருது)

மாக வேந்தற்கு மானத பூசனை  
ஓகை யோடளித தொண்பொன்வள் ளத்துறு  
பாகு குத்தப ரிசெனப பததியாந  
தோகை யின்னன சொல்லுதன மேயினுள்.

கோட்ட மின்மனத தீரிளங் கோமகன்  
தீட்டு மானிடம யாவையுந தீசசிறை  
மீட்டு மேக்குயர் வீட்டுல கதநினைக  
கூட்டு வானுறற வாதைகு றிககொளில.

மற்றை நாண்மனு மக்களி ரகூனை  
முறறு மென்றுமு னிவின்றி முற்படும  
அறறை நாளிர விலலடி யாரொடும  
உற்ற ருநதினா நல்விருந தோரமனை.

மருந்தெ னத்தகு மந்திர வற்புத  
விருந்த ருநதமவ வேளையில வித்தகந  
திருந்து சிறசில திவ்விய போதனை  
பொருந்து மாறுபு கன்றனர் புண்ணியர்.

உந்து தண்ணளி யாலுல கத்திடைத்  
தந்தை தன்னைவி டுத்ததூந் தாமவரு  
விநதை யுநதிரு வுள்ளமவி ழைந்திடும  
அந்த ரங்கம வனிகக ளித்ததம.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

விதிவி லக்கின்ச டலாவி சும்புதோய்  
மதிவி ளக்கிற்பொ ருத்திய மாட்சியுங்  
கதிபு குத்துமெய் யன்பின்க னிதருஉ  
முதிரு மெய்விச வாசத்தின் மொய்ப்பதும்.

கால முற்றுங்க டவுள்க ருத்தினுக்  
கேலு நற்கரு மங்களி யற்றிய  
சீல மும்பரி விற்பெரி யச்சொலி  
மேலும் விள்ளுவா ஞானவி ரோசனன்.

சருவ வல்லதி ரித்துவ தற்பரத்  
தொருவன் யானொரு மூவரொன் ருயுள  
நிருவி கற்பநி லையைவி சுவசித்  
தொருவு கிற்கிவி ரேலெமக் குள்ளுளீர்.

தொள்ளை மாநில மெங்குந்து ருவிநீர்  
விள்ளு மின்சுவி சேஷத்தின் மெய்ம்மையைக்  
கொள்ளு மாலுல கம்பகை கொள்ளினும்  
வள்ள லாரருள் வாய்க்கும லங்கலீர்.

சொற்ற வென்னுரை யுட்கொடு தூநெறி  
பற்றி மெய்ம்மைப காந்திடு சான்றிராய்  
நிற்றி ரென்னிலந நின்மல வீடடைந்  
துற்றெ னோடரு காசனத தோங்குவீர்.

எண்ட ரும்பர லோகவி ராஜ்ஜியத  
துண்டு பற்பல தானமங் குற்றியான்  
ஒண்ட லநதெரிந் தும்பொருட் டன்பினீர்  
கண்டு மீள்குவ னெஞ்சங்க லங்கன்மின.

அழிவி வினபவு லகத்தை யாக்குமெய்  
வழியு மாசறு சத்திய மாண்பதும்  
ஒழிவி னிததிய ஜீவனு முண்மையா  
மொழியின் யானல தின்றிகை முன்னுமின.

என்னில வேறல ரெந்தையு மெந்தையார்  
தன்னில் வேறலன் யானுமித் தன்மையின்  
மன்னு மென்னைம யலறக் காண்டலே  
உன்ன தேசனைக் காண்டலென் றுன்னுமின.

அடுத்தநான் கெடுபபனென் றறைந்த சூழ்வினை  
முடித்திடுந் தருணம் தெனன முன்பணங்  
கொடுத்தவப பதிதகைக் குறுகி னன்கொலுங்  
கடுத்தறு மனத்துயு தாசென் களவனே, 36

துன்மதி போயபின் சூழ்ந்த தொண்டாக்கு  
நன்மதி சிறசில நவிறந் நாயகன்  
தனமனத் தெண்ணிமேற் றதமபு மன்பினூற்  
கனமனங் கரைநதிடக கழறு வாரரோ. 37

மனுமக னூற்பிதா மகிமை யோங்கலால்  
நனிவிரை தவனுக்கு மகிமை நல்குவார  
இனியொரு சிறுபொழு திருப்ப னுமமுடன  
கனிவொடும பின்னெனைக கருதித் தேடுவீர். 38

மககளே யான்செலு மிடத்து வந்துநீர்  
புககிடக கூடிய தனறிப போழ்திலே  
மிக்கவன் புடையராய் விளங்கு வீரெனிற்  
றககவென் சீடரென் றறியுந் தாரணி. 39

ஆதலா லொருவரி லொருவ ரன்புகூர்  
தேதமில் குணத்தரா யிருமி னீண்டுநும  
மீதுநா னேசத்தை விளைத்த வாறுபோல  
ஈதொரு கற்பனை யியமபி னேனென. 40

மூண்டெழு துயரினான் முடுகிப் பேதரு  
ஆண்டவ வெங்குநீ ரணிகள் றீரென  
வேண்டிட வினறலை மேவிச சில்பகல  
மாண்டபின் பற்றுவை மனக்கொள் வாயென்றார். 41

ஏனுமைத் தொடர்ந்திடெ னினறென் ஜீவனை  
நானுமக் காகவே நல்கு வேனெனத்  
தானுடைப் பலத்தையே சாராநு பேசலும்  
வானவா கோமகன மறுத்துங் கூறுவாரா. 42

நின்னுடை ஜீவனை நீக்கு வாய்கொலோ  
எனனுடை நிமித்தமா யிடங்கொ டாமல்யான்  
துன்னிய பசாசினைத் துரந்தென் றந்தையை  
உன்விச வாசநன் றுரக்க வேண்டினேன. 43

உரப்படும் பின்னர் டீ யுன்ச கோதரர்  
 திரப்படு மாறுசுந தனைசெய் வாயென  
 நிரப்பினர் பேதுரு நிலைக்கப் பூமிசைப்  
 புரப்பது கருதிவந தனைநத புண்ணியா. 44

கேட்டவன் றன்பலக் கேடு ணார்ந்திடான்  
 மீட்டுமும முடன்சிறை மேவு வேறலை  
 நீட்டுவன் சாவினு மெனததன் னேசததைக  
 காட்டினன் வருவது கருது வாரெவா. 45

ஆவது கருதிய வமலன் பேதுரு  
 சேவலின் நிரவிலே தெருளக கூவுமுன  
 மூவிசை யெனைமறு தலிபபை முறறுநீ  
 மேவுறு மெய்ம்மையை விளமபி னேனென்றா. 46

இன்னண நிகழ்வுழி யிருந்த சீடருந்  
 தன்னிக ராயதற் பரணுந தமமுனம  
 மன்னுபஸ் காவெனு மறியைத துய்த்துமே  
 முன்னிய மப்படி முடித்திட் டாரரோ. 47

வேறு

பொங்குபர மானந்த நமக்கருள வநதமனுப் புதல்வர் தாமே  
 செங்கரததா லப்பமெடுத் ததைப்பிட்டுத தோத்திரித்துச் சீடாக்  
 துங்களுக்காய் மாணத்துக கொப்புவிக்கு மெனதுடலீ தென்னை யுன்  
 தங்கிடுநீ ரிந்தவகை யியற்றியெனக் கருணையொடு சாற்றிப் பின்  
 [னும். 48]

இனிமைதரு பழரசபாத் திரமேந்தி ஸ்துதிசெலுத்தி யிதிலே நீங்கள்  
 அனைவீரும பருகுமின்மற் றிதுபுதிய வுடம்படிக்கைக் கமையச சிந  
 [தும்  
 எனதிரத்தம் பாவமன்னிப் பிதனூலே யுண்டாகு மினியிப் பானந  
 தனைநுகரே னென்பரம தந்தையிராஜ ஜியந்தனினீ சாரூ மட்டும. 49

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்தன் புருவாக வெழுந்தருளி யேசு நாதர்  
 ஒன்றியதம் மடியரொடும் பாவிசைக் காயிரங்கி யொருபே ருன  
 தன்றிருமைந தனைக்கொடுத்திவ் வளவாக வுலகிலன்பு சாராத தேவை  
 நன்றுநினைத் தேத்தியொரு தோத்திரகீ தமுமிசையாய் நன்றி  
 [ராடல். 50]

பரசமய விருளகலச் சுவிசேஷ விரிகிரணம் பரப்பி நின்ற  
 இரவியெனுந திருசசபையி நிலையாக வழங்கிவரு மிரண்டு ஞான  
 வரமிஞ்சாக கிரமெநதின் முன்னதுஞா னஸ்நானம மற்றொன் நிந்தப்  
 பரமவிருந தாநமது பரமகுரு வேயிவையேற் படுத்தி னாரே. 51

முந்தறஞா னஸ்நான மடைவாதிருச் சபைபுகுவோர் முறையி  
 [னின்று  
 பந்தமணு காநபரா பன்மதலை யெமமுடைய பாவந தாங்கிச  
 சநதினாசெங் குருதியுயிர விடுத்தனரென் றுளநினைந்து சிந்தை  
 [யன்பால  
 நைநதுருகி விசவாசத தூனறிநின்பா நற்கருணை நயந்துட் கொள  
 [ளில. 52

வேறு (பிராத்தனை)

ஒலிகட லுலக மெல்லா முயாபர கதியிற ரேர  
 மலிதரு கருணை யாலே மானிட யுருவந தாங்கி  
 மெலியராய் வந்த மேசி யாதிவை விளமபிப பின்னா  
 நலிவுறு மடியாச காசச செபத்திலே நாட்டம வைத்தாரா. 53

வேறு.

ஆதிமத யாநத ரகிதநிஷ் களங்க  
 வநாதியை யருடபெருங் கடலை  
 ஒதுதற் கரிய மூலத்த துவததை  
 யொப்பற யுயாபாரு சுடரை  
 வேதநா யகணைத தமிழினிரு விகற்பாய்  
 விளங்கிய விபுதாதம பிராணைக  
 காதன்மீ தூரச சிந்தையு னினைநது  
 முதுமறை கனிந்தவாய் திறந்தாரா. 54

தந்தையே நேரம வந்தது நீநூந  
 தனையனுக் களித்தவ ரெவரும  
 உய்நதிட நிதய ஜீவனை நல்கு  
 முரிமையை யருளினீ ருமையும்  
 மைந்தன மெனைபு மறிநதுகொள வதுவே  
 மாசறு நித்திய ஜீவன்  
 எந்தையே முன்ன முமிலெனக் கிருந்த  
 மகிமையை யீந்திட வேண்டும். 55

எனக்குள யாவு முமக்குமற் றுமக்குள்  
 ளனவெனக் காதலி னிவாதாம  
 எனக்குரீ ரளித்தோ ராயினு முமக்கே  
 யுரியவ ரிவராயிவ் வுலகிற்

றனிக்கவிட் டெம்பால வருகின்றேன் பரம  
தந்தையே யீங்கிவா நமைப்போல்  
இனிக்கலந திருக்கத திருவருட் டீணைநீ  
ரீந்திடப பழிசுகின் றேனே.

56

சொற்றமெய் வசனம பிழையுற வண்ணந  
துன்மதி படைசதுளா னன்றி  
மற்றிவா தம்முள் ளொருவரு மிதய  
மருண்டுகே டடைந்திடா ராக  
இற்றைஞான் றளவு முமதுரா மததீற  
காததனன யானபிரி தருணம  
உற்றதா லெனனி லிவாமனத துவகை  
யுதித்திட விவற்றையீண் டொத்தேன்.

57

நலனுறு முமது திவவிய வசன  
மிவாககியா னலகலி னெனைப்போல  
உலகிய லிகநது நீததன ரதனா  
லுவரிநீக கடலபுடை சூழும்  
நிலவிய லுடையார் மிகப்பகைக கின்றா  
நெருங்குபொல் லாங்கினின் றென்றம  
வில்கமெய் நெறியில வழவுற திவகை  
காததருண மிகத்தர வேண்டும்.

58

முன்னமில் வலகி லென்னைநீ விடுதத  
முறைமைபோல யானுமீங கிவரை  
இநநிலத தனுப்பு கினறன னதனா  
லிவாகசூம தரியமெய்ப் பொருள்கள்  
மன்னுதெய் வீக முறுமபர மாதத  
வசனத்தாற் பரிசுத்தம் வழங்க  
என்னையே யுமக்குச சமாப்பணரு செய்தே  
னிரங்கியாண டருளுக வெந்தாய்.

59

பேதமற் றொன்றாய் நாமிருத தலைப்போற்  
பேசுமித தொண்டாவாய் மொழியாற்  
பூதல் மாந்த ரென்னைநீ விடுதத  
புதுமையைப் புகற வுணர்ந்து  
போதமுற் றென்னின் மெய்விச வாசம  
பொருந்திநம முட்கலந திருக்கத  
தாதையே யுமது கிருபையீந திடற்காய்த  
தமியன்மன றுடுகின் றேனே.

60

அகிலலோ கங்க ளமைக்குமுன் னென்னி  
 லன்புகூர்ந் தையரீ ரளித்த  
 மகிமையை ரீரெற் சூதவிய விவர்கண்  
 மயக்கறக கண்டுகண் களிப்புற்  
 மகமகிழ் வெய்தற் கியானினி திருக்கு  
 மத்தலத தென்னெடு மமாந்து  
 தகவுட னிருக்க வேண்டுமில் வருத்தி  
 தரித்திருக கிணறதென் னுளததே.

61

வையக மறியா தும்மையா னறிவன  
 மற்றிவா தாமுமீங் கென்னை  
 ஐயரீ வரவிட் டதையுநன கறிந்தா  
 ராதவி னரியவும் மனபு  
 மெய்யுற வென்னில் விளங்குதல போல  
 விவருளும விளங்குக வென்று  
 தெய்வமாக சூமரன் வெளிப்படை யாக  
 ஜெபித்தனா சிந்தனை யுருகி.

6

வேறு.

தாதை யார்திருமு னைப னிரதுகத னின்ன வாறுபல தண்ணறு  
 போத விழ்நதுமது வார்ந்தெ னபபுனித வாய்தி மந்தினிய புத்தாரை  
 ஒதி மாண்டவு யிராக்க ணங்கடிரி பேசு நாதராயு ளத்தானி  
 ஆத ரத்தொடுஜெ பிக்கு மாறிதனை மாதி ரிக்கருள்செய் தாரரோ. 6

துருவ மீனின்வழி துருவி நண்ணுவர்தி னைக்க டற்றுறைம ரக்கல  
 தருவி னைஞரருண் மூர்த்தி சிந்தனையை யமுத வாக்கையவர் செய்  
 [யு  
 கருதி நீக்கமற முன்னர் வைத்துவில காது நன்னெறிக டைப்பிடித்  
 துரிமை சேர்பரம பதம டைந்துநனி யய்வ ருத்தமகி றிஸ்தவர். 6

தணிந்தி டாதுபரி சுத்த வாவியன மற்கு பத்தர்கள்ச தோதயம்  
 பணிநதி மும்மிய கார்மு கத்தைநனி பற்றி யன்புநெடு நாணியு  
 அணிந்த ருஞ்செபமொ ழிக்க ணைக்குநம தாண்டை செங்குருதி ட  
 [ட்டியு  
 டுணிந்து பத்திவிசு வாச மாம்பெரிய தோட்ப லங்கொடுதொ டுத்த  
 [மே. 6

நெட்டு யிர்ப்புவிசை மூட்டி யுன்னதநி லத்து லாவுபரி சுத்தரு  
 சிட்ட ருந்தொழுபி ராணி ருஞ்செவீதொ னைத்த ருட்டிருவு ளக்கட  
 துட்ட துமபிநிறை கருணை மாநறவு குக்க வெய்துமகி மோங்கவ  
 மட்ட ருந்தியன வாத யின்பமெனு மாண்க ளிப்பினிடை வைகு  
 [வா. 6

அழிம்ப னேவுகன லஸ்தி ரங்கனைய கற்று கேடகமெவ் வுலகமுந்  
தொழுப ராபரன்வி ருமபு கின்றபலி துய்ய ஜீவநதி நீதருந்  
செழுங்கு டம்பரமநாய கன்றிருமு னஞ்செல் தூதுசெய்ப வங்களால்  
அமுதகு கின்றவித யததுணின மெழுநல்லாவி தநதஜெபமாமரோ. 67

ஆன்ம ரக்ஷதனை நீயி னைந்தனைகொல கேள்பி தாவொடரு ளாளரிம்  
மாணு வேலரையு மறிதி யென்றுநசி யாத ஜீவநிலை மருவுவாய்  
ஞான தேசிகன வின்ற வாய்மையிலி தனறி வேறுவழி நாடுதல்  
கான லமபுனலெ னதது ணிரதடவி யோடி யெய்ப்பதக டுகுமால. 68

முத்தி வீடுபெற நிதத மானவொரு முத்த னைப்பாவு முத்தம  
பத்தி யொன்றமைபு மெனப ரண்ணலபரி சுத்த நீதியது பாளமையை  
உய்த்து னாரதறிவு றுத மாநகரிலி தெனனை யாழிநடு வுற்றுமுன்  
றெய்தத வநதகன தெத நறபுனைவி தெதி ருங்கனாயி துபபடே. 69

நாச மேதருபொ லாத பாதகந யநதி யற்றியப சாரன்யான்  
நச னுபவந ராதது மங்கனையெ ரிககு மங்கியினி யெனசெய்கேன்  
ஏச வேயெனது பாவ நாசருயி ரீந்த வாளவிவ ரென்றறிந  
தாசை யோடுவிச வாசி யாரைந காக்கி னிப்புழுவ யினறிடும. 70

எவன்ற னைக்கொடிய பாவி யென்றுளமி கக்க சந்துதுய ரெய்துவான்  
எவன்ற னக்குவரு தேவ கோபவழ லஞ்சி யோடவகை யெண்ணு

[வான்  
எவன்ற னக்கழிவி லாத முத்தநில மெய்து மிச்சையதி யைநதுளான்  
அவனகி றிஸ்துவிவிலமெய யனபு கூர்நதுவிச வாசம வைததிடில டுக்  
[குமே. 71

நாயி னுங்கடைய பாவி யேனையெரி நக வாயிலுந டுகுமம [ருள்  
பேய்கொ டுகையிலு நினறி முத்தழிவில் பேற ளித்தபெரு மான  
தாரி னுஞ்சதம டங்கு நேயமுறு தறப ரன்சாண மனறியென்  
வாய்ம றநதுகுநி யாது சென்னியுமவ ணங்கி டாதிறுதி வரினுமே. 72

வேறு (ஒலிவமலை)

மன்ப டைக்கொரு மருநதுமாய் மருநதென வருநதும  
அன்ப ருககழி யாதபே ரினபமு மாகி  
என்பு ருககிடுங் கருணையா னேகநா யகரா  
முன்பி ராரத்தனை செய்தபி னிகழ்ந்ததை மொழிவாம். 73

கத்து ருத்தவக் கடவுள்ள சுறபனை கடநது  
சுத்தி ருத்தவ மாகிய சாரணி யோககு  
மித்து ருத்தவம் பூண்டுள மேசியா தமது  
மத்தி யத்தொழி லாலவருந துயரெலா மதித்தே. , 74



புனித நீதியும் பரமகா ருணியமும் பூதத  
முனைவ னின்னருள் வேண்டுவான் முழுதுண ரகத்தில்  
நினைவு கொண்டொலி வாசலச் சாரலி னின்ற  
புனைம லாததடஞ சோலையை நோக்கினா போனார். 75

ஊசி நூலென வுடனிழ லெனப்பிரி வின்றி  
ஆசை யோடுபின றெடாநதிடு மடியரோ டமுத  
வாச கம்பல பேசியிம மானுவேல் மலினக்  
காச றும்புனற் கீதரோ னுற்றையுங் கடநதரா. 76

மும்மை யாயவோர் முதலுக்கு நடுநின்ற மூர்த்தி  
செமமை சேருளங் கவன்றிடத திருவுரு வடைநத  
வெமமை யைசசிறி தாற்றுவ லெனவிரைந தெழலபோல்  
விமமு தண்கடா வீசிமே லெழுநதவெண டிங்கள. 77

எண்ண ருங்குணத் தெம்பிரான் மனுவுரு வெடுத்திம்  
மண்ணு ளோவினை தொலைத்தல்போன மையிரு டொலைத்து  
விண்ணி னேங்கிய வெண்மதி வியன்குநி கூட்டும்  
புண்ணி யம்மெனத தண்ணிலாத் தாரைகள பொழிநத. 78

இரவி பாலொளி பெற்றிரு நிலமிசை யெங்கும்  
விரிநி லாக்கநிா வீசிய மதியமெய்ஞ ஞானம  
பரம சூரியன் பாலடைந துலகெலாம பரப்புந்  
சூரவ ராமெனத திகழ்நதது விசுபபிடைக குலவி. 79

படைத்து நித்தமும் பாலனம் புரிகின்ற பரமன்  
எடுதத கோலமும் படுநதய ரமுநினைந தெறிநீ  
உடுதத வையகத தறுபொரு ளனைதமுமுள ஞுடைந்து  
சடைத்து மேல்வெளுத் தெனநிலாத தயங்கின வெங்கும். 80

ஆற்று நீரெலாம் பாலென லாயதவ வாற்றை  
ஏற்ற வாரிதி நீரெலாம படிசுமொத தியைந்த  
ஊற்ற மிக்சூபா கிரியெலாம் வைரமே யொத்த  
தோற்றி ருங்கலை நிரம்பிய மதிசசுடர் தோய்ந்தே. 81

வேதம் வேதியர் விட்புலத் தவர்விழைந் தேத்தும்  
நாகன் சேவடி நடுக்குறு கல்லதர் நடத்தல  
தீது றும்பவ வினையெலார் தேய்க்கவும் ஜெகத்தை  
ஆதி நல்லற நிலையினி னிறுத்தவு மன்றே. 82

எய்துந் துன்பத்தைப் பெருமையைச் சிறுமையை யெண்ணாத்  
துய்ய வனபினைப் பிறாதுயா மேற்கொண்டு தோன்றித்  
தெய்வ மாணடி சிவப்புறக் கானிடைச சேலும  
ஐயன் பாலன்றி நமரங்காள் யாரிடத தறிவீர. 83

இல்லை யில்லையோ றிளக்கமும் பாவத்தா லிறுகி  
வலலு ருகினும் வைரததும் வலுததவென னெஞ்சக்  
கலல ரக்கிய திருப்பதந காண்வழிப பட்ட  
புல்லி தாமபாற் கொலகுமென் றெங்கனம புகல்கேன். 84

வேறு.

மண்டலம் புரிபவரு சுமந்த மாட்சியால்  
அண்டாநா யகலுளத தாதது மத்தயா  
கொண்டுபா குளபடக் குறிதகுச செல்லுமத்  
தண்டகா ரணியததின் றனமை யுன்னுவாம. 85

இருளெலாங் கநிரவற் கீட ழிந்துபோய்  
ஒருவழித தொககுறை தெனன வோங்கிய  
தருநிழல கதுனிப தண்ணை தாதுகு  
விரிமலாப பரிமளம் வீசுங் காவனம. 86

தண்ணூந் தடங்குளாற் றடத்து லாங்கொழு  
வண்ணவான் மீனகளான மலாநத கொம்பால்  
விண்ணுற நிவந்தெழு வியன்பொ துமபாற்  
கண்ணினை களிப்புறுங் கடிக்கொள காவனம. 87

விருமபுநற குழவிபா ழிசையும் வீழ்வுறச்  
சுருமபின முாலுமின னிசையுந் துனனரும்  
மாமபரில் புட்குலம வழங்கு மோசையும்  
நிரமபலாற் செவிக்கின்ப நிறைக்கும் பூம்பொழில். 88

குளிாதடந் தோய்ந்தலா குலவு வாசனை  
அளவிறன் னிழற்படிந தசையுந் தென்றலால்  
இளமரக் காவினின் றெறியுஞ் சாரலாற்  
புளகுற மெய்விடாய் தணிக்கும் பூம்பொழில். 89

தெளிபுனற் றாங்கமுஞ் செறிந்த மேகமும்  
வளாதருக குலங்களும வசந்த வாடையும்  
உளைபரி யாதியா யுவந்திச் சோலைவாய்க்  
குளிசா சிருத்தலாற் கோடை நாடலா. 90

- தினகரன் கதிரொளி சேர்கி லாமையாற்  
கனவிரு ணிறைந்தவிக் காமர் சோலைதான்  
புனிதரல லாவியின் கதிர்பு குந்திடா  
மனமென லாயபொய் மதமும் போன்றது. 9
- உள்ளன வறியவர்க் குவநது நல்குமவ்  
வள்ளலுக் கிருசிதி வளஞ்ச ரததலபோற்  
றெள்ளுதீங் கனிமுத லாய செமபொருள்  
கொள்ளினும் வண்பயன குனறி டாதது. 92
- வண்டுகண் மலர்குடைந் தினிய மாநற  
வுண்டிசை முரன்றுதா லாட்ட வொண்பொழிற்  
றண்டலை சினைககர மசைததுக தாங்குறக  
கொண்டலங் குழவிவந் துறங்குங் கொள்கைத்த. 93
- ஒடையுங் கோடையு மேடுங் கான்மலா  
வாடையும் வாடையு மலியும் புட்பரி  
பாடையும் பாடையும் மயங்கும் பைம்புயல்  
ஆடையும் மேடையு மணியுந் தாருவே. 94
- பனிமகன் மழைமுழ வொலிக்கப் பாட்டளி  
இனியதே னமுதமுண் டிசைககக் கறபக  
நனைவிரி நறுநதொடை சூட்டி நலலெழில்  
வனமடந் தையைமணம புரிவன வைசலும். 95
- அனவர தமுநதிரு மொழியை உன்பினால்  
நினைவினி லுன்னியந நிலையி னிறபவா  
நனிசெழித திடுதலபோ னறுநதெண் ணீர்க்கரைப்  
பனிமலாத் தருசகுலம பயன்கொண் டோங்குமே. 96
- படருமுந் திரிகொழு கொம்பு பற்றியே  
கெடலரு நறுங்கனி கிடைதத தோற்றமெய்த்  
திடவிச வாசமோ டையன சேவடி  
அடைபவா நடையினை யடுததுக காட்டுமால். 97
- சந்தத முடங்குதா டரைக்க ணூன்றிநின்  
றந்தர நோக்கியே யலாககண் ணீர்சொரி  
கந்தமல் விகையுளக் கசிவோ டண்ணரூள்  
வந்தனை புரிபவர் செயலை மானுமால். 98

வேறு . (ஆத்தம வேதனை.)

இணையன வளங்கொண் டோங்கி யிறும்புகுழ் கிடந்த வந்தப்  
புனைமரக் காவின் பாங்கர் பொலனகெழு கெதுசே மென்னும்  
நனிசிறந தொப்பி கந்த நறுமலாச சோலை கண்ணுற்  
றனகனு மன்பின் மிக்க வடியரு மாண்டு புக்கா.

99

சோலைவாய் விளைந்த பாவச் சமைசமந் ததனூ லீந்தச்  
சோலைவா யணைநது தேவ சுதனறம தாதது மத்தில  
மூலகா ரணமாய் நிறகு முழுமுதன முனிவு தாங்கிச்  
சாலரோ வடைநது தீர்த்தல தகுதியென றடைந்தார போலும்.

100

காரிருண் மலீரந வந்தக் கடிபொழிற் சுருங்கை தோறுந்  
தாரகா பதியின் கற்றை தவழ்நதொளி தயங்க வாங்கே  
ஆரருட் டரும் மூாததி யடுததமை யணை லாவி  
சீருறத திகழு மனபா சிந்தையுட் சேறல போலும்.

101

செழுமலர்ச் சோலை யோங்கு சினைதொறு நிறையப் பூத்த  
கொழுமுடை யவிழநது செந்தேன குளிர்நறுந் துளிவார காட்சி  
அழகிய மணவா ளன்ற சைத்தவந தடையு மாம்மக  
கழிதுயர்க கிரங்கிச் சிந்தங் கண்ணினீராத தாரை போலும்.

102

பொழிலுறு பறவை யாவும புண்ணிய மூாததி வந்து  
கழிதுய ரடைவ ரென்று கருதின கொல்லோ கங்குல  
வழிவரு மியற்கை தானே வாய்விடா தொழிந்த வண்பூந்  
தழையெலாங் குழைநது சாமபித தருக்கருளு சடைத்த மாதோ.

103

முத்தமி ழாதி பாடை முழுதுணா களிஞ ரேனும்  
வித்தக னடைந்த வானம வேதனை யிணைய வென்று  
வித்தரித துரைக்க வல்லா ரல்லரிம மெய்மை தோந்தும்  
பித்தரிந பிதற்று கிணறேன பேதைபே ராசை கொண்டே.

104

எங்கணு யகன்பூந் தோட்டத திறுத்தபின் கருணை பூத்த  
பங்கஜ விலோச னாதாற் பாங்குறுளு சீட ரண்மா  
தங்களை நோக்கி யான்போய்த தனிஜெபம் புரிநது மீள்வல்  
இங்கிரு மென்னச் செவ்வா யிதழ்திறந தியம்பிப பினனர்.

105

கிரிமிசை முன்னர்த் தம்மைக் கேழ்கிளர் மகிமை யோடு  
தரிசனஞ் செய்த மூன்று தாஸரை யுடன்கொண டேகி  
ஒருசிறை யுற்றுத் துன்ப முறுவதற் குரிய தான  
ராசுபா வத்திற் பாடு நயந்தனு பவிக்க லுற்றார்.

106

வாக்கினுக் கதீத மான மகிமையை யிழந்துங் கன்னி  
பாக்கிய வயிறறிற் காபப்ப பையுளே பழங்க ணுற்றும்  
ஆக்கமற் றேழை யாகி யலைந்துருசற மலியா தோங்கி  
மீசுகிளர் தேவ நீதி வெந்தழல் குளிப்ப தானா.

மட்டறு கருணைத தாதை மகத்துவ புனித நீதிப்  
பட்டய மெழுமபி யாவி பதைக்கவு டிருவிப போக  
முட்டிய தேவ கோப முழங்கனை முடுகிப பொங்கிச்  
சுட்டிடத தூய வுள்ளந் துடிதுடித் ததுதுண் ணென்றே.

தடித்திடு கரிய மேக சாலங்கள் ககன கோளத்  
திடித்தெழுந் துகாரத காலத திரவியைப புதைத்தா லென்ன  
மடித்திடு மகோர பாவ வாதனை யொருங்கு கூடிய  
பிடித்திட நீதா தித்தன பேரொளி யிழந்த தமமா.

பாபத்தின் கூலி நித்ய பயங்கர மெனத்தே ராது  
மாபத்து விதியை மாந்தா வரைந்திட வெழுந்த தேவ  
கோபத்தின் மிகுதி யாலே கூடிய குரூர மான  
சாபத்தின் றிரளக ளெம்மான றலைமிசை விழுந்த வன்றே.

மண்ணுல கனைத்தந் தீக்க வானிடைக குமுறி நின்ற  
அண்ணலா ருககிர தண்ட மாகிய வசனிக கூட்டா  
தண்ணளி சுரக்கும் ஜீவ தாரக மாமர கூண்ட  
புண்ணியப் பொருப்பின் மீது பொருக்கென றுறி வீழ்ந்த.

வெந்துய ரென்னுந் தாப மிகுகனன் மூள மூளச்  
சுந்தரக் குமர னாவி துடித்துள முடைந்து சேராந்து  
ரைந்தனன் மெழுகு போல வருகியே குடரி னுப்பண்  
சிரதிய தென்னே யேது பாவியேந் தீமை யன்றே.

அன்றொரு சிமயத் துச்சி யலர்கதிர் ஞாயி றென்னத்  
துன்றொளி விரித்த ஜோதிச சுடாததிரு முகங்கு றுவி  
நன்றிலா மாந்த ரீட்டும லஜ்ஜையா னாண முற்றப்  
பொன்றிய வதனம் போலப் பொலிவிழந் திருந்த தின்றே.

அருண்மகோ ததியிற் பூத்த வரவிந்த மமுத தானா  
சொரிநர நிதய ஜீவ சுருதித்தேன் றுளித்த தெய்வ  
மருமலி குமுதப் போது வாயறப் புலாந்த தாலும்  
உரைநா வரிதாய் மீயுற் றொடுங்கிய துணைககற் பாற்றே.

ஆன்புரு வான நம்பிக் கருந்துமா கார மான்ம  
துன்பமே பருகும் பாணஞ் சொரிகணீ ராத லாலே  
என்பெலாங் கட்டு விட்ட தெழிற்றிரு மேனி வாடித்  
தனபல மோடு போலக காய்ந்தறச சலித்த தமமா. 115

கெந்தக நாறிச் சாவாக் கிருமிகள் கெழுமி நிய  
வெந்தாயாக் குறையு ளாகி மிகக்கொதித தெழுமபுந் குயபிச்  
செந்தழற் கொழுந்து வீசி ஜெகதலம புரக்க வந்த  
சுந்தரன் றய்ய மேனி துவண்டதோ வறிகி லேமால். 116

தாங்கரும் பாவ பாரஞ் சமழ்த்திடு மொருபா நீதி  
ஓங்கிய கட்க நெஞ்சை யுருவிதின் றுடறறு மோர்பால்  
வீங்கிய தேவ கோப வெங்கனல் வெதுபு மோர்பால்  
நீங்கரு மரணங் கிட்டி நெடுநதிகில விளைக்கு மோர்பால். 117

பயங்கர மரண பாசம் பிணித்தலாற் படருண் மூழ்கி  
இப்பக்குறு புலன்க ளெல்லா மொடுங்கின விரதி யங்கள்  
மயங்கின மனாதி யந்தக கரணங்கள் மருண்டு மாழார  
துயங்கின வவய வங்கள் மற்றினி யுரைபப தெனனே. 118

முழங்கெரி நடுவ ணுய்த்த முருகுலா மலங்கல் போலுந்  
தழங்குவெண் டிவாவா யுற்றுத தளாநதுழல திரணம போலும்  
பழங்கணுக் குடைந்து தேமயிப் பரிவுறீஇப் பாருக கின்பம்  
வழங்குவான் றுணிந்து வந்த மாநுவேல வருந்தி னாரால். 119

கணநதொறு மீனைய துன்பங் கதித்திடக் கருணை யெனனுங்  
குணங்குடி யிருந்த சிந்தைக் குரிசிலுட கோட்ட மினறி  
இணங்கின ரலமந தேங்கி யிடாககடற் கெலலை காணு  
துணங்கிவெய் துயிராததார மாந்த ருயிரக்குயி ராகி நின்றார். 120

ஒருசிறு பவத்தா னித்ய லுழித்திக் கடற்குண் மூழ்கிப்  
பரிபவ மடையும் ஜீவன் பாருல காதி யந்தம்  
புரிபவ வாதை யெலலாம் புனிதனிப பொழுதி னுக்குள்  
ஒருதனி யடைய வென்ற லதன்றிற முரைபபா யாரே. 121

பாருண்ட பாவக் கொண்டல் படாந்துவே தனையா மாழி  
நீருண்டு பொழிந்த நீத்த நீடிய மரண வாறறிந்  
சீருண்ட பெருமா னெண்ணில் ஜீவரை யிடுக்கி நீந்தி  
சுருண்டு தவிந்துங் கைவிட் டிலர்தனி யிடாப்பட்டாரால். 122

நலனுறு நித்ய செல்வ நல்குர வதனி னின்றும்  
அலகிலா நித்யா னந்த மரியவே தீனயி னின்றும்  
இலகுறு நித்ய ஜீவ னிழிமர னாததி னின்றும்  
குலவிவர துதித்த தன்றேற குமபிரங் குடியா மன்றே.

சொல்லரு மரணே பாதிச் சுடுகனற் சுவாலை மீக்கொள்  
எல்லையி றுன்ப மெனனு மெறிதிகை கடலுண் மூழ்கி  
அல்லலுற் றமுங்கி யந்தோ வருடகும ரேசன் றுதை  
தொல்லையன பிதயத் துள்ளித தனிததொரு சூழல புக்கு.

காலிணை முடக்கி யந்தக் கரணத்தை யொடுக்கி யன்பின்  
சீலமே திகழுங் கஞ்சத திருமுக நிலததிற் சோததிக  
கோலமார தடககை கூப்பிக குமபிட்டு விழிநீர சோரச்  
சாலவும் பணிநது தீன தயாளரின னருணை நாடி.

அபபனே யெல்லா மும்மா லாகுமில் வவஸ்தை யாந்த  
கைப்புறு பாத்தி ரததைக கழித்தடக கருத்துண் டாயின  
அபபடி யாக வனறே லையவென சித்த மன்று  
மெய்ப்படு முமது சித்தம விழைந்ததே யாக வென்றார்.

இம்முறை யாக மேனி யிரத்தவே ரொழுகு மாறு  
செமமுறை திறம்பாத தூய சிந்தையுள் றுடைநது தேம்பி  
மும்முறை பிதாவைக கிட்டி ஜெரித்தனா முனிவொன றின்,  
எமமுறை பாட்டுக குளள மிரங்கியா தரிசுரு மீசன.

அததனைக கருதிக் கூவு மளவையி லடுத்தோர தூதன்  
சித்தசஞ சலத்தை யாற்றித தேற்றினன செனறா னுக  
இத்தரர தலத்து மார்க ரெவராயும புரக்க வந்த  
வித்தகப் புனித மூத்தி யெழுந்தனா விமலற் போற்றி.

உலகினுக் கிரகை நல்கு மொருதனி நடுவ ராவிக்  
கலகறு துன்ப மாய கடுவிட மருத்தி யினனும  
விசில தாகி மேனமேல வேதனைப பகழி சிந்தி  
இலகரு றுருவ மாய்க்க வெதிாந்தது கடவு னீதி.

வேறு.

பேசரிய பெருந்துன்பப் பிரளயவெங் கனல்கொளுத்தப் பேதற்

[6  
ஆசகன்ற புனிதமனத் தலக்கணுறுந் திருக்குமரன் னன்பை யாய்ந்த  
நேசவொரு மகவென்றுங் கருதாது தகித்தபரன் நீதி கண்டும்  
பாசவீனைக காளாகி நாசமுறத் துணிவதறப் பாவம் பாவம். 1

வேறு . (கட்டுண்டேகல்.)

ஆத்துமவ வஸ்தைசிறி தாறியரு னாதன்  
மாததகைய நமபனைவ முததிவறி தேகி  
ஆதகையு ணாததியிவ ணினைகறு மென்னாத்  
தீததொழிலா வந்துபுரி தீவினைதெ ரிததாரா. 131

அநதவமை யத்தசட ராயவாவி டுபபப்  
பநதமொடு பலவகைய வேதிகள்ப ரிதது  
வெநதறுக னாளர்பலா வலலிதினவி னைநது  
வநதனாயு தாசொடும ருங்குறநெ ருங்கி. 132

நஞ்சமனை யான்கடுகி நமபனொரு பேரூம்  
மஞ்சனைய டுத்திராபி வாழுகனென முததி  
வஞ்சனையு ணாததலும காசுருனை வளளல  
விஞ்சியது ரோகிமுக நோகுகியிது விளளும். 133

அடுக்கவரு மித்திரவ கததுளதென் னீண்டு  
கடுக்கிவரு வஞ்சநெறி யாளாகையிற காட்டிக்  
கொடுக்கவெனை முததமிடு கிற்றிகொலகு றிததென்  
றடுக்குருவெ லாமறியு மாண்டகைமொ ழிநதே. 134

வேடுவரெ னுவுறும் வெய்யவரை நோக்கித  
தேடுவதி யாராயென லோடுநெறி தீயா  
நாடுவமி யேசுநச ரேயனையெ னான  
தேடலிர்வே றுருமல னெனறிறைதெ ரிததாரா. 135

நானவரெ னுவிறைந விற்றிமுடி யாமுன  
ஆனவரொ ருங்குயிர விநதனாகொ லாமென்  
றானிவரு டற்பொறைநி லததற வருண்டா  
எனவர யிரத்திதுவெ னெனறுதிகி லுறறா. 136

பூரியர்வி முந்தழிபு ணாபபுநடு நினற  
காரியமு டிககவரு கனனலின ணித்துரு  
சீரியம றைப்பொருள்தெ ரித்திடுக ருததும்  
ஆரியனி னைததனர ருட்டிருவு ளததே. 137

அய்யரிஃ துள்ளலும துக்கிரக சத்தி  
ஒய்யெனவு லாய்த்தாயிலொ ழித்தெனவு ணார்த்த  
வெய்யவரெ முந்தழல்வி ழிக்கடைசி வக்க  
மெய்யுயினா வாதைபுரி வாமெனவெ குண்டார். 138



ஜீவாதி பன்கருணை மல்கியதி றத்திற்  
சாவாதெ முந்தமையு ணாரதிலர்ச முக்கர்  
கூவாவ கந்தைமொழி சிற்சிலகு னைத்தித்  
தேவாதி பன்றனைநெ ருக்கினாசெ ருககி. 139

உருத்தெதிர்சி ணிக்கவரு மொன்னலரை யுங்கள்  
கருத்தெனைய டாபபதெனி லிங்கிவாக லங்க  
வருத்தலிர்வி டுத்திடுமி னெனுமறை வாய்மை  
பொருத்தமுறு மாறுநம தாண்டகைபு கன்றா. 140

வேதமுத லின்னணம்வி ளம்புமமை யத்தே  
பாதகாபி டித்தடல்பி ணிககும்வகை பாராப்  
பேதுருசி நைதெரிபி றங்குககிா வாளாற  
காதறவெ றிந்தனனோ காதகனை வெம்பி. 141

ஆங்கதைய றிந்துதம சன்பன்முக நோககி  
ஈங்கிதுகொ லோவறவி யற்கையெவ ரேனும்  
ஓங்குகுசரி சைத்தொழிலு வபபினத னாலே  
நீங்குவாதம மின்னுயிரு மனறிநெறி யினறால். 142

ஆண்டகையை வேண்டிடுவ னாயினரு ளாராகொல்  
ஈண்டொருக னைத்திலோரி லககமுறு தூதர்  
வேண்டுகிலன் யானதுவி னைந்தியலு வேனேற்  
காண்டகைய வேதமொழி மெய்மமைகவி னுங்கொல். 143

மாத்தகைய தந்தைதரு வன்றுயாம லீந்த  
பாதகிரமி திற்பருகு பான்மைதக வேயென்  
நேத்தரிய புண்ணியமி பைசுகமுரு னுதன்  
ஆத்தமுறு தொண்டரைய மைத்திவைவி ளம்பும். 144

மாண்டநக ஞாமனைம டங்கள்பொது மன்றம்  
நீண்டமறு காலயமி டங்கடொறு நின்றே  
காண்டகைய போதனைக ருத்தறவி சைத்தேன்  
ஆண்டனைவி டுத்தனிரி தென்கொலும் தச்சம். 145

நள்ளிரவி லேகுமுமி நாந்தகம்வி திர்த்துக்  
கொளனிதிக முததுருவி வந்தனிர்கு றிப்பென்  
கள்ளநாக ரந்துறைதல் கண்டுபிடிக் கின்ற  
உள்ளமுடை யீர்கொலென வுள்ளவரு மாலேர். 146

நூலமிசை யேகருவி யாகவுமை நாடிச்  
சாலமிசு தீயலகை தன்னெணமு டிககுங்  
காலமிது வாதலின டாந்தனிராக டெது,  
மேலினிவி ரும்பியவி தமபுரிமி னெனனூ. 147

வேதமுத னுதனனி வேதனையு முக்குங்  
காதறைதி றததருள்க னிருதமட லொடடி  
ஆதரவ னிததனாகி றிஸ்தவவ டாகும  
பாதகரெ னுதுபுரி சூததயை பாராய. 148

முத்தருமை பன்றியறி யுங்கொன்முறை தேராப்  
பித்தரது போலறிய கிறகிலாபி ராணை  
குய்ததவது விதநிறனை யொலலைகொடு போனூர்  
விததகவி வேசனவி யோமனாவி சித்தே. 149

வல்லியம்வெ ரீடுபிரிம டங்கலரி யேற்றைக்  
கொல்லியவ னைநதுபல குககல்களகு னாததுச்  
செல்லியவெ னபபுடைசெ ருககிர தேவைப  
புல்லியரி கழ்நதுபல பேசினெறி போனூர். 150

மெய்ப்படுத வச்சருதி வித்தககி றிஸ்து  
பொய்ப்படும னைகொடிய புலலியாபி னிப்பிற்  
கைப்படுத லுமபரவு தொண்டாகளக லங்கி  
மைப்படுபொ ழிறகிடைநு னைநதனாம றைந்தார். 151

தெள்ளமுத வாய்மொழிசசெ விபபுலனு காந்துங்  
களளமிலப லறபுதமவி ழிததுணைகள கண்டும்  
உள்ளுறநன் மாதிரியு றைத்தமடி யார்பாற்  
பிள்ளைமைபி றங்கலபிற விக்குணபி ராநதி. 152

திருவுளம்வெ தும்பினூர்க னைத்தினிடை தீயுஞ்  
சருவவுல கங்களுமெ னுந்தகைமை சான்ற  
ஒருவருரை யாடிலாமற றென்றுமவினை வுன்னித்  
திருவடிவ ருந்தவிட ரோடுநெறி சென்றார். 153

பிணித்தவித மாநமபெ ருந்தகையை வெய்யோர்  
அணித்தறவ னைநதொலிவ வாரணிய நீத்து  
மணித்தவள மாடநினை மலகெருச லைகருள்  
குணித்தமனை நாடிமறு கூடுகொடு போனூர். 154

(காய்பா முன்னிலை.)

வாசால கன்றினமு மாலயம ரீஇச்செய்  
பூசா கைங்கிரிய போதனது போழ்துக்  
காசாட பூதிமறை யந்தணரின் முந்தும்  
மாசாத கன்காயி பாசெனுமோர் வன்மி. 15f

மூர்க்கரைமு கப்பர்பல மூர்க்கரெனல் போலுந்  
தீககருரை நாடியறி யாரபலாதி ரண்டு  
சீர்க்குணமி லானுறையுள் சோந்துதிரை யாழி  
தூர்க்கமுயல் வாரினவறி தியோசனைது ணிரந்தார். 15f

இங்கவர்பொ லாங்குபுரி யெண்ணமிடு மெல்வை  
நங்களரு னுதனைந ராந்தகாகொ ணார்தே  
சங்கமற வோரெதிராநி றுதகவொரு தானூ  
துங்கவுல காதிபரு நிறைனாச சீல. 157

எல்லையில்பல் கோடியுல கங்கனையி மைப்பிற்  
கல்லியெறி வாமறிக முங்கெனநி லாவ  
நில்லெனநி றுத்துவரி யக்கடுவா ரீற  
ஒலையெரி யுண்டொழியு மோரிவரு ருப்பின். 158

கோடிவளி போலொளிகு லாவுசமு கததில்  
நீடுபுவி மாந்தரனை வோரையுநி றுததிப்  
பீடுபெறு நீதிமுறை பேசுகும தேசன  
பாடுறவி நீசாமுன நிறகுநிலை பாமின். 159

மன்பதைக ளுக்குருகி வரன்பதம்வ னானது  
துன்புமிடி நிறதைசுடு சொறசுடவி முத்தி  
வன்புலையா முன்பதம்வ ருந்துமலகை விட்ட  
தன்பிநில தககொடி தி யாதுபிறி தம்பா. 160

அன்பிலாத மக்குரிய ரன்புடைய ராக்கை  
என்புமுரி யாரபிறருக கெனனுமுரை யெம்மான்  
தன்புடைய லாதெவரிற் சான்றுபடு மாயின்  
முன்புமிலை பினபுமிலை முதுலகின மாதோ. 161

பாசமென வுன்னலிாபி ணித்தமைப கைத்த  
நீசமனு மக்களைநி னைத்தருகு மன்பின  
நேசமெனும வல்லியதை நீக்கவச மின்றி  
ஈசன்மக னின்றனரோ ரேழையென வோர்மின். 162

வேறு.

விண்ணிழி மதிய மென்ன வேதவே தாந்த மூலப்  
புண்ணிய மூர்த்தி யநதப் புலவிய குழுவி னுபபண்  
நண்ணிய பரிசை யோராநது நலமிலாக காய்பா சென்னுங்  
கண்ணிலான் கருதி நோக்கிக் கணன்றிது கழறு கின்றான். 163

எண்டகு வேத நூலின் முறைமையை யிகந்த நேகா  
தொண்டுகை காசு மாறு துணிநதுசில லுபதே சங்கர்  
விண்டநீ யவற்றை யீண்டு விளளுதி தெரிய வென்று  
கண்டகன் வினவக் கேட்டுக் கருணையெம பெருமான் கூறும். 164

புனிதவா லயத்தும் வீதிப் புறத்தினும் பொதுமன் றத்தும்  
மனிதஜீ வனுக்கே டேற்றம் வழங்குமெய்ச் சுருதி வாய்மை  
நனிதிக முபதே சததை நவின்றென் னெவாகுரு நாடி  
இனிதுகேட டுய்ய வேதம ரகசியத திசைதத தின்றல். 165

மேவர வென்பா னீவிர வினவுவ தென்னே யான்சொல்  
ஜீவவாக் கதனைக் கேடடோரா செப்புவா கேண்மி னென்னுத்  
தாவிலசி ரமலன் சாறறு மளவையிற றிலைவன் கூற்றுக்  
காவதிவ விடையோ வென்ன வழன்றங்கோ ரசடன சீறி. 166

யாதென வியமபு கிற்கே னேழைநா வெழுமபி யீசன்  
மாதயா ரூப மான மாறுவேல வடிவரு சேபப  
நோதக வறைநதா னநதோ நோனபிலே மிழைத்த பொல்லாப்  
பாதகத் துருவம வாய்ந்த பனைநெடுந தடக்கை யோச்சி. 167

ஆங்கவன் றுணிந்து கண்ணின றநீதியாய்ப் போத மின்றி  
ஒங்கியுள ளகங்கா ரததா லடிததலு முலப்பில் பெமமான்  
திங்கணு காத தூய திருப்படி வதது நோவு  
தாங்கநின் றருளி நோக்கிச சமிததமற் றிதனைச் சாற்றும். 168

உள்ளதை யுள்ள வாறே யுரைததன னதினி யாயக்  
கள்ளவா சகமுண் டேனீ காட்டிடல் வேண்டு மன்றி  
எள்ளியிங் கெனைய டித்த னடுநிலைக் கிசையத தக்க  
ஒள்ளிய செயலோ வென்றா ருலகெலா முய்ய நின்றார். 169

நடுப்புரி நம்ப னீது நவிற்றலு நாச வஞ்சக்  
கடுப்பயில் மனதத ரெல்லாங் கவன்றினிக் குற்றஞ் சாட்டி  
வடுப்படுத திவனைக் கோறும் வகையெது வென்று தம்மைக்  
கெடுப்பதே கரும மாகப் புறம்புபோய்க் கேடு சூழ்ந்தார். 170

கொலைக்களப் படுத்த வல்ல குற்றங்க ளிவன்பா லுண்டென்  
றுலைகருஞ் சான்று சொலவா ரெவரென வுசாவுங் காலை  
புலைகுணப் பதிதா சிலலோர பல்படப் புசுன்ற பொய்ச்சான்  
றலைக்கலை யழியு மாபோ லொன்றையென் றழித்த தனறே. 171

அந்தவோ னாயிலே பொல்லாங் கறிதுமென் றிருவர் பொங்கி  
இந்தவா லயத்தை யானே யிடித்தொரு மூன்று நாளில்  
விநதையாய்ச சமைப்ப னென்ன விளமபிடக கேட்டோ மென்றார்  
தந்திரத் தவாகொ லைக்குத் தக்கசான் றிதுவன றென்றார். 172

பற்பல வுபதே சத்தைப் பலபடப் பழுது கூறி  
அறபுத கிரியை யாவு மபதமென் றழிமபு பேசும்  
கறபித மாய கட்டுக் கரியெலாங் கரிந்த வரமா  
எற்படு பகலைச சில்லோ ரிரவேன்று வியையுங் கொல்லோ. 173

சான்றுவே றில்லை பென்னத் தம்முளே கவன்று சங்கத்  
தான்றவா மறுத்து முநதை யரங்கணைந தமர வரமான  
தோன்றலைக காய்பா சென்னுந தூஜனத் தலைவன் கண்கள்  
ஊன்றிநின் றுருத்தது நோக்கி யிவையிவை யுபாபப தானுன். 174

வேதியர் பலரு னக்கு விரோதமா யுரைத்த சான்றுங்  
கோதற வீருவா வநது கூறிய வாய்மைக் கூற்றம  
ஈதிது வாக நீசொல லெதிரமொழி யேது மின்றே  
ஔதி யுளவே லென்று னுரைத்தில ரமல னொன்றும். 175

பின்னருஞ் சினந்து மேலாம் பெருநதகை யாய பெம்மான்  
தனனொரு நாமத் தானை சாற்றுதி யுண்மை நீயப்  
பன்னரும் ஜீவ னுள்ள பராபரன் புதலவ னுன  
உன்னருங் கிறிஸ்து வோவென றுசாவினை கபட மாக. 176

தூயநல் லுறையுந் தேவ தோற்றமுஞ் சுகிர்த மாண்பும்  
நாயினுங் கடைப்பட் டேமை நயநதுபா ராட்டு மன்பின்  
நேயமு மெதிரி னின்று நிகழ்த்துசான் றமையா தென்ன  
மீபுய ரானை கூறி விசாரிகு முறைமை யென்றே. 177

கண்ணுளார் கண்டுங் காணார் காதுளார் கேட்டுங் கேளார்  
எண்ணிரு தயத்தி னுலு முணர்ந்திடா ரிவாமற் றெறை  
புண்ணிய வசனம் யாண்டு மொய்க்குமோ வருளொன் றின்றேன்  
மண்ணுளார் பொறியு மநதக் கரணமு மண்ணே யன்றே. 178

பொறிபுல னொருங்க நோற்றுப் புதுமைசெய் புலவ ரேனும்  
வெறுமையிற நிகழ்வ ராயில வெறுததவ மதிக்கு மொல்லை  
சிறுமைதீர்ந் துயாவு காணிற் சேவடித தொழுமபு செய்யும்  
எறிதிரைப் பரவை ஞால மேழைமை யுடைதது மாதோ. 179

இறைவன்மே லாணை மற்றீ தியம்புகென் றிசைதத மாற்றம்  
மறைமுதல கேட்டுத் தெய்வ மைநதனாங் கிறிந்து நானே  
தறையிலித தகைய னேனுந் தாதையின் வலப்பா கததம  
முறைபுரி நடுநாட் கொண்ட முற்றததம விளங்கக் காண்பீர். 180

ஒளிபபற நியாய முங்கட் குணாத்தினு முணரீ யாவும்  
வெளிப்படை யாய போதம விசுவசுத ிடுவீ ரல்லீ  
அளிப்பபா மனதநீ ரெனன வறததுறை யமுது மலகித்  
துளிப்படு குமுதச செவ்வாயத துவரிதழ் விண்டு சொன்ரா. 181

வன்மனக் காய்பா சோடு குழுற்று மருங்கு தொக்க  
கன்மனத் தவரு மையன் சமுறிய செஞ்சொற நேரார்  
துன்மதி யாகத் தேவ தூஷணஞ் சொனனா யென்னைப்  
புன்மொழி பலவா ருகப புகன்றனா வெகுளி பொங்கி. 182

எம்பிரா னுரைச்சஞ் சீவி யிருந்தவப் பதிதாக் கெல்லாம்  
வெம்புதி விடம்போ லாகச் செகித்தொனை வெதும்பிற் றென்னில்  
நம்பினோர்க் கெல்லாம் ஜீவ வாசனை நலகு நம்பா  
வம்பருக் கென்று நீங்கா மரணவா சனையா மனறே. 183

காயிபா சென்னும் பொல்லாக் கடினவன் னெஞ்சன் வஞ்ச  
மாயமு டியமே லங்கி வலையிற் கிழித்துத துக்கம்  
மேயவன் போல நின்று வேறுசான் றினிவேண் டுகொல்  
நீயிரே யிவன்வாய் சொற்ற நிமலதூ ஷணங்கேட் டரால். 184

மற்றினி யுரைப்ப தென்னே மதிவலீ ரிதனை யொத்த  
குறறம்பே றுளது கொல்லோ குறித்திழிற் கூறிற் றெல்லாம்  
எற்றெனக் கருது கின்றீ ரேற்றதண் டனைதான் யாது  
தெற்றெனப் பகர்மி னென்றான் தீவினை திருதத நின்றான். 185

நன்றிலா னுரைத்த மாற்ற நடுவிலாச் சங்க மேய  
புன்றொழில யூதர் கேட்டுப் பொருக்கென விவனை யின்னே  
கொன்றுயிா களைவ தல்லாற் குறிப்பிடு தண்டம் வேறென்  
றின்றென வர்க்கக் கூவி யினாந்தன ரிகவி மாதோ. 186

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபரம் பொருளென் றுன்னுப்  
புலைப்படு மனதத ரேனும் புளாயிலா வொருவற் பற்றிக்  
கொலைப்படுத் துகவென றிட்ட கூக்குரல் குறித்து நோக்கில்  
அலப்புரீ ருடுதத வையத தமிழ்ப்பினுக் கவதி யுண்டோ. 187

எண்ணிய வெண்ணம் வாய்த்த தென்பதோ ரேம்பல் விஞ்சிக்  
கண்ணிலாத் தலைவ னேக்க காவல்செய் திருந்த கள்வர்  
புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைப் புறக்கணித தகந்தை யோடும்  
நண்ணியா கடியளு செய்ய நாடினா நிரந்தை பேசி. 188

பாதகர் குழுமிச் சொற்ற பழிப்புரை யென்னுங் கொள்ளி  
ஏதமில் கருணைப் பெம்மா னிருதயத தூன்ற லுன்ற  
வேதனை யுழந்து சிந்தை வெந்துபுண் பட்டா ரல்லால்  
நோதகச் சினந்தோர மாற்ற துவன்றிலா கரும நோக்கி. 189

மறுமையு மிம்மை தானு நோக்கிலா மடமை பூண்ட  
குறுமையோ ரமலன் றாய குணத்தையெட் டுணையெண் ணுது  
வெறுமையை நினைததத் துன்பம வினைததனர் மேன்மே லாகப்  
பொறுமைகண் டெள்ள விரதப் பூதலத தியற்கை யன்றோ. 190

கறுத்திடி லுலக மெல்லாங் கவிழ்ந்தழிந் தொழியு| மேனும்  
பொறுத்தன ரிருந்தார் தாஞ்சொல் புததுகைக் கொருரான் ருக  
ஒறுத்திடு மதுகை மிக்க வுரனுடை யாள னுள்ளம்  
பொறுத்திடும் பொறையை யன்றோ பொறையென்பர் புலமை மிக்  
[கோ. 191

திருந்திய செவ்வி வாய்ந்த திருமுகத் துமிழ்ந்தார் சில்லோர்  
வருந்தற வடித்தார சில்லோர் மலாததிரு வதனஞ் சேபபக்  
கருந்தடங் கண்ணைப் பொததிக் குட்டினா சிலாகை யோங்கிப  
பெருந்தகாய் யாவ ரென்னப் பேசுகென் றிகழ்ந்தார சில்லோர். 192

(பேதுரு மறுதலிததல்)

விடியுமட் டிறைவன் றாய மேனிநொந் தலசி யுள்ளந்  
துடிதுடித் திவ்வா ருகத துயருழந் திடையுங் காலை  
கடிமனை முன்றி னின்று கன்மலை யெனப்பேர் பெற்ற  
அடியவன் குளிருக் காற்றூ தனன்முகத் தமர்ந்தா னிப்பால். 193

ஆங்கவன் றன்னைக் காண வயலுளார் யாவ னீயத்  
தேங்கமழ் சோலை வாயிற் சேசுவோ டிருந்தா யன்றோன்  
பாங்குறுஞ் சீட ருக்குள் ளொருவனீ போலும் பார்க்கில்  
ஈங்குநின் னுடையே சாக்ஷி யியம்புகின் மதுமற் றென்றார். 194

ஒருமுறை போல முக்கா லுசாவலு மச்சத் தாலே  
 திருமுறை யறிந்த சீடன் சந்தனை கலங்கி யந்தோ  
 குருமுறை நிறுத்த தூய குமரனை யறியே னெனனா  
 வருமுறை தேரான் முக்கான் மறுத்தனன் மருண்டு மன்னே. 195

வேறு.

மன்னுங் கருணைப் பெருநிதிய வைப்பை யறியே னெனமறுத்துக்  
 கொன்னே மறங்கூ பொய்யாணை கூறிக் கடிய கொடுமொழியால்  
 அன்னே தன்னை சபிந்திடவு மமைந்தா னென்னில் யாவரினித  
 துன்னு மிடருக கலசாமே யுணமை மொழியுந் துணிவுளளா. 196

முக்காற் கலங்கி மறுத்தித்து முடிய விரண்டா முறைசேவல  
 தக்கோ யிதுவோ விசுவாச சமைவு மனபுந தைரியமும  
 எக்கா னீங்கு நிவவசையென நிழித்து விளிகுரு மியலபேபோற்  
 கொக்கோ வென்னக கொக்கரித்துக் கூவீற் றமலன கூறியபோல். 197

ஜீவ நெறியை யறமயக்கி ஜெகத்தை யசத்துப் புடைவளைந்த  
 பாவ நிசியை யிருஞ்சிறகாற் பறக்க வடித்துப் பகைத்தோட்டிப்  
 பூவ லயத்துக் கிரக்ஷணியம பொலிய வருபுண னியப்பகலை [198  
 வா வென் றுரக்க விளிப்பதுபோன நெழுந்த மதவா ரணத்துழனி.

வேறு.

கோழி கூவிய கூக்குரல் செவிசூறு குதலுந்  
 தாழி மத்துறு தயிரென வுடைநதுளந தளாவும்  
 றாழி நாயக னுரைத்தமை யுள்ளுளே யுள்ளிப்  
 பாழி னீத்தனை ஜீவநன மையையெனப் பரிந்தான். 199

அயில்கொள் வேலென வுளகதிடைக குளித்ததெம் மையன்  
 துயிலி லாதெமைப் புரந்திடும விழிக்கடை தொண்டன்  
 பயிலு ளககரி கடிந்துபுண படுத்தது பதைத்து  
 வெயிலி டைப்படு கிருமியிற் றுடித்தனை வெதும்பி. 200

இனைய தன்மைய னூயீட்டி டியபிழை யெண்ணித்  
 தனைவெ றுத்துரை யிடற்கரு மெய்மனத் தாபம்  
 நினைவி லோங்கவு நிருமல னருட்டிற் நினைந்தம  
 மனையி னோசிறை வறிதுபோய் மனங்கசந தழுதான். 201

தேவ வாவியி னருட்செயல் சிறக்கின்ற செய்ய  
 ஜீவன் முததரே திறமபிய பிழையினைத் தேறித்  
 தாவ முற்றுளந் திரும்பிவை திகந்தலைப் படுவர்  
 பாவ காரியர் லெளகிக வளற்றிலே பதிவார். .202



அவலை மேயதம் மன்பர்கா லடிநிலை பிசகித்  
தவறிப் பாவவெஞ் சேற்றிடை வீழினுந் தாங்கிக்  
கவலை யோடெடுத தாதரம புரிவர்தாய் கடுப்பப்  
புவன ரகூணை சமைததநம் புண்ணிய மூர்ததி. 203

அழுது ரைந்துபே துருதிரு வருட்டுணை யடைந்து  
தொழுத வாறிது சுருநிமா முதலவனைத னுணிந்து  
முழுதக கொலவமென றெருப்படு மனதகராய் முடுகிப்  
பழுது மல்கிய சூழ்ச்சியி னமைநதனா பதிதர். 204

(பிலாதது முன்னிலை.)

எண்ண மிட்டவர் பொந்நியுப பிலாதசெனு மிறைமுன்  
அண்ண லைசதனி நிறுவவு மாககினைத தீரப்புப  
பண்ண வுமமென நிணையம பண்ணினா பகைகொண்  
டொண்ணு மோவறுங் கூவலுக் குதநியை யொடுக்க. 205

முடிந்த தன்றிரா முன்னவன் முசமறைத் தோங்கிப்  
படிந்த பாவமா நடுசகவ ரடியொடு பாழ்ப்பட்  
டிடிந்து போகந ராததம ஜீவருக கிரகை  
விடிந்த தாமென விடிந்தது நலந்தரு வெள்ளி. 206

திரிய மாமுதல் ஜீவருக் கிரகூணை தொகுத்து  
விரிய வைத்புண ணியமபொலி தகமபென விளங்கிப்  
பெரிய வெள்ளியென றெருபெய ருலகெலாம பிறககற்  
குரிய தாயவப பகறபொழு தோங்க்ய துவரி. 207

மதலை யாகிய திரிததுவை தொருததுவர் மறுவாய்  
முதத ராதநிரிக கிரகூணை சபைத்திடு முறைமை  
புதுமை யீண்டது காண்டுபென் றுவலிற போந்து  
கதுமெ னக்குணக குன்றினமீ தீவார்தனன் கதிரோன். 208

திரிதது யாவருந தொழததகு நீதரு ரியனை  
மதித்தி டாதபுன மாககணமேல் ஊசுனந திருகி  
விதிாதது மெய்யெலாரு சிவப்பற நெடுங்கைவாள் வீசிக்  
கதித்தெ முந்தன னுமெனக கதிரகனை மெழுந்தான். 209

அருட்ப டுகுகிழிஸ் தகச்சம யத்தொளி யலர  
ஊருடப டுமபல புறச்சம யககரு மிடையே  
தெருடப டுஞ்சில கொளகையுளு சிதைநதொழிந் திடல்போல்  
மருட்ப டுமரிசி யோடுவான் மீன்கண மறைநத. 210

விஞ்சொ லீத்திரள் விளைந்தன விழிக்கத வடைத்துத்  
துஞ்சி யோருணாந கெழுந்தனா முதலவனைத் தொழுது  
வஞ்ச மின்மனை மககனோ டளவளாய் பகிழ்ந்து  
செஞ்செ வேதொழில் தொடங்கின ரறநெறி திறம்பார். 211

ஜீவ நாசமின் றுகமெய்த் திருவுளந் தெரித்த  
பாவ நாசபாப பிணித்ததும் படுகொலைத் தீர்ப்பு  
மேவ நாசயோ சனைசிலா விளைத்ததும் வெளுக்கச்  
சாவ நாசமவந் துற்றதென றணிநகா சலித்த. 212

ஆய காலையிற் பாதகந் திரண்டுரு வமைந்த  
பேய ரோசிலா நம்பனை யிறுகுறப் பிணித்து  
நாயெ னுககுறாத தணிநகா வீநியி னடகதிப்  
போயி னாபழைத் தெவருங்கண புதைத்தழு திரங்க. 213

ஐய னைக்கொடு பிலாத்துமுன் னடுததிவன் கிறிஸ்தாம்  
வைய வேந்தொரு மனவாகுரு வரியொலா தென்ன  
மெய்யு நப்பல கலகநகா விளைத்தன விவறகு  
வெய்ய வாக்கினைத் தீர்ப்பிடு கெனறனா வெகுண்டு. 214

செற்ற மிலகிறிஸ் தியேசுவின் றிருமுகக் குறிப்புஞ்  
சொற்ற குறமெய்ப் படாமையும் யூதாதந் துணிவுந்  
தெற்றெ னப்பிலாத தநித்தன னாயிறுந் நிகைத்திங்  
குற்றி மெபெருங் கலகமென றஞ்சியுள் னுடைந்தே. 215

வேத பாரகீர் யூதமார்த் சத்திலே விதித்த  
நீத வாக்கினை செயற்கொண மினனை நிகழ்த்த  
ஆத காதெமக காசனே கோறலாக கினைக்கு  
நாத னென்றுநி னபாற்கொணாந தனமென நவின்றார். 216

மூர்க்க ருள்ளமும் வாய்மொழி மூர்க்கமு முணர்ந்து  
பார்க்க ணின்றநம பரம்பொருள் திருமுகம பாததுத்  
தீரக்க மாயெலாந தெரிந்தனை நீயினிச செபபும்  
மார்க்கம் யாதுநின் பொருட்டென வுசாவினன் மன்னன். 217

ஒன்றும் பேசல ருத்தமர் மற்றதை யுணர்ந்து  
மன்று னேயொரு தனிசசிறை வரதனை நோக்கி  
வென்றி சேரர சன்கொலா நீயென வினவ  
என்று மாறிலா விற்றமக னெதிருரை யியம்பும். 218

அரசன் யானென தரசிய லுலகா சியல்போல்  
உரைசெ யுந்தர மன்றது வாயினென் னுழையர்  
விரசி நின்றுபோ ராடுவ திலையதால் வேந்தென்  
அரசி யல்லுல கரசிய லனறென வறிதி. 21

இத்த ராதலத் திறுத்தன னென்றென்று முலவாச்  
சதநி யநதிகழ்த துதறகொரு சானறென வதனூம்  
சித்த சுததமுள ளவனெவன யான்சொலும் ஜீவ  
சதநி யந்தனைக கடைபபிடித துய்குவன சரதம். 22

என்று நம்பனீ துரைத்தலும் யூதரை யெதிர்ந்து  
கொன்று நீககுதற் காவதோர குறமு மிவனபால்  
இன்று தண்டனை யெங்ஙன மியறறுவ லென்றான்  
நன்று செய்வதற் கஞ்சிய நகரதி பதியே. 23

ஆக்கி னைக்கரு கன்னல னிவனென வரசன்  
மீக்கி ளந்தசொல விருசெவி வெதுபபிட வெகுண்டு  
போககின் ருகநின் றெருவருக கொருவாமுன போந்து  
கூக்கு ரற்படுத் தாரநதக கொடுமன யூதா. 24

பொங்கு பேரொலி யவிதவ ரிற்சிலர் போற்றி  
இங்கி வன்கலி லேயநா டாநியிம மட்டும்  
நங்கு லஜனங் களுக்குப தேசத்தை நவிறி  
வெங்கொ டுங்கல சுத்தினை வினைதனை மெய்ம்மை. 25

தன்னை யேவரு கிறிஸ்துவார் தராபதி யென்றும்  
பின்னை மன்னிறை செலுத்ததல பெருமபிழை யென்றும்  
முனை யேசொலி யரசறகு முழுபபகை யானுன  
என்னை யேதடை மரணதண டனைககென விசைததார். 26

சொற்ற யாவையுங் கேட்டுடன் பிலாத்தெனுந் தோன்றல்  
இற்றி வன்கலி லேயனா மதற்கிறை யெரோதென்  
கொற்ற வன்னவ னிந்நக ரததுளன் குறுகி  
மற்றி வன்பிழை வகுக்கவென் றேவினன் வரைந்து. 27

(எரோது முன்னிலை.)

கறுத்த சிந்தையர் நன்றுநன் றெனக்கடி தேகி  
இறுத்தே ரோதெனு மிறைமுன மீசனை நிறுவி  
வெறுத்தி ராயனைப் பகைத்தவன் வேதனால் விரோதி  
ஒறுத்தி டற்குரி யானிவ னென்றன ருத்து. 28

அண்ண லைக்கண்டு பேசவு மற்புதச் செயலைக்  
கண்ணி னறகண்டு களிக்கவுங் கருகதுடை யெரோதென்  
எண்ண முறறுமென மேமபலிற் பிணிதகெதீர்' நின்ற  
புண்ணி யனறனை யுசாவினன் புதுமையை விருமபி. 22

ஆவ லுற்றரு கணைநதுநின் றுத்திரத் தோடு  
காவ லன்பல முறைபுகன் றிடவுநங் கருணை  
ஜீவ தாரகா செய்யவாய்த் துவரிதழ் திறநது  
நாவ சைத்தொரு மாற்றமு நவின்றிலா நண்ப. 22

மோன மித்தனை யோவென முறையிலா மன்னன்  
வான நாயகன் றனையவ மதிததுநிற் தனைசெய்  
தீன மாயொரு மினுகருவத திரமுடுத தெழிலகூர்  
மேனி யிறறரிப பிததுநின் றித்தறம் விரிப்பான. 22

கோற லுக்குரி யானல னிவன்வயிற் குற்றந்  
தேறு கிறகிலன யாதுமோர திறதநினுந தெரியின்  
மாறி யிங்கிவற் கொடுபிலாத துறையுளை பருவிக்க  
கூறு மின்னென விடுததன னெரோதெனுங் கோழை. 23

வேறு. (மரணத்தாப்பு)

அவ்வயி னரசவை யகன்றம மாடுனுடு  
வேவவழற் புகையென வுயிர்ப்பு விங்கிட  
எவ்வகை யினுமிவற கிறுதி யின்றெனத  
தெவவாதத் தமிழுளரு செருக்கி யேகினூர். 23

வன்றிறற் பிலாததெனு மன்னன் மன்றணி  
முனறிலைக் குறுகிநம பகவை முனனுமீஇப்  
பின்றைநின் றரசிடம பெயாநது மீண்டமை  
கன்றிய மனத்தினூ கழறி னூரோ. 23

அதிபனங் கவர்சொலை யமையக் கேட்டுடன்  
சதிபுரி ஞாவரை ஜனத்தின மூப்பரை  
முதியரை வருகென முறையிற் கூட்டிவைத்  
தெதிரொழீஇ யினையன வியம்பன் மேயினூன். 23

உலகர கூகனென வுரைக்கும் போநனி  
இலகிய மற்றிவ னியூத மாக்கததின்  
விலகிய போதனை விரித்திந் நாட்டினும்  
அலகறு கலகமுண் டாக்கி னானூ. 23

கைப்படுத் திவ்வயிற் கட்டி வந்தனீர்  
மொய்ப்படு துமமுன முறையிற் றோந்தனன்  
மெய்ப்படு கிறகில விரிதத குற்றங்கள்  
மைப்படு மிருளாளி மருவத தேய்கலபோல, 235

ஆண்டகை யெரோதெனு மரச னாய்த்தயிர்  
மாணடுபோம வகைபுரி மாண தண்டனைக்  
கீண்டிய பிழையிடு னிடகதக காண்கிலேன்  
மீண்டுபோ மினனென விடுதத தோருதிரா, 236

ஏதமொன் றிலாவுயிரிக் கிறிதி காட்டுதல்  
வேதநூல விதிககெதிர விரோதம வேந்தர்க்கு  
நீதமு மன்றல சுருக்கு நோப்படு  
போதமு மணறெனப புரிவிற கூறிமேல், 237

நடுளிது வெனினுமிங் கிவளை நம்முனம்  
வடுவுற வடித்திவண வரைநது போகென  
விடுவது துணிநதன னெனயி ளயபிஞ்ஞ  
அடுவதே துணியென வசடா பொங்கினார், 238

பின்னரு முறைமுறை பிலாத்தை னுந்துரை  
நனைய மொழிகளாற் றிருதத நாடினான  
முன்னுறு நனமையைச சீதைக்கு மூடாக்குப்  
பன்னுநன் மதிபயன பயக்கு மேகொலாம, 239

ஆங்கமைந திருமினென் றவரை யேவிப்போய்த்  
தாங்குநீ தாசனத திருநது தன்னுளே  
வீகைய வுயிராப்பொடு கவனறு வேந்தனும்  
ஈங்கினிச செயலெனென் றெண்ணுங் காலையில், 240

இல்லவள் விடுதததூ தெதிராந்து வைகறை  
புல்லிய கனூநிலை புகன்றப புண்ணியற்  
கல்லலே துஞ்செய லாவ தனறெனச்  
சொல்லின ளமமனை யென்னச சொற்றனன், 241

கேட்டுளக் கலக்கமோ டெழுந்து கேதமில்  
நாட்டமொன் றுடையனாய் நடுப்பு ரிந்திடு  
கோட்டியை யகன்றுபோய்க் குழீஇய யூகரை  
மீட்டுநல் விநயமாய் விளிந்தது விளளுவான், 242

மருவுபண் டிகைதொறும் வழக்க மாயுமக்  
கொருவனைச் சிறைவிடுத துதவு மாறுபோல்  
பருவர லடையுயிப பார மாததிக  
திருவனை விடுதலை செய்து மெனைன். 243

என்றசொல் விசைமுடி வெய்தி டாமுணம்  
கொன்றுயிர களைகவெக குருசி லேறறியிந  
நின்றவன் றனைபபர பாசை நீகருக  
வன்றொடர்ப படுசிறை உறங்குகாள வேலினாய். 244

மன்னாமன் னனுக்கிறை வரியொ லாதெனச்  
சொன்னவன் சொல்லருந தேவ தூவுணம  
பன்னியோ னிவனைநீ பார மாததிகன்  
எனைநீ விடுதலை யிசைபப தென்கொலாம். 245

மற்றிவன் றனைவிடின் மன்னா மன்னனுக்  
குறறநண் பினனெனு முரிமைப் பாடி லாய்  
செறறமோ டிவனுயிர சினைத்தி செய்பழி  
பற்றுக் வழிவழி யெமமிற பாததிவ. 246

அஞ்சிடேல் சிலுவையி லறைந்து கொல்கெனச்  
செஞ்செவே பலமுறை செவிடு படடிட  
விஞ்சிய கூகருல வினைத்திட் டாரரோ  
நஞ்சினுங் கொடியநெரு சுடைய நாஸ்திகா. 247

புரவலன் பூதர்செய் புரளி போராதலில்  
உரமிலா தஞ்சியாங் கொருபு றஞ்செலீஇ  
வரமனே கரரையெவ வயினின் றுறறனை  
பரமனே தெரியெனப பரிவிற் கேட்டனன். 248

உம்பர்நா யகனெதி ருனாகொ டாமையால்  
வெம்பியா னுனைக்கொல விடுக்க வாயினும்  
இடபருண் டெனக்கதி கார மென்றுநீ  
நம்புதி யேகொலா நவிற்து கென்றலும். 249

உன்னத நியமமா யுமக்கி ராவிடில்  
என்னவோா விரோதமு மியறறே னுதெனக்  
கன்னதா கலினுமக் கெனைய ளிததவாக்  
குன்னரும் பாவமுண் டென்ன ஓதினார். 250

- இத்தகு திருமொழி யெம்மை யானுடை  
விசதனை விளமபலும வேந்தன விட்டிடம்  
செதகனை முயனறுமெட் டீணைநன் நினைறியே  
பித்தரீற நிகைத்துளம பேதற் றுனரோ. 251
- சிலுவையி லறையறை யென்னுந் தீச்சொலாம்  
வலுவயிற செவியிரு மருங்குநு தைத்தலாம்  
கொலுவயி னுசனங் குறுகிக் கூறினான்  
உலவையிற சருகென வுழலு முளளததான். 252
- குழுமியீர தும்முரை குறிக்கொண் டியாதுமோர்  
வழுவிவாற சிந்தனன் மரண தண்டனை  
பழியிதென பாலல வென்று பாவாமுன்  
கழுவினான காகரீ கவிழ்ததுக் கைகளை. 253
- ஏவமி லொருவருக் கூறதி காட்டியே  
தாவரும் பெருமபழி சமைப்பன ருனுறு  
ஜீவனுக் காயினும் ஜெகததுக் காயினும்  
ஆவது கருதிலா னாகொ லாமிவன். 254
- புறத்துறு களையினைப் போற்றிப் புண்ணியத்  
திறததையே வினைசுகின்ற பரிநாத தேய்த்திகள்  
மறததையே யுலகிடை வளாதது மன்னிய  
அறத்தைவே ரறுப்பவ னாகொ லாமிவன். 255
- பங்கமில் பரமசற் குருப விதநீர  
அங்கநோ வககுரு சறைநது கொல்கென  
வெங்கொலை நாவினுல விளபபு வான்வினார்  
தங்கையைக் கழுவுவா னாகொ லாமிவன். 256
- விஞ்சிய வுணர்வினை விட்டி நீதிசெய்  
நெஞ்சிய லுரததையு நீத்துத தனமனை  
வஞ்சிசொல கஞாதிற மறநது வஞ்சருக்  
கஞ்சிநஞ சருநதுவா னாகொ லாமிவன். 257
- உலகர ஸ்ணியமுண் டாக வுன்னதர்  
இலகுகைக் கருவியா யிருந்தி யற்றியோன்  
அலகறு முன்குறித் தவின மைநதிடா  
விலகிய பிலாததெனும் வேந்தன் காண்டியரல். 258

இத்திற முன்குறிப் பியைந்தி டாதவுன்  
மததரே கருவியாய் வாய்ந்தி ருந்தனா  
உத்தம னாகையுத் தரித்த பாடுகள்  
அத்தனைக குமமென வறிநி மைந்தரீ. 259

நெய்விளக் கிடிவிரு ணீங்கு மாறுபோல்  
மெய்விளக் கிடிவினை வீயு மல்லது  
பொய்விளக் கிடுபுறச சமய போதததாற்  
கைவிளக் கிடிவினை கழியு மேகொலாம். 260

உக்கிர தீவினை யுளுற்றி யொண்பழிச்  
சிக்கறக் கைகழுஉ மதியின் றீகூணஞ்  
செக்கினை விழுங்கிப்பின சீர ணித்திடச்  
சுக்குரீ ரருந்தமச் சூழ்சசி யொககுமால். 261

கள்ளனா கியபா பாசைக் காவல்விட்  
டெள்ளரு மேசநா யகனை யீனமாய்  
விள்ளரு மாககினை விதிததல் கேட்டுடன்  
துள்ளினர் களித்தனா துட்ட யூதரே. 262

வேந்தனாக் கினைகொடு வெய்ய மள்ளர்தாம்  
போந்தபுண் ணியன்றனைப் புடைவ னைந்தனர்  
பாந்தளிற் சிறினா பறறி யீரத்தனா  
காந்தபுண் மனத்தருங் கைக லந்தனா. 263

புக்கனர் மாளிகைப் புறத்தகற் கோர்சிறை  
மககளுட் பதடிக ளாய வன்கணைர்  
தொக்கனர் பலாபல தூஷ னாளுசொலிச்  
கொக்கரித் திகழ்ந்தனர் குழுமி யோரொலாம். 264

முன்னுடை களைந்தொரு முருக்க லர்ந்தெனச்  
சென்றிற வங்கமேற் றிகழ்ச சேர்த்தினா  
கொன்னுனை யமுந்நெவெங் குருதி பீறிடப்  
பின்னிய முண்முடி சிரத்துப பெய்தனா. 265

கோலெனக் கையிலொரு கோலை நல்கினார்  
காலினை முடக்கமுன் னின்று காவல  
மாலுறு மரசரீ வாழ்க வாழ்கவென்  
றேலிலே உப் பரிகசித் தூறி னாற்பலர். 266



கைதறுங் கோலினக் கவர்ந்து கண்டகர்  
வெய்துறத் தலைமிசை யடித்து வேதனை  
செய்தன ருமிழ்ந்தனர் திருமு கத்தினே  
வைதனர் பழித்தனர் மறங்கொ ணீசரே. 267

மலர்ந்தசெந் தாமரை யனைய வாண்முகம்  
புலர்ந்துசெந் குருதியாற் பூசண் டெஞ்சிய  
துலர்ந்தது தாலுவுங் கருணை யூற்றிருந்  
தலர்ந்தநேத் திரங்களுங் குழிபட் டாழ்ந்தவே. 268

நிந்தனை மொழிதிருச் செவிநி றைந்தன  
நொந்தபுண் ணிடையெரி துழைந்த தாமெனப்  
பந்தனை மேனியிற் படிந்த செம்புணீர்  
சிறதின புண்ணியத் திவலை போன்மென. 269

குன்றிய துடற்பலங் குருதி கோத்துயிர்  
பொன்றிய தெனமுகம் பொலிவி ழந்ததால்  
கன்றிரொந் துலைந்தது கனக காத்திரம்  
ஒன்றிய வெழினல மொருவிப் போயதால். 270

ஓதரும் வேதனை யுழந்த மொன்னலார்  
நோதக வொருமொழி துவலு வாரலர்  
ஏதில ரோபொறைக் கிரங்கு வாருமில்  
பாதகம் பாதகம் பரம பாதகம். 271

மாரணத் தீர்ப்பிடு மன்ன னோவலன்  
கோரணிப படுத்துமக் கொடிய ரோவலர்  
ஆரணன பாடுக ளனைத்தி னுக்குமுற்  
காரண நமதுதிக் கருமங காண்டியால. 272

வாவென வந்ததில் வலகம் வந்தபோற்  
போவென வொலையிற் புவன கோசரம்  
ஆவன யாவுமே யசுலு நீறியத்  
தேவிவை சகிப்பதென் சிந்தை தேர்திரீ. 273

வேறு.

வரிசை தப்பிய மன்னன நீதியும் வம்பர்  
குரிசி லைக்குரு சேற்றியு யிர்ப்பழி கொள்ளும்  
பரிசு மோடிப்ப ரந்தது பற்றுசெந் தீயில்  
புரிசை மாநக ருள்ளமெ ரிந்துபு கைந்த. . 274

புகரி லாதமம் புண்ணியர்க் குற்றமை மேன்மேல்  
நகர மாந்தர்செ விசுடக் கேட்டலு ரைந்தே  
நிகரி லாக்கொடும் பாதக நேர்ந்ததிங் கென்றூப்  
பகரு வாரங்க வரவர்க் கொல்வன பன்னி. 275

நாசம் நங்குலத் துற்றதின் ரோடென ரைவார்  
ஈசன் மைந்தனை யோகொலை செய்வது மென்பார்  
தேசி கன்வயி னெப்பிழை கண்டிது செய்தார்  
நீச ரென்றுநெ டிதுயிர்த் தேங்கினர் நிற்பார். 276

மின்ன வின்றிவி முந்ததிவ் வெள்ளிடி யென்பார்  
கன்ன லொன்றிலித் தொன்னக ரஞ்சடு காடாய்  
மன்னு மென்பர்சி லாசிலா வானிருண் மல்கித்  
துன்னு ஜோதிக ளுந்தொலை யும்மெனச் சொல்வார். 277

தலைக விழ்ந்துல கந்தடு மாறலிற் றண்ணீர்  
நிலைய மேலிடு மென்பர்சி லாசிலர் நீண்ட  
மலையு மண்டல முந்துக ளாகிடும் வானுங்  
குலையு மண்டமுங் குப்புறு மென்பர்கொ தித்தே. 278

கண்ணி ருண்டுக லங்குவ ரோர்சிலர் காந்தும்  
புண்ணு ளத்தோட முங்குவ ரோசிலர் பொங்கித்  
துண்ணென் றுட்கித்து டிப்பவ ரோர்சிலர் சூழ்ந்த  
தெண்ணி யெண்ணியி ரங்குவ ரோர்சில ரேங்கி. 279

கரவிற் காட்டிக்கொ டுதவக் கன்வனிற் கள்ளக்  
குரவ ரேகொடி யாரென்ப ரோசிலர் கூறில்  
உரவு நீரூல சுத்திதை யொத்தநி யாயம்  
விரவிற் றுண்டுகொ லோவென்ப ரோர்சிலர் வெம்பி. 280

என்கொல் மேதினி கீண்டுலெ டித்தில தென்பார்  
என்கொல் வானமி டிநதுவி முந்தில தென்பார்  
என்கொல் வாரிதி நீசுவ ருதது மென்பார்  
என்கொ லோமுடி விததுணை தாழ்த்தது மென்பார். 281

கண்ப டைத்தில மேலிது காண்கில மென்பார்  
மண்ப டைத்தபி ணிக்கினி மாற்றிலை யென்பார்  
புண்ப டைத்தநெஞ் சோடுயிர் போகல வென்னு  
எண்ப டைத்தவ ரின்னன பன்னிடு மெல்வை. 282

(ஸ்காரியோத்து தற்கொலை.)

மோச மாயருண் மூர்த்தியை முப்பது வெள்ளிக்  
காசை நச்சியொன் னாகையிற் காட்டிய கள்வன்  
மாசி லானைவ தைத்துயிர் மாய்க்கெனும் வன்சொல்  
நீச நெஞ்சினிற் றைத்தது நெட்டிலை வேல்போல். 283

இதயத் துள்ளுற ளுன்றலு மின்றென லாகிப்  
புதைய லுற்றவ கககரி மெல்லெனப் போந்து  
வதைபு ரிந்தருள் வள்ளலை மாய்க்கவ குத்தாய்  
எதைவி ழைந்துயிர் வாழுதி கேளென்றி டிகரும். 284

பணம்வி டங்கொள்ப னாமுடி யென்பது மற்றக்  
குணமவி ளகருவ தாடகொலி யென்பதுங் கொள்ளாய்  
மணமவி ழைந்திறும வண்டென லாயினை மாளாப்  
பிணமெ னத்திரிந தாரஞ ருற்றனை பேதாய். 285

களவி னூற்பொரு ளைக்கவர் வானசை தூண்டும்  
அளவி லுனையை தட்டின னைவது கொள்ளாய்  
உளவ றிந்துனக் குற்றுழி யுண்மையு னைக்கும்  
வளவ னுமேனை யற்பமு மெண்ணலை மாறரேய். 286

பொருளை நச்சினை போதமி லாய்புரை யில்லா  
அருளின் வாழ்வினை யாககினைத தீர்ப்பினுள் ளாக்கி  
மருளு றுமபுலை மககளொ டோயெரி வாய்ந்த  
இருளு றுங்கொடும பாதலத தெய்துவை யின்றே. 287

பழிக்குப் பாவத்துக் கஞ்சலை பல்லவர் தூற்றும்  
மொழிக்கு நாணலை முன்பினுற் றாய்ந்திலை முற்றும்  
அழிக்கு நீசபப சாகக்க டிததொழும் பாய்நோ  
வழிக்கு வாரலின் றுயினை யானமதி மாண்டோய். 288

விதிவி லக்கையி கந்தவன் மெய்ந்நெறி விட்ட  
புதித ரிற்பதி தன்கொலை பாதகன் நட்பிற்  
சுதிபு ரிந்தசண் டாளன்ற னைத்தெரி கிற்பின்  
மதியி லீயுனை யன்றியிம் மாநிலத் தியார்கொல். 289

அறந்தி றம்பிய வாயுள்ப டைத்தலில் யாக்கை  
இறந்து பாழ்பட லீமைன் றுவிவ்வி கதநிற்  
பிறந்தி ராயெனி னன்றெனப் பேசிய மாற்றம்  
மறந்து விட்டனை யாங்கொன்ம றந்திறம் பில்லாய். 290

நன்றி கொன்றனை நல்லுணர் வற்றனை நாசர்  
துன்றி நின்றனை தொன்னெறி தூர்த்தனை தூர்த்த  
பொன்றி னும்வசை போவதின் ருற்புவி மீதே  
பினறி நின்றநின் றென்னினிச செய்குவை பேதாய். 291

மேவ லாராயு வந்தனை முட்பது வெள்ளிக்  
காவ லாயரு ளாளனை வீற்றனை யநதோ  
ஜீவ நல்லமு தத்தையு குத்தனை தீராத  
தீவி டத்தைய ருந்தனை யுய்வினித தீராதாய். 292

குற்ற மற்றகு ருதிநி லத்துகக் கொண்டு  
வீற்ற காசெனும் வெந்தழ லுன்மடி மேவப  
பற்ற வைத்தனை யேகொடும பாழ்மதி யின்னும்  
உற்ற வோரானை காசென வுன்னுதி போலாம். 293

எனற கத்துறு சாக்ஷியி டித்திடித் தின்ன  
வன்றி றறகொடு றுத்தம றுததொரு மாற்றம்  
நன்றி கெட்டயு தாகந விற்றில னாடில்  
என்று முண்மைக்கெ றிருரை யினறென லாமால். 294

கடிந்து புண்படுத் தும்மனச் சாக்ஷியைக் காய்ந்து  
நொடிநதி டானெனி னுடபுகன முட்டின னெந்தான்  
மடிந்து போயில னாயினிவ வாதையை மாற்ற  
முடிந்தி டாதென வுள்ளமவ லீததனன் முண்டான். 295

வள்ள லார்திருக் கோயிலை வலவினார் துற்றான்  
கள்ள வேடககு ரவனாக் கண்டெநி காட்டி  
எள்ள ருங்குணத் தியேசுவை துங்கையி லீரதேன்  
வெள்ளி யிறப்பி முப்பது காசிதை வெஃகி. 296

பேச ருங்கொடும் பாதகம பேணிய பித்தேன்  
மாசி லாதவி ரத்தம்வ டிந்துக வாங்கிக்  
காசு கொண்மினெ னுவவா கொள்ளலர் காசை  
வீசி யேகினன் பேய்பிட ருந்திட வெம்பி. 297

எப்பெ ருங்கொடும் பாவிச ருங்கரை யேற  
இப்பு விக்கணு தித்தரு ருங்கும் ரேசன்  
துப்பு ரழந்தசெஞ் சேவடிச சூழலைத் தன்னான்  
வெப்பு ரழந்தநி னாயக்கி டங்கிட விழ்வான். 298

பனித்த சிந்தைய பாமான் சென்றொரு பாங்கர்  
தனித்த சூழலில் நாண்டொடு தற்கொலை செய்தே  
அரித்த தேகத்தை விழ்த்தின னூருயி ரர்தோ  
இனித்தி ரும்பரி தாகிய தூர்க்கதி யெய்த. 299

நன்மை தீமையை நாடிந விற்றுந லங்கூர்  
தன்ம சாக்ஷியை மெய்த்துணை யாக்கிய தக்கோர்  
ஜென்ம சாபல்வி யம்மடை வாரதைச் செற்ற  
கன்மி கள்ளெவ ருங்கடைத் தேறலர் காண்டி. 300

சடுக னற்சுடர் நச்சுப தங்கமுந் தூண்டில்  
இடுமி றைச்சிறு கர்ந்திடு மீனமு மென்னா  
நடுவி கந்தபொ ருளெனு நஞ்சைந யப்போர்  
கெடுவ ராருயி னாயுற லேபெருங் கேதம். 301

பழியும் பாவமுந் தன்னொடு பற்றவும் பாரில்  
ஒழிவி லாவசை யும்மவ கீர்த்தியு மோங்கி  
வழிவ ழிக்குநி லவவும் வைத்தயிர் மாண்டு  
கழிவி லாவிருட் கங்குலுட் புக்கனன் காரி. 302

காரி வீசியெ றிந்தவக் காசுகைப் பற்றி  
சோரி தோய்ந்தன வென்றொரு துண்டுநி லத்தைப்  
பூரி யர்விலை கொண்டுபு தைத்திடு மீமச்  
சேரி யாக்கினர் தீர்க்கர்முன் செப்பிய சீர்போல். 303

வேறு. (சிலுவைப்பாடு.)

தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து  
சென்னித கர்ந்தரு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த  
துன்னரிய சாமித்து ரோகசெய லிற்றாகப்  
பன்னரும் மான்சிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம். 304

பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குமுவும்  
வல்லாணை யெள்ளிபபு றக்கணிதது வாய்மதமாய்ச்  
சொல்லாத நிர்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்  
பொல்லாங்கை யெல்லாநம் மீசன்பொ துத்திருந்தார். 305

புற்றாவிற் சிறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தார்  
துற்றிவி னைத்தகொடுந் துன்பந்த னியுழந்து  
முற்றுங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகான்போல்  
செற்றயிலாத் தேவமைந்தன் றேசிமுந்து தேம்பினார். 306

செவ்வங்கி னையக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றரித்த  
அவ்வங்கி னையத்தரித்தே யாகடியம் பல்பேசித்  
தெவ்வர்கு முயிச்சி லுவைவ தனைச்சமத்திக்-  
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொடுபோனார். 307

நோக்கிலணு வெவ்வொன்று நூறாயி ரங்கோடி  
மாக்கயத்தின் சும்மைம விந்தபா வந்திரட்டி  
ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்  
காக்கைக டனாகக் கல்வாரி நோக்கினார். 308

வள்ளல்கு ருராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயினா  
எள்ளிய வதரித்த வெம்மாள்ச ருவேசன்  
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு  
கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார். 309

மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநகநக  
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமி சைவிளங்கப்  
பூரணமா ரக்ஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்  
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார். 310

ஈசன்சி னநோக்கி யினரா னைப்பிணித்த  
பாசவினை நோக்கிப்ப ரிந்துநடு நின்றுவரும்  
பேசரிய துன்பப்பி ரளயத்தை நோக்கியிரதக்  
காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார். 311

அற்புத மும்வானத் தசரீரி யுமபுனிதச்  
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுகுணங்க ஞுமிவரே  
தற்பானென் றேலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை  
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம். 312

தத்துரீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை  
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து  
சத்தமி டாதேசுந் தகனப விமறியாம்  
உத்தமருஞ் சாந்தமா யூருடு செல்கின்றார். 313

கையயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து  
வெய்யசி லுவைசு மந்தலசி மெய்வருந்தித்  
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துடை தள்ளாடி  
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிகரார். 314

கல்லியல்வன் னெஞ்சுவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்  
புல்லியரே யன்றியிருதப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்  
டெல்லவ ருந்ததத முயிரக்கிறுதி யேய்ந்தனபோல்  
அல்லலு முந்தல மந்தாக்கை நிலைதளர்ந்தார். 3

மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி  
காதலனுக் கோவிக்க திரேர்ந்த தெனறுமன  
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமுமி  
வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டமுது. 3

காந்தண்ம லர்செங்க மலமல ரைப்புடைப்பப்  
பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீ முததுகுப்புத்  
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாமப லையலாததி  
மாந்தண்ட லைக்குயினின் மென்மொழியார் மாழ்கினார். 3

தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலழிந்தம்  
மாயும்வகை யின்றாய்ம றுகுற்று யிர்பதைப்பப்  
போயடைந்த தெமமருங்கும பொற்பெருச லேநகரத்  
தாயிழையா வாய்விட்ட முதகு ரலோசை. 3

கண்டார்ப தைத்தார்க லுழந்தார்க னாந்தழுதார்  
கொண்டார்து னுக்கங்கொ திததார்க டுவிடததை  
உண்டாரபோ லேங்கியு யங்கிரெ டிதுயிர்த்துத்  
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார். 3

ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்  
தாவாவ றமோத லைசாய்நதி றுவதென்பார்  
மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்  
ஔவாது முலெம்மு யிர்க்கொழிவின ரேவென்பார். 3

இம்மைநத னூவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி  
ஆம்மையு யிரவாழா ளவனிமி சையென்பார்  
செம்மைநிறம் பாத்தாய தேவசி னந்திருகி  
மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார். 3

மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு  
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்  
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்  
மீண்டுமு னைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார். 3

புன்றொழிலர்க் கஞ்சிரடுப் போற்றுதூர் பொங்கியழ  
மன்றோரஞ் சொலவியுயிர வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்  
மன்றோரஞ் சொன்னேமை னைபாழாய் வனகுடியும்  
பொன்றியெ ருககலரும் பொய்யாதி துவென்பாரா. 323

நள்ளிர ஜீவரகை நல்கவரு ஞானகுரு  
வள்ளலுக்கு வனகொலையும் மாபாத கமபுரிந்த  
கள்ளலுக்குக காவலவி தெலையுங் கட்டுரைத்து  
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தருக்குச் சீலமென்பாரா. 324

கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல காண்முயன்றும்  
பொல்லாருக கஞ்சிப்பு கன்றானகொ லையென்பார்  
பொல்லாருக கஞ்சிப்பொ துநீதி யைப்புரட்டி  
அல்லாத செய்வாக்கக றங்கூற்றே யாமென்பாரா. 325

காட்டிக்கொ தெதோன்க முத்திலொரு கயிற்றைப  
பூட்டிமன வாதையிறை பொன்றினனும் பொல்லாங்கு  
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளாமனச சாகியுந்தம  
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பாரா. 326

நிந்தனையாரு செந்நெருப்பு நெருசைக்கொ ளுததிடவும்  
நொந்தொருசொற் சொல்லாத நோனமைநு விததுணரின்  
மைந்தருக்கிச சாந்தமவ ருமோம கேசனெனுஞ்  
சிறதைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னென்பாரா. 327

செந்தாம னைபோற்றி கழுந்தி ருவதனம்  
அந்தோவ தங்கிய முகுக்குடி போயதென்பார்  
நந்தாக்க ருணை நுததுளிககுங் கண்மலர்கள்  
சிறதாரு லம்பொதிநது தேசுமுநது விட்டதென்பார். 328

உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வந்துகுடி கொண்டதிருச்  
சென்னிபுடை யுணடிந்ததரு சிறுதுவதோ செவவிதென்பார்  
மன்னுதிரு மேனிமுற்றம வாரடியாற் கன்றிநெநது  
சின்னமுற லாவதுவோ தேய்வமே யோவென்பாரா. 329

பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வனையா ரிவ்வண்ணம்  
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிரபொடிப்பக  
கண்ணீரின் றுன்பக்க டறகெலலை காணாராய்  
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான பின்சென்றார். 330



மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்சிச்  
சித்தமு டைந்துதொ டாநதுவரு சேயிழையார்  
பத்திமையுஞ் சிநதைப்ப ருவரலங் கண்டிரங்கி  
உததமசற் போதவு பசாநத ரீதுரைப்பாரா.

3

எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே  
துரிசறமற் றுமபொருட்டுஞ் சதாபொருட்டுங் கலுழந்திடுமின்  
வரிசைபெறு மகபபெறும் லடிகன்பாக கியரெனனா  
உரைசெறியத தருநாளிங் குளதாமென் பதைபுணாநதே. 3

அன்றுபுக விடமரிநா யவரவரே துயாவிஞ்சிக்  
குன்றுகளே மலைககுலமே யெமைமூடிக் கொள்ளுநிரால்  
என்றுரைப்பா பசுமாதநுக் கிதுசெய்வா ரெனிலநதோ  
தொன்றுலாநது படுமாதநுக் கெதுசெய்யார துணிவொன்றி. 3

என்றுதுய ருறுமடவார்க் கிரங்கியிருந் துயரோடு  
நன்றுமொழிந் தடாசுமையா னவிவெய்தித் தளாநதேகத  
துன்றுசிலு வையையாங்கோ வழிப்போககன ரெடுததேநதி  
ஒன்றிவரு கெனககொலைஞ் ருததமகாய் கொடுபோனா. 3:

பெண்டிரொலா மமுதரற்றப் பிள்ளைகளை லாங்கதறக்  
கண்டுக்கேட் டவிரிங்கிக் கரைநுருகிக் கருத்தழிய  
மண்டுதுய ரெனாநிரால் வயிறெரியக கடிநகரம்  
பண்டெரிவீழ்ந் தழிரோதோம பதிபோலப பதைத்தேங்க. 3:

பொருவரிய பரலோகப் புத்தேளிர் புதுமையிடுநின்  
மருவுவதெம முடிவோவென றையற்று மறுக்கமுறப்  
பருவரல்கொண் டைமபூத பௌதிகமாத திரையாய  
சருவசிருட் டியுந்திதைத்துத் தமையறநது நிலைகுலைய. 3:

குமுலாவீற் பிரியாத குருத்துவமா ரருட்சீடா  
அழலனைய துயர்நலிய வழுதுகாந துடன்செலல்ப்  
பமுதறமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாககொள் பசுநதோகை  
தழலிடுபூங் கொடியேபோற் சாமபியுயிர் தளர்நதேக. 3:

எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகனெஞ்சு பறையறைய  
உண்ணிலவு விசுவாசத் தூரவோரெஞ் சுள்ளழியப்  
புண்ணியருக் குறுங்கொலையின் புணாப்புன்னிப் பொருமியடு  
கண்ணீரும் பெருமூச்சங் ககனதுருத் தியிலடைய. 3:

இப்பரிசு பெருந்துககக் குறிமல்கி யெவ்வயிருள்  
செப்பரிய துயருழப்பச செருசலையைப் புறம்போக்கி  
ஒப்பரிய முதுமுலத் தொருபொருளைக் கொண்டுய்த்தார்  
மைப்படுவன் மனககொலைஞா வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில். 339

ஈண்டினியான் புகல்வதெவ னெம்பெருமான் றிருமேனி  
தீண்டினார் சிலுவையொடு சோத்தினா ரெங்கையிலுங்  
காண்டகுசே வடியிலுமவெவ் விருப்பாணி கடாவினார்  
நீண்டசிலு வையையெடுத்தி நிறுத்தினார் நிலங்கேணி. 340

மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்து மிடப்புறத்து  
செற்றமொடு குருசேறறிக் கொலைமாககன செயலொழிய  
சொற்றமறைத திருவசனந துலககமுறச சுருநிமுதல்  
குற்றவா ளிகளோடு நடுநினரா குருசமிசை. 341

தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்  
பன்னரிய பலபாடு படுமபோதும் பரிந்தெந்தாய்  
இன்னதென வறிகில்லா தானுசெய்வ நிவாபிழையை  
மன்னியுமென றெழிற்கனிவாய மலாநதாரம மருள்வள்ளல். 342

இததகைய வரும்பொறையும் மனநலமு மியைந்தவரே  
விததகனுக் கடிததொழுமப ரெனததகுமெய்க் கிறிஸ்தவர்மற்  
றிததகைய குணமிலருங் கிறிஸ்தவரென றிசைபெறுதல்  
செத்தவரைத துஞ்சினவ ரெனவுரைக்குஞ் சீரமைத்தால். 343

கீண்டிருப்பு முளையுடலைக் கழிசதுருவி வதைபுண்டு  
மாண்டுபடும போதிவாககு மன்னியுமென் றுரைததமொழி  
ஈண்டிவரே யுலகினுக்கோ ரிரக்கரென் றெடுததுரைக்கும்  
வேண்டுமோ நினைசசான்று மிதைவிடுத்து வேறென்றே. 344

மன்றாடு மருட்சீவ வசனத்தை வன்மறவோர்  
ஒன்றாகப் பொருள்செய்யா ருடைகளைந்து பங்கிட்டார்  
குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன்  
என்றாக டியுமான வெழுத்திட்டா சிலுவையிசை. 345

கேடணவு தலைவரொடு கெழுமியபல் யூதர்களும்  
மாடணவிக் காக்குநரும் வழிவருபுன் மனத்தவரும்  
பாடணவி வருந்துநம் பரமசுத னைப்பழித்துத  
கூடணங்களை பலபேசுத துணிந்துபுறக் கணித்திகழ்ந்தார். . 346

வணங்காத முரண்கழுத்தர் வல்லுருக்கிற் கடினமுறீஇக்  
குணங்காணாக கொடுமனதநர் கூறியதீ மொழியொன்றே  
அணங்காருங் குருசுமரத் தறையுண்ட வொருநிருட்டுப்  
பிணங்காண யிகழ்நததுவும் பிதற்றியது பெருமானே. 3-

அடுங்கொலைஞர் பொருட்டமல நகங்கனிந்த வருட்டிறமுங்  
கெடுங்கொடிய ருணாவின்றிக் கிளந்தபழி மொழிச்செருக்கும்  
நடுங்கியுயிர நலிசோர னசசுமனத நியறகையுமோந் [34  
தொடுங்குயிராமற் றொருசோர னுளமபொறுககா துரைக்கின்றான்.

எஞ்சுறம ரணத்தீர்ப்பி யைந்துழந்து மேழைநீ  
அஞ்சுவா யலையேயிவ் வமையுதது மாலலுக்கு  
நஞ்சுநைய நமசுநு நோநகநமெய நடுகிலைமை  
விஞ்சியாம்வி னோததகொடு வினைப்பயனை யடைகின்றேம். 34

மற்றிதனை யுணராது வனனெஞ்சோய் மாசனுகா  
நறறவனை யிகழுவுது நனமையோ நனமையலாற்  
குறறமிய ரிடகதுளதேற் கூறுகியென றறகசுடிநது  
தெற்றெனவுட் குழைநதுரைத்தான ஜீவவழித் தலைநின்றான். 35

உள்ளநாண்மு முதுமற முளுற்றியாக் கிணையுழக்குங்  
கள்ளனிவ நெனினுமனங் கண்டறிந்த சதநியததைத்  
தொள்ளிதுடன வெளிப்படுதந்ச சிநகையுடைந் துளநதிரும்பிக்  
கொள்ளையிடத் துணிந்தானித் தியவாழ்வைக் குறிக்கோடி. 36

சாக்குறிக் களடுக்காமுன் றனுக்கரணந் தளராமுன்  
மீக்களரு நெடுமுசச விரவாமுன் விழிமயங்கி  
நாககுழறி வீழாமுன் நலலுணாவும் றருட்கள்ளன்  
நோக்கினுன் றலைதிரும்பி துவலருமபுண் ணியப்பொலிவை. 37

காண்டகைய பெருங்கருணைக் கற்பகத்தை யெதிர்கண்டு  
மாண்டகைய வனபிடுகு மானதாளு சலிவழங்கி  
ஆண்டகையும் மரசியலி லடியேனை நினைந்தருள  
வேண்டினே நெனவிரந்து வேண்டினுன் மிகவிரும்பி. 38

கள்ளயிலா வருட்கள்ளன் கசிந்துகரு னையையநம்பி  
உளளுணர்வோ டினிதுரைத்த வொருமன்றூட் டியிரல்க்கும்  
வள்ளல்திரு வுளத்தழுந்த மலங்காய்நீ பரதீசில்  
உள்ளபடி யின்றேயென் னுடனிருப்பா யெனவுரைத்தார். 39

வேறு.

எம்மாதிரி மும்படு பாஷியென் றெள்ளு கள்ளன்  
அம்மாவுயிரி போமள னிற்குதி யாகக நசுசிப்  
பெம்மானரு ளுக்கிலக காகிமெய்ப் பேறு பெற்றான்  
கைம்மாறினம காகிரு பைத்திறங் காண்டி மைந்த. 355

தன்னேரினின் தேங்கிய முத்தனிந தாயை யனபின்  
முனகைவ முங்கொரு சீடனை முறறு நோக்கி  
அனனாயிவ னுமைகன மறறுனக கனனை நன்ப  
என்னாவரு ளினனுரை தந்தன ரென்று முள்ளார். 356

ஆயிற்சிறந் தவற மாவடுவ் வாழி வைபபிற்  
தாயிறசிறந் ததம ரினறெனத தகக வன்பாரு  
சேயிறசிறந் தவரு னாயகன சிந்தை யார  
வாயிற்சிறந் தமொழி காட்டுமிம மாண்பை யோதி. 357

அனபின்றலை நின்றருள் பெற்றவைத் தொண்ட னையன்  
துனபினறலை நின்றக ருத்தொடு சொற்ற வாய்மை  
எனபிங்குகு மட்டித யதநிலி ருத்தி யனனை  
தன்பங்கின ளாவவள சொற்றலை தாங்கி நின்றான். 358

வாழிப்பெரு மானைவ தைதநாயிர் மாய்க்க மல்கும்  
பாழித்தய ரினபட லமமெனப பாரை முடி  
ஊழிககரு மாலேவ னைந்தென லொலலை யுபபா  
ஆழிககதி பைபுதைத தோங்கிய தந்த காரம். 359

எல்லாவுல சததவர் பாவமு மேற்ற தேவ  
நல்லாடுயர் வேதிகை மேவலு நயப நீநிச  
செல்லாரழ றீத்திட வபபலி தீந்தெ முந்த  
அல்லாபுகை யாமென வோங்கிய தந்த காரம். 360

வாதிக்கும நீதவஞ் ஞானம காந்த காரம்  
நீதிக்கதி ரோனைம றைத்தடு நீமை கண்டு  
சாதிக்கமாட் டாதுல குககொளி தந்து நின்ற  
ஜோதிக்கதிர் குனறிட மையிருள தொக்க தெங்கும். 361

காராழிபொங் கிக்கக னம்புதை பட்ட தென்கோ  
பாராதியந் தம்புரி தீமைபப டாமி தென்கோ  
தீராவனர்த் தத்திரள கூடிச்செ றிந்த தென்கோ  
பேராதொரியா மம்வரை துற்றிருட் பெற்றி தன்னை. 362

மெய்யானதி பங்கிறிஸ் தியேசெனு மெய்ம்மை கண்டாம்  
 உய்யாவுயி ருகுயி ராமுயி ரோயு மெல்லை  
 மையாசுணி ருண்டிட வாணை யாவு மட்கி  
 வெய்யோணை யுங்கர தாரிருண் மேய வாற்றால், 363

மெய்யுற்றதெப் வமபசு பாசமவி ளக்கி நாளுங்  
 கையுற்றகெல விக்கனி யின்மறை காட்ட வினனும்  
 ஐயுற்றலை யுமபுலை மாககர கததி னஞ்சில்  
 மையுற்றகூட் டிலிரு டொககது மண்ணும் விண்ணும், 364

ஊறுற்றிடு காரிருண் மூடியு டற்ற வஞ்சுப  
 பிறுற்றுள முட்கிய யாநாபி தற்றி யாதர்  
 நேறுறில் வாய்சசெய லற்றஜெ கத்து லாமபல்  
 கூறுறறஜீ வவருக் கங்குலை வுற்ற மாதோ, 365

பெருந்தீப்பிழம் பும்பிறங் காதொளிர் பெற்றி குன்றிக்  
 கருந்தீயென லாயின கண்ணை யிற்றி மைததல  
 பொருந்தாதுமு முக்குரு டாயின பொன்றி னுலொத்  
 திருந்தாரெவ ருமெவை யுஞ்சரித திலல காண்டி, 366

சாத்தங்கல கையிருட் குமபியி லிட்ட பூவை  
 ஆாததன்புவ டங்கொடி முககுநம் மைய னுற்றல்  
 பாததமபரு டுபல தேவசு னாகள் பையுள  
 போாததங்கடைந் தாரநர கததிருள் போாதத தென்து, 367

நளியுண்டமுந நீருல கத்துந லம்பெய் கொண்முத  
 துளியுண்டுண வுண்டுபல போகசு காயு வுமமுண்  
 டளியுண்டரு னுண்டற முண்டிவை யாய வெல்லாம்  
 ஓளியுண்டெனி லுண்டில தேவிலை யொன்று மன்து, 368

இற்றுகவுச் சிதொடுத் தேழை யென்னு நாழி  
 முற்றுகமு யங்கிய வல்லிருண் முற்று மெலவை  
 எற்றுகைகி டுததனி ரெனையென மேவ நேயென்  
 துற்றாரூட் டாதையை நோக்கியோ ரோல மிட்டார், 369

எவ்வாறுநம் மான்றிரு வுள்ளமி னைநத தேயோ  
 எவ்வாறுநு யதிரு மேனியி னைநத தேயோ  
 எவ்வாறுநத் தையித யஞ்சுகித திட்ட தேயோ  
 எவ்வாறென வுள்ளுவல விள்ளுவ லேழை யானே, 370

இரகுவிய சரிதப் படலம்.

செற்றரேலி யாவைவி னித்தனன் ஜீவ ரகவு  
பெற்றார்வது காண்டு மென்றுடி தற்றி நீற்க  
வற்றுவருள் வாரிதி தாகம ரீஇய தென்னச்  
சொற்றாசுரு திமொழி முன்னுறச் சொற்ற வாறே. 371

எல்லாவுல குமுடை யார்பொருள் யாவு முள்ளார்  
தொல்லாதிமூ லப்பாஞ் சோதியா தேற்ற நாசம்  
இல்லாரொரு தாகம நாதிதொட் டெய்த லாலே  
கொல்லாதுவி டாதவோர் தாகமுங் கொண்டி ரந்தார். 372

காதுற்றொரு வன்கட லாம்பியைக் காடி தோய்த்தே  
ஓதற்றவீ சோபபெனுங் கோல்கொடு யர்த்தி நீட்டிக்  
கோதுறநிலா தகும ரோனுக் குககொ டுகதான்  
மாதுககதுக் கமஜலப பஞ்சமும வந்தி வறகே. 373

பல்லாரிச கோடிய ஜீவபாப பாவ பந்த  
தல்லாசிறை மீட்டவாக் கோமிட ரூர வுண்ணிர்  
இல்லாநிறுங் காற்புளிங் காடியி யைந்த தரதோ  
எல்லேமுக்கா கமடி வாககுல கீபு நனறே. 374

மருவாரளித தபுலிங் காடியை வாங்கி யன்பின்  
உருவாய்ந்தவா யாவுமு டுந்தவென றுய்ததி யமபி  
ஒருவாதவெந் தாயுயிர நல்கின னுங்கை யென்னாத்  
திருவாய்மலாந் துதலை சாயத்தனா ஜீவன விட்டார். 375

உ ல று

ஜீவாதி பநியேக திரித்துவத்தி லொன்றான தேவ மைந்தன்  
காவாத சுருணையினுற் பேரனபு மயமான தனுக்கொண டெண்டி  
மூவாத முதனீதி யிரககசம ராமபுரிவான முதுநீர வைபஞ்  
சாவாத படிதானே பஸியாகி ஜீவனவிட்ட தகைமை பாராய். 376

சந்தகங்கற் பனைமீறிச சண்டாள ராகநன்றி தனையெண் னைம்  
புந்தியற்றுக் கொடுங்குளிக் கடித்தொழுமபு புரிந்தொழுமும் பொல்  
அந்தரியா மிப்பொருளா யகிலாண்ட கோடிகளை யாட்டு விசகும்  
விற்தையுளார் மனுவாகி யுயிரவிடுதத விற்தையைப்போல் விற்தை  
[புண்டோ. 377

தனக்குலவாப் பெரும்பேறு தரவந்து விழிக்கெதிரே சான்று காட்டி  
மனக்கினிய வுபதேசம் வகுத்தசுரு வேசனொரு மைந்தன் றன்னைப்  
பனிக்கவதைத் துயிர்கவாந்த பாருலகைத் தகிக்காமற் பாம தாதை  
கினக்கனலை யுவித்தெழுந்த ஜீவகா ருணியநிலை தேற்ற பாற்றே. 378

வேறு.

அலகிலாப் பரம நீதி யாயதென் னெண்ண மென் னு  
இலகுவா ளுறையிற் சோததி யெரிந்தெழு கோப மாறி  
உலகனுக் கொருவ ராகி யுத்தரித ததனை யுள்ளிக்  
குலவியே தாதை பக்கற குதுகலித திருந்த தயமா. 3

பரமகா ருணியம் பொங்கிப் பவிசுததென் னெண்ண மென் னு  
வரமனே கரரை வாழ்ததி வாழ்தகிராத் தழுத முப்ப  
உரமிலா வானம கோடி யுயந்தமை யுள்ளி யுள்ளித்  
தரமிலா துவகை யோங்குத தாதைபாற் சிறந்த தன்றே. 3

வேறு.

ஜீவனை யிழந்தவிச செகததுக் கீறிலா  
ஜீவனவந தியையவுளு செறித்த நித்திய  
ஜீவவா யிலுக்கொரு திறப்புண டாககவும்  
ஜீவனி னதிபதி ஜீவன் விட்டனா. 31

கோழையிப பியைமணி குறித்ததுக் கூட்டுதற்  
காழிநீர குளித்தமுச சடகரு மாககளபோல்  
ஏழை ரானமகோ டிகளை யீட்டுதற்  
கூழியான் மாணத்தள ளொடுங்கி னாரோ. 32

கண்ணிய வன்பினும் கட்டுண் டோங்கிய  
தண்ணளிச சலதியின் முழுசுத தாழ்வறீஇ  
உணணிகற் பொறையின லுயிராபபொ டுங்கினூர்  
புணணிய முலகெலாம பொலியத தோன்றினா. 33

முடிந்தது சஞ்சல முடிந்த பாடுகள்  
முடிந்தது வறுமைநோய் முடிந்த சிந்தனை  
முடிந்தது தீக்காசொன் முடிந்த முன்குறி  
முடிந்தது கருதிய கரும முற்றுமே. 34

முடிந்தது பாவவி மோச னப்பலி  
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்  
முடிந்தது குவலயத் திரகை மொய்மபுற  
முடிந்தது ஜீவிய முழுது மென்பவே. 35

இத்தகு வனவெலாம் பொருந்த வீறிலா  
முத்தனார் முடித்தலின் முடிந்த தென்றொரு  
வித்தக வாய்மொழி விளம்பித தாமுடை  
அத்தனுக் காவியை யளித்த வொலலையே. 36

கிழிந்ததா லயத்தினை யிரண்டு கீற்றவாய்க்  
கிழிந்ததா சாரியா கேடு சூழ்ளங்  
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச சாஸனங்  
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம். 387

அதிரந்தது கடுகடென் றாழி சூழ்புவி  
அதிரந்தது பாதலத் தாச னுளுகை  
அதிரந்தது கிறுகிறுத் தந்த மனறலை  
அதிரந்தது புறமதத் தஸ்தி வாரமே. 388

பிளந்தது வயின்றொறும் பெரும் லைக்குலம்  
பிளந்தது வஞ்சகப் பிசாச னெஞ்சுரம்  
பிளந்தது சந்நிதி மறைத்த பித்திகை  
பிளந்தது தீவிடம் பிறங்கு பைத்தலை. 389

திறந்தது தூயவா சேம வைப்பிடந்  
திறந்தது கதிகுறு ஜீவ வாயிலுந்  
திறந்தது கருணையின் றிருவி ழிக்கடை  
திறந்தது செறுத்துள ஜீவ ஓற்றரோ. 390

நற்சுதந் தாநமக் கருள நாயகன்  
தற்சுதந் தரவுயிர விடுத்த தன்மையைக்  
கற்சுதந் தரமுறு கடின நெஞ்சடை  
அற்சுதந் தரறிந் தகங்க லங்கினா. 391

நிகழ்நகசம் பவங்கள்காக் குநாத நெஞ்சினை  
அகழ்நகிட வஞ்சிமெய் யாக மற்றிவா  
இகழ்நகிடற பாலரோ வீச னோசுதன  
புகழ்நதுபோற் றிடத்தகும் புனித ராமென்றார். 392

தொககுநின் றவரெலாந் துயாக் காட்சியோ  
டககணத் தசம்பவ மாய யாவையுஞ்  
சிக்கறத் தெரிநதுநெட் டியிரத்தாத தேம்பியே  
துக்கமுற் றமுதுளந் துளங்கி யேகினா. 393

கிழிபடு மிதயத்துக் கெழீஇய நண்பினர்  
வழிபடு கலிலெய மாதா மற்றுளார்  
விழிபுணல் சொரிதா வெதுமபிச் சேய்மையிற்  
கீழிதய ரொடுமனங் கவன்று நின்றனர். 394



குமாரபருவம்.

ஞானமா கியவொரு நாதன் றுங்கிய  
மானவ தேகததை வரைநதிட் டாவினைய  
வானநா யகனகரம வழங்குக கண்ணுறீஇத்  
தானமும வானமுந் தழங்கும வேலைவாய். 395

கொற்றவ னுத்தரங் கொண்டு யூதர்கள்  
சொற்றவா ருயவண துதைநத சேவகர்  
குறையிாச சோரனைக் குறுகித தொன்முறை  
தெற்றெனக் கானமுறித துயிராச சிந்தினூ. 396

அன்பினோ படிவததை யாவி நீததலில்  
என்பினை முறிததில ரெனினு மீட்டியால்  
வன்புறத் திருவிலா மருங்கு குததினன்  
கொன்பயி லொருமறக கொடுங்க னுள்ளே. 397

அனநதர முலகினுக் கருளி யாண்டகை  
தினநதரு மான்மசரு சீவி யேயென  
வனநதரு திருவுடல வடுபபட் டவ்வழிக்  
கனநதரு குருதியு நீருங் கான்றதால. 398

பாவவெங் கோடையிற் பாடுண் டெஞ்சிய  
தாவரு மாததுமப பயிராத மைத்திட  
பூவரு புண்ணியப பொருபயி னோர்புடை  
ஜீவநீ ஶுற்றுக்கண் டிறந்த தென்பவே. 399

ஓர்ந்திடாப் பததனோ ரடியி லொண்சிலை  
ஆரநதன் னீர்சுரந தனித்த வாறுபோல  
கூரநதயீட் டியினவழி குருதி கோதநீர்  
ஆரநத்திவ வாக்கைநின றவனி யுயயவே. 400

முடிவன யாவையு முடிய நோககுற  
நெடிதுயிராத திரங்கியுள் எழிநது நினறவோ  
அடியன்யோ சேபபுநம மாண்டை யாளுகை  
படிமிசை வரவெதிர பாததி ருப்பவன. 401

மிக்கசம் பத்துளான் யூத வேதியர்  
தொக்கசங் கத்தினோ தலைமைச சூழ்ச்சியான்  
புககன னரசிடம் புனித யாக்கையென்  
பக்கலிற் றருகெனப பரிந்து வேண்டினான். 402

திசிலுடை மன்னவன் றீரத் தேர்ந்துபின்  
அகிலலோ கேஸ்வா ன்ருளி யாக்கையை  
இகலிலயோ சேபபினுக கீருது நீயினித  
தகுமுறை யியற்றுதி சமாதி போயெனரூன். 403

உத்தரங் கிடைத்தமை வினவி யுள்ளுளே  
பததிசெய நிக்கதே மெனப்ப காந்திம  
உத்தமன் பரிமள வுசித வாக்கங்கள்  
வித்தக வுடற்கெனக கொண்டு மேவினான். 404

கொலைக்களத திருவருங் குறுகி யொல்லையிற்  
றொலைக்கரும் பாவநோய் கொலைத்த யாகையை  
நிலைக்குரு சகறறிமே நிலவச சாததினா  
விலைக்கரும் பூரநுகில விரித்தது மூடியே. 405

விந்தைசே ரெழிற்றிரு மேனி மீதெலாங்  
கந்தநற றிரவியம புனைநது கண்கணீர்  
சுந்திமெய் யனபுடை ஜீவன முததாகாந  
தநதம சென்னியிற் றுங்கிச சென்றனர். 406

வனக்குறும் பாமிரினா மருங்கு மட்டவிழ்  
நனைக்குறு முகைவிரி நந்த நைதிது  
வினைக்குறித தாயயோ சேபபு வேதியன்  
தனக்கெனச சமைத்தவச சமாதி நண்ணினார். 407

கன்முறை யகழ்த்தவக் காமர் வைப்பினில்  
தொன்முறை விதிப்படி தூய யாக்கையைப்  
பொன்முறை போற்றிடும புலமைத தாமென  
நன்முறை வளாததினா நலங்கொண் மொய்ம்பினார். 408

ஆர்வமிக் குடையமெய் யடியர் மொய்ம்பினால்  
வார்விழி புனலுக வாரிப பெய்தனா  
தீர்வரும் பரிமள திரவி யங்களை  
சோவுறு கபாடககற் செறித்திட் டாராரோ. 409

உலகெலாம் புரிந்ததீ வினையை யுத்தரித்  
தலகிலாப் புண்ணிய மமைத்த வாண்டகை  
இலகுபே ரெழிற்றிரு மேனி யீண்டொரு  
கிலைகெழு சமாதியுளு செறிந்த தேயந்தோ. 410

தைவிக மாண்ட தனுவே டுத்தநர்  
தைவிக ரகுகர் தணநத மாண்ட  
மெய்வசந் தராயிடை விரவி மீண்டெழுந்  
துய்வதின் தேற்புவிக்க குய்வின் ருகுமால. 411

நேசயோ சேப்பென நிக்க தேமெனப்  
பேசிய தொண்டரும் பிறரு நம்பிரான்  
பூசமா திக்குறு புணர்ப்பெ லாம்புரிந்  
தீசனை மதிககுள்வைத தேத்திப் போயினார். 412

அத்தனுக் கடிததொழும் பமைந்த வன்புடைப்  
பததிமை வடிவெடுத தனைய பாவைமார  
சிததசளு சலததொடு கலுழ்ந்து தேம்பியே  
தத்தம துறையுளபோய்ச சடைததி ருந்தனா. 413

அஞ்சறு காட்சிகண் டலமந் தாவிநைந்  
தெஞ்சிய பாதக ரியலமு றைப்படி  
செஞ்செவே யுலகமைந தொழுகுஞ் சீர்மைகண்  
டுஞ்சமென் றுளம்வலித் துரங்கொண் டாரரோ. 414

### வேறு

பொங்கரு னாதன் பூதல ரகை புரிவான்வந்  
தங்கமவ ருநதி யாருயிர் நல்கி யவனிக்குள்  
மங்கிய டங்கக் கண்டுச கிகக மாட்டானபோல்  
வெங்கதி ருட்குக் குடகட லிற்குப் புறவீழ்நதான். 415

பாயொளி மட்கிப் போயது வெள்ளிப் பகலேனும்  
மீயொளி மலகி மேற்றிசை துற்றி விரிசெக்கா  
நேயமி குததோர காயமு குதத நிறைசோரி  
துயசி நததீ மாயவ டர்த்துத தொகல்போலும். 416

நன்றிம றநது நட்பிடை நாளு நயவஞ்சந்  
துன்றிய களவா நன்றியில செல்வந் தொலைவெய்த  
ஒன்றிவ ருத்தும் வன்மிடி போல வெளிர்செவ்வான்  
நின்றில தாக வந்தது மாலை நிமிர்கங்குல். 417

பூவணை யாகக் கண்படை கொள்ளும் புனிதற்கோர்  
மேவுவி தான மென்னவி ரிந்த மேலவான்மீன்  
ஒவற வெங்கும் பாயிரு ணக்கி யொளிகாலுந்  
தீவம தாகவு தித்தது கீழத திசைதிங்கள். 418

சித்திர மாகச் செல்வனு றங்குஞ் செயல்கண்டு  
நித்திரை பங்கமு ருதமை வழறிடு ரெறிபோலும்  
எத்திசை யும்முள வெப்பொரு ளும்முல கெல்லாமும்  
அத்தின ராவினி சததம தாய வருங்காட்சி. 419

காலமி தாக வன்மன யூதர் கதித்தோடிச்  
சீலமில் மன்னன் பாலனை வழறுத் திருட்டாகக்  
கோலியு யிரத்தா னெனறவ னாகை கொடுபோகிச  
சாலம ருட்டிச் சீடர்பல் கேடு சமைப்பாரால். 420

ராண்டொரு மூன்றுகி னத்துயிர பெற்றெழு வேனென்ன  
மாண்டவ னோதிய துண்டுச மாதியை மறறின்னே  
காண்டகு காவல மைககென வொப்புணா கைக்கொண்டு  
வேண்டிய வாறுபல் வீரரை வைததனா வெங்காவல. 421

இட்டனர் முதநிறை யேமமு ததநனி யீமத்தின்  
முட்டிய டைததவோ கறகத வந்தினை முறறக  
அட்டி காரதமு மமபர முமமீதோ ரங்கைககுள்  
இட்டன முய்வீல யென்பவா போன்மதி யிலலாரே. 422

கோலிய காவல ரேநிக ளோடுகு ழீஇரசேம  
வாலிய வைப்பைவ னைததனா நின்றிட வாராதக்  
காலேக டிமபக லெற்படு காலேக டநகநதி  
மாலேக ழிந்ததி யாமமும வந்தம ரீஇயிறறால். 423

கைவரு லெளகிக வேலையொ ழிந்துக ருத்தொன்றித்  
தைவிக நாளனு சாரிக ளாயுயா சம்போதா  
உய்வரு னைதனு யிராததெழு வேனென வய்த்திட்ட  
மெய்வச னைதிற முள்ளியி ருந்தனா விழிதுஞ்சாரா. 424

மாசிலம டந்தை மாசிலா கந்த வருக்கங்கள்  
ஆசற வீட்டி யாதிதி னைதி னைகாலை  
ஈசனு டற்குப் பூஜிதை செய்வா மெனவெண்ணி  
நேசமவ டிக்குள் கண்ணொடி ருந்தார் நிகமுற்றும். 425

வேறு. (உயிர்த்தெழுதல்)

இருநில முய்யக் கொண்ட வெம்பிரா னாகை யீமம்  
மருவிய வாறீ தாக மறுத்துயிர்த் தெழுந்த வுணமை  
திருமுறை கிளக்கும் வண்ணந தெரிப்பலென நமலற் போற்றிப்  
பொருவரும் பத்தி யென்னும் புனிதைமேற் புகல்வ தானு. 426

மைந்தகே ணம்பி ரானிம் மாநிலத் துயிர்த்தெ முந்த  
 விந்தையைத் தரிசித் தேத்தும் விழைவினால் வீபுத ராவார்  
 அந்தரத் தீண்டிப் பல்லாண் டணியிசை யலாத்து மாபோல்  
 சிந்தூரீச சுணையுங் காவும் புள்ளொலி சிறந்த மாதோ. 427

விண்ணுற நிவந்த நானு வியன்சினைப் பொதும்பர் மென்பூஞ்  
 சுண்ணமு மலநூ தீந்தேன் றொகுதியும் வானந தூய  
 ஒண்ணிறப் பனிதீ ரோடு கலந்துமென கால்கொண் டோச்சல்  
 புண்ணிய நெழுசசிக கோலம புனைந்தெனப் பொலிந்த தன்றே. 428

மருப்படி கமல வானி மறிதிரை முழுவ மார்ப்பு  
 அருப்புநான் மலர்வாய் சுண்டி யழிபகந தேறன் மாந்திச்  
 கருப்பிசை சுருதி காட்டப் புள்ளொலி யிசையிற் றுன்னத்  
 திருப்பளளி யெழுசசி கூடுரு செவ்வியை யொத்த தமமா. 429

கோதிலாப் புனித வன்பு குலவுநீ ரகுகுது நம்மான்  
 பாதபங் கஜம லாந்த பரிசெனப் பளிங்கிற் றேன்றுஞ்  
 சீதநீர்ப் பொய்கை யெங்குஞ் செழுங்கடி கமழந தூய  
 மாதர்மென் கமலப் போது வள்ளவாய் மலாந்த மாதோ. 430

வையகம் புதைத்த கங்குல் வாருணி யற்ற நோக்கித்  
 துய்யதன் மதிய மென்னுந் துயலவரு சுறவத் தோடு  
 மையற விளங்கும் வான மீனொளி மழுங்கி மாய  
 வெய்யவ வலைஞன் றேன்றான் விடிவலை வீசி னூலை. 431

மெய்கண்ட விடததுப் பொய்மை வெளுத்தென வெளுத்த திந்து  
 கைகண்ட களவி னைக்கந் கரந்தெனக் கரந்த விண்மீன்  
 பொய்கண்டு மருண்ட வுள்ளம் போலொளி யிழந்த தீபம்  
 மைகண்ட கங்குல் வாட்டும வைகறை கண்டு கண்டே. 432

இன்னதோ ரமையந் தன்னி விருநில வுலகுக் கெல்லாம்  
 பன்னரு நலத்த வாய பாகதிப் பயனை யீட்டித்  
 தன்னிய ஜடவி யோகத் துயிலுணர் சூழ்ச்சி யேபோல்  
 உன்னத தேவ மைந்த னுயிர்த்தெழுந் தருளிப் போந்தார். 433

வார்த்தையாய் நடுவ ராகி மன்னுயிர்க் கிரகை நல்க  
 மூத்தியாய்ச் சமாதி கூடி முறைவழா துயிர்த்தெ முந்த  
 தீர்த்தனைத் தரிசித் தேத்தி ஜெயஜெய வென்று போற்றிக்  
 கீர்த்தன நாமபூ மாரி பெய்தனர் கெழுமி விண்ணோர். 434

தன்மமூர் தவமு மோங்கித் தழைத்தன வருள்மெய் வேத  
கன்மமு மொழுக்கும் வலலே கதிதன கருணை பூத்த  
நன்மையு மெயமை தானு நடநவின் றுலக மெங்கும்  
வன்மமும் பகையுந் தேய வளநதன மருவி மாதோ. 435

அறந்தலை யெடுத்த தொல்லை யாரணத் துழனி யோங்கிச்  
சிற்றத்து ஜென்ம தோடத் தீக்கரு மத்தின பூழ்கி  
இமந்துபாழ் பட்டோ ராவிக் கீறிலா ஜீவன் வரது  
பிறந்தது ககிாத போதம பிறங்கிய தவனி யெங்கும். 436

ஆயபே ரன்பு மல்கு மாழியி னுதித்து மாந்தர்  
மீயுயர் வின்றோ ராக விளங்குபுண ணியவே தாந்த  
ஆயிரங் கரங்க ளோசசி யலாபாளு சுடகை காண்பான்  
சேயொளி பரப்பிக் கீழ்பாற் றினகர னுதயளு செய்தான். 437

நிருமல மூர்த்தி யேவ நிராயபா தலம்பு சூத்தி  
வருமயிக சூத்தத பேயை வனசிறைப படுத்தி மீண்டு  
கருமபூ மியிலே தம்மான் கழனிழல கருதி வந்த  
தருமசக் கரமே யெனனத தயங்கினன் றபனன் மாதோ. 438

ஜெகமெலாங் கெடுத்த பேயைச் சிதைததழற் சிறைக்குள் ளாக்கிச்  
சகலமு மடிப்ப டெதத தன்னொரு குமரே சறகுப்  
பகவமை பரம தாதை பரிவுடன றரித்த வெற்றி [439  
மகிமையொண் மெளலி போலுந திகழநதனன் வயங்கு வெய்யோன்.

அலகிலா வுயிர்க ளெல்லா மரும்பெறன் மகிழ்ச்சி பூத்த  
குலவுகோ டாதி யாய கொழுநகடி மலாகள் பூத்த  
விவகரு மவிததை நீங்கி மெய்யொளி யுளநதி சழ்நத  
துலகுசூழ் கங்கு னீங்கி யுதயமுந திகழ்நத தெங்கும். 440

வண்டுண விரிந்த செந்தா மனாமுக மலாசசி காட்டித்  
தண்டலை தாழ்த்தி மென்பூக தடஞ்சினைக் கரத்தா னலகி  
எண்டகு புள்ளி னுய வின்னிசை யெடுத்துப் போற்றி  
மண்டல மடநதை யீசன மைநதனை வணக்களு செய்தாள். 441

மயலுறும் பாவ தோட மருங்கறக் கெடுத்து மாந்தர்  
உயவரு நலங்கொண் டைய னுயிரத்தெழ லூர்த்த நன்மை  
வியனிலத் தெங்கு மோடிப பரந்துடன் விழாக்கொண் டென்ன  
துயிலுணர்ந் தெழுந்து ஜீவத் தொகுதிகள் களித்த மாதோ. 442

கண்ணிய நிசிக்குள் ளாய கழிபெருந் துயிலை வீசி  
எண்ணிலா வுயிராகள் காலை யேம்பலோ டெழுந்த காட்சி  
மண்ணியல் வினையின் மாய்ந்த மன்பதை யுயிர்த்தெ முந்த  
புண்ணியர் தமக்குள் ளாகப் புத்துயி ரடைந்தாற் போலும். 44:

எந்தவா றடையு நம்மி லீறிலா ஜீவ னென்ஞ்சு  
சிந்தனை மருளே னம்மான் புண்ணியம் ஜீவர்க் கெல்லாஞ்  
சொந்தமாம் விசுவ சித்தோர் சுவர்க்கபே ரின்பந் துய்ப்பர்  
அந்தரி யாமி யேசு வென்பதை யயரே லைய. 444

வரைவின்றிக் கிருபை யார்க்கும் பொதுவென வழுத்தி னாலும்  
பரமன்முன் குறித்தோ னுள்ள மொணறிலே பழுக்கும் பத்தி  
தரணிவான் கிரண மெந்தத் தலத்தினுந் தங்கு மேனும்  
இரவிகார் தத்தி னன்றோ விருங்கனல பிறககு மம்மா. 445

ஒருநான் வழியே பாவ முலகத்தை யுடற்றா நிற்ப  
ஒருநர தேவ னீட்டும் புண்ணிய முலகுக கந்தப  
பருவரல் துடைத்து நிய பரகதிப் பயனை நலகல  
திருவருண் மாட்சிக் கேற்ற திவ்விய முறையென் றோர்தி. 446

நம்பிரா னுயிர்த்தெ முந்த நலம்பெறு முகூர்த்தந தன்னில்  
அம்புவி யதிர வஞ்சிக காவல ரயர்நது வீழ  
உம்பாநின் றிழிந்த தேவ தூதரோ ரிருவ ரொலலை  
இமபரிற் சேம வைப்பை யெதிரந்தனா பகைவ ரெஞ்சு. 447

இருள்புலர் காலை கண்ட வேந்திழை மாரோர் மூவர்  
தெருளுநீஇ யெழுந்தெம் மையன் சேமவைப் பதனை யண்மி  
மருளறச சமாதி வாயில திறவுண்ட மரபை நோகுகி  
வெருளுநீஇக கலங்கி நின்றா வெய்துளந் திகைத்து மாதோ. 448

ஆயிடை யருகர் நின்று மவிரொளி மின்னி னூர்ந்த  
தூயுடை பரித்த தேவ தூதரோ ரிருவா தோனறி  
நீபிரிச சேம வைப்பி னேடுவ தெவன்கொல் ஜீவ  
நாயகன் றன்னை முன்ன நவின்றவா சகத்தை போர்மின். 449

ஈண்டுளா ரல்லர் ஜீவ னியைந்தெழுந் தருளி னூர்க்  
காண்டகு நம்பி நாமமுன் கவிலெய நாடு சோவர்  
பூண்டமெய் யன்ப ருக்குப் புகலுமிப புதுமை யென்ஞ்சு  
சேண்டலத தெழுந்து போனார் நிகழ்ந்தவை தெரியச் செப்பி. 450

வேறு.

உன்ன தேசனு யிரத்தெழுந் தாரெனச்  
சொன்ன சொல்லமு தஞ்செவி தோய்தலும்  
மன்னு நிகதிய வாழ்வுகை வந்தெனப்  
பொன்ன னூர்க்குட்சி றந்தது புத்துயிர். 451

வள்ளல் சொற்றவ சனமும் வைகறைப  
பள்ளி நின்றெழு பான்மையுந் தமமுளே  
உள்ளி யுள்ளத்து வட்டெழு மோகையுந்  
தௌளி தச்சமுந் கொண்டுதி யங்கினார். 452

உளையி றந்தவு வகைப்பெ ருங்கடல்  
கனாபு ரண்டிக திதத்துக் காககினி  
வினாவின் மாய்ந்திட மெல்லிய லாரெழுந்  
துரைசெய் வாந்திருத தொண்டாககென ரோடினார். 453

தூதா சொற்றசு மங்கல வார்த்தைகொண்  
டேத மிலலவ ரேசுழி யெமமுயிர  
நாதன் கண்ணெதிர தோன்றிந லங்கிளர்  
மாத ரீரன்கு வாழ்க்கென வாழ்த்தினார். 454

ஆருளின் வாழ்வைய றங்கிள ராரணப்  
பொருளை யன்பினபு ணரியைப புங்கவர்  
தெருளுளு சின்மய தேசிக மூத்தததை  
மருளொன றின்றிம டந்தையா நோக்கியே. 455

உழுவ லனபொடு ளங்கனிந தொல்லெனக்  
கமுதின் வன்றலை யைததெறு காற்றனை  
தொழுது வீழ்ந்தனா பன்முறை தோத்திரித்  
தெழுது பாவையன் னூரினி தேத்தினார். 456

நன்று யாவூந் லிவுறு சீடருக்  
கின்றி யம்பியெ னைக்கலி லேயநாட்  
டொன்ற விளருமி னுள்ளங்க லங்கன்மின்  
என்று ஞாத்துக்க ரநதன ரெம்பிரான். 457

ஓகை மாநற வுண்டுக ளித்தவத்  
தோகை மார்பனெ ருதிருத் தொண்டர்பால்  
எகி யீசென முச்சியும் யாவையுந்  
சோக நீங்கவ குத்தனர் சொல்லினார். 458



அணங்க னூறா கேட்டுமெய் யாரணக்  
குணங்கள் பூத்தகு ருத்துவ ராருயிர்  
உணங்கி மீண்டிக்கு யிராததெழ லொல்வதோ  
இணங்கு றுதென வெய்தின ராயமே. 459

முற்ற நிந்தமு முழுதன முன்னுறச்  
சொற்ற வாயமையு முள்ளிலர் தொக்குடன்  
இற்றி துண்மையின நேதனி யீமத்தின்  
உறற நிந்திடு வாமென வோடினா. 460

ஒன்று மன்பனு லம்பொரு பேதுரு  
என்ற சீடரி ருவரு மீமத்திற  
சென்ற கத்தறத தேடினா காண்கிலா  
மன்றல் யாககையைச சிந்தைவ ருந்தியே. 461

திருமி யேகினர் சீடர்ம கதலேன்  
ஒரும டந்தைநம் பூன்னத ஜீவனைக  
கரும பூமியிற கண்டருள பெற்றுடன்  
தரும சீலரைச் சாராதனள் சாற்றினாள். 462

தாயை நாடிய கன்றெனத தற்பான்  
சேயை நாடித்த விகுகின்ற சீடனா  
துயன மூழ்குது யாககட னீத்தய  
நாய கன்றிருச சேவையை நலகினா. 463

எம்ம லுருக்கன் நேகிய சீடரின்  
மமமா நீகசம திவிளக் கேற்றியும்  
அமம வங்கவ ரோடுண வாறறியுள்  
செமமல் சிந்தைதெ ருட்டினா செவ்விதின். 464

ஈண்டு காட்சியெ திர்ந்தவ ரெய்தியாம  
மீண்டெ முந்தருள் வித்தகன் றன்னேனோ  
காண்டல் செய்துட னுண்டு க ளிததனம்  
மாண்ட போதன ரீரென்று வாழ்த்தினார். 465

தக்க சான்றிது வென்னினுந் தம்முளே  
புக்க வையம்பொ திந்துபு றஞ்செலா  
தொகக வாங்கொரு றையுளி னுள்ளுறத  
தொக்க ருந்தனர் பன்னொரு தூயரும. 466

ஆன போழ்த்தத்த டியவர் நாப்பணை  
தூன லந்திகழ் மேனியிற் றேன்றிநந்  
தீன ரக்ஷக தெய்வத மெய்ச்சமா  
தான மல்கித்தழைக்கவென் றாரரோ. 467

அண்டர் நாயகன் றேன்றிய லரிதழ்  
விண்ட வாய்மொழி கேட்டுமவி ழிக்கெநீ  
கண்டு மின்னுநக லங்கின தனறிமெய்த  
தொண்ட றுளவநது றநதில தையமே. 468

ஐய முந்திகி லுங்கலந தமபுவி  
உய்ய வநதிங்கு யிராததெழுந துன்னத  
தெய்வி கந்திகழ் மேனியைத தோகிலார  
வெய்ய வாவியி தெனறுவெ ருண்டனா. 469

சிறகை தேருநதி ருததகு தெய்விக  
மைநத னோநநும னங்கலங் காதிரீ  
எநத வாவியும் யானுறு மானவ  
விரகை யாக்கைப டைததில மெய்மமையால. 470

பாரு மின்பரி சித்தென்ப தாதியை  
ஒரு முன்னுரை யானனறி யுண்மைவே  
றுரு மில்லாமற றையுற லீரெனாத  
தேரு மாறுதெ ருட்டினா சிந்தனை. 471

மேலு மேலுரப லமுறை விததகசு  
கோலங் காடடிககு ரவாக்குக் கோதறு  
சீல மலகததெ ரிததனா செம்பொருள  
ஞால மீதொரு மண்டல நாடியே. 472

ஆதி மெய்யடி யாதிறத தன்றியும்  
பாதி யாயிர வாககொரு பக்கலிற்  
பூத லததிலு யிராததெழு புண்ணிய  
நாதன் சேவைய ளிததனா நன்குற. 473

இக்கி றங்கிறிஸ் தியேசுவி னீறிலா  
மெய்த்த வததிரு மேனிவி ளங்கலிற்  
சிதத சஞ்சல நீங்குததி கழ்நதனர்  
சுதத மெய்விசு வாசத்திற் றோமிலார். 474

அஞ்சி நெஞ்சம முங்கிய யர்ந்துவீழ்ந்  
 துஞ்ச காவல ரோடியு லப்பிலான்  
 எஞ்ச ருதவெ முச்சியும் யாவையும்  
 வஞ்ச ககரூ வாக்ருவ குததனா. 475

பங்க முற்றப திதாப லர்குழீஇசு  
 சங்க முற்றுநந தாபத ரேகாந  
 தங்கம் வெளவிய கன்றன ரென்னவல்  
 வெங்க னூக்குவெ றுக்கையை வீசிஞா. 476

களியா பொய்ப்படு கட்டுரை யோபுவி  
 தெனியுந தெய்விக மெய்ம்மைசி தைத்திடும்  
 அளிய புன்மதி யாதித ருக்கனா  
 ஒளிபு தைத்திடு மோவிர லொன்றிலே. 477

மன்ன னஞ்சிவ றிதுள மாழ்கினன  
 ஒன்ன லாரநெஞ்ச ரங்கிழி பட்டனர்  
 பன்ன லாநதர மன்றுவெம பாழ்மதி  
 தன்னி யோரெவ ருநதுணுக குறறனா. 478

பததர் யாருமப விததிர் சிந்தையின  
 உதத மவிச வாசதது ரத்தலின  
 மததா வாயடை பட்டிம றங்கிளா  
 சிதத மாழ்கிய டங்கிய செவவிவாய். 479

### வேறு.

உம்பர் நாயக னுயிராததெழுந தருளிய வுண்மை  
 இம்பர் மெய்ப்படுத தீரிரு பதுதினத் திறுதி  
 கொம்பி ருலிழிந் தொழுக்கொலி வாசலங் குறுகி  
 நமபு தொண்டாக்கு வேதியாக் கிவையிவை நளிலும். 480

நண்பு ளீருல கெங்கணு நரசமு ஹங்கட்  
 கெண்பெ றுஞ்சவி சேஷததை யியமபுமி னிதயக்  
 கண்ப டைததவன் கதிநலம பெறுகுவன் காணும்  
 பண்பி லாதவ னுக்கினைத் தீரப்பினுட் படுவான். 481

கண்டு கேட்டமெய்ச் சான்றுநீர் கருதிலென் றந்தை  
 விண்ட வாறினி யருட்பலம விண்டலத் திழிநது  
 மண்ட லத்துமை மருவுமட் டெருசலே மருவித்  
 தொண்ட ரீாமலங் காதவண் டரித்திருந் துணனி. 482

ஒன்றி நும்முட னிருப்பன்யா னுலகமுள் ளளவும் -  
என்று வாய்மையி னிலகுசெவ் வாய்மலர்ந் தியம்பி  
நின்றெ ழிற்றிருக் கரங்களை வாணுற நிமிர்த்தி  
நன்று மங்கல விடையரு ளாசியு நவீனரா. 483

ஆசி மங்கள சாதன மருளிய வமையம  
மாசி லாவருண் முகிலையோர மழைமுகில் வளைப்பத  
தேசு மல்கிய திருவுருக காணகிலார சீடா  
மூசு பைம்புயல் விசுமபுற முடுகுதல கண்டார. 484

மிக்க பேரதி சயததொடு மேலுற நோக்கித்  
தொக்கு நின்றவே தியர்மருங் கோரிரு தூதா  
புககிவ வாண்டகை யேகிய புதுமையே போல  
மைகக ரும்புயன் மீதுற மீண்டினி வருவார. 485

எனகொல் வாணுற நோக்கினீர் நிற்பதிங் சென்னு  
மினகு லாவிய வுடையினா வெள்ளிடை காப்பப்  
புனக ணோட்டி யவரெலாம பொருப்பைவிட் டகன்று  
நனகொ ருப்படு மனத்தராய் நகரிபின மேளி. 486

நம்பி ரான்றிரு வாக்கினி னலந்திக ழாவி  
இம்ப ருற்றிடு காறுமா லயநதரித திருந்து  
பைம்பு யற்றிர ணோக்குவான பாரிரெனக சூரவா  
உம்பா நோக்கிய சிந்தைய ரொருங்குகொக கிருந்தார். 487

மேக வாகன ரூடராய் விட்புலத துருனி  
மாக மீதுமீ துயாபதம் யாவையும் வரைந்து  
சோக நீங்கிய சரகணந தொழுதுவாழ்த தெடுப்ப  
ஏக நாயகன சநதிதி யடைநதன ரெமமான். 488

ஒரும கனபர திரிததுவத் தொருத்தவ ருரிமைத  
திரும கனறம தாணையி னொழுகிய செலவன்  
கரும பூமியிற் பிரிநதுபோய்க கடுத்துய ரடைந்து  
வரும கன்னென்ற ருதையி னுவகையார வருப்பார. 489

புனித மாயுயர் போதமாய் விளங்கிய புததேள்  
கனித னீர்மையிற் காதலற் குவந்துகை யளித்த  
தனித மாரருள் பொழிகிரு பாசனந தனனில்  
இனிது வீற்றிருந் தருளினர் கிறிஸ்துவா மீசன். 490

சந்த தம்நா ஜீவருக் கிரகூணை சமையச  
சந்த ரத்திரு மேனியிற் றுலங்குமைந் காயந்  
தநதை யாதிரு விழிப்படுத் தின்னருள் தழைப்ப  
விந்தை யாகமன் றுடலே நம்பிரான வேலை. 49

மூன்றென் றுகிய முழுமுதன் முந்துநின் ணயம்போல்  
தோனறல வேண்டலிற றுதையா தாயநல் லாவி  
ஆன்ற ஜீவகோ டிகளுய மெய்யறி வளிப்பான்  
என்று வந்தரு னருகுகொடு மகிதலத திறுத்தா. 49

கோதி லாத்தவம் புரிநதுதே வாலயங் குழீஇய  
ஆதி தேசிக ரிடதநனல் வடிவமா யமாநது  
பூத லததினங் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் பொலியக்  
காத லாய்வர மளித்தனா கதிவழி காட்டி. 49

அன்று தொட்டருட் குருபரம பகாநிய மததல்  
இன்று காறுநின் றவிததையை யிகலற நூறி  
ஒன்றி யாலமவித தீண்டலபோ லுலகெலாம பரமபிக்  
குன்று றுதுமெய்த திருசசபை குலவுகின் றதுகாண். 49

அனநதா நீக்கமெய் யறிவினைக் கொளுத்தியான் டகைபா  
மனநதி ருப்பிர கூணைவிச வாசததை வளாததுத  
தினந்தி னம்புதி தாக்கியான் மாக்களைத தெருட்டல்  
அனந்த மங்கள வாவியி னருட்செய லறிதி. 49

இரகூணிய சரிதப படலம் முற்றிற்று

~~~~~  
வீசிராந்திப் படலம்.

இததிறந ராததுமவி ரகூணைமு டிதத  
விதநநச ரித்திரம்வி ரித்தினிது னாக்க  
உததமகி றிஸ்தவனு ணாசசியொடு கேட்டே  
பத்திமுக நோக்கவிற யததொடிவை பன்னும.

ஆசறும னத்தியென தன்னையரு ளாளன்  
பேசரிய பாடுகள்பி றங்குசரி தததை  
மாசில்விச வாசநனி மல்கியுர மாக  
நேசமொடு ணரத்தினையெ னெஞ்சிடைய முந்த.

பூவலய முய்யவரு புண்ணியமு நித்ய  
ஜீவநிலை யும்மினிது சித்திபெறு மாறும்  
ஓவறவி ளக்கிணையி தேதாரந்தளிய னூற்ற  
ஆவதுகொ னிற்கொருகைம மாறுபிறி தம்மா. 3

பண்டைமறை பன்முறைப டிததுமுள னேனும  
ஒண்டொடின் வாய்மொழிக ளுட்பொருளு ணாததும்  
எண்டகுவி ளக்கமித யத்தொளிர் வைததாய்  
அண்டருல கெய்துவரை யும்மவிவ தினரூல். 4

நன்மையளி யேமுறந லந்திகமு நம்பன்  
கொனமலித ருங்குருசி லேகுருதி சிநந்த  
தன்மனமு வந்துதலை சாய்தத்திருக் கோலம  
எனமனவி ழிக்கெதிரி லென்றுமுள தெம்மோய். 5

நொந்துவதை யுண்டதிரு மேனியுநொ றுங்கிச  
சிநந்துதிர் முமபுனித ஜீவவுண வாகும்  
சந்ததநு காந்துவரு சாதகமவி ளைககும  
விநதையுறு சிறசுகமி தேயென்விசு வாசம. 6

இறறையிர ஷமமிடமி றுத்தரிய போதம  
உற்றதம கேசனரு னூற்றுதவு பேராம  
நற்றவந லததியென நன்றியறி தகக  
பெற்றியன்வ ணக்கமொடு பேசினன்வ யுகதி. 7

ஏனையரு நன்றிதெரி யின்னுறாரி யமப  
ஆனம லாந்தனைவ ருமமமுத மன்ன  
போனகம மைநதுவர வுண்டுபுது மைத்த  
துன்றிய சிற்சுவைய பானநறை துய்த்தார். 8

மருந்தனைய தைவிசும காசருணை மல்கும  
விருந்தினித ருந்தியின் மெய்யுணர்வி னுள்ளந்  
திருந்தடியர் நன்றியொடு செமமலையி றைஞ்சிப  
பொருநதுதி தேத்திரமு றைப்படிபு கன்றூர். 9

மற்றிவைநி கழ்ந்தபின மாண்பினர்ம கிழ்ச்சி  
உற்றொருவ ருக்கொருவ ரன்பின்விடை யுய்ப்ப  
நற்றவனு மங்கவந் யந்தினித ளிதத  
விற்றவமு மாளிகையின் மேனிலைபு குந்தான். 10

ஜீவவசனத்திருவீளாககொளிதி கழநது  
மேவகவிருட்டறவிளக்கவிசுவாசத  
தாவலொடுமாண்டவருளாசனமடுததுப  
பாவலரடைக்கலவியற்றமிழ்படிப்பான்.

தேவாரம், கையடைப்பதிடம். (பண, தகராசம்)

1. ஒதியே சுருதி தினநதினம் படிதது முணர்விலா துலகொழுக் குவநது  
திதிலே பயின்று செநநெறி யிகநத தீயனே னுயயுமா றறியேன்  
கோதிலா நீதிக சொழுகதிப பிழம்பே குணிப்பருங் கருணைவா ரிதினே  
ஆதியே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
2. பத்தனாய்ப் பாடேன சுததன யொழுக்கேன் பகலெலாம பாவமே பழகி  
எததனாக கழிததே னின்றுளே னுளை யிலனென வெண்ணவும் படுவேன்  
பித்தனேற் குணது பேரரு எல்லாற பிழைக்குமா நில்லையர் தவினில்  
அத்தனே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
3. கலைக்கணுக் கரிய காட்சியே சிரததைக கண்ணினுக் கெளரியகண் மனிதே  
புலைக்குடி லோம்புமபுனமதியதனற பொருவருமபொழுதைவீண் போக்  
உலைக்கம டம்போ லுலகமா யததை யுவநதநினை மூடனென் னுளச்சான்  
றலைக்கநொநதடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
4. மண்டலத தெனைப்போற் பாவியுமிலலைமற்றுனைப பொருவதோர் தெய்வ  
உண்டொருக் காவென னுணாவுளா ரெவரு முகாத்திடா ருண்மையாத  
தொண்டருக கிரங்கி மறுவுரு வெடுத்த தொலலைம லப்பரரு சுடரேன  
அண்டருக கரசே நினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
5. வெப்புறு பாவ விடத்தினைப பருகி மெய்யறி விழநதுனை மறநதேன்  
அப்புற வுலக மடுக்கிலென செயகே னுண்டெனக் காதர வியாரே  
ஒப்பற வுயாந்த வொருதனி முதலே யுணாவுடை யோலத்துக குருகு  
அப்பனே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
6. எனுதியானென்னுமுடல்பொரு ளாவி யிவையொருமூனறையு மின்னே  
உனதென வுனக்கே கையளித் தெளியே னுன்னருட் பற்றையே யுவநது  
மனாதிதத் துவங்கட் கதிதமா யன்பர் மனத்தவி சுகந்தவீற் றிருக்கும்  
அநாதர க்குகனே நினசர ணடைநதே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
7. படித்தொழும்பாகிப பதைத்துழல் வேனைப பரிந்துன தருள்விழி பரப்பி  
குடித்தொழும்பாக்கிக்கொண்டகோமானே குன்றிடா விழுநிதிக குவைவே  
மிடித்தொழும் பினையு மகற்றிடா தென்னே விநயமே தும்பிறி துளதோ  
அடித்தொழும்பலனோவப்பனே யடியேற்கஞ்சலென்றடைக்கல மருளே

8. உருளுறு சகடம் போலவென் மனமு மொருவழி நிலையிலா துழலும்  
மருளுறு முலகோ டலகையுங் கொடிய மாயமாம் விலையிடைப் படுத்துந்  
தெருளுறு பொருளே நின்னடிக்க கன்பு செய்துநா னுய்யுமா நெங்கன்  
அருளுறு மெந்தாய நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
9. என்புதோல் போர்த்த யாககையைச் சதமென் நெண்ணியாத் துமத்தை  
[யெட் டெனையும்  
முன்பினெண்ணுது புரிந்ததி வினையென் முன்புநின் றுடற்றலான் முதிர்  
[பேர்  
இன்பநாட் டரசே புண்ணியப பொருப்பே யிருநிலம் புதைத்தெழுந்  
[தோங்கும்  
அன்பினா கலியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
10. புறத்தொரு புகலு மிலையுனை யல்லாற் பொய்யுறு மலகையின் புணாபபாம்  
முறத்தினிற் புடையுண் டயருவேன் கருணை முளரியை மூடுதென் முறை  
[யோ  
மறத்தியோ மாற மெய்த்திரு வாககை வரதனை யபயனை வண்மை  
அறத்தனி முதலே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
11. மருண்மனே வாஞ்சைச் சமுலிலே யுழலும் வறியபுன றிரண்மென் னாவி  
இருண்மலோ ததிபுக கமுநதிடி லநதோ வெனசெயகே னேழை நின்னடி  
[மை  
தெருண்மனே கரமே ஜீவதா ரகமே திகழ்குண மேருவே சீரசால்  
அருண்மகோ ததியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கலமருளே.
12. வேதமே வேத விளக்கமே விளக்கின் விழுத்தகு ஜோதியே விமல  
போதமே போதங் கடந்தமெய்ப் பொருளே பொருள்புலப படவெளிவந்த  
நாதமே யூத குலநரா திபனே நன்னெறி பிழைத்துல குழலும்  
ஆதனா னடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
13. வாழியா ரணநூல் வரம்பெலா மிகநது மதியிலாப் பேதையான் மயங்கிக்  
கிழியான் பிழைத்த பிழையெலாம் பொறுத்துள் கிருபைநர தருளெனக்  
[கெஞ்சி  
ஊழியா யூழிக் குறையுளா யெவையு முலபபினு முலபபிலாத் தரும  
ஆழியா யடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

தேவாரம் முறநிறறு  
விசிராந்திப படலம் முற்றிற்று.

காட்சிப் படலம்.

கையடையெ னப்புனைக வின்கொள்பதி கத்தை  
மெய்யுணர்வோ டெள்ளருகி விண்மெறை வாணன்  
மைபறவி ளக்குவிச வாசவனை மேவிச்  
செய்யகண்மு கிழ்த்தமைதி யோடுதூயில செய்தாள். 1



கண்டியிலி லாதுலகு காவலபுரி கின்ற  
 அண்டாபெரு மான்சரண டைக்கலம மைந்து  
 தண்டாள வெண்ணகையர் தத்தமத ரங்கிற்  
 கண்டியிலவ திந்தனரக் கங்குல்கழி காறும்.

எண்ணில்பல கோடியபி ராணிகளு மெல்லாங்  
 கண்ணிமைய டைத்தனவ டைத்தனக பாடம்  
 அண்ணலரு ளாணையின ருங்கடிய மைந்த  
 விண்ணிலவு தூதர்கண மெங்கனும்வி ராய்.

பின்னுறுவ தோர்கிலர்பெ ருந்தனமி டுக்கர்  
 முன்னுறவி யற்றுவர்பல் தீங்குமுறை பேணார்  
 துன்னிருளு மப்பரிசு தொல்கவின ழித்த  
 மன்னுலகை யெனறெதிரு மாறுணாகி லாதே.

அற்புணரி சுண்டியகி லரதிகமூம வண்ணம்  
 பிற்புணரும் வைகறைபி றங்கியது வஞ்சர்  
 சற்பனையின் வெவ்விடர்ச திக்கவரு மேனுந்  
 தற்பரன ருட்கெதிர்த ரித்தியல்வ தேயோ.

சூழிகலி ருட்பகைது மித்தறவெ றிந்து  
 பாழியுல கத்தினைவி ளககுமோர்ப தங்க  
 ஆழியர சற்குரிய கட்டியம டெத்துக்  
 கோழிமுத லாயினவி ளித்தனகு லாவி.

சஞ்சலமு டித்தலைத ரிக்கவச மின்றி  
 எஞ்சியவி ருஞ்சுடரெ முந்ததுகு ணக்கில்  
 நஞ்சிருளி லேதனிந டந்தமறை வாணன்  
 அஞ்சரிதம யாதெனவ டுத்தறிகு வான்போல்.

வலிந்தொளிகி ளம்பியுத யந்திகழ வல்லே  
 மெலிந்திருளி ரிந்தனது யின்றனவி ழித்த  
 மலிந்தனவ யின்றொறும்வ முங்குபல வேலை  
 பொலிந்தனத ராதலமோர் புத்துலக மேபோல்.

பத்திமதி யூகிவிச வாசிபர மார்த்தி  
 வித்தகிசி ரேகிதயை வேதவதி யாதி  
 உத்தமிக ளுன்னதம கீபதியை யுள்ளிச்  
 சித்தமொடு நித்தினாதெ ளிந்தனரெ முந்தார்.

காலையெழு முன்னிரவு கண்டயில்பொ ருந்திச்  
சாலவரு டந்துசம ரக்ஷணைச மைத்த  
சீலமிகு ஜீவபதி சேவடிப ழிசசிக  
கோலமறை யோனுணாவு கூடினனெ முந்தான்.

10

தேவாரம், காலீத்தூதி. (பண, காந்தாரம்)

1. எந்தையே ஸ்தோத்திர மிகலின் மன்பொதுத  
தந்தையே ஸ்தோத்திரஞ் சருவ லோகமும  
விந்தையாய்ப் படைத்தருள் விமல ஸ்தோத்திரம  
அநந்நு ஸ்தோத்திர மனந்த ஸ்தோத்திரம்.
2. பொருட்படு பொறிபுல னெடுங்கிப பொன்றல்போன்  
மருட்படு துயிலகொளீஇ மறந்திக கங்குல்வாய  
இருட்பெருங் கடல்குளித தேனைக் காததனை  
அருட்பெருங் கடலனா யனந்த ஸ்தோத்திரம்.
3. எத்தனை யோவிபத திரவிற் றோகிலேன்  
அத்தனை யுந்தூந தருளவி ழிக்ககடை  
வைத்தனைக காருயிர வழங்கிக காததனை  
அத்தனை நின்னடிக கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
4. எண்ணவெம் மாததிர மேழை யானுன  
புண்ணிய விழித்தூணை பொருநது ருதெனைக  
கண்ணிய துயிலிடைக் காதத ளித்தனை  
அண்ணலே நின்னடிக கனந்த ஸ்தோத்திரம்
5. கனவிரு ளகற்றியிக் காலையுய்த்தல்போன்  
மனவிரு ளதனையு மாற்றி நீதியின்  
தினகர னருளவழி செலுத்தி யென்னையாள்  
அனகனே நின்னடிக கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
6. கண்டயி னீத்ததுங் கருணை மைந்தனைக்  
கொண்டெனை மீட்டதுங் குறிக்கொண் டன்பொடு  
தொண்டினக் கியற்றமெய்த் துணிவு தந்தருள்  
அண்டர்நா யகவுனக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
7. மாதிரம் யாவையும் வளைந்த வல்லிருட்  
போகிலே பலர்புந ருலகம் போகவும்  
பேதையேற் கெமரொடும் பிழைபைப் பூட்டினை  
ஆதியாய் நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

8. ஐயமே விடமர னூந்த காரம்வங்  
தொய்யென மூடின் றுடற்று மாயினுந்  
துய்யபங் கயமுக ஜோதி காட்டியான்  
அய்யனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
9. மைப்படு கங்குலைக் கடந்துன் வண்மையால்  
இப்பகல் கண்டுனே யேத்த நின்றனன்  
எப்பரிசி யான்கைமா நியற்று கேனென  
தப்பனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
10. திகிலுலாம் பவவிருள் சிதையத் திவ்விய  
சுகிரதமார் தருமொழிச் சுருதி வாண்சுடர்  
மகிதல மெங்கணு மலிய நல்குவாய்  
அகிலலோ கேசுவர வனந்த ஸ்தோத்திரம்.

தேவாரம் முறற்று

வேறு.

காத்தருள்பு ரிந்தகரு ணைக்கடவுள் வேந்தன்  
ஏத்தரிய சேவடியி றைஞ்சியித யத்துப்  
பூத்தவுணர் வோடுரிய பொற்புறுத வத்து  
மாத்தகைய ரோடளவ ளாவினன்ம கிழந்தே.

தம்மகவு கண்டுருகு தாயரென வன்பின்  
அம்மனைய ருங்கசிய கத்துவகை பொங்கிச்  
செம்மொழிப கர்ந்தமறை யோய்சிறிது போழ்து  
மம்மரக விமமனைவ திரந்தகறி யென்றார்.

மாதவவ ழிப்படுகை வல்யவயி ராக்ய  
வேதியனு நன்றெனவி ருப்புடன்வி ளம்ப  
மேதகைய சிற்சுகம்வி சிததெனவி ளங்கும்  
போதமுறு புத்தகவ ரங்குழைபு குந்தார்.

வரங்குலவு புத்தகம விந்துமதி தோயும்  
அரங்குலொளஉ கீகவச டற்றெழில மைந்த  
உரங்குலவி நின்றதையு ணாந்துமறை வாணன்  
பரங்குலவு ஞானமுறை பள்ளியறை யென்றான்.

அருந்தவம டந்தையர றப்புறம மைத்த  
பெருந்தகைகு ணைதசிய மாதியபி றங்கித்  
திருந்துமுறை சிற்சிலதி றந்தனிய செஞ்சொல்  
விருந்தினனு ளங்கொளவி ரிதகிடுவ தானார்.

அல்கில்புவ னங்கனைய மைத்தியல மத்தை  
நிலையுற்றி றுத்தியரு ணீதிபுரி சீயோன்  
மலையாச னோர்குமான் வந்தவத ரித்த  
குலவரிசை யீதெனவி ளக்கினளோர் கோதை. 16

ஆக்கரிய சத்திரமி தாக்கியவ நாதி  
கோக்குமா னீண்டுபுரி கோதில்கிரி யாதி  
மீக்கருணை மீட்டவர்பெ யர்த்திமம்வி ளங்க  
வாக்கியமெ டுத்தினிது ரைத்தனளோர் மங்கை. 17

மீட்சியுறு மன்பதைகள் வீட்டுலக மேவி  
ஆட்சியுறு மாளிகைய னநதமழி வில்லா  
நீட்சியுறு சிற்சுகநி றைக்கநிறை வெய்தி  
மாட்சியுறு மென்பதைவ குத்தனளோர் மாது. 18

சத்துருபு மக்கொடைத ரச்சமரில் வென்று  
பததர்சிலர் ராஜ்யபரி பாலநந டத்தி  
முத்திரக ரதநிறைமொ ழிந்ததிரு வாக்குத்  
தத்தவர முற்றபடி சாற்றினளோர் தையல். 19

அண்டருல கததாச னுணையின மைந்த  
தொண்டாசில ரங்கியெரி சூனையுளு லாவிச்  
சண்டவரி மாவொடுத ரித்ததையெ டுதது  
விண்டனள்ம னங்ககாய மெல்லியலொ ருத்தி. 20

நண்ணலர டர்ந்துயிர நடுங்கியுட னைய  
எண்ணரிய வாதைகளி யற்றியடு போழ்தும்  
அண்ணலடி யாபலர மததிறமி முக்கா  
வண்ணமிதி தென்றுரைவ குத்தனளோர் வல்லி. 21

வானமொடு பூமிநிலை மாறுகினு மாறா  
மேனிகழ்வ தென்றுரைசெய சம்பவ விதங்கள்  
தானமிசை முற்றிமுறை சான்றுபடு மென்னு  
ஞானமிகு தீர்க்கமொழி காட்டினளோரா நாரி. 22

கொன்புலையர் பைப்பயவ ளர்த்தெரிகொ ளுத்த  
என்புகரு கித்தனுவெ ரிந்துபடு போழ்தும்  
மன்புதல்வ னன்பையுண்ம தித்திருவர் மாய்ந்த  
அன்பின்வலி நன்குறவி ளக்கினளோ ரம்மை. 23

தற்பாரு மாரனதி சற்குணவி காசம்  
 அற்புதவி தங்கள்பா மாச்சரிய ஞானம்  
 பறபலச கிர்த்தியப லங்களிவை யெல்லாம்  
 பொறபுறவி ளக்கினர்பல் பூவையர்கள் மாதோ.

இத்திறம தங்கியரி யம்புமொழி கேட்டும்  
 உததமமொ ழிததிறமு ணாந்தமறை வாணன்  
 விததகம பைப்பொருள்வி ளக்குமிதி காச  
 சததியம நிநதுமகிழ் வோடுதரி கொண்டான்.

போயதொரு நாண்மறுப கற்பொழுது போந்து  
 மேயதென மாதவிகள் வேதியனோ டேகித  
 தூயதிரு மந்திரச யம்பிரபை தோய்ந்த  
 ஆயுதவ ருககநிறை சாலையை ணைந்தா.

வேறு.

கண்கவருங் கவினார்ந்த கனகமணி மண்டபத்துப்  
 பண்கவரு மொழிமாதா பலாகுழுமிப் பணிநதேவ  
 விண்கவர மிளிாபததி வேதியனறன் முகநோக்கி  
 எண்கவரும் படைக்கலங்க ளியன்முறைமை யெடுத்துரைப்பாள்.

போழி கரைபுரண்டு பிறழாமற் பவஞ்சத்தை  
 ஓராழி யெனவுருட்டி யுதித்தொடுங்கித் தினஞ்செய்வான்  
 ஏராழிக் கதிராநிறவி யியற்கைமுறை புரிதருமச  
 சீராழிப படையீண்டு திகழ்கின்ற திறநோக்காய்.

சலங்காட்டி யழிக்காது தயைகாட்டி யரசர்பிரான்  
 புலங்காட்டிப் புறசசமயப் புனாகாட்டி யிரகூணிய  
 நலங்காட்டிக் குணங்காட்டி நயங்காட்டிப பகைப்புலத்தை  
 வலங்காட்டி யிழுக்கின்ற மணிப்பாச மிவைகாணாய்.

பாருதித்த விளவரசன் பகைப்புலத்துக் கொடுங்குளி  
 காருதித்த தெனவெதிராது கைகலப்பக் கொழுங்குருதி  
 வேருகிககப் பொருதழித்து விறல்புனைந்த மேனாளிக்  
 கூருதித்த படைக்கலங்கள் குறிக்கொண்ட படிக்காணாய்.

ஒருகானம் பெருமானிங் குபவாசம் புரிகாலை  
 அருகாக வெதிருன்றி யடரலகை பெருங்காற்றிற்  
 சருகாகப் பறநதோடிச் சமாதொலையத் தனிவழங்கும்  
 இருகூர்ப்பட் டயங்களிவை யெந்துணைவ வெதிர்நோக்காய்.

உத்தமர்கை பெடுத்துந்நி பொருபுயங்கப் பஹிலையும்  
பித்தனைந்த கொடுங்காமப் பேய்த்தலையும் பிரபஞ்சச்  
சத்துருவின் பெருந்தலையுந் தகர்ந்துகித றிடப்புடைத்த  
பத்திவயி ராக்யமெனும் பெருந்தண்ட மிவைபாராய். 32

வலிந்திழுக்க விழுக்கவளை மாணதகோ தண்டமொடும்  
நலிந்தனற்கு மிடையாத நார்க்கயிறு நாணியொடும்  
மலிந்துதவு நல்விதய மந்திராத் திரப்புட்டில்  
பொலிந்திலங்கு வனவேத புங்கவவிங் கிவைகாணய். 33

குத்திரமித் தியமாதி கொடும்படைகள் பலவிசி  
நித்தியசத் துருவாய நீசப்பேய் மகராசுமுழி  
எத்திசையு மலைந்தாலு மிகலழிக்கும் விதலளிக்குரு  
சத்தியமா மகாககசசை தயங்குவன தனிநோக்காய். 34

ஏவாளை வசப்படுத்தி யிகங்கெடுக்குங் கெடுதோஷி  
ஓவாது படைசுதறி யோச்சியெறிந் துடற்றுகினுள்  
சாவாமற் செய்தருமந் தலைகாக்கு மெனக்காக்குந்  
தாவாத விரகையெனூந் தலைச்சீரா யிவைகாணய். 35

கராயிகந்த பெருநதுன்பக் கடுங்காழுட் கணையானுங்  
குரைபழிபொய் நிரதையெனூந் கொடுஞ்சிலீ முகத்தானும்  
வரையினையுந் தரையாக்கும் வறுமைச்சா யகத்தானும்  
புரைபடா நீதியெனும் பொற்சவசம் பலபாராய். 36

குருசயர்த்த பெருமாணைக் குறிக்கொண்டு மனநதிரும்பி  
விசயமினே சவிசேஷ விபுலததென் றேலிடுமோ  
அரசர்பிரா னாழியததுக் கனவரதா யததமென  
உரைசெறியும் பாதாக்கை யுலப்பிலமற் றிவைநோக்காய். 37

பெரியபூ தாங்கலையும் பெயாத்தெறியும் பித்தனைந்து  
திரிபுவன கோசாததைத் திரணமா யவமதிககுந்  
துரியபூ மியைத்தருவிச சுலவிவரு மன்பிடுனாடு  
கிரியைசெயும் விசவாசக் கேடகங்க ளிவைநோக்காய். 38

நீசனா சியறொலைத்து நிமலாவி கிறிஸ்துவெனும்  
ஈசனா சியனிறுவ வெதிரூன்றும் ரணகளததப்  
பாசறையிற் படைவீரர் படைக்கலமந் திரஞ்செபித்துப்  
பூசைபுரி யுபகரணம் பொலிந்திலங்கு வனபாராய். 39

விண்ணுடுகிற் குணிப்பரிய படைவீரர் மிகுத்திடினும்  
எண்ணிறந்த படைக்கலங்க ளேற்றமுறு மிழுக்காவால்  
கண்ணியகூர் மழுங்காமற் கருதுகுறி விலகாமற்  
புண்ணியம்போற் பொருதுவிறல் புனைவனமற் றிவைநோக்காய். 40

வித்தகமெய்ச் சுவிசேஷ விசுவாசி யிவையெல்லாம்  
பத்தருக்குப் பொதுவாய படைக்கலங்கள் பரஜீவன்  
முத்தருக்கு விறலவாகை முடிபுனைந்து முனைமுகத்திற்  
சத்துருவைப புறங்கண்ட தனிப்படைக ளிவைபாராய். 41

பங்கமுற வெகிப்திலொரு பதுவாதை விடுத்ததுவுஞ்  
செங்கடலிற் பார்வோனைச சேனையொடு கவிழ்தததுவுங்  
கங்கைபெருக் கெடுத்தோடக் கருமலையைப் புடைத்ததுவும்  
நங்குரவன் விதிக்கிழவன் நடுக்கைக்கோ விதுகாணாய். 42

மண்டலமெல் லாந்திகைக்க வலஞ்சூழ்ந்து சூழ்ந்துவலிப்  
பண்டெரிகோ மதிவிடிந்து பாழாகும் படிபருவக்  
கொண்டலிடி முழுககமெனக் கோத்தபே ரொலிகிளப்பி  
எண்டிசையும புசுழ்படைத்த வெககாள மிதுநோக்காய். 43

வசையாக வறுநூறு மறவோரைச் சம்கார்முன்  
இசையாகப் பொருதழித்த தாற்றுக்கோ விதுகாணாய்  
பிசுகாது கறுவோடு பெண்ணொருததி பிடித்துந்திச்  
சிசராவை யுயிர்கவாநத ஜெயமுனைமற் றிதுகாணாய். 44

தொகைகண்டு சொலவரிய பெருஞ்சேனைத் தொகுதியெலாம்  
புகைகண்டு மறைவதுபோற் பொருகளததுத் தொலைவெய்தும்  
வகைகண்டு கீதேயோன் வன்கையின் வயப்படையாப்  
பகைகண்ட திலையென்னப் பிடிபந்தம் பலகாணாய். 45

நமராய விஸரேற்கு நடுவனைய்ப் பகையிருட்டுத்  
திமிராரி யாடிலவி யொருதனியே திறல்காட்டி  
அமுராசைச் செயங்கொண்ட வநநாளிற் சிம்ஸோற்குச்  
சமராடுங் கைக்கருவித் தாடையெலும் பிதுபாராய். 46

இதங்கொண்ட வருட்டாவீ தெனுஞ்சிறுவ நெதிரூன்றி  
விதங்கொண்ட பெருஞ்சேனைப் பெலிஸ்தியர்வெந் நிட்டுடோட  
மதங்கொண்ட பெருங்காய வல்லாக்கன் மடிந்துவிழக்  
கதங்கொண்டு வீசியெறி கவண்கற்க ளிவைகாணாய். 47

மங்கலத்தின் னிசைமலிநத வானுலகத் திளவரசன்  
அங்கரத்தவ கொடுமீட்ட வடிமைகளைச் சூறையிட  
உங்கரித்துப் பாவர னுக்கிரத்தோ டெழுநாளிற்  
சங்கரிகக வினியெடுகருந தழனிறப்பட்ட யங்காணய். 48

செய்விரவிப் பயிாவளர்க்குந தெண்ணீர்போற் படைவீரா  
கைவிரவி யறமவளாத்துத தற்காக்குங் கருணையொடு  
மெய்விரவி மிளிர்ளுந வியன்படைகள் வேந்தனவாற்  
பொய்விரவா வருளவேத புங்கவவிங் குளவெனருளா. 49

எனறினைய பததியெனு மேதமுறு தவக்கிழத்தி  
மனறிலங்கு வயப்படையின வரனமுறையும் விவரணமும  
வென்றிபுனை தருமாண்பும விரித்தபைப வியப்பினொடு  
நன்றுகேட் டினிதுவரது வேதியனமற் றிவைநவிலவான. 50

அன்னாய்ப பிரபஞ்சத தாரணியத தருளவழியின்  
முனகைத துணிந்துசெல முழுதுமெனைத தெருட்டினவால  
பொனனாடு புரந்தருளும் பூபதிபுண ணியததமைநத  
மின்னரும் படைக்கலம்போல விளங்குநின் தருணமொழியே. 51

ஆவவியமே முதலாய வகத்திருளை யறததொலைக்குஞ்  
செவ்வியவிம மணியரங்கிற செறிந்திலங்கித் திகழ்கின்ற  
திவ்வியசா வாயுதமா வருக்கத்திற் சிறிதொன்றே  
வெவ்வியதேம முனைமுருக்கி விறல்வாகை புனைநதிமொல. 52

கிர்த்திமலி யிளவரசன் கிறிந்துவினபோச சேவகர்கள்  
ஆத்ததியுடன றரித்தலவு மாயுதங்க ளிவையெனனிற்  
கூடத்திகைகை விடுத்திறைஞ்சித தொழுமபுகு டுவதலலாற்  
பாாததிசையி னெதிரிறகப பதிபகையு முளவாங்கொல். 53

இருண்மேவு பகைதெறவென நினைதமைதத விவவெலலாம்  
பொருண்மேவு படைக்கலங்க ளொவ்வொன்றும் புரருலகத்  
தெருண்மேவு துணைபுரிநது ஜீவரகை யளிப்பனவால்  
அருண்மேவு பரலோகத தரசன்சீர வாழியவே. 54

என்றின்ன பரிசுவியந் தெடுத்தியம்பும் வேதியற்கு  
முன்றுன்னு மலைக்காட்சி முறைநானை மொழிதுமெனாப்  
பொன்றுன்னு மெழின்மாத ரவரவாதம் முழைபோக  
நன்றுன்னி விசுவாசி தன்னுறையு ண்டினனூல. 55



வேதியனு மன்றிரவு விழிதாயினறு விடிகாலை  
மாதவப்பள் ளியைக்குறுகி வரன்முறையஞ் சலிபுரிய  
மேதகுந் தவத்தியாவ விருநதினைக கொடுசென்று  
மீதுயாந்த வணிமாட மேனிலைமண் டபததனைநதார.

பண்ணுடு மொழிசசியாதாம வேதாரதப பளிங்குநிலைக்  
கண்ணாடி வழியாக விசுவாசக கண்கொண்டு  
விண்ணாடு புகுளுசிகர வியன்கிரியை வேதியரீ  
உண்ணாடுங் கருந்தொன்றி நோகருகவேன றினிதுரைத்தார.

### வேறு

சகல கேவல மாதிய தததுவாத தத்தைப  
பகரு னானேறி பற்றிய பவித்திர னேககப  
புகரி லானந்த மாலவரை றியலபெலாம் பொருந்த  
நிகரில் பததியா நேரிழை நிகழ்த்துவ தானாடி

விண்ணை றிப்படும் வேதிய மாதுவேல் விளைத்த  
புண்ணி யமபுவி போத்துமீ தோங்கிய புயை  
மண்ணின் மன்னுயிர வளமபெற வழங்குமிம மலையங்  
கணண கன்விசும பணவிநின றிடுநிலை காணாய்.

நோன்மை மிக்குயர் வேதிய துவலரு மரசன்  
ஆன்ம கோடிகட் காக்கிய வானந்த மலைத்தம  
வான்மு யங்குமிம மலையெனத் திரண்டுரு வமைந்த  
பானமை போலுள காட்சியே தெரிபபன பாராய்.

கெடுத்த முப்பகை தொலைத்தமெய்க கிறிஸ்தவ முத்தி  
அடுத்த தொண்டாககென றுககிய வானந்த போகம  
மடுத்த நித்திய பேரீன்ப மாடமா ளிகைகள்  
கடுநதி லங்குபொற சிகரங்கள் கணிப்பில காணாய்.

அனகன் சேவடிக்க கனபுசெய் யாரண வமலன்  
சினக ரந்திகழ் புயறறறி நிழலிடு செயலபோல்  
வனக ராசல நிரைபொருஉங் கருமுகில வளைந்து  
கனக மால்வரை சாரலிற் கவிவன காணாய்.

தொக்க பேரிடர் மலைமிதித் தேறிய தோன்றல்  
துக்க மாயவெங் கோடையைத் திசைதிசை தூரந்து  
பக்க மெங்கணு நல்லறப் பயிர்வளஞ் சரப்பக்  
கக்கு தண்ணருண் மழைமுகில் களுலுவ காணாய்.

அறங்கு லாமனத் தந்தண வந்தரத் தமரர்  
 இறங்கி யேறவென் றுககிப வேணியீ தென்னப்  
 பிறங்கு வான்முகட் டிழிந்துநின் நிம்பரிற் பிறழ்ந்து  
 கறங்கு வெள்ளரு விததிரள பொலிவன காணாய். 64

பொருண யந்தெரிந தவித்தையைப் போக்கிய புலவோய்  
 அருண யந்தமெய்ஞ ஞானிய ரகமெனத தெளிந்து  
 தெருண றுமபுணற் றீரத்திகை ஜீவரைப புரகருவ  
 கருணை வெள்ளமொத தலாவன வயின்றொறுங் காணாய் 65

ஊன ளாவுதர்க் குணங்கடிந தொதுககிய வரவோய்  
 தேன ளானிய கொழுமலாச செழுமபயன் செருமி  
 வான ளானிய ஜீவதா ருவினிழல வயங்குங்  
 கான ளாவுதண் ணறுஞ்சுனை மிளிர்வன காணாய். 66

ஞான நாயகன் றிருவடிக் கனபுசெய் நண்ப  
 மாணும வேங்கையு மொருதுறை நீருண்டு மகிழ்வ  
 தேனி றுவிழி மதுவொடும பழநறை தேககிக  
 கான வேழமுரு சிங்கமுங் களிப்பன காணாய். 67

பிள்ளை நீரமையிற் குணநிலை பிறங்கிய பெரியோய்  
 கொள்ளை யாடுகோ ணய்த்திரள் குலப்பகை யின்றித்  
 துள்ளு செமமறித திரளொடு தொடாபுகொண் டிலவிக்  
 கள்ளு லாமலாப பொதுமபரிற் றுயிலவன காணாய். 68

உச்சி தற்கித யாசன நல்கிய வரவோய்  
 செச்சை யாளரி யுணிரை தோகில தெருண்டு  
 கொச்சை யாட்டொடுங் கோககுலத திரளொடுங் குழுமிப்  
 பச்சை நாகினம் புற்றழை கறிப்பன பாராய். 69

மேமப டும்பர சிற்சுகம் விழைந்திடு மேலோய்  
 தீமப யன்கடை வாயிழி யாய்தஞ் சிறுவர்  
 தூமபு நழந்தபுற் றரவொடுந தொகுகடு விரியன்  
 பாம்பொ டும்விளை யாட்டயா பரிசினைப் பாராய். 70

தொல்லை யாரண துருவையா னிரைதுருஉந் தொறுவா  
 முல்லை யங்குமு விசைக்குறி முறைவழா தொழுகி  
 மல்ல லோங்குபுல் லாரவுண் டணிநிழன் மறிந்து  
 கல்ல னைச்சுனை நீருண்டு வருவன காணாய். 71

மன்னு நித்திய ஜீவனை விழைந்தான் மதியோய்  
சென்னி வான்றொடு மாதவப் பள்ளியுஞ் செறிந்த  
அந்ந லார்துற வாச்சிர மங்களு மறவோர்  
பன்ன சாலையு முறைமுறை திகழுவ பாராய். 72

எண்ட போதன விமக்கரு முதிர்ந்தரு லெழிவி  
விண்டு குத்தநித திலமபுரை வெண்பனித திவலை  
அண்டா கோன்படை வீரருக் காருண வாகப்  
பண்டு பெய்தமன் னுவினை நிகர்ப்பன பாராய். 73

புன்மை சீத்துமெய்ப் பொருள்கடைப் பிடித்தவண் புலவோய்  
நனமை யேயலாற் றீமையெங் கணுமிலா நலததில  
தன்ம மாயசெஞ் சாலிரீ வளத்தினுற் றநத  
பன்ம ணிகருவை வயினறொறும் பொலீவன பாராய். 74

சிலுவை தாங்கிரம் ஜேகவைப பின்றொடர் செல்வ  
சுலவி வானாத தொகுதிகள சோலையிற் றுவனறிக்  
குலவு முட்புறக் கொழுங்கனிச களையுண்டு குதட்டிப்  
பலவி னீளசுனை துயலவரப பாய்வன பாராய். 75

மடியி லாதுஞல் வேதிய வானராஜ ஜியததின்  
குடிகள் செய்கையிற் கொற்றவா னருமபெருங் குணகதிற்  
படியும் வானமும் பரிமளம பரபபிடப பரமபுந  
கடிக்கொ ணந்தன வளத்தெழில் கவினுவ காணாய். 76

தீங்க கன்றமெய்க் கிறிஸ்தவ செழித்தபூங் காவில்  
மாங்கு யிற்குலத தின்னிசை திசைதொறு மடுததல்  
ஒங்கு பேரினப சிற்சுக முண்டிவண் வயமின  
பாங்கு வீரன விளிப்பது போனறன பாராய். 77

இடர்சு டச்சுட விலங்குபொன் னெனமிளி ரெழிலோய்  
அடரு மினசவை தருவவா ரோக்கிய மமைவ  
கெடல ரும்நறம பாகன கெழுமிய கிளை  
படரு முந்திரிச் செழுங்கொடித தாறுகள் பாராய். 78

கரவி லாதுளம் பழுத்தமெய்ப் பத்தியிற் கனிந்தோய்  
உரவு மால்வகை யோங்கிய தருக்குல முதவும்  
விரவு தீஞ்சுவை விழுத்தகு கனிவருக் கங்கள்  
பரவு தொண்டாநற் கருமங்கள் புராவன பாராய்.. 79

பைம்பொ னூட்டவர் பரவுமோர் பவித்திர புரியின்  
செம்பொ னிஞ்சிமீ துயரிய செழுமணிக் கொடிகள்  
உம்ப ரோங்குபைங் கழையர வுரிப்படா முறழ்ந்து  
பம்பு கார்மழைப் படலத்தைப் பொதுப்பன பாராய். 80

உத்த மக்கலை ஞானமெய் யுணர்வுநல் லொழுக்கரு  
சத்தி யந்தவஞ் சாந்தநற் றருமமே தபாளம  
நித்த மங்கள் மாகிய குணங்களா னியிரந்து  
பத்தி யிற்றிகழ் ழாடங்க ளளபபில பாராய். 81

பன்னு வேதபா ராயண பரக்கநீ பாக்கும  
மன்னு மானந்த மலைப்பிர தேசமற் றிதனைத்  
துன்ன ரும்பரி சுத்தசேத திரமெனுஞ் சுருதி  
பொன்னி லத்திள வரசனே சதோதயம் புரப்பர். 82

காவ லன்றிருக் கருணையைக் கடைப்பிடித் துள்ள  
ஜீவன் முததரே குடிகளங் கியல்வது செங்கோல்  
பாவ தோடங்கள் யாதுமின ருதலிற் பரம  
ஜீவ நன்மையே கதிக்குமத தேயத்துச செய்யோய். 83

சுமையைப் போக்கிய தூயவ வானந்தந துதைந்த  
சிமையத தேநின்று தென்றிசை நோக்கிழற் றியோன  
இமையத் தாரெழின் முததிமா நகரத்தை யெதிரில்  
அமையக காண்குவை கரதலா மலகமா யருகில. 84

என்று பத்தியா மாதவக் கிழகதிகண் ணெதிரில  
தெனறி சைப்படு காட்சியைத தெளளிதிற றெரிகக  
மன்றல் வேதியன் மலைநிலை மபலறத் தெருண்டு  
நின்று பேரதி சயத்தொடு பறறிவை நிகழ்ததும். 85

கண்ட காட்சியிற் கதித்தவாச் சரியமுங் கருத்தை  
உண்டெ முந்தபே ருவகையு முணமையை வடித்து  
விண்ட நினனுரை விசேடமு மிவ்வென விதகக  
ஒண்டொ டிஇயெனக் குணாச்சிமட் டிரையுத வின்றால். 86

சக்க ராதிப னருடபுணை யாலனற்த தமியேன  
துக்க சாகரத் தலறிய வெறிதிரைச சுழியுட்  
புககு நீந்தியிவ் வானந்தப பொருப்பினைக் குறிக்கொண்  
டகக னாதீதுறை பிடித்திட லாவதோ வம்மா. 87

வழிதெ ரிப்பதும் வழித்துணை யாவதுங் குறித்த  
வழிந டத்தியா தரிப்பதும் வழியைவிட் டயலோர்  
வழிபு காவகை மறிப்பது முடிவுமட் டாக  
வழியின் மேவிடர் களைவதுந திருவருண் மாட்சி. 88

தூற்று பேரிடர் யாவையு மொருங்கறத் துடைத்துக்  
கொற்ற வனகிரு பாஸ்தமே குறிக்கொண்டு காத்த  
தீற்றை நாள்வரை யின்னுமென வழித்துணை யாகி  
முற்றுங் காக்குமென் றொருப்பலு இ வழிக்கொள முயன்றான், 89

உருகு காதலி னருந்தவக் கிழத்திய ருவந்து  
வருக வென்றுசென ருயுத சாலையை மருவி  
இருக ருகளுள பட்டய மாதிய வேதி  
திருகி லாமறை வாணனுக் களித்தனா தெரிந்து. 90

எள்ள ருங்கும ரேசனயாத திரிகருக் கெனன  
உள்ளி யரகிய வபபமு முத்தமுந திரிகைத  
தெள்ளு தீங்கனி வற்றலுங் கைக்கொடு செலக  
கொள்ளு கையவென் துதவின ரமைவன கொணாந்து. 91

மந்தி ராயுத வருக்கமு மருந்தன வுணவும  
அந்த ணன்றனக் கின்றமை யாப்பொரு ளாகப்  
புந்தி யாலுற மதித்தானை றறிமொழி புகனறு  
சுந்தை யாலுறப் புனைந்தனன றிவயபோக கோலம். 92

மேவுந யுததசன் தைதனுப விளங்கிய திறலோன  
பூவை யாகக்கொ மஞ்சலி வானமுறை புதுக்கி  
ஆவி யிற்பிரி யாவிடை யாசிரும் பெற்று  
ஜீவ பாதையைக் கடைப்பிடித தேகினன் செய்யோன். 93

காவ லாளனை வினவியக கதிவழி நிதானி  
போவ தாகிய செயலறிந் துளமகிழ் பூபப  
ஆவ லாயுப சரித்துவந தனமினி தாற்றிச  
சாவ தானன விடைகொடு போயினன சதுரன், 94

காத லாய்நெடுந் தூரமெய்ப பத்தியங் கணையே  
ஆதி மாதருன் னூவியிற் பிரிகலம் யாமென்  
றோதி மங்கள் சாஸன விடையினை யுதவிப்  
போது வாயென விடுததனா தாயரே போல்வார். 95

இந்த மாதவக் கிழத்தியர் குணஞ்செய லெலாமென்  
சுந்தை யுள்ளுறத் திகழ்ந்தன நனவுறு செயல்போல  
விந்தை யங்களு வின்னமு நிகழ்வழி விரும்பி  
அந்த ணன்றனைத் தொடர்ந்தனன் மேல்வினை வறிவான், 96

காட்சிப படலம் முற்றிற்று.

குமாரபருவம் கவி, 714



## இரகூணிய யாத்திரிகம்.

முன்றாவது: நிதானபருவம்.

வனம்புகு படலம்.

நித்தக யுகி யுய்த்தமெய் யுணர்ச்சி  
விவேகிமா துரைத்தநற் புத்தி  
மித்தினை வளாதத சிரததைமெய்ப் பத்தி  
விளங்கிழை புகட்டிய மேலாம  
உத்தம தேவ பத்தியென் றிணைய  
வுசிதநற் குணங்களே துணையா  
முத்திமாசக கத்த நெறிபிச காமே  
முன்னுற முடுகின னிவிராதன.

1

நெறிசெலச செல்ல நெருக்கமும் வழக்கு  
நேரிய விறக்கமு நெறியின்  
குறிமருண டயலோர சற்றடி பிசுகிற்  
குணிப்பரு மோசமு முளவென  
றறிவனுள ளமுங்கி யவசமுற றனனமற  
றயினு மகவரி ராகயப  
பொறிவரி வைரத தண்டுக்கொண் றிணறிப  
போகவுங் கூடுமென றுரத்தான.

2

மிடுக்குறம பரிய கோலபிடித் தூன்றி  
மித்திதுநின் றுரத்தடி பெயாததம  
நடுக்குறு மமையத தருளுறப் பலத்த  
நன்மையை நனிகடைப் பிடித்தும்  
இடுக்குறம ஜீவ பாதையி னிறக்கத  
திணவொடு மென்மெல விறங்கி  
அடுக்கவி னடிவா ரத்துவந தணைந்தா  
ளறவருக் கரிதியா வதுவே.

3

சஞ்சல மலையைத் தாண்டிவந் தீப்பாற்  
 சாரலிற றுழ்மையென் றொருபேர்  
 விஞ்சிய பள்ளத் தாக்கினை யெதிர்தான்  
 மேதகு கிறிஸ்தவ னெவாககுஞ்  
 செஞ்செவே ரெடுநாட் பல்பெருந் துன்ப  
 துகாநதுபின் சிந்தனை திருந்தி  
 வஞ்சமில் தாழ்மை வரப்பெறு மிதுவே  
 வாரிகுழ் வையகத் தியற்கை.

4

வேறு.

சீரிய தாழ்மையென் றுரைககுஞ் செவ்விய  
 பேரியற படுகரின பெற்றி நோககுநின  
 ஆரிய ராயமெய் யறிஞ ரேயலாற  
 பூரியா யாவரும் புகப்பெ ருத்தது.

5

ஆண்ணலா கருணையாற் றணிகொ டரத்தது  
 தண்ணளி நறுநிழல படாநத சராபது  
 புண்ணியப போனக மமைநத பொற்பது  
 நண்ணரு மிகபா நலம்ப ய்ப்பது.

6

கனமனத் தூறுநீக காங்க னைத்தது  
 பொன்முக மரைமலா பொலியும் பொற்பது  
 நனமொழி நறைகமழ் நநத னைத்தது  
 தன்மமாக கனிதருந் தருக்கள சான்றது.

7

கோதறு குணவளங் குலவு மாயினும்  
 மாதரை மானிடம் வரையத் தக்கது  
 மேதகு நற்பயன விளைககு மாயினுஞ்  
 சாதக மாவதற கருமை சான்றது.

8

இததகு வழிப்படு மெமம னோக்கெலாரு  
 சத்துரு பயங்கரந தவிரககுங் கோட்பது  
 வித்தக கிறிஸ்துவின விமலச சேவடி  
 உத்தம சுவடுநன கொளிரப பெற்றது.

9

வலமிட மறிகிலா வச்சை மானிடம்  
 நலமிலா திகழ்புகழ் நாடு கில்லது  
 குலநலங் குணமலர் குழுமி யெண்டிசைப்  
 புலமெலாம பரிமளம் பொலியும் பொற்பது.

10

மேதரு மெய்மனத் தாழ்மை மேவிய  
சாதுமார்க் கத்தவர் தடங்கு லாயது  
பேதையர் பலபடப் பிதற்று நின்றையாம்  
வேதனை கூர்த்தமுள் விரவுங் கோட்பது. 11

மின்னெனப் புகையென வீயுந் தேகருக்  
கென்னொரு பெருமையென் றெறியு நீரது  
பன்னருந் தாழ்வுறு படுக ராயினும்  
உன்னத ப்தவிபுக கொடுங்கு மீட்டது. 12

பலந்திக ழிணையதோர படுகா வைப்பினை  
வலந்திகழ் வேதிய னடைநது வான்படர்  
நலந்திகழ் கருததொடு நயநது மெய்ம்மறைப்  
புலந்திகழ் நெறிககொடு போயி னுனரோ. 13

1 வனம்புகு படலம் முற்றிற்று.

அழிம்பன் றேல்வீப் படலம்.

முற்படச் செலுநெறி முறையை நன்கறி  
விற்பன நிதானியைச சேரும் வேட்கையாற  
பற்பல யோசனை படுகா வைப்பினிற  
பிற்பட விரைநதனன பினறொ டாநதரோ. 1

ஆயிடைத் தமியன யருள்வ ழிச்செலுந  
தூயவ னெஞ்சகந துணுக்குற் றேங்கிடக்  
காயுரு மிடிததெனக் கதிததொர பேரொலி  
ஏயெனு மாததிரத் தெழுநத தெஞ்சவே. 2

பேரொலி முழக்கினுற் பேதுற் றுள்ளுடைந்  
தாரிய னடிபிச காது நினறிவண்  
மாரியின் றுகவச் சுறுத்த வநதவிக  
காரியம் யாதெனக் கருதுங் காலையில். 3

நஞ்சமு மவீத்தையு மிருளு நாசமும்  
வஞ்சமுங் கொடுமையு மறமுந் தீமையுரு  
செஞ்செவே திரண்டுருத தெரிய நினறிமும்  
அஞ்சனக் கருநிறத தவுண யாக்கையன். 4



பேயுமரு சுறுபெரும பேய்மு கத்தினன்  
காயெரி பங்கியன் கடித்து றுகொடு  
வாயினன் வககிர தந்தன் வன்கணன்  
தீயெழு புகையென வுயிராக்குந தீயவன். 5

உருங்கிய லுலம்பொருஉ முரங்கொ டோளினன்  
செருக்கொடுங் காததட மாபன றிண்ணியன்  
வெருக்கொளத் தடிததெழு மெய்யன் வெவவிய  
தருகுருது மிருசிதை தழைத்த சார்பினன். 6

முடங்குளை யரியின்மும மடங்கு மெய்மபுளான்  
கடங்குலுழ் கறையடிக காலன காழ்பபும்  
இடங்களிற செந்நுறு மிருபபு மேனியன்  
விடங்கனி முரவெனச சீற்ற மிககுளான். 7

பின்னிடு பாபபனப் பினங்க ளின்குறி  
மன்னுவெண டலைபுழை மலிந்த மலையன்  
பன்னரு மவகுணப படைக்க லத்தினுன்  
உன்னிய அருவெடுத துழலுங் கூறறனான். 8

பாபத்தை மனைநவன் பழியைப் பெற்றவன்  
சாபத்தைப் படைத்தவன் றரும் நாயகன்  
கோபத்தை யடைந்தவன் குவல் யத்திலுக்  
காபத்தை விடாப்பவ னறத்தை தீவப்பவன். 9

உயக்கொளு நெறிவரு வேரை யொண்மதி  
மயக்கியன் சிறையிடைப் படுததும் வஞ்சகன்  
வயக்குரு சுயாததவிம மாணு வேல்பதம்  
நயக்குநா யாவாக்கு நாச கண்டகன். 10

இப்படு பாபக னழிமப னென்பவன்  
மெய்ப்படு கிறிஸ்தவன் விழிக்கு நேரெதா  
கைப்படக் காண்டலுங் கலங்கி யுள்ளழிந  
தெப்படி பெனக்கினி யுய்வென நெண்ணுவான். 11

முன்னெதி ளுன்றிட முரணின் நென்னயான்  
பின்னிடு வேனெனிற் பிழைப்பின் ருலிவன்  
வெநநிடைச சுடுசரந தூரநது வீட்டுவன்  
மனனாகோ னன்றியை மறந்த கேடுமாம. . 12

போர்த்தொழிற சேவகம் புரிவன் யரெனைத  
தீசதனுக குடமபடி செய்திந நாளவரை  
ஆரத்திரிற் றருமுணை வருநகி வநிவண்  
போதநடி பிறழுவது பெருந்து ரோகமால். 13

எனைப்பரைத் தானல னிவன்முற றெயிர்ப்பன  
தனைப்பகைத தானெச சானறுண டாதலின  
முனைப்பகை முருககிட முரண்டந தேழையேன  
வினைப்பகைத் தொலைப்பதம வேநதன் பாலதூல 14

அஞ்சியான பின்னிட லழகன ருருயிர  
துஞ்சினு மராதகுத துரோகி யாகலன  
நெருகற வெநாததுமுன னிறைய தேவலன  
எஞ்சுறே னெனவுரத தெதிரிட டானரோ. 15

உங்கரித தழிமபனவந் துருதது ரோககிதின  
றெங்குணை பெங்குசெல கிறழி யானாரீ  
துங்குமுன புலப்பட நுவழி நொயதெனமுன  
கங்குலும பநலபடக கருகு நெஞ்சினுன. 16

விளககொளி வரவிருள் விலகு மாறுபோல்  
இளககநெரு சேழைமை யபல மென்றின  
துளககற வருட்பலந துனனி வேநியன  
உளககளிப பொடுதுணைந துரைநதன மோயினுன. 17

நாசதே சதுதுளே னாச தேசசுநில  
நீசவெவ வினைகுடி நிலவிற ருதலின்  
மோசமு நாசமு முடுகு மென்றமெய  
வாசகங் கேட்டதை வாராநது வீசினேன. 18

வீவினை விருமபிடா விடபு லசதுயா  
கோவினுக் கேயடித தொழுமபு கூடினென  
சாவினை வினைக்கவென் முதுகிற றங்கிய  
தீவினைச சுமமையுந தெறிதது வீழ்நததால். 19

நித்திய மங்கள நிகழ்சு கானநத  
முத்திமா நகாசெல முடுகு கிறைனை  
எத்திற நங்கருத திராஜ பாதையின  
முக்தியில் யாறுளன் மனகொ ணீயென்றான். 20

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசமுந்  
துன்றிய குடிகளுஞ் சொந்த மாமெனக்  
கென்றறி நீயுமென றெழுமப நின்றெனிற்  
கொன்றுயிர குடிபபனீ துளததுக் கோடியால். 21

கனாசெயற் கரியவென் காமி யசகவை  
தினாசெய்தெண் கடற்புவிசு கருதது தெய்வமும்  
அரசனு மாமெனை யறிய கிற்கிலாய்  
விரசுவ தென்னிவண் மீளு வாயெளறான். 22

கொல்வது முருத்துளங் கொதித்துப் பொங்கமேல்  
வெல்வது மிருக்கவோரா பககம வேறுநீ  
ரொல்வது மெய்யெனைத தொழுமபு கொண்டனை  
செல்வதோ விளந்தையிற நீட்டு சாசனம். 23

உள்ளநாண் முழுவது மொழிவின் றாழியங்  
கொள்ளுவை நல்குபுன கூளி கொண்டெவன்  
பாளநீ ருலகினின றுய்வன பாவததுக  
கௌளரு நிதநிய மரண மேயுமால். 24

திமையிற் றிருநதுமுன் நேச வாழ்க்கையின  
காமியச் சுவைநலங் காட்டு மேகொலாம்  
வேமொரிசு கிடையிடை னிறகிட் டென்னவே  
மீமகி பநிசினம வினைப்ப தேயலால். 25

செப்பருந தனிமுதல் திருவ டிக்கியான  
ஒபபடை யாய்ததொழும புளுற்ற நோந்தனை  
எப்பெரு மிடரெனக கிறதி சூழினுந  
தப்புமாக கததடி சறுக்கி வீழ்கிலேன். 26

வீழினும பிடிததகை விடுக்கு லாபகை  
சூழினு முன்னின்று துணிபபா ஸ்வாககதது  
வாழிய நலந்தரு வளள லாருக்கே  
ஊழியஞ் செயதுய வொருப்பட டேனென்றான். 27

நிண்ணயம வேதிய னிகழ்ததக் கேட்டலுங்  
கண்ணழல் கதுவிடக் கனன்று காரிருள்  
வண்ணனு மெனையொரு மசக மாகவும்  
எண்ணலை போலுநீ யெனனி யம்புவான். 28

வாழூநன் மதியுனக் கில்லை வாழ்வொடு  
சூழூமிவ் வுடற்சுகந் துய்க்க நசகிலை  
ஊழிவெந் தீவிழூந் துடற்று மென்றசொற்  
கேழைநீ யிடைநதிடாக் கடற்குள் ளெய்தினாய். 29

செய்தவ றணுததுணை சிமையத் தண்டனை  
செய்திடு நலமெலாரு சிறிது மின்றெனச  
செய்தருள் வசத்தினூல ஜீவ ரகைவந  
தெய்துமென் றிசைப்பதே யீசு ராதிக்கம. 30

உன்னத புனிதமா மொண்ணை ருப்பினைப்  
புன்னர கீடங்குள பொருநத லாவதோ  
முன்னமெத தனையவா முரணி முற்றுமவிட்  
டென்னர சியனமுறை யுவநதிங கெய்தினூ. 31

1  
மருண்டுமற் கடப்பிடி வாத மாய்ச்சிலர்  
தெருண்டில ரெனமொழி செசுககப பட்டனர்  
உருண்டநே மியினர சய்க்து மாண்டகை  
இருண்டபுன மனத்தரை யிரகூபி யாததென். 32

பொய்வழி யுழன்றுநீ புந்நத போகவிம  
மெய்வழி பிடித்தபின னெதியில விழ்நதனை  
உய்வழி பிறிதெனு முரைகொண் டேகனை  
மைவழி வெருணடுபின் வாங்க வெண்ணினை 33

மறறுநின் புகழ்ச்சியை விருமபி வந்தனை  
இற்றைமட் டெண்ணினீ யியறறு நிமைகள்  
முற்றறி கடவுளின முறைமைக கேறபவோ  
எற்றவா மிரகூனை விழைத லேழைநீ. 34

தஞ்சமென நெனையடைந தவாக்குச் சாவுமட்  
டெஞ்சுறாத துன்பமவந் தியையு மாயினும  
வஞ்சனை யானும்பொய் வாய்மை யானுமிங  
குஞ்சிடப பலவகை யறுதி சூழ்வனூல. 35

நாடடிய நன்றுதீ தெதையு நாடலேன  
கோட்டமி லென்னுரை குறித்து நின்றிழன்  
வேட்டவர் வேட்டசிற் றின்பம வேண்டுமட்  
டேட்டலென் னரசியன் முறையென் ரோர்தியால். 36

பொற்புறு நாசதே சத்துப போர்தூரீ  
 அற்புத வளநுகார தாயு னுள்ளெலாம  
 முற்படு காமிய முழுதூர் துய்த்திரு  
 பிற்படு கதிநீணர் திரங்குப் பேதுறேல். 37

இணங்குவா யெனிலிக சுகத்தை யீசுவல்  
 பிணங்குவா யெனிலுயிர பிழிநது தேக்குவல்  
 உணங்கியோ யெதுதுணி புறாத்தி யென்றென்  
 நிணங்கெழு குருதிவே னிசாச ரேசனே. 38

நருசினிற் றீயினி னடுக்கங காட்டிய  
 வஞ்சகப பேய்மகன பிதறறம வாய்மொழி  
 அஞ்செவி புகபபுக வகத்தி னுள்ளுற  
 விஞ்சிய தருட்பலம வேதி யறகரோ. 39

வேறு .

தைவிகவ நக்கிரக சததியீனு ரங்கொண்  
 டெய்வழியொ முசுகமவில் காத்தெரி லூன்றி  
 மைவருநி சாசரம எனகொளிது வென்னு  
 மெய்வருத வச்சருதி விததகன்வி ரிப்பான். 40

சித்தமுற நன்கறிவ னீயெனது ஜென்ம  
 சததுருவே எனக்குதவு சார்புரிமை வாழ்வென  
 றததனையு நிதநியவ னர்த்தமெனு மாற்றால்  
 இத்தகைய தூனெறிபி டித்திவணி றுத்தேன. 41

மாயமுறு மின்பநலம வாழ்வுசுக மாத்ரி  
 ஆயவைத ரதநுணிதி யமமவழ கிறரூல  
 பேயமனை தோறுமெறி மிசசிலவிழை நாய்கொல  
 சீயமுடி பெற்றரசு செய்யுமவகை செய்யும். 42

கொடுமதிப டைத்துலவு கோழைநர மல்லால்  
 நடுமதிப டைத்தவருன னசசுமதி கொள்ளார  
 அடுமதிப டைத்திழிய ழிம்பவழி வெய்துக  
 கெடுமதிப டைத்தனைகெ டாப்பழிப டைத்தோய். 43

விள்ளரிய பாதகவி னைச்சமைவி முத்த  
 வள்ளலருள் சிற்சருதி வாய்மைமதி யொன்றே  
 கொள்ளுவல்பு றததுமதி கொள்ளமன முள்ளேன்  
 தெள்ளமுது குத்துவிட முண்பதுகொல் சீமை. 44

மேதகைய தொண்டனை ரோதிகள்செ குக்கும்  
போதிறைகை விட்டனரெ னுபபுகறி பொங்குங்  
காதலினி கததிடர்க னீர்நதுமதி யுய்க்கும்  
மாதையின மாட்சியென வெண்ணுகிலை மாற்றேய். 45

மாக்கவயி ராகருடல வாகுருதி யெனறும  
பாக்கணுல வாக்கரிப காநதிடலின் மேலாரு  
சீரகத்தியின மேயபர சிறசுகவி ளங்கித்  
தீர்க்கமுறு மென்பதும நேரபதி சித்தம. 46

பாவநர ஜீவநிர ணமபாம ராஜன  
கோவவனல் பற்றியெரி யாவகைகு றித்தே  
ஆவிவளி வீசியரு ளாழியினம டுக்கும்  
ஜீவநதி யுய்க்கவினை தீரநதுகதி ரேரும. 47

கேட்டியுன நாட்டிடைகெ ழீஇயபல வீனக்  
கோட்டிமக வாயெனைவ ளாததனள்கு யப்பால்  
ஊட்டிநனி யாதலீறு ஞற்றுபல தீகம  
எட்டினில டங்குகில வெண்ணிமுடி யாதால். 48

எண்ணிய தீவினைரி யறறியுள னேனறும  
நண்ணியம நகதயரு நாடுபெரு மூசகங்  
கண்ணருவி நீர்சொரிக ருத்தநனி கண்டு  
புண்ணியாபொ றுத்தருள ளிககமகிழ ழுத்தகேன். 49

இம்மகிழ்வ ளித்தெனையீ டேற்றுசரு வேசன்  
செமமலொரு நட்பிடைதி ரிககமுயல கிறறி  
அமமகெடு வாய்முடிவ தாங்கொலிஃ துனனூல்  
முமமையுல குககெனினு மொய்யபிலது காண்டி. 50

மற்றினியு பைபபதெவன் வந்தவழி யின்னே  
பற்றுதிய ணுததுனைப யன்படுத விலலாச்  
செற்றமொடெ தீரநதமர்செ யததுணிதி யாயின  
வெற்றிபெறு வாயலைவி காரநதிடுதி யென்றான். 51

செய்யமறை யோணுரைசெ விப்படவ ழிமபன்  
ரெய்யுறும ழற்சிகையெ னுசசினநி மிரநது  
கையொடுகை யெற்றியிரு கண்குருதி காட்ட  
வெய்யவுரு மேறெனவெ டித்தநகை செய்தே. 52

முத்தியர சற்குமவர் மொய்ம்பின்மகி மைக்கும்  
நீத்தவர சாட்சிமுறை மைக்குறெறி நிற்கும்  
பத்தஜன ருக்குமகி கேடுகள் படுக்குள்  
சததுருவெ னக்கெதிர்த ருக்குளைகொ லாரீ. 53

நீதியர சன்கொலைநி னைத்துமில் வாயிப்  
பூதலமெ லாமெமது புத்துளாயி னிற்ப  
ஆதிமுத லாயுலக டக்கியர சாள்வேம்  
பேதையொரு நீதனிபி ணங்கிலட ரேங்கொல். 54

ஆடாசிறிய பையல்மச கத்துணையு மல்லாய்  
கெடாமுதல ருட்டுணைகி டைக்குமென நமபிக்  
கடாசலமொ டேயமாக லககவரு கின்றாய்  
படாதுபடு வாயொருக ணைத்திலது பாததி. 55

என்றெயிற துக்கியட வெங்ககறி யென்னுக்  
கொன்றுயிராகு டிக்கவரு கூறறெனம நித்துக  
குன்றெனநி மிராதநி டோண்முருடு கொட்டி  
வனறிறல்கொள் வெங்கதம டங்கலென வாரத்தான். 56

ஆர்த்துரறி நின்றனன டித்துணைகண மாறிப்  
போததனனவி னைநதுபல சாரிபெயர் பெட்டிற்  
பாததிடாபி திராந்தப ரந்தபடு தூளி  
போததனவி சுமபிரவி பொங்குகுதிர் துங்கி. 57

மறங்கிளரும் வன்சிறக டித்துபர வாலிக்  
கறங்கெனவு முன்றுகக னைத்திடைக ரபபன்  
இறங்குவனி லங்கிழிய வெட்டியடி கிட்டி  
அறங்கிளரு நெஞ்சனைய டுப்பனறை கூவி. 58

வாவெனவி னிப்பன்முழை வாய்மிடறு காறித்  
தூவெனவு மிழ்நதுபழி தூற்றியிகழ் வன்மெய்த்  
தேவெனநி னைககவொரு ளெந்துமில் வென்னுப  
பூவுலகை யினறொடுபு துக்கிடுவ னென்பான். 59

செத்தபிண துங்குகழு கிற்சிதட மார்க்கப்  
பிததுறுபி ணங்களைநு கர்நதுழல்பி சாசன்  
இத்திறம நேகவித கோரணியி யற்றி  
வித்தகலொ டேயமர்வி னைத்திடுவ தானான். 60

ஆத்துமவி சாரியும ருட்கடவுள் வேந்தன்  
 மாத்தகைய சேவடிம னத்திடையி ருத்தித்  
 தீத்தொழில ரக்கனுயிர சிந்தவதிர் துமபைப்  
 பூத்தொடைபு னைந்தமாபு ரிருதிடுவ தானான். 61

நன்மைபர ஞானமொளி நலலறமி வறறைத  
 தினமையறி யாமையிருள தீமறம டாதது  
 வன்மையிடு வெஞ்சமம லைத்திடுதல போலார  
 தொன்மறைவ லாடுநெடுப சாசமாதொ டுத்தல. 62

ஆயிடைதி சாசன நகநொடுமை பூண்ட  
 மாயமுறு வெஞ்சிலை னைநயற மலமுங்  
 காயெரிமு நகநகை நெதமுநு விதக  
 சாயநச தமபுந ருநகொடுவி நெததான். 63

மற்றினித டாபுயம றைசகிழுவன் வல்லே  
 நெறறமொட ரகனவிடு தீபபகழி தீநந  
 முறையவை யிழறமமு ரணகொளவிச வாசப்  
 பறறெனுமி ருபபரிசை யாறபொடிப நெததான். 64

தாக்கியவ ழற்பகழி ராயநூல சண்டே  
 மீகுகொசி வைதவணன் செயமவரை யென்னுந  
 தீகுகொர சநநரச லீழுகமளி நெததான்  
 காககுநகொ லொஷி ல வெனெடுகுந ணைதலை. 65

ஆயாவைவி னைநதனுடு யாசனமவி சாரன்  
 பெங்கையறு கேடகம நிநநடைசி வைநது  
 பங்கமுற லாயினப ழிப்பிசை வோபால  
 வெங்கணவா சூழ்வினைவி விரதொழியு மாபோல். 66

நன்முறையொ ரினுயகெடு தோஷிரளி பொங்கித  
 தொனமுறைவ டிக்கணைக ணிப்பிசை சபப்ப  
 பன்முறையு நுண்டுநன்ப டாபரிசை கொண்டே  
 சொனமுறைய நிநநவனை தீநநவைதொ லைததான். 67

வேறு.

விஞ்சவி டுத்த நஞ்சுரு வெங்கோல விறலின்றி  
 எஞ்சுதல் கண்டே நெஞ்சழி வுற்றங் கிகலவெய்யோன்  
 பஞ்சைமு னிற்காய் செஞ்சிலை பறராய் பரிசைக்குள  
 அஞ்சியொ ளிப்பாய் வெஞ்சம ருநகீ தறமேயோ.. 68



முந்தெதி ரிக்கொத் தேதிவ முங்கன் முகமாற  
வெந்திற லாண்மை நிராயுத னோடமர் வெஃகாமை  
கொந்தவ ருககுத வுந்திறன் மற்றின நாலோதும்  
விந்தையு றுமபுய வீரவி லக்கண விதியாமால். 69

விற்கொழி லாதிப டைக்கல வித்தைகள் வேறொன்றுங்  
கற்றிலை யுத்தக ளத்திலும் வந்தெனா கால்வைத்தாய்  
மற்றெது செய்குதி மறகட வனபிடி மானகை  
பற்றிய கேடக மொன்றில் வளிபடு பஞ்சாவாய். 70

என்றிவை வஞ்சனை யாகவ ழிப்பனெ டிததோத  
ஒன்றிய கேடக நெஞ்சுள டுகியு ரத்தொலை  
வென்றிகொண மானத வெஞ்சிலை வாகைமி லைத்தேற்றி  
நன்றறி வேதிய னானொளி காட்டின னவைமெஞ்ச 71

நானொளி விஞ்சலு நெஞ்சுது னும்கென நாளீவா  
நீனினா யச்சிறை யூடடை யசரெயு நீசபபேய்  
பேணிய காழுக வெஞ்சா மாபழை பெய்தாததான்  
மானொளி மங்கப றைந்தது தாழ்மையின வைப்பெயரும். 72

அக்கணம வேதிய னாண பந்திர வுந்ருயந்த  
செக்காபொ ருடபக ழித்திர னெய்தசெ றுத்தொலை  
மைக்கரு வணானனி தெத்தா ரகருவை மாயித்தான்  
கக்கும ரைத்திரள சித்தம டித்தெறி காலபோலே. 73

நச்சா விற்கின மீறிக ராந்தக னைறென்னுக்  
குச்சித மாயகொ டுஞ்சொனமு ககரணை கோத்தெய்யா  
சிசசியெ னப்பொறி வாரிலசெ றித்தொரு செயலெறி  
வசசையி லானெனா நிற்கம றைந்தன வானொடி. 74

நீசனி னைநதால் சாபவ டிக்கணை நின்றேவ  
ஆசியெ னுங்கணை விசிய ழித்தன றைவோறும்  
மூசிய பாசமு கககணை மூடனமு னிரத்தெய்ய  
ஈசர நேசச ரங்கொட றுத்தன னெநிரில்லாள். 75

பன்முக மாகவி ரிந்தடு கோலபல பைசாபன்  
வின்முக நின்றுது ரந்திட வங்கவை வேதாந்த  
உன்முக ஞானிவி டுத்தசி னக்குறி யூடாடிச்  
செனமுக வெங்கணை யிற்கிதை யற்றன நீந்தெல்லாம். 76

எய்தகொடுங்கணை யெத்தனை கோடிக ளெல்லாமும்  
வைதுகு றைத்தன னென்பதை யல்லது வரிவில்லாற்  
கொய்துகு றைத்தன னென்பதெ னென்றுகொடுமபேயன்  
செய்திறம் யாதினி யென்றுதி கைத்தொரு தெளிவுற்றான். 77

சத்திர மாப்படை கொண்டிவ றேடே சமராடுஞ்  
சித்திரம் வெற்றிக ரும்பரி சனைது சோகோடம  
அத்திர மாயவ ருமபடை கொண்டிங் கமராடிக்  
குத்திர வாகையி லேசகவ லென்று குறிக்கொண்டான். 78

சுமையறு பொய்ப்பை தூணியுண் மண்டித் தொகுமாறு  
சுமையமு கங்கொள ளத்திரம வாங்கித தனுரானிட  
டிமயமு தற்றக கணமவரை வென்ற திருநாணை  
றமையவி டுத்தான வஞ்சவ ழிமப வசரேசன. 79

ச ள று

விடுத்த வெமபடை முகந்தொழும் பேய்சகுறி மினிர்வ  
கடுத்து றுமபுடை விழித்தொழுகு சினககனல கஞல்வ  
மடுத்த வாய்தொழும் புலைப்படு மொழிப்புடை மலில  
வடுத்த றைந்தமெய் மயிரொழுக கூளிகள் வதிவ. 80

மதங்கொடுன்முநு தனித்தனி மாறுகொண் டடாத்துக்  
சதங்கொள் சிறமிக கராவ தகரமிற கறவி  
விதங்கொண் மாந்தரைச சிறநிபைப படுகிரிவ விழுத்தி  
வதங்கொ றுரப்பழங் கறையெறித துயிரகொளும் வலத்த. 81

எண்டி சாமுநுக் கெமககெதி ரின்றெனச ரெருககுக்  
கொண்டு நித்தனைக கொடுந்தழ லிறைப்பவிண குதர்க்கம  
விண்டு மெய்ப்படு விளங்கொளி விளங்கில தாக  
மண்டு பேரிரு டொடுப்பான பதைக்குல மருள. 82

ஆய விக் கொடும் படைக்கல மதங்கரித் துலம்பித்  
தூய வேதியெ னெருசினுக் கொடுசெலத் துளங்கான்  
நாய காத்திர தொடுத்தி நாசமுற் றேச  
மாய விபபுடை சிதைத்திடு வேனென மதித்தான். 83

ஏயெ னும்பொழு தீசரப படைதொழு தெடுத்தான்  
மாய மில்லதோ மாளத ழுசனை வகுத்தான்  
தீப விப்படை செகுத்தியென றுள்ளுறை தெரித்தான்  
மேய நூவரி விற்றொடை யாங்கினன் விட்டான். 84

தொண்டன் விர்றொடை யாக்கிப கருகியாத் திரமிய்  
வண்ட கோளகை யடுக்கழிந தொழியினு மனியா  
தெண்டி சைப்புளி யகத்திரு ளிரிதர ளீரவி  
மண்டி லமமென்ப பொலிந்தது வானுற வயங்கி. 85

நிவ்வி யாததிரந தேசொடு செறுததெநீர வரக்கண்  
டவ்வி யசசம யாசுகம வாய்மத மடங்கி  
எவவ யிறகார துறைதுமென தேங்கியுள னுடைநது  
கோளவை யுற்றறு முாங்களுங் களிழ்ந்தன கருகி. 86

புடைப ரந்தமெய் யொளியினுற் புகலீடம பெறுதங்  
கிடையு மாசுரப் பகழியை பெறுழ்வளிச கலுழன  
அடையும வெவ்விட நாகுகதை யாருயா குடித்தாங்  
குடைய வசைபடை யொருங்குயிர குடித்தகவ வொல்லை. 87

மிகதை யாரதுன முகப்படை விவிர்த்துநீ றுத  
உதத மாதநிரம வேதியன றாணிபுக தொடுங்கி  
விசுத கசசுடா விரித்தனி தமாதமெய் வேத  
சத்தி யததெநீர நிறகுமோ புலைப்படு சடியம. 88

அலகை வீசிய ஹசம யசசிலீ முகத்தை  
இலகு திவ்வியாத திரமென்ப ரியனமநீ யில்லா  
கலக மாயவை யொன்றையொன றடாபயுது கண்டும்  
உலக சிற்றினப போகுகதை யூட்டுவ துணாதும. 89

காசு ரமபெறு காபியாக சளிஞாகள் தீடநிம  
பாசு ரததெமுந துலகிடைப படுபுறச சமய  
அசு ரப்படை கோடிசு எடுப்பினு மவையெம  
ராசு ரப்படை யாதித்தற் தெநிருமின் மினியாம. 90

குத்தி ரச்சம யாகநு தொலைந்தமை குறிக்கொண்  
டெத்தி நமமினி வாகைகொள் னுவலென வெண்ணித்  
தத்து வமயசிப் பொருளெடுத் தகநதையிற் சமைத்த  
அதது வைதமாம படைதொடுத தாரத்தன னழிம்பன். 91

சொல்ல ருமபசும் பொன்னணிக் கிடையிடை துடைந்து  
வில்லி மெயல விதம்படு வெறுந்நெருட் டாந்தக்  
கலல முகதிய கலணிகா கவினுறப புனைந்த  
தல்லை யுட்பக லாமருட் டுவதத்து வைதம். 92

சித்த விர்த்தியைக் கெடுப்பது தீரெறி யொழுக்கப்  
புத்தி யைமயக் கிடுவது புவனகோ சரத்தை  
மித்தை மித்தையென் றேய்ப்பது மெய்யுணர் விலாசைச்  
சுதத சூனிய கதியிடைக கவிழ்ப்பதத் துவைதம. 93

இனைய தீப்படை யறவன்முன் செருகுகவந தெநிர  
முனைவ னினனருட் பலததினான முனைமுகத தூனறி  
வினைய மாகடுமய விதண்டவா தநதொடை மிலைசெய்ப்  
புனைபு மோரவயி ராகதண் டங்கொடு புடைதநான. 94

தண்ட வெளளிடி வீழ்தலுந தலைமனைடை சிதநி  
கொண்ட கொளகையு மதவகங் காரமுங் குலைந்து  
கண்ட கனபடை கரந்தது கானகந தூருவி  
மண்டெ ரிககுமுன றருக்குமோ வறியபுன பதரே. 95

நாத்தி கப்படை தொடுதகனன நாரந்தக னவங்கொள்  
ஆத்தி கப்படை தொடுதநுட னழிசதன னறவோன  
தீத்தி ரட்படு செங்கனான பிடித்தகவெளு சிலையிற  
கோத்த வதநாம் யாவையும் வேதியன குறைத்தான. 96

சால மாதரு படைக்கலத தொகுநுகள சாயிப்  
போலி யாயின யாதினிப புரிசுவ லெனவிற  
கோலி னெஞ்சினக கொடுநதழற பகழிகோத தெய்தான்  
நீலமே கஞ்செந தழன்மழை பொழிந்தென நிருகன். 97

செக்கா வானெனத தீக்களை வாயினறொறுஞ் செருமிப  
பகக மெங்கணுந தீநதுகப படாதலும பனவன்  
அக்க ரதநீரு மநநரப படைதொடுத தனித்தூந  
தொக்கு மேனியிற் சிற்சில சுடுகளை துதைநத. 98

கொள்ளி யாரழற் சுடுகளை யாக்கையிற் குளிப்ப  
ஒள்ளி யோனசிறி தலமர லுறறமை யோரநது  
துள்ளி யோடிவந தெதிருந்நு மல்லமர் தொடுதது  
தள்ளி வீழ்த்தின னிலஹ வழியபனாளு சழககன். 99

ஆரி யன்றளர்ந் தவனியிற் படிந்துமூச் சயர்ந்து  
போரி யன்றில னாகவின் னேதலை புரட்டி  
வீரி யம்பெறு வேன்வெற்றி யெனதென விளித்துப்  
பூரி யன்கெடு புணர்ப்பினு லருகுறப போரநான் 100

விளித்த கூக்குரல் செவிபுக விட்புலத் தரசன்  
 அளித்த மெய்ப்பல மகமபுக வயதியி னெகிழ்ந்த  
 ஒளித்த பட்டயங் கரமபுக ஷணர்வுவர தூணிக  
 களித்த சிரதையோ டெழுந்தனன் வேதியன் கடுகி. 101

அணித்த ழிம்பனை கண்டுநன றுமென வசத்திற்  
 குணித்து வலனினாந தொருகையிற் கேடகங் கொளுவிப்  
 பணித்த மந்திரப பட்டய மொருகையிற் பற்றித்  
 துணித்து வருசநெஞ் சமுத்குரவல காவெனச சொல்லி. 102

மந்தி ரத்தளி வாட்படை யோங்கிவன் கண்ணன்  
 தந்தி ரத்தட மாரபுறப புருதகலூந தலைசாய்ந  
 தநக ரமபட வலறின னழிபெரும் குருநி  
 சிரதி யங்கவன் வெஞ்சினத நித்தழல சிதைத்த. 103

நெஞ்ச ரங்கிழிந தழிம்பனீ ணிலத்தழீஇ நெடிது  
 சஞ்ச லம்படத் தடஞ்சிறை யிரண்டையுந தடிவான்  
 செஞ்சொ லாரணை மந்திர வாளகரந திகழ்த்த  
 அஞ்சி வாய்வெரிஇ மீகுகளாந ததோகநி யடைந்தான். 104

திரும் விரதவி ஜெகமெலாந நிரனிணும ஜெயித்ததற்  
 கருமை யாயவெவ வழிம்பனை யாரணக கிழவன்  
 ஒருமை யாய்ப்பொரு தோட்டினன் வெற்றிபெற் றுய்ந்தான்  
 தரும் மேஜையந தருமெனல ரதோதய சரதம. 105

மன்னு திவயசர் வாயுக வருக்கத்தின வலியும்  
 பொனனி லதகர சனறநு திருவருட் பொலிவுந  
 தனனி ருநதுணை யாககலி னழிப்பனைச சமரிஸ  
 வெநி டததுந தானறிட மெய்விச வாசி. 106

வம்பர் நிந்தனை வசைமொழி வறுமைநோ யிடுக்கண்  
 இம்பா நேரிணும பகைத்திற மெதிரினு மெலலாம்  
 உடப ரேசெல வொப்படைத் தொருமன மாக  
 நம்பி ஜோகைகை விடுவரோ நலமபுரி நமபுன். 107

முற்றுந் தன்றுணை யாயச ரேசனை முருக்கச்  
 செற்ற நல்கிய திருவருட் செயலினைத தேறிக்க  
 கொற்ற வன்சுதன் றிருவடிக்க கோகன கத்தில்  
 வெற்றி மாலையைப புனைந்தனன் வேதியர் திலகன். 108

கழுதின் வன்றலை நசுக்கிய கழற்றுணை கருதித்  
தொழுது பனமுறை தோத்திர கீதமும் பாடி  
எழுது சீர்த்தியான ஜெபித்தன னாகமம் மெனக்குள்  
முழுதுங் காணிய வாசைவந தீர்த்தது முடுகி. 109

அழிமபன ரேலவீப படலம் முற்றிறறு.

மரணச் சூழலிறுத்த படலம்.

கானகத தெதிரந்த நீசக் கள்வனைப புறங்கண ரீர்த்த  
வானகத் தாசற் போற்றி வண்டழை கொண்டு வாளி  
ஊனகத துடன்ற காய மொருங்கற வசுறறி ஜீவ  
போனக ஞான பானந ஹய்சுதனை புலமை மிக்கான். 1

உண்டினைப் பாறி யொலலை யொளிகொள்பட் டயததை யேந்திக்  
கண்டக வழிம்ப னினனுங் கைகலந ிடுவ னேனும  
அண்டாநா யகனுண் டென்னு வாலமின ருக வனபிற்  
மெண்டனிட் டிறைஞ்சி வாழ்த்தி ஜீவபா தையிலே சென்றான். 2

முன்னுறக் கருதி நோக்கி முடுகு வ னெறியைப பற்றிப  
பின்னுறத திருமி நோக்கிப பேருயிப பெறிவன பேதற்  
மென்னுறப படுவ தேயோ வினனுமென் திடைவன காளிற் [3  
பொன்னுறப பொதிநது செலுநதனிவழிப போக்கன போலவான்.

ஒடுவ ஜேடி யெய்ப்புற் றுலவுவன் விநாநது முன்பின்  
நாடுவன் வெருண்டு நின்று நலிகுவ னம்பன சீர்த்தி  
பாடுவன் றுதிப்பன் கிட்டிப பதாமபுஜம பணிநது சென்னி  
சூடுவன் றுணிந்து செல்வன கருதிநு னெறிவி டாதே. 4

இப்பரி சாகச் சின்ன னேதமின மறைவ லாளன  
ஒப்பருந் தாழ்மை வைபபை யூடறுத துருவி யேகிச்  
செப்பரு மரண வாதைப் படுககாச சென்று சோந்தான்  
குப்புறிஇ விழுந்தான் வெய்யோன குடதிகைக் குன்றி லேறி. 5

அஞ்சறு மாண வைபபை யடுத்தலு மலறி யேங்கி  
எஞ்சியோ ரிருவ ரோடி யெதிரவரக கண்டு நீரிச்  
சஞ்சல மடைதற் கென்னு சம்பவ மெதிரநத தென்றான்  
உஞ்சிடு மாறெம் மோடு திருமுக்கென் றுரைபப தானார். 6

பரமசி யோனை நாடிப் படர்ந்தனம் பதைப்பொன றின்றிச்  
சரமர ணத்தைக் கிட்டிச் சாரநதனஞ் சாரச் சார  
உரமுட னை மோச மொருங்குடன் குழுமக் கண்டேந்  
திரமிலேம வெருவி யோடித் திருமினேஞ் சிந்தை மாழ்கி. 7

சிரிய சீயோ னென்னுந் திவ்விய கிரியின் சாரல்  
காரிருட் பிழம்பொன நேயோ கடுவிடப பாநதள் துற்றி  
மாரணப் படுக ரெங்கும வரம்பிலபேய்க் கணங்கண் மலகிப்  
பேரிடி முழக்க மெருரப பிளிநிநின் றுரறு மாதோ. 8

அதிரு மருங்குங் கிட்டி யாழ்ப்படுக குழிகுதண் மேய  
சிடாவல் விவங்கு பூண்டு திசிலுறீலிக் கலங்கி மாழகிப்  
பதறிநெட் டியிப்படி வீங்கிப் பதைபதைத் தலறி யேங்கிக்  
கதறியங் குழலங் காட்சி யாதெனக் கழறு கிறபேம. 9

மன்றலங் கிரியின் சாரன் மழைமுகி யுவனறி யெங்குந்  
துன்றிருள பாதத லாலே விழிப்புலந் அருவி டாதால  
கொன்றுமுன் மாணம பொங்கிக் கொடுஞ்சிறை விரித்துப் போத்துச்  
சென்றுநீன நகவு மாங்கே யாரதை ஜெயிககு மீட்டா. 10

முன்னையோ ரடிபெ யாப்பின் மோசகநின் முழுகிப் போவேம்  
பிணையே திருமி யாவி பிழைக்கதிபரண வருவே மலலேம  
நிணையுங் காணுகிலலே நிகழ்பரி கணாகுற கிலலேம  
என்னையே நிற்றி தாழா தெமமொடு திருமு கென்றா. 11

என்றலு மறைவ லாள னெம்பிரா னகாசென் மார்க்கம்  
ஒன்றிதை யொருமு வோருந் சூய்விலை யுண்மை தேரின்  
இன்றொடு முடிவ தாய விடரினுக் கலசி யோடித்  
துன்றிரு ணினாயத் தென்றந் அடிப்பதோ குழ்ச்சி யென்றான். 12

நன்றுகன் றுனது சிந்தை நாடிய படிசெ யாங்கள்  
பொன்றிடத் துணியே நினைசொற் புத்தியு நீயு மாமுன  
சென்றறிந் திடுக வெங்கள் தெருளுரை யென்று நெஞ்சங்  
கன்றிய விருவ ரோடிக் கலந்தன ரழிமப னுட்டில். 13

வெருவியோர் வெந்திட் டேக விதநகன் முன்னிட் டேகி  
மருவினன் றமிய னாக மாதுளத் தெழுந்த பாவக்  
கருவினின் றேங்கி மாயக் கருந்தழைக் காடு மலகிப்  
பருவரல் பழுத்தத துங்கும மாரணப் படுகர் வைப்பை. 14

செற்றமில் குணத்தா னந்திச செக்கர்வான் மருண்டு கங்குல்  
உற்றுழி யடுத்தானுக வுள்ளுளே கவனறு நோக்கி  
மற்றிதே போலுங் கேட்ட மாரணப் படுக ரென்று  
சமறுநர் திகைத்து நின்று தன்னுளே கவலவ தானுன். 15

பாபத்தின் நிரளோ வந்த காரத்தின் பாப்போ தேவ  
சாபத்தின் செறிவோ மாய சாலத்தின் சமைவோ நிதய  
கோபத்தின் மலிவோ ஞான நாசத்தின் குளிவோ மோச  
ஆபத்தின் குகையோ வந்த தாரிருட படல மமமா. 16

பூருவந தொடங்கி யூழி புடைபெயா காலங் காறும்  
பாரகங் கெழுமு ஜீவப் பகுதிக டமமை யெலாம  
வாரிவாய் மடுக்கு மீண்டோ மாரணப் படுக ருண்டென்  
அரவ ருநாக்கக் கேட்ட துண்டியான கண்ட தின்றல. 17

பொறியெலா மருளு மாலீம் புலனெலாம புதைபு மானன்  
நெறியெலாம பிசகு மாலென னினைவெலாம புரளு மாலன்ண்  
குறியெலாங் குழம்பு மாலென் குணனெலா மழுங்கு மானமெய்  
அறிவெலா மடங்கு மாலென னுருயி ராலுங் கொல்லோ. 18

ஆவியே யகலு மேனு மாரருட் கிறிஸ்து வேயென்  
ஜீவனா தேக பந்தந தீர்ப்பதற கியலவ தாய  
சாவுமு தியமா மெனனர சமைநதுள விசுவா சத்தின  
மேவரு தைரி யந்தா னுடலொடு விளிவ தேயோ. 19

கொந்தழ லீனைய துன்பங் குவைகுவை யாக வெனமேல  
வந்தவந் தடாககு மேனு மகசதுவ கருணை வெள்ளம  
உந்திமே விடுமற நெனா வுள்ளுளே யூக்கந தோன்றி  
மந்திர வாளைக்கக் கொண்டு மாணவைப் பூடு செலவான். 20

பட்டய வொளியிற் பக்கம பார்த்தருட் பாதை பற்றி  
உட்டெளி வொடுகா லூன்றி யுரத்தடி பெயாதது நின்று  
துட்டவல விலங்கு காளி கூளிக டொருமக் காட்டுள  
கிட்டனோர் தமிய னாக மென்மெலச செல்வங் காலை. 21

பூவல யத்து நீசப் புலையநு போகந் துய்த்து  
ஜீவநாட் கழித்துச் சிந்தை திருகியே சிதட ராகித்  
தாவரு நொதிக்குள் வீழ்ந்து தத்தளித் துயிர்ப்பு முட்டி  
ஆவலங் கொட்டி வாய்கிட டமுதழு தவலிப் பாரை. 22



மாதரை யுலகைப் பொன்னை மதித்தற நெறிகை விட்ட  
பாதகர் திரண்டு சாவின் படுகுழி கவிழ்ப்ப மாழ்கிப்  
பூதலம் வெடித்த வாயிற் பொதுளிய நிராயச செந்தீ  
மீதெழுஞ சுவாலை தாகக வெந்துளங் கருகு வாரை. 23

சாற்றுநன் மதியைத தள்ளித் தன்மனம போன போக்கில்  
வீற்றுவிற் றுகிச சென்று விளைததீ வினையைச் சுட்டிக்  
கூற்றமவந துடற்றி நெஞ்சிற கொடுநதழ லிறைபப வாதை  
ஆற்றரி தாகி யாவி யழுங்கிடின் றலறு வாரை. 24

மெய்வழி தெரிநதார போல விழுததவ வேடம் பூண்டு  
பொய்வழி யலைநது தீமை புரிநதபே தமைவந் தூன்றச்  
செய்வழி வகைகிட் டாது தெருமர லுழந்து தேம்பி  
உய்வழி யினியின் மென்னை வுயிர்ப்பெறிந துயங்கு வாரை. 25

விக்கிர கத்துக் கந்தோ மெய்ததெய்வ வழிபா டாற்றும்  
அககிர மததை யுளளி யாருயிர பதைபபத தேவ  
உககிர கோபத் தீயி னொளளழந் கிடங்கா வீழ்நது  
கொககரித் தலறி யேங்கிக கூகுர லெழுப்பு வாரை. 26

இக்கொடு மாணச சூழ லெண்ணில ரெய்தக் கண்டும்  
மக்களை மனையைப் பேணி றுமும்பொரு விட்டி மாயச்  
சிககுளே சிக்கி வாளாச் சிதைததனம வாண னென்னுத்  
தொக்கபே ரிடாக்குண் மூழ்கித் துடிதுடித தயரு வாரை. 27

உய்திற நாடு வாரபோ லுவப்புரை பேசி யொண்டிக்  
கொய்திறம் போல மற்றோ கொழுநிநி சவர நாளுஞ்  
செய்தவரு சனைகளாய தீமுசுத தடிலவேல தாககி  
நொய்துளங் கிழிய மாழ்கி நொறுங்கினொந துலம்பு வாரை. 28

ஆததம சுகத்தைப் பேணு தனவா தமுநன றாட்டிக்  
காத்துடுத் தணிநது பேணிக் கதிததபா முடலை யந்தோ  
தீததொழி லுருவு வாய்நது செறிநதவன் கருமிக் கூட்டம்  
பாத்துண்டு களிப்ப மாழ்கிப் பதைபதைத் துழல்கின் றாரை. 29

கண்ணொளி மழுங்க லாகிக் காதடை பட்டுக் கைகால்  
தண்ணெனக் குளிரநது நாடி தளாநதுபுண் பட்டு நெஞ்சந்  
துண்ணெனக் கலங்கி யாவி துடித்துமூச சொடுங்கு காலே  
பண்ணிய வினைக்கு நோநத பயனைப் பதைக்கின் றாரை. 30

உள்ளநாண் முழுது மொல்கா துலகின்ப நுகர்ந்து கூற்றங்  
கொள்ளநாண் முத்திவேட்டுக் குரைப்பதென்பயன்கொண்டென்னை  
எள்ளநாம ஜீவ சாக்ஷி யிடித்திடித துடற்ற நொந்து  
விளளரும் பிராண தாப வேதனை யுழுகின் றுரை. 31

நித்திய ஜீவ மார்க்க நிண்ணயந் தெரிந்தோர் தம்மைப்  
பிததரென் நிகழ்ந்து தேவ தூஷணம் பிதற்றி வேத  
சத்திய விரோதி யாகிச சமைத்ததீ வினையை யுள்ளி  
மத்திடு தயிரே போல் மறுகியுள் ளுடைகின் றுரை. 32

தநதைதாய் பெண்டு பிள்ளை தமர்பரி ஜனரெல் லாரும்  
இநதனச சடங்குக காவ தியற்றுவா ரீசன கோபரு  
செநதழ லிறைக்கும் யாண்டும புகலிலை ஜீவ நேயென  
றந்தா நோககி நோககி யகங்குலை தயாகின றுரை. 33

நோக்கரு மவரும் பிககை நொதிப்படு கிடங்கா வீழ்ந்து  
சாககிடை யாகிக் கூளி தலையெடா தமிழ்தத வாறறு  
தேக்கமுற் றாழி யூழி யிருடசிறைத துயரா யெண்ணி  
ஆககையி னிலைதள ளாடி யலபா லுறுகின றுரை. 34

கள்ளுண்டு களித்துங் காமக கடுகிட நுகர்ந்தும் வாயால்  
எள்ளுண்ட பிணியுண் டாகி யிடருநாடு தனிப்பண டியாக்கை  
துள்ளுண்டு துடித்து வாணு டொலையுண்டு மலங்கி யாவி  
அள்ளுண்டே மள்ளுண டேமென றுருயிர்ப படங்கு வாரா. 35

சலங்கொடு பிசாச வாக்கந் தனித்தனி வெருட்டிச் சார்ந்து  
விலங்கினம வெகுண்டு பிறும வேடகையி னெதிர நாகக்  
குலங்கள்வந் தடாநது சீறிக் கொத்துவான வளைநறு கொள்ளக்  
கலங்கநெரு சழிந்து சோரநது கதழெறிக களிழ்கின றுரை. 36

கண்டுகண் டிருகிக் கண்ணீர் களகள வடிப்ப நச்சங்  
கொண்டுள நடுங்கி யாவி குலைசுவன குமார வள்ளல  
உண்டெனக் கென்று நீங்கா வெருதுணை யென்ன வுன்னித்  
தெண்டனிட் டிறைஞ்சி நிற்பன நேறுவன் றெளிவு தோன்ற. 37

காலடி பெயர்க்கும் போது கலங்குவன் கலங்கிப் பாதை  
மேலடி யூன்றும் போது விமலனைத துதிப்பன மீண்டும  
மாலைடைப் படுவ னீண்டோர் மயிரக்கிடை விலகு மேலுங்  
கோலிய புகிச ளுடு சூப்புற வருங்கொ லென்னை. 38

க்திற மானி சாரி யிருட்சிறைப் படுகர் துற்றிக்  
ந்துகக் குரலுந துன்பக் காட்சியுங் கண்டு கேட்டுச்  
த்தசஞ் சலிய னாகத் தெய்விக சகாயத தாலே  
ததினா னெறியைப் பற்றி முறைபிச காது சென்றான். 39

ங்கொரு சிறையி னூடே யக்கினிக கடன்மே லோங்கிப்  
பாங்கிய தெனனச சீறிப் புகைநதுகர் தகததீ மணடி  
ங்கணு நடுங்கி யேங்க வெரிகொடு மலபா தால  
வங்கொடு நரகங் காநது விரித்தபேழ் வாயைக் கண்டான். 40

காநதழல் பருகி யோங்கு கொடுமபுகை யாய் கொண்டு  
நதரத தெழுநது மூடி யன்றொளி யார மினனி  
நதிய விசைசசன மேய வருமிடி யேறு தாககிக  
நதகப் புலிக் மாய கனனமழை பொழியக் கண்டான். 41

கபுலு விளக்கைப் போககிக கடுங்குழி கவிழ்வார் போல  
மய்யுறத திகழ்ததம வேத விற்பன நெறிகை விட்டு  
மயிருள படாநது தொக்க மாணப் படுகா வீழவுந்  
றயகோ வைய கோவென றலஹபே ரொலியுங் கேட்டான். 42

ண்டுகேட் டுளமுங் கண்ணுங் கருகின துணுச்சுற் றேங்கிக்  
காண்டபே ரசசுததாவி குலைநதற் பிழிநதி யாககை  
ண்டென விறைதது நின்ற தலதநலே தரித்தது நின்ற  
ண்டுகொ லுயிராமற தெனனாக நிகைத்தன லுணங்கி யானும். 43

யுரிடை யருகாக கிட்டி யழிபடு நரகக் கோட்டை  
ரயினமேற கொள்ளா தென்ற மகாநிரு மந்தி ரத்தைச  
சயவன காநி லூகித தெருடடிய செஞ்சொற கேடடேன்  
ராயச ரீரி தானே பிழித்தானறே சொலததோ கிலவேன. 44

ருண்டறி வழிந்து நின்ற மறைவலா லுணர்வு தோன்றித்  
தருண்டன னாகி யொலலை திவ்விய செயலைப் போற்றி  
வருண்டபோ துரநதந துயகரும் விறல்கொள்கே டசத்தைப் பற்றி  
ருண்டகா னகதது முன்னிட் டேகினுன் சிறிது தூரம். 45

முமையச்சே தீபந் தூண்டி யலர்த்துவார் போலோர் வாக்குக்  
மையுற்ற தொண்டாக் காவி காட்டிய தகைமை யோரின்  
மயத்தை நிகர்த்த துன்ப மிடுக்கண்வந் துறினு மேற்ற  
மயத்தே யுதவு மன்றே தற்பரன் கிருபை யென்றும்.. 46

சித்திய ஜீவா னந்த நின்மல போகந துய்க்கும்  
முத்திவீட் டாசை பற்றி முனனாநின் றிழுக்க மூண்ட  
டத்தம பத்தி பின்னின றுநதிட் வொளிகொள் வேத  
ஈத்திய நெறிதி கழ்ததத் தடம்பிற ழாது செலவான. 47

காரிரு ணிறைநத கானிற் கங்குலி னள்ளி ராவிற்  
பாரிட நிறைநத சாவின பயங்கரப படுகா வைப்பில்  
ஓரடித தடததை நாடி யொருதனி யேக வெணனின்  
ஆரிதற கருக ராவா ர்ருட்பல முடையா ரணி. 48

தாருவிதா னெறியிற செல்லும வேதியன றுணுகுந் தேங்க  
மருசிவெங் காண மெங்கு மெதிரொலி மந்திது மலகக  
கருவினே மகளிா காப்பங் கலங்கிட வலகைக கூட்டம  
பெருவலித திரடோள கொட்டி யாபதன பில்குதுப போந்து. 49

மீயுயா மூக்குங் கண்ணும வியன்பரு வாயு ஈண்டிக்  
காயெரி தமுனிச சுறறக கதழ்நதுபயக கணங்க டொக்குப  
பாயிரம பலவுங் கூறிப பகைசசினை திருசி வலலே  
ஆபிர முசங்க ளாகச செருக்கரை தடாநத மாதோ. 50

மிடுக்குறு பைசா சங்கள் வெருட்டுபு வெச்சணி கிட்டிக்  
கடுக்கிவந் தடையக கண்டுங் சந்திதகபே ரினாசரல கேட்டுங்  
கெடுககுமுப பகையை வென்று கேவல நாடிப போகுந  
தடுக்கரும வலதகா னினறு தன்னுளே கவலவ தானுன. 51

நீசனே சை தேச நீறுபட் டிடுமென றஞ்சி  
ஈசனா நகரம வேடமண டெய்தினை னழிமபன மட்டில்  
மூசிய விடுக்கண் டிபை முழுதுபா ரணுவா மீநத  
நாசவைப பெரு மோச நாசங்கா பிறங்க லாமால். 52

விரவிய விவித மான விக்கினங் களைமேற் கொண்டு  
புரவுதா னெறியிற் பாதி போககினைன் புதுமை யாகக்  
கரவுறு மாண வைப்பைக் கலநதிது காறும் வந்தேன்  
இரவுழல் கிருத்தி மங்கட் கிசாயமை வதற்கென் றேயோ. 53

வெய்யபேய்க் கணத்துக கஞ்சி வெநசிடி னேன்பு வீணும்  
வையக நகைக்குந தூய மணக்கரி வதைக்குங் கேடு  
கையதா முன்னிட் டேகி யாருயிர் கழியு மேணும்  
மெய்யதா நிக்ய ஜீவ வீட்டின்பம் யாவு நன்றும். 54

ஆதலிற் றுணிந்து முன்னின் றுற்றலே தரும மென்ஞ்ச்  
சாதகத் திரளை நோகநித் தறபர னாமே கோவா  
மேதகு திருநா மத்தின விறலகொண்டு வேத நுண்ணூர்  
பாதையிற் படாவே னென்று பன்னினு னுரத்தூப் பலகால். 55

கோளரி முழக்கங் கேட்ட குஞ்சரத தொகுதி போலுங்  
காளரி முழக்கங் கேட்ட கடசெவிக குலமே போலும  
வாளரி மறையோன் சொற்ற வாய்மைகேட டஞ்சி யொல்லீ  
மூளரி யலகைப் பொம்மன் முகனிலா திரிந்த மாதோ. 56

பகைத்திற மிரிந்த போதும் பயங்கர மிரியா தாகித  
திகைத்தல மந்து சிந்தை தியங்கினுன சிறிது செவவி  
உகைத்தெழு மூக்கத் தோடுள் ளுணரவுவர் துவகை யோங்கிச  
சிகைத்தலஞ் செங்கை சோத்தித் திருவருள பழிச்சிச சேன்றன் 57

இன்னணம் புனிதத் தொண்ட நேகுழி யெதிரோ சாபில்  
துன்னரு மரண பள்ளச சூழலைத் துருவும் போதும்  
என்னொடுந தேவ ரீரே யிருக்கினை ரெதற்கு நாயேன்  
பின்னிடைந் தஞ்சே னென்று பேசிய மாற்றங் கேட்டான். 58

இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விசைமொழி மிழற்ற வல்ல  
உததம பததா சிலலோ ருளாகொலா மரண வைப்பில  
எததனை மோச நாச மெதிரினு மிடையூ றின்றி  
விததக விமலன் காக்கும விதமிதென் றுவகை பூத்தான். 59

திங்கின்றி யுயிர்பெற் றேகுந திவ்விய திருக்கூட் டகதின்  
பாங்குறி லடியாக கெலலாம பரிந்தநூள் புரியும் பெய்மான்  
ஆங்கென தாவிச கேற்ற வாதரம புரியா ரோவென  
ரோங்கிய காதலீக்க விரைந்தன னுற்று நோககி. 60

துன்னரு முத்தி வேட்ட தூயயாத் திரிகாக் கிட்டி  
என்னொரு தனிமை நீங்கப் பெறுமெனி விகலொன் றின்றி  
நன்னய மொழிகள பேசி நடப்பதெத் தனைக்கு நன்றென  
றுன்னினன் மறையோ னுள்ளத துருவெளி யுற்ற தன்றே. 61

விடிவுறு கங்குற் காலே வேதிய னெனது சிந்தைப்  
படிவமோ வேரோர் தேவ பத்தியி னுருவு வாய்ந்த  
வடிவமோ முன்னர்ச் செல்வ தியாதென மருண்டு தேறி  
நொடிவரை நின்றி வந்தேன் யானென றுவனாறுன் கூனி. 62

சதாநியம் கிறிஸ்தி யேசு சராணபங் கயத்துக் கன்பன்  
யதாநிய மத்தன் வேத வியனெறி கறறு வல்ல  
விதானக னுலக பாசம் வீசிய விரததி யெங்கும்  
நிதானியென் றுரைக்கு நாம நிலவுதற குரிய ரீரான். 63

தறபயந் தீனைய தக்கோன் றனிவழி துருவித் தானே  
முற்பட முடுகுங் காலை முறையறி ஜீவன முததன  
பிற்பட முடுகிக கூவக கேட்டுமோ பாறறம பேசான்  
சற்பனை யிதுமற் றென்னை வினாரதனன் றன்னைப பேணி. 64

பருவரல் தொடுத சாவின் பயங்ஈரப் படுகா நீநதி  
திருவரு ள்யயக கொண்ட செல்வனோ தீடாவந் துற்றான்  
மருவுமந் திசியிற் றொக்க மையிருட் கடலை நீநதி  
உருவெளி திகழ்ததி வெய்யோ னுதயமால வரைவர் துற்றான. 65

கைவரு மர்னோ பாதி நனிதொகும் படுகா வைப்பிற்  
கைவரு கலக்க நீங்கிக் கருதுதா னெறிதி கழ்ததந  
தைவிக வருளே போல தமபபிழும் பிரிய தூறி  
உய்வளித தருக்கன கீழ்பா லுத்ததனன னொளியை வீசி. 66

கண்டன னுதயத தோற்ற மென்பதென் ககனத் துடே  
செண்டெனச் சமுன்று நீங்காத் தெருமா லுழந்து தேய்யும்  
றுண்டுகொ லினிமற றிங்கே யுறையுளென றாசலாடும்  
எண்டகு முயிதைத் தொண்ட னெதிராதன னென்ப தல்லால். 67

அலகிலா மர்னோ பாதி யாழியின் கரையைக் கண்டாங்  
குலகெலாந் திகழ்த தோன்று முதயததி னொளியைக் கண்டான்  
விலகரு நாச மோசம் விலக்கியன றிரவு காதத  
இலகுபே ரருளை யெண்ணி யெண்ணியு சலித்தா னேத்தி. 68

இருள்புலா காலை வாடாட் டிறைவனைப் பரவி யுள்ளந்  
தெருளறித தான்வந் துற்ற திடாநின்று திருமி நோக்கி  
வெருளுறு மிரவிற் றொக்க வெவ்விடாப படுகர் முற்றம  
மருளறக் கண்டு கண்டு மலங்கினுன் மறந்தான் றனை. 69

தேறின னுயிர்தந் துய்த்த திருவுளச செயலைச் சிந்தித்  
தாறினன் பிராண தீர்ப மருட்டுணை யுரத்துப் பற்றி  
வேறினிக் காலந் தாழ்த்தன் மிகுபிழை யென்று வல்லே  
தூறடா மாண வைப்பின் சூழலைத் துருவிப் போனான். 70

கருங்குதால் வழியைப் பற்றித் தூயவன் முன்செல் காலை  
மருங்கெலாந் கண்ணி மாய வலைசுழல் பொறிகண் மல்கிப்  
பெருங்கிடந் குளைசெந் குத்தப் பிறங்கலென் திணைய தொக்கு  
நெருங்குபல விலங்கு கிட்டி நின்றுநின் துழல்வ கண்டான். 71

புகலரு நாச மோசம் பொதுளிவீற் திருக்கு மிந்த  
இகலுறு மாண வைப்பி லிரவுபட் டிழலா வண்ணம்  
பகலொளி திகழ்த்திக் காத்த பரமகா ருணிய முள்ளிக்  
ககனரா யகனைப் போற்றிப் படுகரின் கடைவந துற்றான். 72

மிருத்துவி னந்தத் துள்ள வியனிரும் பிலத்துண் மெயோர்  
திருத்தகு ஜீவ பாதை சிகைகதிட முயலுந தீயர்  
வருத்திவே தியனைக கொன்றுன் சுவைபெறு மறவோர் தம்மிற்  
கருத்தழிந் துழலி ரண்டு கள்ளவல் லாக்க ருண்டால். 73

இங்கிவ ரிருவ ரும்பண் டெண்ணில்யாத் திரிக ராவி  
நாகியோ ருகுத்த சோரி நொதிப்படு கிடங்குந் தூய  
அங்கம்வெந் துக்க சாயபற் குவைகளு மகில வேகம  
எங்கணுந் தெரியச சாக்ஷி யியயபுல நன்று காறும். 74

பாவிய ரிருவா தம்மிற் பகற்குரு டாய தீயன்  
ஜீவனுக் கிறுதி காட்டுரு சிலேட்டுமந் தொடங்கி ரைவன்  
கோவிய லழித்த பற்றோ கொடியவ னுற்றல் குன்றிச  
சாவுப பட்டி யாககை தளாநதனை முதுமை தாக்க. 75

அடங்கின ரனர்த்தந் செய்யு மாககரோ ரிருவ ரேனும்  
மடங்கலே றணையான கிட்ட வயோதிக வையி யாய  
படங்கின ரவு சிறிப பணிககரும் பழிசசொல லென்னும்  
விடங்கலுழந் திடவெண னுறு வேதிய னெறியிற் போனான். 76

மல்லல்கூர் பரம சீயோன மலைக்கதி பதியாந தெய்வ  
நலலருட் டிணைமமபாலே நவிலரு மரணச சூழல்  
எல்லையைக் கடந்தோ கானத திறசதன னுச தேச  
அல்லலைக கடநது வநத வாரணக் கிழவ னையா. 77

அலைபுரண் டணைய துன்ப மடரினு மழலைக் காலும்  
மலையென மரணங் கிட்டி மலையினு மருட்பேறுக  
நிலையுறு மனததிட் பநதா னெஞ்சுறத திகழு மாயிற்  
கலைப திக் கதாமுன் னுற்ற விருளைனக் கழிதல் கண்டாம். 78

வன்புறு மாண ளைப்பை யகன்றபின் மறைவ ளானன்  
முன்புசென் னிதான னட்டையி முயலுவா னுட்டி ளைத்தான்  
மன்பதை யுலகி லாவி வதைபடு வறுமை யாதி  
துன்புறழ்ந் தவர்க்கே யன்றோ தோன்றான் னிதான புத்தி. 19

மாணச் சூழலிறத்த படலம் முற்றிற்று.

சிதானிடப்புப் படலம்.

மெய்யா ரணவித தகன்வெவ் விடர்சால  
மையார் மாண டவிவைப் பையொரீஇ  
மெய்யா ரனியின் னிசைமுற் றியவோர்  
உய்யா னவனாந் தரமுற் றனனூல். 1

வானு டிவரும் பிரயா னிகடாங்  
கானு டியமெய் வழிகண் டறியக்  
கோனா டியமைத் தசெய்குன் றிவரா  
நானு டியவே தியனூக் கினன்முன். 2

நேரா றுபிடித் துந்தா னியெனும்  
பேரா ளனெறிப படுபெற் றிதனைக்  
கூரா விழிகொண் டுகுணித் தனுகிச்  
சீரா ளனடுத திதுசெப புவனூல். 3

அருமைத் துணையே யிவ்வரோ கவனத்  
தொருமித் தவழித் துணையுற் றியையத்  
தருமக் கிருபா கராதந் தவருட்  
பெருமைப பிரசா தநலம் பெரிதே. 4

நம்மா வியுமாக் கையுநம் பொருளும்  
அம்மா னடிக்காப் பணமாக் கிடினூங்  
கைம்மா றுகவா துகசின் தவருட்  
கிழ்மா றனுவே னுமொரீ டுகொலாம். 5

என்றின் னனவோ கையொட சனருள்  
நன்றின் னிவழுத் தலுநன் றிதெனூ  
நின்றன் னிந்திதா னனூநெஞ் சமகிழ்ந்  
தின்றன் றுணைவாய்த் ததெனக் கெளிதோ. 6



என்றே வழிநா டினனென் குடிவிட்  
டன்றே விழைவுற் றுனருந் துணையை  
இன்றே வரைநா டினனெய் துகிலென்  
நன்றே யிவணோர் ததுநா னுனையே. 7

அருளே யெனையிவ் வழியாக் கியெனக்  
கருளே யுனருந் துணையாக் கியதால்  
அருளே துணைமுற் றுநமமா ருயிருக்  
க்ருளே யலதொன றிலையா தரவே. 8

புத்திக் கொருபோ தகதந் தையிறை  
பத்திக் கொருபா லணைர ளுணிய  
சித்திக் கொருநற் குருதே சிகன்வான்  
முத்திக் குவழித துணைமுற் றிலுநீ. 9

என்ன வுணைநட் டனனெம் பெருமான்  
பொன்னா கழனி மூலபொருந் துமவரை  
முன்னு டுதுமா ரணமுந் துகெனச்  
சொன்னான விநயத தொடுகுழ்ச சியனே. 10

வல்லார திருவுள் ளமகிழ்ந் தபடி  
எல்லா நலமா குகவில லொருவி  
நல்லா யிவ்வழிப் படுநாண முதலாச்  
சொல்லாய் வரலா றுதொடுத் தெனவே. 11

வேறு .

உளமலி யுவகையி னொருங்கு கேளென  
வளமலி யாரணக கீழவ வானுலைக்  
களமலி கனனமழை கவிழ்ப்பக் காசினித்  
தளமலி சராசராடு சாயப ராமெனா. 12

நாசதே சத்தவ ரெவரு நாடொறும்  
பேசின ராயினும் பிழைபபை நாடிலர்  
மோசநா சத்திலே முழுக்கி டாவகை  
நாசனா ரருளெனை யிழுத்த திவ்வழி. 13

விதிவழிப் பட்டனன் விசால வெள்ளிடை  
நொதிவழி யுறாவகை துனித்து வந்தீயான்  
கதிவழிக் கடைத்தலை யடுக்குங் காலையிற்  
சதிவழி புகுத்துமோர் தையல் தோன்றினாள். 14

- முச்சக மருண்மதி முகத்தள் மோகன  
நச்சவேம் கருங்கணி நறைவ டித்தென  
இசசக மொழியினி திசைக்கு மேநதிழை  
அசசநுண் மருவகுலா ளலகைக கோதுணை. 15
- கேடெலா மொருவழித திரண்டு கேழ்கிளர்  
பீடுசா லுருவமைந் துழலும பெய்வளை  
நாடிபுண் ணினைப்பினுங் கொல்லு நஞ்சமிக்  
காடவ ருயிராசசுவை யறிந்த கூறறரோ. 16
- நாமமோ காதூரி யெனந விற்றுமக்  
காமினி மயற்படு கண்ணி குததிவந்  
தேமநூ னெறியிகந தெனது மஞ்சமுன்  
சேமவைப பாக்கொளிற் செலவா நின்னில்யார். 17
- \*புவிபடு சிற்றின்ப போக போக்கியங்  
குவிபடு மாளிகை குலவி யெனனெடுந்  
துவிபடா திளநலந துய்த்தி யாலுயிர  
அவிபடு காறுமென் றடுததுக் கூறினாள். 18
- காதகி பகட்டிய கபட்டு நச்சரை  
ஈதிதென் றெடுத்தியா னிசைபப தும்மதைக்  
கேதமில் குணததரீ கேட்ப தும்மதி  
பாதகம் மனககறைப் படுககு மென்பரால். 19
- மாந்தளிர் மேனியை மருட்டு நோக்கினைத்  
தேநதள வருமபினிற் றிகழ்புன் மூரலை  
ஏந்திழை யிசசக மொழியை யென்மனம்  
நீந்தவோர் நெடுமபுனை நிகழ்நத தவ்வுழி. 20
- பணிவிடத் திளநலம் பகரும் பைந்தொடிக்  
கணிகையர் காலடி கவிழ்க்குங் காமவெம்  
பிணிகெழு மாநதபை பிலததென் றோங்கிய  
அணிகிளர் திருமொழி யதுமற் றென்பவே. 21
- நல்லுரை கடைப்பிடித் தைய நங்கைபாற்  
செலவிரு விழிகளைத் திருகித் திங்குரை  
புல்லிடா திருசெவி பொத்திப பொள்ளென  
வல்விதின் வினார்தனன் வலைக்குத தப்பியே. 22

மாயமோ காதிரி யென்னும் வம்பியே  
ஏயென விகழ்ந்தணி லேற விட்டவோர்  
நாயெனக் குகாததுள நலிந்து நின்றனள்  
சீயெனத் தூரந்தனன் செலவை நோக்கியே. 23

என்றபோ தாரிய னெம்பி மற்றிவள்  
நன்றறி விடலையோ சேப்பை நச்சிய  
அன்றவ னூறியாக கறுதி சூழ்ந்தனள்  
வென்றிவேந தருளிஞல் விலகி யுய்ந்தனன். 24

அத்தகு திருவரு ளாட்சி யேயுனை  
இதகலை புரந்ததென நீச னுமகதைத  
துத்தியஞ் செய்தினிச் சொல்லு கென்றனன்  
விதகக நிதானியும விளம்பன மேயினான். 25

ஆரணக் கிழவசஞ் சலவ டுக்கலின்  
சாரண வியபொழு தாதி தநதையாம்  
பூரண நகாதிசை கிழவன் போந்துபல்  
கோரணிப் படுமொழி கூறன் மேயினான். 26

முகக்குறி யாலொரு முத்தி யாத்திரை  
உகக்குனை நூனெறி யொழுகி யென்பதும்  
அகக்கணீ யருவருத தவனி வாழ்வெலாம்  
இகக்குனை யென்பது மெளிதிற றோநதனன். 27

மண்ணுரு வினைமருங் குறவு மண்ணுளை  
மண்ணுகா வாழ்க்கையை மண்ணின வைகுவை  
மண்ணின்மண் னாகுவை மரித்தி தோரலை  
மண்ணினை யிகத்தியென் மதிக்கொண் டேழைநீ. 28

கையக வெண்ணையைக் கருதி டாதுபோய்  
செய்யகந தொறும்வினாய் நேடு வாரினே  
வையக வாழ்வினை வரைந்து வானுறு  
மெய்யக வாழ்வினை விழைவை நன்றரோ. 29

பாழியம் புவிநலம் பழுத்த வென்மனைக்  
கூழியஞ் செயமன மொருப்பட் டாயெனின்  
ஆழியே யனைபழு வரசை மாதரை  
வாழிய நினக்குயான் மணமு டிப்பனூல். 30

சிற்றின்ப கருமமே யன்றிச் செய்வினை  
மற்றிலை யென்பது மனக்கொண் மாதவம்  
முற்றிநீ மறுமையின் முத்தி மாநலம்  
பெற்றிட வெத்தனை யூழி. பேருமோ. 31

பூதல மனைத்துமோர் புணாப்பி னூற்றருஞ்  
சூதுமா நகரிடைத துன்னி யான்பெறு  
மாதரை மணந்திறு மட்டும் வாழ்கெனக்  
காதலித தென்னுளங் கரையப் பேசினுன். 32

தெருண்டமே லவனெனத் திருகி யென்மனம்  
மருண்டதங் கவனய வசனத தாயினும  
இருண்டமுந் சிபின்மறை யெழுத்துக் கண்டுடன்  
வெருண்டகந தெருண்டது வெறுபபுக காடடியே. 33

ஐயகேள் பழையமா னுடனை யங்கவன்  
மையுறு கிரியையை வரைந்து நீங்கெனுந்  
செய்யவா சகமது தெரியக காண்டலுந்  
சையென விகழநதன் றகுவு தனறெனா. 34

இச்சகம் பேசியா ளாக்கி யென்னையக  
கொச்சைவன் சிறைப்படுத துயிராக கொள்ளுவன்  
நிச்சய மெனவொரு நினைவு கோறைலாம்  
குச்சிதன் முகங்குறிக கொண்டு நோக்கியே. 35

நின்னையுங் கெடுத்துநீ ணிலத்தை யுங்கெடுத்த  
தென்னையுங் கெடுத்தனை யெனினு மேழையேன்  
தன்னையாட் கொண்டது தமபி ரானருள்  
முன்னைய னல்லனென் றுணர்தி முநதநீ. 36

ஔசநீ ருலகா சரிமை நல்கினும்  
ஆசைமா தரைமண மாற்று கிற்கிலேன்  
நாசநின் மனைக்கடை நச்சுவா கொலாம்  
நச்சுரை கடைத்தலை யெய்து மெம்மனோர். 37

வருசிலேன் முதியநின் வழிக்கொள் வாயெனக்  
கருகிய சிந்தையான் கணன்றுன னூருயிர்  
பருகுவோர் மறவனை விடுபபல் பாரெனத்  
திருகினு னுடலையென் னுயிர்தி யங்கவே 38

ஆயிடை யாக்கைநின் றகன்ற தாங்கொலுண்  
மேயபூ ருவவியற் கூறு வேந்தருட்  
சாயலைப் பிடித்துநூற் றடத்தி லோடினேன்  
போயின னறககொடுங் திழுவன் பொங்கியே. 39

வல்வினீர் தணுகினே னுபாதி மல்கிய  
கல்வரை கண்டுளா கலங்கிற் றுயினும்  
ஒலவகை யடிபெயாத தேறி யோங்கவிற  
செலவநந தனவனச சேககை சோந்தனன. 40

அக்கணத் தெரிமுக னழலுஞ் செங்கணுன்  
கொக்கரித துருமெனக குழறி யணமியோ  
உக்கிரன பணைககர மோசசி யொல்லென  
மிக்குாத தோரடி யடித்து விழத்தினுன். 41

கண்ணிலான் மும்முறை கனன்ற டித்தெனை  
மண்ணுற விழுத்தியம முதுவன மன்றற  
எண்ணினை யனறுகொ ளெனனச சீறினுன  
உண்ணில வெனதுயி ரூர லாடவே. 42

கூற்றமிய வுருக்கொடென் னூயிரகு டிக்கவந்  
தேற்றதென் வினைவினை கால மீதென  
ஆற்றல னுகடுஞ் சழிநது கண்கணீர்  
ஊற்றிட வாவிநொந துலைநது போற்றியே. 43

பூரிய னேனுளம் புணர்த்த தீமையை  
ஆரிய பொறுத்தரு ளளித்தக காவென  
நேரியல் வரன்முறை நிகழ்த்த நெய்சொரி  
வீரியக் கனலென வெகுளி மூண்டதால், 44

அவ்வயிற றயையளி கருணை யாரருள்  
திவ்விய வன்பெனுங் குணந்தி ரண்டவோர்  
செவவிய னடுததுளந் தெருட்டிச் செங்கணுன்  
வெவ்விய கரத்தெனை விலக்கிப் போயினூர், 45

வழுத்தரும் பெரும்புகழ் வரதன் வந்தெனை  
இழுத்தரு ளளித்திடா ரென்னில் வெஞ்சினம்  
பழுத்தவன் கொன்றுயிர் பருகு வானன்றேல்  
தொழுத்தையாக் குவன்சிறைப் படுத்தித் தூய்மையோய். 46

நிண்ணய மிதுவென நிகழ்த்துங் காலையக்  
கண்ணிலான் கற்பனைக் கீழவன் காண்டகு  
தண்ணளிக் குரிசிலெம ஜீவ தாரக  
புண்ணிய மூத்தியென் றறிதி புந்தியோய். 47

கற்பனை நெறிகதி காட்டு மாயினுளு  
சறபனை விளைககுமோர சறறு நீங்கிடில்  
தற்பர னருளவழி சருகக லாயினும  
பொற்புறு நீதிவான கதிபு குததுமால். 48

சாதன மிழந்துயான றவிதத வவ்வயின்  
நீதுய ருழந்தமை நினைபுங் காலையத  
தாதுகு நறுமலாச் சரளக காவணு  
சோதனை நந்தனச சூழலபோன் மென்றான். 49

\*அநதனை னுராயசத தழுந்த வாரிய  
விந்தையைங் காயததை விழியிற கண்டுமென்  
சுந்தனை தெருண்டில னுண்டு தெய்விக  
மைந்தனை னுணாந்தனைன் பினபு வள்ளியோய். 50

வந்தத்தியென் னுருயிர வதைதத மறறொரு  
விருகதனை முனனரே யறிவன் வீட்டசத  
திருததயே விமமனை யெரிம டுப்பலென்  
றுருசதனைன் பூருவாச சிரமத துறறரோ. 51

ஐயநின் னுராயினு லருளின் மாட்சியும்  
மையகன் மெய்விக வாச நீதியுந  
துயயகற் பனையறட் டிபசின் சூழ்ச்சியும்  
ஐயமின் றுகவென் னகந்தெ ருண்டதால். 52

உ வ று .

எந்தையதன் மேல்வழிநி கழ்ந்தவையி னிக்கேள்  
நந்தனம்வி டுத்துமலை யுச்சிரடை கூடி  
வந்தவமை யத்திரும் டங்கலரி யேறு  
பந்தமொடு றங்குசெயல் கண்டுகிரப தைத்தேன். 53

மத்தியுறு நண்பகலி னுங்கதம டங்கல்  
நித்திசையெய் நீர்மையினு நெருசுதுணி வழ்றே  
அத்திசைய கன்றுதிரு மாளிகையை யண்மிப்  
பத்திமறு கூடுகிழ் பாதைகொடு போந்தேன். 54

சஞ்சலம லைச்சிகரி நின்றிழித டத்தில்  
எஞ்சியமு கத்தருளி லானிதய கோட்டன்  
நெஞ்சறவ ணைநதிநெறி நீசமுறு மேழைப்  
பஞ்சைகள் ப யினறிடுமோ தாழ்படுக ருய்க்கும். 55

சீரோடுசி நபபிலது செல்வாபுக வொலகும்  
பேருளதி கழ்ச்சியுறு பெறறியது நீயக்  
காரிருடொ குமபடுக ரிற்கவிழ்தி யேனம்  
ஊரவம திததுநகை செய்யுமில் துண்மை. 56

திருவிவி க ளோடுநெறி சோதன்மதி யன்றால்  
கருவனிறு மாபபனைக காரியோடி டம்பன்  
பெருமிகனு னக்குறவ ராயவாபி ணங்கிப்  
பொருவரிய மூட்டென வெள்ளுவர்பொ றரால். 57

நம்மினஜ னககள்செலு நன்னெறிவி னுவின்  
அமமபெரு மைத்திடரின் மீதுசெல மார்க்கம்  
எமமவாகு ழாங்கொளத லத்தினிதி னுய்க்குஞ்  
செமமையுறு மேலவாசெ லுயபரிசு மோர்தி. 58

இலகுபுகழ் மேன்மையுல கின்பசுக மெல்லாங்  
குலவுநெறி விட்டிழிகு லீனாநெறி கொள்வாய்  
உலகருள தென்பதிலை யென்னிலுல குக்கோர்  
அலகையிவ னென்பரித றிந்திலைகொ லென்றான். 59

கோணியம னத்தனிது கூறலும றுத்துச்  
சேணிலவு பூபதிதி கழ்ததுநெறி சோவல்  
கோணிலைதி ரிந்துலகு குப்புறுவ தேனும்  
நீணியை முய்க்குநெறி நோடிபெ யர்க்கேன். 60

என்றருள்வ ழிப்படமு யன்றுளமி சைந்தேன்  
அன்றுகிளை நட்புரிமை யாயவுற வோர்க்குப்  
பொன்றினவ னானவரெ னக்குமது போலவர்  
இன்றவர்வ ழிப்படுவ தெங்கனம டுக்கும். 61

மாயவிரு ளோடுசுடர் வரன்பரிதி காலுஞ்  
சேயொளிம டுத்தறவு செய்யுமெனி லன்றோ  
பேயடிய ரோடுயர்பெ ருந்தகைகொ மும்பர்  
ஆயவர்ப ரிந்துறவு செய்வொன லாமால். 62

ஈதுவல மீதிடமெ னக்கையறி யாத  
 பேதையர்பு கழ்ந்துதுதி பேசிடினு மென்கொல்  
 ஊதியமி கழ்ந்திடினு முண்டுபடு மேயோ  
 சேதமீலை யூரவம திப்பிலொரு சிந்தை. 63

கோட்டமுறு தாழ்மையுயர் மேன்மைநிலை கூட்டுங்  
 கேட்டிடைவி முதனூநனி கேதமுறு சிந்தை  
 மேட்டிமையி தோரந்துமறை வேதியாசெல் தாழ்மைப்  
 பாட்டையைவி மூழ்த்தனனிம மேட்டுநெறி பாரேன. 64

என்றறுதி கூறியய லேகெனவி டித்துத்  
 துன்றியவு பாதிதொகு சூழலையொ ரீஇப்பின்  
 வென்றிதரு தாழ்மைநில மேவிவில காமே  
 மன்றனக ராதிபனை வாழ்ததிவழி வந்தேன். 65

மட்கிமதி குன்றறிம டக்குடிநி லாவும்  
 வெட்கமெதிர வந்தெனைவி டாப்பிடிபி டித்தே  
 கட்கமென நெஞ்சுருவு கைப்புரைதொ டுததான்  
 உட்கிமறு குற்றதொரு கணனலென துள்ளம். 66

செத்தபின்வ ரும்பரம சிற்சுகமெ னக்கண்  
 டுய்த்துணாகி லாதமன முட்கியுழல் தேவ  
 பத்தநிடை யென்பதுப யித்தியம லாலோ  
 சததுமீலை யென்பதெமர் சாகுவத கொள்கை. 67

மாசறுகு லத்தமரை வாழ்வைமதி யாமே  
 நீசரொடு தாழ்படுகா நோந்துநடை கொள்ளல்  
 மோசமறி யாதமுழு மூடமதி யன்றிச  
 ஈ்சியடி மைத்தனமி தென்கொலிழி ஜென்மம். 68

நாணலைகு லப்பழியை நச்சுறவின் மாணம்  
 பேணலைந கைத்துலகு பேசுபடு நிந்தை  
 காணலைக ழித்தெறிதி காமியந லத்தைப்  
 பூணலைபு விப்படுபு கழ்ச்சிசிறி தேனும். 69

மேதினியி லேபிரபு டகரதி வீரர்  
 மாதகைய ஞானியர்வ ரம்பிலரி மார்க்கம்  
 மேதகைய தன்றெனவெ றுத்தனர்நி னைப்போற்  
 பேதையர லாலெவர்பி டித்திழிவு பெற்றார். 70



கேவலரோ டாலயம ிீஇத்துதிக்கி ளந்தம்  
ஆவலின்வ ணங்கியும் ருட்குரவர் போதம்  
மேவியுமு ணாந்திருவி ழிப்புனல்சொ ரிந்தம்  
பாவனைசெய் நாணிலிபி தெத்தனைப ழிப்பாம. 71

செய்பிழைபொ றுக்கெனவி ரக்குதல்கி ருட்டிற்  
கைவருபொ ருட்குரியர் கையுறவ ழங்கல  
பொய்வழிய ருபபொருள்பு றததெறித லென்றும்  
மெய்வழியி டிப்படவி தெத்தனைகொல வெடகம. 72

கானமுழ லுங்கவரி மாவுயிராக ழிந்தே  
ானமுறு மோமயிரி டாப்படுவ தேனும்  
ஊனுடலவ ளாததுயிராக மந்தலகு லாவி  
மானமழி யப்பெறுமோ வாழ்வுமுள தேயோ. 73

தலையினிழி வற்றமயி ரேயனையர் தத்தம  
நிலையினிழி வற்றகடை யென்றறி கழ்ததுங்  
கலையைமுச லாகரமதி காடடினைதி கழ்தநிப  
புலையரொடு கூட்டுணவி யைந்தபொழு தத்தே. 74

இத்தகைய வெட்கமுமி கற்சசியுமி முக்குஞ்  
செத்தனைய துனபமுமு ழசகவரு தேவ  
பத்தியைவெ றுததுலக கேளிரகடை பற்றிச  
சித்தமகிழ் கென்றுபல செபினனெ டுத்தே. 75

### வேறு

இன்ன வாரிகளி வெட்கமெனு மீன நெதிரில்  
துன்னி நினைறனித யஞ்சுடவு னைத்த கடுசொன்  
மன்னு ஜீவவச னத்தினொடு மாறு கொளயும்  
என்னு ளோநனியி னைந்தனைய வெண்ணி னைரோ. 76

உலகர் மேன்மையென வுன்னுவதை யுன்ன தநிலத்  
தலகி லாதிர கததருவ ருபப ரறநூல  
விலகி பற்றிவன்வி திபபதுமெய் வேத விதியன்  
நலகை துன்மதியு ளாயநர மேதை யசடால். 77

பன்றி ரகூணைவ ழங்கவரு மாம றைகொடே  
நன்ற ருட்குமர நாயகன டுப்பு ரிவரீ  
தன்றி யிவ்வுலக கந்தையறி யாமை செருமிப்  
'பொன்று புன்னரர்கொ லன்றெமைந டுப்பு ரிவதே. 78

வாவு கோடரம் ணங்குலவு மாலை மதியா  
தோவி லாதுலகு வந்துதலை சூடுமு ணாவில்  
பாவ காரியாப யித்தியமெ னூலிகழு பத்தியைத்  
தேவ பூபதிம தித்தாளமு வப்பா தினமும. 79

சருவ லோகமுமொ ருங்கெதிர்த டெத்த பொழுதும்  
நிருவி காரபதி வாககுநிலை நினறு நிலவும  
மருவு யிரப்பொருவ ழிப்படம டெத்த பொழுதும்  
பொருவில் மாந்தக திக்கெதிர்பு லப்ப டெவதோ. 80

வரம னோகரன டித்துணைம ரீஇய வறியோ  
பரம செலவமுறு பாக்கியாப கைத்த மறவோர்  
தரமி லாதுலக வாழவுறுத ருக்க ரெனிலும  
உரமி லாதுழல் பாக்கயரொ ருங்க டெயவே. 81

அருளி னுயவொரு செலவமதி செல்வ மதனைத்  
தெருளி னுயபர ஞானியாதெ ரிந்து திகழ்வா  
பொருளி னுயவொரு பூதியிழி பூதி யிதனை  
மருளி னுயவழி பூரியாம தித்து மகிழ்வா. 82

மீது றுமபரம ராஜ்ஜியமவி ருமபி முயல்வோ  
பேதை யென்றுல கிசுழநூபழி பேசு மெனினும்  
மேதை யாயபா ஞானியரெ னுவி புதரே  
காத லோடுபுகழ் வாராணிக ளிப்பு மிகவே. 83

என்ற கததுணர்வெ மும்பளிலை னக்கெ திரிலே  
நின்ற வெடகமுக் கோக்கியட நீச மதியோய  
இன்று னக்கிடம ளிப்பனெனி வீச னொருசேய்  
அன்றெ னக்கிடம ளிப்பாடுகொல ருட்ச ரணிலே. 84

ஆன்ம ரக்ஷைய ழிக்கவரு சதது ருவுனை  
நான்ம தித்துரை விறறிபுன லங்கொ ணடுநாள்  
வான்மு கததிரவி போலொளிவ ழங்கு மகிமைக்  
கோனமு கததெதிரவி ழிக்கவருள கூடு வதுகொல். 85

ஜீவ நூனெறிபி டிக்கமகி சிற்ச பைமுறை  
ஆவ லாயநச ரிக்கவரு கார ணர்குழாத்  
தோவில் கூட்டுறவு கொள்ளவுள மொல்கு வனெனில்  
தேவ வாகியருண் மல்குவகை யாது தெரியேன். 86

நன்மை செய்யவெனி னுட்கிமன நாணி நலிவை  
தின்மை செய்யவெனின் முனனிடுதி சிந்தை திருகாய்  
புனமை யோய்கடிது போதியயல் போதி யெனவன்  
சொன்மை யாலுறவெ ருட்டுபுது ரந்த னனரோ. 87

நின்றி டாதுபடு நீசமதி நீணை றியிலென்  
பின்றொ டாந்தருகி டைக்கிடைபி தற்றி வரவும்  
வன்றி றற்கொடுவி மூத்தினெனி லசது மறியந்  
தென்றி சைக்கணைறி கூடினன்வி றாந்து சிற்றியேன். 88

இகலொ ழித்துதய வெல்லொளித வழ்ந்து மீளிரும்  
பகலி லாருயிராப தைக்கமர ணபப டிகாவர்  
தகில லோகசர ணாலையர ருட்டு ணைமையாற்  
சகல விக்கினமு நீந்தினனி தென்ச ரிதமால். 89

என்ன நன்மதிநி தானிசொலி யெந்தை  
பன்னு குன்சரித மென்றுபணி விற்ப காதலும்  
பொன்னி லத்தனாசெ விததொனீபொ துத்த பொழுதே  
என்னு ளத்துணாவெ முந்ததென வெண்ணி மொழிவான். 90

### வேறு.

உரிமைநீத் தொளியை நாடி யொருமனை குறுகி யாய்ந்து  
வெரிநுறு சும்மை வீழ்த்தி வெறபிடா கடந்தி ராவின  
அரமனை விருநுதன் டிப்பா லழிமபனை யமரிற் போக்கி  
மரணவைப் பொரீஇநின் னட்பின வலியுற்றேன மற்றுங் கேட்டி. 91

உத்தம வுபாதி யோங்கற் சிகரிமீ தொருகோல் வேந்தன்  
சத்திர யணைநதோர வைகல் தரித்துடா யெனினைன சொல்கேன்  
முத்திசா தனங்க ளாக முறைமுறை திசுமுங் காட்சி  
எத்தனை யதிகங் காண்பை யெத்தனை பாமா னந்தம. 92

கழிந்ததற் கிரங்க லென்றோ கானசத் தெதிர்ந்த நீசன்  
பிழிந்ததி வீடததை யூட்டும பேயெனப பிடித்து நிரதை  
மொழிந்துனைக கெடுக்க முற்று முரணிய மூடக் கொளகை  
அழிந்திடச் சிதைத்த வுரை னுண்மையே யாண்மை யாமால். 93

துதிபெறு ஞான முள்ளார் சுதந்தர மகிமை யாகும்  
மதியிலா மூடாக் கென்றும் வாய்ப்பது வெட்க மென்னு  
நிகியிகப் படைத்த ஞானி நீதிவாக் கியத்தை யோர்ந்து  
<sup>1</sup> வெட்கந் துஞ்சச் சமழ்ப்பதே தரும் மெம்பி. 94

மருளுறு கங்கும் போது மாரணச் சூழ னீந்த  
 அருளொளி திகழ்த்தி யென்னை யாதரித் ததுமற் றுன்னைத்  
 தெருளொளி திகழ்த்திக் காதத செவ்வியுந துவிதமாய  
 பொருளொலாம புரகுகும பெமமான் பூரண ஞானத் தாட்சி. 95

கோல்வழி யிழுக்கா வேந்தன் சுவலயா டவியி லெம்மை  
 நூல்வழி நடத்திக் காதத துவலருங் கருணை நயபி  
 மால்வழி விழாது வல்லே மானத தியானத தோடு  
 மேல்வழி பிடித்து டென்னு விருவரும் வினாரது சென்றார். 96

நிதானிரட்பு படலம் முற்றிற்று.

அலப்பனை வரைந்த படலம்.

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபரஞ் சுடரை நாடிப்  
 புலப்பகை களைந்த வேத புங்கவா குழாதத னேனும்  
 நிலப்பொறை யாகி நுண்ணு னிண்ணயங் கருத்து னுண்ணு  
 அலப்பனைன் றொருபோ பெற்ற வசடனங் கவர்முன் சென்றான். 1

சேய்மையின் விளங்கக் கண்ட தேகந்தான் கிட்டக் கிட்டத்  
 தேய்யதி போலக் குன்றித் தேசழிந துருவேருக  
 நோய்மைமிக குடையான கொலலோ விவனென துனித்து நோக்கி  
 ஆய்மதி நிதானி யொலலை யலப்பனை யுசாவித் தோவான். 2

பூருவ தேசம் யாது பொருவரு நாச தேசம்  
 ஊரெது சளவாய்க் கோட்ட முறுவதெங் கும்பர் நாட்டுக்  
 காருளை குமரே சனபா லாவலென் னிரகை வேண்டி  
 நேருமோ வொன்றித் தேக நேருமென் றுரைப்ப தானான். 3

இத்தகு துணையெ னக்கிங் கிசைந்ததெத் தனைம கிழ்ச்சி  
 உதகம் வழிதோன றுமே யுவநதுசெல வதற்கு பாயம்  
 பத்திமாக கதத ராய பவித்திர ரோடு செய்யும்  
 மித்திரங் கலந்த சமபா ஷணையினி னவேறென் றுண்டோ. 4

முன்முக மறியே னுன்னை யாயினு முனிவொன் றில்லா  
 நின்முகங் கண்டும் நேரே வினவிய நோமை யோர்நடும்  
 என்முகங் களித்த காட்சி யெதிராந்தனை பளிங்கே போலத்  
 தன்முகங் காட்டு ரெஞ்சத் தன்மையை யென்பர் சான்றோங். 5

சொன்மதி தெருளா ராகிச் சூழ்ச்சியற் றுழலு மாந்தர்  
நன்மையும் பயனு நாடார் நகைத்துரை யாடி யந்தோ  
பொன்மையாக்கிடைத்தவாண்டு பொழுதுபோக்கடிப்ப ரென்கொல்  
ஜென்மசா பஸிய மீதென் சிந்தைக்கோ பெரிய துக்கம். 6

என்னலு நிதானி வீணே யிறைப்பொழு தேனும் போக்கல்  
கொன்னுரை வழங்க லாதி கொடுநதொழில் துக்கந் துக்கம்  
பொன்னிலத் தரசன் சீர்த்தி புனைந்துரை யாடிப் போக்கும்  
இந்நிலத் துரிய வைக விருமைக்கு முறுதி யென்றான். 7

ஆங்குது கேட்டு நின்சொல் லனைத்துநல் லுணர்ச்சி மூட்டும்  
பாங்குள நவீனச செய்தி பயக்குமார தருககின பெனனின்  
வீங்குபுண் னியலோ கத்து விசேடமான் மியப்ப காசசி  
ஓங்கிய பரமா நாத மூட்டுதற் கைய முண்டோ. 8

இமமையி னிகழ்ப வெல்லா மிறுதனின மாயை யேயாம்  
அமமையி னிகழுவ வெல்லா மழிவிலமெய்ப் பொருளா மாயிற்  
செமமைசோ கதியைச் சேரத திகழ்முறு ஜெனனம வேண்டும  
நமமையீ டேற்றொ ணுதா னஞ்சய நீதிப் போலி. 9

முத்திராட் டினைய கோமான முறைபிச காதிங் குத்தத  
நிதநிய ஜீவன மல்கு நீயே நமக்கு வேண்டும  
இத்தகு நீமை யுள்ளி யெடுததுரை யாட வாட  
உததம தேவ பகதி யொளிநுநன கிதயத தோங்கி. 10

மெய்க்குணப் படுத லுண்டாம் விசவாசம் வளரும் பாவச்  
சுககறம பிராத்த னைககுச் சிந்தனை நிருநதூந துன்பந  
துக்கநோய் பகையே யாதி சோதனைக கிடையா துள்ளம  
பகருவப் படுநம பிககை பலப்படு மருளமெய் வாசுகின். 11

மித்தையை நம்பி யந்தோ வீணவ பத்தி யென்னும்  
பிததமிக் கவிததை மூடிப் பிரபஞ்சத துழலு மாந்தர்  
நிதநிய ஜீவ மாக்க நெறிபிடித் துய்ய வேத  
சத்தியந் திகழ்த்தும் வாஞ்சை தழைக்குமெய்ப் பத்தி யாலே. 12

குன்றுற நித்ய ஜீவன் குலவுதற் கிருத யத்தில  
நனறுசெய் கிருபை யன்பின் நனிவிச வாசம் வேண்டும்  
இன்றமை யாதென் ரோரா தெத்தனை யேழை மாந்தா  
பொன்றுவர் தமக்கே சொந்தப் புண்ணிய முளவென ரேம்பி. 13

காட்டமில் தேவ பத்தர் கூட்டுற வடைந்து செய்யுந்  
நாட்டிகு மான சம்பா ஷண்பெறா மையினு லிந்தக்  
கேட்டினுட் படுவ ரென்னே கிளரிருளு சிறக ரின்றி  
மோட்டுயர் விசம்பை முட்ட முடிவதோ பறவைக கென்றான். 14

தைவிக கிருபை யொன்றே தணப்பிலா வவித்தை நீக்கி  
மெய்விளக கிடுமெளு ஞான்றும் விதககப பயிறசி யேனுங்  
கைவரு கல்வி யேனுங் கதிரலங் காட்டா தெனற  
பொய்வரை புரதிக் கொல்லை புகலுமா லலபபன மாதோ. 15

உன்னதத் தருளொன நின்றே லுறுநலம் யாது மின்றும்  
பன்னருந் தூய நீதி பகாவிதி நிடேதத தாலே  
துன்னுமென றுழலவோ டெல்லாந் துரியநா யகனோர் செம்மற்  
சாநிதி நின்று விழநத சழக்கரென் றுரைகரும வேதம. 16

மற்றிதே போலுந் தூய மறைமொழி யநேகந தீரக்  
கறற்றிந் துளையா னென்னுங் காலைநன னிதானி நன்றும்  
எறறியாந் குறிககொண் டினனே யெடுத்ததுரை யாடத் தக்க  
நறற்றி மென்ன லோடு நாக்கடிப் பிரட்டிற் றன்றே. 17

இகபரம் விதிநி டேத மெழிலிர் கூணிய வேதம்  
மகபதி யருளாசன மாக்கம் வைதீக லௌகீ கங்கள்  
ஜைவிசே டங்கள் காலத் திராயங்க டெரிக்க வலலேன்  
தகவுளாய் விருமபிற் றெனறைச் சாற்றுகி நிகழ்தத வென்றான். 18

அவ்வயிற் றனித்துச் சென்ற வறங்கினர் மறையோற் கிட்டிச்  
செவ்விய நிதானி பேசுகத நிறமுளா னிவணைத தேரின்  
இவ்வழி பிடித்த நங்கட் தேற்றவோர் துணைமை போலும்  
ஒவவுமொவ் வாநென் றுகித் துனகருத துணைநி யெனனா. 19

தன்னுயிராத தோழன் பேச்சுச் சாதுரி யததிற் சிக்கி  
இந்நிலை யுசாவி னானிங் கென்பதை யகததுட கொண்டு  
புன்னகை கோட்டி யென்கொன மருண்டீன புலமை மிக்கோய்  
பன்னுவல் கேட்டி யென்னப் பகருவான் பனவன் மாதோ. 20

வேறு

தெருட்டுமடி யவர்போலத் திருவசன மெடுத்துரைத்து  
மருட்டுவான் றனையறியா மனுக்கடமை மனமடங்காத்  
திருட்டுவாய்ப் பழக்கமொழித் திறங்கண்டு திகைத்தனைநீ  
அருட்டிற்றனை யொருசற்று மறியாத வசடனிவன். • 21

1வ னறிக்னற தகைமையினும பத்னமடங்கா  
நன்னாறி குவன்வாழ்க்கை நாசதே சத்தொருசார்  
என்னயலூர்க் குடிதந்தை வாசால விவனலபபன்  
இனனிசைவாய் மொழிமதூ மிதயமெட்டிக் கணியாமால். 22

உருக்கவினிச் சேய்மையினி னுவப்பளிக்கு மண்மையுற  
அருக்களிப்பைத் தருஞ்சிலசித திரப்படங்க ளவைபோலும்  
உருக்கிமன முவப்பிககு முரையாதி புறககாட்சி  
அருக்களிப்பைத் தருமிவன்றன எனக்காட்சி யடுப்போர்க்கே. 23

பரிசுசிப்பென் றுளங்கோடல் பரமார்த்தம் பழிப்பின்றால்  
தெரிசுவரென் சிந்தையைநந தேவர்பிரான் முறைதவறி  
தரியலரா யினுங்குற்றஞ் சாற்றமனந துணியேன்பான்  
பெரியபிழை யந்ரியாதம பிழைகாணும பிழையன்றே. 24

ஏதமறு திருத்தொண்டர்க் கிசையநடிப் பதுபோலச்  
சூதுபொரு கழகமதுக் கடைசோரா தொக்ககுழார்  
தீதகலா விலைமாதா சேரியிவற் றவரவாககுப்  
பேதமற நடித்திசையப பேசசமாத துளனிவன்காண். 25

மன்றாட்டு மனஸ்தாபம் விசுவாச மறுஜெனனம்  
என்றாய வுபதேச வியலைவிரித துரைபபனவற்  
றொன்றானு தனதிதயத துணராககற றறிமோழை  
குன்றாத தீசுகருமி குணங்காணுக கொடுநதோஷி. 26

பண்டைமறைத் திருவசனம் படித்தணர்ந்தும் பயனடையாச  
சண்டாள வறியஹிரு தயந்தனககு யானைதநீ  
உண்டுதிநாத விளங்கனியு முருபபடுதற் குதவாமே  
கொண்டகருப் பயனிழந்த குடமபையுமே நிகாகுணிக்கின். 27

விண்டியற்று மறைவினைகள் வெளிப்படுதற் கஞ்சயிவன்  
அண்டர்நா யகனெலலா மறிகுவரென் றஞ்சுகிலான்  
உண்டுசுகித் துறங்குதலுக் குளங்கவல்வான் பாவினெனக்  
கண்டுணர்ந்தா விழிற்கலங்கிக் கவலுவா னலன்கண்டாய். 28

மாதகைய கிறிஸ்துவினான மாகக்கததுக் கிடறுகட்டை  
வேதபா ரகாக்கெலலாம் விலக்கரிய பெருநிந்தை  
ஏதிலருக் கருவருப்பா மில்லவர்க்கு மனக்கசப்பு  
பூதலத்துக் கொருபாரம் புலையனிவ நிலைதேரின. 29

வஞ்சமொழிக் குகைவாயில் வதிந்திருக்கு மறைவசனம்  
நெஞ்சகத்துத் தணவாமே நிலைத்திருக்கும் பைசாசஞ்  
செஞ்செவே யவயவத்துச் செறிந்திருக்கும் பலதீமை  
சஞ்சலரித் தியநாசந் தரித்திருக்கு மிவனடியில்.

30

மித்திரரை யுறவினரை வேலைபுரி மாக்களைததன்  
புத்திரரை மனையானைப் புறததாரை யகத்தாரைச்  
சித்திரமா மதிமருட்டித் தேசிகன்போற் றனைக்காட்டும்  
எததனிவ னிசைபோய் வெத்தையு மெத்துவன்காண்.

31

ஆக்கையும்ஜீ வனுமவெவ்வே றுயினுமொத் திருப்பதுபோல்  
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடா திருத்தலகடன்  
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடு வறுமாறறம்  
ஆக்கைநிலை குலைந்துவிழந் தழுக்குமுடைப் பிணநாற்றம்.

32

பாருலகப் புலையொழுக்கிற் படர்ந்தழுகுப் படியாமே  
ரேருறுநன் னெறியொழுகித் தனைக்காககு நிலைசீயோன்  
மேருநக ராதிபதி விருப்பறுமெய்த் தேவபத்தி  
சீருறுநன் னடைகாண்டி மற்றதனிற் றிகழ்ஜீவன்.

33

வித்தாகுந் திருவசன முளைகளமபி விசுவாச  
உததமவே ரகததூன்றி யுள்ளன்பு கிலைத்தோங்கி  
சுததநீனை வெனுநறுமபூந் துணாமலிநதுன னைநதோயும்  
பததியெனுந் தருவினுக்கோ ரன்னடக்கை பயனாமால.

34

மின்பிறங்கு மழைமுகத்ததுக் குமரேசன் வியனுலக  
மனபதைக்கு நடுதநீவை வகுக்குங்கால விசுவாச  
அன்புறமுங் கிரியைக்கே யருளகிடைக்கும வெறுமபேச்சுப்  
புன்பதருந் கெனகிடைக்கு மெரிநிராயப் புழையல்லால.

35

பதநியெலாளு சொல்லளவிற் பரிணமிக்கு மன்றியிவன  
குத்திரமா நெஞ்சகத்துங் குடியகததம பாழபடுமால  
எததநீய ரென்றுரைக்கேன் றவவேடம் பூண்டிவன்போற்  
பிக்துலக மயலளைநது புறமபொதியும் பேதையவை.

36

அருள்வசத்தான மனமொழிமெய் யான்மசுத்தி யடைநதன்றிப்  
பொருளுணரா வறுமொழியாற் புருலகிற் பெறலரிய  
மருளறுபே ரின்பலம் வாய்க்காதென றருள்மறையுந்  
தெருளுறுநன் மனசசான்றுந் தெரிககின்ற திறமோர்தி.

37



செய்யும்வினை யொன்றாகச் செப்புமொழி பிறிதொன்றா  
வையகதது நடிக்கின்ற மறவோர்தங் கூட்டுறவு  
பொய்யாய கனவிடததும் பொல்லாங்கு தருமென்றல்  
மெய்யாய வறமவிளககும் வித்தகநூற் றுணிபென்றான். 38

நண்ணறிவு பகுத்துணர்த்த இவலுகின்ற சொற்சுவைமெய்  
எண்ணநல மிழுக்காமே யலப்பனிய லெடுததுரைத்த  
பண்ணவனை மனதாரப் பழிசசிரனி பரமாதத  
நிண்ணயத்தைக் கடைப்பிடித்த நிதானிநிகழ்த துவதானான். 39

விரதமா தவத்தோய்நின் விழுத்தகுசீர் மொழியாய  
அரதநதீ பத்தாலிவ வலப்பனகத தியல்பெல்லாங்  
கரதலா மலகமெனக் கண்டறிநது கருத்தற்றேன்  
சரதமுணாத் தியவுனக்கோர் கைம்மாறு தரவுளதோ. 40

செப்புமொழித் திறமன்றிச் செய்கைநலம் படையாத  
தப்புளிமற் றிவன்றனக்குச சாமியமா மினாமீட்டிக்  
கப்படியென் றிரண்டன்றி யொன்றிருநதுங் கருதுங்கால்  
துபபிலவேன் நிழிவுறற சூகரமுங் குறுமுயலும். 41

அசப்பியவாக் கியனென்ப தறியாமே வழித்துணைக்கு  
வசப்படுவ னிவனென்னு மருண்டனென் செவிவாயிற்  
பசப்பியவீ ணலபுமொழி பாரிதத பதூரமெலாங்  
கசப்பாயிற் றெந்தாயுன் கட்டுளாயின வன்மையினால். 42

வர்திருத்தி யாழவுழு தெருப்பெய்தங் குவர்கழியப்  
பார்திருத்திச செழுஞ்சாவிப் பயிவினைபபா பணிமாக்கள்  
ஓர்திருத்த மிலரையுமெய் யுணாவெழுபபி யுளம்புதுக்கிச்  
சீர்திருத்தி யிரகூணியப் பயிவினைபபர் ஜீவனமுத்தர். 43

அறங்காட்டு மலப்புறவா யகங்காட்டு மவயவங்கள்  
மறங்காட்டு மனததுணிவு மற்றிவற்கு நன்மையெலாம்  
புறங்காட்டு மெனினுமியாம பொதுநீதி யருள்ஞானத்  
திறங்காட்டி யீடேறத் தெருட்டுதனங் கடனன்றோ. 44

என்றின்ன நிதானியெடுத் தியம்புதலு மறைவாணன்  
நன்றுனது கருத்துண்மை நவின்ருலு நலந்தோன்றல்  
இன்றிவன்பான் மாசனத்துக் கினனமுத மளித்தாலுங்  
கொன்றுயினைக் கவரும்விடங் கொடுப்பததன் குணமாமால். 45

போயலப்பன் றனைக்கிட்டிப் புரையறுமெய்த் தேவபத்தி  
மேயகிரி யாசாரம் விமலவருண் மெய்யுறுதி  
ஆயவற்றி னுட்பம்விரித தறிவுறத்தொப புனாகொண்டு  
வாயளவோ கிரியைமனை வயினுளவோ வெனவகுப்பாய். 46

அநுள்வசத்தா லொருகாலுள் னுடைந்துணர்வுற் றகந்திரும்பித  
தெருளுவன் னடைகூடி வழிககோடல செவ்வியதாம்  
இருளவசத்தா லினங்கானே லெமபியொருங் கநிலையே  
மருள்பிடித்த வவனுறவை வரைவதுவே மரபெனாறன். 47

ஒக்குமிதே சூழ்ச்சியென வுவந்தலப்ப னருகனைந்து  
பக்குவமா யுனாதொடங்கிப பரனருணமா னவருளத்தின்  
சிக்கறத்தது நிலைத்தூன்றி ஜீவரகை வினோக்குமெனின  
அக்கிரியைத் திறமெவ்வா றறிகுதூநீ யுரைக்கெனாறன். 48

சுத்தமனத் தவனுரைக்கத் துருமலிந்த கருமனத்தான்  
இத்தகைய வினாவினுககோ ரிருவகையுத் தரமுளவாம்  
அத்தகைமை சுருக்கியினி தறைகுவனல் லருட்பேற்றற்  
சித்தமொரு முகமாகச் செப்புவன செவிககோடி. 49

மகத்துவதை விககிருபை மக்களிரு தயத்தடங்கி  
அகத்தியலதீ வினைப்பகையோ டமாமுட்டுந் திறத்தானும்  
மகத்துவமெய்ச் சுவிசேஷ மறைபொருளை வகுத்துகைக்க  
அகத்தூட்டு மறிவானு மருட்கிரியை வெளிப்படுமால். 50

உத்தரமற் றிவற்றைவிரித் துரைக்கவிருப் புளையாரின்  
வித்தரிப்ப லெனநிகழத்த விழைவானே யெநிராகோக்கி  
அகநனரு உவினையை யருவருப்பித திடுமெனறல  
ஒத்திருக்கும் போராட்ட முளவெனினு மொவ்வாதால். 51

திருவிளக்கு மிரகூணியத் திறந்தெரித்துத் தீவினையை  
அருவருப்பித துளமபுதுக்கி யாததுமத்தை யுயிரப்பிகும்  
மருகிருக்கு நறுமபிரச மலாமறைநதம புறமபோந்து  
பரிமளிக்கு மதுபோலும் பரன்கிருபைச செயல்காண்டி. 52

சொந்தமதிச் சூழ்ச்சியினுற் சுயவறிவாற் புறம்பொதிந்து  
பந்தவினை பகைப்பார்போற் பலாபேசிப் பகட்டிடுமில்  
விந்தையினைப் பனிததுறையில் விரிபகன்றை வெறுந்துணரென்  
றந்தரங்கத் தருவருப்ப ரருட்கிரியைத் திறந்தெரிவார். 53

உத்தமனைப் பழிசாட்டிப் பெருங்காம முளத்தடக்கிப்  
பத்தினியா நடித்தரிய கணவனுக்குப் பகைகாட்டுங்  
குத்தினாயிற் புறம்பேசி யகத்தடகருங் கொடுவினையர்  
எத்தனையர் தகுங்கால மிடந்தேடித் திரிகின்றார். 54

புண்ணியனுத் தரசுருதிப் பொருளைவிரித் துரைக்கவரும்  
றுண்ணறிவி லருட்கிரியை விளககுமென றுவலகற்றி  
விண்ணிலவு பொருள்விளககு மேதினிககுத் தூரதிட்டிக்  
கண்ணடிதன் எனபொருளி நிலைதேருங் கூருத்தாளதோ. 55

### வேறு

மல்கு தேவவ ரபிர சாதமே  
நல்கு மானத பாக்கிய நன்குறப்  
பலகு கல்வியிற் பாறபடு கேளவியிற்  
புல்கு மென்றல்பு லமையின பாலதோ. 56

நெறிதி கழ்ததிய நின்மல னிவ்வெலாம்  
அறிது மென்றவ டியற்கு றுஞ்செயல்  
பிறிது றுவகை பேணுதி ரென்றசொல்  
அறிதி யலலைகொ லோமற்ற யாததியோ. 57

துதிபெ றந்திரி யேகனுஞ் சுப்பிர  
விதிநி டேதவி ளககைய லர்த்தியென்  
மதிவி ளககுக் மறறது காததியான்  
கதிவ ழிப்படை கொளவல்க ருத்தோடே. 58

பேகை யேன்பிர பஞ்சம யலறப்  
போத நல்குக் பூரண வாஞ்சையாய்  
வேத னானேறி பற்றிவி ளியுமட்  
டாதி யாயருட டிப்பல கத்தோடே. 59

வினைய றுத்துமெய் வீடருள் பாதையில்  
எனைந டகதுக வெம்பெரு மானதென்  
மனம கிழ்ச்சியென் றின்னிசை மன்னவன்  
முனநி கழ்த்துமு றைமறந் தாய்கொலோ. 60

இத்தி றத்துரை கோடலன் யானுனோ  
டெத்தி றத்துயி னாங்கல னென்றியால்  
வித்த கச்சுரு திக்குமெய் வேதிய  
உத்த மார்க்குமொவ் வாதுன்னு னைத்திறம். 61

அரிய நுண்பொரு ளாய்ந்துளை யாயினுந்  
தெரிய கிறறிலை தேவகி ருபையின்  
கிரியை யுண்மைகி ளக்குவல் கேட்டியென்  
றுரிய காதலி னேதுவ தாயினுன். 62

மூண்டெ முங்கிரு பைச்செயன் மொய்ம்பினைக்  
காண்டல் செய்வரங் கைப்படு ரெல்லியில  
ஆண்ட கைக்கித யாசன மாக்கிய  
மாண்ட போதனா வாய்மைம னக்கொணீ. 63

எவனு ளங்குடி புககதெம மாணருள்  
அவனு ளத்திரு ளாக்கிய தீவினைப்  
பவவு ணாசசிக திக்கப்ப டருறீஇத்  
தவன முறறுள்ளு டைநதத விப்புறும். 64

\*சீசி மும்மலச் சேட்டையுட் சிக்கிய  
நீச நேறகுய்வி யாதென நேடிடும  
நசன கோபமெ ரிககுமென் நேங்கியுள்  
ளுச லாடுயிரப புற்றுளங் கைத்தழும். 65

ஆய காலைய கத்தறு மாததம  
நாய கனசர னூடுந லங்கிளர்  
நேய மாரவிச வாசநி லைப்படத  
தூய சற்கரு மங்கடு னியுமால். 66

ஜீவ ரகைநி ருத்திய ஜேசுவை  
ஆவ லாய்ப்பினறொ டர்நதடி யார்க்குறந்  
தேவ வாக்கின லமபெறு சிரதையின  
ஓவ வினறிமு யலுமு வநதரோ. 67

முத்தி யிசசைமு திர்த்தமு முப்பரி  
சுத்த வாஞ்சையி தயநது தைநதிட  
நிதகி யானநத நிண்மல தெய்வததைப்  
பத்தி செய்யுமுள ளன்புப முக்கவே. 68

ஈண்டு சொற்றவி வற்றொடெம் மாண்டி  
பூண்ட மெய்விச வாசமபு லப்பட  
மாண்ட கும்பரி சுத்தவ ரமபுளே  
கூண்ட சூர்நடை காட்டுங்க முறல்போல். 69

புல்லொ முக்கமொ ருங்கறப் போக்கியே  
 நல்லொ முக்கந வின்றுநன் னூல்வழி  
 இல்லொ முக்கிக வாமலி ராப்பகல்  
 செல்லொ முக்கம்வி டாவகை செல்லுமால். 70

கோதி லுண்மைரு லாமுக்க ரணமெய்ப்  
 போத மல்குபு னிதசம் பாஷணை  
 சாது சங்கநத லைப்படு கூட்டுற  
 வாதி காதலித் தாற்றிவ ழிபடும். 71

தனைவெ றுக்குந்த னைக்கெடுக் கின்றதி  
 வினைவெ றுகருமவி சுவசித் தன்பொடு  
 முனைவற் போற்றிமு றைப்படு செய்கையில்  
 நினைவிற காட்டிநி றுகருமெய்ந நூனெறி. 72

ஆய வித்தகு சீலம கம்புறம்  
 மாய மினறிம லிந்திடின் மற்றது  
 தூய தேவகி ருபைச்சு கீர்தமென்  
 ரேய தொண்டரெ டிததிசைப பாரரோ. 73

விஞ்சுத் தன்னைவி யந்துமெய் வேதநூல்  
 அஞ்சொற் கொண்டுப கட்டும ழிமபாதங்  
 கஞ்சப் புனனடை காண்டொறுங் காசினி  
 வஞ்சப் புலலரென் றெள்ளிடும வையுமால். 74

மற்றிவ் வுண்மைம றுத்திடப் பாலதேற்  
 சொற்றி யென்னவுஞ் சொற்றிலை யாதலாற்  
 கற்ற றிந்துகா யாடுங்க ருத்தினேய்  
 செறறம் விட்டிது செப்பெனச் செப்புவான். 75

உள்ளந் தேருநம் முன்னத தெய்வமுந்  
 தள்ள நும்மனச் சாக்ஷியுஞ் சாக்ஷியா  
 வள்ள லாரருட் சத்தியுன் வாயிலோ  
 தெள்ளி துளாளுஞ்சி றந்தனவோ சொலாய். 76

மெய்ய தாமருட் பேற்றினை மேதையோ  
 டைய மின்றிய நுபவித் தாய்தியோ  
 செய்ய வாய்மொழி போலநின் செய்கையுந்  
 துய்ய வாயின வோபிறி தோசொலாய். 77

பத்தி யுள்ளம்ப முத்துள தோவலாற்  
கத்து வாய்மொழி மட்டிற்க னிர்ததோ  
எத்தி றங்கருத் தியாவும்பு லப்படச்  
சததி யம்புகல் வாயெனச் சாற்றினான். 78

திருக்கி லாரணன் செப்பிய செஞ்சொலாம்  
உருக்கு செம்பலப் பன்செனி யூநீரீஇக்  
கருக்கு சிந்தைய னையகங் காந்தலிற்  
பொருக்கெ ன்ச்சில மாற்றமபு கலுவான். 79

கற்ற தங்கைய ளவுகல் லாதவை  
எற்று நீருல கத்தள வென்பாமெய்  
உறற றிந்தவா நீயஃ தோரலை  
முற்ற றிந்தனை போனமொழி கிற்றியால். 80

குப்பைக் கீராகொ முங்கவ டோச்சினுங்  
கப்பற் பாய்மர மாகுங்க ணககதோ  
செபப ருங்கலை தேரினு மெமமனோக்  
கொப்பு மோசிறி யாயுன்னு னாததிறம். 81

பேச்சுக் காவிற்பி ரானையி முப்பதுஞ்  
சாகுதிக் காமனச சானறினைக் கொளவதும்  
மூசசுக் காயிரம் பொய்மொழி முந்தமவெள்  
விச்சுக் காராகு ணாததின் னைவறதோ. 82

தன்குற் றங்களைத் தானற நீக்கிய  
பின்குற் றந்தெரி வாரபிறா பாலெனின்  
என்குற் றமவாக கெனறுல கேததிறும  
நன்குற் றாசொலு நாடலை நமபிரீ. 83

பாதை காட்டிவ ருத்தமும் பாழ்படும்  
போது போக்குமுண் டாமெனப் புரதியிற்  
காத லித்துரை யாடக்க லந்தனன்  
சாத முற்றத ருக்கியென மெண்ணிலேன். 84

கனவி னுந்துயர் கண்டறி யாவொரு  
பனவ னென்றுப சூத்தறி யாதாரீ  
மனவ ருத்தம்வி னைத்திடும் வன்சொலால்  
வினவு கிற்றியி தென்கொல்வி வேகமே. 85

உரவு ஹானேறி யோதியு ணர்த்திய  
 சூரவ னேவலை கொற்றவ னுமமலை  
 விரவு குற்றமபி டிததிவெ றுஞ்சொலிற்  
 கரவி னென்னுளங் காணுதற காராரீ. 86

நன்று நன்றுன்வி னுத்திற நானதற்  
 கொன்று முத்தரஞ் சொல்லவு ளங்கொளேன்  
 என்றி றத்துவி னுயவி வறறினுக்  
 குன்றி றததுறு காரண மோதென்றான. 87

### வேறு

காரணங் கேட்டி யாயிற் கழறுவல கனன்றி டாதி  
 ஆரணப பயனுட் கொள்ளா தருண்மொழி யலப்பிக கூறி  
 மாரணத் தொடரி னீங்கா வாகருவல லவனென் றுன்னைப்  
 பூரண மாகத் தோநதேன் புரைபடு புனமைச சொல்லால். 88

மருட்படு மனத்தோய் ஞான வரம்பிக வாது செல்ல  
 அருட்பயன் யாண்டும் வேண்டு மாரணம பயின்று கூறும்  
 பொருட்பய னடையாச சொல்லின போதமெத துணைய வேணும்  
 இருட்படுத் திடுமீ தன்றி யீடேறற மியையுங் கொல்லோ. 89

அய்யகோ சொல்லிச் செய்யா வழிமதி படைத்தோய் நின்னை  
 மையறு தேவ பத்தி வாய்மொழி வகுக்கும் போதே  
 செய்யுறு கருமம் யாவுந தீமையைத தெரிககு மென்னு  
 வையக மிகழ்நது பேசும வசைசெவி மடுககாய் போலும். 90

கள்ளுண்டு கழித்தி புந்தி காமியாய்ப் பரத்தை போகத  
 தள்ளுண்டு கழித்தி வாண னறனிலாப் பொருளை நச்சி  
 எள்ளுண்டு தினமபொய் யானை யெததனை யிடுதி பேயால  
 நள்ளுண்டு கெடுதி யினனு நவிலுதி நாஹி பத்தி. 91

பத்தருக் கொருவா நட்டம் பவித்திர ராய ஜீவன்  
 முததருக் கிலசசை ரகை முயலுவராக் கொருத டுக்கல  
 இத்தனை கேட்டுக் கெல்லா மேழைநீ மருட்டிக் காட்டுங்  
 குத்திர பத்தி யென்று காரணங் கூறக் கேட்டேன். 92

சொந்தநா யகளை நீத்துச் சோரநா யகளைப் புல்லிச்  
 சந்தநவ குலதது நிந்தை சமைத்திடு மகளி ரோபோல்  
 வெந்தொழில் விழும் நச்சி வேதியர் குழாத்துக் கெல்லாம்  
 நிந்தனை பெருக்கி யானம நேசனா யகதது நீத்தி. 93

புனிதசன் மார்க்க மாய பொதுவிதி யுறுட்டித் தீண்டு  
மனிதஜீ வராயீ டேற்ற வந்தசற் குருவைப போற்றிக்  
கனிதரு மன்பி னன்மை கடைப்பிடித திடுதி யாயின்  
இனிதூறப் பயன்ப டுங்கா னேழைநீ யெடுத்த ஜென்மம். 94

சிற்றறி வுடைய னேனுஞ் செப்புரை யெனதன் மெல்லாம்  
முற்றறி கடவுட் சொல்லே மொழிந்தனன் முனிவா யல்லீ  
இற்றிதே யிரகைக் கால மென்றசத தியததை யுள்ளி  
நற்றிற நாடி யுய்தி யென்றனன் னன்னி தானி. 95

தீர்க்கன்மெய் வாய்மை கேட்டுத் தெருண்டில னலப்பன் சிந்தை  
ஊர்க்கதை கேட்டுத் தேரா தொல்லீ நடுத்தீர்க கின்றாய்  
ஆககிது பொருந்து நட்புக் கருகனீ யலையென் மேன்மை  
பார்க்கலை போதி யென்குப் பன்னியே கினன்றன் பாட்டில். 96

புலப்படு மாறு கொள்ளாப் பொறியிவி யகத்துப் பொங்கி  
அலப்பியாங்க ககன்ற காலே யாரணக கிழவன கிட்டிச்  
சொலப்படு முண்மை யாவுந துணிந்துவற் புறத்திப பேசிப்  
பலப்பட முயன்றாய் நமமேற பாரிதத கடமை யீதால். 97

ஐயநீ சொற்ற வாறே யருள்வழிப் பட்டோ யாருங்  
கையரைக் கடிந்து கூறித தெருட்டுதல் கடனாக் கொள்ளில்  
துய்யராய்த் திகழ்வ ரன்றேற் கடுநெருப பிவாநட் பெனனா  
மையறத் தெருண்டு தாமே விலகுவா வாதொன் றினறி. 98

எவ்வமி லுனது சிந்தை யெண்ணினுக் கிகல லபபன்  
வெவ்விய நடையும் பேச்சும விரோதமா மறிதி யென்னா  
அவ்வயி னுரைத்தே னேர்ந்த தறிந்தனை யைய வொன்றைச்  
செவ்விதி னறிந்து தீர்தல் சீரிதென் றுரைபார் செய்யோர். 99

தன்னடை யிகவா னாய சழக்கனா டுறவு பூண்டு  
பின்னடை பிறழ்ந்து சிந்தை பிணக்குண்டு பிரிந்து போதல்  
நன்னடை யன்றின னேயே நமுவிய செவவி நன்றாந  
துன்னடை யவரை முற்றுந் துறத்தியென றுரைக்கும வேதம். 100

என்றின மறைவ லாளன் மகிழ்ந்துள மெடுத்துப் பேச  
நன்றறி நிகானி\* யைய நவீற்றிய வுண்மை காத்துப்  
புன்றொழி விகந்து நன்மை புரிவனேற் கதிபுக் குய்வன்  
அன்றெளிற் குற்ற மெல்லா மவனதே யெனதன் மென்றான். 101

அலப்பனை வரைந்த படலம் முற்றிற்று.



ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்.

இனிது நூனெறி கடைப்பிடித் திருவரு மெழிலகூர்  
புனித ஜீவிய மார்க்கசம் பாஷணை பொருநதித்  
துனித விரந்தரோ காடவி வழிக்கொடு தொடர்ந்து  
தனித மாரருட் பலதுகாந திறுதியைச சாரந்தார். 1

ஆயி டைச்சுவி சேஷனா மருண்மறைக் குரவன்  
சேய பங்கயத திருமுகந திகழ்ந்திடத தோன்றி  
நாய கனபெயா வழுத்தியா சிகளபல நவிலத  
தாயெ திரந்தவான் கன்றெதை தனித்தனி மகிழ்ந்தே. 2

அன்பி னஞ்சலி பன்முறை யளித்தன ரகங்கொண்  
டென்பு ரெககுரன றறிமொழி யினியன விசைத்தார்  
வன்ப கைப்புலங் கடத்திமெய் வழிப்படுத துயர்போ  
இன்ப ஜீவனுக் கீட்டிய துள்ளியேத தெடுத்தார். 3

எந்தை நிற்பிரிந் திந்நெறி யெநிரந்ததற் கிடையே  
வந்த விசுகின மிதுவிது மறறவை தணந்த  
விரதை யீதிது வெனறெடுத தியாவையும விதந்தார்  
அந்த னானு மினிதுகேட் டருணமொழி வருப்பான். 4

காதன் மைந்தன்மீர் நும்பல வீனத்துக் கதித்து  
மீது மீதுற்ற விபததெலா மொருங்ஈற வெருட்டி  
மேதக ஜெயந கொண்டனிர மிகமகிழ் சிறந்தேன்  
மாத யாபரன் வரம்பிலபே ரருட்டிறன வழுத்தி. 5

வித்தி னேனவை சேர்த்தனிர விழுப்பய னருநதி  
இத்தி ரத்திரு வேமுமொன றித்திருந தேமுற  
ரெத்து ளங்களித் தோகையுற் றிடவுறு மொருநாள்  
எய்த்தி டாதயி ரிறுதிமட் டெற்றிரின றிடுமின். 6

ஏசு நாயகன் நிருக்கரத் திரவியே யென்னத்  
தேசு மல்கிய வழிவிலா ஜீவகி ரீடம  
மாச ரத்திகழ் கின்றன காணுமின் மக்காள்  
பேசி னும்பொருட் டாயதோ ரெட்டுணை பிசகா. 7

முனைத்த காதலின் வெதுப்புரீஇ முனம்பல ரோடித்  
தனைத்த பாசததின் பிணிப்பிடு விடைக்கிடை தடுக்கிக்  
கனைத்து விழ்ந்துயா கதியிழந தனரிது கருதி  
இளைத்து நின்றிடா தோடுமின றனைப்பன வெறிந்தே. 8

அலகை யோசகதீக் குண்டினுக் ககப்படா தின்னும்  
விலகி வீரலீர் வெங்கொடு வினைப்பகை வெறுத்துக்  
கலக மிடடுடற் குருகிரீர் கவிழ்தாக கறுவி  
உலகி டைச்சம ராடலீ ரினறுகா றுரவீர். 9

விட்பு லத்தர சுரிமையை விழைந்தமெய் நோக்கந்  
திட்ப மாகுக் சிந்தனை மயலறத தெருண்டு  
கட்பு லப்படாப் பரமகா ரியங்களைக் கருதி  
நட்பு வீரவிசு வாசத்தி னனியுரத திடுமின. 10

விஞ்ச மேல்வரு சோதனை யெவற்றினும் விரிந்த  
நெஞ்ச முமமத னிசசையு நிகழ்த்துதற கரிய  
வஞ்ச கக்கொடும பகைமையா மாதலின மககாள்  
செஞ்செ வேதெரிந தநறுமின் மற்றதன றிருக்கை. 11

எட்ப குப்பன சிறுமைய தாயினு மென்றும்  
உட்ப கைத்திறத னுள்ளதாங் கேடென யுகாசகும்  
ஒட்ப நூனமதி யுட்கொளீஇ யொலையி னூனநிக  
கொட்பு றுமபுலப பகைதெற்ற கொற்றமுற றிடுவீர். 12

ஊன்ப முத்தபூ மாயமொன் றுனுமுள் ஞ்ருமே  
நோன்பு பறறிமுப பகைத்திற முருககுமி னுணபால்  
வானபு விப்படும வல்லமை யாவுறம வசத்தாங்  
கோன்பு கனறமெய் வாக்கிது நெஞ்சகங் கொணமின். 13

இன்னு மெம்வழிக் கெதிருறும் விக்கின மெவைமற்  
றன்ன வற்றைமேற் கொள்ளுமா நெவன்வகுத தறியப்  
பனனு கென்றிரே லருண்மறை பரமராஜ் ஜியநதான்  
இன்ன லூடறுத தேசுவாசு கெயதுமென றிலசககும். 14

ஐய மின்றமக் கெதிர்ப்படு நகர்தொறு மகோ  
வெய்ய தீசசிறை விலங்குபல் விக்கினம விரவி  
மையி ருட்படு மலையெனத தொடரநதெதிர மலையும்  
வெய்ய தித்துணை யடைந்தவை வருவன றுணிக்கின். 15

கைய கனறணிர் கானகந துருவ்மேற் கடலசூழ்  
வைய கத்துமா யாபுரி நகரிடை மறிநது  
வெய்ய கானவர் வலைப்படு மாணென வெருண்டு  
பொய்ய ரீட்டுவெங் கொடுமையிற் புன்கணுற் றிடுவீர். 16

ஆற லைத்துமை யடித்தப ராதரென் றதட்டிக்  
கோற லைத்துணிந் தாக்குவா கொடுஞ்சிறைப் புறத்தில்  
மாற லைத்துறும் வம்பாப்பொய் வாய்மையி னீதிக  
கூற லைத்தவன முன்றிவி னிறுத்துவர் கொடியோர். 17

மம்ம ரில்விசு வாசத்தின் வலியசான் ருக  
நாமமி லேயொரு வன்கதி கூடுவ னுதலிற்  
செம்மை யுத்தம ராயிரும் ஜீவனுள ளளவும்  
நமம கீபதி நலகுவா நலநதிகழ் மொளவி. 18

முன்கு லானிய நெறிப்படு மிடரொலா முயங்கிப்  
பொனகு லாநகா புகுவதி விடைப்படு புனாதீர்  
வன்கொ லைப்படு வாதனை வரமபறு மெனிணும  
நன்க தாயசிற் சுகமபெற லெததனை நன்றாம. 19

விஞ்சு பேரின்ப வீட்டுல குய்க்குமெய்ந் நெறிதான்  
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மறுகையூ டறத்தாசு  
செஞ்செ வேசெலும பிறிதொரு வழியிலை ஜெகத்துக்  
கஞ்சி யோடுவ தெநங்நன மாககைபுள ளளவும். 20

தம்ப லக்குறை யுணர்ந்தருட் பலத்தையே சாரந்திங்  
குமபா நானெறி யொழுக்கியோக குறபெருந துன்பம்  
வெம்பு தீயென முருக்கினு முன்னின்ற விலக்கி  
நம்பன் வானநாட டியாபத நலகுவா நமர்காள். 21

துன்பம் யாவையு மொருங்கறத் துடைப்பினுந் துடைப்பர்  
அன்பின் மெய்விசு வாசத்தை யவனியிற் றெரிகக  
வன்ப கைப்புலத தடியரை மடிப்பினு மடிப்பர்  
என்பு ரிந்தன ரெம்பிரான் யாவுரன றெமக்கே. 22

பநத நீங்குமுப பகையறும் பாவசந கடங்கள்  
நநது மெவ்வகை நலிவுயின் றுயாகதி நன்மை  
முந்து மாரண சாக்ஷியா முடுகியா ருயினைச்  
சீந்து தீரருக் குறநலஞ் செப்புமா றரிதே. 23

தீத்தொழிப்படு மாயையூர் சேருமக் காலே  
கோதது நாததவென் வாய்மையைக் குறிக்கொடு கருதி  
வதத ருஞ்சரு வேசன ரெழிறறிருக் காததம  
ஆதது மங்களைக கையடை யாககுமி னஞ்சீர். 24

என்ற கத்தூரல் லுணாவெழு வின்னன தெருண்டு  
கனறி னுககுளங் கசிரநிடு கறவையான் கடுப்ப  
நன்று ளங்கொளுஞ் சொனமதி புகட்டின னவைதீர்  
குன்று ருநலங் குலவுமெய்ச சுருதிதோ குரவன். 25

குரவன் வாய்மையி னாயசஞ் சீவியுட் கொண்டு  
கரவி லாவிச வாசமெய் யனபொடு கவினி  
விரவி யோங்கவின வேதியா விண்ணுல காளும்  
புரவ லனறிரு வடிததுணை பழிசசினா புகலவார். 26

எந்நீத நூனைநிக் கிடையிடை யெதிரந்தெமைத் தெருட்டி  
அநத மிலபர மானநத மடையுமா றளிதத  
விநதை யாயபே ருதவியை வியநதனு தினமுஞ்  
சிரதை யாரவுள னுவதலா லெனசெய்கேளு சிறியேம். 27

பொய்வ குத்தபூ மாயமும புலைமையும் போகத்  
தெய்வ நிண்ணயந தெரித்தனை ஜீவர ளைக்காம  
மெய்வ குத்தனை மேல்வினை வனவெலாம விரிததாய்  
உய்வ ழிப்படுத துதவிமற் றிவற்றினவே றுளதோ. 28

ஓவில் பல்பெருந துன்பமிக் குடற்றினு முருத்துப்  
பாவ காரியா செகுப்பினுந ஜீவழிப படரேம  
ஜீவ ரக்ஷணை தருகிறிஸ் திபேசுவே ஜீவன்  
சாவு மூதிய மென்றொருப் பட்டனந் தககோய். 29

வாழி யையநீ புரிதிருப் பணிவிடை மல்கிப்  
பாழி யம்புவி முழுவது மிரக்ஷணைப பயன்கொண்  
டுழி யூழிநின் றுயாகவென் றுளங்குவிந தேததி  
ஆழி யானகர்க் கேகுது மருள்விடை யென்றார். 30

அண்டர் நாயகன் றிருவரு ளாக்கமு மடியார்  
கொண்ட நல்வயி ராககியபுங் குணிததருட் குரவன்  
மண்டு மன்பினு சிகர்சொலி விடுததனன் மரபிற்  
றொண்ட ரஞ்சலித் தேகினர் சுருதிமாரக் கத்தில. 31

இடைவி டாதுமெய் வேதிய ரிருவரு மிணங்கி  
நடைவ ழிப்படுஉ நயநதுசின் னுளினி னலங்கூர்  
அடவி நீத்துவர் தலகைதொக் கறங்குடி போய  
புடவி நசுகமா யாபுரிப் புரிசைகண் னுற்றார்.

32

ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம் முற்றிற்று.

மாயாபுரிப் படலம்.

அரிய நூனெறி கடைப்பிடித தாரணக் கிழவன்  
பரிய கானகந துருவிவந திறுததமை பகாநதாம்  
விரியுந் தீவினைக குறையுளாய் விளங்கிய மாயா  
புரியின் பான்மையும கோன்மையும் வகுத்தினிப புகல்வாம். 1

இஞ்சி தோன்றலு நிதானியென் றிசைபெறு மேந்தல்  
அஞ்ச லிததுநின் றையநின் னனுபவத தாய்நத  
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மரபுகாக கெனஞ்ச  
செஞ்சொ லாரண னன்மென வினையன தெரிப்பான். 2

தொன்று தொல்லறந் துதைநதெழில் குலவிய தூய  
மன்று தொககபல வளனெலாங் கரவினூல வெளவிக்  
கன்று வெஞ்சினத் தலகைதன கவிசையைக கவிததான்  
அன்று தொட்டுமா யாபுரி யாயதீவ் வகிலம். 3

தூய நன்மையுஞ் சுகிர்தமு மொருங்கறத் துடைத்து  
மாயி ருமபுவி முழுவதூந் தனதென வளைதத  
போய் நெபகைத தவிததையாம பிறங்கலை யடுக்கி  
மீயு யாநதவான கடிமதி லிட்டனன மேனாள். 4

மேனி வந்தெழு மெளட்டியப் புரிசையின் விரகால்  
ஞான பாணுவின் கநிரொடு நற்கலை மதிதோய்  
தூன லநதிகழ் சுடரொளி யகத்துறச் சுலவா  
தீன மாயபுன சமயமின மினிகளே யியங்கும். 5

மட்டி லாதயர் கடிமதில வானுற நிவந்து  
முட்டு மென்மெழின் முதநிமா நகாவெளி முகட்டிற்  
கெட்டி நிற்குமற நகழிவாய் திறந்திரு ணிரையந்  
தொட்டு நிற்குமீ தனறிவே துளகொலோ சூழ்ச்சி. 6

கடிம திற்புறத் தகழிநீர் நிலையெனக் கருதி  
 நொடிவ ரன்றது மாயமாக் காரிரு னுதலிப்  
 படியும் வானமும் வாய்மடுத தோருழைப் பதுங்கிக்  
 குடிகொ ளுந்திரு வரங்கமே யதனிலை குணிககின். 7

சஞ்ச லஞ்செறி நிராயபா தலங்கொலோ சமைந்த  
 பஞ்ச பாதகப் படுகரோ பரகம பொதிநக  
 வஞ்ச மல்குகா ராழியோ மரிற்புறம வளைதக  
 எஞ்ச ருததொல் ல்கழிமற் றியாதென விசைப்பாம். 8

குஞ்ச யாத்தபெம் மானடிக் கன்புசெய் குநாதம்  
 பரிசி கழ்ந்தவ தூறுசெய் பாயரா படாநத  
 எரிசு லாநர கததுநின் றேறினு மேருா  
 புரிசை முற்றுபே ரகழியி னிடறிவீழ புவியோர். 9

பண்டு கேடுசூழ் கொடுவிடப் பார்தள்வாய் முழையோ  
 கொண்ட மாக்ககா விழுங்குதிக குமபியின குகையோ  
 மண்டு நித்திய மரணத்தின் மதகரோ வலகைத  
 தொண்டை தான்கொலோ வாயிலை யெனனெனத துணிகேன். 10

கேட்டி னுக்கெலா மொருகுரு டீடமாய்க் கெழுமி  
 மேட்டி மைத்திட ராயகோ புரநிரா வியனபொற்  
 கோட்டி மாசலக குடுமியிற் கோநகாப புரிசைக்  
 கேட்டு வாயிலிற் றிகழ்வன திசைதிசை கெருவி. 11

ஊழி னாமென வுரப்பியோர் மடமையி னேங்கிப்  
 பாழி யம்பகு வாய்தொறுந் திகழுமுப பரிகை  
 ஆழி பொங்கிமே லிடினியு வாமென வஞ்சிப  
 பூழி மானிடஞ் சமைத்தகோ புரமெனப பொலிவ. 12

வன்மை மலகுமு தெயிற்றலை வாயில்க டோறும்  
 புன்மை மல்கிய பேதைமைப பொறிகளே பொதுளித்  
 தின்மை யாவையும் விருப்பொடந நகரிடைச செறித்து  
 நன்மை யாவையும் புறப்பட நலிந்தெறிந திடுமால். 13

மரண கண்ணிகள் விசுதந் திரவலை மாயா  
 காண வேதிகள் பாசங்க ளிணையன கஞலி  
 முரணி வேதியர் குழுக்களை முருக்கியந் திராங்கள்  
 அரண வாயிலி னமைந்தெதி ரடர்ப்பண வனநதம். 14

மாய முற்றிய ஞானஞ் னியமதிள் மலீந்த  
தீய யந்திரத் திரள்கொலோ திசைதிசை செறிந்து  
பேயும் பூதமுங் காளியுங் கூளியும் பிளிறி  
ஆயி ரங்களாப் படையெடுத்த தருங்கடி யமையும். 15

மோக மல்குமா யாபுரி மூதெயின் முயங்கும  
வாகை நீள்கொடிக் குலங்களவீண் டியலவரு மரபு  
மாகம் வேட்டுமுன் மதியிலீர வரம்பிலசுற் றின்ப  
போக முண்டிவண் வயமினென் றழைப்பது போலும். 16

உரவு நீர்நிலத் தலகைமா னிடருர மொருங்கே  
கரவின வெளவினேங் காசினி முழுவதங் ககனத்  
திரவி மண்டிலங் காறுமெம் மாளுகை யெமமைப  
பரவு கென்றெயி லுயர்த்திய பதாகைவிண் படாவ. 17

இகழு மாறெரி கோமதி விடிந்ததற் கிசையத்  
திசுழு மெய்ச்சுரு திததொனி திசைதிசை முழங்கின்  
அகழி சுறறுமில் வாணிலை குலையுந் மவாதம  
பகழி யாதிய படைக்கலம் பாழ்படுத தாவால். 18

திவி னைக்கொரு களஞ்சியந் தீசுருண மன்றம்  
பூவி னுககது போகமா ளிகைபுலை புரககுங்  
கோவி னுககர சிருககைமாந தருக்கொரு கொப்பம்  
ஜீவ னுககெலாங் கேடுமா யாபுரிச சிறையே. 19

பாத கத்தொழில் பயிலிடம் பாதலம் புசுத்தம்  
வேத னைபயிர வினேபுலம வியனபிர பருசச  
சாக கத்திரள் குழுவிய தனிடபெருங் கோட்டஞ்  
சோத னைபபடு கிடங்குமா யாபுரிச சூழல. 20

உலக மாயவர்த் தகம்புரி யொருபெருஞ் சந்தை  
கலக வாள்விழிக கணிகையர் காமியக கோட்டி  
அலகி லாதபொய்த் தேவருக் காலய மழிமபற்  
கிலகு கின்றமா யாபுரி யிருதயத தானம். 21

நாச தேசமென் றிசைபெறு நானிலக் கிழத்தி  
நீச மான்மதி வதனமோ நினைவினைக் கவரும்  
மோச வாள்விழி யோதட மாபிடை முயங்குங்  
காசி ஞாமோ வென்கொல்மா யாபுரி கருதின். 22

பரிசி லாதய ரிதயமா ளிகைதொறும் பயிலும்  
வரிசை தப்பிய மன்னர சிருககையு மன்றும்  
எரிசு லாமநி யாயஞ்செய் கோட்டியு மீனப்  
புரிசை முற்றிய கோபுர நிராகளும் பொலியும். 23

தீமை மல்கிய ஜெயக்கொடி வாணுறத் திகழுந்  
காமி யச்சுவை பகுத்திடு முழுவொலி கறங்கும்  
பாம ரக்குழு லேயன வரதமும் பயிலுநு  
சாமி யைப்புறக் கணித்திடு தவநெறி தழைக்கும். 24

கடிம ணப்பறை பிண்பபறை விழாப்பறை கறங்கக்  
கொடிப டிம்பொரு களபபறை வயின்றொறுங் குளிற்ப்  
படிபு ராதநுள் வளநதரு பைமபுயன முழுககத்  
திடியின் சுமமையைச் செவிமடா திநக்க ரென்றும். 25

தெருவி னென்றுபன் னூறெனுங் குறுந்தெருத் திரிய  
மருவு மந்நகர் மாந்தரே வழிமயங் கிடுவா  
பொருவ ருங்கலை கறபினும் பொருணிலை குறிக்கொண்  
டொருவ ழிப்படா துழன்றிடு முள்ளமே போல. 26

மேதி னிப்படு தேசங்கள் வியன்மறு காக்க  
கோது மல்குபன் மதங்களே குறுந்தெரு வாக  
ஜாதி பேதங்க ளேபல சந்துக ளாகத  
தீது துற்றமா யாபுரி புருநதன தெரிககின். 27

நான மைவகைத் திரவிய முப்பழ நறைசெந்  
தேனு லாநறு மலாக்குவை மயிலினஞ் செறிந்து  
மேனி வந்துபல கொடிவிராய் வெண்சுதை மாடம்  
பானி லாததவழ் கிரியெனப் பொலிகின்ற பலவே. 28

உருக்க விற்பெறக் கைபுனைந் துண்மையை யொருவித்  
திருக்கு லாவியுள் ளகமபுறந் கொடுவினை திருந்திப்  
பெருக்க மாயடாம் பிகததுப் பிணிப்புறும் பிணக்கா  
செருக்கி னோங்கிய மாடங்க ளளப்பில திகழ்வ. 29

கேடு சாலுமீவ் வுலககோ லாகலங் கெழுமி  
மாட மாளிகை கூடகோ புரம்பொது மன்றம்  
மேடை மேனிலை யரமியத் தலமென விரவிப்  
பீடு சாலுருப் பெற்றன வோவெனப் பிறங்கும். 30



அவ்வி யத்தினு ணவச்சுவ ரமைத்தகக் கெழீஇய  
தெவ்வின் வனறுலாங் கிடத்திவச் சிரத்தகால செறிந்து  
வெவ்வி யற்படு மேனிலை திருத்திவேள ளொளிகால  
செவ்வி யாக்கிய மாளிகை வயின்றொறுந் திகழ்வ. 31

கோது மல்குமா யாபுரி நகரிடைக் குழுமி  
ஓத ரும்பல பாக்கங்க ளுள்ளன வவற்றில்  
ஆதி யாயது மரும்பொருள் சுரப்பது மறகந  
கேதி லராவிழைந் திடுவது மிந்தியப் பாக்கம. 32

குன்றி டாதுயர் கல்வியுங் கொழுந்திக் குவையும்  
மன்று தொககவை வகைத்திர வியங்களு மலிந்து  
தொன்று தொட்டுல வாநில வளங்களுந் துதைநதே  
பொன்றி ணிந்தபொற் பேழையிற பொலியுமற றதுவே. 33

நாலு வேதமா றங்கம்பன் னெண்புரா ணங்கள்  
கோலு மூவிரு சமயங்கள் குலவுமுத தேவா  
சீல மாபதி னெண்புலப் பாடைகள் செருமிப்  
போலி மாந்தரை மருட்டுவ விடநதொறும் பொதுளி. 34

வாயி லங்கிருண் மறைத்தொனி மார்புநூல் குசைப்புல்  
தீயி லங்குபல வேதிகை திருத்தழாய் மாடம  
மீயி லங்குபல் குலக்குறி புண்டர விதங்கள்  
ஆயி லங்கிய பாபபனச் சேரிக ளனநதம. 35

மன்னர் தொல்குலத் தவரென வறும்பெயர் மேன்மை  
பனனி வனமனளு செருக்கிவெம படைததொழில் பயின்று  
துன்னு மிரக ரிடைக்கிடை தொடுத்தினி திருந்த  
வன்ன மேனிலை மாடங்க ளளபபில மலிவ. 36

ஓன்றி னூதிய மொன்பதாக் கொண்டிவிற் றோம்பி  
நன்று தீதுநா டாதொரு காசுக்கு நஞ்சு  
தின்று நீணிதி செருக்கிய வைசியா செறிந்த  
பொன்றழைத்தமா ளிகைநிறை கோடியாப பொலிவ. 37

எண்டி சாமுகத் திசைபட வர்த்தக மியற்றி  
மண்டு காமியச் சுவைபடு மாயமாச சரக்குக்  
கொண்டு கட்டிவிற றூதியக் கொள்ளுகொள வணிகர்  
பண்ட சாலைக டுறைதொறும் பெருவளம படைப்ப. 38

அங்கண் மாநிலந் திருத்தியுண் விளைத்தன வரதந்  
தங்கள காரிய தூரந்தர ராககுடி தழைப்பக்  
கங்கை யின்குலத அத்திதபூ வைசியராங் கபட்டு  
வெங்க ணாளாதம மேனிலை மறுகெங்கு மினிர்வ. 39

முந்து முக்குலத் தவர்பணித் திடுதொழின் முழுதுஞ்  
சந்த தமபுரி தந்துதந் தங்குல தெய்வம  
அந்த ணாரென தஞ்சலி யாககியு மடங்கிச  
சிரதை கணரிய சதுாததர்வாழ் மனைகளுந் திகழும். 40

கைத்தொழிற் படு மாடகூ டங்களுங் கவினி  
மொய்த்த யந்திர சாலையு முறைநெறி பிறழ  
வைத்த நாடக சாலையும் பொதுப்படு மன்றுங்  
குத்தி ரத்தொடு பயில்வன நகரிடைக் குழுமி. 41

இழிகு லத்தரென் றேனையா புறக்கணித் திகழும்  
கழிம டக்குடி யாளாதஞ் சிந்தனை கணி  
வழிவழிப்பகை கொண்டுவாழ் மனைசசிறு குடிசை  
பொழிவி டம்பெறு புறநக ரெங்கணும் பொலியும். 42

திங்க னைக்கரி தாக்குவ செழுஞ்சுதைப் பித்தி  
கங்கு லைப்பக லாக்குவ கணிகையா கழகம  
மங்கு லைசிறி தாக்குவ மலிபுகைப் படலந்  
தங்க னைக்குரு டாக்குவ ரிந்தியத் தருக்கா. 43

இருள்ப டுமமாச் சோலையு மிருதயக் குகையும்  
மருள்ப டுகளி விழிகளு மதத்தநான மரபுந்  
தெருள்ப டுமபுளிக் கலைகளுந் கலவியின றிருக்குஞ்  
சுருள்ப டிங்குல மலாகளுந் துத்துவெள் ளடையும். 44

கண்ணி குத்துவர் காழுகப் புள்ளினைப் படுப்பான்  
வண்ண வாள்விழிப் பரத்தையா மறுகெங்கு மருட்டி  
நண்ணி யெத்தவா மனைதொறு நயப்புரை பேசிப்  
பெண்ணு முக்கறு மாதகாக காமப்பேய் பிடித்தோர். 45

அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடு மல்லால்  
அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடா தாக  
எங்கு மில்லொழுக கிகந்தன வென்பதை யல்லால்  
எங்கு மில்லொழுக கிகந்தன விலையென விலையால். 46

மறமெ லாங்குடி புகுந்துள மாணவ ருளத்தில்  
 அறமெ லாங்குடி போயதவ் வணிகக ரொருவிப்  
 புறமெ லாம்புலை நிரமபின பொருவரு ஞானத்  
 திறமெ லாநகைப் படுவன தீவினை கதிபப. 47

மெய்யு னைப்பவர் யாவரு மடம்படு மிலேச்சர்  
 பொய்யு னைப்பவ ரேயதி புண்ணிய புருஷர்  
 கையு லோபரே மதியுளார் கசுநதுப காரஞ  
 செய்யு மாந்தரே பயிததிய ரிநகாச் செவவி. 48

புகழ்வி ரும்பியட் டீட்டுவர் புரண்டநூ லவருக்  
 கிகழ்வ ரேழையை யிரங்கியோரா சற்றுண வியார்  
 திகழு ஞானநூல் செப்புவர் திருட்டள வாக  
 அகழ்வ ரேனைய ரருநிதி வைப்பிட மறிநதே. 49

பத்தி நூல்வழிப் போக்காமேற் படாப்பழி கூறிக்  
 கத்து வாரதெருத தெருத்தொறுங் சததபங் கடுப்பக்  
 குத்தி ரததுவ வேடாபாற் கூட்டுண்டு களித்து  
 மீததி ரததுவம் பூணுவா கொககன விரகால். 50

பஞ்ச தந்திரம் பயிலுவர் காமநூல் படிப்பர்  
 தஞ்ச மாக்கிய வுடைமையைத் தமதெனச சதிப்பர்  
 நஞ்ச மன்னதீ வினையெலா நயநதனுட் டிப்பா  
 வஞ்ச மல்குவாய் மொழியிஞற புதைபட மறைப்பார். 51

கடனை வாங்கியே மாற்றுவா சிலர்சிலா கையிற்  
 கடனை வைபெனத தொண்டையை நெரிப்பாகைக் கணக்கிற்  
 கடனை யேற்றிமற கட்டுவா சிலாசிலா கடுகிக  
 கடனை யன்றியோரா காசிலை யெனப்பொருள கரப்பார். 52

கொண்ட பெண்டிரா லுதியங் கொண்டுயிர் கொளுவி  
 உண்டு தேககெறிந துழுவாரா பாழ்வயி ரோமபி  
 மண்டு காமவெம் பிணியினூல வரனமுறை மயங்கி  
 எண்ட காப்பழி பூணுவ ரிகபர மிழநதே. 53

அன்ன சத்திரத் துண்டதேக் கெறிபவ ரனந்தர்  
 துன்னு காமசத திரநதொறுந் துதைபவ ரனந்தம்  
 மன்னு செல்வாதம் மனைக்கடை வறியவ ரனந்தம்  
 ஐன்ன லுற்றுளங் கசந்தழு மேழைக ளனந்தம். 54

காளி கோட்டமு மூட்டமு மாட்டமுங் கதிக்குங்  
கூளி நாட்டமுங் குறக்குறி யீட்டமுங் குமையுங்  
கோளி நீட்டத்து மனைதொறுஞ் சண்டைகொக் கரிக்குந்  
தேளி நீட்டிய விடமெனச செவிககிடர் செருகும். 55

வேறு .

மயங்காட்டம் புரிகணிகை மடமாதர் மனமருட்டி  
இயங்காட்டி லயங்காட்டி யெழிலகாட்டி விழிகாட்டி  
நயங்காட்டிப் பயங்காட்டி நகைகாட்டிச் சிகைகாட்டிக்  
குயங்காட்டிக் காழுககைக் குரங்காட்ட மாட்டுவரால். 56

உண்டாட்ட மந்தணருக் குரையாட்ட மடவாக்குக்  
கண்டாட்டங் காழுககைக் களியாட்டங் குடியருக்குக்  
கொண்டாட்டம பரத்தையாக்குக் குடியாட்டங் கொடுங்கோற்குத்  
திண்டாட்டம பொருளிலாககுச சிரசாட்டங் கெருவிகட்கே. 57

வேறு .

தன்ன யங்கொடா துலகுவப் பாககலே தருமம்  
என்ன தீங்குசெய் தாயினு மீட்டலே பொருள்மற்  
றின்ன வின்றியே யருந்நலும பொருந்நலு மின்பம்  
பின்ன ராவதே வீடெனப் திரங்காப் பிரமை. 58

நன்று ஞ்றுவார்ச் செகுப்பதே நகரதி பதிக்கு  
வென்றி தீதுசெய் வினைஞரைப் புரப்பதே வேட்கை  
கன்று சிறறின்ப போகமாங் கண்ணியைக் குததி  
என்று மாந்தரைப் படுப்பதே யிடையறா வேலை. 59

மனனு நற்குண மங்கல வணியிலா மடவார்  
நன்னா மேனியை மினுககியு நல்லுடை புனைந்தும்  
இன்ன துமபுகை யூட்டியு மெழினலம புகழ்நதும்  
பொன்ன ருங்கலந் திருத்தியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 60

சதுரர் யாமெனத் தருக்கிய வாடவச் சழக்கர்  
மதுவி ரைச்சியுண் டாடியும் வஞ்சனை யிழைத்தும்  
முதுவ ரைப்புறக் கணிததும்வெஞ் சூதுப்போர் முயன்றும்  
பொதுமனைதொழும் பியற்றியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 61

நீச மல்குமா யாபுரி நெடுநக ரிடைசசென்  
மாசி னூல்வழிக் கிருமருங் கினுமபல வளஞ்சேர்ந்  
தோசை பெற்றமா யக்கடை வீதியொன் றுளதிந்  
நாச தேசுமா தமங்கலக் கழுத்திடு நாண்போல். 62

## வேறு.

மீயுயர் கதியை நாடி வேதனா நெறியிற் செல்லுந்  
தூயகாக கெடுப்பா நெண்ணித் துணிந்துபே யேல்செய்யலாம்  
பேயினத் தரச னாகித் தியற்றினன பிறகக மேளுள்  
மாயசு னியப்பண் டககண் மலிந்தவிம் மாயச சநதை. 63

அலகறு நிதியுத் யோக மாளுகை மகிமைப் பட்டம்  
இலகுபொன் வெள்ளி யிலல மிசைதன தானி யங்கள்  
பலகலன் வாக னாகி படைக்கலந் தவிசு டம்பம்  
உலகசம் பத்துல் லாச முயாகுலப் பெருமை மேன்மை. 64

பலகலை ஞானே பாயம் பகட்டுரை பஞ்ச தந்தரம்  
அலகலாச சூது வஞ்ச மபகட மபத்தா பாசந  
கலகமிச சகமே மாற்றங் கள்ளங்கை தவமவா சாலந  
குலகுறி யடையா ளங்கள் குசோத்தியங் குதாக்கங் கோட்டம். 65

மந்திர வித்தை யட்ட மாசித்தி மாய வித்தை  
எந்திர வித்தை கண்கட் டிந்திர சால வித்தை  
தந்திர வித்தை யோகந் தருவித்தை கருவின வித்தை  
விந்தையா ரோப வித்தை வெகுவித விநோத வித்தை. 66

உரைவிதந் தனைய வாய அலப்பிலா மாயப் பண்டந  
தனாவளம படுக்கு மாயச சநதையித தகைமைத் தொன்றே  
வனாவரை போலத தொக்கு மலிந்தமா பாவபண்டம்  
வினாவினி லழிந்து தோணி விலைபபடும் வைக றேறும். 67

வித்தகக் கலைப்ப யிற்சி மேதையாத் துமவி சாரம்  
உததம ஞான நன்மை யுண்மைநல் லுணாசசி தேவ  
பத்தியுள் ளன்பு சாந்தம பவித்திரந் தயைகண் ணோட்டஞ்  
சித்தநந் குணநந் செய்கை ஜெபதப விதநந் சீலம. 68

முத்திசா தனங்க ளாக முதுமறை திகழ்த்திக் காட்டும்  
இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விருமபொரு ளெவற்றோன் றேனுங்  
குத்திரம் பயிலு மாயக் கடைதொறுங் கோடி செம்பொன்  
வித்தினுங் கொளக்கிட் டாது விடமன்றித் தருமோ நாகம். 69

அவந்தரு திருவி னாய வாவணத் தணிகொள் வீதி  
சிவந்திரு பாலுந் துற்றி நிலவுவர்த் தகசா லைக்குள்  
நவந்திகழ் மாய சால நயந்துவீற் றிருந்தெந் நாளுந்  
உவந்துல கருந்த ளூட்டி யுயிர்ப்பளி கொள்ளு மன்றே. 70

மாணுடை யுணவு பான வருக்கமஞ் சனஞ்சு கந்தம்  
பூணணி கலங்கர்ப பூரப் புதுநறுந கலவை மென்பூக்  
காணநெஞ் சிவருந் காட்சிக் கருபபொருள் பலவு மீட்டி  
நீணகர்க் குதவி யென்று நிறைவளம படுக்கு மாதோ. 71

வகாகட எனக நாடு வனம்படு மமுதத் தோடு  
குறாகடற் புளியின் மேய கொழுநிதிக குவையும் விண்மீன்  
புரைவ மணியி னுய பொற்குவை பலவும பொங்கி  
நினாநினை பொலிய வெங்கு நிருத்தனம பயிலு மாயம. 72

அகத்திரு ளிரிக்கு மன்றோ வவிரொளித் தீபம் யாண்டுந  
தொகுததபன மணிமுத் தம்பொன் சுடாளிரி வைர மாதி  
மகத்தொளி விளைகக நாளு மாயவாத தசஞ்செய் மாந்தா  
அகத்திருண் மலியு மல்லா லகலகில திதுவே யாக்கம். 73

பல்வளங் செழுமு நானு தேசத்தும் பயின்றங் குள்ள  
நல்வள மொருவி ஜீவ நாசத்தை மலியக் கொண்டு  
சொலவளம் பெருக்கி விற்றுச் சூனியப பொருளை யாக்கிக்  
கொல்வளம் படுக்கு மாயக் குகதிரங் குலவுஞ் சந்தை. 74

அங்கிலோ தேசத் துள்ள வரும்புரு ஷார்த்தங் கொள்ளார்  
பொங்குடாம் பீகம் வன்கண் பொருளீட்டு தநதி ரங்கர்  
வெங்குடி கேடென் றுய விநாசத்தை விலைபபா லீட்டிச்  
சங்கடம பகரு மாயச் சநதையி னமலைத் தெங்கும். 75

மாயிரு ஞாலத் துள்ள வரமபிறிக் குணங்க ளெல்லாந்  
தியசுற் றின்ப போகச செவ்வியா யுருவு வாய்ந்து  
மேயவிவ வுண்மை தோரா விழிமருண் டெளிதிற் றுய்ப்பர்  
தூயஜீ வியததை நல்கிச் சுடாவிழு பதங்க மேபோல. 76

பாரீச னாகக் காட்டும் பாதகப் பசாச னுய்த்த  
மாரீசக் கடையின் சால வஞ்சவின் பததை நசசி  
நேரீசற் குழுவின் மொய்தது நிலவுல கத்து மாநதர்  
ஓரீஷத் துணாவும் றுண்ம வுதிய மிழப்ப ரந்தோ. 77

ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்  
ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பா ரில்லர்  
தாரணி தந்த ஞானச் சனியனைப் பணிவார் யாண்டும்  
தாரணி தந்த ஞான தம்பிராற் பணிவா ரில்லர். 78

மறங்கடைப் பிடித்து நின்ற வன்கணூர் மறுமை நோக்கி  
அறங்கடைப் பிடியா ரென்னே வழிமதி படைத்து மாயம்  
பிறங்கிய மறுகு லாவிப பேதுற்று வறிது மாளவர்  
கறங்கிசை யவாவி மாயுங் கேகயங் கடுப்ப மன்றோ. 79

தெருட்கடல் படியாச் சிந்தை நீவினைக் கடற்கு ளாய்ப்ப  
அருட்கடல் படியா ராகி யாசையங் கடற்குண் மூழ்கி  
இருட்கடல் படுவ ரநதோ விரக ரத்து மாககள்  
மருட்கட லிகந்தா னாத மாககடல குளிப்ப தென்றோ. 80

### வேறு.

நித்தி லம்பவ ளஞ்செறி நீர்மையின்  
பத்தி யாய்ததிரை நாடிய பானமையின்  
கத்து லப்பரி தாயக ணக்கினில்  
தத்து நீக்கட லொககுமச சநதையே. 81

படம்வி ரித்துப் பஹலை தோய்ந்துபே  
ருடலகி டததியு றுவன வாயிடுஉக்  
கொடுவி டம்பொதிந தாருயிரக கொள்ளைகொள்  
நெடிய பாந்தளந் நீள்கடை வீதியே. 82

என்றி லங்கவி லங்கெழின் வாய்நெகஉ  
மனற லாராதளி மொயததம துசசொரிந  
தொன்று ளககளி காட்டலி னெண்மறு  
கன்ற லாந்தவ ருங்கடி மாலையே. 83

திசைமு கந்திக ழப்பொருள் செய்தலின்  
வசையின மாயைவ ரம்பறு பான்மையின்  
நசைபி றங்கமன் ருடிந டிததலின்  
இசையு மமமறு கிந்துமுத தேவரை. 84

மூச்சுக் காயிரம் பொய்ப்படு முந்துபொய்ப்  
பேச்சுக் காயிரம் பொன்படும் பேசுபவெள்  
வீச்சுக் காயிரம் பொன்படும் வீச்சவா  
யேச்சுக் காயிரம் பொன்படு மென்றுகே. 85

கோடி கோடி கு விப்பன குத்திரங்  
கோடி கோடிதொ குப்பன கோண்மொழி  
கோடி கோடிதி ரட்டுங்கொ டிவினை  
கோடி கோடி கு வைநிதிக் கொள்ளையே. 70

கோடி கோடிக்கு லப்பெரு மைகொளுங்  
கோடி கோடிவெந் நோயிற்கு றைந்திடுங்  
கோடி கோடியுல் லாசததிற் கொளனைபோந்  
தேடி வைகலுஞ் சேமித்த தீரிதி. 87

கோடி கோடிக்கு டலிற்பு தைந்திடுங்  
கோடி கோடிக்கு டிவெறி கொண்டிடுங்  
கோடி கோடிசிற் தின்பக்கு கைபுகும  
ஓடி யாடித்தி ரட்டிய லூரிதி. 88

ஆட ரங்கதத ழிப்பல் லாயிரம்  
பாட ரங்கமப திககுமபல லாயிரங்  
கூட ரங்கங்கு றைககுமபல லாயிரங்  
கேட ரங்ககவக நிககுமபல லாயிரம. 89

\*  
கண்ட மாயக்க டையுங்க வின்கடை  
தண்டு மாயச்ச ரக்குஞ்ச ரக்கினின்  
மண்டு மினபமு மாயையெ மைதி  
பண்டொரா ஞானிப காரதன னுண்மையே. 90

உன்ன தானந்த வோங்கல ரசன்முன்  
இரதி லததுவந திவ்வழிச செல்கையில்  
மனனு மாயவின் பததைவ ரைந்துசீ  
என்ன வீசிபபு தககணித் தேகினா. 91

தொண்டர் பண்ணொரு வோருமித தொன்னகர்  
கண்டு மாயகக டையைக்க டிநதுமெய்  
விண்டு வாததுயிர வீடுமட் டாயுரந  
கொண்டு நின்றுபி ரானடி கூடினா. 92

மாய ருனிய மலகிய விநநகர்த  
தீய சீலந்தெ ரிப்பரி தென்னுரைக்  
காயி ரமமடங் காயறி வாயெனாத  
துய வேதியன் சொற்றன னென்பவே. 93

மாயாபுரிப் படலம் முற்றிற்று.



## நகர்புகு படலம்.

- நாடி யாரணன் சொற்றசொ னன்னிலை  
ஆடி யினகண லங்குமா யாபுரிப்  
பாடொ ருங்குகண் டுள்ளபப தைப்பொடே  
நீடு நீர்மைதி தானிதி கழ்ததுவான். 1
- ஜீவ நாசம்வி னைக்குமித் தீரகர்க்  
காவ லன்செயல் கட்டற நீக்குதல்  
தேவ சேனையா கோனருட் செவ்வியே  
பாவ காரிய ரேஞ்செயற பாலதேன. 2
- அளித்தை யாயவ ரணும கத்தறக்  
குவித்த மாயசிற் றின்பமுற கோளறக  
கவித்தி டித்துக்க கோளறத ருண்முசில  
புவித்த லத்துப்பொ ழிவதெக காலமே. 3
- செவ்வ னானேறி சேறது மாரிலும்  
அவ்வ யிற்படு மாயவ ழிமயினை  
கௌவை யுறறபு ரளியைக் கண்டுசேட்  
டெவ்வ ணஞ்சுகித தேசுவ தெநதையே. 4
- பாவ நீதிப காருத தீாவையின்  
ஆவ தீதென்ற றிவுகொ ளுத்தநந  
தேவ வானிதி ருவருட் பெறறியை  
ஜீவ ருக்குத்தெ ரிப்பதன் றேருகடன். 5
- நாச தேசந கரியி னண்பொடு  
நேச மாகவி சேஷநி கழ்தநியுன்  
மோச நாசமவி னைப்பரம பூரககரேவ  
சச னேசமீ டேறறம னிககுமால். 6
- சோத னைக்குள்வி ழாவகை குழ்ச்சியோ  
டாதி தேவன டிநிழ றுனனியாங்  
காத லாயெமைக் கையடை யாக்கிடிற்  
போத மலகும் ருட்டுணை ழுககுமால். 7

என்று எங்குவின் தின்னன கூறலும்  
நன்று நன்றுன்க டைப்பிடி நமபியாம்  
பொன்றி னும்மிடை யூறுபொ ருந்தினும்  
மன்ற னுயகன சித்தம கோத்தமம். 8

வழும்பு பட்டநம் மாக்கையும் வல்லினைத்  
தழும்பு பட்டநம் மாவியுஞ் சாராதவுந்  
தொழும்பு பட்டவன் நேபர மனசுதற்  
கொழுங்கு பட்டன வொப்படை யாகவே. 9

நந்த மக்கரு ணாதன்க ழல்புகுஞ்  
சிரதை யேயனறிச சிரதைபி ற்தலை  
முந்து வெங்கொடுந் துணபமு ருககினும்  
இந்த வாககையொ டேமுடி வெய்துமால. 10

\*சுறி லாப்பர லோகவி ராஜஜிய  
ஆறு செல்லுது மாவன வாருக  
தேறு கையவெ னுவிதந் தத்தன  
கூறி னுன்மறை யோன்குணக் குன்றனன். 11

இன்ன வாறுரத தின்னுடை யாடிநம்  
உனன தேசனெ ருகிரு வோலக்கச  
சன்னி தானசுகுத தாழ்ந்தமன் றுடியே  
சென்னெ றிககொடு போயினா சீரியோர். 12

நன்று பேசிக ராதநம ரகுகள்  
வென்றி யன்புனி முத்தவம வித்தகம  
என்றிவ வன்னவி சைபு'னந தேத்தியே  
சென்று கூடினா மாயசசி றைப்புறம. 13

ஆழி யன்னவ கழைய கப்புறஞ்  
சூழ மேருவிற் றேனறிய விஞ்சிபை  
ஊழி னேக்கியு யாகடை வாயொரீஇ  
வாழி யாரணா புககனா வஞ்சரா 14

வண்ண மேனிலை மாடகுகள் கூடங்குகள்  
எண்ணி றந்திரு பாலுமெ ழிறிகழ்  
கண்ண கன்றக டிககா விதிவாய்  
நண்ணி னானெறி நாடினர் போயினார். 15

விதித்த மெய்யணி கற்பணி வித்தகம்  
மதித்த நீதிவெண் வத்திரங் காண்கிலார்  
சதித்த பொய்யணி தாங்கிமி னுக்குடை  
சதித்த பாழுடல் கண்டுகண் டேகினார். 16

விண்ணு டிச்சுடர் விக்கிர கங்களி  
மண்ணு ருககவி யம்பிற வற்றினுக்  
கண்ணல் பூசனை யாற்றுமு றையெலாங்  
கண்ணிற் கண்டுகண் னீர்வடித் தேகினார். 17

நெறியெ லாங்கள்ள நீணைறி நீதிசெய்  
துறையெ லாமநி யாயதது றையகப  
பொறியெ லாநதந்தி ரப்பொறி புல்லுமிக்  
குறியெ லாங்கண்டு கேட்டுளங் குன்றினார். 18

சென்ற சென்றதி சைதொறுந் தூஷியம்  
மன்ற மெகசுமவ சைப்படு வாய்மதங்  
கன்று சாபகக டுங்கலை காதுறீஇ  
நீன்று நீன்றுதி கைத்தனா நீமையார். 19

விண்டு பாழ்ங்கதை பேசறு வீணை  
மண்டு காமசசெ ருககரை வாமது  
உண்டு ரப்பியு ருண்டலை வாரதமைக்  
கண்டு கண்டுக் ருத்தழிந் தேகினார். 20

புலிவ யப்படு புன்மறி போன்மென  
வலியா கைமமறிந் துள்ளம லங்கிய  
மெலியா கண்கலு முககண்டு வேதியா  
நலிவு கொண்டுள ரைநதனா போயினார். 21

தூய மாதரு மந்துதை யாதவித  
தீய மாநகாச செல்வமெ லாங்குடி  
போயொ ருககவி யப்புனி தச்சினந்  
தோயு மேபெணச சோகமுற மெகினார். 22

போக்குஞ் சிந்தைப்பொ ருமலும் போதமார்  
வாக்கு நேர்செல்வ ழிவில காமையும்  
நோக்கி யங்கங்கு மாயது னிததுணர்  
மாக்க டொக்குவ முத்துதன் மேயினார். 23

எங்கு செல்பவர் யாதுகு நித்துளார்  
இங்கு வந்ததென் னோவென்றி யம்புவார்  
துங்க யாத்தினா வேடஞ்சு மந்தலை  
பங்க முற்றப திதரி வரென்பாரா. 24

வளவ னாயகம் மன்னவ னுட்டியல்  
உளவ நிந்துழ லொற்றரி வரென்பாரா  
களவிற் காதல னாககவா வோரிவா  
கிளவி யாக்கங்கி ளககின்ற தீண்டென்பார். 25

ஓறத்து நிரித்து ருத்துமண் னோச்சினும்  
பொறுத்து நம்மைப்பு றககணிப பாரென்பார்  
நிறுத்து நீசிரி கழுகுமின னோரொலாங்  
கறுத்த சிந்தையக களஞந ரேயென்பாரா. 26

\*வாக்கில் வேறலம் வன்றடி கொண்டியார்  
தாக்கி வேறுஞ்சு மைதிரென் பாசிவா  
தாக்கி வேறல்சு மாததன்று சாதிகக  
வாககின் நேறபினனை வாயென்னென பார்சிலர். 27

வெய்து துன்பம்வி னேபபினுங் காக்கவோ  
பொய்சொல லாதபு லையரென் பாசிவா  
மெய்சி தைநதிடின வேறுமுண் டோவொரு  
செய்த வமமது சிரிதென பாசிவா. 28

ஆக்கம் வேண்டிய றநதிறம் பேமெனாப்  
போக்கு முட்டிய புல்லரி வரென்பாரா  
போக்கு முட்டின ரேனும் போறசெயார்  
தீககொ றுநதொழில் தோமினென் பாசிவார். 29

வழிதெ ரிக்கும் தியுடை யார்நமக்  
கிழிகு லத்தாகொ லோவென்ப ரோர்சிலர்  
இழிகு லத்தரெ வாபழி பரீவத்தை  
ஒழிகி லாதவ ரேயென்ப ரோசிவார். 30

இன்ன வாப்பெரும் பாலரி கழவும்  
மன்னி யோர்சிலர் தட்டிம றுககவும்  
நன்னர் தூனெறி நாடியவ் வேதியர்  
தூன்னி னூர்கொடுஞ் சூனிய வாவணம். 31

கல்வி னத்துட்க வினூர வமணி  
கொலவி னத்தினு முண்டொர்கு ணக்கியன்  
சொல்ல வலலாது ணிந்துர டுவினை  
இலலை யெனநிலை யிரநக ரத்தினும். 32

பொய்ய னைந்தபு ரத்துரை போக்கியே  
வைய னைந்தம தியினா போயினா  
மெய்ய றிந்தநல வித்தக ருட்டுகொளரா  
கைய றிந்தில ரேத்துரை கைப்புலா. 33

குத்தி ரப்பொறி கூட்டுண வீட்டிய  
ம்ததை யாயசிற றினபவி டயங்கள்  
வைதத மாயக்க டையைம தித்திடார்  
கைத்த சிந்தையா கண்டுவாத தேகுழி. 34

ஆர்கொ லாயிவ ராடையு டைநடை  
நோகி லாராம ரோடுகி கழ்த்தலும்  
பாரு லாமொரு பாஷையன முதலின்  
தோகு வாமவமமெ னத்திரண டாரோ. 35

செருக்கி வந்தங்க வரவா தீஞ்சுகப்  
பெருக்க முள்ளந யமுள பேசருந  
திருக்கு லாங்கடை தெய்விக கறபக  
விருக்ககம் கொளளவி மைநததென னேவென்றா. 36

முன்னு றக்கண்டு மோசப்ப டுகைப்  
பினனி டாதுக விழ்வதென பேதைமை  
என்ன பாவநி வாமதி கேடென  
நனனி தானிமற் றீதுந விற்றுவான. 37

மாய மலகிம விந்தம றுகுளிர்  
தூய சத்திய மேதுரு விககொள்வேம்  
ஆயு நனனிதிக் கேவிலை யாககுவேம  
ஏய வெண்ணமி தனறிப்பி றிகிலேம். 38

என்று கூறலு மென்னுங்கெ டுமதி  
துன்று காமிய மாசுகவை துயக்கிலீர்  
பொன்று மட்டுமிப் புன்கண்பு சித்திரோ  
நன்று சத்திய நாட்டமென் றெள்ளினார். 39

சற்று நின்மெனச் சாற்றியங் கோர்சிலர்  
உற்று முன்வந்து யர்தவ வேடததீர்  
சொற்ற சத்தியம் யாதது சொனமினோ  
நற்றி நத்தைந யக்குதம யாமென்றூர். 40

வினவு மாற்றகன் றுமென மெய்யுணர்  
பனவ விப்படு பாதகச் சேரியிற்  
கனவி லுங்கரு துற்றில னித்தகு  
மனவு ணாசசியுண் டெனறும திவலோய். 41

வஞ்ச மாயக்கி டகசைம நிந்துகண்  
துஞ்ச மாந்தாகொ குதியுள னுஞ்சிலர்  
விஞ்ச சத்திய வாககமனி னுவுந  
னெஞ்ச ளாரொன நேருறக கண்டனம். 42

தீண்ட ரும்பெரு மாயச்செ ருக்குளா  
மூண்டு ருக்குயிர் மோசமனி னாபபினும்  
ஈண்டு சத்தியம யாமெடுத் தோதலே  
வேண்டு மென்றுது ணிரதனை மேலையோய். 43

அங்கண் வானத்த ரசினங் கோமகன்  
உங்க ளோடுல சூள்ள வுமுமுளேன்  
எங்கு முன்மையி யபுயி னீரொறை  
துங்க வாசகரு சோரவுறு மேகொலாம. 44

செய்ய வல்லசெ யக்கெடுஞ் செய்வன  
செய்ய லாயையி னுங்கெடுந் தோகென  
வைய கத்தூண் னீதிய குக்குமால்  
ஐய நின்கருத தியாதென வந்தணன். 45

நன்று சொற்றனை நம்பிநி தானிரீ  
என்ற னுள்ளுறை யுமயிது வேயென  
முன்று னுமஜெக மாயைமு யக்கருக்  
கின்று மெய்ம்மையி சைத்துமென் றொல்லையே. 46

மாத யாதிரி யேகம கத்துவர்  
பாத உங்குங் கிட்டிப்ப ராவினார்  
எக மற்றவி ரகூண்ய மாநவ  
ரீத சத்தியங் காட்டிநி கழ்ததுவார். 47

இராகுணிய நவநீதப் படலம்.

தந்தை யாகி யுலகனைததுந் தந்து மறுக்க டமைப்புரக்க  
மைந்த னுகிப் புனிதாவி வடிவாய் ஞான வரமருளிப்  
பந்த மறநின் றிலங்குதிரி யேக பரமன் பதாம்புஜததைச்  
சிறதை யாரத் தொழுதேத்திச் சேர வாரும் ஜெகததீரே. 1

நீதி கருணை பரிசுத்த நேசஞ் சயமபு சாமர்ததியம்  
போத மிணைய லக்ஷணங்கள் பரிபூ ரணமாய்ப் பொருந்தியணு  
ஏத மிலனாய்க் காமாதி யெறிந்து பவததை யெரிககின்ற  
ஆதி தேவன் சரணநிழ லடைய வாரும் ஜெகததீரே. 2

ஆதி ருணைப் படைத்துலக மனைத்து மவனுக் கடிப்படுத்திப்  
போத மொடுபாக் கியமபுனிதம் போத வருளி மனச்சான்று  
மேதின் மதியு மீநதுசயா தீனத திருவென றினிதுவந்த  
நாதன் கருணை யுளளியதை நாட வாரும் ஜெகததீரே. 3

பாவ நாங்க ளெரிநாகிற் பதையா வண்ணம் பாகதிசெல்  
ஜீவ வழியைத திறந்தொனராஞ் செலவ மகவைச சிலுவையிலே  
சாவக கொடுததெப பாவிக்குஞ் சலியா திரகை தனையருளுந்  
தேவ சிநேகந துணைநினைந்து சேர வாரும் ஜெகததீரே. 4

சொந்த மகவை நம்பொருட்டுத் துணிந்து சாகக் கொடுத்திரான்  
உந்த மிதய மெமகருநலகி யுய்மமி னெனை வுணராமற்  
சந்த தமுமபேய்க் கிடங்கொடுததுச சாத னைமோ தயாபரற்கே  
சிறதா சனத்தைக் கையளித்துச சேர வாரும் ஜெகததீரே. 5

கோதி னீதி யிரக்கமெனுங் குணங்கண் மாறு கொள்ளாமல்  
தாதை யுவப்ப மாதுவிததாய்த தயாள வருககொண டவதரித்து  
நீதி யிரக்க சமரசனா நினறுத தரித்த நிறைகருணை  
ஆதி மூலப் பரமபொருளை யடுக்க வாரும் ஜெகததீரே. 6

மண்ணை விழுங்கக் கொதித்தெழுமபி வருந்தி யாற்றைக் கடப்பதற்கு  
வெண்ணெய்ப் பாலஞ் சமைப்பாபோல் வேத நாதன் வெகுளிகய  
புண்ணி யத்தாற் றீருமெனப் புலம்ப வேண்டாம் புரைதீர்ந்த  
அண்ண லேச குருதிமுகந் தவிக்க வாரும் ஜெகததீரே. 7

நீதா சனத்தண் டையினிற்க நீதி மாணுக் கும்மரிதேற்  
கோதாரா பாபாத் துமங்களுக்குக் கூடு மோகூ டாதெனவே  
வேதா கூரங்களை விளம்புகின்ற மெய்யைக் கருதி வினாநதின்கே  
தாதா கிருபா சனத்தண்டை சார வாரும ஜெகத்தீரே. 8

நம்மைப் படைத்துக் காத்துவரு நாத நிதர தேவாகளை  
நமமைப போல வணங்காதீர் நாமே கருத்த ரெனவீன்ற  
செமமை மொழியைக் கருதிநிருத்தித் தெய்வப் பதகாச சீததுவிட்டு  
வமமின் திரியே கபபெருமான மலாததாள வணங்க ஜெகத்தீரே. 9

விக்கி ரகநம் மிணையாங்கி விழநது வணங்கும் விழலநைம்  
உக்கிர கோபந தகிசகுமென ஷாதந கடவு ளுமைமுழுதும்  
நிககிர கஞ்செய் திடுமுனனா நீச ஷுநவா ராதனமாம  
அக்கிர மமவிட் டியேசதிரு வடியை யடைமின ஜெகத்தீரே. 10

தூய நினைவா லன்றிநம்போ சொல்லி வழங்குந தூஜநைக்  
காயு நமது சினமென்ற கடவு ளுநாயைக் கருநாமல்  
வாயில் வந்த படிபிதறு மதியா தொழுகன் மகாபாவம  
நேய மிகுமெய்ப பதநியுட னினைதது வழுததும் ஜெகத்தீரே. 11

அனைத்து நமக்குக் கையளித்த வகண்ட பரிபூ ரணன்றம்மை  
நினைத்து லோக வியாபார நிறுவி வணங்க வரத்தோ  
கினததை விதிதநா நகரானத தீட்டுப படுததிற றீராத  
அனாத்தம் வருங்காண மெனமா வமலற பரவும ஜெகத்தீரே. 12

ஆயு னீடித் திவவுலகி லமாநது சகிக்க ஷுனது தநதை  
நாயைக் கனமபனா னுநியென்று சருவலோக தநதை சொன்ன  
தூய விதியை நனனெநிரின ஷுணிபென துன்னிப பெற்றோர்க்கு  
ஞாய முடன்கீர்ப படிநியேச நமபற் றொழுமின ஜெகத்தீரே. 13

கொலைசெய் யாதே யெனப்பரம கோமான் கொடுத்த கற்பனைக்கு  
திலமீ துதித்த குமரகுரு நியாய மிலவாச சிறுவநுங்  
கொலையோ டொக்குமெனவிதநது கூறும் பொருளைக் குறிக்கொண்டு  
நிலமீ தணிந்தச சற்குருவின் சரணைப பணிமின் ஜெகத்தீரே. 14

நீய வினையாம் விபசாரஞ் செய்யா திருங்க ளென்றுமகா  
தூய கடவுள் வரைநதுதந்த துகடர் விதியைத் தாமனமாய்  
வாய மறவே யறுட்டித்து மனையோ டிருந்தில் லறநடத்தி  
நேய மிகுர கூகன்சரண நிழலை யடைமின் ஜெகத்தீரே. 15



இச்சை யோடந் நியமாத ரொழிலைக் கருதி ரோக்கிடுவோன்  
துச்சா ரிகள்பந் கடைவனென்ற தூயோ னருளைத் துணைக்கொண்டு  
சிச்சியெனத்தாரிசசையெலாஞ்சோவெறுத்துச்சித்துவிட்டுக் [திரோ.16  
கொச்சை மதியை யகற்றியெமமான் குணஞ்சாரந் தொழுகும் ஜெகத்

மீளா நரகுக் காளாக்கும் விபசா ரததீ வினைபுரிந்து  
வாளாப் பரமா னாதசுக வாழ்வை யிழத்தன் மதியாமோ  
நாளா ரம்பத் தயல்தூற்ற நாண மழிந்து நகைக்கிடமா [17  
மாளா முன்னே கிறிஸ்தியேசு மலாததாள வணங்கும் ஜெகத்தீரோ.

எங்குந் தமசந் நிதியாக விருக்குங் கடவுள் களவான  
பங்க வினைசெய் யாதிரெனப பகாந்த துணாந்து பரபொருளைச்  
சிங்கி யெனவே வெறுத்தழியாச செலவம வழங்குந் கிறிஸ்துவெனும்  
மங்காப்பொருளை யடைநதுநித்ய வாழ்வை யடைமின் ஜெகத்தீரோ.18

பொய்யைப் புகலா திருங்களெனும் புனிதன் புனித கற்பணையை  
அய்யோ நினையா தவமதிதீ ரல்லும் பசுலு மனவரதந் [தீர்.  
துய்ய மனச்சாட் சிமையமுக்கிததுணிந்து முழுப்பொய்சொல்லுகின்  
உய்யீ ருய்யீர் மெய்பேசி யுய்ய வாரும் ஜெகத்தீரோ. 19

பொய்மை தானும் வாய்மையதாம் புனாதீர் நன்மை பயக்குமெனின்  
மெய்மை யாவ தெத்தீரகும் வினையா துரைத்த லெனுங்குறளின்  
நொய்மை யுரையைத் தவித்துள்ள துள்ள படியே நுவலுமென்ற  
தெய்வ வுரையைக் கடைப்பிடித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரோ. 20

நெருசத் துணிவாய்ப் பொய்பேசி நேச மொருவி யந்நியனா  
வஞ்சித் தொழுகு மதியிலினை மனுகி யறியு மகாதேவன்  
கிஞ்சித தேனும் விடாதுநமமைக் கேட்குந் காலங் கிட்டுமுனம்  
அஞ்சித் தீமை யகற்றியெமமா னடிசாரந் துய்மின ஜெகத்தீரோ. 21

விரிவெள் ளரியந் கனிக்கிருபுய் பூணகட் டிடுமவ் வீதம்போல  
ஒருபொய் நிலைக்க வாயிரம்பொய் யுரைக்க வேண்டு முனாத்தாலும்  
வருமே வெளிககு வரிலநிக் மானக கேடே மறுமையினும் [22  
எரிவாய்ப்படுககுமிதைவிடுதெம்மிறையைதொழுமின ஜெகத்தீரோ.

அனைத்து முடையான் பிறருடைமை யான வெதையு மாசையுடன்  
நினைத்தி டாதே யெனவிரித்து நிகழ்த்தங் கடைசிக் கற்பணையை  
மனத்து ளிருத்தி யவரவாககு வகுத்த வளவின் மகிழ்ந்துசொற்பத்  
தினத்தைக் கழித்தெம மானருளும் ஜீவ னடைமின் ஜெகத்தீரோ. 23

தந்தை கொடுத்த தசவிதியைத் தள்ளி யகச்சாட் சியைமழுக்கிச்  
 சிந்தை யுரக்க நன்றொருவித் தீமை புரிந்த நரரோங்கான்  
 எந்த வித்தகூர் தேவசின மெரிக்கு முன்ன மெமைப்புரக்க  
 வந்த பரம சுதன்பாதம் வணங்க வாரும ஜெகத்தீரே. 24

கல்லைச் செம்பைக் களிமண்ணைக் கடவு ளெனவே யுருப்பிடித்துப்  
 புல்லைப் பூவை நறுங்குழையைப் போட்டுப் பூஜை புரிவீர்களாள்  
 தொல்லைப் பவமும் புரிபவமுந் தொலையு மாடா கிறிஸ்துவெனுஞ்  
 செவ்வக் குமான் றிருஷ்டியைச் சேர வாரும ஜெகத்தீரே. 25

ஏழை மதியாற் றுனமார்க்கத் தெய்தற் கரிய வாழ்காளைப்  
 பாழாக் கிடுவீ ராதோடாப பந்த முடிவு பற்றியபின்  
 ஊழி யூழி யழுதாலு முய்யுண் டாமோ வுளநதிருமபித்  
 காழா தின்னே யேகதிருச சரணைப் பிடிமின் ஜெகத்தீரே. 26

எல்லாங் கொடுத்த தாதாவை யிறைஞ்சிப் பிழைக்க மதிசூலைந்து  
 பொல்லாங்குடற்றும்பேய்க்கடிமைபுகுநது விலக்குவகனிபுசிததோர்  
 அல்லா லமலன் பாவனைக் காதி யென்ப தறப்பாவம்  
 எல்லாப் பவமு மறக்குமா னிணைந்தா ளடையின் ஜெகத்தீரே. 27

பொறுதி யுடைய தெய்வமென்று போக வாரீர் புரிபவத்துக்  
 நறுதி யிலையே யநதோநம மானி யிறைமுன் னடுத்திடுமவ்  
 விறுதி நாளின் பயங்கரத்துக் கென்னோ செய்வீ ரிக்கணமே  
 உறுதி நாடிக் கிறிஸ்துவாகே யுளமிந் துய்யின் ஜெகத்தீரே. 28

எர்வ லீவ காருணியந் தன்னு லென்றுந் தமக்குரிய  
 எர்வ மகிமை யுங்கனமுந் தளளி மறுவாய்ச் சஞ்சரித்து  
 எர்வ லோக தண்டனையுந் தாமே சகித்துக் கதிநிறந்த  
 எர்வ லோக சரணியனைச் சார வாரும ஜெகத்தீரே. 29

பாவ வழக்கு மாத்துமத்தைப் பற்றி யிருப்ப தறியாமல்  
 ஜுவ லொடுசிற் சிலநதிநீ ராடிற் றொலையு மெனவலைந்து  
 ாவீ ரீதோ ரக்ஷணிய சைலஞ் சாரந்து பெருகிவரும்  
 ுவ நதிநீ ராடுதற்குச் சேர வாரும ஜெகத்தீரே. 30

பானம் புகுந்து தனையொறுத்துக் காயம் வருத்திக் கண்மூடி  
 பானம் புரிந்து தவயோக முயல வேண்டா மவரவாதந்  
 பான மிருந்தாத் துமபாவச் சமுக்கைக் கருதித் தனைத்தாழ்த்தி  
 நான குருவின் புண்ணியத்தை நாட வாரும ஜெகத்தீரே. 31

மனம்போம் வழியே மதிபோக்கி மயங்கிப் பலபா தகம்புரிந்து  
நினம்போம் வீணே நடுநாளிற் நிகிறகுள ளாகிக் கலககுதிரோ  
இனம்போ காநீர் மதிமோச மினனே யெம்மா நேசக்திரு  
முனம்போய் விழுநது கெஞ்சுதற்கு முடுகி வாரும ஜெகததீரே. 32

திரண மெனவே யுமைவாரித் தீவாய் நரகக் கடலிடத்தே  
மாணச்சுழல்கொண்டுய்க்காமுன் மனப்பூ ருவமாய்வழிபடுவோர்க்  
கரண மாகி யான்மரகை யருளு மேச சாமிநிருச  
சரண மடைய விதுசமயஞ சமயம வாரும ஜெகததீரே. 33

ஒன்றே தெய்வ மெய்கருணை யுள்ளார் உண்மை பிழைபொறுப்பார்  
அன்றே வன்று நரக்காக வரும்பா டடைநது பீணையேற்ற  
நின்றே பஸியா யுயிரகொடுதத நிமல நீதி யடையீரேல  
நன்றீ வாரகொ லையமலை நமபி வாரும ஜெகததீரே. 34

நாலு வேத முளதுசெளி நயனங் கண்டு கேட்டதிலை '  
மாலா தியமுத் தேவருளா மலடி பெற்ற பகார்போல்வர்  
மேலு நாலு பதவியுள விண்ணிற பூகது விரிந்தமலா  
போலி யிவைமற் றியேசுசரண் போற்ற வாரும ஜெகததீரே. 35

வேத மொன்றே மெய்யுளங்கை நெல்லிச் கனிபோல் விளங்குதிதோ  
நாத னொருவ ருளருலக நவிலுஞ் சான்று நறகநியின்  
பாதை யொன்றுண் டதுகிறிஸ்து மார்க்க மிதனைப் பகுததுணாநது  
கோதில பரம குருபாதக குபிட் டேததும் ஜெகததீரே. 36

பாவி யுளத்தை யூடுருவிப் பாயு மிருவாய்ப் பட்டயநம்  
ஆவிக் குளவெம் பவநோயை யகற்றி யழியாப் பேர்னப்  
ஜீவ னளிகருந தொளமிதாரு சிந்தைக கிணிய தீமபாலாந  
தேவ வசன மிதையுணாநது சேவாரும ஜெகததீரே. 37

தலைகீழாக வுலகடுக்குத் தடுமா றிடினும் வாண்கடர்கள்  
நிலைமா றிடினும் பூதியங்க னீறு நீறாக காரிநிடினும்  
உலவா வேதா கூரவகளிலோ ருறுப்பு மிதைவிட் டுய்வழிவே [38  
நிலையா தலினீ துணாநதெமமா னிணைததாள் வணங்கும் ஜெகததீரே.

பூமி பாரந் தீர்க்கவந்து பொல்லாந் கியற்றிப் பொய்ப்பெசிக்  
காம வெறியா வீரெண்ணு யிரங்கோ வியனைக் கற்பழித்த  
சீமா னுக்குத் தொழும்புசெய்து தீவாய் நரகிற் பதையாமற்  
சாமி யேசுக் கிறிஸ்துநிருச் சரண மடையின் ஜெகததீரே. 39

பாவ நாசஞ் செயவந்து பழுதொன் றின்றிப் பரமார்த்த  
மேவு விரதி யாயுலக வேட்கை நீத்துப் பாடுபட்டு  
ஜீவ கோடி களைமீட்டுச் செல்வ மோகந் திறந்து வைத்த  
தேவ மைந்தன் றொழும்புசெய்யச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 40

வெண்ணைய் திருடிக் கட்டுண்டு வெதும்ப வடிக்க விம்மிவிம்மிக்  
கண்ணைக் கசக்கி யழுதுநின்ற கள்ளப பிள்ளை கருத்தாவென்  
றெண்ணப் போமோ தெய்வததுக் கிதுவோ வினையாட் டெனலாமோ  
நண்ணிக் கிறிஸ்து திருவடியை நயந்து போறும் ஜெகத்திரே. 41

நீசப் புலை ராத்துமத்தை நீணந்தோ பொருளாய்ப் பிணைப்பட்டு  
பாசத் தாலே பிணிப்புண்டு பதைக்க வடிக்கக குருதிசுந்தி  
நேசத் தாலே யுயிரகொடுதத நிமலன் றொழும்பு வெட்கமெனப்  
பேசும் பழுதா முயிரதப்பிப பிழைக்க வாரும ஜெகத்திரே. 42

தொட்டுச் சிசுவை யுயிர்ப்பிக்கச் சோரன் சோர விடைச்சிகளைக்  
கட்டிப் புரண்டு நடமநதைக கறபோ னிருவி காரிமகா  
சிட்டப பிரம சாரியென்று தெட்டி னவனைத தெய்வமென்று  
கெட்டுப போகா தியேசுசரண் கிட்டிப பிழைமின ஜெகத்திரே. 43

முன்மா ரிசமாய் நிருவாணப் பிரசை கேட்டு முனிப்பெண்டு  
தன்மா னத்தைக் கெடுக்கமுயல் தானு மால யனகொலலாம  
நன்மாக கததைக் காட்டியுமை நாலாம் பததி லுய்ப்பனநதக்  
துன்மாக்க கததை விடுததியேசு துணைதகா டொழுமின் ஜெகத்திரே. 44

பாசு பதனும் சலநதரணைப் படுத்தக் காயந் தனிநுழைந்து  
மாசில் விருநதை கற்பழித்த மாயன் மடிநத மற்றவடன்  
ஆசைப் பேய்கொண் டலைநதுதுழா யணிந்து காமந் தணிந்தானுஞ்  
சீசீ நாற்றம் விடுததியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 45

வருவ தறியாச் சிவன்முனிக்கு வரத்தை நல்கி யொளித்தோடக்  
கரிய மான்மோ கினியாகிக் காக்கக் காமந் தலைகொண்டவ்  
விருவா கூடிக் காரிவந்தா னென்பீ ரிதுவோ தேவமுறை  
தெரிய விலையோ நின்மலன்றாள் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 46

பத்து முனிவா தாசாதி சரிதம் பகார்தார் பலவிஷயத்  
தொத்த தில்லை வான்மீகத் தொடுவா சிட்ட முய்த்துணர்மின்  
சுத்த சுவிசே ஷகர்நால்வர் சொன்ன பரம சத்திபத்தைச்  
சித்தஞ் செய்து கிறிஸ்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 47

கடலைக் குாங்கு தாவினதுங் கடலைக் கணையாற் றகித்ததும்பின் [ய்க்  
கடலை யடைததுக கடநததும்பாற் கடலை மலையாற் கடைந்ததும்பொ  
கடலைக் கடைநத கடற்புழுசூர் கட்டி வைத்த கதைகாணுங்  
கடலை யமைததுக காத்தகாததன் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்திரே. 48

கம்ப நாகம் பொய்க்கடுவைக் கக்கி மதூர கவியென்னும்  
அம்பொற் கிண்ண நிறைத்துவைத்த தறியா தமிழ்த மெனவருந்தி  
வெம்பி யறிவு மாண்மாவ் விடநதீத துய்க்குங் கிறிஸ்தெமது  
நம்பன் வசன சஞ்சீவி நயந்துட் கொள்ளும ஜெகத்திரே. 49

வாய்க்குங் கொடிய வைணவர்தம் மனைவா யெச்சில வாரியுண்ட  
நாய்க்கும பரம பதமளித்தான் குருசூர் நின்ற நாரணனென்  
றேய்க்குங் கவிப்பேய் பிடித்துழலா தெய்தற் கருவி டெனமதித்துத்  
தாய்க்கும் பெரிதன புடையாணைச சார வாரும் ஜெகத்திரே. 50

முர்க்க மாண வைணவமே முதலாஞ் சமய முழுப்புரட்டைப்  
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவமலாற பயனென் றிலலை யிரகிப்பின்  
மாகக வுபதே சங்களையு மருவு புருஷாத தங்களையுந்  
திர்க்க மாயுய்த் துணாநதியேச திருததாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 51

பொல்லா வுலகப் புரட்டாவெறும் பொய்யை நிறைத்துக் கட்டிவைத்த  
எல்லாக் கதையு மெரிநாகு கிழுக்கும் பாச மெனவெறிநது [ருத்தி  
சொல்லாற் பொருளாற் பழுதிலலாச் சுருதி மொழியைக் கருத்தி  
எல்லாம் வல்ல பெருமானை யிறைஞ்ச வாரும் ஜெகத்திரே. 52

ஆறு சமயப் படுகுழிவீழ்ந் தந்தோ வறிநது மதனிடைநின்  
றேறு சமய மிதுவனறென றியம்பி யமிழ்நது மேழைகாள  
வேறு சமய மிலையேச விருமபி விருமபி யிரகிப்பைக்  
கூறு சமய மிதுகணமா கூடி வாரும் ஜெகத்திரே. 53

பாவ பாரஞ் சமநதுபிர பஞ்சா ரணியத் தலைந்தாடம்  
நோவுந் றிளைத்தீர் தாகித்திர நோக்கு மிதுதா னிரகிணிய  
ஜீவ ஆற்று விசுவாசச செங்கை யார முகந்தருந்திற்  
சாவீ ரல்லீர் தாகியிர சாதம் வாரும் ஜெகத்திரே. 54

ஒருசின் மயசற் குருவாகி யுலகத் துதித்து ஜீவரகை  
தருசன் மாக்க நெறியிதெனத் தமநல் லொழுக்கஞ் சான்றாகத்  
துருசின் மனததோ பெதேசஞ் சொல்லிச் சுகிாத பலியாய்வெங்  
குருசின் மடிநத குருசிலைக்கை கூப்ப வாரும் ஜெகத்திரே. 55

ஒலிவா சலக்கா விடையொரிரா வுலகோர் பவமேற் றொருதனியே  
மெலிவா யாத்து மத்துயா மேவி யிரத்த வெயரொழுசு  
நலிவாய்த் தேவ சினத்தாலே நணுகும் வாதை யனைத்துமன்பின்  
மலிவாற் சசித்த பெருமானை வணங்க வாரும் ஜெகத்திரே. 56

குருசி லறையுண் டொக்கடங்காக் கொடிய துன்பஞ் சகிக்கையிலப்  
பரிசு வருத்தும் பாதகாக்காய்ப் பரிவோ டெருதாய் மறறிவாகள்  
புரிசெய் வினையீ தெனவறியார பொறுமி னென்ற புண்ணியாதம்  
உரைசெய் யரிய வன்புநிலை யுன்னி வாரும் ஜெகத்திரே. 57

வானங் களிக்கப் புவிமகிழ வழுவாத தெய்வ மறைபரம்ப  
ஞானம் பெருந நல்லறங்க ன்றொ டு மோங்க நனியுயாநத  
தான நராக்குக் கைகூடச சமாதி யொருவி யுயிரத்தெழுநது  
தினந தொலைத்த குமரேசைச சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 58

நந்தா விரக்ஷண் ணியகிரியை நலமாய் முடித்து நாஜீவ  
பந்த வினையை யறநூறிப் பரலோ கத்துக கெழுநதருளித்  
தந்தை வலபா ரிசமேவிச் சாவ தாநந தமக்காகச  
சிறதை கனிந்து மன்றாடுந் தேவைப் பரவும் ஜெகத்திரே. 59

ஆகி முதலாய்ப் பிறந்திறந்தோ ரனைவோ ஞாயும் தத்துநொடிப்  
போதி லுயிரோ டெழுப்பியிரு புறமு நிறுவி யவரவாகரு  
நீதா சனத்தி லிருந்துமகா நியாயத நிபப்புச கூறமுதில  
மீது வருவார் கிறிஸ்தின்னே வினாந்து வணங்கும் ஜெகத்திரே. 60

மாய வுலக மயக்கைமுற்றும் வளைய வேண்டின் வஞ்சனைசெய்  
பேயைப் புறங்கண் டிடவேண்டிற் பிடித்த துரிசைசை பிறங்காமல்  
தேய வேண்டிற் புனிதமனஞ் சிறக்க வேண்டிற் றிகையாமல்  
தூய பரிசுத் தாவியருள் சுறுக்காய்த் தேடும ஜெகத்திரே. 61

ஈன மதியாற் பவம்புரிந்தே மினியென் செய்வே மிரக்ஷிப்புக்  
கான வழியே தஞ்சலென வபயங் கொடுப்பா ரெவர்புனித  
ஞான முறமா நெவனென்ன நாடிச் சுவன்று ணைவிரேல  
தின தயாள சற்குருவைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 62

மாபா தகஞ்செய் துரோகிகள்யாம் வளையா தருடா தாவேயுங்  
கோபாக் கினியைத் தாங்கவெம்மாற் கூடா தய்யா குவலயத்தின்  
ஆபா சத்தைத் தவிர்த்தவும தருமைக் குமா னிமித்தமெங்கள்  
பாபாத் துமத்துக் கிரங்குமெனப் பணிந்து வாரும் ஜெகத்திரே. 63

பாவ யுணர்ச்சி மனந்சிரும்பல் பச்சாத் தாபம் பரமசுதன்  
ஜீவ வவஸ்கை தனைநீயுரு சிந்தைக் கனிவு விசுவாசந்  
தேவ சிநேகம பவவெறுப்புத திடநம பிக்கை யிவைபரிசுத்  
தாவி யருளாற பெற்றிறைவற் காட்பட் டொழுகும் ஜெகததீரே. 64

தம்மோர் மகவை யும்பொருட்டுத் தந்த பரம தாதாவின்  
கைம்மா றென்றுங் கருதாத கருணைப் பெருககைக கண்டிருந்தும்  
எம்மாத தீரமு முணராம லெல்லா நாளும் பவம்புரிந்தாற்  
சுமமா போமோ பெருமானைத் துதிக்க வாரும ஜெகததீரே. 65

மிக்க சம்பத துரிமைமனை விரும்பு மக்கள் கிளைஞருற  
வொக்க வொழியு மல்லாம லுயிர்போங் காலத துடன்வருமோ  
எக்கா லதது முடனிருந்நவ் விசுத்தும் பரததுஞ் சுகமவழங்குத்  
தகக பெருமா னேசுதருச சாணைச சாரும் ஜெகததீரே. 66

ஜீவ ரகை யுளம்படுத்தித் தேக விசைசை தனைமுனிந்து  
பாவ வுலகை யருவருததுப பசாசைச ரெயிததுப பரமார்த்தம்  
மேவு சுருதி நெறியொழுகி விசுவா சததாற் றிரியேக  
தேவைப பரவிக் கதிசூடச சேர வாரும ஜெகததீரே. 67

ஜென்ம வினையு மனாதிகளாற் றினமும் புரிந்த தீயகொடுங்  
கன்ம வினையுங் கதிர்வனைக கண்ட பனிபோற் கழிந்தோடும்  
புன்மை யசுலும் புதிதான புனித மனமும் பொருநதுமதால்  
தன்ம வருவா கியவேச சரண மடைமின் ஜெகததீரே. 68

விசுவா சத்தாற் பெருஞ்ஞானை வெந்திக் கிடங்கை மேற்கொண்டார்  
விசுவா சத்தால் வெஞ்சீய விரிவா யடைததார விறலகொண்டார்  
விசுவா சத்தான் முப்பகையை வென்றா முதுவே தியரதனால்  
விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தரசை விருமபி வணகுகும் ஜெகததீரே. 69

மண்ணை மணலைச் சிவலிங்க வடிவாய்ச் சமைய்த்து மலர்தூவி  
எண்ண மின்றி மந்திரஞ்சற் றியமபிப் பழம்பாட் டுகளபாடிப்  
பண்ணும் பூஜை பயன்படுமோ பரவை கடககக் கற்புணைகொண்  
டொண்ணு மோர கூணியகலத துவநது புகுமின் ஜெகததீரே. 70

கசந்து பவத்தை யுணர்ந்துசொரி கண்ணீர்த் திருமஞ் சனமாட்டி  
இசைந்த ஜெபமா லிகைகூட்டி யிதய பீடத் தினிதிருததி  
அசைந்தி டாமெய் விசுவாச வன்பின் கிரியை நிவேதித்துப்  
பசைந்த மனமோ டேசுதிருப் பதம்பூ ஜியுயின் ஜெகததீரே. 71

காலைத் துதியோ டெழுந்திருந்து கடவுண் மொழியாங் களங்கமற்ற  
பாலைப் பருகி யாவலுடன் பணிவாய் முழங்காற் படியினின்ற  
மூலப் பொருளாங் குமரேசை முன்னிட் டேத்தி ஜெபம்புரிந்து  
சாலப் பரம தர்வையருட் டையபெற் றாய்மின் ஜெகததீரே. 72

இவ்வீற் றணிதது மறைத்திப் மேற்றி யிகயத் திருணீக்கிக்  
கரவற நிலங்கும விசுவாசக காட்சி யாலே கருதநாவைத்  
கரிசித துலகந தாநகூடாச சமாதா னதலகை தாருமடம  
பாவி ஜெபிததுன னதபரம பதகா டடையின் ஜெகததீரே. 73

பார மான பவஞ்சமகதி படநற நிர்மலகும் பாவிசாள்  
வாரும் வாரு பெண்ணகடைய ரந்தா லிமை வருதகமெலார  
தீரும் பரம பததநிதிப் செலவந தருவ னெனைகூவும  
ஆருங் கருணைக் குமகாசை யநிகந வாரும் ஜெகததீரே. 74

ஆய்யோ வழிவி லாதநமததை யவமே தெடுக்க லாவதுவோ  
பொய்யா மூலக போகலொலாம போதம போது முளாதிருப்பித்  
துய்யான சரண மடைந் தாவதச் சொடககையறுதகத் தொலையாத  
மெய்யாம பரம சுகாடைய வினாந்து வாரும் ஜெகததீரே. 75

பொய்யா திம்பா வநகலொலாம் புரிதல் புகழாப் புரிந்தினீர்  
மெய்யா ரணனா நனொநி யை வெறுந்து விவகி வெடகமென்பிர்  
ஆயபோ விதுநன மநியாமோ வால மமிபு.தென தருகதுதீரோ  
உய்யா வழிவிட னொநி நூபி யுய்ய வாரும் ஜெகததீரே. 76

வாண ளிரவு பகலமாதம் வருட மாகிப் புகையேபோற்  
காண தொழிய மாணமிக்க கடுகி வருதல கண்டிருந்தும்  
காண ஞந்தா னுடறபோக நசசி யானம நாயகர்வ  
வீண யீழக்க லாவதுவோ வினாந்து வாரும் ஜெகததீரே. 77

என்று முமக்கு வேண்டிவன வீந்தா தரிக்குளு சுருவேசன்  
நன்றி யறிந்த கிரியையெனு நறுமபூங் கனிவீ நலகலிதென  
நின்றே களைகென றிடசசிலநா ளினலும் பாபபம பாபபமென  
மணற ளெசுற் துருவருளை மறவா தேத்தாம ஜெகததீரே. 78

உலக முழுதூற் தனிச்செங்கோ லோச்சி யாக புரிந்தாலும்  
இலையி லாப மாததமத்தை யிழந்தா லெவையு மிகந்துதக்கஞ்  
நிலுவை சுமந்தென் பின்றொடரின் ஜீவ னடைவர் திண்ணமென்ற  
அலகில் கருணா கரன்வாக்கை யகங்கொண் டிய்மின் ஜெகததீரே. 79



மூழ்ந்த சுற்றங் கல்விசெல்வ முயற்சி முதல காரணமாச் [விட்டுத்  
சூழ்ந்த மனமேட் டிமைகளெலா மொருங்கே தொலையத் தொலைத்து  
தாழ்ந்த சிந்தை யடியுறையாத் தடக்கை கூப்பித் தலைவணங்கி  
ஆழ்ந்த கருணைக கிறிஸ்தாசை யன்போ டேததும் ஜெகத்தீரே. 80

பெருமை யடைந்தாற் பொறிகலங்கும் பேதமாகும் புலன்களெலாம்  
பெருமையடைந்தான் மனதிகளும் பேதித தொழியாப பிரமைமிகும்  
பெருமை யடைந்தா லடையாத பிறிதோர் பாவ மிலையதாற்  
பெருமையடையா தியேசுவெனும் பிரானை வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 81

எண்ணப் பெருமை யெட்டுணையு மில்லாக் கிருமி யனையோமுக்  
குண்ணப் புசிப்பு முடைதனாசு முதவி யிரவு பகலாகுக  
கண்ணப் புறத்துசு செல்லாமற் காக்குங் கடவுட கிரண்டகநாம்  
பண்ணப் போமோ நன்றியொடு பரவ வாரும ஜெகத்தீரே. 82

ஜாதிப் பெருமைக் காதாரஞ் சாசு வதநி ராதாரம்  
ஜாதிப் பெருமைக் கனபுமுற மும் ஜநமப பகைசால் சத்துருவாம்  
ஜாதிப் பெருமை தருமபலனகந தகத்திக் கடலிற சாதுயரம  
ஜாதிப் பெருமை விடுததியேசு சரணை வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 83

தருவொன் றுதவு கனிநன்பல சுவையைத் தருதல் சகஜமதோ  
கருவொன் றினிலும் பரித்தநர கணங்க டமிலே பலஜாதிப்  
பிரிவொன் றிடமோ வீணான பிடிவா தததாற் கெடுவானேன  
உருவொன் றியசற் குருநடைபாத துய்ய வாரும ஜெகத்தீரே. 84

ஜாதி யிரண்டே யநநியரைத் தனைப்போ னேசுத் தாத்மாத்  
போத மடைந்த புறகவரே புனிதா பிறரைப் புறககணிததுப்  
பேத மீயறிக் குலப்பிரமை பிடிததோ ரீன ருமதுபிடி [85  
வாதம் வேண்டாங் கிறிஸ்தியேசு மலாததாள வணங்கும் ஜெகத்தீரே.

வேத நெறியைக் கடைப்பிடித்து விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தியேசு  
நாதற் றொழுதன புடையோராய் நல்ல மனசசா க்ஷியையடைந்து  
கோதற் றொழுதிப் பரமபதங் கூடக் கருதிக் குழாங்கொண்ட  
ஜாதி யொடுசோந திறைவனடி தனைப்போற் றிடுமின் ஜெகத்தீரே. 86

பண்டிவ் வுலகு பிரளயததாற் பாழா னதுஞ்சோ தோங்கொமரா  
மண்டி யெரிகந் தகத்தியின் மழையான் மண்மே டாகியதும்  
மிண்டர் செய்த தீவினைக்கு வினைந்த பயனென் றுணர்கிலிரோ  
ஆண்டா பெருமான் சீறுமுன மண்டிப் பிழையின் ஜெகத்தீரே. 87

அன்று பிரம நெழுதியவா றுமென் றுரைக்கு மறிவீனம்  
என்று தொலையு நுமமைவிட்டிங் கெல்லா மிறைவன் செயலாயின்  
நன்று தீதேன் மோக்ஷமதே னாகந் தானே னுஸ்திகராய்ப்  
பொன்ற வேண்டாம் புண்ணியனைப போற்ற வாரும ஜெகத்திரே. 88

இகயக் கதவைத் தாள்செறித்திட் டிகபோ கத்தி விறுமாந்து  
மதியற் றலகை நடித்திடமெய் மறந்து களித்தது மகிழுகின்றீர்  
பதமக் கரததாற் றட்டியொமான் பலகாற பரிவோ நிமைக்கூவும்  
மதூரக் குரலவர் தெட்டலையோ வல்லே திறமீன் ஜெகத்திரே. 89

மதியைக் கெடுத்தபு பிரபஞ்ச மாய வலைக்குள் னுமைமாட்டிக்  
கொதியுற் றெழுமபு மெரிநாக குமபிக கிடவே கூளிசெயுஞ்  
சதியைக் கருதி யவன் னொ புராபைத தள்ளி யறுஞ்சஞ் சலமனுகாக்  
கதியைக் கொடுக்கு யே சதி நுக கழறகாட படுமின ஜெகத்திரே. 90

விழிமின் மெய்வேதியொறுங்கு நுருடநகர்ள் அழித்தா விளித்தனவால்  
விழிமின களிசே வந்தகாணம விசி யெழுந்தா வீதிவி  
விழிமின விடியா நிசுவரு முன் வினாந்து செய்வ செயவேண்டும்  
விழிமின் விழிமின் பவதாயிலை விடுமின் விடுமின ஜெகத்திரே. 91

தள்ள வரிய நியாயமிது தானென் றுணாநதுஞ் சாதனையாய்  
உள்ள மொன்றிங் குளையொன்ற யுரபசி வாது புரியாமற்  
கள்ள மறவே விதிவிலக்கைக் கருதிப் புரிந்து கருணைமிகும்  
வள்ளற குமையே கையளிக்க வாரும வாரும ஜெகத்திரே. 92

தீங்கென் றென்றை யறிந்தவுடன் செய்யே னென்று தேவாவி  
ஒங்கு மருளைத் துணைபாக்கொண் டிறுதி யானின் னையமபண்ணி  
நீங்கா தகனி நிலைநின்று ரெறிவிட டயலில விலகாமற்  
றங்குங் குமா குருநாணஞ் சார வாரும ஜெகத்திரே. 93

வேட மாண பொய்ப்பத்தி வெயின்முன் மஞ்சட் பூச்சுதுபோல்  
ஒடுங் கணமு நிலலாதிங் குறுமோர் சிறிய சோதனையில்  
தோட மலது துகளளவுஞ் சுகாத மிலையா விருதயததுள்  
நாடி யெழுமெய்ப் பத்தியுட னம்பற் பரவும ஜெகத்திரே. 94

ஜீவ னெமக்குக் கிறிஸ்தியேசு தேக பந்தந் தீர்க்கவரு  
சாவு மெமக்கா தாயமென்று சான்றோ றுலக சாலமெலாம்  
மேவா வண்ணங் கடைபபிடித்த விசுவா சத்தை வினாந்தறிந்து  
சாவா பூின்னச் சுதன்றிருத்தாள சார வாரும ஜெகத்திரே. 95

அன்பு மயமாந் திருமேனி யருளுக குறையுள் திருநயனம்  
இன்பு தருமெய்ச சஞ்சவி யெழ்வவாய் கனியுந் திருவாக்கு  
மன்பூ வுலகுக் கஞ்சலென வழங்கு மபய வாதாஸ்தந [96  
நன்பேனுமக்கிவ வெமபெருமா ன்றுணைததா டொழுமின் றெகத்திரே.

இருள்பொ நெஞ்ச மின்னுநதா னிளக விலையோ வீண்டுசற்றே  
சிருமபிப் பாரு முமககாக ஜீவன கொடுத்த தியாகேசன்  
பருமபா தையைவிட டுககவழி பிரவே சிபுங்கள பிழைப்பிரென  
சிருமபி யழைத்து வருகின்றா விராநது வணங்கும் றெகத்திரே. 97

வென் பிழைக்க மகவளித்த தேவே தநதை தியாகேசன  
ராவ நிவிரத்தித துமைபபரம பதத்திற் கூட்டுந துணைபுனித  
பூவி சுருதி யமிழ்தூட்டு மன்னை மெய்வே தியநுறவோ  
தவ குடுமப மிதைவிநாநது சேர வாரும் றெகத்திரே. 98

ன்று நினைமி னராத்துமங்க ளுந்த்த கதிசேர்ந் துயவேண்டின்  
ன்று மேசுக கிறிஸ்துநல்கு மிரக்ஷண் ணியபுண் ணியபலத்தால்  
ன்றி வேறு வழியிலையி தநநத தாஞ்சத் தியமதனால்  
ன்றே யநத விரக்ஷணை யிறைஞ்ச வாரும் றெகத்திரே. 99

ழை யடியோ முககாக விரங்கி யிரக்ஷண் ணியகிரியை  
ழ்வின் றமைத்த திரியேக சாவ ஜீவ தயாபரற்கே  
ழி யூழி யிராஜ்யமு முலவாக கனமு முளளபடி  
ழி வாழி யெனறேத்தி வணங்க வாரும் றெகத்திரே. 100

இரக்ஷணிய நவநீதப படலம் முற்றிற்று.

சிறைப்படு படலம்.

அத்தகு வேதிய ரான்ம ரக்ஷயின்  
சத்தியந நிகழ்ச்சிய தகைமை சாற்றினும்  
மத்தமா யாபுரி மாக்கண் உற்றவாக  
குய்த்ததிக் கொடுஞ்சிறை யுறாதது மேலரோ. 1

வெய்யமா யக்கடை வீதி வாய்ப்படு  
மைந்ரு ளிரிதர மறைவ லாளாதாம்  
மெய்யொளி திகழ்த்தவும் வெகுளிக் காற்றூரத்  
தொய்யென வவித்ததவ் வொலலை யென்பவே. 2

சீர்த்தபு பகைமுகில செறிந்த வித்தையாம்  
நீரத்தினா முகந்தக நினைத்து பேல்வெளி  
போர்த்ததிடித் துரறிமண புழுதி போககிவின்  
தூர்த்தன வசைமழை சொரிந்த தெங்குமே. 3

ஊக்கிய மதவகல் கராத் தொல்லென  
நீககொடுகு சிகைககலை சிறதை தோறெழப்  
போககரி தாய்ததிரண டடாததுப பொங்கியே  
கூக்குரல விடாததனா கொளனை மாக்களே 4

கடினா குமுறினா கொகந் தித்தனா  
ஓடின நுறும்ன நுருடடிப பாத்தனா  
சாடினா மறித்தனா தடுததுக கிடடினா  
கோடினா வலித்தனா குதைதிட் டாரோ. 5

வைதவ ரெத்தனை மறவா மண்மழை  
பெய்தவ ரெத்தனை பிராசா கோரனி.  
செய்தவ ரெத்தனை தீயா திகசனை  
எய்தவ ரெத்தனை யிடுமட அனகயான. 6

விலையுறு மாயசிற நின்பய வேட்டுழல்  
புலையுறு மாந்தருட் பொருத்திற நிலையால்  
கலையுறு ஞானியா பகாத கடடுனா  
சிலையுறு பந்தனை திருமயிற றென்பவே. 7

மூண்டபே ரிசைச்சலு முடுகித தத்தமில்  
ஈண்டியோர் செறுததெதி ரிகலி யேற்பதுங்  
காண்டகங் காடியின றலைவன கண்டுகேட்  
டாண்டனைந தலைமறி யரளிற் றிறியே. 8

பூரிய ருரையினைத் தேறிப் போந்துநீர்  
ஆரிய ராயவிய் வசட னைப்பிணித்  
தூரிய லீதியா திபனுக் குய்த்துநங்  
காரியுந் திரப்படக் கழற மினென்றான். 9

கலகமெங் கெனவரைக் கச்சை கட்டியங்  
குலவிய மூர்க்கரவ் வுரைகொண் டொல்லையே  
உலகையுள் ளுவர்த்திடு மொள்ளி யோர்தமை  
விலகறப் பாசமிட் டிறுக்கி வீக்கினர். 10

வெய்தற வடித்தனர் குருதி மேலிடப்  
பொய்தறு வசைமொழி புகன்று போர்த்தனர்  
மெய்திகழ் முகதமிழர் துறுமி வீமபுற  
வைதன சவமதித திகழ்ந்து வம்பரே. 11

இத்திற வின்னல்பற் பலளி யற்றிமெய்  
உத்தம ரிருவரைக் கொடுசென் றேங்கிய  
சித்திர நீதிமன றணைந்து செவ்வியோய்  
குத்திர மாயவர்த் தகாங்கு கோற்குடி. 12

இங்கிவர் தமைமறு கெதிரந்து கண்டனம்  
பங்கமில் சததிரம பகரு வாமென  
அங்கது தெரித்திரென் றாராவிக கேட்டனா  
நங்களி லொருசிலா நவ்றசி தோந்தனம். 13

பொருவினமா யாபுரிப புகழும் பொற்புமெய்த்  
திருவுமலெள கீகசிற் றினபச செவ்வியும்  
மருவிய வரம்பறு நிதியின மாட்சியும்  
பருவரற் படுகரிற் கனிழ்த்தும் பாலவாம். 14

கைப்படு காமியங் கருத்தி னீந்தருள்  
மெய்ப்படு நந்தமனிக் கிரக கேவரும்  
மைப்படு சமயநான் மரபு மாக்கமும  
பொய்ப்படு கெடுமுறைப புலமைத தாயவாம். 15

கலைபொருள் புகழ்பலங் களின்கொள் காத்திரங்  
குலநல முதலிய யாவுங் குபபையாம  
வலையன மனைமகார மருங்கு வாபுநாள்  
நிலையிலா நீரெழுத தனைய நீரவாம். 16

இன்னவோ மறக்குலத் தேவரு மீசனும்  
பொன்னுல காளிசொற் போற்றி டாத்தந்  
துன்னெறி யொழுகிய தூாதத ராமினி  
மன்னுகோ பாக்கினி மழையும் பெய்யுமாம். 17

எத்திற முய்வெனி னிகல்செய் திக்குணங்  
கைதழ் துணர்வொடு கருணைக கோமகன்  
மெய்த்தொழும பாய்விதி விலக்கை யோம்பிடி  
நித்திய ஜீவநன் னிலையு நேருமாம். 18

ஈதெலா முத்திராட் டிறைவ னெப்பிடு  
மேதகு விளம்பர மெனவிவ வீமபரே  
போதனை செய்தனர் புரளி போாததலின்  
ஊதிய மிழந்ததெம் முலப்பில வாத்தகம். 19

மாயவர்த் தகததுள மகிமை தேய்நதது  
மேயயூ ரினுமபிரி வினையுண டாயது  
நாயகத் துவங்களி னூற்ற மிக்கன  
ஆயகா மியமரு வருக்க லாயின. 20

பஞ்சபா தகத்தையும் பறக்க டிகுரும  
மருடொழுத தெடடெழுத தாற்ற லோகிலார்  
நருசெய னாசகதை நளிவி லாககுமென்  
றஞ்சுரு திகழ்நதெமை யவம தித்தனா. 21

ஆதலிற் றண்டனைக கருக ரென்றியாம  
நீதியா சனத்தினமுன் னிறுவி னேமெனூ  
ஓதினூ ருத்திரத் துருத்திப் பனமுறை  
சாதகத் திரளெனத் தறுக னாளரே. 22

ஆங்கவ ருரைசுடு முகனென் றுசனத்  
தோங்குரீ தாதிப னுரித்திற் கேட்டனன்  
வீங்கிய னெகுளியின னெதுமபி வேதியா  
பாங்குறத் திருமிடற றினைய பனலுவான். 23

உலகெலா மவமதித் தொழுகும் புநதியிர்  
கலககா ரணரெனக் கட்டுண டெய்தினிர்  
பலகலை பயின்றுபாழ் பட்ட தேகொலாம்  
இலகுநன் மதியினி யுய்வ தெங்ஙனம். 24

தங்குழார் யாதிவண் சார முலமென்  
எங்கனூ சாரவே டத்தோ டேகுவிர்  
இங்குவந திகதுனைக் கலக மீட்டிய  
நங்கருத் தியாதது நவலு விரென்றான். 25

சுடுசினச் சுடுமுகன் சுடுசொற் சுட்டிட  
அடுசினக் களிற்றூ யகிழத் தேபெயப்  
படுசினக் கனன்மழைக் கஞ்சிப் பாவியெங்  
கொடுசினத் தலகைகூட் டிறவைக் கொள்கிலேம். 26

நிரந்தர நலம்புரி நிகில நித்திய  
 தூரந்தரா திருவடித் தொழும்பு பூண்டினேம  
 வரந்தரு சுருதிமாரக கத்து வந்தமை  
 புரந்தர நாடிய போது வேமரோ. 27

இந்நக ரிடைநெறி யெய்த வெய்தினேம்  
 மன்னுமா யககடை வாதத ககடமும  
 என்னதம விழைவுசத தியமென் நேமது  
 பன்னுதி ரெனறனா பகரக கேட்டனா. 28

சமபவ மீதிறை சான்று மற்றிது  
 வெய்புறு கலகத்தை வினாததற கெனனினும  
 எம்பிர யாணத்தைத தடுததற கெனனினும  
 நமபுகா ரணங்கொலோ நாடு கையரீ. 29

கண்மயக் குறிற்பொருட் காட்சி காண்கில  
 எண்மயக குறினெதிர கேடு பெண்ணில  
 மண்மயக குறினவா மறுமை யாக்சத்தின  
 உண்மையைத தெரிவரோ வலங்கொ டோளிளும். 30

என்றுமெய்க கிறிஸ்தவ ரீயம்பக் கேட்டனன  
 கன்றிய சுடுமுகன கடுஞ்சி னத்தனும்  
 நன்றுநன் றுண்மையை நவினற பானமைநம்  
 மனறனமா யாபுரி மரபை மாய்க்ககவோ. 31

நீரயாந தெளிந்தனஞ் சேண காக்கதி  
 தூரயாத திரைசெலத துணிநது ளாரிவர்  
 காரியக் கெடுதிநந கடைக்கு நோந்தன  
 ஆரெனி னுநகமக் காவ தென்கொலாம. 32

நாகிவா துணித்திவ ணிசைத்த மாற்றமும்  
 பாங்குளீ ரறிந்தனிர பகாவ தென்னினி  
 நீங்கிடா வகைசிறைப் படுத்தும் நீந்மன  
 ஒங்குரீ தாசனத துறமட் டாகவே. 33

ஆதலிற் நெருத்தொறு மடித்துக் காட்டியிப்  
 பேதையா தமைசசிறைப் பெய்மி னீரோன  
 ஒதினான சேவகாக் குருத்து டன்றனா  
 நீதிமன றுழையரா நிலவு நீரோ. 34

ஆண்டுநின் றகற்றிவை தடித்தி ரும்பியற்  
கூண்டில்வல் விலங்குகால் கொளுவிப் பெய்தொரு  
பாண்டிலிட் டிழுத்தனர் பரிவில் பாமரா  
காண்டகு கடிநக ரினாத்துக் காணவே. 35

இகழ்ந்துநிற் தனைசெயு மிடும்ப ரோர்புறம்  
மகிழ்ந்துளங் களித்திடு மறவ ரோர்புறம்  
நிகழ்ந்தது சிறிதெனு நீச ரோர்புறம்  
புகழ்ந்துநீ தியைப்புனை புல்ல ரோர்புறம். 36

சத்தியங் கடைப்பிடித் தவர்க்குச சார்வதோ  
இத்தனை யிடுக்கணைன் றேங்கு வாருளா  
அததலக் தாயினு மழிம்பர்க் கஞ்சியே  
சிததம்வைத் தொடுங்குவாய் திறந்து செப்பிடார். 37

மாயவர்த் தகம்புரி முறுகிற் சேறலுங்  
கூயினா குதித்தனர் கொக்க ரித்தனா  
சீயெனப் புறக்கணித் திகழ்ச்சி செய்தனா  
பேயெனச் செருக்கிய பிதத றென்பவே. 38

கலைத்தொழில் பயின்றவக் கள்வர் வாயினும்  
கொலைத்தொழிற் குரியர்செங் கோன்மை காட்டியிங்  
கலைத்தவி லென்பய னடங்கு வார்கொலோ  
புலைத்தொழிற் பதிறென் றுருத்துப் பொங்கினார். 39

இனனண நிகழ்வுழி யிகலில் வேதியா  
சொன்னசத் தியங்கடைப பிடித்துத துன்னகர்  
மன்னியோர் சிலரெதா வந்து வாய்மதம்  
என்னவா மிவர்திறத் தெனகொ லோபிழை. 40

பாவியர் தொகுநீரு வான பட்டணங்  
கோவணி பைத்திய னென்னுங் கொள்கைபோல்  
ஆவணத் தழிம்பரு மறந்தி கழ்த்திய  
ஜீவன்முத் தடாயிகழ் செய்வா செவ்விதே. 41

நிறந்துருஉ மயிலென நிர்தை செய்குதிர்  
கிறந்திற மெத்தனை நீங்கி னழைக்குதிர்  
மறந்தொரு கொடுமொழி வழுத்து வாரலர்  
அறந்திறம் பாமையென் றறிகி லீர்கொலோ. 42



குறுமையீர யாதாநுந் குறிப்புக் குற்றமோர்  
சுறுமையு மியற்றலா தீங்கி யற்றுதீர்  
வெறுமைகண் டவமதித திடுதீர் வேதியர்  
பொறுமையே யிப்புரம் பொடிக்குந காண்டிரால். 43

இன்றுநந திங்கினுக் கிடர்செய் யாதீவா  
ஒன்றுநன் றுஞுற்றலி னும்ப ரேயிவர்  
நனறுசெய பவாக்குயிரா நலிவு செய்யுநீர்  
கொனறுழல விலங்கினுந் கொடியி ராமன்றோ. 44

இகதகு வனசில ரியம்பி நிற்கவும்  
அகதகு வனபல ரதட்டி யாக்கவும்  
மததமா யக்கடைத தலைவன் மற்றிவை  
உயததுணர் துளமகிழ்ந் துலவு மெல்லையில். 45

புதிதருந் காநடுப் பரிநறு பேசிய  
சதிசெயுந் கயவரைச சமயந காட்டிய  
விதிதரு தண்டனை விதிதநந தோடுகொடு  
புதிதொரு விளமபாம புகக தவவழி. 46

விளம்பரத் தொனிசெவி வெதுப்ப மெல்லென  
உளமபரிந தொதுங்கின ருண்மை சொற்றவா  
வளமபடு மாயையின் வலவா தொககமாக  
களம்படு சிலைததெனக் கௌவை வீங்கிற்றே. 47

அலைபடு கடல்களர்ந் தனைய தாமெனப்  
புலைபடு மானிடந குழும்ப பொருகலிற்  
சிலைபட வெங்கணுநு செலவு தீர்நறுராய்  
மலைபடக கிடநததம மாய விதியே. 48

வெய்தினிற் காவலர் விராந்து பற்றியிற்  
தெய்தினா வேதிய ரிருவ கைக்கொடு  
செய்திறம யாவையுநு செய்து வெஞ்சிறைப்  
பெய்தன ரொள்ளொளி பிறங்கு வாரின்வாய். 49

உறையுறப் புகுந்திடு மொளிகொள் வாளெனக்  
குறையறக் கனன்முகந் குளிக்கும் பொன்னெனப்  
பொறையொடு முணர்வொடும் புகழொ டுக்கொடுஞ்  
சிறையிடைக் கிடந்தனா தெள்ளி யோர்களுே. 50

நறைகமழ் சோலையை நயமின் மன்னவன்  
முறைபிறழ் முனறிலை முாணகல வாரியை  
இறையக லாதுளத தெண்ணு நீரா  
சிறைமறி துயரெது செய்யத தக்கதே.

51

ஜீவர ஷ்ணியமாச சிறைபு குந்தினி  
ஓவலி லானந்த போக முன்பநற  
காவலித துடறபொறை யறற நாடியோ  
நோவுறு சிறைததுய நுனிசகற பாலரோ.

52

துன்பமுந தன்றிமெட் டீனையின் றினறெஞ்  
மனபதைக் கிகதநியல வரைந்த சாரம.  
நனபுலக நாக்கிய நனையில வேதியாக  
கினபிறுந துனிவினி தெனற நாட்டமே.

53

வேறு

பருவால சுவைப்பா டுண்டி படாகணி பருகும பானம  
வருமவ மதிப்புப பொறபூண வசைபொழி மதா கீதம  
மருவுபூ வடுககு மெத்தை மொனந்த திவாவண செவ்வத  
நிருவணை மாடம செய்ய சிறைப்புறநு செவவி யோக்கே.

54

தன்வருந துயரஞ் சேதத சஞ்சலந் தாந நுநாம  
விளளருந துன்ப மாய வேதனை யுழ்க்கும் போதய  
எளளரும விசுவா சததோ புரியந் நயுவிப பலகால  
உளளுவந சேத்திப பொற்றி ஜெரிபருவ னைக்கை கோக்கி

55

உற்றமெய்க் குாவன வாய்மை யுள்ளிமற நெயமின முந்திக  
குறறமில் குருகி சிறதிக குவையந தொலை நீரி  
முறறுபே ரின்ப லோக முத்திவி டடையத தக்கான  
நறறவ முடைய னென் னு நசசியேக குறவா நலலோ.

56

கோறலுக் கிலக்காய் கோதல் குறிக்கொண்டு விசுவா சத்தின  
ஆறொழுக்கீ கழுக்கா வணை மருட்டுணை யெடுத்தப பேசி  
ஊறுமெய் யனி னுலே யொருவரை யொருவ ஞ்னறித  
தேறுதல புரிந்து சிறதை தெருட்டுவா திருவாக் கூட்டி.

57

நாடுவர் சருவ லோக நம்பனைக் கருணைப பௌவத்  
தாடுவர் தெவிட்டா வுண்டி யருந்துவ ராக கீதம  
பாடுவர் துதித்துப் போற்றிப் பனிககிர பதாமபு ஜத்துச  
குடுவ ரன்பிற் கட்டித தொடுதபைந் துணாதீத வாரம.

58

தேவாரம், வேட்கையின் விதும்பல் (திருத்தாண்டகம்)

1. ஆம்பரம திரியேசத் துவத்தொன்றுகியருட்டிருவாக் குருவாகி யகில மீன்ற  
நம்பரனுக் கொருமகவாய ஜீவ ருய்ய நடுநிறை நாயகத்தை நயநதெந் நானும்  
உமபருல குவநதுதொழு மஹாதேய வத்தை யொன்றான ளூததகதி வழி  
[யைக காட்டி  
இம்பருல கம்புரநத வெம்பி ராளை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு நா  
[ளே.
2. இல்லையொரு நாமநர ஜீவ ரகைக் கியேசுதிரு நாமமலா விசத்தி வென்று  
தொல்லமறை முறையிடுபே ரினப வாழ்வை தூரிசறநின நிலநருபரஞ்  
[சோதி தனைப  
பொலலையெனப புறககணியா தெனையாட் கொண்ட பூரணபுண ணியநி  
[லையைப் புகழ்ச்சி யோங்கும  
எல்லையிலாப பேரருளி னிருபபை நாயே னெனறுகொலோ கண்குளிரக  
[காணு நாளே.
3. அழுன்பழுத்த திருமுகமண டலத்தி னுனை யளிநிறைநத கமலலோ சனத்  
[தெம மானைத  
தெருன்பழுத்த ஜீவமொழி கனிவா யானை ஜென்மவிடாய தனித்தருள்சீா  
[பாதத தானை  
மருளபழுத்த மனத்தேனைத தெருட்டி னுனை வானகதிககு வழி திறநத வலத்  
[தி னுனை  
இருன்பழுத்த நரகடைத்த வெம்பி ராளை யென்றுகொலோ கண்குளிரக  
[காணு நாளே.
4. மன்னுகர கணங்களஜெய ஜெயவென் நேசதி வாழ்த்தெடுபவ வீரற்றிருந்த  
[டகிமைத் தேவைப  
புன்னரகீ டங்கனையோ பொருளா யுனனிப புகலரிய பெருமபாவப  
[பொறைச மநது  
தன்னுயிபாப பரிநதளித்த மேசி யாவைச் சாவபரித் தியாகனைமெயத்தரும  
[வாழ்வை  
என்னுயிருக் குயிராயவீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு  
[நாளே.
5. பன்னரிய பரமபத நாடு நீங்கிப பவித்திரமாய்க் கன்னிமரி பால னாகிப்  
பின்னர்விரத் துவம்புணடு ஞான தீகைப் பெற்றுவிதி விலககோயிச் சீட  
[ருக்கு  
நன்னெறியின் றுணிபுணர்த்தி யருளி னுனை நரஜீவ தாரகனை நம்பன் சித்தம்  
இந்நெறியா மெனத்தெரித்த விறைவன றன்னை யென்றுகொலோ கண்கு  
[ளிரக் காணு நாளே.

6. ஜென்மதரித் திரத்தழியாச் செல்வ மோங்கச் சிறுமையிலே மகிமைநலந்  
[திகழ்ந்தது தோன்ற  
வன்மரணந் தனிநின்று நித்ய ஜீவன் மல்கவரு ண்திமுறை வழுவா  
[வண்ணந்  
தன்மவுரு வெடுத்தகும ரேசன் நன்னைத் தற்பரமா யகிவசரா சரங்க  
[னொன்றும்  
இன்மையிலே தோற்றுவித்த வீசன் நன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிர்க  
[காணு நாளே.
7. அலகைதலை நசுக்கியபே ராற்ற லானை யவித்தையிரு ளறுததொளிர்மெய்ஞ்  
[னானத தானை  
உலகமயக கொழித்திரகைக் யுதவி னானை யுதமசற குணத்தானை யுலபபி  
[லானை  
விலகியுயி ருடலைவிடு மமையத தெமமை விலகாது விசுவாச விளககைத  
[தூண்டி  
இலகுதிரு வடிக்கீழ் விருத்து வானை யென்றுகொலோ கண்குளிர்க காணு  
[நாளே.
- 8 தம்மாவி யினைநதுபெருந துயரந தாங்கித் தண்ணறுமபூங் காவிலொருதனி  
[யா மத்தில்  
விம்மாவுள் னுடையாரெட் டியாபபு வீங்கி மெய்புழுங்கி வெங்குருதி  
[வெயாவைசிந்தி  
அம்மானை விளித்திறைஞ்சி யலகக னுற்ற வருந்தவத்தின பெருத்தகையை  
[யருளின வாழ்வை  
எம்மாவிக கினியானை யெய்தி நாயே நென்றுகொலோ கண்குளிர்க  
[காணு நாளே.
9. பொல்லார்முண் முடிசூடிந் கோல்கொண் டோசசப பொழிசுருதி யுடன  
[னைப்பப போதம யாதம  
இல்லாமன் னவன் கொலைசதீரப பிசைந்து கூற வெருசலேந் காக்கநது  
[கொல்க தாவிற்  
செல்லாரின் தருகிரண்டு திருடர் நாபபண சிலுவைமரத தறையுண்டு  
[செயனமு டிநத  
தெல்லாமென் றுவிவிட்ட விறைவன் நனை யென்றுகொலோ கண்குளி  
[ரக காணு நாளே.
10. தண்ணளியங் குரித்தெழும்பியன்புமூலந் தாரணிகுள் னறவூன்றித்தயை  
[மூடாகி  
நண்ணுமிரு தத்துவக்கோ டார்ந்து தூய நல்லுரையாந் தழைமல்கி நனமை  
[பூத்துப்  
புண்ணியங்காய்த் தருள்பழுத்துப் பரமா னந்தப புத்தமுதந் கனிநதுகதி  
[பொருநதி நிற்கும்  
எண்ணருதித் தியஜீவ கற்ப கத்தை யென்றுகொலோ கண்குளிர்க காணு  
[நாளே.

தேவாரம் முற்றிற்று

சிறைப்படு படலம் முற்றிற்று.



## நீதானி கதிகூடு படலம்.

அவ்விய மவித்த சிந்தை யருந்தவ ரிவ்வா றுசத்  
தெவவியற் சிறையை மேலாம ஜெபதபப் பள்ளி யாக்கித்  
திவ்விய வழிபா டாற்றிக் கழித்தனா சிறிது திங்கள்  
இவ்விய லறிந்தவ் லூசுழ வினைதநிற மியமப லுற்றும். 1

## வேறு

குத்திரப புரியுலாங் கொடியவாத் தககுழாம்  
அததலத தாசன்மா டனுசியா ரியாதமக்  
செதநிறத நினுமுயிரக கிறுதிசெய் திடவெமக  
குததாரந தருகென லுதகினா மூாககமாய். 2

நனறுசெய குதுமென நவிலறப பகையெனுங்  
கனறுவெரு சினமுகக் கரியனன் கடுகிரீ  
புனறலைப பதிதகாக கொணாகெனாப் போக்கினன்  
வனறலைப புலைபராம வயவரோ சிலளையே. 3

ஈதலால வேதியாக கெதிராவிரோ தககரி  
ஓதவா ரெவரவ ரொலலையிங் குறவுடன்  
வீந்தோ றுமபறை யறைகென வினாடுதான்  
ஏதநீ தாசனத தேறினா சீறினன். 4

சடுமுகத துனைவனுந துன்முகக் கபடனாங்  
கடுவிடத தகமுகக கண்ணலாற் கண்ணிலா  
நடுவாபன் னிருவரு நனாதிகாக கிழவருங்  
கொடுமையின குலமெனக கூடினா கேடினார். 5

கிழககுமேற் சிலநமைக் கெடுவழித தலைவிடுத  
துழக்கிலே கிழககுமேற குறாததரித துளவெலாம  
வழக்கிலே யிழுதகுமவீண வாசுருரை யாயிகச  
சமுககரும வழககருந தழுவினா குழமினா. 6

ஆரியப் பகைவர்தம மாருயிர்க் கிறுதிசெய்  
காரியப் பொறையொருங் கெமதெனக் கறுவிவெம  
பூரியப் புலமைதோ பொய்ககரித திரள்குழீஇ  
வீரியப் துடனவை விரவினார் கரவினார். 7

கொடுவிடப் பற்களே குழுமியோ ரவருளங்  
கடுவிடங் கெழுமுழை கவினுமண் டபநிலை  
தொடுகடற் புடவியைத் தொல்லையாய் வைத்தவப்  
படுகொலைப் பாதகப பாந்தளவாய் முழையரோ. 8

துட்டவெம் புற்கணந் தொகுமுழைப புதரின்வாய்ப்  
பட்டமா னினமெனப் பருவரற றனையொடுங்  
கட்டுபா சததொடுங் கடியாகொண டுய்ததிடச  
சிட்டரோ ரிருவருங் குறுகினா செவவிதே. 9

அனையவோ லககமா வமையறப் பகைமுனம்  
முனைவவிப பதிதரெம முதுகடைத தெருவில்வந  
தினையதே சத்திய மெனறெடுத தோடுயெம  
வினைசிதைத தூரப்பிரி வினையுமுண டாக்கினா. 10

உலகவின் பொழியுமென் றுளளுவாத துச்சிலர்  
இலகுமா யசசரக கெதையுநா டாதுபோய்  
விலகினார் வாததகம விழ்ந்ததிம மட்டுமோ  
அலகையா திசுக்கமு மவமதிப புற்றதால. 11

இருவர்மற் நிவரின்யா மேழையாத் திரிகராய்  
பருவினன நின்றெனின மாயவாத தகமெலாந்  
தெருவிலே வந்துசீ சியெனப பட்டபின  
பெருகுதே டேயலாற் பெறுதுமோ ளுதியம. 12

இம்மறைக் கிழவர்கண் ணைநீருறும் பொழுதெலாம்  
எமமுளத் தில்லவே யில்லையென் றுள்ளவோ  
செமமனக கரிமிகச சினவிநின் றுயிராசெறும்  
அமமகூற் றுவரெனற கையமொன நின்றரோ. 13

கொற்றவா வேர்திகொல் லாதுகொல் லுங்கொலை  
கற்றபா தகரிவாக கோறலே கடனெனாச  
செற்றமல் கினமுறைப் பாடெலாந் தேர்ந்தமுன்  
சொற்றனன் றுவுக்கிரு தப்பெயாத் தூர்த்தனே. 14

சொன்னதுஷ் கிருதன்வாய் மொழிசெவித் தொனாபுக  
நன்னிதா னன்னெனு நவையிலா னுங்கெழுந்  
துன்னதா திபனெறிக்கொருவியோ ருறவுமற்  
நிந்நகர்ச் சிலமு மருவருப் பெற்கரோ. 15

மாயசா லக்கடை மறுகுற மரபும்வான்  
 தூயயாத் திரைசெலுந் துணிவுமோர்ந் தோர்சிலர்  
 சேயநன் னெறிசெலத் திருமினா ரீதுநன்  
 ருயதே யன்றிமற் றுவதோ தீமையே. 16

பொன்கொலோ புவிபடும் பொருள்கொலோ யாவையும்  
 மின்கொலோ விளிதலி னெனவெறுத் துளமெனின  
 என்கொலா மிவாதமக் கெம்மனோர் மேற்பகை  
 நன்கொலா தென்றுமே நாசயோ சீனையினே. 17

உலகமா யச்செருக் கொல்லீத் துலசுளீர்  
 அலகையா திகமவிட் டகறலே நலமென  
 இலகுசத தியமிசைத தனமெடுத திதுகொலாங்  
 கலககா ரணமெனக கழறினான் கலைவலான். 18

ஒருதலை வழக்குறா லொழுக்கினுரு செவ்வீதாக்க  
 கருதறப் பகையெனுங் கண்ணிலான் கறையிலாக்  
 குருதிசின் திடவுளங் கொண்டபா தகன்முனரு  
 சுருதிதூற் றுறைவலான் சொற்பயன் படுவதோ. 19

வேறு .

மெய்ப்படுதி தானியுரை கேட்டலும்வெ குண்டே  
 மைப்படும னத்தரும் வன்மியெனும் வஞ்சன  
 கைப்படுமி வாக்குறுக டுமபகையர் வந்து  
 பொய்ப்படுகி லாக்கரிபு கன்றிடுக வென்றான். 20

ஒல்லையொரு மூவரொதி ருன்றிமுறை யாக  
 இல்லையொரு பொய்யுரையி சைப்பதெது மெய்யே  
 அலலதுவி ழிததுணைய விநதிடுக வென்றான்  
 சொல்லினாத னிததனிது னிரந்துபிர மாணம். 21

இப்பரிசு சத்தியமி சைத்தபினே ரிப்பன்  
 தபிலிதி தானியிவ னென்றலை காக்க  
 முப்பொழுது நாடுறுமு முப்பகைவன் மாயக்  
 குப்பையென வெள்ளுவனிக் கோனகா வாழ்வை. 22

தேசநடை யூர்நடைஜெ கத்துநடை யெல்லாம்  
 நாசநடை யென்றதின் டக்குநடை கொள்ளான்  
 ஜெசநடை நாடுநடை செவ்விரடை யொன்றே  
 நாசனடை யேறுநடை யென்றுநடை கொள்வான். 23

எம்மதமு மெய்மதமெ னத்துணிபி சைக்கும  
 நம்மதமு மமமதமு நாட்டுமதம யாவுஞ்  
 சமமதமி லாதுபர லோகபதி தந்த  
 தமமதமெய் யென்றுபுகல் சாதாரிய தர்க்கன். 24

மாயபிர பஞ்சமக ராஜனைம திககான்  
 தேயமுறை யைததமுவு சீர்மைசிறி தில்லான்  
 மேயவுல கததவரொ முக்கினைவி ருமபான்  
 ஆயகுல கோதநிரம றிருதறவு செய்யான். 25

அண்டாபெரு மானுலக டிக்குநெறி யென்று  
 கண்டநெறி புககதுதன் னோடுகழி யாமே  
 விண்டலம்வி முத்தழவின வேமுலக மென்னு  
 மண்டலமு முக்கவுமி முக்கமுயல வம்பன். 26

மேன்மைதரு நஞ்சமய மெண்டிசைவி ளக்குற  
 கோன்மைகுண தோஷமுரை யாமைபுகழ் கொண்ட  
 பான்மைமதி யாதுபடு பாவியரென் றெள்ளும்  
 நோன்மையிலி மன்னுரிமை நோக்குகில னென்றான். 27

ஆயிடைய பத்தனும றப்பகைமுன் னின்று  
 நாயகவே னைக்கனவி லுநநணுக வொட்டாத  
 தீயனக வாயிலறி யேன்பலதி றததும்  
 மாயநக ரத்தவரை வைதவம தித்தான். 28

வைதிகம தத்தபிர மாணநம வெல்லாம்  
 பொய்திகமு நீரவவை போற்றியொழு கிற்பின்  
 மெய்திகழ்க கோளபதி மேலைநடு நாளில  
 வெய்துநிரை யததெமைவி முத்துவது மெய்மை. 29

என்றினைய சூற்றம்விவ ரித்தெமையி ழித்த  
 தொன்றலவ நேகவித சாபமுமு னாத்தான்  
 நின்றவிதி தானியறி நிண்ணயமி தென்றான்  
 துன்றிருள டைந்தமனை தோறுமுழல் தூர்த்தன். 30

காளவிட மன்னகடு நெஞ்சனது காலே  
 மூளனலெ னச்சினமு திரந்திறைவன் மொய்ம்பிற்  
 கேளனமு றப்பதித ரென்சொலின ரென்னைக்  
 கோளனைவி ளித்தறிவ கூறுகினி தென்றான். 31



மண்டலதி யாயடுறி வல்லதுரை ராஜ்  
கண்டகனி தானிபல காலுமுரை யாடி  
விண்டபல தூஷணவி தங்கள்விவ ரிக்கும்  
மண்டுமன வேதனையிம் மன்றகவை மல்கும். 32

மன்னர்தில கன்பெயல்செ பூலையிவன் வைத  
இன்னவென மன்றிடைது ணிந்தினிதி சைப்பின்  
என்னிலப ராதிபிறர் யாவாபுக லெந்தாய்  
உன்னமன மஞ்சமுரை யுங்குமுறு முண்மை. 33

முமமலபி தாக்கள்செள பாக்கியாவன் மோகா  
எம்மினவு லோபாபடு காமுகரி டம்பா  
இம்மகிப னைக்குடியெ மூபிவிடு வேனென்  
றம்மசெயு நிரதையும ழிமபுமள வின்றால். 34

என்னையை ரோசிலரி சைநதுளமி னைக்கித  
தன்னொடுநன் னூனெறித னைத்தமுவி நிறபின்  
மனனுபல மாயவள மல்கியிசை பெற்ற  
இநநகரி லாவகையி யற்றிடுவ லென்றான. 35

இப்பெரிய தேசமுழு தும்மிசைப ரபி  
ஒப்பொருவ ரின்றிநடு வோதிமுறை செய்யுஞ்  
செப்பமுடை யாயுணையுந் தேவபய மிலலாத  
தப்புடையை யென்றுபழி சாற்றினனி தானி. 36

இற்றிதமை யாவெளிவி சைப்பலினி தெனஞ்ச  
செறறமோட கங்கருகு தேளையை கோளன  
சொற்றலும் றபபகைது லககினைவி ளங்க  
நிற்றியென நோககினனி தானியைநி சுழ்சதம. 37

தொல்லைமறை யைப்பழுது சொல்லியவ மாக்கும்  
பொல்லைமத தூஷணியெ மாசசைமுறை போற்றற  
தெல்லையறு நிரதனையி சைத்திழிவு செய்த  
சொல்லையல கைகரூரிய ராஜஜியது ரோகி. 38

இத்துணையை யெனறுகரி யாயவரி சைத்த  
சத்தியம நிந்தனைச பைக்கெமதி ரககச  
சித்தநிலை நன்குதெரி யச்சினவி டாதே  
உத்தரம ளித்தனமு னைப்பதுரை யென்றான். 39

வேறு

இலக்கணை நீதி மன்றத் தியற்கையு மியலு நீதிப்  
புலக்கணைக் கெடுக்க நின்ற புல்லறப் பகையின் போக்கும்  
நிலக்கணக் காயு நீதி நிலவுநா னென்கொ லாமென்  
மலக்கணுற் றருணி தானி யமலனைப் பரவிச் சொல்வான். 40

இந்நகர்க் கரசே ஜீவர்க் கிகபர சாத னந்தான்  
பொன்னகாக் கரச னுய்த்த பொதுவிதி விலக்கத் தோடு  
மன்னில வுலகத தாட்சி மறுதலைத் தெனின்வை தீகச  
சென்னெறிக குதவா தென்னச் செபபிய துண்மை தேர்தி. 41

உத்தம தேவ பத்திக் குயிர்விச வாச மாரும்  
அத்தகு விசவா சத்துக கருளுயி ரருளவந் தெய்த  
மெய்த்தொழும் புரிமை யாகு மெய்த்தொழும் பாவ தெம்மான  
சித்தத்துக் கமையுஞ் செவ்வி சித்தத்தைத் தெரிகரும் வேதம். 42

திருவச னத்துக் கொவ்வாத தெய்விக வழிப்பா டெல்லாம்  
பெருவழி பிடித்துச் செலலும் பிரபஞ்சச சேட்டை பேசின்  
அருவருப் பாகுர தேவ சித்தத்துக காத லாலே  
பொருவரு நித்திய ஜீவன் பொருநாதென் றதுவு முண்மை. 43

இந்நகாக் கரச மெவற் பரிசனர் குடிகள் யாரும்  
பன்னரு மலபா தாலப் படுகாபுக குறைவா ரன்றி  
உன்னத பதததெம் மோடு மொருங்குபே ரின்பந் துய்த்து  
மனனுதற் குரிய ரல்ல ரொறது மருத வுண்மை. 44

சத்தியம் வினவி னாகுஞ்ச் சாற்றிய விவற்றைத் தானே  
வித்தரித் துரைத்தே னிரத மெய்மைது ஷுணமாங் கொல்லோ  
இத்தகு முபநி யாசத தேதொரு தவறுண் டென்னின்  
உத்தம நியாயங் காட்டி யொறுத்திட றரும மென்றான். 45

நடுவிகந் தொருபாற் கோடி நச்சர வென்னச் சீறிப்  
படுபொரு ளுணரா னை பாதகப் பசாசன் முணனர்  
வடுவறு நீதானி நின்று வழக்கிடு மாபை யோரின்  
தொடுகட லுலக வேந்தன் றுரும்பன்றோ துறவிக் கம்மா. 46

திருக்கிளர் ஞானச செல்வன் செப்பிய சிதைவின் மாற்றம்  
உருக்கிய செம்பி னுகிச் செவிவழி யுருசிய புக்குக்  
கருக்கிய சிந்தை யாள னறப்பகை சதங்கொண் டொல்லீ  
பொருக்கென வுறழிப் பொங்கி யிணையன புகல லுற்றான். 47

தோமறு குணநி யாய தூரந்தர ரேயிந் நின்ற  
பாமரற் கெதிர்வி ரோதம் பகர்ந்தமெய்ச் சான்றும் பின்னர்  
வேமெரிக் கிடையே யிட்ட விறகென விரகொன் றிலலான்  
கோமகற் கிழிவு காட்டிக் கூறிய கூற்றுங் கேட்டார். 48

ஆக்தொட் டலகை ராஜ பரம்பரை யவனிக் குய்த்த  
நீதியின் செயலு மிந்த நீணில வழக்குக் கொத்த  
ஜாதியுஞ் சமயா சாரக கொள்கையுந் தழுவி நின்ற  
காதையு மாய்ந்து தீவை கழறுத லழகிற ருமால். 49

பண்டெங்க ளரசற கேவற் பணிபுரி பாரீவோ னென்னுஞ்  
சண்டனெம் மதவி ரோத தருவராண் சிசுவை யெல்லாந்  
தெண்டிடை யாற்றிற் பெய்து ஜீவனை வதைத்த செய்கை  
மண்டல மறியு மிந்த மரபைநீ மறந்தி டாதீர். 50

நீணிலத் தரசு செய்த நேபுகாத் நேச்சா காலத்  
தாணவச் சிலையைப் போற்று தமிழுற மதததா தம்மைக்  
கோணைவெந் நெருப்புச் சூளை குளித்திட வெற்றிநத கொற்றஞ்  
சேணுறப் புகுந்தும் பாரிற் நிகாந்தமட் டலைய தின்னும். 51

தடங்கட லுலகம் போற்றத் தனிக்குடை நிழற்றி யாண்ட  
மடங்கலே றனைய கொற்ற மன்னவன் றரியு வாணைக்  
கடங்கிடா மதவி ரோத வழிமபனைப் பிணித்து வெய்ய  
முடங்குளை வயவெஞ் சீய முழையிடைப் படுத்த தோர்மின். 52

இத்தகு பிரமா ணங்க ளெவற்றையு மீறி யாங்கள்  
பததிசெய் மாாககத் துள்ள பழுதெலாம பரக்கத் தூற்றி  
வித்தக நினைவால் வாக்காற் கிரியையால் விரோதஞ் செய்யுங்  
குத்திரக் கலகி ராஜ துரோகியிக் கொடியன் காண்டிர். 53

ஏதமில் சான்றுக் கொத்த திங்கிவன் வாக்கு மூலம்  
மேதைநீ ரங்கை நெலலிக் கனியென விளங்கிற நெலலாம்  
ஆதலாற் குற்ற வாளி யென்பதற் கைய மின்றால்  
ஒதுதிர் பேதி யாதும் முட்கருக் தென்றான் வெய்யோன். 54

கிள்ளைக்கு நீதி பூளுகு கிளந்திடக் கேட்டல் போலும்  
புள்ளிமான் மறிக்கு நீதி புலிசொல வினவல் போலுந்  
தெள்ளிய நிதானி சீமை தெரிந்துரைத் திடுகு வென்றான்  
உள்ளறப் பகைபொல் லாங்கி னுருப்புணர் நடுவர் தம்மை. 55

ஈன்றெனத துணிந்தி ராறு நடுவரு நடுவி வீதி  
மன்றொரு சூழ லுற்று மடமதச செருக்கு விஞ்சிப  
புன்றலைப புலமைச் சூழ்ச்சி தத்தமிற பொருநதி வாளாக்  
கொன்றிடத் துணிநது நீதா சனிக்குது கூற லுற்றா. 56

வேறு.

எண்ணில்து ரோகம், பண்ணிய பதிதன்  
திண்ணமி தென்னாக், கண்ணிவி சொனனா. 57

இன்றிவ னைத்தான், கொன்றுயிர கோடி  
எனறுது ணிரதே, நனறிவி விண்டான. 58

கடியன்மு கத்தைப, படியில கற்ற  
நொடியினி தென்றன், கொடியகு ரோதி. 59

குறித்திவன் குற்றம், பொறுத்திட லாகா  
ஒறுத்திடு கென்றன், கறுத்திடு காமி. 60

நாணிவி சிநதை, கோணிகு லீனன்  
பேணலை யெனனா, வீணனவி ரித்தான். 61

பினியொடு மித்தாக், குணிதலை கொய்யப்  
பணிதரு கென்றன், துணிகர னென்பான். 62

நீசனி வன்காற், காசுபெ றுனென  
யோசனை யென்றன், மாசுறு வம்பன். 63

துரியசி லத்துக், குரியவ னிவனை  
அரிசிர மென்றன், பெரியவி ரோசி. 64

வேறு.

மித்திர பேதம்வி னைத்த, குத்திர னைக்கலை செய்ய  
எத்தனை யோசனை யென்றன், சத்தரு வாயச முக்கன். 65

வென்றிந டிப்புரி வீர, இன்றிவ னைக்கமு வேற்றிப  
பொன்றவ தைப்பினும் போதா, தெனறுநிட் றோனி சைத்தான். 66

மாநில முற்றுமயக்கி, ஆணிவி னைக்கும பிம்பன்  
மேனிசி தைக்கென விண்டான், ஈனனி ருட்பிரிய னென்பான். 67

சத்திய மென்றுரை தந்த, அத்தனை யும்பொய்ய பத்தம்  
எத்தனை விட்டிட லென்றன், புத்தியி லாமுழுப் பொய்யன். 68

## வேறு.

இன்னண நடுவர்பன் னிருவரு மொழிய  
என்னொரு துணிபுமற் றிதுவென துவலா  
அன்னிலை பழுதக லறவனை யெதிராகுய்ப்  
பன்னின னறப்பகை படுகொலை தீர்ப்பு. 69

## வேறு

படுபொருளைத் தெரிததியென வினவுதலிற் பரமார்த்த  
வடுவறுநன னிலையுரைத்த மாதவற்குக் கொலைத்தீர்ப்பு  
நடுவிகந்த நகிற்றினவா னொசமுறு நடுமன்றங்  
கொடுமையினுங் கொடுமையிது குவலயததிக் கொடுங்கோனமை. 70

குற்றவா ளியைப்பிணித்துக் கொலைத்தொழிலர் களத்துய்க்க  
மற்றிவனைத் தளைபூட்டிச சிறைசசாலை மடுத்திடுக  
கொற்றவனா ணையினென்று கூறினான கொடுங்கோன்மைப்  
பெற்றியெலா நிலைநிறுத்தும் பிணககுடைய குணக்கேடன. 71

சொன்னவுலா முடியாமுன் சுருதிநூல் வலவனைக்கொண  
டநரியமர் சிறைசசாலை யடைவிகக வருந்தவனைக்  
கொன்னுனைவாள் வயவீரா கொலைககளத்துக் கொடுசென்று  
மன்னவனா ணையபுரிநது தெரிததாரம் மறவனுக்கே. 72

கொலைத்தீர்வைக் கொடுங்கூற்றங் குறுகிவெருட் டிடுபொழுதும்  
அலைத்தீர்த்து விசித்தியாக்கை யரிந்தழலிற் பெய்பொழுதுஞ்  
சிலைத்துமில் னொருமாற்றம் ஜேசுதிரு வடித்தொழும்பின்  
நிலைத்தருமங் கடைப்பிடித்து நித்தியஜீ வனைக்கருதி. 73

புற்புதநீ ருடற்பொறையைப் பூதாளி யிடைவிழுத்தி  
அற்புதமெய் விசுவாசி யான்மநித்தி யானந்த  
சிற்பரம ராஜஜியத்தின் ஜேசுதிரு வடிநீழம்  
பொற்புறவீற் றிருந்ததுவாற் புத்தேளிர் கணமுவப்ப. 74

அஞ்ஞான விருளடைந்த வசத்தேமெய் யொளியலா  
மெய்ஞ்ஞான விசுவாச விளக்கேற்றி யணையாது  
பொய்ஞ்ஞானப் பொறிசெறித்துப் புநருலகம் புகுமட்டும்  
சுஞ்ஞான நிலைகாக்குந் தூயாவி நலம்வாழி. 75

நிதானி கதிகூடு படலம் முற்றிற்று.

நிதானபருவம் கவி, 803.



## இரகூணிய யாத்திரிகம்.

நான்காவது: ஆரணியபருவம்.

நம்பிக்கை நன்னேறிபிடித்த படலம்.

முத்தி கூடிய வருந்தவன் பத்தியின் மொய்ப்புஞ்  
சுத்த மெய்விசு வாசமுளு ககுணமுந துகளில்  
வித்த கக்கலை ஞானமுந திரமு மிளிர்  
எததி றத்தரும விதந்துரை யாடின ரெங்கும். 1

மாய குணிய வர்த்தகக் குழுக்கள்யாம வதைத்த  
தூயன் றாயசெங் குருதியின கூகரூல சடாவான்  
தோயின் வெங்கனல் சொரிநதிஷ் ருஞ்சடு காடாய்த்  
தியு மென்செய்தே மென்றகங் கலங்கினா திசைத்து. 2

புகரி லாவொரு புனிதனை வதைத்துயிர போககி  
நிகரி லாப்பழி சமநதன ரிநகர் நீசா  
ககன வேந்தொரு கணத்திடைக் கவிழ்ப்பாமற் றென்ஞப்  
பகரும் ஜீவசான் றகப்பறை முழக்கியாரப் பரிததான. 3

அணைய சத்தமுற் றாய்ந்தன னந்நகர் மாயம்  
புணையு மாவணத் தொருசிறை வாத்தகம புரிந்து  
மனைநி ரம்பிய வாழ்க்கையன் வஞ்சனை மலிந்த  
விணைய னம்பிக்கை யெனப்பெயா பெற்றிடு வெய்யோன். 4

ஜீவ சாக்ஷியி னல்லுரை செவிமடுத் திடலும்  
ஆவ தென்னினிச் செய்வலென் றுவிபிற் கலங்கித்  
தேவ வெஞ்சினந் தணிப்பதோ செய்யுநற் கருமங்  
கூவ னீர்குளிர்ப் பிக்குங்கொல் வாரிதி கொதிக்கின். 5

பழுதில் வேதியா பகர்ந்தசத் தியத்தொடு பழகி  
முழுது நன்னடை திருந்திய முறைமையென் னுளத்தில்  
எழுதி யாயதவ் வுண்மையைக் கடைப்பிடித் திலனேற்  
கழுது மல்குபா தலமலாற் பிறிதுண்டோ கதியே. 6

துட்ட வல்வினைத் தொடர்பெலா மெவ்வணந் தொலையும்  
இட்ட காமியச் சுவையெலா மெவ்வணம விடுப்பல்  
செட்டு வாத்தகஞ் செல்லுமோ நன்னெறி சேரின்  
நட்ட மாகுமே யெனறுளவ கவன்றன னலிந்தான். 7

இனைய தனமைய னுகியே காந்தமுற் றிருநாதே  
நினைவி னோககிய ஜீவசா க்ஷியையெதிரா நிறுவிப்  
புனையு நனமொழி யாற்பிழை பொறுககெனப் புகன்றீண்  
டெனைய நிந்தனை யியம்புகி மதியெனக கென்றான். 8

வேறு.

நம்பி நல்லுறா நன்றென நன்மனச் சாக்ஷி  
எம்பி யாமிரு வேமல மொன்றுபட் டென்றும்  
இமபா மெய்ப்புரு டார்த்தமி யற்றுவ மென்னில்  
உமப ருற்றழி யாநல முண்ணுவ மோதி. 9

நன்று தீதந விற்துத லென்கட னாடி  
நன்று ஞற்றின்வ ரும்பய னுண்ணுவ னானும்  
நன்றி கந்தனை யேலவரு தூப்பய னண்ணென்  
நன்று கூறியு மீறினை யாதலி னண்ப. 10

ஆகி தொடடென ருங்கட ஞற்றிய வென்னை  
ஏதி லானென வெளளினை யென்மதி கொள்ளாய்  
நீதி யுற்றநெ றிபிடித் தாயலை நீசப்  
பாதை பற்றினை பாவிய ரோடுற வாடி. 11

புனித ராயபு ரந்தர வேந்தினைப் போற்றாய்  
மனிதர் கைப்படு மர்ச்சையைப் போற்றுதி வாளா  
நனிதி கழ்ந்திடு நல்லற நசகிலை நாளுந்  
துனிதி கழ்ந்திடு தீவினை யீட்டுதி தோழ. 12

உற்ப வந்தொட்டி மட்டுமு வந்துண வாதி  
அற்பி னல்கிய நிவளித் தாரிடா போக்கு  
நிற்பு ரந்தநி ருமல வேந்தைநி னைத்துப்  
பொற்பி னனறிபு ரிந்திலை பேயடி பூண்டாய். 13

பொய்தி ரூட்டரி யாயம்பொ ருமைபொல் லாங்கு  
கைத வந்தநதி ரங்கொடுஞ் சூதுவன் கண்மை  
வெய்தி னாயவி னைதீதிற முள்ளன வேட்டுச்  
செய்து தீவிடம் ஜீவனுக் கீட்டினை தீயோய். 14

தூய ஞானஞ்சு கிர்தஞ்சு சிலமி வற்றால்  
ஆய செலவம டைநதிலை யாலநி கர்க்கும  
மாய சூனிய வஞ்சக வாத்தகம பேணித  
தீய செல்வந்தி ருததினை சிந்தனை யிலலாய். 15

வஞ்சு மாதிய தூக்குண மோமனை மக்கள்  
பஞ்சு பாதக மாதியஞ சாமிர்த பானம  
விஞ்சு பொய்முத லாயவை மெய்யணி சாந்தம  
அஞ்சு கின்றிலை தீமடி பேணுதி யநதோ. 16

முன்னம் வேதியா பனமுறை மோசத்தைக் காட்டிசு  
சொன்ன நன்மதி கொள்ளலை தூயநல் லாவி  
உன்ன கத்துமல லாடிய தோகிலை யொன்றாம  
என்னை யுமபகை யாககினை யேமதி யிலலாய். 17

ஈண்டு தொண்டனுக் கீட்டிய விம்சையும் யாக்கை  
கீண்ட ரிந்தழ லுக்கினை யாக்கிய கேடுங்  
காண்ட விறகவல கிறறிசின் னூட்டடக் காணாய்  
மூண்ட விததகு சிந்தனை காணுவை மோசம். 18

இற்றி தோரலை நீரெழுத தியாக்கையென் றெண்ணாய்  
சுறற நட்புரி மைத்திறம யாவுநிற் சூழ்நது  
பற்று மாயவ லைததொட ரென்பதும் பாராய்  
நிறறி மோசப்ப டுகரி னூனெறி நேராய். 19

உள்ளி னாயவு ணர்ச்சிமற் றுன்னத ராஜன்  
நள்ளி ரக்ஷனை நல்கிடு நல்லடை யாளம  
வள்ள லாரருண் மல்கிய மாண்புறு வைகல்  
எள்ளு வாயலை யீதுன்னி ரக்ஷனை நன்னாள். 20

நிண்ண யந்தொரி ரக்ஷணி யநவ நீதம்  
உண்ணி லாத்தும தாபித நோயொருங் கோடும்  
நண்ணு மெய்ப்பா மானந்த சிற்சுக நபி  
புண்ணி யன்பொற்றி ருவடிச் சூழலிற் போதி. 21



எத்தி ணைப்பெரும பாவிய ராயினு மெள்ளா  
வித்த ககசும ரேசனை மெய்விச வாசப  
பத்தி யாய்று மட்டுமப ராவுதி யென்னின்  
முத்தி வீடுபு குந்தனை முததனு மாளும். 22

ஆயு ளெல்லைய நிரதில மாதலின் முன்னே  
மாய வாழ்வைவ னாநதுநம மாணமன் ருடித்  
தூய வாவிது ணைககொடு நன்னெறி துன்னென  
முய சொனமதி விண்டன னநதரங் கத்தில். 23

ஜீவ சாக்ஷிதே ருட்டுசெஞ் சொல்லமு தத்தை  
ஜீவ பாதைகசுத திவவிய போனக மாககி  
ஜீவ நாடியு யிராதநல லோராயின செவவி  
ஜீவ பாதைசெல் வானமனங் கொண்டனன் செய்யோன். 24

பழியும் பாவமு மல்குநிவ் ஆரினிப் பாழ்ப்பட்  
டொழியு மெனபதற கெட்டுணை யையமொன றில்லை  
அழிவி லாதசீ யோனமலைத் தேசததை யாக்கும்  
வழியை நாடுவல யானென வுளளமவ விததான. \*25

தெருளுளு சிந்தையின் முநதுறு தெய்விக வேந்தன்  
அருளு மாரநதுர மாககலி னுக்கிய வெல்லாப்  
பொருளுநு காதலவ ருககமும போற்றிய புநதி  
மருளும போககிரம பிககைமெய்ந நூலவழி வந்தான. 26

முப்ப ரம்பொரு ளாயவோர் புண்ணிய மூாததி  
துபபு றழ்ந்ததி நவடிச் சூழலை நாடி  
இபபு விபபடு மீடணை யாவுமி கததுக  
குபபை யாயுவாத தேகினன் கோனமுறை கொண்டு. 27

எரிவி முநதிக்க டிரகா நீறிடு மெல்லை  
உரிய தன்மனை மககளு மொக்கலும் வெந்து  
கரிவ ரேயென வேககியு யிராத்தமு கண்ணீர்  
சொரிய நின்றுது டித்தன னுங்கொரு சூழல். 28

இருவ கைப்பற்றி னுழ்ந்தவெ ணைக்கொ யேற்றத்  
திருவு ளத்தருள ழுத்ததி ரித்துவ தெய்வம்  
பொருவ ருங்கரு ணைக்கட லாதலிற் பொன்று  
தருள்வ ரங்கவாக் குமமெனத தேறின னுறி. 29

கருவிற் செய்கையி னாயவெந தீவினைக் கள்வன்  
பெருவ ழித்தலை பேயபிடித் தோடிய பிததன்  
ஒருவ ருமமிலா பாவிய ரிலலெனை யொப்பார்  
திருவ ருட்டுணை யாயதென் னென்றுதி கைத்தான். 30

எண்ணி னெத்தனை யாச்சரி யம்மிஃ தென்னு  
நிண்ண யததொடி ராபபக லேரிடை நிலலான்  
கண்ணு றககமற் றோரதனி யாய்நெறி கண்டு  
புண்ணி யககும ரேசனை வாழ்ததினன் போனான். 31

நமபிககை நன்னெறிபிடித்த படலம் முற்றிறறு.

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம்.

கதிபு குந்தமெய்ந ந்தானியின் கொலைக்களங் கண்டு  
புகிய நமபிககை தெருண்டுநன னூலவழி போந்த  
அதிச யததையாய்ந தானந்த பரவச மடைந்து  
முதிய வேதிய னிலையினை நாடுவான முயனறேன். 1

஁ன்று கூடினன் யானசிறைச சாலையைத திருமி  
நின்று கண்டனெ னிடையறாக கனவுறு நினைவில்  
மறை னுயகன் றிருவருண மாட்சியென றுணாந்தந  
தன்று ணைப்பிரி வாலகந தளாந்தனன சதுரன். 2

புணையி ழந்தூநீர் நிலையுழல வாரொனப புகலம்  
நிணையி ழந்தமா னினமெனக் கலககமுற நினைந்தம  
அணைக டந்தநீ ரழினுமவா ராதென வாறி  
உணைவு நீங்கினுன றிருவருட் பலங்கொண்ட வரவோன. 3

மாறி லாப்பெருங் கருணைமன் வரப்பிர சாத  
ஶீறு பெற்றுமா யாபுரி வெங்கொடு வினையின்  
தூற டர்ந்தமா யசசிறைத் துயர்க்கட லொருவி  
வறி னுன்கதிக் ககாவழி யிகல்கடந் தெளிதில். 4

வழுவி னூனெறி கூடிய வருண்மறை வாணன்  
உழுவ லன்பொடு முளங்கனிந் தருட்டிற முன்னித்  
தொழுவன் பன்முறை தோத்திரம புரிந்துமன் றுடி  
அமுலு னின்னுமோர் வழித்தினை யமையுங்கொ லென்னு. 5

இனைய சீலனா வேதிய னிரவுரண் பசலுந்  
 துணை னூல்வழி துருவிட வாங்கொரு சூழல்  
 அனைய னீணந்தவான் கன்றென நம்பிக்கை யடுத்து  
 வினைய மோடுகை கூப்பினின் நினையன விளம்பும். 6

ஐய வையவென் னொருயிர்க் காருயி ரனையாய்  
 பொய்ய னீந்தவிப் புலைக்குடி லோம்பிய புலையேன்  
 வெய்ய மும்மலச் சேட்டையின் விழுமநோய் துடைத்தீண்  
 டிய்யு நன்மதி யொண்மருந தூட்டினை யாவோய். 7

விண்ண டைந்தவவ் விடலையும் வேதிய நீயுங்  
 கண்ண கன்றமா யாபுரிக் கடைமறு கணைநது  
 புண்ணி யச்சவி சேஷமான் மியமழை பொழிகால்  
 அண்ணல் சத்திய முளைத்ததென் எனகத்தினி லறவோய். 8

இருவிர் நங்குண சீலமு மொழுக்கமு மிறுமட்  
 டொருவ ரும்விசு வாசமு மூக்கமும பொறையின்  
 அருமை யுங்கண்டு கேட்டலி னடியனே னுள்ளந  
 திருமி மெய்வழிப் பட்டதா லருட்செயல செய்யோய். 9

பொருளின் செல்வமும் பூதலத் துரிமையும் போக்கி  
 அருளின் செல்வமெற் காக்கனை யகததுணா வெழுப்பி  
 மருள றுத்தனை மற்றிதற சியறறுகைம மாறு  
 தெருளும புந்தியோய் தெரிகிலே னுளதென ஜெகததில். 10

குரவ னும்புநா ஜநநதாய் தந்தையுங் கோமான்  
 புரவு நானெறித துணைவனும பொன்றுநா ளளவும்  
 உரவு நீர்நிலத் துணையலாற் பிறரிலே னுண்மை  
 கரவி லோயெனைத தெருட்டுத னினகடன் காண்டி. 11

ஏக நின்றநீ னெறிக்கிரு வேமுமிங் கிணங்கி  
 மாக நாடடை காறுமயாம் வழித்துணை யிசைந்து  
 போக வுன்னினன் றிருவருள் கூட்டிய புதுமை  
 ஆக நோந்தன மீண்டென வுரைத்தன னறிஞன். 12

ஐவன் முத்தனன் னம்பிக்கை தெருளுரை திகழ்ந்த  
 தேவ பததியுஞ் சற்குண சீலமுந தெளிவுந்  
 காவ ரும்பா மார்த்தமுஞ் சமைநதநன னிதானி  
 ஆவ னேவிவ னென்றகத் துன்னுவா னானன். 13

நித்த சத்தியந் தெரிததுயிர் விடுத்துநீ ருய  
வித்த கத்தெழி விதானியே வெந்தசாம் பரினின்  
றித்த ல்த்துயிர்த் தெழுந்துவர் தனன்கொலோ வெனது  
சித்த வெண்ணமே யெதிருமீஇத் திகழ்வது கொல்லோ. 14

உன்ன வேறில னுன்னத கிருபைமே லுய்த்த  
என்ன கததுநம் பிககையை யெனக்கெதிரா திகழ்த்தி  
நன்னெ றிததுணை யாககினா நம்பிரா நென்னுத்  
தன்ன கததுளஞ் சலித்துவர் தீனையன சாறறும். 15

நமபி நல்வா வாசுக நல்வழி திகழ்த்தி  
இமப ரான்மவி டேற்றத்தி னிசைத்திட லெல்லாம்  
உமபா தம்பிரான் றிருவருண் மாட்சியென் றுணாதி  
வெம்பு தீவினைக் கீட்டுத லலைகசெய் வினையால். 16

ஆணைய தாதவி என்கிலலோ காதிபன் றெழும்பர்  
வனையு நலவினைக் கருவியாய் மசுதலத் துலவி  
வினையி யற்றுவா கருவியின் ருகியும் வேரதன்  
நினைய வாயின சராசர நிகிலலோ கங்கள். 17

ஆட்டி னுலன்றி யாடுமோ பம்பர மருள்வர்  
தீட்டி னுலன்றித தீவினைத தொடரறுத தீததுக்  
கூட்டு வாகொலோ ஜீவகை கதிவழி கூறிக  
காட்டு வேதியர் சொற்பயில கிளனையைக கடுப்ப. 18

பொருண யந்தெரி யேமபுலை வினைபுரி பொல்லேம்  
இருண யந்தெரி பாதலக கிடங்கரு கிருநதேம  
அருண யந்தெமைப் பிடித்திழுத திவ்வழி யாக்கக்  
கருணை யங்கடல் வளாகததுக கதிகடைப பிடித்தேம். 19

முற்று மெம்மிடர் கடிபவர் முத்திரா டாளுந்  
கொற்ற வன்னவர் திருவருட் பேற்றினைக் குறிக்கொண்  
டுற்று நோக்கினன் னெறிபிச காதொரு மித்து  
நற்ற வம்பயில வாங்கடை காறும் பிககாய். 20

ஊனு நல்லுயி ரும்மென வொன்றுபட் டுன்று  
நானு நீயும்வே றிலையென ரட்டன னுனனை  
வானும் வையமுஞ் சான்றென வுரைத்தனன் மதூரத்  
தேனும் பாலுமொன் ருயசெஞ் சொன்மறை வாணன். 21

எந்தை சொற்றதே யமையுமா யினுமெனக் கினிரீ  
தந்தை யானுனக் கொருசிறு தனையொர தையகூர்  
அந்த னாளரீ யென்னெஜ மாநனயா னடியன்  
சொந்த நிற்கெனப் பகார்தனன் றாயரம் பிககை. 22

எள்ள ருங்குணத் திருவரு மிவ்வண மாக  
நள்ளி ரகூணை நல்வழி பிடித்தட னடநதார்  
தெள்ளு ஞானமு முணாச்சியுஞ் சேர்ந்தன வனையார்  
உள்ளு மெய்விச வாசமு மொழுககழு மொப்பார். 23

ஊன்மு திர்ந்துவீ முடற்சுக போகத்தை யுவர்த்தத்  
தேன்மு கந்துணும வண்டெனச் சிந்தனைக கினிய  
நான்மு கநகெடுத் தநுபவ முதிர்ச்சியை நோக்கி  
ஆன்ம ஞானசம் பாஷணை யருந்தியே குவரால். 24

இருவ ரிப்பரி சேகுழி யகந்தையி னிறுமார்  
தொருவன் வெள்ளிய சேருப்படி யுண்டவ னுலவி  
வருவ தாகிய செயலறிந் தருந்தவ மறையோன்  
திருவி னுயுணைத தெரியுமா றிவைதெரிக் கென்ஓ. 25

எங்கு ளாய்பெய ரென்கொலா மெத்தொழி லுடையை  
மங்க மமபுனை மனைமகா ருளர்கொலோ மரபின  
துங்கு லதகவர் யாரெங்கு சேறியுன் னேககென  
சங்கை தீர்விடை தருகென வினவினான சதுரன். 26

கேட்டி யுத்தரங் கினக்குவல் கிளர்பெருஞ் செல்வம்  
ாட்டு மிசசக தேசமே யென்றெந்ம தேசம  
நாட்டி லுள்ளவா தன்னய னெனவொரு நாமஞ்  
குட்டி னூதொழி லெவ்வகை யினுமபொரு டொகுத்தல். 27

போலி யென்றொரு துணைச்சியின் புத்திரி காமி  
தாலி கட்டிய மனையவ டனையருல் லாச  
வாலி பக்குணத் தாலெனை மதிக்கிலர் மனையாள்  
சில மும்பலா காமிக்கு நடையுடைச் செல்வி. 28

இச்ச கன்சம ரசனிரு முகனிவ ரென்றாய்  
மச்ச னாக்குடன் பிறந்தவ ரவர்க்கியான் மருகன்  
குச்சி தன்பக்க மாறிவீண் குதர்க்கிடாம் பீகன்  
•நச்ச வாக்கியா தியரெமர் நனிநிதி படைத்தோர். 29

வாக்கு விஞ்சிரு நாக்கனைன் பவன்மறை யோதிக்க  
கூசுரு ரற்படுத் ததிகபர சங்கியாந குருக்கள  
மீக்கி ளர்நதபே ராசையால் வேதியா வேடத  
திககை பெற்றனன் யானவற் குண்மையாளு சீடன. 30

இதத லத்துவாழ் வினுககிடை யூறென்று மினறி  
ஒத்து வநதமட் டொளளியோய் பூத்திரா நுறுயிப்  
பததி மாரககததப படாகுவல பருவர லாதி  
ததது மேவிடி னோவழி விலகிபின் சாவல. 31

என்மீவ் வாறுதன் யையவிதந துறாததலு மெழில்கூ  
மனறல் வேதிய னுண்மையே யுறாததனை மதிககின்  
நனற றிநதன னுணனிலை யாவையு நயநதீன்  
டொன்று கூறுவல கேட்டியென றுறாததனமே யினனூல். 32

பத்தி வேடங்கொண் டயலுளரா மருணடிடப பகட்டி  
எத்தி நீசமட் பொருட்குவை யீடடுத விழிவாந  
குத்தி ரககொடு வினையுமாந குறித்தியற் கொடியோய  
எத்தி றத்தினுந கேடுகா ணிகபரத தெவாகும. 33

குறித்திக் கோனகர் வழிப்படிற் குளிர்பனி வெயிலான  
மறிதக சண்டமா ருத்ததினூல் வலியநீர்ப பெருக்காற  
செறித்த பல்பெரு மோசத்தாற் றியநக்டா துயிரை  
வெறுத்தது முன்னெதி னுனறிடு மெய்ப்பத்தி வேண்டும். 34

களங்க மற்றமெய்ப் பத்தியோ டெழத்திடிற் ககன  
வளங்கொண் முததியுந திருவருட பயத்தினூல் வாய்க்கும  
உளங்கொ ளாப்பத்தி வேடசதா னுறுநர கெனறே  
விளங்க மெய்மறை யோலிடு மிடநதொறும விளித்தே. 35

இத்த குறதெய்வ பத்தியொ டெததுயா வரினுஞ்  
சுத்த சஞ்சல மடைநதிடர்ப படாதெதிர செறுத்தன  
மத்த சிரதனை வரைந்துடன் வருதியேல் வருக  
ஒத்தி டாதெனி னுவநதசெய் யெனவெதிாத் துறாத்தான். 36

மலறு கர்ந்துழல் சூகரம் வான்சுவைக் கருமபின்  
நலம்வி னைநதிடா வாறுபோ னசசுல் கததுப்  
புலையின் பந்துகர் பொறியிலி பொருவில்பே ரின்ப  
நிலைவி னைநதிடா தேகினன் றனிதுணை நேடி. 37

உலகன் காழுகன் பேயனென் போருயர் குலத்துத்  
 திலக ரென்றகஞ் செருக்கியோர் தன்னய னேடும்  
 அலகி லாதவா தாயவா ரியிலறப் படித்த  
 பலக றைப்படு லோபிபாற் பணக்கலை பயின்றோர். 38

பலவர் தம்படு தந்திர மிச்சகம் பத்தி  
 குலவு வேடமென் றிவற்றினாற் பொருட்கொள்ளை கொள்ளும்  
 வலவர் தன்னயன் வரவுகண் டவனெடு மகிழ்ந்து  
 கலக லததன ரிருவர்முன் கதித்திடல கண்டார். 39

ஆய காலையிற் றன்னய னருகணைந தைய  
 தூயர் போலிரு துறவிக டுணிந்துமுன செல்வா  
 ரீய றிந்தனை யெனினவா நிலைநிகழ்த தென்றான்  
 பேய னும்பணப் பிரியன்றன் னயனிது பேசும். 40

முன்செ லும்பர தேசிகள் சுருதிநூன் மொழியைப்  
 பொன்சொ லாமெனப் போற்றுவா பிறவுரை போற்றார்  
 என்சொன் னாலுநதஞ் சொற்பிடி வாதத்தை யிகவா  
 இன்சொற் கண்டிதத் தெனையவ மதித்தன ரென்றான். 41

கருதி வந்தபே ராசையாங், காழுகன் கடுகிச்  
 சுருதி ரீதிய ருலகரீ தியாதமைத துணிவுற்  
 ரெருதி றத்தினு மவமதித துரைத்திட லொழுக்கன்  
 றிருதி றத்தும் மிடையென்கொல விகற்பமற றென்றான். 42

எம்பி கேளவ ரெத்தய ரினும்வழி யிகவார்  
 வெம்பி ருமபகை சூழினுந தங்கொள்கை விடுக்கார்  
 இம்பர் நிர்தைது டணமணி யெனப்புனைந திடுவார்  
 தம்பி ராந்துணை யாய்சசெல்வா தனிவழி யிரவில். 43

அடுக்குந் துன்பெனி னயல்வழி துழைந்தபின் னடுப்பல்  
 ஒடுக்கும் வெம்பகை யுறிற்றகக வேடங்கொண் டிய்வல்  
 மிடுக்கி னிற்பொருள் பெற்றுப்பொற் பாதுகை மிலைவல்  
 விடுக்க ருநதுணை யாயென்றும் பொருட்செல்வம் விளைப்பல். 44

காண்டி வேதியர் பக்திமெய்க் காரண பக்தி  
 தேண்டு காரிய பக்தியென் றெய்விக பக்தி  
 ஈண்டி ரண்டிலொன் றெதுபிழை யெதுசரி யென்னை  
 மாண்ட நூன்முக மதிவலீர் வசுத்துரைக் கென்றான். 45

ஈது தன்னய னிசைத்தலு முலசனாண் டெழுந்து  
கோதின் மெய்ப்படு காரண பக்திசெய் குநரே  
தீதி னித்திய ஜீவவாழ வுறுமென நம்பிக  
காத லித்திக வாழ்வெலாந கசந்துகை விடுவார். 46

அலகி லாப்பொருள் யாவையு நரணுக்கென் றுக்கி  
உலகை வாழ்விகுரு தெயவத்துக் கிவாபகதி யுவப்பின்  
றிலரு நனமதி படைத்திக வாழ்வையெள் ளாது  
குலவு காரிய பக்தியே யுவபபதாந குணிக்கின். 47

வரைவி லாதுபன் மலாதொறு மருவிவெம மதுவை  
வினைவி னீட்டுதே னீயென விதிவில் க்கநதூர  
தனாயி லேசம்பத தாக்கலுங் காக்கலூர தருமம  
அரவு போனமதி யடைமினே வெனுமருள் வேதம். 48

பண்டு மிக்கசம் பத்தபி ராமபடைத் ததுவும்  
எண்டி ராமுகத திசைபெற்ற சாலமோ னியைந்த  
தெண்டி னாப்பெருங் கடலன செல்வமு மெதலூ  
உண்டு பட்டன காரிய பதநியா லுணாயின். 49

என்று துன்மதி தெருண்டில கன்னெடுத நியமப  
நன்று சொற்றனை நாளும் நிதுவென்ற னுட்டம  
பொன்றுங் காலத்துப பொருளலாற் றுணையெது புகல்வீர்  
என்றுந கைப்பொரு விலலவாக் செவருற விசுத்தில. 50

ஆத லாற்பொரு னீட்டுதன் மதிக்கழ சதனைக்  
கோதென் றெளளுதல வைதிகா பயித்தியக் கொள்கை  
தீதி லாப்பததி வேடமே பெரும்பொருள் சேர்க்குஞ்  
சாத னங்களிற் சிறந்தமெய்ச சாதன மாமால். 51

இத்த லத்துப தேசிக்குங் குருவுக்கு மிறைமை  
உத்தி யோகிக்கும் வணிகற்கு முலபபிலா துழைக்கும்  
கைததொ ழிற்கரு மிகளுக்கு மிரவலர் களுக்கும்  
பத்தி வேடத்தால வருமபலன் பகருமா றரிதே. 52

பாரில் யாவரு நம்புவ ரஞ்சவர் பகையார்  
ஊரி லேமரி யாதையுண் டுவப்பன கிடைக்குஞ்  
சோர ரும்பொரு னீகுவர் சொல்லெங்குஞ் செல்லும்  
ஓரிற். பத்திவே டத்தருக் கோப்பெவ ருலகில். 53



புணையும் பத்திவே டத்தினைப் பூதலத் தேவரும் .  
நினைவி னூலற மதித்தளி னிருமல மைம்  
ஆணீவ ராலுந்துத தியம்பெறு மையமொன் றில்லை  
கனைக டற்புவி முழுவது நன்மையே கதிக்கும். 54

கள்ள மாயபொய்ப் பத்தியாற் கருதிய கருமந்  
தெள்ளி தாகவே சித்திபெற றிடுதலில் ஜீவ  
வள்ள லாருளங் கொண்டன ரென்பதே மரபாம்  
எளளி யினறெனல் பேதையாக் கியல்பென விசைத்தான். 55

பேய னினனணம் பிதற்றலு மேனைய பித்தர்  
நாய கனறரு சுருதிகும யுத்திகு நமக்கே  
ஆய நேரனு பவததுகரு மொத்தது வதனான்  
மாய மற்றநின் கடடுரை வன்மையென் சொல்கேம 56

எண்ணி நீயெடுத் தியம்பிய விரசியா யததை  
மண்ணில யாவரே மறுப்பவா வான்வழி தொலைந்து  
நண்ணி னேளுசில யோசனை நன்றுநன றுனது  
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்தன மெனகிகழத் தினரால். 57

கண்ணுங் காதுமி லார்தமி னோவழி காட்டி  
நண்ண லுளுசொல்க் கேட்டலு பொககுமிந நாலவா  
எண்ண ருமபுரு டாத்தமற மதுவிது வெனனா  
நிண்ண பித்தலுந தமயிலே புகழ்தலு நினைக்கன. 58

பேயன் சொற்றநி யாயத்தை மறத்தெதிரே பேசத்  
தூய வேதிய ரெய்மிலு நியாயசூக குமாகொல்  
ஆயி னுங்கடா விடுததறி வாமென வடுத்தப  
போயி னாகரு செருக்கிய பூரியா மாதோ. 59

இருவ னைக்கிட்டி நால்வரு மிறுத்தன ரெதிராகய்ப்  
பொருவில் வேதிய புகறியுத் தாமிதற் கெனனா  
மருவு தெய்விக பத்தியா லுலகத்த மலிநத  
திருவை யெய்துத னன்றலாற் றீதன்று தேரின். 60

பொருளி னானன்மை யுளவெனி னப்பொரு ளீட்டத்  
தெருளும் பத்தியைத் தெரிந்திட றீங்கெனப படுமோ  
மருள மத்தெரிந் துரைத்திநீ மறைவலோ யென்றான்  
இருள றுத்தறுத் திரிபினு மிருப்படு முலகன். 61

தூய ஞானத்துக் குழவியுஞ் சொல்லுமற் றிதுபோல்  
மேய வோர்ப்பதி னாயிராந கேள்விக்கு விடையெம்  
நாய கண்ணை நாடுதி ரற்புத நயந்தன்  
மேய வுண்டியா லென்றதை யேழைகா ணினைமின். 62

உண்டி யாலுல கத்தினுக் குரியசம் பத்தாற்  
பெண்டி ராற்பெரும் புகழ்ச்சியை விரும்புபேய்க் குணத்தாற்  
கொண்ட பத்தியின கோலத்தைக குவலய நகைககும்  
அண்டா நாயக னருவருப பாரிகை யறிமின. 63

அலகை யின்குமாஞ் சூனியக் கபடிகண் மார்க்கா  
உலக ஞானிகண் மாயசா லகாகதி யொழுக்கம  
விலகி யோர்களை பத்திவே டததைமேற போர்ப்பா  
இலகு மெய்க்கிறிஸ் தவரிதைக கனவினு மிகழ்வார. 64

முன்னீ மோகத்தை முனிநதிடாச சிகேயெனு மூடன்  
கன்னி காதலாற கடுமபொரு ளாசையாற கடைததோற்  
சுன்ன மிட்டின ஜனததொடு வெட்டுண்டு தொலைந்த  
துன்ன லீர்கொலாம பததிவே டப்பலத துரிமை. 65

நெஞ்சஞ் சாப்பரி சேயர்வை தவிகன்பா னிலவி  
நஞ்ச மன்னதீப பொருணயந துலகத்து நடித்த  
வஞ்ச மாயபொய்ப் பததிமா காதிபன கோபம்  
விஞ்சி யாக்கிய சாபந்தை வினைவிதத தறிமின. 66

அருளை நச்சிமெய்ப் பத்திசெய் யடியரோ டமர்ந்தும்  
பொருளை நச்சியே பொய்ப்பத்தி செய்தவப புலலன்  
இருளை நச்சிநா ணிட்டிறந் தொழிந்தமை யென்றந்  
தெருளை நச்சியோரா சிரதையுட் டிகழ்வது தெரிநா. 67

மித்தை யாயசம் பத்தினைக் கீர்த்தியை வேட்டு  
வித்த கப்புனி தாவியை விலைக்குத வென்னும்  
மதத னாயசி மோன்திருந் தொண்டன்வாக சூதித்த  
நித்த சாபத்தை யடைந்தமை நீணில நிகழ்த்தும். 68

பத்தி வேடத்துப் பதகரைப் பகைத்தரு வருத்து  
நித்த தண்டனை விதிக்கின்ற நிருமல தெய்வம்  
எத்த ருக்கது கூலரென் றிசைத்தலெத் தனையாம்  
புத்தி யீனமெத் தனைகொடும் பாதகம் பொல்லீர். 69

மெய்ப்ப மெபத்தி யானன்மை வினையுமே யன்றிப்  
பொய்ப்ப மெபத்தி யானன்மை பொலிந்திட லாகா  
செய்ப்ப மும்பயிர் செழிக்குந்தெண் ணீரினா லன்றி  
அபப மும்பலன் தருபயி ரவியுமவெந் நீரால. 70

மிடியன் வேந்தவே டந்தரித திரவின்மேம படுவன்  
விடியி னூரவ மதிக்குமால வேடநீத் துழல  
ரொடியிற் பத்திவே டததாக்கு மன்னவா நுதலிப்  
படியி லேவரு மதிபபவ மதிபபுமயாம் பராதது. 71

ஆவின் றோல்பொதிந் தழிவுசெய் புலியெனப் பத்தி  
மேவு வேடத்த ருலகபோ கங்களை மிசைவா  
நாவி னக்கியின் புறத்துயி ருண்ணுரச் சாபபோல  
தீவி னைநநயந காட்டியே நரகய்க்குந திண்ணம். 72

அழியுஞ் செல்வமவேட் டிடுதவ வேடமா மெனறல  
பழியும் பாவமும் பாழ்த்தபேய்ப் பத்தியும் பழுதும்  
இழிவு மாயவளு ஞானமு மாமென வெளளி  
மொழிவ ராலருண் ஞானநான் முறையுணா முதியோ. 73

பத்தி யந்தரு வுளததெழுந் தருண்மழை பருகிச  
சத்தி யந்தழைத தோங்குமெய் யறமலா தாங்க  
உத்த மந்திகழ் கருமமாம பலன்றொகுத துலவா  
நித்தி யானந்த ஜீவமாக கனிதரு நிலவி. 74

மித்தை யங்குரித தெழுபத்தி வேடமா மெட்டி  
குத்தி ரப்பொருட் டழைமலகிக கொடுவினை மலர்ந்து  
சுத்த வக்கிர மக்கடுக காய்ப்பலன் றொகுதது  
நித்தி யக்கொடு மரணத்தைக கனிநதிடு நினைமின். 75

கரும நனமெனிற் கருமத்தின் பலனுநன் றுகுங்  
கருமந் தீதெனிற் கருமத்தின பலனுநநீ தாகும  
நிரும லன்றிரு மறையுமிந் நிலத்தவ ரவர்தங்  
கருமம போற்றக்க பலனடை வாரெனக் கழறும். 76

இன்ன வாசப்பூர் வோத்தா சாதன மெடுத்து  
நன்னி லைப்படு நியாயதாட் டாந்தத்தை நாட்டி  
அன்ன தற்கமை யத்திருட் டாந்தமு மடுக்கிப  
பவ்னி னான்மறை யாரியன் பூரியா பதுங்க. 77

சிறந்த பேரருட் பலத்தினூற் சத்தியந் திகழ்த்தும்  
 அறநதி மம்பிடாற் கெதிராசொலா தணிலவிட்ட நாய்போல்  
 மறநதி மம்பிடா நால்வரும் வாயடை பட்டுப்  
 புறநதி ரும்பினூ முகங்கரிந் துள்ளமும் புழுங்கி. 78

ராண்டு வேதிய னென்னருந் துணைவவிங் கிழிமட்  
 பாண்ட மாகிய நமககெதி ஞுமையாய்ப் பதுங்கின்  
 ஆண்டு தேவநீ தாசனத தருகழற் சுவாலை  
 முண்ட போநிவா நிலைமையென னுமென மொழிந்தான். 79

விட்டு முந்தினர் நால்வரை யிருவரும் வினாந்து  
 திடடி வைத்துநூல் வழிபிச காதுசெவ வேகி  
 வெட்ட வெள்ளிடை யாயவோர மெய்விடா யாற்றி  
 கிட்டி யாருண வநநதினா தேறினர் கிளர்ந்தாரா. 80

கிறிதைவன் கறிவழிகூடிய படலம் முற்றிற்று.

சுரங்கப் படலம்.

மெய்க்கிறிஸ் தவர்க ளாய வேதிய ரிருவா நீமை  
 கைக்குந் ராகித தூய கதிவழி துருவிச சென்று  
 மைக்கரு மனதது மல்கும வஞ்சக மடமை யாகி  
 பொய்க்குணத திரளி னோங்கும பொருளாசைத திடர்வந துற்றார். 1

அத்திட ரேறிச் செல்லு மளவையி னருகோ பக்கல்  
 புத்தெனு நாகவ காந்த பொறியுடைப் பேழ்வாய் கொல்லோ  
 நித்திய நாசந தொகரு நிலவுவெங் குகையோ வென்னப்  
 பித்துல ககாவாய்ப் பெய்யும் பெரியவோர நிலத்தைக கண்டார். 2

சொன்னவிப் பிலத்தை யேபொற் சுரங்கமென் றுலகஞ் சொல்லும்  
 முன்னரோ சிலர்தாரு செல்லு முறைநெறி விலகி யேகி  
 அந்நிலை யறிவான் கிட்டி யடுததன ரடுககா முன்னந்  
 துன்னிடி விழுந்து சாய்ந்து தொலைநதுயி ரழிந்தா ரந்தோ. 3

அணித்தொரு மனித னின்றாக் கருள்வழிப் போக்கர் தம்மைக்  
 குணித்திவண் வம்மின் வம்மின் கொழுநிதிக் குவையீண் டள்ள  
 கணித்தள விடுதற் கொவ்வா காண்மினீர் வம்மின் வந்து  
 மணித்திர ளவாவுக் கேற்ப வாருதிர் வம்மி னென்பான். 4

ஆங்கவ நெறியிற் செல்லு மறவனா விளித்து நீவிர்  
 ஈங்கணைந துமககு வேண்டு மிருசிதித் திரள்கைக் கொண்மின்  
 தாங்குபே ரிண்ப லோகஞ் சாராதற்குத் தகவீ தன்றே  
 நீங்கரு நிதிநீத தேகு நிராசையோர புலமைத தன்றால். 5

வடுவிலா வையத் தியாண்டு மன்புரு டார்த்தமூன்றில  
 நடுவண தெய்துங் காலை யிருதலை நலனு மெய்தும்  
 நடுவண தெய்தா னாயி னணைணுவ னுலையிற் பெய்தான்  
 டடுவது போற்றுன பெறை வறவுரை தெருளீர கொல்லோ. 6

என்றுள மருளக் கூவு மிருங்குரல செவியின் முடடி  
 நன்றறி வுறுநம பிக்கை நலம்புரி குரவ வாண்டு  
 சென்றியா மடுதது நோக்கித் திருமுதல சீமைத தாங்கொல்  
 ஒன்றுநின் மதியே தெனற னுததம னுரைபப தானுன். 7

எம்பிரீ மருளே லந்த விரும்பிலத் தியற்கை தோவல்  
 பம்பிய நாச மோசப படுகரென றறிதி யாண்டும  
 அம்புவி மானி டங்க ளாசைப்பேய் பிடித்துத் தள்ள  
 வெம்பிவீழ்ந திறககுங் கோடி வேதனை யுழுககுங் கோடி. 8

அறநெறி பிடித்துஞ் சில்லோ ரறிமடம் பூண்டான் டேகி  
 உறவரு நாசத் துறற ருன்னத நோக்கிச செலுற  
 துறவுளேம விலகி யாண்டோ ரடியிடத துணிது மேணுந்  
 திறவிடைக் கவிழ்த்துங் காண்டி சிறிதுமோ யாய மினரால். 9

அங்குநின் றுரக்கக் கூவு மழிம்பனில் வலகத் தாய  
 பொங்கிருந துரோகம பூதந பொருளாசைக் குலத்தி லுள்ளோன்  
 இங்கிவன் றுதை யூகா செலுங்குருத் துரோகி பாட்டன்  
 எங்குங்கே யாசென ரேது மெஜமாநத் துரோகி யாமால். 10

வேதியர் குலத்துக் கெல்லாம் விககினம் விளைக்கு மிநதக்  
 காதக னமைபு மிநதக் கிடங்கரிற் கவிழ்க்க வுன்னி  
 ஆதரித் தழைக்கின றுற லணுவெலலை கடதது மாயின்  
 வேதனைப் படுகர் வீழ்வே மெய்மையீ தைய வோர்தி. 11

ஆசைப்பேய் பிடித்த நால்வ ரடுக்கிலிவ் வழிமபன் கூற்றால்  
 நீசப்பாழ் நிதிக்கி டங்கை நேர்நதுயிர மடிவா ரென்றற்  
 சீசத்து மைய மின்ற லென்றுவற் புறத்தி நன்கு  
 பேசிப்பின விளித்து நின்ற பிசாசனுக் கீது சொன்னான். 12

விண்டியிரக் கேடு சூழும் வெகுஜநத் துரோகி யென்னுங்  
கண்டக வுனக்குன் றநதை களையு தாசக் குற்ற  
தண்டனை வருக நின்சொற் சாரநதுயி ரிழவே மென்னை  
மிண்டனுக் குரைத்து மேலே துணையொடும் விரைநது சென்றான் 13

அருட்டுணை யமைந்த தொண்ட ரகன்றுநு னெறியிற் சென்றா  
திருட்டுவே டத்தா நால்வா பொருளாசைத திடரும் நேறி  
மருட்டுரை கொண்டு கிட்டி மண்ணிடி விழுநதவ வொலலை  
இருட்டடர் படுகா வீழ்நதா ரென்னுற்று ரெனப தோரேன். 14

அவாவிலாக் கில்லா தாகுந் துன்பமற் றஃதுண் டாயிற  
றவாதுமேன் மேலுந துன்பளு சாருமென றுரைத்த நீதி  
உவாமதி யுதித்த லோடு முளளிரு ளிரிநது சிந்தத  
திவாவெனத தெருண்டு பாதை சென்றுவே தியரைக் கண்டேன். 15

உத்தம ரிருவ ருளுசென் றுன்னத ராஜ வீதி  
வித்தக நெறிசெல வோகரு விழிக்கறி குறியாய் நட்ட  
சித்திரச் சிலையைக் கண்டு தீட்டிய வெழுந்தை வாசித  
ததற்கு பொருளை யுள்ளி யாய்நதுரை யாட லுற்றா. 16

விப்பிரன நெருண்டு நம்பி விழிக்கெதிர தோன்றிக காட்சி  
இப்புற திருமபி நோக்கா தேகெனத திருமபி நோக்கி  
உபபுதநு னான லோததின் மனைவியை யளளு கென்னுச்  
செப்பிய தெமையாட் கொண்ட திருவருண் மாட்சி யென்றான். 17

கிருவரு ளெனகருத தந்த தேசிக வென்னை யானே  
அருவருக் கின்றே னிமமட் டறிவிலா துளம யங்கிப  
பொருவருங் கேட்டுக கோடிப புகாவகை தெருட்டா யென்னில்  
ஒருவரும் லோததில் லாளபோ லுபபுதநு னாதல் திண்ணை. 18

ஆண்டகை யருளே நின்வாக் குருவமா யடிய நேனை  
ரண்டிய நாச மோச விருட்கரங் கத்தி னின்று  
மீண்டினி துய்யு மாறு விலக்கியா தரித்த தெநதாய்  
நூண்டியென் லீவ சாக்ஷி துடிக்கின்ற தின்னுங் காண்டி. 19

நற்பனை கடந்த லோத்தின் காதவி யொருத்தி யேயோ  
நற்பரற் கெதிரா யுள்ளந் தருக்கிய கோராக் காதி  
அற்பரோ ரிருநூற் மைம்பா னழிம்பருங் குறிக ளாவார்  
பாற்புறு மிவற்றை நோக்காப் புந்தியே புதுமைத் தன்றே. 20

ஏதமில் பரலோ சத்து யாததிரி கராயே மாற்றிப்  
பாதகம் புரியு மிரதப் படுகுண தோஷி தேமா  
சீதேலா முணரான கொல்லோ வெச்சரிப் படையா தென்னே  
மாதயாக கடற்குள் வீழன் மதிக்கோலோ கண்ணை மூடி. 21

என்றிவை தெருண்டு தான்ற நேழைமை யுணாநது மேனோர்  
பொன்றிடு மடமை யுள்ளிப் பொருமியும் புகன்ற மாற்றம்  
நன்றென விதயத துள்ளி நபபிககை வதன நோக்கி  
ஒன்றுநீ கேட்டி யெனனா மறைவலா னுணாக்க லுற்றான். 22

ஆதிநந் தனவ னமபோ லமைவருஞ் சிறப்பில் வைத்த  
கோதிலா வளங்கொள் சோதோநு குடிகனை நெளளிச் செய்த  
பாதக வினைக்கு நேர்ந்த படுகனன் மழையைய யுள்ளி  
மேதினி யுயுமா றுய்த்த வியனடை யாள மீதால. 23

தெய்வத்தை மதியா ராஹித் தீவினை துணிந்து செய்யும்  
மைவைத்த மனதநா ரெல்லா மற்றுமித் தகைய வாய  
மெய்வைத்த குறிகள் கண்டு விராநதுளந திருப்பா ராகிற்  
கைவைத்து நீதித் தண்டந கனற்சிறைக் கடற்கு ஞய்க்கும். 24

உத்தம தேவ சித்த முவப்பொடு தெரிந்து கொள்ளா  
அத்திறத் தவரின் னாரென் றறிகில மாத லாலே  
எத்திறத் தவர்க்கு முண்மை யிசைத்தனங் கடனா மென்றும்  
புத்தயி ரளிததீ டேறறல புண்ணியப் பகுதி யாமால. 25

கதிவழி விலகிச் சென்றக் கடுங்குழி கவிழா தெம்மை  
மதிநல னளிததுக் காத்த மாதயா பரனே முற்றும்  
விதிவழி திகழ்த்திக காப்பா விததக விநாதி யென்னாப்  
பதிதிரு நாமம் போற்றித் துதியொடு பரவிச் செவ்வா. 26

சுரங்கப் படலம் முற்றிற்று.

விடாதகண்டப் படலம்.

ஞாலமீக் கதிவழி நாடி யேகுநந்  
சிலவே தியரிரு வோருஞ் சிலபகல்  
சாலவை திகநலந் தழைத்த தண்ணிய  
வாலிய நறுநிழல வழங்கச் செல்லுவார்.

வேறுசின் னொளொரு பாங்கர் வெவ்வினைத்  
துறடர் காணகந் துருவித் தீவிலந்  
கூறுசெய் திடுமென வுளங்க லங்கியும்  
ஆறியுந் தேறியு மருளி னேகுவாரா. 2

பருவபே தங்களாற் பலவ கைப்பிணி  
மருவீரின றுடற்றினும் வருந்திச் சில்பகல்  
திருவரு ளாயசஞ் சீவி யத்தழை  
பெருவலி யளித்தலிற் பெரிது செல்குவாரா. 3

கருத்தன்யாத் திரிகரைக் கருதி யாககிய  
திருக்கரு சத்திரத் தணைந்து சிற்சினை  
அருத்துமெய்ஞ் ஞானபோ எனமுண டாவிரன்  
மருத்துறழ் செவ்வழி மகிழ்ந்து நாடுவார். 4

பொருந்துவ ரருந்தவம் புரிவ ராதரம்  
வீருந்துவந் தாருண வளிப்பர் வெமமையால்  
வருந்துவ ருடனமன மகிழ்வர் மெய்விடாய்த்  
திருந்தினைப பாறிப்பின் னேமுற் றேகுவாரா. 5

உறையுளே கதிவழி யுண்மை யேயுற  
விறையருட் டிணையற மியற்று செய்வினை  
மறைமொழி யுணவுமன் ருட்டு மக்கமாத  
துறையறி சூழ்ச்சியா துருவி யேகுநாள். 6

உன்னதத் தநாதிதொட் டொழுக்க மேவிய  
திந்நிலம புரப்பதற் கீண்டு லாவிய  
தந்நெறி யிரகூணை யமைத்த நீரது  
சென்னெறி யெங்குமெய் வளஞ்செ றிப்பது. 7

துநலம் பயப்பது சுகிர்த முள்ளது  
மானவ ருயிர்க்குயி ராய மாட்சிய  
துனமில் லருண்மறை யொழுக்கின் மேலது  
வானமும் பூமியு மிணைத்த மாண்பது. 8

சத்தியத் தருக்குலந் தழைய வார்த்திவண்  
நித்திய பலன்வினை விக்கு நீரது  
மித்தையின் விடத்தரு வேரொ டுங்கெட  
இத்தலத் தறவெறிந் தியங்க வல்லது. 9



கைத்தீ வினைக்களை கட்டுக் காறொறும்  
மெய்சதரு மப்பயிர வினைக்கும பாலது  
பிகக்ளை யயிர்சுளின் பிறவி நோய்கெடப  
புத்துயி ரளித்திடும புதுமை சானறது. 10

அண்ணலா கருணையி னளவி னுயது  
வண்ணவான் றாய்மையிற் றெளிந்த மாண்பது  
நண்ணுமன் பினிறசுவை நயமப யப்பது  
புண்ணியம பொலிந்தெனப் பொலியும் பொற்பது. 11

மூழ்துவார தீவினை முருக்கு மாறுவர்  
தூழ்முறை யலையெறிந் தொழிக்க லானறது  
வாழ்வுள வமமினென் றழைக்கு மாறுபோல்  
கேழ்கிளா தினாயொலி கெழுமு நீரது. 12

அருந்தவார்க் கழலவினை யவிக்கு நீரது  
திருந்தால் லுளக்களி செறிக்குந தேனது  
பொருந்துவெம பசுக்கமு தாய பொறபது  
பெருந்துயாப் பிறவிவெம பிணிம ருந்தது. 13

தாரகத் துருவமாய்த் தரணி மேயவிந்  
நீரகத துறநர ஜீவா நித்திய  
ஏரகத துறகுண மியைநதி லங்குவார  
பாரகத் திபறகுணம படைத்தி டாரரோ. 14

உலகநீ ரொழுக்கெலா முயினாக காப்பினும்  
விலகரு மிந்ததுவை விலக்கற் பாலவோ  
குலவுமிச சிவநீர் கொள்ளு வாரெனின்  
இலகுமெய் நித்திய ஜீவன் யார்க்குமே. 15

தாகமின் றுமபசி தணியுஞ் சஞ்சல  
சோகமும் ரோகமுந் தொலையு நித்திய  
போகபூ மியினலம பொருந்தம் புல்லிய  
தேகமும் புனிதமாம் ஜீவ நீரினே. 16

தாவரு மினையநற் றகைமை சான்றிடு  
ஜீவமா நதியெனுந் தெய்வ மாணதி  
மேவிய தீரத்தை யடுதது விண்ணகர்க்  
காவல னருள்வழி கதித்த தென்பவே. 17

நதியிரு மருங்குறு நறுந்தண் பூம்பொழில்  
மதியுயர் சினைதலை மறிய வோங்குகல்  
புதியரீ பருகுபுண் ணியப லத்தினுற்  
கதிபுகுந் திடவெழுங் காட்சித தாமரோ. 18

பூவலர் கற்பகப் பொலன்பொ தும்பருந்  
தாவரு நலலறச் சாலிப பண்ணையுந்  
காவலன் விருமபுபூங் காவ னங்களும  
ஜீவரீ பாய்தலிற செழிப்புற றேங்குமே. 19

ஞாலர கூகன்றிரு வருவை நாடிமெய்ச்  
சீலாகண னெடுமனந தெருண்டு பற்றல்போல்  
வாலிய தருககளை வலலி சாதகங்  
கோவிநாண மலரொடு கொளுவித் தோன்றுமால். 20

மேனனி நோக்கிய வியன்ற ரூபபயன்  
மாநில நோக்கிய மரபின காட்சிதான  
வானுற நோக்கிய வடியா மாண்டை  
பூநல நோக்கிய புதுமை போலுமால். 21

துற்றிள நீர்க்குலை சுமநது முற்றுமட்  
டுறறநெட் டிலையதெந் கொருங்கு தாங்குதல்  
கொற்றவன் கடைவரை குறிககெனை டனபரைப  
பறறுகை நெகிழ்நதிடாப பானமை காட்டுமால். 22

நறியமுகக் கனிநறை நறுந்தண் பூநறை  
சிறையளி முரன்றுமொய்த தருந்த தேக்குறல்  
மறையவா குழீஇத்துதி பகாநதம மாநுவேல  
நிறையரு ணுகாநதிடு நீமை காட்டுமால். 23

தெள்ளுநீர் வாவியிற் நிகழ்ந்த தெண்ணறும்  
வளளவாய்க் கமலங்கண மலாந்து தோன்றுதல்  
விள்ளருந் திருவரு ணிறைந்த வித்தக  
உள்ளமீக் கிளாநதொளிர் வதன மொக்குமால். 24

முதிர்சவை முக்கனி முதல திங்கனி  
நதிவளம படுத்தபன் னறுஞ்செ மும்பயன்  
கதிவழிப் போக்கரை யூட்டிக் காதலிற்  
பொதுமையா நுகர்வரப புனித தீரத்தா. 25

தருமமார் தருசெழுஞ் சாலி வண்பயன்  
அருமறைசு சுரபிநின் றளிக்குந் தூயபால்  
கருமவான் சுவைக்கரும் பின்ற கட்டியோ  
டிருமைபு துகர்ந்துதேக் செறிவ ரெங்குமே. 26

பொன்னுல சுததுவாழ் புனிதர் சாயையே  
இநநதி தீரத்தி னிரும ருங்கிலும்  
மன்னுமா னிடங்களின் படிவம வாய்ந்தெனத  
துன்னுவ ராற்றிரி கரண சுததராய். 27

கேவல நகர்புகக் கெழுமு பாதையிசு  
சீவகந கையைடுத தினிய தேனசொரி  
காவகத் திடைசெலக் கருதி யாரியா  
பூவரு தறககமே போலு மீதேனா. 28

புண்ணிய நதியின்மான் மியமும் பொற்புறு  
தண்ணிய நறும்பொழிற் சமைவுந தமமசுத  
தெண்ணிமன வியநதுரை யாடி யேமபலோ  
டணணலை யிறைஞ்சிமன ருடிப் போயினா. 29

ஜீவநீர்க் கங்கையாந திவய தீரத்தகத்திற்  
பாவநோ யொருநகறப் படிவா பததியோ  
டாவியா ரோககிய படைவா சூடுவா  
பூவலா நறுந்தொடை புசிப்பா தீங்கனி 30

தீரத்தனே ரன்பினைசு சிநகை செய்தசெய  
தாரத்தியிற போற்றுவ ரவச மாகுவா  
சீரத்தியைப புனைநதுரை செயவா தெய்விக  
கீரத்தனை யககுகனி கீளப்பப பாடுவா 31

பிறிதொரு புலன்விழை யாத பெற்றியா  
பொறிதுகா வனவெலாம புனித பாதலின  
அறிதுயி லமாநதினைப் பாறி யாவியிற  
செறிபா மானாதந தேககு கிறபரால. 32

இகதிற் நம்பிக்கை யிலகு ஹைசுக  
ளிததகர் பல்பகல் விபதது விககினஞ்  
சுததசஞ் சலமொரு சிறிது மிணறியே  
முத்திமாக்க் சுததிலே ருனனிட் டேகுநாள். 33

மன்றலாற் றணிககா மருங்கு பல்வனம்  
ஒன்றிய பூம்பொழி லொருவிச் செய்மையிற்  
கன்றிய கடுஞ்சரங் கனலுங் கானிடைச்  
சென்றதக் கதிவழி யுளந்தி கைக்கவே.

34

வேறு.

கொடிதி னிற்கொடி தாயவிக் கொடுஞ்சடு பாலை  
கொடிதெ னப்படும் யாவிலுங் கொடிதெனத் தேர்ந்து  
கொடிதி னுக்கந்தங் குணித்தது மூதுகாக கூற்றேற்  
கொடிது மற்றிதிற் பிறிதெது குவலயப் பரப்பில்.

35

கொள்ளி யாரழல் பரந்தன கொடுஞ்சரங் குறுகில்  
துள்ளி யாருயிர துடிசுமுவாய் நீறற்ச் சுவறும  
உள்ளம் வேமுத ராக்கினி மிருத்தவி னேடிக்  
கள்ள மாக்கத்துப புகவருங் காலடி கடுகி.

36

பசைய றப்புலாந் துலர்ந்திடு பாழ்ந்தரைப் பரப்பில்  
மிசைக ரிந்துகு நலந்தரு தாவரம வெந்து  
வசைத றைத்தளி வரவெனுங் களளியே வளருந்  
திசைந டுகமுத தீசசரக கொடுமபெயா செப்பின்.

37

கண்டு கண்டுமூ வாசைப்பேய் பிடித்தலைக் கழிககும்  
மண்டு கானளிர் வேட்டுவேட் டாருயிர மறுகுங்  
கொண்ட மானததீச சுடசசுட வுளங்கொதி கொதிக்கும்  
விண்ட வாய்வரு பழிப்புக்கை மெய்யெலாங் கருக்கும.

38

பண்டு பன்மணித திரள்செறி செந்தமிழ்ப் பரவை  
மொண்டு கறபனைக் கவிபொழி முகிற்குலகு சிதறி  
எண்டி சாமுகத் திரிந்தன விக் கொடுஞ் சாததின்  
மண்டு வன்மிடிக் கொழுங்கனற் பிழம்பினை மறுகி.

39

உன்ன தாதிப றொருசுத னுலவிய மேனாள்  
சென்னி சாய்க்கவு மிடமிலை யெனககெனத் தெருமந்  
துன்ன ருங்கடுந் துயருழந் தனரெனி னுலகப்  
புன்ன ரங்களுக் கென்னவா மிகத்திடா புணரின்.

40

மடியெ னுங்குப்பை மட்டிடர் மதில்புடை வளைப்பப்  
படியின் மேயதூக் குணகிருத் தியங்களாற் படுத்த  
குடியி லங்குபா முறையுளொன் றுளதவண் குணிக்கிற்  
கொடிய நித்திய தரித்தினை தனிப்பெருங் கோட்டம.

41

ஆய வெஞ்சரத் தூடுசெல் லருணெறி யடைந்தார்  
தூய வேதிய ரிருவருந் திகைத்துளந் துடித்தார்  
மேய செம்பொருட் செல்வத்தை விழுததிவெவ் விடர்சால்  
திய நல்கூர வுறிலெவர் திகைத்திடார ஜெகத்தில். 42

வெயிலி டைப்பட்ட புழுவேனத் துடித்தனர் வெம்பி  
அயிலெ யிற்றரா விடந்தலைக் கொண்டென வயாநதார்  
குயிலு றுத்திய மாயமோ வென்றுளங் கொதித்தார்  
செயவி னிப்பிறி திலையெனச் சிந்தனை செய்வார். 43

ஆக்கை நீறுபட் டழியினு மருணெறி விடாதங்  
கூக்கி முன்னுறி னித்திய ஜீவநாட் டுறுவேந்  
திக்கொ டுஞ்சுர மஞ்சியாந் திகைத்துப்பின னிடையில்  
மீக்கி ளாந்தொரி பாதலக கிடங்கரில விழுவேம். 44

பின்னிட் டேகுதல் பிழைமுன்னிட் டேகுதல் பெருமான்  
தனனிட டந்நல மாமெனச சமைநதனா தககோ  
முன்னிட டாருயிர முடியினு முடிவரே யன்றி  
வெநகிட் டேகுவு ரோமுனை முகத்தற வீரா. 45

வறிய பாலையி னூடுமா காதிப னுய்த்த  
குறிய னுபபிச காதுநோ வழநடை கூடி  
மறியுங் கானனீர் வயங்கிய வளாசுததை யுருவிப்  
பொறிம யங்கியுள் ஞடைநதுமெய் யுணாவொடு போனார். 46

தாகம் விஞ்சிநா வறண்டுத ராக்கினி தழைத்தும்  
ஆக நொநல சித்தனை விழிசூழிந் தாழ்நதம்  
ஏகக் காலூர மினறிநிந் தினைதவ லித்தஞ்  
சோக முறறன ரிடைக்கிடை தரித்திரை சூழல். 47

இன்ன னைந்தவித் திறுவனா காண்கில ராகி  
மன்னி நின்றுகா லடிபெயாத தேகவோ மார்க்கம்  
முன்னு றுங்கொலென றோவாச் சிந்தையுண் முதிர்ச்  
செந்நெ றிக்கணை சென்றனர் தெருமா லுழநது. 48

பரிப வசசுழற் பட்டபஞ் செனநெடுந் தூரம்  
பொரிப ரற்படு சூரத்திடைப் போயினா போங்காற்  
கரிபு லத்தினுக் கயலுறத் தோற்றுதல கண்டா  
விரிபு சுமபயிர் வளங்கெழு மருதநீர் விபுலம். 49

கதிவ ழிக்கரு கேகுமோ சதிவழி கதிததப்  
பதிபு குததத ரோடுசோ பாவனை தோறறச  
சதிபு குததுமென் றறிந்திடா தரிததவ ணின்றூர்  
மதிக்கெ டுத்திட வல்லது வறுமையே யனரே. 50

வாட்ட முறறுயிர வதங்கிய ஆரியன் மற்றிப்  
பாடடை நன்னெறி சாரநதுசென றிறுவரை பரம  
நாட்டின பாதையை யடுபபபோற ரேறறுவ நலியுங்  
காடடை விடடினிச சேறுமிக கவாவழி யென்றான். 51

மாறில் வேதிய னுரைத்திட நம்பிக்கை மரபிற்  
றேறு கையவித தீசசாம வெருவினோ திரிநது  
சேறு மாயினிக் கவாவழி சிறிதுசென் றபபால்  
வேறு பட்டிடி நென்கொலாய் வினையுமோ வென்றான். 52

நம்பி காண்டியிந நலங்கெழு நானிலப பரபபும்  
அமபு யத்தட வாவியு மகனருளாக கரையும்  
பைமபு லாந்தமென் பாதையும் பாலையு டுருவி  
உமபா நாடியோராக் குய்ததபே ருதவியே போலும். 53

ஐய தீங்குள வாமெனக் காண்கில னடைந்த  
வெய்ய தீவிடாய் தணிநதுமேல வினாநதுசே றற்குச்  
செய்ய தாமெனச சீரிய மறைவலான செபப  
மைய கன்றநன மனதநுநம பிக்கையு மருண்டான். 54

வறுமை யானமதி நலங்கெடு மறிவுபோம வாணள்  
குறுமை யாங்குண சீலங்குள குறுமெய் குடிபோஞ்  
சிறுமை மல்குவொ தீவினை குடிபுகும ளெகத்தில்  
மறுமை யாக்கமுங் கெடுமெனின் மறமபிறி தெவனே. 55

இன்மை யிற்கொடி தியாதெனி னின்மையிற் கொடிய  
தின்மை யேயெனு மியற்றமிழ் முதுமொழி யின்னும்  
இன்மை யென்னுமோ பாவிமற் றிகபர நலத்தை  
இன்மை யாக்குமென் றினிதுற விசைக்குமா லெடுத்து. 56

சாது மார்க்கத்த ரிருவரும் பாலையைத் தணந்தார்  
மீது மார்க்கத்தி னருகுசென் னேர்வழி வினாந்தார்  
தீது மார்க்கமென் றறிந்திலர் செவ்விதென் றுள்ளிப  
போது மார்க்கத்தி னலம்புனை துரைத்தனா போனார். 57

நனிக னற்றுதா பங்கெட நறம்புன லாடி  
 இனிய போனக பாணமுண் டிருநதினைப் பாறித்  
 துனித விாந்தவ னேகுழி முன்னுறத் துருவித்  
 தனிர டக்குமவீ ணம்பிககை தனைக்கண்டு சார்ந்தார். 58

உற்ற நம்பிக்கை யுடையகத் தூன்றிநின் றுறுத்த  
 நற்ற வன்விரை திவ்வழி யெவ்வயி னுடுஞ்  
 சொற்றி யெனனவீ ணம்பிக்கை மறறிது சுவர்க்கக்  
 கொற்ற வன்றிரு நகரத்துக் கூட்டுவ தெனறான். 59

கேட்டி யிங்கிவன் கிளநதமை நம்பியாங் கேடில்  
 வீட்டு நூல்வழி யருகுளே மென்பதை விளங்கக்  
 காட்டு மாலினிக் கவலகிலை யெறைனன் கடுகி  
 மீட்டும் வெஞ்சிறைப படுவதைத் தெரிகிலா விருத்தன். 60

### வேறு.

பதிவ லானுநம் பிக்கையு மன்னர்கோன்  
 விதிவி லகசைவி தநதுரை யாடியே  
 கதிவ ழிக்கரு காச்சசில காவதம்  
 புதிய பாதையிற் போயின ரென்பவே. 61

சுருதி மாக்கந்தி கழ்தகிடு தூச்சுடர்  
 நிருத வைபபின்ம றைநதிடு நீமைபோற்  
 பிருதி விககிநுள போககிய பெறறிசால  
 பரிதி யுமமறைந தான்குட பாலவரை. 62

துங்கப் பாதைய ருகுறத் தோன்றிய  
 பங்கப் பாதைப கலொடு பாறிடச்  
 சங்கைக கோட்டதத குவன்ச திவழி  
 கங்குற் போதொடு வநதுக லந்தவே. 63

சேண கர்ப்பர தேசிக னைப்பிடித்  
 தூணு வகருநி ருகணு றுத்திய  
 கோணி லைபபடு கொப்பத்துக் குப்புறீஇ  
 வீணம் பிககைமுன் சென்றுவி முந்தனன். 64

குத்தி ரப்படு கொப்பத்துக் குப்புறீஇ  
 மொத்துண் டேங்கிக்கை கான்முறி பட்டுயிர்  
 கைத்த முங்கிக்க தறிடு கூக்குரல்  
 வித்த காக்குவெ ருட்சிவி னைத்ததால். 65

என்னை யென்னையென நேங்கினர் வேதியர்  
முன்ன ருற்றவன் மோசபப டுகுழி  
தன்னுள வீழ்ந்தத விப்புறு சததமென்  
றுனனி தின்றங்கு ரததுவி ளிததனா. 66

சுதது துன்பகக டுங்குர லன்றியோர  
உதத ரமபிறி திலலென வோந்தனா  
அநந ஷெங்குற்ற னமென வாரண  
விதத கனனுனா யாடலன விடமுவான. 67

மேககு யாநதுரும் வெள்ளிடி வீழ்ததெனக்  
குககு ரறறொனி யுளளங்கு ளிததலும  
ஆககை தம்பிதத லமர லெய்திமேற்  
போககு முட்டிநின அளளமபு முங்குவான். 68

எங்குற் நேனிஃ தெததனை துனமதி  
சுங்க வெங்குகை போலுந்தெ ரியினே  
துங்க நூனெறிக குமமதி தூரமாம  
பொங்கு காரிருட் கங்குலும போதததால். 69

அழிவி லாப்பர லோகம டுகுநல்  
வழிவி தெதனன் மன்மதி வாய்மையின்  
மொழித தெதனன் பறறினன் மோசமும  
பழியும பாவமும பற்றனிப பாழவழி. 70

என்னை யுங்கெடுத தென்னுயிர வானுனை  
தனை யுங்கெடுத தேன்றயங் குளுசடா  
மன்னு விட்டிலம மாணைரி மாய்ததுத்தன்  
இன்னு யிராகமுமி றுதிவி னைததலபோல. 71

இம்மட் டும்மெறகி ரக்ஷண்ய பாதையில்  
தமமட் டில்கிரு பைததுனை தந்தவர்க்  
கெம்மட் டுந்நன்றி யின்றியிங் கெய்தினேன்  
அம்மட் டுக்குமி தெததனை யக்ரமம. 72

தரித்தி ரச்சுரளு சாராதமெய்ந் நூல்வழி  
பிரித்து வந்திவண் பேதற்று யங்குவேன்  
பரித்த பாழுட லோம்பிப்ப ரசகம  
•இரித்து விட்டதிங் கெததனை புன்மதி. 73



ஜீவ ரக்ஷைதி ருத்திய தேவர்கோன்  
ஆவ வித்தனைக் குங்கைய சற்றியிக்  
கூவ விற்கவி முத்துணைந் தேன்கொடும்  
பாவம் பாவம்ப ழிப்புறு பாவமால். 74

மரண பூயிம றிந்தவக் கங்குலுட்  
கரண மோய்ந்துடல் கட்டறு காலையில்  
அரண மாகிய ளித்தவ ருட்பரி  
புரண மீண்டுமேற் போத்திடு மேகொலாம். 75

இலகு நானெறி யைப்பிடித் தேகிடில்  
அலகி லாதவ ருட்டுணை வாய்ததிடும  
உலகொ முக்கையு வந்துபு றஞ்செலில்  
விலகி நீங்குமெய் வித்தக மெனபரால். 76

ஆவ தேற்றரு மாபுரிக் காரதர்  
மேவி வெநதுகு வேயீயில் வேந்தருள்  
கூவி யென்னைக்கு ரவனு ருககொடே  
வவி நல்வழிக் கீட்டிய தெவ்வணம். 77

மேட்டி மைத்திட ரேறிவி சூந்தழி  
கேட்டி னைப்பல வினதின் கேதத்தைக்  
காட்டிக் கைவிடுக் காதுக டைவரை  
வீட்டி லுய்ப்பதன் ரேவித்த கவருள். 78

ஆத லாலினி மேலும ழிமதிப்  
பாதை நின்றுப தைக்கிலன் யானெனாப்  
போத மேவித்தன் புன்மையைக் கைத்தருள்  
நாதற் போற்றிந விற்றின னீதரோ. 79

கண்ணி லுக்கென்க ருவிழி யாதியுன்  
நிண்ண யச்சொலி னீரமைநி னைநதிடா  
தெண்ண மின்றியி யற்றின னிப்பிழை  
புண்ணி யன்றொழும் பென்றுபொ றுத்தியால். 80

என்று கூறவெந் தாயுன்பி ழையென  
ஒன்று மெண்ணல னுள்ளுடை வாயலை  
இன்று நேர்விக்கி னங்களை மக்கொலாம்  
நன்று காட்டுமால் நம்புதி நீயென்றான். 81

இத்த கும்பொறை யெய்திய சற்குண  
வித்த கத்தனை தந்தவி மலனைச்  
சித்த முள்ளூற வேத்தித்தெ ளிவுறீஇ  
உத்த மந்திகழ் வேதிய தேதுவான். 82

சீல மல்குதி ருத்தகு செவ்வியோய்  
மேலி னிச்செயல் வேறிலை மீண்டியாம்  
பாலை மேவிநம் பாதையைக் கூடுதல்  
சால நன்றெனக் கூறினன் ருபதன். 83

நன்றி தென்றுநம் பிக்கைதெ ருண்டனன்  
சென்ற பாதையிற் சிந்தைவைத் துத்திரும்  
பென்றோர் வாக்குமெ முந்தது விண்ணிடை  
ஒன்றி யுள்ளூர முற்றன ரொள்ளியோர். 84

மோச ரேரினு முன்னெனக் காகவென்  
றேசி லாரிய நேகவு நம்பிக்கை  
ஆசி லுள்ளம லகினை யாரிருள்  
மூசு காணின்முற் செல்குவன் யானென்றான். 85

இன்ன வாகவி ருவரி னம்பிக்கை  
முன்ன ரேகமு றையறி யாரியன  
பின்ன ரேகத்தி ருமிப்பி ரான்வழி  
தன்னை யுள்ளித்த டவினர் காணெறி. 86

கொடிய மாதிகி லும்பல்கு முப்பமும்  
அடிய ருள்ளத்த மளியும் போன்மெனத்  
தடியும் பேரிடி யுந்தலைக் கூடுகார்  
படியை மூடிப்ப ரந்ததவ் வொல்லையே. 87

கருமு கிற்கண மீண்டிக்க கனமீ  
தருமி டித்தொலி தாக்கலு முள்ளூடைந்  
தரும றைக்கிழ வன்னிஃ தாழியான்  
தரும கோபந்த லைவரல் காணென்றான். 88

படிதி கழ்த்திப்ப கல்பட மின்னிடுங்  
கடிய காரிருள் போர்க்குங்க ணத்திடை  
இடியி டித்தாரும் விழ்த்தலி னினறொடு  
முடியுங் கொல்லுல கென்னமு முங்குமால். 89

ஊதை மாருதம் பொங்கியு டற்றலீற்  
பாத வங்கண்மு றிருதுப றிந்தன  
ஓத நீரோருங் குண்டுடன் காண்றென்ப்  
பூத லகதுபபொ ழிருதபெ ருமழை. 90

வான டாநதுபு டவிவ னோததிழி  
சோனை மாரிவி டாதுசொ ரிருதிடத  
தான மெங்கும்பு தைந்துத லைதநலை  
மேனி மிரந்துப ரநதது வெள்ளமே. 91

பாரி டக்குழு வாமெனப் பமபிய  
காரி ருட்பிழும் புநரு மேகமும்  
பேரி டிகுரா ழாமபெரு மாரியும  
ஆரி யாகசூயி ரச்சமவி லைததவே. 92

உய்யு மாறரி தென்றுள முட்டுனா  
செய்யு மாறறி யாதுதி கைததனா  
ஐய கோவென்ற வமதி யுள்ளினா  
வைய கததுநெ றியும ருண்டதால். 93

வெள்ள மல்கவே ருண்டியிா மாழகினா  
கள்ள மாயப்பொ றிசெறி காரிருட்  
பள்ள மெம்மையா டுகுங்கொ லோவெனத  
துள்ளி யாவிது டிகதனா தூய்மையா. 94

நிலைபெ யர்ந்திடி னேருர பாயமென்  
றுலையு நெஞ்சினா மினனொளி யோங்கிழள்  
வலைகி ழிததிட வலலிதின வந்தனா  
புலைநெ றிப்படு பாநியைப் போகுகியே. 95

ஆச கன்றவ ருநதவ ராருயிா  
மோச நேருமென் றஞ்சிமுன் னிடடிடா  
கேச ரிப்பகு வாயிறகி டைத்தவோ  
பாச டைப்புழை யூநிறப பற்றினா. 96

வீங்கு காரிருள் போாததுவே ருட்டில  
தாங்க ரும்பல துன்பஞ்ச மழ்த்தலில்  
ஆங்க ணைந்துதம் மாக்கைவி டாய்த்தலில்  
தூங்கி னாவர் துஞ்சின ராமென. 97

ஹண்டு வேதியா சோகித்த யர்வுழி  
 ஈண்டு நல்வழி நீங்கலெ ளிததை  
 மீண்டு பற்றன்மி கககடி மமமெனக்  
 காண்டல் செய்தன னென்னுடக வனறரோ. 98

வேறு.

அந்தாபத ரோரிரு வோரும யாந்து தூங்குங்  
 கொந்தாரிரு டிறறுபுழைககரு காய குனற்றி  
 ஈந்தேகது ருக்கமெ னுவொரு சாரபில வாழ்வோன  
 வெந்தாபவி டககடு வனனவி டாத கண்டன. 99

நெறிதபபிவ ருமபிர யாணா நே டாத்து  
 மறியற்சிறை யிட்டுயிர வாதைசெய் வனக னுளன  
 பொறிபுக்குழ லப்படு நீமைபு ணாக்கும வமபன்  
 உறவுற்றல கைககழி துன்பதி யூட்டு கிறபோன். 100

நீசங்கையா யின்வளாந தூட்டுதி ருந் மோச  
 நாசங்கைவர் ததொழி லாணா ராவி யுண்ணப்  
 பாசங்கைவர் தபடை யாளபடு நீலி யாய  
 ஆசங்கையென னுமழிம் பிக்கடி யாம னுளன. 101

இப்பாதக ராக்கத னுளுமெ முநது லாவி  
 வெப்பாலையை யஞ்சிமெய்ந் தூனெறி விட்டு நீங்கி  
 அப்பாறு வாராயி ருஞ்சிறை யாககி யாக்கி  
 எப்போதும்வ கைநதுயி ரூட்டுவ னில்ல வட்கே. 102

நெறிநீத்திரு வேதிய ருற்றிடு நீமை தோன  
 பொறியாததவ னாயடித தாருயிர போககி யுண்டு  
 வெறியாட்டினம் யங்கிநி சாசர வெம்ப சாசன்  
 பிறியாதபெ ருநதுயில் கூர்ந்தனன் பேய்சகி யோடும. 103

அன்னேநெறி விட்டய லேகிய வாத்த ரானோக்  
 கெனனோபுரி வாமென நாடியி டேற்ற மாக்கம  
 இனனேனனி காட்டுவ லென்றெழுந் தீண்டு வான்போல்  
 துன்னாரொளி வீசியெ முந்தனன ஜோதி வெய்யோன. 104

விடிகாற்றயில் வீசியெ முநதுவி டாத கண்டக்  
 கொடியோனூரி மைப்பழ னக்கொடு வேலி சூழ்ந்த  
 படிமீதுந டநதிரா தேர்வுழி யாங்கொர் பாங்கர்  
 அடியூராதயி லப்படு நீர்மைசுண டாங்க னைந்தான். 105

கண்டானிரு வர்க்கதி மார்க்கங்க டைப்பி டித்த  
ஒண்டாபத ரென்பதை யுய்த்துணார் தானு ரப்பித்  
திண்டோள்புடைத் தான்சின விக்கறு விச்சி ரிப்புக்  
கொண்டானவ ரும்விழித் தாரிது கூற லுற்றான். 106

அஞ்சாதென்னெல் லையடி வைத்திடற் கார்கொ லாரீர்  
எஞ்சாதகர ரத்தெரி யிற்கொடி தென்சி னத்தீ  
பஞ்சாகறும் மைத்தகிக் கும்ம்து பற்றி யாவி  
துஞ்சாதமுன் னஞ்சொலத தக்கன சொற்றி ரென்றான். 107

தீயோனிலை கண்டற வோருளந் தீந்து மாயப்  
பேயேநிரு தவ்வுருக் கொண்டுமூல் பெற்றி யீதென்  
றூயாநிலை நின்றசை யாதறி வாக்கை குன்றிச  
சீயோன்மலை நோக்குபு வந்தனஞ செந்நெ றிக்கே. 108

செல்லாறிழுக் கிமருண் டிந்நெறி சோந்து நேற்றை  
அல்லாபொழு திற்புயல் வானம டர்ந்து பெய்த  
நில்லாமழைக் கொல்கிரன் னானெறி நேடி யேக  
ஒல்லாதொதுங் கியிவ னுற்றன முற்ற தென்றார். 109

என்றிங்ஙன மாரியர் கூறலு மேத டாரீர்  
நன்றற்றப சும்புன்மி தித்தந டந்து முக்கிக்  
குன்றுற்றவெ னைக்குணி யாதுகு லாவி யிப்பால்  
ஒன்றித்துயி லும்விதை திரெதி ருத்த ரிப்பீர். 110

அருளைத்துணை யாக்கின மென்றெம தானை யாய  
இருளைப்பகைத் தீரொளிக் கோர்பக லென்ப தோரீர்  
பொருளைக்கெடுத் தென்னையு நீவிரபு றக்க ணித்த  
தெருளைக்கெடுத் தும்முயி ரார்குவ நிண்ண மோமின். 111

மலைவாரண வாய்க்கரும் பும்புளி வாய்ப்புல் வாயுஞ்  
சிலையாருரல் புக்குலக் கைக்கிடை சேர்ந்த வும்பின்  
புலையீர்புறம் போந்திடு மோவுயிர் போக்கு காறும்  
உலைவாயக்கம டத்தின்ம கிழ்ந்துயி ரோம்பு மின்னே. 112

என்முன்னுற வேகுதி ரென்றெதி ரேந டாத்திப்  
பின்முன்வில காதய லேகினன் பேய னுண்டு  
மன்முன்னெறி தப்பிய மாதவர் வாய டங்கி  
முன்முன்னுறச் சென்றன ராரருண் மொய்ப்பு குன்றி. 113

வெஞ்சீயமி ரண்டிடை யேகிய வீர முங்கண்  
 டஞ்சாதழிம் பர்ப்பொரு தோட்டிய வாற்ற லும்பின்  
 எஞ்சாமர ணத்திருட் சூழல்புக் கீண்டு மொய்ம்பும்  
 விஞ்சாரண னைவில கிததனி விட்ட மாதோ. 114

அந்தோவளி திவ்வற னானெறி யாக்க நீப்பின்  
 நந்தாவொரு செல்வமு நன்மையு நண்ணு மேயோ  
 முந்தாரிரு ஞாயபல தீமையு மோச முமபல்  
 சிந்தாகுல முநந்டித் தீவையுஞ் சேர்வ தல்லால். 115

நல்லாறிகக் சும்மதி மோசமோர் நச்ச ராவின்  
 பொல்லாவிடத திற்புகுந் துள்ளுறப் புத்தி மாழ்கி  
 எல்லாநல முமபறி போயதென் நேங்கி யேங்கிச்  
 சொல்லாடவின நிவறி தேகினன சூழ்சசி மிக்கான. 116

பம்பிப்பர வும்படு நாசப்ப ரப்பி னின்றும்  
 இம்பர்ககரை யேற்றியீ டேற்றமி சைப்ப ரல்லால்  
 உடபர்க்கர சன்னொறுக் காரென வுளளி யுள்ளி  
 நம்பிக்கைநம் பிரடந் தான்மறை நண்ப னோடே. 117

இவ்வாறிரு வோரை டாத்தியி கழந்தா பேசி  
 வெவ்வாயாக் கன்வழும் பூன்முடை மிக்கு நாறித்  
 தெவ்வாயிருள் துற்றுசி னைப்புறஞ் சேர்த்தவ் வொல்லீ  
 அவ்வாயில டைத்தர னூக்கிய கன்று போனான். 118

போனான்புலைப் பேய்மனை யாட்டிபாற் போந்தென் னூவிக்  
 காவையு தேயனை யாயுன தானை யெல்லீ  
 வாளுட்டர சன்றொழும் போரிரு மாந்த னைக்கண்  
 னீராவெண் ணிச்சிறை யுய்த்தன னுற்ற தென்றான். 119

நன்றிங்கிது நாயக நீரார் பக்க னூளைச்  
 சென்றங்கவர் நோகவ டித்திசி னந்து தாமே  
 பொன்றும்வகை யாயுதார்ப் போதனை போதி யென்னோத்  
 துன்றுங்கொலை பாதக வம்பிது னரிந்து சொன்னான். 120

தங்காதலி சொற்றலை மேற்கொடி ராத்த ணந்து  
 வெங்காலதன் டிற்கொடுங் கோலைவி டாத கண்டன்  
 பொங்காலமென் னச்சின விச்சிறைச் சாலை போந்து  
 அங்கரண ரையடித் தான்கைய லுக்கு மட்டும். 121

தண்டித்துநின்றகெடு விரினிச சாரு கில்லீர்  
பண்டுற்றமாக கமபடர் வேமெனும் பாழ்நி னைப்பைத்  
துண்டிகதுவிட்டுத்துணிந் தாருயிர் சோரு மாறு  
தெண்டிககொளி னன்றியிப் பாடனுத் தீரவ தின்றால். 122

நஞ்சண்டுசா மின்மன மின்றெனி னுணி கொண்டு  
துஞ்சண்டுபோ மின்னல தாவிதொ லைககு மேதி  
எஞ்சண்டதில் லையுல கத்தினி யீறு காறும்  
அஞ்சண்டடி யுண்டியி ரோமபலி னுவ தென்னே. 123

வெயிலுற்றபோ துபனி பற்றற வீயு மாப்போல  
அயிலுற்றனை யகடு அனபம டாந்த காலே  
செயிருறறபக திகடை பற்றறத ிரந்து பிணும்  
உயிருறறனிர் வெடகமில் லீகதி யுளரு தற்கே. 124

என்றினனை பன்னினன வாய்செறித தேகி னுனவ்  
வனறினையு வல்லாக கனமலை மாநி நோக்கி  
அனறின்னல டைநதுயிர் கைததடி தாகவை நொந்து  
நின்றவகினை யுமமிரு வேதியா நீமை தோவாம. 125

### வேறு

பற்றுவி டாத கண்டக னெனனும் படுபாவி  
சற்றுமி ரக்க மினறிவ தைக்கச சமையோடுப  
முற்றுமு ழுந்தி ராககைந ளாந்தார முனிகிலலா  
சொற்றில தோநு தமபிழை யுள்ளித் துரிசிலலா. 126

துஞ்சிருள் பூழி நஞ்சுரு முண்ணி துருநாற்றம்  
வெஞ்சிறை யின்ன சஞ்சல மாய விடமேறி  
எஞ்சவ தென்னீ ரஞ்சலி ரொனபா ரிலராகப  
பஞ்சர முற்ற கிளையின் மாழ்கிப் பரிவுற்றா. 127

வேதனை யாற்றான் வேதிய னுள்ள மிகநொந்து  
காதக னென்னே லீவனை வாங்கக கருதாது  
நோதக விட்டுப போயினன் யானிர நுகாதுன்பஞ்  
சாதலி னன்றித தீருவ தேயோ தகவுளளில். 128

என்னே யென்னே மன்னருள் வேண்டி யெரிபாலை  
பின்னே யாக முன்னடை கூடிப் பிழையாமே  
கொன்னே சோரக் குக்கலின் வன்கோ லடியுண்டிங்  
கின்னே சாவாக் குறையி ரொடுகைந் திறுமோசமா 129

என்றோ டன்றித் தன்னுயி ரென்றோ வெணைநட்.  
இனனா னுக்குங் கேடுவி னேத்தே னிவன்விண்ட  
பொன்னே யன்ன நன்மதி தள்ளிப் பொறியற்றேன்  
அன்றோ வின்னு நச்சுயி ரோம்பி யழிகின்றேன். 130

சும்மைவி முத்திச் சிலுவைதி கழ்த்தித் துரிசில்லாச்  
செம்முறை நல்கி யேகென வய்த்த திரியேசர்  
மும்மைய ருட்கா ளாயிது காறு முடுகுற்ற  
திம்மையி ருட்டுத் தீச்சிறை யுட்பட் டிடவேயோ. 131

இத்தகா மீதினி லென்னிகர் பாவிய ரெவருள்ளார்  
பித்தறு பேதைபெ யாததடி வைதத பெருமபாவம்  
எத்தனை யோகொடி தெத்தனை யோபெரி திதுதேரில்  
நித்திய நாசம டெத்தது மேலினி னினைவென்னே. 132

நன்றிம றந்தே னல்லுணா வற்றே னவைபுற்றேன்  
இன்றனை வற்கொண் டின்னல எக்க ரிடையுத்ததேன்  
கன்றிய ரக்கன் வல்லடி யுண்டு கரைகினறேன  
பொன்றலு மில்லே னென்செய வுள்ளேன புலையேன. 133

ஆன்மசு கத்துக் காரிக வாழ்வை யறவீசி  
ஊனமலி துன்பை யூடுரு விப்புக சூபாசீயோன்  
வானமலை முனறில் வந்தமவி முந்தேன மதியற்றிக்  
கானமுழை யநதோ நன்றிது நன்றென கதிநாட்டம். 134

பூதல மெள்ளிச் சீயென வையும் புலையேனை  
மீதல முங்கொள் ளாதுவி டுக்கும் விசுவாச  
காதக வீச னென்றினி யென்னே கடையாய  
பாதல மொன்றே கொள்ளவி ருந்தேன் படுபாவி. 135

பேறா தாவி யூனுடல் பேணிப் பிழைபட்டேன்  
வாணா ளல்கிற் றாரிருண் மூடி வதையுண்பேன்  
சேறா டெட்டிப் போகவி டெத்தேன் திமிரார்வங்  
காணா நின்றேன் புல்லுயிர பொன்றுங் கடைகானேன். 136

என்னம னங்கைத் தின்னன பன்னி யிடருற்றான்  
பொன்னக ரந்தோ போக்கின னென்றாப் பொருமுற்றான்  
தன்னிக ரில்லாத தற்பர ராஜன் சமுசுத்துத்  
துன்னவு நாணி மூர்ச்சைய டைந்தான் துரிசில்லான். 137



ஆரிய நிவ்வா றுற்றல னாகி யயர்வெய்தக்  
கூரிய வைவேல் புண்படு நெஞ்சு குளித்தென்னப்  
பேரிடர் துற்றி யானிய முங்கிப் பெரிதேங்கிச்  
சீரிய நம்பிக் கையுமுள முட்கித் தெருமந்தான். 138

பின்றையும் வெய்யோ னுற்றயி ரோம்பும் பிணமன்னீர்  
இன்றொரு காலு மீட்சிற மக்கிங் கினிரீரே  
கொன்றுகொ ளிற்றுன் பொன்றுமி லென்புக் குவைகாண்மின்  
முன்றிலி னென்ஞப் போயினன் வைது முனிவோடும். 139

புந்திசி றைப்பட்ட டாழல் தீண்டிப் புகர்புல்லி  
முநதுச னிக்கண் மாலைய டைந்து முழுதுநதாம்  
வெந்துய ரன்றி வேறுண வேது மிசையாராய்  
நந்துறு காலே வேதிய னின்ன நவிழற்றான். 140

வேறு.

எம்பி நீன்சொலி கந்துள வென்மதி கேடுந்  
தம்பி ரானெறி விட்டசண் டாளமுளு சாரந்து  
வெம்பி யிண்டுவி டாதகண் டப்பெயா மேவித்  
கும்பி வாதைகொ டுப்பநிங் கென்செயக் கூடும். 141

தேவ கோனகர் கிட்டிய தென்றுசெ ருக்கிப்  
பாவ காரியிப பாழ்ஞ்சிறை பட்டனெ னந்தோ  
கோவி ளங்கும றேசனைக் கூவிளிக் கொள்ள  
நாவெ முடிபுகி லாதுள முட்கிடு நாணி. 142

வல்ல ரக்கனே டேயம ராடிடும் வன்ரை  
நல்ல ருட்டுணை யோடுகை விட்டது நம்பி  
கொல்ல வுங்கரு தான்புரி யுங்கொடு வாதைக்  
கொலை றிலிலையிப பாட்டினுக் கெத்தனை வைகல். 143

பெருக்க வாதையோ டாத்தம ஜீவியம் பேணி  
இருந்கை தன்னிறு மாளியை யெவ்வகை யேனும்  
நெருக்கி யொல்லைகி டுதநிற வெய்தலும் நேரே  
ஒருக்கு சாவுமு வப்பெனக் குண்மையி தோர்தி. 144

வள்ள லுய்த்தவ ருட்பய னோவறம் பாலைக்  
கொள்ளை யிற்பறி போயின வுள்ளக்கொ திப்பே  
எள்ளி யென்னைய டர்த்தளி னென்னுயிர் மாய்ப்பான்  
உள்ளம் வைத்தனெ னீதென துள்ளுறை யென்றான். 145

கரவி லானுரை காதுறக் கேட்டுநம் பிக்கை  
 விரவு துன்பிற்கு வெந்நிட லோநம வீரம்  
 பாவை வைப்புக்கி யற்கைபன் மாறுதல் பாராய்  
 இரவு முண்டுப கலுமுண் டேனுனக் கின்னல். 146

சுருதி யுத்திய துபவந் தூயசன் மார்க்கங்  
 சுருது முததம பத்தியென ரூயக ணக்கில  
 ஒருதி தத்துமொவ் வேனெட்டு னையுனக் கேணுந்  
 தருதி யிண்டுவி. டைசிறி யேன்சில சாற்ற. 147

புரவு நானெறித் தத்துவ போதத்திற் போந்த  
 கரவி லாமெய்ய நுபவக் காட்சியை காணும்  
 உரவு நீருல கததைபு வர்த்துணை யுண்மைக்  
 ரூரவ னீயெனக கென்றுமி தென்மனக் கொள்கை. 148

ஐய நமமது தாயி லைபர மாயில  
 வெய்ய ரிபபநதம வேறிலை ரிததுயர் மேவி  
 ளையுளு சீவனி லும்பர னாமிக நன்றம  
 மெய்ய தாயினும் விள்ளவொன் றுள்ளது மேலோய். 149

மாக மாநக ராசுபன் வன்கொலை செய்யாய்  
 ஆக வென்றத நிந்தும நிநூல ரேபோற  
 சோகம விஞ்சியன் னேதற்கொ லைததொழில் சூழ்ந்து  
 சாக வெண்ணுத லோதரு மந்தனித தக்கோய். 150

ஆக்கை யைததனி யானியை யாக்கையு மாக்கிக்  
 காக்கை யுமமுடை யாருளர் நாம்பகை காட்டிப்  
 போககை யுளளுவ கோபுல மைததன்று பொய்யா  
 வாசகை யுள்ளுதி வாய்ததிடு மோநித்ய வாழ்வு. 151

எத்து னைப்பெருந் துன்பமு னக்குள வேயோ  
 அத்து னைப்பெருந் துன்பமு மெற்குள வாக  
 விதத கத்திற லோய்சிறி யேனிணும் வெம்பிச்  
 சித்த ரொந்துயிர் தீர்வலென் பாயிதென் சீர்மை. 152

ஒன்றி யாயெதிர்த் தப்பொல்லி யோனையு மோட்டி.  
 வென்றி கொண்டுக திததனை வெவ்விரு ளார்ந்த  
 பொன்று பௌவம்பு குருதுநெ றிககொடு போந்தாய்  
 குன்று குன்றென நேரவுங் குன்றிலை கொற்றம். 153

வஞ்ச மாயக்க டைப்புர னீக்கும்வம் புக்கும்  
வெஞ்சி றைக்கும்வி லங்குக்கும் வெந்துய ருக்கும்  
துஞ்ச லுக்குந்து ளக்கமில் லாமனத் துயோய்  
அஞ்ச கிற்றிகொ லாமிவ்வ ரக்கனுக் கைய. 154

கருதி னெம்மட்டுக் குங்கடுங் கோலதி காரம்  
நிருத னுக்குச்செ லுநதிரு வுளளரி னைப்பின  
பிருது விககணின் ருஞ்செறுத் தெத்தனை பேரோ  
பொருது மறறிவன் கையகன் றுய்ந்தனர் பூர்வம். 155

எந்தை யென்னைம றந்திடர்ப் பட்டனெ னினனெ  
முநதை போலாக கனனிவண் முனனிடில் யானே  
புநதி யோடெதி ருன்றிப்பு றநதநது போகத  
தொந்த யுதத்தத டாக்குவ னீடநி சோரேல. 156

மருளி னெய்தின மாலீமம றக்கொடுஞ் சூழல  
இருளி னைபல வீனகதி யறகையை யீசன  
தெருளு அத்தினா சித்திய ஜீவசெல் வததை  
அருளி னாகம ருளுமெ னற்கைய மினரால். 157

அநத ணர்க்கரு விட்டிகை யாமற வோய்நின்  
சுந்தை மறறிது சீர்தன ருலுயிர தீய  
வெந்த முறகரை யாயினு மிப்படு வெட்கம்  
நந்த மைத்தொட ராவகை நாடுதி நலலோய். 158

என்று கூறினன் வேதியற் கோர்விகற் பின்றி  
நன்று வானகதிப பறறுவி டாதநம பிககை  
மனறல வாசகந கேட்டலு மாதவன் சிந்தை  
யொன்றி நின்றவகு ரத்தது மெனமெல ளுக்கி. 159

திருநது நயபிக்கை செம்மொழித் தேனெடு சேர்ந்த  
மருந்தெ னுன்கு ணாநதுதன் வண்செவி வாயா  
அருநதி னுன்மறை வாணன கத்தருள் பூப்ப  
வருநது மாவித ளிரத்தது மாண்டழை மல்கி. 160

குளிர்ந றும்பொழி லாடுகு லாயபைந் தென்றல்  
வளிய கசசிறை யூடும றிந்திட வல்லே  
தெளியு தோன்றித்தி ருத்தகு வேதியன் சென்றான்  
அளிப டர்ந்தவ ருக்கிரு பாசனத் தண்டை. 161

அண்டர் போற்றும் ரசினம் கோமகன் றுளில்  
வண்ட மிழ்ச்சுவைத் தேன்மண மாலிகை சூட்டிக்  
கண்டு ளித்திரு மஞ்சனங் காதலி னூட்டிக்  
தெண்ட னிட்டுவிண் ணப்பமின் றேரன செப்பும். 162

தேவாரம், பிழைநீனைந்தீரங்கல். (சேரிசை)

1. நின்னடிக் கன்பு செய்யா நீசனேன் ஈசனேயுன்  
பொன்னடிக் கன்பு செய்யும் புண்ணியா குழாததுட் புகரு  
நன்னடை சுற்று மிலவே னன்னறெலா மொருவி நின்ற  
என்னடை யிகநது மிலவே னெனசெய்வான ரேனறி நேனே.
2. தன்னுயிரி போல விந்தத் தடங்கடற் புடவி மேய  
மன்னுயிரக கிரங்கி மேளுள மதமக னுகத தோன்றி  
இன்னுயிரி கொடுத்தி ரகைக் கீட்டிய விறையை யேத்தி  
என்னுயி ரோம்பு கில்லே னெனசெய்வான் ரேன்றி நேனே.
3. வன்தணன் பழறன் பொல்லா வஞ்சனென் றிகழ்தி டாதென்  
புன்கணுக கிரங்கி யோபூம பொழிலிடைப புனித மூத்தி  
நினகணீர் சொரிந்து செநீர் நிலத்துக வியாததல கண்டிம  
எனகணீர் சொரியக காணே னென்செய்வான் ரேனறி நேனே.
4. கதிரொளி மறையப பூமி கம்பிககச சிமயங் கீறிப  
பிதிபடச சிலுவை மீது பெருந்தகை குருதி சிந்தி  
வதைபடு திருக்கோ லத்தை மனக்கணற் றரிசித தேத்தி  
இதயநெக குருகு கில்லே னெனசெய்வான ரேன்றி நேனே.
5. கன்றிய காம நெஞ்சக கள்வனேன் காய நீத்த  
நன்றிகொண மாந்தர் போல நடித்திடு நடலை யுள்ளேன்  
ஒன்றிய மனத்தோ டெந்தா யுன்னருட் டிணையை காடி  
என்றினி யுய்யப போவே னெனசெய்வான ரேன்றி நேனே.
6. தேசுற்ற மின்னூர் மோகச் சிககுளே சிக்கிச் சிந்தை  
மாசுற்றே னுலக மாய வாழ்க்கையை மருண்டு நச்சி  
வேசுற்றேன கவலை யாலே மெலிவுற்றேன் விழைந ராலும்  
வுசுற்றேன் ஈசனேயா னென்செய்வான ரேனறி நேனே.
7. அருளுடை முகிலை யன்ப ராருயிர்க் குயிராய் நின்ற  
தெருளுடை யமுதை யுள்ளந தித்திக்குஞ் செழுந்தேன் வைப்பை  
மருளுடை யறிவிற் கெட்டா வாழ்வீனை வழுத்தி வாழேன்  
இருளுடை மனத்தேன் யானே யென்செய்வான் ரேன்றி நேனே.
8. பொறிவழி யுள்ளம் போககிப் புலநெறி யொழுகும் பொல்லேன்  
அறிவிலி யாத லாலே யாத்துமக் கவலை கொள்ளேன்  
செறியுடற் போக நச்சித் திரண்டபே ராசை யென்னும்  
எறிகடற் குளித்து நின்றே னென்செய்வான் ரேன்றி நேனே.

9. சுத்தனோ வல்ல னன்மை சொல்லவெட் டீணையு மில்லேன்  
பித்தனான் பெரிய பாவி பிழைக்குமா றுணர மாட்டேன்  
நிதநீ யருளு மீவை நினைகிலே னன்றி யீனம்  
எத்தனை யிறைவ னேயா னென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
10. மெய்த்திடப் பிறர்க்கு வேதம் வினம்புவன் விரித்தெ னுள்ளே  
உய்த்ததை யுணர மாட்டே னொழுகருடை யவாபோ னினறுங்  
கைத்திடேன் பாவப பிசசைக கடுகிடாட் கழிய வாளா  
எய்ததினோத் தயர்ந்தே னெந்தா யென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
11. அழுகிலேன் மனங்க சந்திட் டளியனேன் பிழையை யுன்னி  
விழுகிலே னின்பா தார விந்தமே கதியென் தேத்தித  
தொழுகிலே னாவி யாலே தொடாபவத துயிலே நீத்திங்  
கெழுகிலேன் ஈச னேயா னென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
12. பனமுறை யிதய மென்னும் படுகரைப் பாகருகு தோறும்  
நன்மையோ ரணுவங் காணே னஞ்சினை யமுதா நச்சம்  
புன்மையேன் போத மிலலேன் புவிப்பொறை யாய தன்றி  
இன்மையேன் பயன்மற நெந்தா யென்செய்வான் றேன்றி னேனே.

தேவாரம முடிந்தது

வேறு.

இன்னவா நகத்துத் தேம்பி யெழின்மறை வாணன் றேவ  
சநநிதி யடைந்து போற்றிச ரனியிரா விடிமட டாக  
மன்னிளங் குமரன் செய்ய மலரடி வலீது பற்றி  
அந்நிலை விடாது நின்ற னருட்டுணை யணுகுங் காறும். 163

உலகிரு ளகற்றி வெய்யோ னுதயத்தூந் திகழா முன்னம்  
அலகலாக கருணைப பௌவத் தருடகநி ரலாந்து தோன்றி  
இலகொளி பரப்பிச சிந்தை யிகலற நூறிப போப்பப்  
பலகலை ஞானி யுளளம பத்தியாற சொகிதத தன்றே. 164

அகத்தொளி மலித லாலே யாரிய னயதி நீங்கி  
மகததுவ தெய்வ வேந்தை மனமொழி யார வாழ்த்தி  
மிகத்துதி பகாந்து போற்றி மெய்யெலாம் புளகம போப்ப  
முகததெழில குலவி நமபி கேளென மொழிவ தானான். 165

பொங்குபே ரின்ப நாட்டுப் புரவல னருளே யீண்டு  
மங்கொளி விளக்கைத் தூண்டி வளாததிய வண்ண நின்வாய்த்  
துங்கவாக் குருவாய்த் தோன்றித் துயல்வரு மனச்சந் தேக  
வெங்கொடு மயலி னின்று மீட்டெனைப் புரந்த தின்னே. 166

உஞ்சன முஞ்ச மென்னின் னுயிரை யொல்லி யேயிவ்  
வெஞ்சிறைக் கதவின் வன்றாள் திறநதியாம் வெளிப்பட் டுய்வான்  
சஞ்சல மிகுசந தேக துருக்கத்தைத் தணந்து போக  
எஞ்சலில் கருவி யாய திறவுகோ ளுடாதொன் றென்பால். 167

மற்றது பரம சீயோன் மலைக்கதி பதியே நல்கப்  
பெற்றனெ னெறிதி மம்பு பீழையான் மணக்க லக்கம்  
உற்றியா னுணர்ந்தேனல்ல னொளளியோ யெழுக் வென்னுத்  
தெற்றெனக கோலை யிட்டான நிறந்தது சிறைக்க பாடம். 168

சிறந்தது சிறைக்க பாடஞ் செவ்வியோ ரிருவர் சிறதை  
அறந்திகழ் ஜீவன் முத்தி யணிகர ரத்தின் வாயிற்  
சிறந்தசெம பொற்க பாடந் திறந்தென வுவுகை பூப்ப  
மறந்திகழ் சிறையொ ரீஇப்பின் மதிற்றலைக் கடையைக் கிட்டி. 169

மெய்த்தகு திறவு கோலின் வியன்கடைக் கதவு மேய  
சித்தசஞ் சலமும் வீசிச் செவ்வனா னெறியைச சோவான்  
வித்தகா வினாந்து சென்றா சதவொலி விழிப்புக் கூட்டப் [170]  
பத்தர்கை யகன்ற ரென்னுப் பரிந்துளம் பதைத்தான் வெய்யோன்.

ஒல்லையி னெழுந்து பின்சென் றேடினா னுப்பி னானங்  
கல்லையா றிரவி யோங்கி யலாதலிற் கையுங் காஹும  
புல்லிய திரிரால் யானும் போககற்று விழுந்தான் பொங்கி  
எல்லையி லகங்கா ரத்தா லீடுபட் டழிந்தா னிப்பால். 171

மாதவர் ஜீவ பாதை மருவுமட் டாக வேடிப  
போதீஇ விடாத கண்டப் புலைமக னெல்லை தாண்டி  
வேதனா னெறியிற புக்கு விட்புலத் தரசன் செய்த  
மாதைய யுளளிப போற்றி வணங்கினா வழுதகிப் பல்கால். 172

அறுமையா னெறிந் மம்பி மானதிக கொளுவி யாவி  
குறுமையுற் நயருங் காலை கொளுநிதிக குவைதொக் கார்போல்  
தெறுமழற் பாலே யஞ்சிச சிறைமறிந் தயருங் காலை  
பொறுமைவேந் தருளவர் துய்ப்பப் பூரித்தா ருள்ளந் தூயோர். 173

ஒளவிய மவித்த சிந்தை யாரிய ராறித் தேறிச்  
செவ்வழிப் போக்க ரிண்டு நிகைததுள மருண்டு நமபோற்  
றெவ்வழி பிடித்துத் திங்கு திளைப்பரா லென்னச சிந்தித்  
கவ்வழி விலக்கி யுய்ப்பா னுய்ந்துமற் றிதனைச் செய்தார். 174

அருஞ்சர மஞ்சி நேருக் கயல்வழிப் படிற்சந் தேக  
இருஞ்சிறைத் துருக்கம் புக்காண் டின்னல்செய் விடாத கண்டப்  
பெருஞ்சமக் கணுக்காட் பட்டுப் பேதற வருமற் றென்னைச்  
நருஞ்சிலை பொறித்தான் னீன்றிக் கதிவழி காட்டி யுய்த்தார். 175

விடாதகண்டப் படலம் முற்றிற்று.

## ஆனந்த சைலப் படலம்.

இனையன நிகழ்ந்த பின்ன ரமக்கினி நிருதன் செய்யும்  
 வினையெது மினறா மிந்த விதக ராஜ வீதி  
 தனையவ னணுகா னென்னுத் தம்மிலே யுவந்து பேசி  
 முனைவனை துதித்தார் பலகான் முறையறி ஜீவன முத்தர். 1

பானமு மினறி நானூட் பசித்தலில் ஞான ஜீவ  
 போனகந் திருத்தி யுண்டு புத்துயி ரடைநது தேவ  
 ஆனக முழக்கந கேட்கு மாநாத சைல நாடி  
 வானெறி மருவிப் போனூ வானெறி மருவி வந்தார். 2

காவத மிரண்டு மூன்று கடந்துசென் றிடுது மாயில்  
 ஜீவவா னந்த மல்குளு செழுங்கிரி சோது மெனனூ  
 ஆவலித் தறவோ சிந்தித் தடுதடுத தேக வேகத  
 தாவரு வசந்த மென்கால் தவழ்ந்ததச சார னினும. 3

குளிரிளந் தென்றன் மேனி குளித்தலுந தளாவு நீங்கி  
 இளிவரு ஜெனம தோட மிரிந்துபே ரீன்ப மலக  
 நளினமொத தலாநது செவவி நகைமுகந திகழ்த தூயா  
 களிமகிழ சிறப்பச சென்று கனகமால வரைகண னுறநூ. 4

வேறு. (சந்த விருத்தம்.)

புதுவினா மதுமலா பொதுளிய முதுசினை பொழிலுழை தழுவுவ புயல்  
 வதுவையி னதிபதி பொருவரு கிருபையின் மலைதலை பொழிவன மழை  
 அநிரிடி முழுவெழ வரிமுரல சுருதியி னகவுவ மகளிரின மயில  
 மதுரிய நறைகுட மடிபடி யுருபய னளவிய வினைவன வயல. 5

மாலுறு கொடுமுடி மணியணி யெனவிழு மருவிகள் பொருவன தடம்  
 வாலிய திருவருள பொருபெரு வளநனி மருவிய பெருவர நதி  
 கோலிய ஜெபதப விரதரும் வரதரும் வரன்முறை குடைவன துறை  
 பாலடை மலைமலை பரிசேன விரகவ பருவர லொருவுறை பனி. 6

மழகளி ரெழிலுளை யரிவரி யுழுவைக ஞழைவிழை ஓவாடுதிரி வனம்  
 தழலென வொழுக்கொளி தழுவிய கொழுமுகை தழையொடு கெழு  
 கழுதுக ஞமுதுமு திதழவிழ் செழுமலர் களகள சொரிவன மது  
 பழுது கிரியையி னெழுதுணா விரியலர் பலதிசை கமுவுவ கடி. 7

அடிமுறை யிடுதவ மகளிரி னணிகடை பயிலுவ பிடிமட வனங்  
கொடியிடை யவாமொழி யிசைவழி பழகுவ குலவிய கிளியொடு  
[குயில்  
வடிவழ கியவிரி சிகைபுடை குடிகுண மரபியல் பழகுவ மயில  
நொடிகுவ தெவனவ ரமுதுகுகடைவிழிநுதியொடு பழகுவவருள். 8

வேறு.

ஐகநெறி பொருவிய தவநெறி மகளிர்  
முகமென் வலருவ நறைகமழ் முளரி  
தகவுடை யவாநகை தவழ்தரு துவாவாய்  
நிகரென வலருவ நிலவுறு குமுநம. 9

எந்திழை யவரொளி நிகழெயி நெனவே  
தேநதள வணிநறு முகையினர் செறிவ  
மாநதளிர் புனாவடி வினாகர மருளக்  
காநதள மலாநனி களுலுவ ககனம். 10

குணவணி தழுவுவா குலமட மகளிர்  
தணிவரு மறநெறி தழுவுவா புருடா  
மணியொலி தழுவுவ சினகர மறையின்  
திணிகடா தழுவுவ திகழ்தரு மிதயம. 11

மநிலை மருளுவ மறுவறு சுருதி  
அநிலை மருளுவ வடியவா தொகுதி  
நிநிலை மருளுவ நிறைதரு சுகாதங்  
கநிலை மருளுவ கடிக்கமழ் சைலம். 12

வடிவன மிடைவன மகளிரி னுலவிக்  
கொடிவன மிடைவன துடியிடை குலவித்  
தடிவன மிடைவன வெழிலொளி தழுவித்  
கடிவன மிடைவன சினைமலா கருவி. 13

மனைதொறுந் திகழுவ மறையொளி விளக்கம்  
வினைதொறுந் திகழுவ விதிதரு புனிதஞ்  
சினைதொறுந் திகழுவ கொழுங்கனித் திரள்கள்  
நனைதொறுந் திகழுவ நறைநக ரளிகள். 14

கொடியன மலையல திலைபுரி கொடிய  
கடியன மலரல திலையுரை கடிய  
இடியன முகிலல திலையா கடியே  
குடியன தவமல திலைகெடு குடியே. 15



குளிப்பர்ப்புண் ணியம்பொலி குருதியந் தடத்திள்  
களிப்பாநற் சருணையைக் கனிவொடு பருகி  
விளிப்பாதம் முடன்மிசை சுகிரென விருந்தை  
அளிப்பாதெள் ளமுதினை யகமுக மலர்ந்தே. 16

நாடக மினிர்வன நனியிகு தருமம்  
நாடக மினிர்வன நனியருள பொழில்வாய்  
நாடக மினிர்வன நனிதொகு மயில்கள  
நாடக மினிர்வன நனிரின வனசம். 17

## வேறு.

வான ரங்குதிக் குங்கலை மாமந்  
வான ரங்குதிக் குந்தரு மாசசுனை  
வான ரங்கம டுககும லாகடி  
வான ரங்கம டுககும டவனம. 18

மாத ருக்குல மல்கும லைக்குடி.  
மாத ருக்குல வாமனை மாட்சிமை  
மாத ருக்குல காதிய வஞ்சமும்  
மாத ருக்குவர் மாசறு மாடவா. 19

கோட்டு மாக்களை தூங்குங்கொ மும்பொழில்  
கோட்டு மாக்களை தூங்குங்கொ முங்கனி  
கோட்டு மால்வரை தூங்குங்கு ளிர்புயல்  
கோட்டு மால்வரை தூங்குங்கு ளிர்மது. 20

மான்ம தம்படு மைவரை கோளரி  
மான்ம தம்படு மைவரை வைபபினம்  
மான்ம தம்படு மைவரை மாதவா  
மான்ம தம்படு மைவரை வாட்டுவார். 21

ஒதி மக்குல நான்மல ரோடையை  
ஒதி மக்குல மோகையி னூடுவ  
ஒதி மக்குகை யொண்டவர் மாமறை  
ஒதி மக்குடி லூடுற நாடுவா. 22

ஆய மாதா ணிவரு மாடவர்  
ஆய மாதா ணிநிதிப் பெட்டியும்  
ஆய மாதா ணிகலப் பேழையும்  
ஆய மாதா ணிதர னுணையே. 23

சந்த னந்தந்தி கழுந்த டங்களில்  
சந்த னந்தந்தி கழ்தடஞ் சாரலில்  
வந்த னந்தந்தி மாலையுங் காலையும்  
வந்த னந்தந்தி றைவனை வாழ்த்துவார். 24

வேறு.

மலையெலாம் புனிதஞ் செல்லு மருங்கெலா மகிழ்ச்சி தெண்ணீர்  
நிலைபெலாங் கருணை நீத்தம நெறியெலா நீதி மார்க்கங்  
கலையெலாஞ் சுருதி பேசசுக் கனிவெலாந் தேவ பாஷை  
தலையெலா மாசீா வாதஞ் சார்பெலாம் பசும்பொற் கேணி. 25

மாதவப் பள்ளி தோறும் வரன்முறைத் தொழும்ப ரீட்டம்  
பாதவப் புரைக டோறுஞ் சுருதிதோ பனவ ரீட்டம்  
மேதகு கழகந் தோறும் விழுககலை மழவ ரீட்டம்  
போதலர் பொய்கை தோறும் புகரறு மகனி ரீட்டம். 26

கள்ளவிழ் முல்லை யின்ற கடிமுகை யணைய மூரம்  
பிள்ளைகள் விமல ஞானம் பிறங்குதீங் குரலி னேடு  
வள்ளலெம் மிளங்கோ மாணசெம மலரடி வழத்தி யேத்தும்  
தெள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிமடுத் திடுமெப் பாலும். 27

விருந்தெதிர் கொண்டு நாடி விழுத்தகு மரபி னேம்பிப்  
பொருந்துமெய் யன்பிற் றாய போனக மளிப்பர் பல்லோர்  
வருந்துவோர்க் குடைபைத் தாங்கும் வண்கையி னுதவி நோர்ந்து  
திருந்துநன் மதிகள சொலலீத் தெருட்டுவார தம்மிற் பல்லோர். 28

பொருளெலாம் பொதுமை மேய புகழெலா மிறைமை நாடும்  
அருளெலாஞ் செல்வ முள்ளத் தவாவெலா மறுமை யாக்கக்  
தெருளெலா மான்ம போதஞ் செயலெலாந் திருத்தொண் டென்ப  
மருளெலா, மொழித்து நோற்கு மலைப்பிர தேசத் தோர்க்கே. 29.

பெய்வது கருணை மாரி பெருகுவ தன்பி னீத்தஞ்  
செய்வது தருமப் பைங்கூழ் திருந்துவ துயர்பே ரின்பம்  
உய்வது ஜீவ கோடி யோங்குவ தமலன் சீர்த்தி  
ஐதவிக் பரமா னந்த சைலப்பிர தேசத் தென்றும். 30

யானந்தன் னுமையா வண்டு பாண்செய மயில்க ளாடக்  
யானந்தன் னவையாச் செய்ய கமலக்கண் களித்து நோக்கிப்  
பூந்நு நறுந்தண் கொன்றைப் பொன்னணிப் பரிசு நல்கி  
பூனந்த சைல வேந்த னாகவிற் றிருப்பன் மாதோ. 31

உலாநிலை கடந்து நின்ற வுன்னதா திபனே மேலை  
குலாகடற் புவிகூட் டுண்ணக குவித்தபே ரின்பக் கொள்ளை  
வலாநிலை தெருண்டு துய்க்கு மாதவ ருணாவா ரன்றிக  
தலாயுளா ருணாநதீவ் வென்று சாறறலாந தகைமைத் தேயோ. 32

நித்திய சுகபே ரின்ப நிலவளங் கெழுமு ஞான  
விததக கிரியின் மீது விசம்புற மிளிராத தூய  
சதகிய நெறியை நாடித தணப்பிலபே ருவகை யோடும்  
முத்திராட் டிறையைப் போற்றி முடுகினா ஜீவன் முத்தர். 33

செம்மல்தம் முரிமை யாவும் ஜீவயாத் திரிக ராய  
நும்மவாக் குறித்திங் குய்த்தரா நுகாநதுபின சேறு மீண்டு  
வம்மினோ வமயி னெனனா மங்கலக் கொடிக்கை காட்டி  
அம்மலை விளிப்ப தேபோன றமைநதன தெரியக் கண்டார். 34

மோனநாட் டரசனேவற் பணிவிடை முறையிற் செய்யும்  
வானவா தொகுதி யீண்டி வந்துவந தேக்க கண்டார  
சேனைகா வலருக கெல்லாச சித்தமு மிணங்கிக கீழ்ப்பட்  
டானிக கரும மாற்று மநதண ரொழுககங் கண்டார். 35

தண்ணளி கவிந்து வானந் தருமருண் மாரி கண்டார்  
புண்ணிய ஜீவ கங்கை பொருகுநீச சுனையுங் கண்டார்  
நண்ணிய திசைக டோறு நன்மையுந் திருவு நட்புங்  
கண்ணிய தருமத் தோடு களிநடம புரியக கண்டார். 36

கொள்ளைவண் டிமிரின் னோசை கோகிலக துவனி பூவை  
கொலைகள கிளககு மெனநீவ கிளவிபுள ளொலிமற் றெங்குந்  
துளவிய மதுர சித்தஞ் செவிப்புலந் தொகுப்ப யாவும்  
வளளல்வண் புகழாக கண்டு கேட்டுள மகிழ்வர் மன்னோ. 37

தீர்த்தனை யேதகிப போற்றி ஜெபதபம் புரியஞ் செவ்வி  
ஆதகியிற் குழுமித தேவா ராதனை புரியுஞ் செவ்வி  
காதனை கிளககுஞ் செவ்வி கேட்டதி சாதித்தக கிட்டிப்  
பாததருட் செயலை வாழ்த்திப பரவச ராகி நிற்பார். 38

வாவினீ ராடி வாடா மதுமலர் மாலேசூடி  
ஒவிலா னந்த கீத முளங்கனிந் துருகிப பாடிக்  
காவெலாங் களித்து லாபிக் கனிந்தமுந் திரிகை யாதி  
ஜீவபோ னகமுண் டுள்ளந் தெருண்டுது னெறிசெல் கூலை. 39

வித்தக ரிருவர் செல்லும் விழுத்தகு மரபை நாடி  
அகதலத தறவோ ராய வண்டரோர் சிலாவந் தீண்டி  
வைத்தமா நிதிகண் டார்போல வன்முறை குழுமி மொய்த்தார்  
உததம தொழும்ப ரன்றோ வுயிர்த்துணை யுலகுக் கமமா. 40

குழுமிய வாய ருள்ளக் குறிப்பவர் வனச மன்ன  
செழுமுக மலர்ச்சி காட்டத தெரிநதுகோ லுன்றி நின்று  
விழுமிய குணத் தோயை வேதியன் விருமபி நோக்கி  
உழுவலன் போடு மற்றீ துசாவுவான் விரய மாக. 41

உன்னத பதவி யோமற் றுலகமோ வும்பர் மேய  
பொன்னில வுலகந தானே வதனெடு புனியைச சேர்த்து  
நன்னிலை நிறுப்பா னுய்த்த நாதேவ விஞ்சை நாடோ  
பன்னநு நித்திய செலவக களஞ்சியப் பகுதி தானே. 42

யாதெனத் தேறு கில்லே மெம்மனோர் கருத்துக் கெட்டா  
மேககு பொருளுஞ் செலவப் பெருக்கமும விமல ஞான  
போதந தருமபல் காட்சிப் பொதுமபரும பிறவு மெல்லாம்  
ஆதரிப பவரார் யார ததுபவ மறிய கில்லேம. 43

மற்றிது தான்கொல் முத்தி மாநகர் புகுகது மார்க்கம்  
கொறவ வகருக் கினனுங் குறிப்பிடு தூரபெம்மட்  
புற்றுமே விடிற்றுன் பேயோ வுதவியோ நிகழ்வ தோர்பால்  
இறறைநா ளிரவு தங்கி யேகவீண் டமையுந கொலலோ. 44

அயவித் திறங்க னொல்லா மறிவுறு மாறெம் பக்கல்  
நேயமவைத் துணைக்க வென்னு நிகழ்கதலு மாண்டு தொக்க  
நாயரி லொருவன் கிட்டித் தொலலையே ய்கததுள் ளன்பு  
மேயநண் பினனே வென்ன விதநதுரை யாட லுற்றான். 45

ஐயன்மீர் காணு மிந்த வானந்த சைல மென்னுந்  
தெய்விக கிரியுஞ் சேர்ந்த சிமயமுஞ் செழுநதண் காவும்  
மையறு பொருளுந் தொக்க வளமுமன் னுயிரு மெல்லாம்  
வையக முய்யக் கொண்ட மாதுவே லுரிமை தேர்மின். 46

இத்தகு புண்ணி யகேத் திரத்தினுக் காக வெம்மான்  
மெய்த்திரு மேனி சிந்துங் குருகியின் விலைப்பா ளீட்டி  
வைத்துமுப் பகையை வென்று வளம்படுத் தமலன் செங்கோல்  
உய்த்திள வரசா யென்று முவந்துயிற் றிருக்கின் ருரால். 47

பண்டுதொட் டின்று காறும் பணிவிடைக் கமைந்த வுண்மைத்  
தொண்டரை நிறுவி ராஜய துரைத்தன நடத்தா நிற்பர்  
அண்டாகோ எனகரை நாடி யடுக்குநர் வேண்டு மெல்லாம்  
உண்டொரு குறையு மிலலை யுததர மெமக்கு முண்டால். 48

மெய்வழி பிடித்து நீன்றீர் விலகினீ ரல்லீர் விண்ணுட்  
டுய்வழி யிதுவே யாகு மும்மையித் தலமீ ருகப்  
பெய்வழிப் படாது காதத புண்ணிய மூர்த்தி யார்செங்  
கைவழி காட்டி யினனுங் கடைவரை காக்கு மன்றோ. 49

கொற்றவ எனக்கிம் மேலே குறிப்பிடு தூரங் கூறில்  
பற்றுளார் தமக்குத் தூரம் பற்றிலாக் கண்மை யென்றும்  
உற்றுணர்ந் தூன்றி நோககி யூக்குவார்க் கிடரொன் றின்றோ  
சற்றுறா னெறிவிட் டேகிற சாரநதிடு மோச நாசம். 50

சாதமார்க் கத்தீர் நும்மைத் தலைப்பெய்த வைகல் வான  
தூதரை யெதிராதா லன்ன சுபதின மாகக் கொண்டேம்  
பேதமின் றெம்மி னுமயில் பிறங்குமித் தலததி லுள்ள  
கோதறு நிகிகள நமமான குருகயாத தவாக்கே யன்றோ. 51

வழிநடந் தினோத்தீர் சின்னாள் வதிந்திளைப் பாறித் தேறி  
விநிலந திகழு மிநத வியன்கிரி யிசைதொக் குள்ள  
கழிபெரும் புதுமை யாய காட்சிகண் டறவீர் பின்னர்  
எழிறிகழ முத்தி மாககத் தெய்துமென் றேமப லோடு. 52

செங்கரங் கொளுவி நண்பீர் சேறுது நம்மில் வம்மின்  
லுங்கினி நின்றல வேண்டா வெறைக மலர்ந்து கூறிப்  
பொங்குபே ரன்பி னாலே புதுவிருந தினரைக் கூட்டி  
மங்கல கீத மல்க மண்புகூஉ வரிசை செய்தார். 53

பல்வகை யொருபற் றில்லாப் பாதேசி களைக்கொண் டாடி  
நல்வரை யாயா காட்டு நண்பெவா ருய தென்னிற்  
செல்வழி யிகந்த தீய செறுநருக் காக ஜீவன்  
நல்கிய வன்பின் வாரி படிந்தமெய்ந் நலத்த தாமால். 54

ஆயரோ டளவ ளாவி யாரிய ரிருவர் தாமும்  
நாயகன் கருணை யுள்ளி நயந்தினி திருந்த காலை  
மாயமார் பிரபஞ் சத்தை வரைந்துதூல் வழிப்பட்ட டுய்ந்த  
தூய யாத்திரிகந் கேட்க விருப்புளேஞ் சொல்க வென்றார். 55

நன்றென வெழுந்து நின்று நலங்களிற் மறையோன் தொக்கார்க்  
கொன்றுமஞ் சலிசெய் தெம்மை யுவப்பொடு மினிதி நேற்றுக்  
கன்றுகாண் கறவை போலக் கசிந்துபா ராட்டு மன்பை  
யென்றுமுள் ளுதுங்கைம் மாறென் றீட்டுதற் கருக ரல்லேம். 56

தேனந்து நறுந்தண் சோலை செறிதடங் காவு சூழ்ந்த  
ஆனந்த சைல மீதென் றறுபவத் துணர்வு பெற்றேம்  
ஞானந்தம் மேனி யரய நம்பிரான் றொழும்பா நீவிர்  
தானந்த வுணர்ச்சி யெம்முட் டந்தனிர் சான்றெம் முள்ளம். 57

செல்வழிக் கண்ணோர் நாளிற் காணினுஞ் செவ்வி யோர்தார்  
தொல்வழிக் கேண்மை யுள்ளந் தோன்றயாத் திடுவ ரென்ப  
தொல்வதே யெனறுஞ் செய்கை யுண்மைவற் புறுத்திற் றின்னே  
நல்வழி தெருட்டு நல்லீர் நஞ்செயல் கேண்மி னென்னு. 58

விளம்பரத் தொனிகேட் டொல்லை வெருண்டதுங் குரவன் வாய்மை  
உளங்கொளத் தெருட்டி யுய்தத வுண்மையுந் தவறி நோர்த  
பழங்கணு மோச நாசப் பரிபவச் சிறையு மெல்லாம்  
வளம்படப் புகன்று காத்த கிருபையின் மாண்புஞ் செப்பி. 59

கும்பிக்கெ யினாயை நாடுங் கொடியமா யாபு ரிக்கண்  
நம்பிக்கை தெருண்டு வந்து நல்வழி பிடித்த வாறுங்  
கம்பிக்க வுடலு நெஞ்சங் ககாந்திடக் ககாந்தீ ருக்  
நம்பிக்கை கொண்டே மென்ற னுண்புரு வாய தக்கோன். 60

பனவன்வாய் மொழிந்த செஞ்சொற் பாகினைப் பருகி யாயர்  
ஆனைவரு மவச ராகி யனலமெழு காக வுள்ளங்  
கனிவுறீஇ யுருகிற் றென்னக் கண்ணினீர் கவிழ நின்று  
முனைவனை யுள்ளி யுள்ளி முறைமுறை துதித்தார் பஸ்கால். 61

ஈங்கிவை நிகழ்ந்த பின்ன ரிருவர்க்கு யிரவு தங்கப்  
பாங்குறும் பள்ளி நல்கி யவரவர் பக்க லேக  
ஐங்கிய வுலகை யோடு மொண்டவர் கிறிஸ் தியேச  
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்திக் கண்டுகில் பொருந்தி னூரால். 62

குறியுடை யிரவு நீங்கக் குணதிசை சுடர்வர் தூன்ற  
முறையறி ஜீவன் முத்தர் முயங்கிய தயிலை விசி  
நிறைமொழி தெருண்டு செய்யு நித்திய கரும முற்றித்  
துறைதொழற் தொழுது போற்று மந்திரத் தமுனி கேட்டார். 63

ஆயிடை யறிஞன் மெய்ய னுபவ ஞானி யன்பன்  
தூயனுச் சாகன் றீரன் சுகாதனென றிவர்வந தீண்டி.  
ஏயவந் தனஞ்செய் தேற்றங் கிருவரை யழைத்தா னந்த  
மீயுயர் சைலத் துட்பர் வளனெலாம் விதந்து போங்கால. 64

மெய்ப்பரி சுணர்வீ ரிந்த ஹெங்குவட் டினுக்கு நாமந்  
தப்பறை யென்ப ரேறிச சிலரிடை தவறி யடபாற்  
குப்புறீஇ விழுந்த மாண்டா குறிககொண்டு காண்பி னென்ஞ்சு  
செப்பின ருற்று நோக்கித் திருமபிவெய் துயிரத்தா செய்யோ. 65

ஆண்டொரு சாவ தான மெனுஞ்சிம யத்தை யண்மித  
தூண்டிரீ சேய்மைத் தாகத் துணைவிழி யிழந்து சில்லோர்  
மாண்டவர் தலதது லாவி மறிந்துவீழ்ந் தயருந் தன்மை  
காண்டிரோ வெனவா மெனன வவாநிலை கழற லுறரா. 66

நன்னெறி கடைப்பி டித்த நண்புளீர் நீவிர் வந்த  
செந்நெறிக் கிடப்பா லாகச சேருமோ கடவைப் பாதை  
அந்நெறி தழுவி யின்னோ ரசுரமை விடாத கண்டத  
துன்னெறிப் பசாச னுய்த்த சிறையிடைத் துடித்தா பனளுள். 67

எண்ணருளு சிறைபபட் டோரை யிரக்கமில் லாவன் னெஞ்சக  
கண்ணறைப் பாவி யநதோ கண்ணினை பிடுங்கி யிந்த  
வண்ணமா மரித்தோர் சேறு மயானவெஞ் சிறையி னுய்த்தான்  
புண்ணிய நெறிகை விட்ட புலையாதங் கதியீ தனரோ. 68

என்றெடுத்த தியமபு மேலவை யேதமி லிருவர் தம்மில்  
ஒன்றிய சிந்தை யாக வொருவரை யொருவா பாதது  
நின்றளங் கலங்கி மாழ்கி நெட்டுயிரப் பெறிந்தவ் வாயா  
சென்றுழிச் சென்ற ரங்கோ செழுமலாக காவின் பாங்கா. 69

அந்தணர் காணு மாறவ் வானந்த சைல வாணர்  
பந்தித்த கதவ நீக்கி யுள்ளுறப் பாராயி னென்ன  
விற்தையீ தென்னோ வென்று வேதியா விரும்பிக் கிட்டி  
முந்தறு படுகா வாயின் முற்றியுண் னோககுங் காலை. 70

கொந்திருள் குழுமித் துற்றுங் கொழும்புகைப் படலங் கண்டார்  
கந்தக நாற்றங் கொண்டார் சுதழ்ந்தெரி கதுயிப் பொங்குஞ்  
செந்தழந் கடவி னோசை செயிமடுத் திடுவ தோர்ந்தார்  
அந்தரத் துருமு விழ்ந்த தாமென வச்ச முற்றார். 71

எழுக்கொழுந் தழுவில் வீழ்ந்து மிறுதிகாண் கிலரா யேங்கிக்  
கழிபெருநக கூச்ச லிட்டுக் கதறியு மாக்கை தீக்குள்  
முழுகியு மாவி நைந்து முறையிட்டு மாற்ற மாட்டா  
தழுஞா லோசை மல்கி யலறுபே ரொலியுந் கேட்டார். 72

அவ்வயி னின்று நீங்கி யாரிய ரறவோ ராய  
செவ்வியிர் யாங்கள் கண்ட திறம்வகுத் துறாமி னென்னுக்  
கைவரு வஞ்ச நெஞ்சக் கள்ளஞா னியர்வி னைந்து  
வெவ்வழ னிராய மெய்த விதிதததிக குறுக்குப பாதை. 73

பன்னெடு நாளா ஜீவ பாதையைப் பிடித்து வந்தாந்  
துன்னிய நாச மோசஞ் சோதனை யிடுககண் டுய்த்தம  
இந்நெடு வளாமட டாக வெடடியு மிகலுக் கொல்கிப்  
பின்னிடையே யிந்தப பிலநதலைப் படுவா மாதோ. 74

இப்பிலத் துவாரத் தன்றே முதற்பிறப பிகழ்ந்த வேழை  
விப்பிர யஜமான் றன்னை விற்றசா மித்து ரோகி  
துப்புறழ் சுவிசே ஷத்தைத் தூஷணஞ் செய்த பாவி  
கைப்பொருள் வெஃகிப பொய்தத காதகர் கவிழ்ந்தார் முன்னம். 75

கண்குரற் பிலத்து வாரங் கள்ளஞா னியர தென்னு  
இனையன விளமபக கேட்ட மறைவலா னிதுமுன் கேட்டேந்  
துனையிரூட் பிழம்பு காட்டிச் சொற்றதம முணாகொண் டின்னே  
தினையள வைய மின்றித் தெளிந்தன மென்று செப்பும். 76

நெறியலா நெறியிற் சென்று நீமையு மடமை யன்றும்  
அறிவன வறிய கிலலா வளநதரு மடமை யன்றும்  
பிறிதெவன் கற்றுங் கேட்டும போறி அடைய ராகிப்  
பொறிவழி யுள்ளம் போக்கும் புன்மையே மடமை யாமால். 77

மானிட வாக்கை பெற்றும் மறைநெறி புக்கும் நேர்ந்த  
சனதை நிந்தை துன்ப மினையன சகித்துந் தேவ  
கோனருள் பெற்று னந்தக் குவடுகண் டடைந்து மந்தோ  
மேனிலை வழவி வீழின் மீட்புண்டோ பாவம் பாவம். 78

போக்குண்டு துன்புக் கெல்லாம் புதலுண்டு விபத்துக் கெம்மான்  
வாக்குண்டு நமக்குக் கூட வருந்துனை யுண்டு கெஞ்ச  
நாக்குண்டு வீடு கூடு நம்பிக்கை யுண்டு நல்லீர்  
மீக்கொண்டு துங்க ளாசி விடைகொண்டு சேறு மென்றார். 79



நெறியறிந் தவாவை நீக்கி நிருமல வேந்தைக் கிட்டி  
முறையறிந் தருளை வேண்டி முன்னிட்டு முடுகல வேண்டும்  
இறைதீருக காமே நுமமை யிறுவரை காக்கு மென்றாங்  
கறியமற் றென்றுண் டினனும் வமமினென் றழைத்துப் போனார். 80

விண்ணுற யினிர்நது தோன்றும் விதககத் தெளிவேன் றேதும்  
வண்ணவான் சிகரி யண்மி மறைவலீ ராடி யீது  
புண்ணிய நகரைக காட்டும் புதுமையைக் காண்மி னென்னுக்  
கண்ணடி வாங்கி யுற்று ரோக்கினா சுருததுள் ளுந்நீ. 81

விரிதரு பரமா காய வெளிதிகழ் பரம சீயோன்  
கிரியிசை யனந்த கோடி சூரியா கினாரநா லென்னப்  
பரவிய மகிமை யோங்கிப் பகிரண்டப் பரப்பை யெல்லாந்  
தெரிதர விளககிக் காட்டுந் திவவியப் பிழம்பு கண்டார். 82

மேனியிற் தெழுநத ஜோதி கற்பக விருக்கம் போலும்  
வானஜோ திகளு மண்ட கோடியு மாததிற றெருக  
கானனை விரிபுக கொததுக் காய்கனி முதல போலும்  
வானுற நிவந்து நிற்ரு மரபினைத் தெரியக கண்டார். 83

மொய்த்தெழு மகண்டா கார முழுசுசடாப் பிழம்பின் முநது  
பத்தியிற் றமக்கு நேரே பவித்திர பரமா காய  
விதக வெளியைக கண்டார் விமலசந நிதிரி லுய்க்கும  
நித்திய ஜீவ வாயி விதுவெனு நினைவுட் கொண்டார். 84

வானக்கண் கொள்ளா தோங்கு வளரொளித திரனைத் திர்ந,ந  
ஞானககண் ணடியி னுடிக் காணவு நடுங்கி யருசி  
ஊனககண் வழுககிக் கூசி யொலலைதம மிமையை மூடித்  
தானககண் விழுநதி றைஞ்சித திரைரோக்கித தாழ்நது சொன்னார். 85

வாக்கினுக் கழித மெங்கன் மனததுக்கு மதிதம ஞான  
நோக்கினுக் கழிதம நுமபால நுவலுதற கழித மாக  
மேக்குயர் முகடு முட்ட விளங்கிய பிரபை கண்டேம்  
பாக்கிய நகரத் துள்ள பகுப்பொன்றுங் காணு கில்லேம். 86

அண்ணலார் புனித மாய வக்கினிப் பிழம்பி தென்கோ  
எண்ணரு மகிமை ஜோதி யீதென்கோ விளங்கோ வீட்டும்  
புண்ணியப் பொலிவே யென்கோ பொங்கிய பரமா னந்தங்  
கண்ணிய நிலைய மென்கோ யாதெனைக் கழறு கிற்பேம். 87

என்றுதம் மகததே முநத வுணர்ச்சியை யினிது கூறி  
இன்றுநீ ரெய்த நனறிக் கெல்லையு மீறு மின்றால்  
வென்றியங் கிரியி ரேக விடையினித தருக வென்றூ  
நன்றென வொருவன் றீட்டு நலவழிப் படமொன் றீநதான். 88

இசசக மொழியை நம்பா திருமென வற்பு றுத்தி  
எசசரிக் துணாததம் முனனே யெதிர்ப்படுளு சோக பூமி  
நசகறக கததை நலகு நனவொடு கடததி ரெனறும  
அசசகதன றுணையை. நாடி யருணெறி பிடித்தி ரென்றும். 89

வீனைய பிறவுந ததத மதுபவத தியைநத கூறி  
ஆனன மலாநதன போடு மாசியு மியமபி வேண்டும  
போனக பான நல்கிப் பொருநதுநல விடையு மீநதார்  
ஞானவா னநத வேங்கல நாடிய வண்டா மாதோ. 90

ஆசியும் ளிடையும பெற்று ரஞ்சனி செய்தா பலகான்  
மாசறு மனததா ரெய்த வுதவியும் வருவ காடடிப்  
பேசிய மொழியு ரெஞ்சிற் பிறங்கிடத தீட்டி வைத்தார்  
ராசனை வழத்தி யேதந் யேகினூ வழியைக கூடி. 91

வேறு.

வானுற் றிழிந்து நிலனுற்ற மாபா மெனன மலர்க்காவின்  
தேனுற் றருவி சூதிராயுளு சிகரித தலைநீன றிழிநதுகலை  
மானுற் றுலவி விடையாடும வயவெளு சிய வசைசாரல  
கானுற் றுலவி யுளையாடிச கனிவுற றறவோ கடுகினூ. 92

பொழிதண் டேறன் மகாநதப் பொடிநான் மலரின் வினாயளவிப்  
பழகிப் பழகிப் பனிதூவித தெணைரிச கணையிற் படிநதுவருங்  
குழவித் தெனற றுடலனைநது குலவச சிறைவண் டிசைகிள்ளை  
மழலைக் கிளவி செவிமடுப்ப மகிழநது வினாநது வழிசசெல்வா. 93

மயலைத் தவிர்க்குந் திருவசனம் வளர்நி வினையாங் கொந்தளித்த  
புயலைத் தவிரககுந் குமேசன மேனா ளீட்டும புண்ணியமபோல்  
வெயிலைத் தவிர்க்குந் தண்டலையை விரித்தாங் காங்கு கடுமபசியின்  
இயலைத் தவிர்க்கு நறுங்கனிகா யின்றே னுதவி யெதிரசாரல. 94

திருநது கிரியின் புறமணைந்து திகழற் தடங்கா யாத்தினாசெய்  
விருந்திர் வம்மி னெனக்கூவி விளித்ததுக் களித்து முகமலர்ந்தீ  
தருந்தும் பருகு மிளைப்பாறி யகலு மெனக்கை யளிக்குமால்  
வருந்தி னொருக காதாஞ்செய் மாட்சி சானன் மனையேபோல். 95

பொன்னாட்டரசனுரிமையெலாம் புனிதத் தொண்டர் பொருட்டுள்ள  
தென்னாச் சுருதி முறையிடுவ தீண்டே யறிந்தாம் யாத்திரிகர்  
உன்ன முன்ன முள்ளவெலாக காவின் துதவி யுபசரிக்குந்  
தன்ன லென்னி விதுவன்றோ சாத முலகு நிலைபெற்றகே. 96

வேறு.

மாக மீது லாவு மேக சால மூடு மாதவி  
நாக மாதி தாரு நீழ லார நந நாமுடூரு.  
சாக மாரி ருல்கி ழிந்தொ முசுகு நீதத ட்ங்கலாம்  
போக பூமி போலு நீடு பொங்க ருடு போரினா 97

துங்க வாவி நீப டிந்து சுத்த வத்தி ரந்தரித  
தெங்கு மாய வீச னைகது தித்தி றைநரி யேத்தியே  
பொங்கு ஜீவ போன கடிபு சிததெ முயுத தோத்திர  
மங்க லமபு னைநது பாடி நாடு வாவ ழிககோடே. 98

இரவு கான சுத்தொர் பக்க லிலைவி ரிதது றங்குவார்  
விரவி ராவி டிநதி டாத முன்னெ முநது விமலனைப்  
பரவி நின்று ஜீவ பாதை பற்றி நாடி யேசுவா  
குரவா நல்கு நெறிவ னைநத குறிய றிந்து கொள்வரால். 99

தங்கு வானு டுக்க னைந்த யங்கி யன்ன பொன்மலைப்  
பொங்கர் பன்ம லாக்கு லமபொ லீந்தி லங்கு சூழல்முற்  
றெங்கு மோரி டுக்க ணினறி யேயப லோடல் வேதியா  
திங்க ளோரி ரண்டு முன்று செல்ல வங்கு செல்லுநாள். 100

ஆனந்த சைலப படலம் முற்றிற்று

விசுவாச விளக்கப் படலம்.

எல்லை தூனெறிக கயலிற் பின் வாங்கியென் நிசைக்கும்  
புல்லிய ன்றனைப் பிணிததெழு பேய்தொகூஉப் புடைத்தீர்த்  
தல்லி யற்படு பாதலக கிடங்கரு டமிழ்ததச்  
செல்லு மாறுகண் டஞ்சியுண் ணடுங்கூர் செய்யோர். 1

ஆய காலமெய் யாரண னூயிர்த் துணைவ  
பேயி னூற்பிடி பட்டவிப் பதிதனார் பேசில்  
மாய பாதிததி யாபுரி நாமம்பின் வாங்கி  
தூய நாட்டமற் ருலிருண் மூடிடுந் துணிபே. 2

தூய வாயுதம் பெற்றிலன் றோட்பல மில்லன்  
நாய கன்றுணை யிழந்தன னூடுவ தினியென்  
பேயர் கையகப் பட்டனன் பேதூறீஇ யந்தோ  
ஆய சம்பவ மொன்றுள தையவென றறைவான். 3

இத்த லத்துநிட் கபடமென் றிசைபெறு நகரம்  
அதத லத்தருட் டனதனா மற்பளிஸ் வாசி  
விதத கக்கலை யரதந நாணய மினிர்ஓண்  
பத்தி ரத்தொடு முத்திமாரக் கதநிடைப் படாந்தான். 4

அந்தி பட்டிர வாகவங் கடுததவூ ரருகில்  
வந்தி ருந்தினைப் பாறின னாகசுது மரண  
சந்தி யென்றறிந தானிலன் றுயினறனன சாயம்  
முநதி னூர்கள்வா பாதகன முதலிய மூவா. 5

வெய்யீ பாதகர் வரவறிந திருந்துயில் வீசுப  
பொய்யில கேள்வியான் பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புலையர்  
கைய கன்றுய முடுகின னுயினுங் கடுகி  
நொய்து பற்றினர் புடைததனர் பொருட்பறி நுதவி. 6

திர்க்க மில்லனா யினுப்பிடி விடுத்தலன் சினநது  
மூக்கர் கைத்தடி யாற்றலை மோதலு மயங்கிப்  
பார்க்கண் விழந்தனன் கைப்பொருள் கவர்ந்தனர் பதறி  
ஊர்க்கு னோடினா வேற்றொலி கேட்டலு முடைநதே. 7

நாண யம்பறி போயது நல்லணி யெதையுங்  
காணு கின்றிலர் கள்வரென் றறிந்துபின் றன்னைப்  
பேணி வைத்ததை யிழந்தமை நினைந்துபே துற்றுஞ்  
சேணு றுங்கதி வழிபிடித தேகினன் றெருண்டு. 8

நாண யங்கெடின் யாவர்க்கு முலகத்து நடப்புக்  
கோணு மன்றியோர் குணமுற சென்னுமிக் குறிப்பைக்  
காணு கையதன் கைப்பொரு ளிழத்தலிற் கடுகி  
நாணு முந்தைய மேற்றுண்டு நாள்பல கழித்தான். 9

அணிக லம்பல விருக்கவு மையமேற் றுண்ணத்  
துணிவ தென்னெனச் சொற்றியேன் மற்றவன் றொகுத்த  
மணிய ணிக்குல கங்கொலோ விலைவரம் பறியுங்  
குணியற் றெங்கனங் கொடுப்பதவ் வணியிறர் கொள்ள. 10

மெய்ய னிததிரள் களவாகைப் படாமையின் மேலார்  
துய்ய வோகையங் கவறகுள தாமெனத துணியேல்  
ஐய தறகுள வணிகலப புதுமையுற் றறியா  
நொயய விவவிச வாசிககல் தொலுமோ நுவலில். 11

பொருளி முப்பைய நீனைந்துபுண் பட்டுளங் கவன்று  
மருளி மானிட ரேககுறுபு பலருயிர மான்டார  
தெருளி னறபவில் வாசிககுத திரிததுவ தேவ  
அருளுற றுய்ததது ஜீவனை யதிசய மாக. 12

வெறுமை யெய்தியு முணவின்றி வருந்தியும் பிறரார்  
சிறுமை யெய்தியுந் துகக்கரு சலங்களாற நிகைததும்  
மறுமை யாகக்கதைப பேனின னற்பவில் வாசி  
வெறுமை யாககுமோ விழுத்தகு நோன்புளம் வினாயில். 13

என்று வேதிய னிகழ்த்தலு மிறைஞ்சிரம பிககை '  
ஒன்று வேணடுவல தெருட்டுகென் றொளளியோ யேசா  
முனற னககுள சுதந்தாம விற்றுண்ட முறைபோல்  
இன்று சொற்றமற் றிவனசெயி லென்பிழை யென்றான். 14

அப்ப மெப்படிச் சுடபாட்ட ததற்குட்டித நிபபை  
எப்ப டிப்புகச செலுகதின ரென்பபோ லெம்பி  
தப்பு நககரு துற்றனை தகளு விரிததுச்  
செப்பு வேனென வாரியன வகுத்திவை தெரிப்பான். 15

எம்பி கேட்டிரம் பொறிபுலன் களுக்கிலக் காகா  
தம்ப ரத்துள ரகசியப் பொருளறி புறுததும்  
உமபர் நாயகன் சுருதியவ வுண்மையை நம்பி  
இமபர் நோற்றலே மெய்விச வாசத்தி னியற்கை. 16

தெரிவா நும்பா ரகசியம் யாதெனச செப்பில்  
புரவு நூலவழி தெரித்தநம புராதன சபையின்  
குரவ ரேதிரு வசனத்தைத தொகுத்தி குணித்தார்  
காவி லாதவம மொழியினைக கழறுவல் கேனி. 17

வானம் பூமியெல் லாவுல கங்களும வகுத்த  
மோன மாகிய சருவவல் லமையுள முதலவன்  
ஞான மேதிரு மேனியாக் கொண்டநர் தாதை  
தூந் லந்திகழ் வஸ்துவுண் டென்பதென் றுணிபு. 18

தந்தை யாகிய தற்பரம் கொருசுத னருளால்  
மந்தி ராற்புத மாககன்னி மரிவயிற் றுதித்தோன்  
இந்த மாநிலத் திரக்ஷணை புதுக்கிய விசன  
பொந்தி யுபபிலாத ஶுழையரும் பாடுகள பொறுத்தோன். 19

மாசி லாவுயிரப் பலிசிலு வையிலுவந் தீர்தோன்  
சூர மாநியுற் றுயிராததெழுந் துனனதம புககோன்  
ஈச னோவலப பாகததி லினிதுவீற றிருப்போன  
வச வாங்கறிஸ் திரக்ஷ னெனவிச வாசம். 20

மூன்றென் றுகிய முழுமுதற் பொருளிலே முனைத்தத  
தோன்றி ஜீவகாத தூய்மையாயப் பக்குவப் படுததம  
ஆனற பேரு ளாளியி னநுககிர சததை  
ஊன்றி யேசுவல ஜீவனுக் கெனமனத ஶுண்மை 21

தூய வேர்பொதுந் திருச்சபை தூயரி னைக்கியம்  
ஆய பாவமன் னிப்புர்ட் டாககைபெற நெழுதல  
வ்யு ந்தநிய ஜீவனென றிவைபுள வென்றே  
மாய மீனறியென் மனககொளக கிடநதவிஸ் வாசம். 22

என்று ளங்குவிந் தெவனிவன் பகிரமுசுத திசைய  
நனற றிககையிட் டிழுவவா நளனெறி பிடித்தே  
நினறி டிற்பர கதிபுகூஉ ந்தநிய ஜீவன  
ஒனறி வாழ்குவ ஶுன்னதத தூழியோ ிழி. 23

இத்த கைப்படு மெய்சசுரு த்ததொட ரிதுவே  
சுசுத சநநிய மெய்விச வாசத்தின் றெகுதி  
உதத மநநிகழ் ஜீவனுக் குறுதுணை யுலவா  
முதத் வாயிலுட புகுத்திடு முததிகா லிகதம். 24

மரண பாசத்தை மதுமண மாலிகை யாக்குந்  
திரண மாககிடு மலகையை யுலசததைத் திரிததுட்  
காண சுததசற் கருமதநிற் கருததினை திருத்தம  
புரண புண்ணியற் கன்புசெய் புனிதவிஸ் வாசம். 25

களங்க மற்றவிச் சிந்தைநீர்க் கயங்கட மதிபோல்  
உளங்கொ ளீஇச்சில ருழையுரங் கொண்டுகின் றேறுங்கி  
விளங்கு மோர்சில ருள்ளகது மறைபடே மெலிந்து  
துளங்கி நிற்குமா லிறுவவா யுயர்க்கி துருவி. 26

ஒரும கப்பலி யூட்டிய வரிமையு மாசின்  
தருவை நீதனைந தழுவிய தீரமுஞ் சினத்திப்  
பொரும ழற்படு சூனையை முடங்குளைப் புழையை  
வெருவு ருதெதிர தருக்கிய வொள்ளிய விறலும். 27

உலகை யுளளுவாத் தோட்டிய வுத்தம நிலையும்  
அலகை யைப்புறங் கண்டுளா ராற்றலின் மாண்பும்  
கலக மிட்டுயிர கவிழ்த்தபோழ் ததனுமுட் கலங்கா  
திலகு மெய்வயி ராககியத தியற்கையு மினவும். 28

தேரி எனம்பிமற் றிவவெலாந் தீர்க்கவிஸ் வாசத்  
தாருளு செய்கையென் றறியினி யற்பவிஸ் வாசச்  
சீரு மீண்டெடுத தியம்புலல சிறியவோ ரிடுக்கண்  
சாரு மாயினுந தளாநதிடுங் குலைந்துளஞ் சாமபி. 29

பண்டு மாதிலக் கிழமையைப பததியிற் படைத்தும்  
மண்டு சோதனைக கிடைநதுபின வழக்கிவிழ் மரபும்  
ஒண்டொ டிக்கெதி ருன்றிடா துண்மையைப புரட்டி  
அண்டர் நாதனை மறுததபே ரவலத்தி னமைவும். 30

நீதி மான்றின மெழுமுறை விழுந்தெழு நீர்மை  
பேதி யாதருண் மொழிமொழி பெற்றியும் பிறவும்  
சாது மாரககளுசெ லற்பவிஸ் வாசத்தின சமைவாம்  
ஈது நிற்கவே சாரிலை தெருளென விசைப்பான். 31

#### வேறு.

மாசி லாவிச வாசத்தின் மாண்பெலாம்  
பேசக் கேட்டனை சொற்றவிப பெற்றியோர்  
ஈசத தேனுமுண் டென்னவெ சாவிச  
வாசச செய்கைவ குதததுண் டோமறை. 32

சேட்ட பாகசு தந்தரச் செய்யு  
றுட்டி னுன்பசிக் கொல்கியின் னோர்தயர்  
வாட்டுங் காலைத்தம் மாத்தம வாழ்வைவிற்  
றீட்டு வார்புலை யின்பத்தைக் கூளிபால். 33

ஈச னீந்தவு ரிமையை யெட்டுணை  
ஆசை யின்றிவ னாந்தன னாதலில்  
எச னுக்கிறை வன்வயி ரேயலால்  
பேசு தெய்வமபி றிதுள தோசொலாய். 34

தும்பி மீனச ணம்பதங் கஞ்சரும்  
பைம்பு லம்புசித் தாருயிர் மாய்தல்போல்  
வெம்பி மாந்தரு மைமபொறி வேட்கையுற்  
றிம்ப ரோபுதை வார்கதி யெண்ணிலார். 35

சவியு லாம்பர லோகசம் பத்தகங்  
குவிய நல்குர வாகுவர் கோதிலார்  
புவிச லாயழி போகம்பு சித்தலே  
அவிச வாசிக ளாக்கமென் றுக்குவார். 36

இன்ன ருக்குள்ளொ ருவனி ஸரவேன்  
முன்ன வனனென முன்னின்று காட்டுமால்  
அன்ன வன்செய லறபவிஸ் வாசியிற்  
றுன்னு றங்குண தோடத்தைத தூக்குவாம். 37

கையு றும்பொருள் கட்டொடு நீங்கியும்  
மெய்யு றும்பல வேதனைக் கொல்கியும்  
ஐய மேற்றுண்ட வமதிப் பெய்தியும்  
உய்ய றூல்வழி நீத்தடி யுய்த்திடான். 38

அரிய ஞானவ ணிமணிப் பூஷணந்  
தெரியி னித்திய ஜீவித நாட்டினுக்  
சூரிய வாமென வொன்றும்வி டுத்திலன்  
பெரிது காத்தவை பேணின னெனபவே. 39

பீடு சாலும்பி றங்கணிப் பேழையை  
ஈடு காட்டியி ழிககங் கொள்ளுதல்  
நீடு பேரினப நித்திய வாழ்வொரீஇக்  
கேடு நாடுங்கெ டுமதி காண்டியால. 40

பாவ தோடத்துக் கஞ்சிப்ப தறியுந்  
தேவ தொண்டுக்குச சிந்தைதி ருந்தியும்  
ஆவன் மேலிட்ட ருட்பிர சாதமே  
ஜீவ னுக்கமு தாயுண்டு தேக்கியும். 41

எழுத லேகுத லெய்த்தலி டறுதல்  
விழுத லுளளுதல் விம்முதல் வெம்புதல்  
அழுத லேங்குத லஞ்சுதல் கெஞ்சுதல்  
தொழுத லாற்றிமெய்ச் சொன்னெறி பற்றியும். 42



வானெ றிக்கண்ம யங்கியுந் தன்பல  
வீன மிக்குவ முக்கியி முக்கியும்  
மான தததழு தேங்கிம லங்கியுந்  
தின ரகுகன் சீாகண்டு தேறியும். 43

தம்பி ரான்றிருப் பாதச ரோருகம்  
நம்பி முன்னுற நாடின னன்றிமற்  
றிம்ப ருற்றவி டுக்கணுக் கீடழிந்  
தமபு விப்படு கொப்பத்தி லாழ்ந்திலன். 44

வாய சங்கள்பி ணந்தினும் வண்டினர்  
துய நாண்மலர்த் தேத்துளி துய்த்திடும்  
மாய வின்பநு கர்வாம தியிலார  
மேய பேரின்ப நாடுவர் வித்தகர். 45

நேரு மாளர வம்மென நீததகல்  
சோர னைப்புறந கண்டுது ரந்திட  
வீர மில்லனிவ வேதவிஸ் வாசியென்  
ரோரு கின்றனை யோதுவல் கேட்டியால். 46

ஆண்ட கையனி கத்தரு ளப்பன்வந்  
திண்டு பேரொலி யென்றுமுக் கள்வரும்  
மீண்ட தன்றிவி றலின்மை யாலெனக்  
காண்டல செய்கிலா கைகலந் தேற்றவா. 47

பெரிதன் றுலுரம் பேசுதல் பேசல்போற்  
புரித லேபெரி தாயிப்பு லையரை  
இரித ரச்சம ராடுவை யேகொனீ  
தெரித ருஞ்செரு நேரினச் செவ்விவாய். 48

காத கப்படு கள்வரோர் மூவரும்  
பாத லத்ததி பன்படைச் சேவகா  
நீதி மார்க்கத்து நின்றவ ழிப்பறி  
ஏதஞ் செய்யுமி டுமபரெக் காலுமே. 49

காண்ட சும்படு பாதகக் கள்ளுநர்  
சேண்ட லம்புகு மார்க்கஞ்சி தைப்பவர்  
தீண்டி டாதுஞ்ச டுங்கொடுந் தியவர்  
மாண்ட வப்பொருட் சூறைசெய் மாற்றலர். 50

நீச நெஞ்சுநீர்த் தீரிக ணேர்விச  
வாச காதகர் வான்கதி மார்க்கரை  
மோசம் போக்கிழு முக்குரு டாக்கிடும்  
நாச காலந் ராந்தக ராமிவர்.

51

வேண்டு மாயின்வி ளிப்பர்ப சாகினை  
ஆண்ட டுததவ னுஞ்சம ராடுவன்  
ஈண்டு வேறலெ வாக்கும ரிதுகாண்  
ஆண்ட கையரு ளபபருக் கேயலால்.

52

இனைய வஞ்சப்ப கைவர்வந் தீண்டிய  
முனைமு கத்துமு நிந்துடைந் தேர்களுத்  
தனைய ரெனுரை யாடுவல் தக்கதன்  
றனையர் தம்மைய வமநித் தெள்ளலே.

53

நேருங் கள்ளரி சாசர னைத்தெறுந்  
தீர ரென்றுசெம மாநதுசெ ருக்கிவீண்  
வீரி யமபுகல வீமபரின் னேரன  
போரி லென்றும்பு றக்கொடை யீவர்காண்.

54

வள்ள லூர்புகு மார்க்கததி டைக்கிடை  
கள்ளா தொககணி கைப்பொரு ளாதிய  
கொள்ளை யாடுங்கு நியுடைத தாதலிற்  
றெள்ளி யோரசெய்தி றன்சொலக் கேட்டியால்.

55

வெற்றி கொள்விச வாசபப ரிசைகைப்  
பற்றி யேனைப்ப டைக்கல முந்தரித  
தற்ற னோக்கிய ருட்டுணை யின்பலம்  
முற்று நாடிமுற் செல்வரிம் மொய்ம்பொடே.

56

வாத னைப்படு மாரணச் சூழலைக்  
காத கப்பகை யைப்படு கள்வரைச்  
சோத னைத்திர னைக்கொடுந் தூர்ஜந  
சாத கக்குழு வைச்சம பூமியை.

57

பண்டி ராஜப ரிஜந ராயமெய்த்  
தொண்டர் வென்றுது ரந்துக டைப்பிடித்  
தண்டர் கோனக ரத்தைய டைந்தனர்  
விண்ட லத்துவி புதர்கொண் டாடவே.

58

மூண்ட வெம்பகை யாவுமு ருக்கிட  
 ஈண்டு காறுந்து னைபுரிந் தெம்பிரான்  
 ஆண்டு வந்தவ ருட்செய லாய்தியேல்  
 வேண்டு மோவொரு சான்றிதின் வேறினி. 59

என்று மெய்விசு வாசத்தி யல்பெலாம்  
 நன்றெ டுததுரை யாடிந லநதிகழ்  
 மன்றன் மாநக ரததுவ ழிக்கொடு  
 நின்றி டாதுமுற் சென்றனா நீர்மையார். 60

விசுவாச விளக்கப படலம் முற்றிற்று.

கார்வண்ணப் படலம்

இவ்வா ருக வைதிக மார்க்கத் தியல்பேசிச்  
 செவ்வே சென்றா சென்னிழ லேபோற் றிரிவின்றி  
 ஒவ்வா வேடத தோரறி வீன னுடனேக  
 அவ்வா ரோரா தேகினர் சினனா ளறவோரே. 1

வகுழி முன்னிட் டாங்கொரு சாரே யிருகூறும்  
 மாகத லததுப் பாதையி ரிந்த மரபுன்னிப  
 போகுவ தெங்நன் மேலினி யென்னுப் புகலமுட்டி  
 ஆகுல முற்றே நின்றுதி கைததா ரதுபோழ்தில. 2

கோலிய பேயோ காரிரு ளேயோ கொதிக்கொள்ளும்  
 ஆலம தேயோ பாதக மோதீ யவையெல்லாஞ்  
 சாலவி ருந்தை போலுரு வாய்ந்தோர் தநவாக  
 ஞாலமி சைக்குங் காராவண னென்பா னவையுள்ளான். 3

நஞ்சுக லந்த பாலமிர் தேபோ னயவஞ்சம்  
 விஞ்சவி னைக்கும் வாய்மொழி யாளன வினைபொல்லான்  
 நெஞ்சினி ருண்ட மேனிபு தைப்பா னிலவீனுங்  
 கஞ்சுகி போத்த கள்வன டுத்துக் கரைவானுல். 4

எங்குசெல் குற்றீ ரேனிவ ணிற்சீ ரெம்போல்வீர்  
 சங்கட மென்கொல் சாற்றுதி ரொல்கல் தகவன்றால்  
 பங்கமி லீரென் றின்னுரை யாடிப் பகர்வான்போல்  
 வெங்கடு நெஞ்சன் வேதியர் தம்மை வினவுங்கால். 5

மாசறு சுத்த வைதிகர் தாமு மதிவல்லோய்  
 நாசமவி னைக்குந் தேசம்வி டித்திந் நடைகூடி  
 ஈசன கர்க்குப் போதுமி வற்றி னெதுளுன  
 தேசிக மார்க்க மென்றுள நாடித் திகைககின்மேம். 6

என்றுதெ ரிக்க விச்சக னென்னு மிருள்வண்ணன்  
 ஒன்றிய நண்பீ ருன்னத வானத் துயரோங்கன்  
 மன்றன கர்க்கே செல்லுவல் யானும் வழியிது  
 நன்றுடன் வம்மின் வம்மினெ னுமுன் னடைகொண்டார். 7

பொன்னே யன்ன புங்கவா வேதப் பொறிகுன்றி  
 என்ளுே தோர தின்னுரை நச்சி யிகல்வெய்யோன்  
 பின்னே சென்ற ரென்னிவி யாரே பிரபஞ்சத்  
 தொன்னு னைத்தோந் தொல்லையொ ரூஉமெய் யுரவோரே. 8

அப்புலை யன்பின் னுழ்படு கொப்ப மறியாமே  
 குப்புற நாடுங் கொலசின வேழக குலமேபோல்  
 செப்பரும் வேதச செநநெறி விட்டு ளெகசாலத்  
 தப்புவ ழிபபட் டாரணா செனரா சதிதேரா. 9

போயினர் முன்னே காவதம வருசப் பொறிமலகிச்  
 சேயொளி குன்றிக் காரிருள துறறிச சிறைதோறும்  
 பேயுழல பாபத தூறடா கானிற பிரபஞ்ச  
 மாயவ லைக்குள் ளாகிவி முநதார மறையோரே. 10

அவ்வயின் முன்செல விச்சக வஞ்சன் னறவோதார  
 தெவ்வலை யிறகிக் குண்டுதி யங்குரு செயலகண்டான்  
 எவ்வம றைக்கும் போாவையை வீசி யிருளவண்ண  
 வெவ்விய மேனி தோன்றிட நின்றான் வெருளுற்றார். 11

அநதோ வந்தோ விச்சக நச்சி யகணமபோல்  
 முந்தோ ராதே மோசவ லைக்குண் முழுகுற்ற  
 சநதா பத்துக் கென்செய்து மென்னுத் தழலன்ன  
 வெந்தா பத்தாற் சிந்தையி னைந்தே மிகையோவார். 12

நாயக னூலி னன்னெறி காண்பா னனியாய்வுற்  
 ருயா ளித்த தூயப டங்கொண் டறிகில்லேம்  
 நேயமொ டிய்த்த நல்லுரை யுளளே நெறிதப்பி  
 மாயவ லைப்பட் டாருயிர் மாய்வே மதியில்லேம். 13

கைப்படு தீபங் கொண்டுக் கணற்றிற் கவிழ்வார்போல்  
மெய்ப்படு ஞான வித்தக முற்றம விழிமுடிப்  
பொய்ப்படு வஞ்சப் புன்னெறி புக்குப் புலைமேவி  
இப்படு மோசத தெய்தின மெவ்வா றினியுய்வேம். 14

பொற்புறழ் போர்வை கண்டும ருண்டேம் புலைவாயின்  
சறப்பனை யோரேம பேசிய வின்சொற் சதூராலே  
அற்புத மார்க்க விறபன மும்போ யறிவும்போய்க்  
கற்பனை யாலே கற்பிள வெய்தக் கரைகின்றேம். 15

மங்கள மல்கிய வாண்முகம் வாரிச மலரேனும்  
இங்கித வாயமொழி சந்தன சீதள மிணையேனுஞ்  
சங்கைய ரப்படு தூசசன ருக்கிரு தயமோரில்  
வெங்கன லினசுவை யாமெனன் மேலவா விதியன்றோ. 16

துன்றிருள் வண்ணன் கொன்றுழல் கூற்றின் ஆணையுள்ளங்  
கனறிய மாயக கள்வனி வன்கை விடுபட்டுப்  
பொன்றினி சீயோன மன்றன காக்குட் புகுவேங்கொல்  
என்றிவை பன்னி யாவித ளாநதங் கிடையாலை. 17

### உ வ று .

புண்ணி யத்தடம் பூத்தபொற் றுமரை வதனந்  
தண்ண ளிசுகா சிருககையாச சமைந்துள தடங்கண்  
எண்ண ருளுசுவைத தெளளமு தெழிற்றிரு வசனம்  
உணணி லாவுமெய் யனபொளி திவளதிரு வருவம். 18

அஞ்ச லஞ்சலென் றருள்புரி தருமப யாஸ்தஞ்  
சஞ்ச லங்களை திடவிரை தருநிருப பாதம்  
அஞ்ச காயத்தின வடுதநிக முயயவக் காட்சி  
விஞ்ச வேதியா விழிக்கெநி தோன்றினர் விமலன், 19

கண்டு கண்டிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற் கவினத்  
தெண்ட னிட்டொங் கசிரதமு தேங்கினா திகைத்தார்  
உண்டு கொல்லினி யுய்வெமக் கெனபிழை யுள்ளி  
எண்ட போதனர் நாணின ருரையவிர திருந்தார். 20

எந்த ஆரெங்கு செல்குகி ரிருட்படு கானில்  
வந்திம மாயவெவ் வலையிடை மறிந்ததென் வருத்துச்  
சிறதை யுள்ளுறை தெரிபவர் தெரிக்கெனத் தெரித்தான்  
முந்தை யுற்றவா றனைத்துஞ்சொன் முறையறி முதியோன். 21

வேத்தி ரக்கர வித்தகன் வேதியன் விதந்த  
மாத்தி ரத்தினி யஞ்சன்மின் வஞ்சவிச் சகன்வாய்ச்  
சூத்தி ரத்தினூர் தூதவே டத்தினூர் தூய  
பாத்தி ரன்னென மருண்டனி ரிதுபா மார்த்தம். 22

நன்று நன்றென நாசபா சத்தினை நறுக்கி  
ஒன்றி யென்னுடன் வம்மினென் றூர்த்தநூ னெறியைச்  
சென்று கூட்டினர் தெருட்டினர் சென்முறை திகழ்ததி  
நின்று வேதியாக் கடிந்தது புரிந்தனர் நிமலன். 23

மறிதி கழ்த்திய வானந்த மலைக்குலக் குரவர்  
குறிதி கழ்த்திய படந்தநது கொற்றவ னகாக்கு  
நெறிதி கழ்த்திய நீர்மையை மறந்துநீள் வஞ்சப்  
பொறிதி கழ்த்திய கொடுவலைப் புக்குழன் றயாநதீர். 24

மண்ட லத்தேம ராயமை வழிபடு மகவாய்த  
தொண்டு பட்டவர் தமமையாந குறிககொண்டு தொடர்ந்து  
விண்ட லமபுகுத் துவமிடை விதிவிலக் கிகப்பிற்  
றண்ட னைப்படுத் துவநம ராஜஜ்ய தருமம். 25

செப்பு மாறினி யென்னெனச் சினக்குறி மல்கிக்  
குப்பு லுத்தியந் கவாதமைக் குணப்படு மட்டாத  
துப்பு றழந்தநந திருக்கர வேதநர துணிய  
விப்பி ராக்குடல் சிவப்புற வடித்திது விளமபும். 26

உளந்தி ரும்பிமெய்ப் பததியோ டீர்த்தநூ னெறியில்  
வளந்த ருந்திரு நகரையே குறிக்கொண்டு வாணுள்  
அளந்த மட்டுநல் லறங்கடைப பிடிமினென் றன்பிற்  
கிளந்து செல்கென விடுததுடன் காந்தனர் கிரீசன். 27

உடையி ழுந்துழி யுதவுதந கையென வலைப்பட்  
டிடையுங் காலையுய்த் தீட்டுபே ருதவியை யெண்ணி  
நடைய றிந்தமெஞ் ஞானியர் நன்றியோ டேத்தி  
விடையு கந்துபெற் றேகினர் மேதகு நெறியில். 28

ஆயர் செய்நன்றி யறிந்திடா விழிகுண வழிம்பும்  
மாய விச்சக வாய்மொழி மதித்தபே தைமையுந  
தூய பாதையை விலகிய துணிகாச் செயலும்  
பேயன் பின்றொடர்ந் தவனடி பிடித்தபொல் லாங்கும். 29

முற்று பேரிடர் மூடிய முறையறிந் தீசன்  
உற்ற டெத்துவர் துயிரளித் துதவிய வுரித்துங்  
சூற்ற மின்மதி புகன்றுளந் தெருட்டிய குணமுஞ்  
செற்ற மோட்டித் தருள்புரி திருவுளக் குறிப்பும. 30

அகத்து மல்கிய ஜீவவித் தீனத்துநம் மீசன்  
முகத்து மல்கிய வருட்டுளி தோய்தவின் முளைத்து  
மிகத்தெ ருண்டமெய் யுணர்ச்சியின் விதநதுரை யாடி  
மகத்து வமபுனைந தேத்தினா வழிககொடு போனார். 31

காவண்ணப படலம் முறறிற்று.

### சோக பூமிப் படலம்.

மாக நாயகன் றிருவருட் டுணைமையின் வலத்தான்  
மோக விச்சக தேசத்தை முறறுமவிட் டொருவித்  
தேக தத்துவத் தளாவினை யசதியைச் செறிககுளு  
சோக பூமிசென றடைநதனா சுருதிநூல் வலவா. 1

மன்னு யிர்க்கெலா முரிமையே மறுமையாத் திரிகம்  
என்னி னுஞ்சில ரன்றிமற் றெவருமிங் கெய்தார  
பன்னு மாலுறு சோகபூ மியினலம பருகா  
முனன ரேமுடித் திடுவரங் கிடைக்கிடை முறிந்து. 2

இருந்தி ருந்திடைந் தேங்கலு மெழுந்துதள் ளாடி  
வருந்த லுமபொறி மயங்கலுந் தியங்கலு மறுகிப  
பெருந்த கைக்குணம பிறழ்ந்தபே துறுதலும பேணி  
அருந்த லுந்துயில் பொருந்தலு மந்திலத தியற்கை. 3

முதுமை யாகிய வாடைவர் துடலிடை முயங்க  
மதிம யங்கிவை நிகநடை தளர்ந்துகண் மருண்டு  
விதிதி டேதத்து விழிப்புறா விதந்தனை மறந்து  
புதுமை யாத்துயில் பொருந்தலே யந்நிலப் புதுமை. 4

இற்ற தாகிய படப்பையை வேதிய ரெய்தி  
மற்றி தானந்த சைலத்து மாதவர் வகுத்துச்  
சொற்ற சோகமா நிலமெனத் தம்முடற் சோக  
முற்ற வாறுகண் டுணர்ந்தன ராண்டுற்ற வொல்கை. 5

துருவி யேகினர் தூரமோர் சிறிதுகண் டஞ்சக்  
கருவி யாயமென் காறவழந் துடலிடைக் காப்ப  
ஒருவ ருந்தாயில் விழித்துணை பொதிதலு முரவோய்  
இருவ ருந்தாயின் ரெழுதுமோர் கடிக்கையென் றிசைத்தான். 6

தூய நம்பிக்கை சொற்றசொல் லயிலுளந் தொளைப்பக்  
காய மிக்குற நடுங்கியுங் கலங்கியுங் கவன்றம  
ஆயர் சொற்றிற மறநதனை யேகொலா மைய  
மாய நசசுறக் கததினை வகாதலே மரபாம். 7

அறங் குலாவுநன் மதிவலோ யாரணத் தெளழ்தம்  
உறங்க வோவுண்டு தெனிட்டின மோட்டததை யொடுக்கேல்  
திறங்கு லாவிய பந்தயப பொருணிலை தெரிநதீண்  
டிறங்கு சென்னியை நிமிரத்துமுன் னிடுதியா லெம்பி. 8

ஐயீ கேளறம் பொருளின்பம் வீடென லாய  
மெய்ய வரம்புரு ஷாததங்க ளொருங்குடன் விலகும்  
மையல் கூர்தூயில் விளைததிடு மானிடப் புராயில்  
பொய்ய னைநதீ வினையெலாம புதுக்குடி பொருந்தும். 9

உறக்க மேயிக பரநன்மைக் குட்பகை யாகும்  
உறக்க மேசய முயற்சியை யொருங்கறத துடைக்கும்  
உறக்க மேபகைக கொருதுணை யாயுயி ரொழிக்கும  
உறக்க மேவலு மைக்கெலாங் காரண முலகில. 10

இனைய வாதலி னெம்பிநீ கண்முசிழ்த் துறங்க  
நினையல் நித்தினை சத்துரு வெனுமபுவி நீதி  
முனைவ னல்கிய கலிககமொன் றுளததை முடுகி  
வனைவ லென்றிரு விழியினுந தீட்டினுன மறையோன். 11

சிறக்கு நன்மருந துதவலு நம்பிக்கை தெருண்டான்  
உறக்கங் காதமபோ யொளித்ததங் கோரிரு வோருந்  
துறக்கங் கிட்டிய நாமெதை தூரெறி நடநது  
மறக்கொ ணுத்திரு வாக்கெடுத் துரைத்தனர் வருவார். 12

ஆய காலைமா யாபுரிச் சந்தையி லமர்ந்து  
திய கொண்டுவிற் றாதியந் திரட்டுநீ தெருண்டு  
தூய யாத்தினை செயமனந் துணிந்தொருப் படற்கு  
மேயீ காரணந் தெரிக்கென நம்பிக்கை விரிப்பான். 13



உய்வழித்திறந் தெருட்டியு முதவிசெய் தளித்தூந்  
தெய்வ பத்தியில் வளாததூநல வழிவிடிற் சினந்தும்  
மெய்வழித்தனை யாகியும் புரந்தனை மேலோய்  
யீவ கைபபெருங் குரவனு நீயெனக கத்த. 14

கண்டு யின்றிடாக் கலிங்கமிட் டருள்வழிக் காத்துக்  
கொண்ட னைநதனை யின்னூநீ குறிக்கொண்டு கோமான்  
விண்ட லம்புகு காறுமெற் காபபதன் வேலை  
தொண்ட னேன்செய்கைம மாறுனக் குண்டுகொல் துணியில். 15

ஈது நிற்கயா னிற்றெறி பிடிததகா ரணமென்  
ஓது சென்றனை யித்திற முணாநதூரை யாடிப்  
போது வேமென்ற றுயிலெமைத தணநதுபின போகுஞ்  
சாது மார்க்கததுக் கடுதததாங் கேளெனச சாற்றும். 16

சற்ப னைக்கெலா முறையுண்மா யாபுரிச சந்தை  
விறப னைப்பொருள் யாவையு மாயமாம விருமபிக்  
கற்ப னைப்பொரு ளீட்டியோரா யாவருங் கவிழ்ந்தார்  
நிற்ப தனறிந்த வாழ்வெனு நிண்ணயந தெரிந்தேன். 17

நின்னிற் றேன்றுசன் மார்க்கத்தி னீதிநின் னையமும  
பொன்னிற் றேனறிய மெய்விச வாசத்தின் பொலிவும்  
என்னிற் றேன்றிய வுணாசசியிற் பதிந்தன வெந்தாய்  
முன்னிற் றேன்றிய வாடியிற் றேன்றிய முகமபோல். 18

குத்தி ரக்குழு வீண்டிவெங் கொலைக்களப் படுத்திச்  
சித்தி ரககொலை செய்பபட்ட தீர்க்கவிஸ் வாசி  
பத்தி மெய்வயி ராகததைப் பவித்திரச செயலை  
வித்த கககலை ஞானத்தைக் கண்டுளம் வெருண்டேன். 19

உண்டெ னப்படு மெய்விச வாசத்தி னுரத்தைக்  
கண்டு கேட்டுளங் கவன்றதும் வெருண்டதுங் காணடி  
அண்டர் நாயகன் றெழுமபனா யவிததையைப் போக்கிப்  
பண்டு நன்னெறி பற்றியான படாதற்கு மூலம். 20

பாவி யென்றுளங் கவன்றனன் முடிவுன்னிப் பயங்கொண்  
டாவி ரைந்தன னாயினு மகத்துளங் குரித்து  
வீவி லாதெழு முணர்வினை மென்மெலப புதைப்பான்  
ஆவ னுற்றிராப் பகலெலா முயன்றன னறவோய். 21

நம்ப னூவிநின் றுளத்திடைப் பொருத்துநல் லொளியை  
எம்பி நீயவித் திடமுயன் றதுவென்னென் றிசைத்தி  
இமப ரேயெனை யாட்கொள வென்னுளத் திறுத்த  
உமபர் நாயகன் கிருபையென் றுணாந்திடா மடமை. 22

முற்றும் பாவத்தின் முயங்கிய முயக்கம்விட் டிடாமை  
உற்ற டைந்ததித் தோழரை யொருவுகில் லாமை  
துற்று பாவத்தின் சமையனுத் துணையுந்தோன் றுமை.  
இற்றெ லாமதி யீனமுங் காரண மெந்தாய். 23

ஜெகத்து மெய்நிழல் புதைத்திட முயல்பவர் திறம்போல்  
அகத்து மெய்யொளி யவிக்குமா றறமுயன் றிடினும்  
மகத்து வச்செய லாலகத் துணாச்சிமா யாது  
மிகத்தெ ருண்டெழு முறைமையை வின்றாவல் கேட்டி. 24

சாது மார்க்கரைக் காண்டலுந் தகைப்படு சுருதி  
ஒது கீதைவந் துறுசெவி மடுததலு மொடுங்கா  
வாதை நோய்கண்டு கலங்கலு மலங்கலுங் கடுகி  
ஏது வின்றிமுச சொடுங்கலகண் டஞ்சியேக் குறலும். 25

மேலை நாண்டுத் தீரவையை நினைநதுளம வெருண்டு  
காலை மாலையுங் கவன்றுள நடுங்கலும பிறவுஞ்  
சால மெய்யுணா வெழுபபின நன்மனச சானறுங்  
கோலி மெய்மனஸ் தாபத்தை விளைத்தது குரவ. 26

மெய்யு ணர்ச்சியை யொருபுறத் தொதுக்கினும் வெகுண்டு  
துய்ய நன்மனச் சான்றனைக கடிநதிடுஞ் சுடுசொல  
யீய தாங்கரி தாதலின் மெய்மனஸ் தாபம்  
உய்யு மாறுளத் துானறிநின் றேங்கிய தூரவோய். 27

வைகல் சிற்சில கழியவு மிடைக்கிடை மாணங்  
கைக லந்திடி லென்செய்வ லென்றுளங் கலங்கி  
மைக லந்ததுன் மாக்கசீ லத்தையும் வளைந்த  
பொய்க லந்ததி நட்பையும் போககினை னொருங்கே. 28

வைதி கம்பெறு சமயசீ லங்களை வழுவில்  
மெய்தி கழ்ந்தவான் விதிநிடே தங்களை விழைந்தென்  
கைதி கழ்ந்தமெய்த் திருமொழி யகத்துளே கவின  
உய்தி றங்கடைப் பிடித்தன னல்லொழுக் குவந்து. 29

இனைய வாத்திரி கரணமொத் தியற்றுநல் வினைகள்  
எனைய வேணுந்தி தொடுகலந தலதிலை யென்னு  
நினைவு மூட்டிமேன் மேலுநெய் சொரிநதென நிகழ்த்தி  
எனைவ தைத்தெரி மடுத்ததிங் கென்மனோ சாக்ஷி. 30

உள்ளு ளேபுக லுளக்கரி யுரையெலா முண்மை  
வள்ள லாருமென் பிழையெலாம வரைநதுவைத் தனருட்  
கள்ள மாயநற் கருமங்கள் கதிக்குரை யேறா  
எள்ள னைத்தூரி தியுயிலை யுய்குவ தெங்ஙன. 31

புகிய சீலமு மொழுக்கமும் புனிதமு மருவி  
விதிவி லககனி யனுட்டிபப னாயினும மேலை  
முதிய பாவத்தக கென்செயக் கடவன்யான் முத்திக்  
கதிப னுணையிற் றீசசிறைப் படுததுவ ரனறே. 32

அன்றன் றைககட னன்றன்றைக் கிறப்பினும் வறியோர்  
தொன்று பட்டவப் பெருங்கடன் றெலைகருமா நெவன்கா  
சொன்று மீதியின் ருய்ககட னெருங்கிறுப பளவுந  
துன்று வெளுசிறைப் படுததலே தொல்லுல கியறகை. 33

திது ருதநற் கருமமில் லேன்சிறி தெனிணும்  
நீதி யுமயிலன பாவதன் டனைக்கெதிர நேரே  
போது கின்றனன் புகலிடம் பிறிதெங்கு மில்லேன்  
வது செய்குவ னிரக்ஷணை கெனக்கவன் றிராள். 34

### வேறு.

உத்தமந் திகழு மேனி யொண்மதி நிதானி யென்னும்  
விததகன் வரககண் டொலலை விழுத்தகு மாபி னேற்றுச்  
சித்தசஞ் சலமெற் குற்ற திறனெலாந் தெரியச் செப்பி  
எத்திற மேனு நன்கொன றியமபுகென் றிரநது நின்றேன். 35

சேய்முக வாட்டங் கண்டு சிந்தனை கசிந்து போற்றுந்  
தாயரின் முகநதை வநது தண்பபிலபே ரன்புள் னுநி  
வாய்மலாந தொழுகல் போலு மைநதநீ கலங்க லென்னுத்  
தாயர க்ஷணிய போதந தொகுத்துரை யாட லுற்றான். 36

உன்னுளத் தெழுந்த பாவ வுணர்ச்சியு முள்ளச் சான்றும்  
முன்னுநீஇக கடிநத வாக்கு முழுமனஸ் தாப மாய  
இன்னலு நினையீ டேற்ற வெம்பிரான் குறிக்கொண் டுன்பால்  
பன்னருங் கிருபை யுய்த்த பரிசென மனததுட் கோடி. 37

ஞானநூ லீனத்துங் கற்று நற்கரு மங்க ளாற்றித்  
தூனடை பயினைற போதும் ஜென்மத்தே தொடுத்து நின்ற  
ஈனமாந் குணதோ ஷங்க ளியைதலால் யாவுத தீதாந்  
கானன் ரருந்தித் தாகந் கழியுமோ கருதுங் காலே. 38

கருவிலே விடம்போற் பாவங் கலந்துபின் கதித்துப் பாழ்த்த  
உருவிலு மனாதி யநதக் கரணத்து மொருவா தாக  
மருவிநின் துடற்றி நாளு மரணபா தலததைக காட்டித்  
தெருவிலே விடுககுளு செய்கை ஜெகநகண்டு தெருளா தின்னும். 39

கற்பனை பத்து மோம்பிக் கைககொளல் கடமை யேயாம்  
கற்பனை மீறிச செய்யுங் கருமநகள் பாவமாகும்  
கற்பனை காத்து மேனற் கருமநகள் புரிவ தனறோ  
கற்பனை களுககு மேலாக் கதித்தபுண் னியமாந தேரில். 40

கண்ணிய கடமைப் பாட்டைக் கருத்தறச் செய்ய கில்லா  
மண்ணியன் மாநத ரேயாம மாசறு விநிக்கு மேலாப்  
புண்ணியந திரட்டி முததிப புளாயிலபே ரின்பங் கூட  
எண்ணிய வெண்ண மென்று மேழைமைப் பால தேயாம. 41

தருவிதி விலக்கே யிரதத் தரணியை யொருங்கு கூட்டி  
வெருவரும் பாவ தோட வெஞ்சிறைப் படுதநிற் றமமான்  
திருவுள மிரங்கித் தம்மோ திருககுமா ரனைவி டுததுப்  
பொருவரு மிரகை யீட்டி மீட்டனா புனியை மேளுள். 42

ஜென்மநாட் டொடங்கி முறறும் ஜீவநா ளளவும பாவ  
கன்மமாந் தீட்டு றுமுச கரணமும் புனித மேய  
தன்மரு பனசெய் தாககுந தபோபலந கிடைதநா லன்றி  
நன்மையாம ஜீவ ரகை நரருககின றுகு மன்றே. 43

பூகலப் பரப்பில் யாரிப் புண்ணிய மூாத்தி யாய  
மாதவ னெனனி லின்றும் வடுததிகழ் மேனி யோடு  
தாதைபாற் சருவ லோக சரணிய னாகத் தநகி  
மேதினிக் கிரகை நல்குந் கிறிஸ்துவாம் விமலன் மேளுள். 44

மனிதஜீ வருக்குந் தேவ மகத்துவத் தினுக்கு மூடே  
நனிதிகழ் மத்தி யஸ்த நரதேவ மூாத்தந் கொண்டு  
வனிதைபாற் றேறனித் தூய வரன்முறை விதியை யோம்பிப  
புனிதஜீ வியத்தை யுய்த்த புதுமையே புதுமை யாமால். 45

உலகெலாந் சமழ்த்த பாவ மொருங்கொரு தனியே தாங்கி  
 விலகருளு சிலுவை மீது விண்ணினறு விழுத்த நீதி  
 அலகறு தண்ட மேற்றிந் குயிர்ப்பலி யமலற் காக்கி  
 நிலவுல கருககென் றுய்த்த நீதியே ஜீவ நீதி. 46

பொன்றிய புனித மேனி பூசமா தியினும் புக்கு  
 நின்றமன் பதைகட் கெல்லா நித்திய ஜீவன் மல்க  
 வென்றியோ டியாததெ முந்த வீரதையை விசுவ சித்துள்  
 ளொன்றுமெய் யடிய ரன்றோ வுன்னத பதம்பெற் றுய்வார். 47

இத்திறம் பரம ராஜயத் திளவர சாய வெம்மாண்  
 உய்ததர ஷணிய மாக்ககத் துண்மையை விசுவ சிககிற்  
 சித்தசகு சலமபோம நீதி திகழ்நதொளி கிளைகரு தினனை  
 மொய்ததபா பாநத கார முற்றிலும் விடியு மன்றே. 48

ஆண்டகை நீதி யென்னை யடையுமா நெவன்கொ லென்றோத்  
 தேண்டுதி மெய்யன் போடு திகழ்விச வாசமுன னிற்  
 காண்டகக் கவினிற் நென்னில கருணையாற் றொழுக்கீ தொன்றோ  
 வேண்டுகன் னிதியம் யாவும் வியனகப புலநதந தயங்கும. 49

நன்மைசால் தேவ மைநதன் நடுநின்று நரநுக் கேயாய்  
 வனமைசான் மநுட தன்ம வரமபறா தொழுகி நீதிப  
 பொன்மலை குவித்தித் தம்மைப் புகல்புருந தவாகரு நல்குந  
 தன்மையை நமபிச சேறி சான்றுமெய் யடியார சங்கம. 50

கடைப்படு வன்க ணீசப் புலையனென் கணிப்பில பாவ  
 முடைத்தொழு நோயி னாககை முயங்கியேன் றுணிநது முன்சென்  
 றடைக்கல மெனலாங கொல்லோ வருவருக் காதென் கண்ணீர்  
 துடைப்பரோ புனித ரெனன வையுறீஇத துளங்கல கேண்மோ. 51

பொருந்துவெங் கொடிய பாவப் பொறைசுமந் தினைத்துச் சிந்தை  
 வருந்துவீர் வம்மின் வம்மின் வந்தினைப் பாறி யென்றோ  
 டிருந்தனை வருந்து மினனை நெமபிரான் விளிக்கு மினசொற்  
 நெரிநதிலை போலு மெமபி செவிகொடு செவிகொ டின்னே. 52

உரைசெயற் கரிதெம் மைய னுபதேச மொழுக்கஞ் சீலம்  
 விசைசெறி கிரியை துன்ப யிருத்துவே தனையிவ் வெல்லாம்  
 புரையற விளக்கு மிநதப் புததகந் கொண்ணீ யென்றீர்  
 துரைநிலை பிசகா திநத வுலகொழிந் திறினு மென்றான். 53

என்னுளங் குவிர்த தேனு மீசனோர் குமார வள்ளல்  
சந்நிதி குறுகி யாங்கு சாற்றும்விண் ணப்ப மாவ  
தென்னென வறிய கில்லே னியம்புகென் றிரந்தே கைப் [னன். 54  
பொன்னெனப் போற்று மன்றூட் டொன்றுளம் பொறித்துப் போ

வந்தனத் தோடு நன்றி வழத்தியான் றிருமித் தக்கோய்  
சிர்தையிற் பொறித்த செஞ்சொல கிலையெழுத் தாக நிற்ப  
நொந்துடைந் தூறு பட்டு நொறுங்குண்ட விதயத் தேனாய்  
அந்தாங் கத்தை நாடி யடைந்தன னவலித் தேங்கி. 55

உன்னத பரம ராஜ னொருதிரு வோலக் கத்துச்  
சந்நிதி நினைந்து கிட்டித தாளினை முடக்கி நின்ற  
பன்னருங் கருணை யுளளிப் பத்தியோ டிருகை கூப்பிச்  
சென்னிதாழ்த திறைஞ்சி யன்பிற் சிந்தனை கசிந்து போற்றி. 56

ஆகிமெய்த் திருவாக் காகி யவிரொளிப் பிழம்பு மாகிப்  
பூதலம் புரக்க வந்த புண்ணியப் புனித மூர்த்தி  
மாதயா நிதியே ஞான வரோதய கிரியே நினைசீர்  
பாதபங் கயமபல் லாண்டு பலலாண்டு வாழி வாழி. 57

அறக்கொடும் பாவி கல்லா வசடாக்குள் ளசட னஞ்சா  
மறக்கொடும் புலைய னுய வஞ்சகப் புலைய னேன்யான்  
துறக்ககாட் டாசன் சிறைச் சுடுதழற் சுவாலிக் கஞ்சிச்  
சிறக்குநின் சாண நீழ லடைக்கலஞ் சென்று சோநதேன். 58

என்னிகர் பாவி யில்ல ரெனினும்யா னேழைப் பாவி  
இன்னலுற றமுங்கும் பாவ ஜீவகோ டிகளுக கென்றம்  
நின்னிக ராய தஞ்சம பிறிதிலை யென்ன நேடிப்  
பொன்னடி நீழல் வந்து புகுந்தனன் போது கில்லேன். 59

இரங்குக பாவ பார விருஞ்சமை யாற்ற கில்லேன்  
இரங்குக வேழைப் பாவி யெனக்கொரு கதிவே றில்லை  
இரங்குக தேவ கோப வெரிவிமுந் தழிக்கா முன்னம்  
இரங்குக ஜீவ ரகைக கென்றுரு வெடுத்த தேவே. 60

என்னுயிர்க் குயிரு நீயே யீடேற்று மீச னீயே  
மன்னுசற் குருவு நீயே வழிதடுத் தெனையாட் கொண்ட  
முன்னவன் ருனு நீயே முற்றுநீ சுற்று நீயென்  
றுண்ணென் கறிய நீயென் னுளத்தறி வுறுத்து கெந்தாய். 61

ம்மவினே யிதய மாய வசலுளே மலினம் போக்கி  
மெய்விச வாச மென்னும் வியன்றிரி கொளுவி மாறாத்  
தெய்விக வருளை யூற்றித் திவ்விய சுடரை யேற்றி  
ரெய்விளக் கலாததி யென்னு ணிலவீழ் றிருததி நீண்டோய். 62

உற்றமெய் விசவா சத்தா லுரிமையாம் பரம நீதி  
மற்றது பெறுங்கால் ஜீவன் மலகுமென் றுரைக்கும் வாய்மை  
அற்றமில் விசவா சததை யாகுகிநீ தியைத்தந தாககன்  
முற்றுநின் னருளின செய்கை முறையனரோ கருணை மூர்த்தி. 63

ஆழியிற் பெரிதென் பேனின் னருட்பெருங் கிருபை தன்னை  
வாழிநின் னன்புக் கெல்லை யாதென வழுதது கிறபேன  
பாழியம் புவியின் மிக்க பாவிதேய் புரந்த வன்பென  
நாழிதோ றுலகமெங்கு முரைநிற்கு மென்ப தல்லால். 64

எச்சிலே விழையுந் குக்க லெனவிழி தொழில்செ யீனக  
குச்சித மான பாவி குவலயத் தெனனை யொப்பா  
நிசசய மில்லை யில்லை நீசனேற் கிரங்கி யான்மப  
பிசசையிட் டருளிப பாவப பிழையெலாம பொறுத்தி யெந்தாய். 65

கிளருமெய்ரு ஞான போதங் கேடிஸ்சன் மார்க்க சித்தி  
வளாவிச வாசக காட்சி மாசறு புனித நீதி  
உளமலி யனபு மேலிட் டுனரொழும புவக்கு மாசை  
வினையநின னுவி நல்கி விடாதுகாத தருளவா யாமென். 66

என்றிவ்வா ருசப பலகா லீராப்பக லீதய நொநது  
நின்றமன ருடி வேண்டி ரெட்டுயிரப பெறிநது சின்னாள்  
குன்றிடாக கருணை மலகுங் கோவிளங் குமார தேவன  
என்றெனக கிரங்கு வாகொல லென்றுளங் கவலச் சென்ற. 67

ஆயிடை ரெஞ்ச மாழ்கி யாவிசோர்ந் தயதி மல்கி  
நாயகன் றிருமுன் செலல விடைநதுள நலிநத தேனும்  
ஓயகிற் கிலனமன் ருட்டை யுத்தம வுரைக ளெலலாம்  
மாயமி லுண்மை யென்றென் மனககொளக் கிடநத மாண்பால். 68

அன்றியுந் கிறிஸ்து நீதி யலதெனைப் புரக்கத் தக்க  
தொன்றுமின் றுலகத் தென்னு முண்மையும் ஜெபமின் றாயின்  
மன்றமன் னிபபு யின்றென் வாய்மையு மன்றாட் டொன்றிப்  
பொன்றினு ளலமென் றோர்ந்த போதமுங் காத்த வெநதாய். 69

இன்னுமொன் றறவோய் கேட்டி யெம்பிரா னருட்ச காயம்  
உன்னிலே தாழ்க்கு மேனு முவந்துகாத் திருத்தி யாயின்  
முன்னுற வருந்தப் பாது முற்றுநின் னயமற் றென்னுப்  
பன்னிய சுருதி வாக்கொன றுளத்துறப பநிரத தந்நாள. 70

இத்தகு முறைமை யாலென் னிதயம்பின் னிடையா தாக  
முத்திராட் டரசன மைந்தன் முன்னிலை யாகு மடமும்  
நித்தமுந திருமுன் கிட்டி நினமுமன ருடு மிரத  
விதக்கப பழக்க மெற்கு விடாபபிடி யாய தெந்தாய். 71

ஆங்கொரு வைகல் பாவ வருவருப் பெனக்குத தோன்றி  
நீங்கருந துகக மலக நித்திய கேடடை யுள்ளி  
ஒங்கிய பிராண தாப முனளுநீஇத தகிபா வாற்று  
தேங்கிரெட் டியாததுச் சோக்த தினனலுற றிடையுங்காலை. 72

இகபர மீரண்டி னுக்கு மிறைமைபூண் டெமம னோக்குப  
புகவிட மான ஜேசு புண்ணியப படிவத தோடு  
முகளிழி கொளபபொ ருத முதிரொளிப பிழம்பி னூடென்  
அகவிழி களிசுகத தோனறு மற்புகக காட்சி கண்டேன. 73

அருசலை கலங்க வேண்டா மநாதிரித தியபி தாவை  
மஞ்சன மெனைநே சித்த வானமுறை விசுவா சித்துச்  
செஞ்செவே பற்றி நிறறி திடங்கொளென் றமுதச செவ்வாய்க்  
கஞ்சக மனைய கோல விதழ்விண்டு கிளக்கக கேட்டேன். 74

என்னறு நித்திய ஜீவ னிருவிழி களிசுகத தோன்றி  
முன்னிலைப் பட்ட தென்னு மொழித்தற னறியே னுகிச்  
சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி யாண்டோய் ஜெகபபெரும பாவியேற்கும்  
உன்னரும பாவ மன்னிப் புறுவது கொல்லோ வென்றேன். 75

பாவஜீ வரைப்பு ரக்கப் பாருல குசித்த ஜேசு  
கேவனோ மைந்த னென்றுஞ சிந்தசெந குருதி யொன்றே  
ஜீவனைப் புனித மாக்குந் திவவிய வவிழ்த மென்றும்  
மேவர வுயிர்த்தெ முந்த வென்றியே யிரகை யென்றும். 76

உள்ளுணர் விசுவா சத்தா லூக்கிரொந் துடைந்தென் பக்கல்  
நள்ளிவந் தடையிற் பொல்லா நராந்தகப் புலைய னென்னு  
எள்ளுறு பாவியேனு மிகழ்ந்தவ மதித்தோர் போதூந்  
தள்ளிடே னினக்குப் போதூந் தந்தவென் கிருபை யென்றார். 77



இத்திற நிகழ்ந்த பின்றை யெம்பிரா னெனக்குள் ஞாய்த்த  
சத்திய வாக்கன் வண்ணர் தணப்பிலா விசுவா சத்தான்  
முத்திரீ தியுமம் மான்மெய் முழுசுசோ ரியின்பி ராயச்  
சித்தமும் லபிக்கு மென்னுத் தெள்ளிதி னுணர்ந்தேன் மேலும். 78

நன்றியோ ளெளி நாளு நயந்தடித் தொழும்பு பற்றி  
ஒன்றிய சிந்தை யாற்கே வுரியவாங் கிறிஸ்தி யேசு  
நின்றுகீழ்ப் படிந்து பார்க்கு நிருமித்த தண்ட மேற்றுப்  
பொன்றியு மீட்டி வைத்த புண்ணியப் பொலிவென் றோர்ந்தேன். 79

வேறு.

இம்மெய் வாக்கொளி யென்னித யத்தற  
மைம விரதம னைதுயா மாய்ந்தது  
மெய்ம கிழ்ச்சிரி றைநதுவி ழிவழி  
கைமி குநதுகண் ணீரெனக் கான்றதால். 80

நநத மேசுக்கி றிஸ்துவை நம்பிய  
ஆநத னாளரை யாங்கவர் சீலத்தைச  
சிந்தை யாரச்சி றக்குரண் பாற்றிட  
இநதி யங்கள்வி ழைநதன வென்னுளே. 81

குருசு யர்த்தநங் கோக்கும ரேசனார்  
தரிசு னப்பலன் சாற்றுதி யென்றியேல்  
பரிசு ழிந்தமுற் சீவிய பாவத்தைக்  
கரிசு றுதததுன் கண்கண்ட சாக்ஷியே. 82

மைந்தன் மாசறு நீதியின் மாண்பினால்  
தந்தை நீதித ருமபுவி ரக்ஷணை  
சொந்த நீதிக றையுறத் தோய்தலின்  
முநது மாகக்ஷண முற்றுமென றோந்தனன். 83

உள்ள நாளள வும்முல கத்தினிக்  
களள மின்மனச சான்றினைக காத்துநான்  
வள்ள லார்திரு நாமம கிமையை  
நள்ளி நாள்விடு நாட்டம்வந் துற்றதால். 84

எத்தி றப்பகை நேரினு மென்றொரு  
வித்த கண்கமுல விட்டிடு கிற்கிலன்  
முதநி கிட்டில வேனுமு றைமையிற்  
ரேததி டற்குமோ தீரம்வந் துற்றதால். 85

எந்தை யித்தகு சிந்தனை யென்னுளே  
முந்து வந்துமு னைக்கும தோசொலாய்  
விந்தை யாய்வினை யேற்றொழும் பாக்கிய  
அந்த னூவிய ருட்டிற் மாண்டகாய்.

86

வன்பு லத்தம டிந்தொழிந் தோர்சிலர்  
என்பி ருங்குவைக் கின்னயி ருட்டிய  
அன்பி னூயவ ருட்டொனி யேயலாற்  
பின்பொ ரேதுவு யினறெனப் பேசினுன்.

87

உற்ற நம்பிக்கை யென்னுமு யிர்த்தனை  
சொற்ற வாய்மைச்ச வைமது ரந்திகழ  
பொற்ற சும்பமு தஞ்செவி போந்துகுத்  
தற்ற வாகவ ருந்தின னூரியன்.

88

உண்டு தேக்கியு ளக்களி யுற்றுநீ  
தொண்டு பட்டச ரித்திர நோமறக்  
கண்டு கொண்டனன் யாவுங்க ருதறில்  
அண்டா கோனரு ளாக்கத்தி னூயவால.

89

ஆழி சூழல கெங்குநம் மாண்டகை  
வாழி யந்திரு நாமம கிமையே  
ஊழி யும்முல வாதுநின் றேறங்குக்  
வாழி வாழியென் றேகினா மாதவர்.

90

சோக பூமிப படலம் முற்றிற்று.

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம்.

மாத வத்தர்ம கிழ்ச்சியோ டேமறைப்  
போத முற்றுநற் புந்திதி கழந்திட  
மேத கக்கலை ஞானம்வி தந்துலாய்ப்  
பாதை பற்றிப்ப டர்ந்தன ரென்பவே.

1

ஆரிய கேடுதொக் காரஞர் மல்குதற்  
பிரிய மென்னப்பெ யரிய நாட்டுளான்  
உரிய மாதவ வேடத்தொ ளித்துளான்  
தெரியுங் காலேதி ரிதரு சிந்தையான்.

2

கான சுதது கள்ளவழிக்கொடு  
போன சுததொழின் முற்றுறு புன்மையன்  
கோன சுத்துக்கு நிப்பறி யாமலிவ்  
வான சுத்துவழிநடைபட்டனன். 3

வீரி யந்திகழ் வேடத்த வததனை  
ஆரி யன்னெறிக கண்டற வோயுனக்  
கூரி யாதிரத லூத்தநெ றிவரக்  
காரி யமமெது கடடுரை யாயெனா. 4

கேட்டி யையகி ளாதற்சி ரியமாம்  
நாட்டி னினறுது நநதுந லநதரு  
வீட்டு லோகம்பு குதவி ருமபியிப்  
பாட்டை பற்றிப்ப டாகுவன் யானென்றான். 5

அண்டா கோன்கடை காவலர்க் கவ்வயிற்  
கண்டு கொள்கென வுட்புகக காட்டுவான்  
உண்டு கொல்லடை யாளமு நககது  
கொண்ட னைநதனை யோவெனக் கூறினான். 6

பற்றி கந்தப வித்திர வேதியன்  
சொற்ற தோநதறி வீனனுந் தூயவ  
முற்ற நிரதமு முழுதல் சித்தமயான்  
தெற்றெ னத்தெரி வனனது தேர்தியால். 7

புந்தி யாய்ப்புகிப் பன்சுக போகங்கள்  
அந்தி சநதிஜெ பிப்பன றஞ்செயப்  
பிரது கிறகிலன பேணிய வரவா  
தந்த மககுக்கொ டுபபல்த ருமபொருள். 8

பததி லொனறென்னு ரிமைப குத்ததை  
முத்தி வேண்டுககொ டுப்பன்மு றைமுறை  
சித்த சுததிவி ருமபிசகி லநினம  
உத்த மததுப வாசமு மோம்புவேன். 9

பிறந்த நாட்டையும் பெற்றுள வாழ்வையுந்  
துறந்தும் மாக்கம்பு கவுந்து னிரந்தனன  
அறநதி மம்புகி லாதவெம் மாண்டவன்  
மறந்து போவாகொ லோவிரத மாண்பெலாம். 10

இனைய சீலங்க ளெத்தனை யோவெனைப்  
புனையும் பல்கலன் போலுள வாகவும்  
நினைய கிற்றிலை நீமற்றந் நீர்மையை  
எனைய வோவடை யாளமின் றென்றியால். 11

என்றெ டுத்தறி வீனனி சைத்தலும்  
நன்ற நிரதந லநதிகழ் வேதியன்  
ஒன்றி யுன்னையு லகம கோததமன்  
என்ற நிரதனை யென்னினுங் கேட்டியால். 12

நனிதி கழ்ந்தொளி நல்கியி டுக்குறும்  
புனித வாயிலபு குநதரு நூலவழி  
இனிது நாடுமெ வாகசூம ருளவரால்  
தனித மாரருண் மூாததியோ சாதனம். 13

முத்தி மாநகர் வாயிலின் முன்னுறீஇ  
இததி ருததகு சாதன மேநதிழற  
சுத்தி ரபபொற்க பாடநதி றநதிடும்  
உத்த மததிருத தொண்டொன் றொலையே. 14

வள்ள லுய்த்தம ணிக்கடை வாயிலை  
எள்ளி வநதிங்கி டைக்கிடை சோபவா  
கள்ள டென்றிறை வன்கடை காவலா  
தள்ளி யோச்சவா சாதன மின்மையால். 15

ஏழை நீகதி மாக்க்சுத்தி யைநதமென்  
வாழி சாதனம் பெறறும் தியிலை  
பாழி னீரிறைத் துபபய னென்னைகொல்  
சூழ கென்றனன நன்மதிச் சூழ்ச்சியான. 16

பொருட ரித்தபு லமையர் போற்றறும்  
அருட ரித்தமெய் யாரணன் வாய்மையை  
இருட ரித்தம எனத்தின னெண்ணிலன்  
குருட ருக்கொளி யாற்பயன் கூடுமோ. 17

வலிய வந்துச ருவிவ ழிமறித்  
தெலிய னேனையி முத்துவ முக்கிடும்  
புலிய னீர்தாரை மககளும் போன்றுளீர்  
கலியின் காலக்க ணக்கிது வேகொலாம். 18

முற்று நீரோனக் கன்னியர் முன்பினீர்  
பற்றொன் றும்மிலீர் பார்த்து மிரீரொரு  
சற்று நேரத்திற் சாடுதி ரீதுரீர்  
பெற்ற சாதனத் திற்பெறும் பேறரோ. 19

செல்லு மின்வினாந் தும்வழி சேர்ந்தெமர்  
நல்ல தேசமு றைப்படி நாடுவல்  
புலலு வேயிரு வேமும்ப் பொன்னில  
மலலல கூழுததி மாநகர் வாயினில். 20

பேத மென்கொல்முன் பினனபின் முன்னவாம்  
போது மோவழிப போககாபொ ருட்டிலே  
கேத மில்கும ரிககுங்கி முகிகுந  
காத மேவழி பாககுங்க ணககிலே. 21

நெருக்க வாயில்பி டித்தந்நெ றிப்படப்  
பெருக்க மாநதுன்ப நாளுமபி டிகுமெந்  
திருக்கு லாவிய தேசநின ற்வவழிச  
சுருக்க நாடிவந் தேனிதிற் றோடமென். 22

தேரில் நும்மவர் சேருறு மார்க்கமே  
பேர ருட்கதி மார்க்கமபி றவெலாளு  
சோர மார்க்கமே னத்துணிந் தெளளுதிர்  
சீரி தன்றுமக் கென்றனன் சீரிலான். 23

அன்ன வாசகங் கேட்டுட னிரியன்  
முன்னம் பிக்கையை நோக்கிமு றைமையோய்  
தன்னை ஞானியென் மெண்ணுஞ்ச முக்கனில்  
நன்னர் மூடனை நம்புத னன்றென. 24

அமைவ தேயைய சொற்றனை யாயினுஞ்  
சுமடன் கேட்டவை தன்னுளந் தாககுறச்  
சமய நல்கிபின் சாரபறிந தொண்மதி  
கமையு டன்சொலிக் காட்டுத னன்றரோ. 25

சொன்ம திக்கணங் காப்படு துர்ஜநர்  
நன்மை யாவும் முப்பர்தந் நாளுகத்  
துன்ம னத்திற்று னிந்துமு றுககிய  
கன்ம பாசக்கட் டுண்டு க விழ்வரால். 26

தன்னிட் டன்னவன் சாற்றுவ தோர்கிலன்  
முன்னிட் டாலுமு றையறி வானலன்  
பின்னிட் டாவன பேசுது மாலினி  
உன்னிட் டம்முரை யென்றன னொள்ளியோன். 27

நின்க ருத்திது வென்றுநி தானியாய்  
நன்கு னைத்தனை நமபிர வின்றதே  
தென்க ருத்தென வேகுதம யாமெனப்  
பொன்கு லத்தல நோக்கினா போயினார். 28

வேறு.

போயினார் சோகமார் பூமியோ டேகநித்  
தேயநூ னெறிவிடா திடையிடைப் படுகருஞ்  
சீயமா தடமலைச் சிகரியு மடவியுந்  
தாயினா பிற்பட முற்படுந் தகையினார். 29

தாக்கோ கங்களாற் றளருவார் சிலபகல்  
வேகயாத் திரையினை மெலிகுவார சிலபகல்  
தேகநோய் கண்டுளந் தேம்புவார சிலபகல்  
கோகுலத தவரோடுங் குலவுவார் சிலபகல். 30

வேதசாத் திரமெடுத் தோதுவார் விரகோடே  
கீதகா னநதொடுத துருகுவார் கிடைதொறும்  
ஏதமில் கருணைதுய்த் திறையிளந் கோமகன்  
பாதபங் கயமலர் பரவுவார் பலமுறை. 31

என்றிம்மண் னுலகைவிட் டிடுவமென் றெள்ளுவார்  
என்றியாம் வீடடைந் திடுவமென் றேகுவார்  
என்றிளந் கோமகற் காண்டுமென் றேங்குவார்  
என்றுசே வடிநிழல் புகுவமென் றினைகுவார். 32

சோகபூ மியினெறித் தொடரினமுன் றறவுறத்  
தேகமவன் பொறையுறத தெருமா லுறுகினும்  
மாகமா நகரணித் துறுமென மகிழ்வுகொண்  
டேகினை ழுகமோ டேதில்வே தியாரோ. 33

சென்றுழிச் சென்றுழிச் செல்லுமன் னிழலென  
நின்றழி நின்றழி நின்றழி வினனும்  
பின்றொடர்ந் தணுகினுன் பிரிவுறு னறிவுருன்  
ஆன்றுதிக் காய்குவார் சூழ்ச்சியிற் றொடருவான். 34

கருமமே கண்ணெனக் கண்டுமுன் செலுமவா  
திருமினோக் குழியறி வீனனைச சேய்மைகண்  
டருமையீ தெமைவிடா தனுகுமா றறிதுமென்  
றொருமனத் திருவாநின் றொலலைக் விளிகொள. 35

வீரியத் தொடும்வினார் தவனுறும் விரகிலாப்  
பூரியன் றனைமுகப் பொலிவொடேற் றுபசரித  
தாரியன் சுகமவினா யண்டாநா யகனெடுன்  
காரியத் திறமெவன கழறுகென் றுறாசெய்தான். 36

தேசிகக் குரவசேள் ஜீவா கூணையெனக்  
காசையுண டுண்டுநம பிககையு மகிலலோ  
கேசனைச சிந்தைவைத தீறிலமுத தியைவிழைந்  
தூசலா டுள்ளமு முண்டெனக் கெனறுமே. 37

சாற்றுமித தகையசா தனமெனக் குண்மையின்  
மாற்றருந தகையமெய்ம் மகிழ்வுளத தூடுலாய்  
ஊற்றிருந தொழுகனி லுலகசம பததெலாம  
போற்றிடா திவவழிப் போநதனன றறவியாய். 38

### வேறு

என்றறி வீனனீ தியம்பக் கேட்டலும்  
வென்றியம் பகவனை விதேக முத்தியைக்  
கன்றிய வலகையுங் களள மாக்கரும்  
என்றுமுள குவாகதி யெய்தற் பாலரோ. 39

அரும்பெறன் மெய்விச வாசத் தாட்சியின்  
பெருமபய னினைப்பினி லடையப் பெட்டபுறம்  
இருமபியன் மனததசோம பேறி யாத்தமம்  
விருமபியும் பெறாதென விள்ளும் வேதமே. 40

வெறுத்தன லுலகவாழ் வெனவோர் வீரியம்  
இறுத்தனை சான்றெது வென்னி லெம்பிரீ  
கறுத்திடு மிதபமே கரியென பாயிது  
மறுத்திடற் பாலதா மரபு கேட்டியால். 41

உற்பவ தோடருக் குலக வாஹல  
அற்பமோ வன்றென னறிகி லாமைரிற்  
பற்பலா முயன்றுபாழ் பட்டுத் தாமுடைக்  
கற்பித வெண்ணததுக் கவிழ்கின் றாரரோ. 42

தன்னிரு தயத்தையே சார்ந்து நம்புவோன்  
உன்னரும் பயித்தியோன் மத்த னென்றொரு  
மன்னவ ஞானிசொன் மதிததுக் கொண்டவா  
பன்னருங் கொடுவிடப் பையென் றோர்வரால். 43

கருதுகென் றூரியன் கழறக் கேட்டலுஞ்  
சுருகிதேர் பனவபொல் லாத தூககுணர்  
இருதய நிலையெடுத் திசைதத வாய்மையென்  
ஒருதவ நிலாவித யததுக் கொல்லுமோ. 44

நன்றுள விதயமு நன்ன டக்கையும்  
ஒன்றினுக கொன்றுசான் றுகி யொத்தலான்  
மன்றல்சேர் முத்தவீட் டின்பம வாய்த்திடும  
என்றநம பிககையு மெனககுண் டோரதியால். 45

வித்தக நவமணி வினோந்து மல்கிய  
அததகு சாங்கநல விதய மாசுமால்  
பததெனும் விதிவிலக கோமபும பண்புடைச்  
சுத்திய வொழுக்கமே சாற்று நன்னடை. 46

வேதிய மேலினி விளம்பப் பாலதென்  
சாதக பாதகளு சாற்று வாயெனக  
கோதிலாக் குணததனீ குறித்த சுற்றினிற்  
பாதக முளதது பகரக் கேட்டியால். 47

ஒள்ளிய விதயத்தி னொழுங்கு முள்ளுறு  
களளவல விதயத்தின கபடுங் காட்டுமால்  
உள்ளதை யுள்ளவா றுசாக்கத தக்கநம்  
வள்ளலா ருளையெனு மாற்றுக் கோடுகல. 48

ஓக நூற்பிர மாண மாடக்  
மெய்திக முவிரொளி விளக்கை யோம்பிடார்  
போய்திக ழிருதயப் புணாப்பை நம்பிவீண்  
ஐதிக விருட்சிழம படைநது மாய்வரால். 49

நன்றுசெய் பவனிலை நரசி ருட்டியில்  
ஒன்றிய நீதிமா னொருவ னும்மிலை  
என்றுமெ லாநர ஹிருத யங்களுங்  
கன்றிய தீவினைக் கழக மென்பவே. 50



சேணுறு நன்னெறிச் செலவு தீர்த்தொரீஇக்  
காணரு மாறுபா டாய கள்ளமுந்  
கோணலுந் குலவிய குறுக்குத் தீவழி  
நானிலா தொழுகுத னரசு பாவமாம். 51

புரையறு புண்ணியப் புனிதத் தேமொழி  
கரையறு கபட்டிரு தயத்தின் களளத்தை  
உரைபடு நடசுகையை யோர மின்றியே  
வரையறைப் படுத்திய மரபு காண்டியால். 52

இந்நெறி யாய்மறை யியம்பு முண்மையைத்  
தன்னகத துணாநதெலாளு சரியென நெுப்பிய  
நன்னர்நெரு சேநலளு சரக்கு நன்னடை  
துன்னிநின் துரபபடுளு சூழ்ச்சி காணிது. 53

தன்னுறு கேட்டினை யுணரத் தக்கவந்  
நன்னாநெரு சன்னத நாய கறைனை  
உன்னுறு விதஞ்சிறி துரைப்பல கேளொழை  
பன்னுவான் றொடங்கினன் பார மாரத்திகள். 54

காமுறு நினைவையுட் கருததின் வஞ்சத்தைத்  
தீமையை யிதயததுட் டிணிநத தோடத்தை  
நாமுறு கேட்டினை நாடி நமமினுந்  
கோமக னறிவரென துளங்கொ திக்குமால். 55

உண்டென நினைக்குநம் முரிய நீதியை  
மண்டுதூக் கந்தமாய் வரைவ ரல்லது  
கண்டுளளு சுகிப்பரோ கருத ருமபர  
மண்டலா திபரென மனமப தைககுமால். 56

கறுப்புறு குட்டநோய் கழுமி யாக்கையின்  
உறுப்பெலா மழுக்கிசீ யொழுக்கி லோகரால்  
வெறுப்புறு புலையனே னசுதத வெவ்வினை  
பொறுப்பரோ புனிதரென துள்ளம் பொங்குமால். 57

இத்திற மறிகுலை யெம்பி யுன்னிலே  
உததம விருதய முண்டென் துள்ளுதி  
வித்தக வொழுக்குளை யெனவி யக்குதி  
எத்தனை பிழையென வேழை யோகிலாய். 58

நீதிமா நெனவுனை நினைக்கு மட்டுநீ  
கோதிலாக் கிறிஸ்துவின் குறைவி நீதிக்கொண்  
டாதியான் றிருச்சர ணடைகு வாயலை  
ஏதமின் மெய்விச வாச மெங்குளை.

59

என்றுமெய் யுணர்வகத் தெழவி யம்பினுன்  
பொன்றிகழந் தெனமிளிர் புகரி னமைதி  
ஒன்றிலிக் குடமென வொருங்கு போக்கியே  
நன்றெது மறிகிலா னவிறறு வானரோ.

60

பாவிகட் காரம பரம னோர்கதன்  
ஆவிவிட் டனாவற் கடங்கிக் கீழ்ப்படுந்  
தாவரு நீதியாற் சாபம போக்கியெங்  
காவல ரெனையங்க் கரிபப ரென்பதும்.

61

புண்ணிய மூர்த்திதம் புண்ணி யத்திலெற்  
கண்ணிய பத்தியின் கருமம யாவுமோர்  
அண்ணலுக் காப்பண மாரு மென்பதூந்  
திண்ணிய வென்விச வாசச செவ்விகாண்.

62

இவ்விச வாசத்தி லியைநத நீதியுஞ்  
செவ்விய நீதியில ஜீவ ரகையுங்  
கவ்வையின் றுய்வரு கணககை யோர்கிலை  
எவ்வகை திகைத்தனை யியமபு கென்றனன்.

63

எள்ளரு நல்லவித் திட்டென் செய்யினும்  
அள்ளலோந் குவாநில மளிக்கு மோபயன்  
ஒளளிய நறுவினா யுண்ட போதினும்  
உளளியின குணஞ்சிறி தொருவற் பாலதோ.

64

எத்திற முடியினு மேழைக் கீண்டியான்  
உததம மெய்விச வாசத் துண்மையின்  
வித்தக முறையினை விளகக னன்றெனாச்  
சித்தமுற றுரணன் செப்பன் மேயினுன்.

65

உள்ளுறு முன்விச வாசத் துண்மைதான்  
வெள்ளென வெளுத்ததுண னுரையின் மேயதுன்  
பிள்ளைமை யிடையிலவர் துதித்த பேதைமை  
கொள்ளும்வீண் பத்தியாய்க் குலவிற் றுமரோ.

66

சொந்தநற் கிரியையாற் றொருத்த புண்ணியச்  
சுரதையி நீதிமா னாகத் தேறினை  
அநதரத தாமரை யலாததிக காட்டிய  
விநதையே போலுமால் விகட வேடத்தோய். 67

நீசராம் பாவரை நீதி மாண்களாய்  
மாசறச் செயுவிச வாசம வலவிதி  
விசுதண் டனைககிடை விலககி ஜேசுவின்  
ஆசறு புண்ணிய வடைக்க லத்திடும. 68

பாசமா கிரியையிற் பழுத்த வுன்விசு  
வாசவைக் கூளமோ தீாவை வைசுலில்  
ாசன்கோ பாக்குனிக் கெதிரின றுய்ப்பது  
பேசுமாக் கீனையுனைப் பிடித்தி டாதுகொல். 69

நினதுகீழ்ப் படிதலை நீதி யாக்கவே  
புனிதநீ தாதிததன் போந்த தாமெனின்  
மனிதர கூணையெலா மாநு வேலருட்  
டனிதத்தா லன்றுநர் தருமத் தாயவாம். 70

இப்பெரு மருள்பிடித் திழுக்க வேழைநீ  
துப்புர வுனையெனத துணிநதுன நீதியார்  
தபபறைக கிடங்கரிற் றலைகி முக்குறக  
குப்புறு கின்றனை கூறக கேடடியால். 71

இத்தரை மனுக்களக் கிறுத்த தண்டனை  
அததனை யுருசுமந தரிய பாடுகள  
உததரித துயிர்ப்பலி யுதவிக் கற்பனை  
பத்தையுற் தழுவினா பரம ளோசுதன். 72

ஈதுகாண் மெய்விசு வாச லக்யம்  
ஆதலி னிதையுளத தாக்கி யாண்டகை  
நீதியைப புனைநதிவ ணிலவு வாயெனில  
ஜோதிநாட் டயர்பதரு சொந்த மாமென்றான். 73

இச்சையாம் புரவியை யிழுத்திங் குய்ப்பதற்  
குசசித கிரியையே கவின முணமையிற்  
குசசித மாமெனிற் குவல யம்மெலாம  
நிசசயங் கெடுமென நிறுவ வேண்டுமோ. 74

கிரியைநோக் காமலே கிறிஸ்தி ரக்ஷகர்  
புதைப்பு புண்ணியப் பொலிவின் மாட்சியால்  
குரைகடம் புனிககெலா மிரகக்ஷ கூடுமேல்  
வவைவதென் பாவததை மதிவ லோயென்றான். 75

ஆரியன் கேட்டறி வீன னுன்பெயர்  
பேரியற் பொருளனுப பிசகு ருமலுன்  
பூரிய வாய்மொழி புலப்ப டுததுமால்  
நீரிய நிலதநிய லெனனு நீமைபோல. 76

கோதியன் மாந்தரைக் கோதி லாரென  
நீதிமா னுக்கிடு நீதி மாணபையும்  
வேதனா நீதிககு விலக்கி நற்கதி  
ஈதலின மரபையு மினனுந தோகிலை. 77

\* இத்தகை யெனமுன மெடுத்தி யம்பிய  
அததகு மெய்விச வாச மாக்கிடும்  
உததம் பலன்களை யுசுதச செய்கையை  
எததகு வனவென யாதூந தோகிலை. 78

என்னினுந் தெரிப்பலெம மிருத யத்தினை  
முன்னவன கிறிஸ்துவின மூல மாய்ப்பிரான்  
சநநிதிக குய்ததிடுந தயையன் பாதிய  
பன்னருந குணங்களைப பாலித தூட்டுமால். 79

தனதுட லுயிர்பொருள் தனககின் ருமென  
அனவர தாதிபற காககி யன்பினுன  
மனமொழி மெய்களின வணங்கி வாழ்த்தியும்  
தினபர வசமுறச செய்யு மாலரோ. 80

சுருதியைச் சுருதியிற் றேன்று மார்க்கத்தைக்  
கருதமெய் யுணாவொடு கலநதம் மாரகசத்து  
வருதிருத் தொண்டரை மந்திதுள் ளன்பினுற்  
பருவரல சகித்திடும் பான்மை நல்குமால். 81

சொற்றவித் துணைகொலோ சுகிர்தம் யாவுக்கும்  
உற்றவோர் மூலமா யுயிருந் றேருங்கிய  
அற்றமின் மெய்விச வாச வாக்கத்தைப்  
பெற்றவ ரேநித்ய ஜீவப் பேறுளாரா. 82

கருத்தனாங் கிறிஸ்துவின் காட்சி யுற்றிடு  
திருத்தகு மெய்விசு வாசச செவ்வியிற்  
பொருத்தமா மன்புறு கிரியை புண்ணியர்  
அருத்தவா கிருபையா ரமிாத போனகம். 83

அன்புறு கிரியையோ டளவ ளானிடும்  
பொன்புறா மெய்விசு வாசம் பூத்திடின்  
மன்பெருந் துரிசசையின் வாயிற் பெய்வதோர்  
கொன்பயில் கலினமாங் குறிக்கொள் வாயென்றான். 84

அவ்வயிற் கடவுள்வேந் தருட்கு மாரணை  
எவ்வகை வெளிப்படுத தினரி வற்கெனச்  
செவ்வியோய் வினவுகென் றுரைப்பச சீரிலா  
அவ்விய னகங்கடுத தறைகு வானரோ. 85

விண்ணுல காளியோர் விபுத மைந்தனைக்  
கண்ணொகி மயலறக காண வேகொலாம  
எண்ணிய வெண்ணதும் மிருவா வாய்மையுந்  
திண்ணறி வீதைதைத் தெரிசகு மாலரோ. 86

எத்தனை யாகவீ ணெண்ணங் கொள்ளுநிர்  
எத்தனை நுணுககமா யெடுததி யம்புதிர்  
எத்தனை நுமவிசு வாச மெனனிணும  
அத்தனைக குறுகுறை வல்லன யானென்றான். 87

இகத்தலத தவரெலா மிறைவ னோர்நிருச்  
சித்தமுய்த துணாகிலா ஜெனமத தீட்டினால்  
உத்தம கிறிஸ்துவை யெமக்கிங் குளநுற  
அத்தனே வெளிப்படை யாக்க வேண்டுமால். 88

தெய்விக வெளிப்படைத் தேற்ற மின்றெனில்  
உயவருள் பவாதிருக குமர னுற்றவர்  
தைவிகா தந்தையி லுளரெ னத்தகு  
மெய்வெளி வருவகை யாது விளளென. 89

வேதிய னெல்லையே விரய மாய்விளித்  
தாதர வோடுநம் மான்ம ரகூணை  
காதலாய் துட்பமாய்க் கருது ருமல்யாம்  
பேதமை யாலெயிற் பிணங்கற் பாலதோ. 90

சிருட்டிக ராகிய தேவ தந்தைதம்  
அருட்டுணை மைந்தனை யறியு மாறிவண்  
தெருட்டினு லன்றியார் தெருள வல்லவன்  
பொருட்டிற னறிந்தவன் புகன்ற துண்மைகாண். 91

புன்னர ஜீவரைப் புரக்கப் போந்தவம்  
மனறொரு சுதனையா மனத்து ஞாய்ப்பபத்  
குன்னதத் தாசனே யுவநது நமபுகத  
தின்னருட் கிரியையை யியற்ற வேண்டுமால். 92

மாயமின் மெய்விசு வாச மாட்சியை  
நீயறிந திலைசிறி தேனு நினனிகல்  
வாயுரை தெரித்தமேல் வருநிராப பந்தத்தை  
ஆயுதி யாயுணாந தறிதி தாழ்த்திடேல். 93

ஜேசுவே யடைக்கலம ஜேகத்தி னுக்கெலாம்  
ஈசனு மவாகும ரேசன் பககலில  
ஆசையோ டேவினார் தடுபபை யாயிலுன்  
பாசவெவ் வினைகள்வோ பறியுங் காண்டியால். 94

பாவரி வாரணப் பயனி தொன்றுகொல்  
தேவகோ பாககினைத திகிலு நீங்கிடும்  
ஜீவர கூணையுமெய் வாழ்வுஞ் சித்தியாம்  
ஆவலித் தோடுதி யகங்கு விந்தரோ. 95

சொன்மதி யிவ்வெலாஞ் சுருதி கூறுமெய்  
நன்மதி யாதலி னயநதுட் கொண்டுநீ  
உன்மதி யீனத்தை யொருவி யொலலையே  
சென்மதி கிறிஸ்துவைச சேவி யென்றனன். 96

ஒள்ளியீர படபடத் துரைக்கு மாறுபோல்  
துள்ளுதிர் நடையிலு மெனக்குத் துரமால்  
மெள்ளமெள் ளத்தனி வருவல் விட்டுமுற்  
கொள்ளுகி ரென்றனன் குணத்தைக் கொள்கிலான். 97

வாட்படை யனையசொல் வழங்கக் கேட்பினுங்  
கோட்படா மனத்தினன் குறிக்கொண் டானலன்  
கேட்பினுங் கேட்கிலாத் தகைய கேள்வியாற்  
ரோட்குராச் செவியெனுஞ் சொற்பொய் யாவதோ. 98

ஆரியன் நேமுனை நோக்கி யையவீண்  
காரிய மினியிவண் காலம போகருதல்  
சீரிய கதிவழி வினாநது சேறலே  
கூரிய மதியெமக் கென்று கூறினான். 99

ஆமிதே கருமமென் றவனு நேர்ந்தனன்  
ம்மகி பதிதிரு வருளை வேண்டினா  
பாமரன் றனையொரீஇப பாதை பற்றினார்  
கோமகன் றிருபுகழ் குறிக்கொண் டென்பவே. 100

### வேறு.

ஜீவவழி செல்பொழுது தேசிகனு மேழைப்  
பாஷியறி வீனனமுடி விற்படரு முககப்  
போவதை நினைந்தெனுளம புண்படுவ தைய  
அவதினி யாதுசெய லாவழிய வந்தோ. 101

என்றுபரி தாபமொடி யம்பலுநம் பிககை  
ஒன்றுமதி யெததனையு னாததுமறி வீனன்  
பொன்றுமவழி யூடுதனி போவதுது ண்நதான்  
நன்றறியு மெந்தையிதி னுமபரிவ தெனனே. 102

பித்துலக மாயவலை யூடுபிணி யுண்டு  
மததமுறு மாயபுரி யினமறுகு தேறும்  
உய்ததுணாவி லாதுபடு மோசமுறு கன்றா  
இததகைய ரெததனைய ரென்பனுனக கென்றான். 103

தாயகவி சேஷ்வொளி தேற்றறிய தாகப்  
பேயலகை யாயபிர பஞ்சவதி காரி  
மாயவிச வாசிகண்ம னக கருடு செய்தான்  
ஆயசுவ கைத்தெனினு மையவிது கேணமோ. 104

சோரவழி யூடுதிரி துர்ஜந்த மக்கும்  
பாரமிகு பாவவுணா வுண்டுபய முண்டென்  
நேரினுமி யறகையறி வீனமுற லாலே  
சீரடையு மார்க்கமில் ராயுணாவு தேய்வார். 105

முற்றுநல்லு ணாச்சியொடு முளுமனஸ் தாபம்  
உறறவிடை யாததுமநல ளுநியமி தென்னுத்  
தெற்றவுண ராததுசி தைக்கவகை செய்தே  
குறறுடலி னிசசைவழி யிறறுணிவு கொள்வார். 106

இன்னவகை யாயவுணர் வாதியித யத்தில்  
துன்னிநிலை பெற்றிடுமெ னிற்சுருதி கூறும்  
நனனெறிபு குததுமென நமபிகரு துற்றாய்  
அநநெறிதெ ரிபபலென வாரணனை ரிப்பான். 107

பாவபய முன்னதப யம்பகரி ரண்டில்  
ஒவலுறு முன்னையதி டைக்கிடையு யிராத்துத்  
தேவபய முள்ளுறுமெ னிறற்கழ்மெய்ஞ் ஞானம்  
மேவுமது வேனிதிவி லக்கின்வழி யுய்க்கும். 108

நீத்தொழிலை விட்டொருவு கென்றுமதி செப்பும்  
மாசதகைய ரக்ஷகரை நாடிவழி பட்டுன  
ஆகதுமளி ரக்ஷபெறு கென்றறிவு றுத்தந  
தோத்திரஜெ பங்கடைய கததடைதொ குக்கும். 109

உத்தமநல் லாவியறி யூட்டுமுறை பறறிச  
சுததமன ரம்மியச சீலசகா தங்கள்  
விதசுகவி வேகயின மேவியருள வேத  
சததியமு றைககுநிலை தநதுதரிப் பிக்கும். 110

இப்பெருந லநதருவ தேதபய மதுவே  
செப்பரிய தேவபய முற்றிததெ ளிநதோர்  
தப்பிலவிச வாசமுறை சாரநதிறுதி காறும்  
ஒப்பரிய வுத்தமவொ யுக்கநெறி நிற்பா. 111

செவ்விதிக முத்தமப யத்தினுறு சீலம்  
இவ்வகைய வென்றதுணி யாதவறி வீனர்  
வெவ்வியபி சாகளமவி னைத்ததென வெண்ணி  
அவவியல்கெ டுததுளம டசகியலை வாரால். 112

ஐயவிது காறுமறி வீனனியல் பேசி  
ஸமயலுறு சோகமணு காதுவழி வந்தேம்  
வையகவ ழிக்கடையின் மல்குபெரு வாழ்க்கை  
கையுறவ டுத்தனமி தோகடிகை தூரம். 113

என்றகம கிழ்ச்சியொடி சைந்துவழி யேகி  
வென்றிபுனை வேதியன்வி ளமபிடவி யந்து  
நன்றுமிக நன்றெனநம் பிக்கையுந டநதான்  
ஒன்றியிரு வோருநெறி யேகினரு வந்தே. 114

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம் முற்றிற்று.



## நிலைகேடனாதியர் விவரணப் படலம்.

ஊசிபுகு மாறுசெலு நூலினொரு வாமே  
ஆசுறநம பிககைவிசு வாசியைய டுத்துப்  
பேசினடை கூடினனோர் பேதமில் ராக  
ஈசனைவ முத்தினெறி யேகினர்வி னாந்தே. 1

அங்கனொரு சூழலைய டுத்துமறை தேர்ந்த  
புங்கவனம பிககைமுச நோக்கமதி பூததோய்  
கங்குலித யத்துநிலை கேடனொரு கஞ்சன்  
எங்குளன றிந்தனைகொ லோபுகறி யென்றான். 2

நன்றறிவ னானவனை நாணயபு ரத்துக்  
கொன்றியவ மார்க்கபுர மென்பதவ னூராம  
முன்றனையு னாரதபய முற்றுமன முட்டி-  
மன்றனகர் யாத்தினாம தித்தனனொ ருக்கால். 3

மாயநக ரிக்கருக மார்க்கபுர வாயில்  
ஆயதுகொ டென்வயின டுத்துநிலை கேடன்  
மேயவுணா வும்பயமும் விண்டுவிழி வழிநீர்  
எயவுள முங்குவனி ரகையைய வி னாவி. 4

பண்டுபல காலவன கத்தெழுப யத்தைக்  
கொண்டிமிரு கண்கலாழி கோததிடுகு றிப்பைக்  
கண்டுமிவ னுக்குயிரி ரகையெறு கவலை  
உண்டுமென நமபிமன முருகியதெ னக்கும். 5

இப்பரிசி ருப்பினும் மீசனொரு சித்தம்  
எப்பரிசெ னுவதைய றிந்தினிதி யற்ற  
ஒப்பினடை கொளகிலர்கண் னாரணியு குக்கும்  
அப்பரிசி னென்பயனெ னுசசிறிதை யுற்றேன். 6

எத்தனைய ரோபரம நாமமெடுத் தோதிக்  
கத்துபவ ரல்லர்கதி காண்பவர்க ருத்தன்  
சித்தமறி வழ்றதுசெ யற்குளம கீழ்ந்த  
உத்தமர்க ளையெனுமு னாத்திறமு ணர்ந்தேன். 7

ஆங்கவன சத்தயல்தன் மீட்சியும் றப்பின்  
வாங்கியுமெ னப்பெயர்வ திருதமதி கேடர்  
நீங்கரிய நட்பினரி வற்கவாநி கழ்த்துந்  
திங்குமொழி கொண்டெழுநற் சிந்தனைதொ லைத்தான். 8

ஐயநிலை கேடன்முத லாயவர்தி றத்தென்  
ரொய்யமதி யிற்படுக ருத்தைதுவல வன்பின்  
செய்யமதி யுளளுறைதெ ரித்தியினி தென்னு  
மையறுநம் பிக்கைமுன்வ குத்திடுவ தானுன். 9

இக்குறிப டைத்தவர்தம் மின்னொறு பாவச்  
சிக்ஞளமெ மும்பநர கத்திகில டைந்து  
புக்கரிய வானகதிபு குநதிடவி ரும்பி  
முக்கியவி ரகைஷவழி செல்லமுயல கின்றார். 10

பின்னர்சில வைகலொரு பெற்றிகழி யப்போய்  
அன்னர்பிற விககுணம கத்திடையெ மும்பி  
முன்னுறுமு ணாச்சியையொ ருங்கறமு ருக்க  
நன்னெறியொ ரீஇமுனெறி நச்சுநழை கின்றார். 11

மேககுவை தீகநடை வித்தகவி வேகஞ்  
சாதுகுண சிலமொடு தர்மநெறி யாவும்  
ஒதுபிற விக்குணமு யர்நதிடிலொ ழிககும்  
ஏதுகுண மேலிடும தற்கடிமை யெல்லாம். 12

ஆண்டகைகி றிஸ்துவைய றிருநவறி வாலே  
தீண்டரும சுததவுல கதநுநெறி சீத்து  
மீண்டவர்தம் றுத்துமவ்வி டாக்குள்விழு வாரேன்  
மூண்டெழுபல் கேடுறவர் முன்னையிலும் பின்னே. 13

நீதிநெறி நீர்மையை றிந்துமதி னின்றும்  
மாதகைய கட்டளையை வல்லிதின்வ னாநது  
போதலினு முநதறவப் போதமடை யாமே  
மேதினியி னூடலைதன் மிக்கநல மன்றோ. 14

கக்கியத யின்றுகடை காத்துயிர்க ழிக்குங்  
குக்கல்கழு வப்படினுங் கோதுபட வொல்லை  
புக்குளைபு ண்டலையுங் கோலமது போலிம்  
மக்களும் சுத்தநெறி யூடுமறி வாரால். 15

## வேறு .

பிறவித் தீக்குணச் செயலினு பிரபஞ்ச மயக்கின்  
உறவு மச்சமு மேவிட நரச்ச மொடுங்கி  
மறளி யாதலி னுலகின்ப நுகாநதுயிர வாழ்தல்  
அறவி யற்கையென நக்ககரி மழுகுகுண ரூரால். 16

அலகி லாரண னானெறி பிடித்தலி னவியா  
துலக நிரதைமேன மேலுமு பாதிதொக கோங்குங்  
கலக மாமதாற் றநதிரோ பாயத்தாற கழிப்பாம  
இலகு மாயுளென றெண்ணியும் பின்னிடை கின்றார். 17

புலநு காச்சியை விழைநதிறு மைந்துயிர போலத்  
தலம ருத்தபுன் போகத்தாத தலைடு மாறிச  
சலவு மாயவின பங்களைத் துய்த்தகந துலககிக்  
குலவு நல்லுணா வளைததையும் புதைப்பாரிக கொடியோர். 18

மேவு நன்னெறி யால்வரு வெட்கத்தி னிடறி  
ஒளி லாணவிக் தருககிலு னல்லுணா வொழிநது  
வீவின ருய்வரும் வேதனைக கிடங்காவீழ் கின்றார்  
தேவ பத்தியி னலததையுற் ருய்கிலாச சீதடா. 19

சலவு பாவமும் பயங்கரத் தொகுதியுஞ் சூழ்ந்து  
நிலவி மேலவரு மாககினைத் தீர்ப்பையுண ணினைந்து  
விலவி லத்தக நடுங்கலில் வீருப்பமின் ருகி  
உலவு கிணறனா பாவத்தி லுசலா டுளத்தா. 20

மூல மாயகத் தெழும்புநல் லுணாச்சியை முறையே  
பால னளுசெய்து காக்கினை பத்திமைக குழுக்கள்  
மேலை நிரப்பநத விழுவிலே வீழ்நதழி வதனமுன்  
சால வேயடைக கலம்புகுந் துய்குவா சரதம. 21

தந்தை கேட்டிசன் மார்க்கத்து நடுநிலை தவறி  
வெந்துன் மார்க்கத்துக் கவிழ்த்துமே துக்களை விதந்தேன்  
எநத வாறுபின் வாங்குகின ருரென வெடுததுச்  
சுருதை யாரநீ தெரிககென வேதியன் றெரிப்பான். 22

தெள்ளி யோய்நிலை கேடனா தியாகந் தெளிந்தங்  
குள்ள கோதெலா நனிவடித துணாத்தனை யுள்ளம்  
விள்ளு நல்லுணா வோடெழு மெய்மனஸ் தாபங்  
கொள்ளு நீரே நிலைபிச காரிற்குங் குணத்தா. 23

நின்ற நன்னிலை தவறிப்பின் வாங்கிடு நீசர்  
சென்று சென்றுதன் மாக்கததுச சிக்குணுஞ் சீரகேள்  
நன்று தெய்வத்தை மரணத்தை நாகவேஞ் சிறையை  
ஒன்று முள்கிலா மறதியே மூலவுற் பாதம. 24

வேத வைதிக வொழுக்கெலா முறைமுறை விடுதல்  
சாத கம்பெறு பாவத்தை யிச்சையைத் தழுவல்  
பேத மைத்துணி கரங்கொடு பிரபஞ்ச மயக்கம்  
ஓது சற்கரு மங்களை யொழிதலே யுபயம. 25

இனைய தூர்க்குண சீலங்க ளிதயத்துக் செழியிக்  
கனவு போன்றுசின் னுட்செலக் கருத்திடைக் கதித்து  
நினைவி னோககிப்பின் வாக்கினுஞ் செயலினு நிலவி  
வினையி னுல்வர வரவெளிப படடிமும் விரகாய். 26

மெய்க்கி நிஸ்தவர் கூட்டுற விழிவென விடுவர்  
பொய்க்கு ருககளென நிகழுவ ரறவரைப் பொதிந்து  
வைக்குந தீமைக்குப புகல்சொல மறையவ ருள்ளங்  
கைக்கு ளேநரை முளைத்ததென் றெள்ளுவா கடுகி. 27

ஐகந்தழைத்திடு சிற்றின்பப் பிரியநூல் லாசர்  
முகநது கொளபொரு ளாசையா முழுக்குடி வெறியர்  
அகந்தை யாளாபே ருண்டிய ராயமற நிவரோ  
டுகநது நண்பராய்க் கூட்டுண்டு களிப்பரிங் குழன்றே. 28

வைகல் சிற்சில கழியவும் வரம்பிலாப் பாவச்  
செய்க லந்தனு போகத்தை விளைப்பதே செயலாய்  
உய்க லாநெறிக் கோடியா டி, ததிரிந துலவிப்  
பொய்க லந்தவா னுளிறப் பொனறுவர் முடிவில். 29

இத்தி றத்தருக் கிரங்கிரம் மிரகூணை மூாத்தி  
அதது டக்கினின் றகற்றியுய் வருளில ராயின்  
தத்த மக்குவைப் பாக்கிய கெடுநிதிச் சலதிக  
குத்தி யோகம்பெற் றுழல்வரா னுழியோ டீழி. 30

என்றிவ் வாறுறாத் துறநிலை கெட்டுப்பின் வாங்கித்  
தன்று னைப்பெரு மீட்பினி யுண்டெனத் தருக்கும்  
பொன்று தீக்குண வியல்பெலாம் போகவிட் டிடுதூந்  
துன்று சோகபூ மியினொடு மென்றனன் றாயோன். 31

சொற்ற வாய்மைகேட் டுளத்துண்மை ஞானத்தைத் தொகுத்துத்  
 துற்று சோகபூ மியிற்படு முயக்கெலார் தொலைய  
 முற்று நீத்தன மெனுங்குது கவத்தொடு முடுகி  
 நறற வத்தனே டேகின னம்பிக்கை யொருவான். 32

நிலகேடனாதியர் விவரணப் படலம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம் கவி, 739.





## இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

ஐந்தாவது: இரக்ஷணிய பருவம்.

தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்.

உடலுயிர் கண்ணிமை யொத்த மாட்சியர்  
படநூறு மனந்தரின் படுகர் வைப்பையும்  
நடலையார் பிரபஞ்ச நச்ச வாழ்க்கையின்  
கடையையுங் கடந்துமெய் வாழ்வைக் கண்ணுற்றார். 1

பல்வளங் களுங்குழீஇப் பரம பாஷையின்  
கல்வியுளு செல்வமுங் கவின்கொண் டோங்கிய  
நல்வள நாட்டையு டுருவி ஈம்பிரான்  
மல்வள நகர்புகு மாககஞ் சென்றதால். 2

புயனிரை பொதுளிய பொதும்ப ரும்பல  
பயிர்வளஞ் செறிந்தெழில் படர்ந்த பாங்கரும்  
வியனில்ப் பரப்புநல் விராயுய் யானையும்  
மயலற காட்சியின் மயங்கு மாலது. 3

வானமும் பூமியு மிணைந்த மாண்பது  
ஞானமும் நன்மையு நனிக தித்தது  
தீனமு மீனமுஞ் சேர்வின் றுயதெவ்  
லுனமும் பாவமு மொழிந்த நீரது. 4

ஆரிய ரேகுடி யமையத் தக்கது  
பூரிய ரவ்வழி புகப்பெ றுதது  
சூரியன் கதிரன வரதந் துன்னலால்  
காரிரு ளெங்கணுங் காணு னுதது. 5

புனிதமே யெங்கணும் பொலியும் பொற்பது  
தனிதமா ரருண்மழை பொழியுஞ் சால்பது  
மனிதர்வா வவரென மருளத் தக்கது  
நனிதவ வொழுக்கத்தி னலங்கொண் மொய்ப்பது. 6

புண்ணிய நதிவளம் பொருந்து பொற்பது  
தண்ணளித தடங்கனினை பெருக்களு சான்றது  
கண்ணிய பபிராவளங் கவின்கொள் காட்சியின்  
வண்ணமித் துணையென வகுக்கொ ணுதது. 7

சிலமு மொழுக்கமுந் திகழ்ந்த செவ்வியிற்  
பாலொடு தேன்கலந் தோடும பாலது  
ஞாலமுந் துருதொகூஉ நன்க ருந்தினுஞ்  
சாலவும் பயன்படுந் தகைமை சான்றது. 8

கருமபூ மிரின்கடைக் கண்ண தாயது  
திருமலைச சாரலோ டிசைநத சீரது  
மருமலி தருமலாச சோலை வாய்ந்தது  
தருமசேத் திரமெனப் பெயாத மைத்தது. 9

அத்தகு சேத்திரத் தணிகொண் மாட்சியைச  
சத்திய நிலைபெறு தகைக்கண ணுடியின்  
பத்தியின் விழிககொடு பாப்பி னலலது  
வித்தரிப புரையியல விளககற் பாலதோ. 10

### வேறு

இன்ன ணந்தகு பரமசா தனங்களோ டிசைந்து  
மலனு ஞானநல வளநதரு தருமசேத் திரத்தைத்  
துன்னு மாததிரத் தாரணக் கிழவரந தூயோ  
பனை ருமபர மானந்த பரவச ரானா. 11

பனிதி கழ்ந்தவண் புதுமலர்ப் பரிமளம் பரம்பித்  
தனித மாமதுத துளிபடு தண்டலைப் பரப்பில  
நனித வழ்நதுலா நறுநதென்றன் மெய்யுற நணுகப்  
புனித ராயின ரிருவரும பொன்னொளி மருவி. 12

மாய மார்பிர பஞ்சத்து மயக்கினி மருவாத்  
தூய சேத்திர மடைநதன மாலெனத் தொழுது  
மேய தோத்திரம் புரிந்தனர் விண்ணுல காளும்  
நாய கன்னருட் டுணைமையை நன்றியோ டுள்ளி. 13

இணைய சீலராய் நன்னெறி பிடித்திரு வோருந்  
திணைய னைத்துறோ வின்றியுள் எதிரையரு சிறப்பத்  
துணைவி னேகுழி வரமபறு காட்சியைத் தொகுத்துப்  
புணையும் வேதியன் றேழறகுக் காட்டினன் புகலவான். 14

கூருந் றேங்கிய மதிவலோய் கொற்றவன் மகிமைச்  
சீருந் றேங்கிய திருநக ரணிததுறுஞ் செயலால்  
ஏருந் றேங்குபைம பொன்மய வெழிலுருப் படைத்திப்  
பாருந் றேங்கிய சராசரப் பகுதிகள் பாராய். 15

நிண்ண யந்திக முத்தம நிருமல வரசன்  
தண்ண ளிப்பெருக காவதித் தருமசேத் திரமென்  
றெண்ண ரும்பல வளநிறைந தெங்கணு மலிரது  
கண்ணை திரப்படு காட்சியே தெரிப்பன காணாய். 16

எண்ணு யிராக்கருந் துணைவவித் தலத்தவ ரெல்லாம்  
மனனா கோமகன குருதிநீ ராடிய மரபாற்  
செநரி தத்தபொன னுருவொளி திகழ்ந்தமே னியராய்ப்  
பன்ன ருமமெழில படைத்துள புதுமையைப் பாராய். 17

துணித் விர்த்தருந் துணைபுரி தோழனித் தேயப்  
புனிதர் வாய்மலா பொழிதரு புதுமொழித் தேன்போல  
நனிதி கழ்ந்தமுந் திரிகையி னறுங்கொழுந குலைகள்  
கனித் நும்புது நறைவிரி காட்சியைக் காணாய். 18

உரவு நீநிலத் தருட்டி வியம்பெற்ற வரவோய்  
இரவு மின்றறு துரினமின் ருதவி னெங்கும்  
புரவ லன்றிரு வடிக்கனபு பொருந்திய புனிதா  
பரவ சததுயில வினைக்கிணை புதுமையைப் பாராய். 19

உரம னைந்தமெய் யுத்தம விந்நிலத் துவோர்  
கரவி லாதகம புறமெங்கு முண்மையே கவினப்  
புரவ லன்சித்தம போற்புரி புனிதமாச் செயலாற்  
பரம ராஜ்ஜியம் வந்துற்ற பரிசினைப் பாராய். 20

அற்பு மலகிய வாருயிர்த் தோழரும் மருமைத்  
தற்ப ரன்சுதன் பிராட்டியோ டிலவுவான் சமைத்த  
விற்ப முத்தபைம் பொன்மலாப் பரிமளம் வீசங்  
கற்பு கச்செழுந் காவனத் தெழினலங் காணாய். 21



மீயு யாந்தவா னூட்டிள வரசன்வீற் றிருக்கத்  
தூய பொன்னெடு மின்னையும் வெயிலையுந் தொகுத்து  
மேய பன்மணி குயின்றுவின் னூறமிளிர்ந் தெங்கும்  
பாயி ருஞ்சுடர் பரப்புமண் டபநிலை பாராய். 22

நம்பர் நாட்டிய நம்பிக்கை யுருக்கொண்ட நண்ப  
ஹம்பர் நாட்டிய திருச்சபை யெனுமண வாட்டிக்  
கும்பா நாட்டிள வரசன்செய் யொப்புடன் படிக்கைக்  
கம்ப நாட்டிய திருமணப் பந்தலைக் காணாய். 23

புராயின் மெய்விசு வாசளிப் புனிதசேத் திரத்தின்  
தராயில வந்துவந் தேகின்ற சாரண விபுதர்  
விராய லாந்தபொற் றுமளைத் திருமுக விளக்கங்  
கராயில் பேரின்ப மகிழ்ச்சியைத் தெரிப்பன காணாய். 24

ஞான நண்பபொன் னகரணித தெமக்கினி நவிற்பில்  
வான கத்தர சன்றிரு வோலகக மன்றில்  
ஆன கத்தொனி யோடெழு மாரண கீத  
கான கந்தரு வஞ்செவி மடுப்பன காணாய். 25

எம்பி யிந்நிலை யாடியி விணையில்பே ரின்பச்  
செம்பொன் மாளிகை திருக்கடை திருநெடு வீதி  
உம்ப ரோங்குகோ புமகி மைத்திர ஞாயர்ந்த  
பைம்பொ னிஞ்சுமா நகருருக காட்டுவ பாராய். 26

எனம என்கினி யாய்சரு வேசுர நேசம்  
நன்மை நற்குண நன்னடை நன்மனச சான்று  
தன்ம பாலநந தயையன்பு சாந்தமென் றினைய  
பன்ம ணிததிரள் புராகுண நிதிகளைப் பாராய். 27

தெள்ளி யோயிந்தத் திவ்விய சேத்திர மெங்கும்  
உள்ளு றப்பளிந் கெதைதெளிந் துறுமணங் கமழும்  
வள்ள வாய்மலர்ந் திதழ்விண்ட மதுத்துளி மல்கிப்  
பள்ள நீரகத் தலர்முக வனசங்கள் பாராய். 28

ஜீவ நன்மையைத் தெரிந்துநர் திரும்பிய செய்யோய்  
தேவ மைந்தனோர் சீரத்தியைச சேத்திர மடந்தை  
ஆவ லிற்புனைந் தேத்திசை யாமென வணிகொள்  
காவ கத்தெழு புள்ளொலி காட்டுவ காணாய். 29

இனைய யாவையும் வயின்றொறுந் தோழனுக் கியம்பிச்  
சினைய லர்ந்தபூங் காவகச் செழும்பொழி னடுவண்  
வனையும் பொற்றிரு மாமணி மண்டப மடுத்தான்  
நினைவி னீங்கலா நம்பிக்கை யோடுமந் நிவிர்த்தன். 30

திருக்கு லாவுமம் முன்றிலிற் நிவ்வி ய ஜோதி  
விருக்க மல்குமோர் சூழலில் வேதிய ரிருவர்  
மருக்கு லாவிய மலர்செறி யசோகத்தை மருவி  
உருக்கு மண்டபப் பொலிவுகண் டெவப்புட னிருந்தார். 31

ஆய போழ்தத்து வணபரி பாலக ரடுத்துத்  
தூய யாதகிளைக் குறியினு லவாநிலை துணிந்து  
சேய நன்மொழி நிகழ்த்துந் நெறிக்கிடை நிகழ்ந்த  
சேய காரியந் தெரிக்கென வேதியன் றெரிப்ப. 32

நன்று கேட்டுளக் களிப்பொடு நாயகந் பரவி  
நின்று செவ்வியீர பிரபஞ்ச நிருவிசா ரத்து  
மன்றி ருந்துயிவ வளமபடு தருமசேத் திரத்து  
முன்றில வந்தனர் திருவருண் மாட்சியே முற்றும். 33

ஐயன் மீரினித் துன்பமின் றுயினு மாண்டோர்  
மையி ருட்படு மரணத்தை வரன்முறை நீந்தித்  
துய்ய வாயவக் கரைபபடிற் சுவாககபே ரினபங்  
கைய தாகுமா லென்றுளங் கனிந்துரை யாடி. 34

வம்மி னீண்டென மலர்க்கரங் கொளுவியுய் யானத்  
தெம்ம ருங்கினு மிசைநதுள புதுமையைக காட்டி  
அம்ம வீதிதென் றமைவெலா மகமுறத் தெருட்டி  
மம்மர் நீங்கிய மதிவலீர கேண்மென வகுப்பார. 35

மரும லித்தவிச் செழுமலர்க் காவொடு மலித்த  
தரும சேத்திரப் பகுதியுஞ் சருவலோ கேசன்  
திரும கற்குரித் தாமிவண் செறிபலன் யாவும்  
ஒரும னத்தயாத் திரிகருக் குரிமையா முரைக்கில். 36

மறியுந் தண்புணன் மடுவுண்டு நதியுண்டு வனையக்  
கறையி லாதவெண் டுகலுண்டு கவினணி யுண்டு  
நறிய முப்பழக் கனியுண்டு தீம்பழ நறையும்  
நிறைய டுண்டுபோ னகமுண்டிந் நிலத்தினி லெங்கும். 37

தங்க மாளிகைத் தலமுண்டு தலைவனைப் பரவப்  
பொங்கு மாதவப் புளையுண்டு புத்தனா திசுழ்த்  
எங்கும வேதியக் குழுக்களுண் டாதலி னெமரீர்  
இங்க ருநதுசின் னுடகழி மினனென விசைத்தார். 38

என்ற வின்னிசை வாசகஞ் செவிமடுத் திறும்பூ  
தொன்றி வேதிய ரிருவரு முவப்பொடங் கவாக்கு  
நன்றி கூறிவந தனஞ்சொலி நயநதினி திருந்தார  
தன்று கற்பகச சோலைவா யருந்தவச சூழல. 39

புனித நீபடிந் தாடுவர் பூந்துகில் வனைவர்  
கனித னீமையிற கடவுளைக் கைகுவித திறைஞ்சி  
இனிது போனக மருந்துவ ரின்னிசை பயிலவார  
துனித விநதன வாதமுந தோத்திரம புரிவார. 40

நந்த தைதெழில் கண்டுகண் டிலவுவர் நாளுந்  
சந்த னுடவிப பொதமபரிந றடநதுயில் கொள்வர்  
நீந்தை யாய்ப்பல காட்சியை வியநதுளங் களிப்பா  
முநதி ரிப்பழ நறையுண்டு தேக்குவா முறையால. 41

தன்னு மாதவச குழுவொடு தோழமை கொள்வார  
பன்னு வேதிய ரோடுசம பாஷணை பயில்வார  
பொனை காததொனி செவிமடுத துளகுகளி சூப்பார்  
இன்ன வாரவண வைகலோர சிலகழிந திடுககால. 42

உம்பர் மேயசீ யோன்மலை யுன்னத கீதம்  
பமப வேதிய னைகதுறை யாததுமப பன்னி  
எமபி ராணநே சனாதலைக் கூடுநா னெதுவென்  
றைமபு லனகளு மயங்கிமெய் யவசமுற் றயாரதாள். 43

தூந லந்திகழ் காதனெய் சுடச்சுடத் துய்க்கும்  
பான லந்திக முணவெது மருநதிலள் பதைப்பாள்  
கான வேடுவா வலைப்படு மானைனக் கலங்கி  
ஊன னைந்ததன் னுயிர்துடித் துள்ளமுங் குலைவாள். 44

ஆசை நாயக னருளுந் வெளியினு லயர்வாள்  
தேச லானிய திருமுசுத் தொளியகந் தினைப்பாள்  
சீசி யிவவுடற் சமையென்று தீவலென் றினைவாள்  
நேச மாற்றரி தாய்மிக ரெட்டுயிர்ப் பெறிவாள். 45

உலக பாசங்க ளொழிந்துந்தம் முயிர்க்குயி ராகி  
 இலகு மாத்தும நேசர்பா லாசைமிக் கேங்கி  
 விலகி நேசபா சத்தின ஶிறுகுற விசிப்புண்  
 டலகி லாததுமத் துயரடைந் தாக்கையுந் தளர்வாள். 46

அருமை நாயகன் மூட்டிய வாசைநோய் தணியா  
 தெரிமு சுத்துற்ற மெழுகென விளகியுள் றுடைவாள்  
 திருமு கச்செவ்வி காணகுறுஞ் செவ்வீ ளிதெகை  
 கருமு கிறறுளி காணகிலாப பயிரெகை கரிவாள. 47

உத்த மந்திக ழுன்புமிக் குயிர்க்குயி ராய  
 விதத கன்றிறத் தோங்கிய விரகதா பசுதாற்  
 சித்த சஞ்சலங் கத்ததலிற் றெருமர லுழந்து  
 பித்த ரிற்றிசைத தலமீஇ மருண்டுபே துறுவாள். 48

பண்டு பாரிடச சூழலின மாதனிப பாங்காக்  
 கண்டு நெருசையுங் கருததையுங் கவாந்தடன் மணந்து  
 கொண்டு வந்தொரு குறியிடத துய்சதருட் கனிவாய்  
 விண்ட மெய்ததரு வாக்கெலா நினைந்துவெய் துயிர்ப்பாள். 49

ஏது செய்குதி ரென்றொரு நேசாபா லெனக்காங்  
 காத னேய்க்கொரு மருந்துமுண் டோவவா கனிவாய்ப்  
 போது மலகுபுத தமுதலா லெனகம புலந்து  
 மீது மீதெரி தவழ்ந்தென வெந்துபுண் படுவாள். 50

அழுத னெட்டுயிர்த் தழுங்குதல் சோருத லவாவி  
 எழுதல் வீழுத விரங்குத ஶீருகரங் கூப்பித  
 தொழுத லாதிய ரொழிலலாற் ரொழிலின்றித் துயர்வாள்  
 உழுவ லண்பினிற் கொடிதியா துவரிசு முலகில. 51

ளர்ந்தெழு காதலால் வெவ்விடா பழுத்த  
 தீககொ டுகுகிறை மீட்டுமென் னாயகன் செறுக்கும்  
 ஆக்கை வெஞ்சிறை மீட்டெனை யணைக்கில ரென்னுக்  
 கூக்கு ரம்படுத தழுங்கித்தன் னூருயிா குறையும். 52

இருண்ட பாதலப் படுகர்நின் றெடுத்தபே ரன்பை  
 உருண்ட சிந்தையின் மறந்தன னாலென வுள்ளித்  
 தெருண்டென் னாயகன் வரவிடு தூதொன்று சேரின்  
 மருண்ட புன்மைபோய் மாறுமென ரொருநிலை மதிக்கும். 53

அன்பு லப்பிலா னடித்தொழும் பாற்றுதம் குதவாப்  
புன்பு லாலுடற் பொறைசுமந் தெத்தனை பொழுது  
மன்பு விப்பொறை யாய்த்திரி வேனென மயங்குந்  
தன்பு லப்பகை யவித்தயோ கியாநிலை சாரும். 54

வேறு.

பன்ன ரும்பர லோகப தவிரீத்  
திரநி லத்துவந் தெய்திய வீசனூர்  
மன்னு மனபும யததிரு மேனியை  
உன்னி யுன்னித்தன் னுள்ளமு ருகுவாள். 55

தருவி வந்தெனைத் தொண்டுபெ டுத்தவும்  
பொருவில பேரின்ப போகததை யூட்டவும்  
பருவ ரற்கட னீந்திய பான்மைநெரு  
சுருவு கிணறதென் றுவியு யங்குவாள். 56

திங்கு மல்கிய தீக்கடன் யாவையுந்  
தாங்கி நின்றுத்த ரிததெனைத் தாங்கியன்  
போங்கு காதல னுடினா போலுமால்  
நீங்கு மாறினி யென்னென நேடுவாள். 57

பரதி ரிததுவ வேந்தன்ப ணிப்படி  
வரதன் வைதிக மாட்சிவ ரன்முறை  
விதந் நோன்புபி டித்திடும் விததக  
சாத மெண்ணித்த விப்புறு நீமையாள். 58

ஒரும லைச்சிக ரத்தொரு மூவருக்  
கிருநி லததுச்ச டருமி ரவிபோல  
தரும ஜோதித யைத்திடக் காட்டுமத்  
திருமு கச்சுட றுள்ளித்தி யங்குவாள். 59

சுதத மாக்கிவெண் டேசனி நல்கித்தம்  
முத்தி தநதிற்ப மூட்டிய காதலா  
வித்த கக்கனி வாயிதழ் விண்டசொற்  
றித்திக் கிணறதென் சிந்தையு ணின்றென்பாள். 60

கள்ள மின்றவர் கட்டுரை யாயினும்  
உள்ள முற்றுமு ருககக்க வர்ந்துடன்  
கொள்ளை கொள்ளுங்கு ணமுடைத் தென்றுகண்  
வெள்ளந் தோய்ந்துமவெ துப்புறு மேனியாள். 61

சேவ டித்துணை நோவத்தி சைதிசை  
ஆவ லீத்தெனைத் தேடிய வன்புளார்  
கூவிக் கூவிவி ளிக்கக்கு றிககொளார்  
பாவி யேன்பிழை யேயென்று பன்னுவாள். 62

விண்க லக்கும்வி முநெறி வீசியிம்  
மண்க லநதம யலனை நோங்கிய  
எண்க லந்தவெ ருசலைக் காயிரு  
கண்க லுழந்தக ருணையை யுன்னுவாள். 63

பொற்பி னூருயிா பொன்றுடல் கூடவும  
உறப வததினு டற்குறை நீங்கவும  
பற்பல் வெம்பிணி தீரவும் பாவிதத  
அற்பு தச்செய லுன்னிய முங்குவாள். 64

வருதி னத்தும ணத்தொழின் முற்றுவான்  
குருதி வேர்த்துளி மேனியிற் கோத்துகத  
திருவு ளத்துததி ருநதணி ரெய்தசீா  
கருதி யாவிக னாந்துக லுழுவாள். 65

மெய்ச்சி ரத்தையிற் பாசமவி சிக்கமெய்  
பசசி ரததஞ்சொ ரியப்ப தகாமுன்  
நச்ச முண்முடி தைக்கந லிவுறும்  
உச்சி தத்தனி நேசத்தை யுன்னுவாள். 66

குறம னக்கொடி யார்செய்கு ருரமுஞ்  
சிறுமை யும்புகல் தீச்சொலுந தாங்கியத  
தெறம கத்துவர் சிந்தைசி நைதிடாப்  
பொறுமை யுள்ளிப்பு கைநதுபு லம்புவாள். 67

விருண மேனியில் வெவ்விருப் பாணிசெல்  
தருண மற்றிவர் தம்பிழை யோர்கிலர்  
அருண யந்துமன் னிக்கவத தாவெனுங்  
கருணை யுள்ளிக்க சிந்துக லுழுவாள். 68

ஞால மேவுந ராத்தும நாயகன்  
ஓல மார்குரு சொண்மட லூர்ந்தருட்  
சீல மாகததி ருத்துதி ருமணக்  
கோல முள்ளிக்கு ழைநதுளந் தேமபுவாள். 69

சொபிராதத சிரதையத தெவ்வாதி கைக்கவும்  
 ஆபிராதத தொண்டருக் காருயிர் மலகவும்  
 பயிராதத பூமபணைப பள்ளினின் ருண்டகை  
 உயிராததெ முநதமை யுள்ளியுள் னாகருவாள். 70

ஆழி யானவலப் பாகதத மர்ந்துளார  
 வாழி வாழியென் றேதகினும வைகலோர்  
 ஊழி யாகததி சைத்துளஞ் டைநதளள  
 ஏழை யாத்துமப பனனியிங் கெனபவே. 71

நது காலததுன னுன்மவி ரக்ஷகா  
 காத விததுன்ப லனகளுங் கைக்கொடிங்  
 காத ரித்தடுக் கினறன ராலெனக்  
 கோதில சீயோன்கு மரிககுக் கூறுமின். 72

என்றொர் சத்தமெ முந்தது விண்ணிடை  
 மன்றன மங்கள மலகிய பொன்னகா  
 முன்றி னின்றமு முங்கிமு றைமுறை  
 துன்றெக காளநதொ விததிடு மாறுபோல. 73

வானின் றுள்ளத்து வார்ந்தநல் வாக்கெனூந  
 தேனுண் டாராதன ளாத்துமச செலவியும்  
 ஊன னைநதவு டறறயில வீசினுன்  
 ஞான மலகிய மெய்மறை நாவலன். 74

குருசு யாத்தகு ரிசில்வ ருகையின்  
 பரிசு ணர்நதுநம பிக்கையும் பண்ணவ  
 தரிசு னைக்கரு காயது தமபிரான்  
 புரிசை மாரகர் போதுவம யாமென்றான். 75

நன்றெ னூவிரு வேருந றும்பொழின்  
 மன்று ளார்விடை பெற்றுவந் தித்துடன்  
 சென்று கூடினா செவ்விய னூனெறி  
 என்று மாறிவி றைவனை யேத்தியே. 76

இத்த கைப்படு சம்பவம் யாவுங்கை  
 உய்தத நெலலிக்க னியிலு ணாந்தியான்  
 விதத காப்பின்றொ டர்நதுவி னைவினி  
 ஏததி றத்ததெ ரிவலென் றேகினேன். 77

மங்க ளஞ்செறி மாநகா நோக்கிமன்  
சிறக வேறேரி ரண்டுடன் சென்றெனக்  
கங்கு லின்றிக்க திர்படு கானகப  
பொங்க ளுடுந டநதனா போயினா. 78

சென்னெ றிக்கெதி ராயிரு சீரியோ  
பொன்னி னாயவு டையினா பொற்புறு  
மினனொ ளிககதிர் வீசுமு கததினா  
முன்னாத தோன்றிமொ ழிவாழு றைமையால். 79

எங்கு ளீரிநடு றிக்கிடை யெங்கெங்கு  
தங்கி வந்தனிர சாநதவி பததெவை  
அங்கங் குற்றவ ருட்செயல யாவெலாம  
இங்கெ தெதுரை மின்னென்றி யம்பலாம். 80

திருவு ளாதருட் செவ்வியி தாமென  
இருவ ருநதஞ்ச ரிதத்தி யல்பெலாந  
துருவி யாதிதொ ட்த்தங்கி றுவரை  
பரிவி னோடுமப காநதனா பண்பினே. 81

வந்தி றுத்தம ரபும றையவா  
சிந்தை யின்பரி பாகமுந தெள்ளிதின்  
அந்த னாளர றிந்தரு ளாண்டகை  
விந்தை யின்செய லேததிவி ளம்புவாரா. 82

தொக்க பேரிடாச் சூழல கனறிவண்  
புக்கு வந்தனிர தெய்வப்பு னாபபினால்  
விக்கி னப்புத ருண்டினி மேற்கொளின்  
மிக்க பேரின்ப வீட்டுல கெய்துவீர. 83

ஐயன் மீர்தும்ம வாவினவ ழித்துணை  
செய்ய வுத்தர மின்றிதி ருநதநந  
துய்ய மெய்விச வாசத்து ணிபினால்  
வெய்ய துன்பினை மேற்கொள வேண்டுமால். 84

திரித்து வப்பரன் றிவ்விய வாக்கைபுட்  
கருத்தி ருத்திக்க லங்கலி ராய்வரும்  
வருத்த மூடறுத் தேகவ ரம்பிலின்  
பருத்து பாங்கா டைகுதி ராலென்றார். 85



அஞ்ச லித்துவ ரன்முறை யாரியர்  
செஞ்செ வேவழி பற்றினர் திவ்விய  
சஞ்ச கததரி ருவருங் காட்சிவிட்  
டெஞ்ச ருதநக வரொடு மேகிரா.

86

தாமக்ஷேத்திரப படலம் முற்றிற்று

இகபரசந்திப் படலம்.

வித்தகந திகமு மான்ம விசாரிம பிககை யென்ற  
உத்தம ரிருவா ஜீவ சரிதத்தை யொருவா ருக  
இத்தகைத தென்று சொற்றா மினிவரு மரண நீந்தி  
முத்திராஜ ஜியத்தை யுற்ற முறைமையை மொழிது மன்றே. 1

பகலொளி சதானின் றோங்கும் பவித்திர தேசாந் தத்தில  
இகபர சந்தி யென்னு மிடரிருட் பிழம்பு தொக்கங்  
ககவயிற் கடுகிச செல்லு மடுகிரா மரண வாற்றைக்  
ககனயாத் திரிகா தததங் கண்களிற் றெரியக் கண்டா. 2

கண்டுடன் மனமுங் கண்ணுங் கலங்கினர் கவன்று ரேனும்  
உண்டெமக் குறுதி யென்னு வுள்ளுளே யூக்கித் தொண்டர்  
மண்டலம் புரந்த ஜேசு மலரடிப் புணையைப் பற்றி  
எண்டகு தேவா ரங்கொண் டிசைத்தனா பிணிப்பார் நெஞ்சில 3

தேவாரம், கடைக்கணி. (பண, இரதளம)

1. பரனேபரம பரனேபரப பொருளேபரஞ் ஜோதி  
உரடைய விசவாசிகட் குவநதாதரம் புரியும  
பெருமானடி யேனேபெரும பாவிபிழை பட்டேன  
சாராடிவந தடைநதேனொரு தமிழேனகடைக கணியே
2. தூலத்தையு வநதுண்டுசு கித்துசுகம் பேணிக  
காலத்தையுங் கழித்தேனுயா கதிகூட்டெம்ரக்ஷணிய  
மூலததனி முதலேகடை மூச்சோயுமுன் முடுகிச்  
சீலத்திரு முகத்தாரொளி திகழுககடைக கணியே
3. தொடுவீனாயின் மணலைத்துளி துளியாக்கிமுன் னீரை  
இடினுங்கணக கென்றீவினைக் கின்றேகணக் கிகந்தாய்  
படுபாவியென் றெள்ளாதெனைப் பரிவாய்மன்னிப் பருளி  
நடுநாளுந தடியாரொடு நணுகககடைக் கணியே.

4. அன்பார்கவி யருண்மாமழை யடியாக்கன வரத  
இன்பார்தரு கிருபாநிதி யிரகூண்யபுண் ணியக்குண்  
றன்பாற்சரண் புகுந்தேனெனை யொறுக்காயகத் தொளிதந்  
தென்பாற்பிழை பொறுததாதரித தெந்தாய்கடைக் கணியே.
5. பெற்றருடன் பிறந்தாதமர் பெண்டாமக்கள் பெருநட்  
புற்றூரினு முற்றூர்சில ருலந்தாருயி ருலககப  
பெற்றேனல நென்னேதிர வுளளமபெரு மானே  
நற்றூயினு மினியாயுனை நாடககடைக கணியே.
6. மரணாதவல் வீருண்மூடிமெய் வசமற்றுயிர் மறுகிக்  
கரணங்கரும் பொறியாதியுங் கலங்கித்திகைத தயருந்  
தருணங்கிறிஸ தரசேயெனே யஞ்சேலெனத் தாங்கும்  
அரணமபிறி திலையேயுனை யலலாறகடைக் கணியே.
- 7 அநதககர ணததுள்ளன வறிவாயடி யேனில்  
எநதககுறை யுளவென்னினு மொதாயபொறுத் திரங்கிச  
இநதககவ லையுநதீததேனைத் திருத்திகருணப படுததி  
அநதத்திரு சரணீழலதந தருளிககடைக கணியே.
8. கோதாரகுணக் கேடனமிகக் கொடியன்கொடும் பாலி  
ஏதாகினு நன்றெனறில நென்னினும்புறக கணியா  
தாதாரசர் வேசாவன வரதாவரு ணை  
பாதாரவிந தஞ்சோததேனைப பரிவாய்ககடைக கணியே.
9. ஓசைக்கடற் புவிக்குளளெனை யொப்பாரொரு பாலி  
ஆசைக்குமி ராரெனபதென னகங்கண்டறி யுணமை  
ஈசற்கொரு புதல்வாவெனக கிரகூண்யபுண் ணியனே  
பாசத்தனை விடுததெறகருள் பாலிகடைக கணியே.
- 10 ஒன்றாயொரு மூன்றாயொரு மூன்றும்மொரு முதலாய  
நின்றாயிது பரமாததநிஃத கருஷமிநத நெறியை  
நன்றாய்நதுளந் திருமபியுனை நாடிற்கதி நாடும  
என்றாயுனை யடைந்தேனெனக கிரங்கிககடைக் கணியே
11. பேராதர முடையாய்பெரி யோனெபெரு மானே  
பாராதரித துயிரீந்திர கூணையிட்டிய பரனே  
ஓராதர முனையன்றிலை யுயிர்போம்பொழு துடன்வந  
தாராதரம புரிவாரெனக கையாகடைக கணியே.
12. கிருபாகீர கருணகர கிளாபுண்ணியப பொருப்பே  
பெருமாவடி யேன்செயபிழை பொறுததென்னுயிர் பிரிகாங்  
மருவார்தரு குருசிறற்கழ் வதனும்புஜ முமமுன்  
திருநாமந திரமும்மகந திகழ்ககடைக் கணியே.

பூதலம் புரிந்த பாவப புயல்பரந் திருண்ட நிக்தய  
வேதனை யுதநி மொண்டு விழுத்தநீ வெள்ளம் பொங்கிப்  
பேதைமா னிடத்தை யேனைப பிராணியை மோதி யீர்த்துப்  
பாதலப் படுக ருய்கரும பாதக மாண கங்கை. 4

ஏதெனென் றுரைக்க நின்ற வெழினறுந் துணர்ப்பூங் காவின்  
ஆதியிற் றேனறி யென்றும் மவனியைச் சூழ்ந்து லாவி  
வேதனைப பயிரை யோமபி விநாசத்தை விளைதது நிக்தய  
மாதுயாக கடலில வீழ்ந்து மறிவது மாண கங்கை. 5

ஆசையிற் பெரிது வஞ்சத் தாழ்ந்தது துன்பந் துக்கம்  
மூசிய விடரி வற்றின முறிநிறை புரளு நீர்தது  
மாசடை யிதயம போல மலிந்திருந் குழுமி மலகு  
பாசடை மலின மூடிக் கலங்கிய பான்மைத் தமமா. 6

தாங்கரும பிணிக ளாய சலசரம பயில்வ தியாண்டும்  
ஒங்குதி வினைக ளாய படாகொடி யுறழ்வ தூக்கிப  
பாங்கரிற் காளி கூளி பைசாச கணங்கள் புகரு  
நீங்கரி தாகி நின்று நெடுந்திகில் விளைக்கு நீர்தது. 7

பள்ளநீ ருலக மெங்கும் பகைகொளக கரந்து வைகிக்  
கொள்ளுநன் மருந்தை யெல்லாங் கூட்டுண்டு குணங்கொ டாமே  
உளநறப் பரவி யொலலை யுயிராவதைத தொருங்கு கொல்லுங்  
கள்ளவெவ் விடவ ராளிற் கிடந்தது மாண கங்கை. 8

அடுததுழி யமுறை மலக வயலெலா நடுங்கி யஞ்சக்  
கடுத்துறு மனமபோற சற்றுங் கணனோட்ட மினறி நாட்டைக்  
கெடுத்தழித தலைவு செய்து கெழுமிய வனைததுந தீவாய்  
மடுத்திடுங் கொடுங்கோல வேந்தை மாணுமான் மாண வாரி. 9

நினைத்திரா வேளை வந்து நிலத்திடை யீட்டி வைத்த  
அனைத்திரு நிதியும் வாரி யாருயிராக் கழிவு செய்து  
மனைத்தலை யிழவுண டாக்கி மறைந்திடு மரபிற் கள  
வினைத்திறம் புரியும் வெய்யா போல்வதம் மிருத்து நீத்தம். 10

நாளென வரம்பு காட்டி நரலைவா ரிதிசூழ் வைப்பிற்  
கேளுறு முயிருக் கெல்லா நன்றுபோற் கேடு சூழ்ந்து  
வாளெனப் பிளந்து தள்ளி மாயமாக் குறைக்கும் வாணுட்  
கோளுறு காலத தோடு கூட்டுற வாரிந் நீத்தம். 11

காலத்தைக் கருதி நின்றுட் பகையாகிக் கலக்கங் காட்டிக்  
கோலத்தைக் குலைத்துக் கோறிக் கூரிருட் சூழ லுய்த்து  
ஞாலத்தைக் கெடுக்கும் பொல்லா நசகத்தீ யலகை யேபோற்  
சாலத்தை விளைக்கு மிந்தச் சதிபுரி மாண கங்கை. 12

தேகதத் துவங்கள் குன்றுஞ் சீர்கெடு மையஞ் சேருஞ்  
சோகமாம் பொறுபு லன்கள சமுன்றநதக் காண மாயும்  
ஆகமுந் கிடையா மேலிட் டாருயி ரொடுங்கு மந்தோ  
மோகமா மாண கங்கை யூடுற முடுகுங் காலே. 13

பாபத்தை விளைத்தோர்க் சூற்ற பயிரிடுங் கூலி தேவ  
கோபத்தின் மிகுதி யிந்தக் குவலயத தெவாக்கு நீங்காச்  
சாபத்தின் சமைவு மோசச் சற்பனைக் கிடங்கு மாய  
ஆபத்தின் குகையா மிந்த வறக்கொடு மாணச் சூழல். 14

கெடுமீதி வித்திற் றேன்றி யிச்சையிற் கிளம்பிப் பொல்லாக  
கடுமனத் தெழுமு வாசைக் கவடுவிட் டஞராய்ப் பூததுக்  
கொடுவினைத் திரளைக் காய்ததுக் குலவிய பாவ தாருப்  
படுபழங் கனிந்த சாறிப் பயங்கெழு மாண நீத்தம். 15

புரண்புண் ணியரே யாக்கும் புகவிட மவர்பொற் பாத  
அரணத்தைத் தேடித் தமமை யடைக்கலப் படுததி யந்தக்  
கரணவிந் தியங்க ளோடு காயத்தைப் புனித மாக்கி  
மரணத்தை நினைத்து வாழா மாந்தரே மாந்த மாந்தா. 16

பழிபடு மாண வாற்றைப் பாரித்துப் பகர்வ தெங்ஙன்  
சுழிபடு மலைவாய்ப் பட்ட துரும்பெனத துறைக்குண் மூழ்கி  
அழிபடு ஜீவ ரேயவ் வவஸ்தையை யறிவ ரன்றி  
மொழிபடு வனவிப் பாங்க ருத்தேச முறைமைத தாமால். 17

ஆயுளுக் கெல்லை யாயு மவனிக்கோ ரந்த மாயும்  
மீயுயர் கதிவா யிற்கு மிகவணித் தாயு மூடே  
பாயுமம் மாண வாற்றின் படுகரை யடுத்தங் குற்றூர்  
நாயகன் பதத்தை நாடு நலந்திகழ் மறைவ லாளர். 18

அவ்வயி னொளிகொ தே ராரணர் தம்மை நோக்கி  
இவ்வரை காண்மின் சொற்ற விகபர சந்தி யாய  
பௌவமற் றிதனை நீந்தி யக்கரைப் படுகி லீரேல்  
திவ்விழ நகர வாயிற் சேர்ந்திடப் பெறுவீ ரல்லீர். 19

ஒலிடு மரண வாற்றிற் கொருபுணை யேனு மின்று  
பாலமு மின்று நீந்தும் பரிசிஞாற் கடத்தல் வேண்டும்  
ஏலியா வேலோக் கென்ற விருவாச்செல் வழியிற் செல்ல  
ஞாலம் தேவாக்கு மென்று நம்பனுத் தார மின்றால். 20

நதிநிலை வினவு வீரே னம்பிமீர் நவிலக் கேண்மோ  
சதிபுரி யாழ முண்டு தரிக்கொளுந் திடரு முண்டெம்  
அதிபதி யருண்மே லுய்த்த விசுவாச வளவி னுமால்  
மதிநிலை கலங்கீ ராகி மரணத்தைக் கடத்தி ரொன்றா. 21

வேறு .

ஆய தேபுரி வாமென வருமறைக் கிழவர்  
மேய வநநதிப பெருக்கினைக் கண்டுளம வெருண்டு  
துய வககாபப் படுதுமோ வெனநிலை துளங்குக  
காய முஞ்சலித தினிசசெய லென்னெனக கவன்றா. 22

கலைநி ரம்பிய மதியினன் கவன்றன னெனினும்  
நிலைவ ரங்குநிஸ் தியேசுவென னித்திய ஜீவன்  
உலைவென் சாவுரல லூதிய மெனக்கென வுரத்தான்  
உலைது ளங்குனு மனநதுளங் காதமெய்ம் மறையோன். 23

நோக்கி னுன்விச வாசியி னகநிலை துதலி  
மீக்கி ளாநதெழு முவகைய னமபிககை விறலோய்  
பாககி யமமணித் துளதுகாண் படுகரு டுருவி  
ஊக்கி யக்காப படுவதே கருமமென் றுறாததான். 24

சீரி தாமென விருவருந் திருப்பெருங் கருணை  
ஆர வுண்டகந் தேக்கின ரானநத பதவிப்  
பேர ருட்கா பிடித்துமென் றுவலிற் றுணிந்து  
மார ணைதுறை யிறங்கினர் வஞ்சமின் மறையோர். 25

இறங்கி டுந்துறை நீத்துள தாதலி னிறங்கி  
அறங்கி ளாந்தமெய் யாரண னுழத்தி னமிழந்திக்  
கறங்கு போற்சமுன நகநிலை கலங்கியுள் னுடைந்து  
பிறங்கு நன்மதி திகைதனன் கானிலை பிசகி. 26

ஆர ணைத்துறை நீந்திய வருள்விச வாசி  
மார ணைத்துறை முயங்கலும் வருந்தியுண் மறுகிக்  
கார ணைத்தனி முதல்வனைக் கருத்தினுற் றமுவிசு  
கோர ணிப்படு திளையிடை முழுகிமுக் குளிப்பான். 27

உத்த மந்திக மொண்மதி படைத்தரம் பிக்காய்  
மெத்த வாழ்கயத் தமிழுகின் றனன்றலை மேலாய்த்  
தத்து பேரலை புரண்டேனை மூடுமாற் றரிப்பின்  
றெத்தி றம்மினிக் கடைப்பிடித் துய்வலென் றிசைப்ப. 28

என்னை யென்னை கலங்குகி திடங்கொண்மற் றெந்தாய்  
நன்ன ரென்னிரு கால்களு நனிதரிப் பனவால்  
முன்ன ரேகிரு பாஸ்தமுண் டிங்ஙன முடுகிப்  
பனன ருநதிரு வடித்துனை பற்றெனப் பகாநதான். 29

புந்தி யுற்றநம் பிக்கைசொற் கேட்டுமெய்ப் போத  
அநத ணன்னென தாருயிராக் கருந்துனை யாய  
மைநத பாவியே னுயிராக்குறு மரணபந தங்கள்  
தொந்த மாய்ப்புடை வளைநதுசூழ்ந தனவிங்கு தூயோய். 30

ஊனு வட்டுபால் தேனெடு பெருக்கெடுத தோடும்  
மாண ரும்புது வளஞ்செறி மங்கல நாட்டைக்  
காணி யாகருவான் கருதினன் காணவுங் கிடையேன்  
கோணி லாவுமிந் நதியிடைக் குபபுழீஇ யென்றான். 31

முயங்கு காரிருட் படலமவ் வொல்லையின் முடுகப்  
பயங்க ரங்களுந் துன்பமு மேக்கமும் பற்ற  
இயங்கி டும்பொறி புலனகளு மிருண்டுனர் வினைய  
மயங்கி னுனந்தக் கரணமு மாரியன் மாழ்கி. 32

செய்த பாவங்க ணினைந்துளந் தேமபின னெனவும்  
வெய்து துன்பமே லிடுதலின் விழுத்தகு முளத்தில்  
எய்து மாறுத லெடுதலினி தியடபில னெனவும்  
மெய்தி கழ்ந்தமுன் மொழிகளால் விளங்கிட வழிந்தேன். 33

ஆரி யன்றளர்ந் தயாவுழி நம்பிக்கை யடுசது  
நீரி லேதலை நிமித்துமுச சியங்குற நிறுவிச  
கூரி யோய்க்கா யணிததெனப் பன்முறை கூவிச்  
சீரி யோன்சிறி துணாவறத் தெருட்டுவா னானன். 34

வெய்ய வன்றனை மின்மினி யாக்கிவிண் மிளிருஞ்  
செய்ய பொன்னக ரலங்கமுந் திருக்கடைச் சிறப்புந்  
துய்ய ரோர்சிலர் நந்தமைக் கூட்டுவான் சுலவித்  
தைய தாகிய காட்சியுந் காண்டியீண் டென்றான். 35

ஆல்லை யாரிய னுத்தம தோழநிற் கூட்ட  
வல்ல தூதுவர் வந்தனை கின்றனர் வாய்மை  
நல்லை யென்றுநீ நம்பிக்கை நம்பிக்கை யேயிவ்  
வல்ல லாற்றையு மாழமின் ருக்கிய தென்றான். 36

ஆரி யன்சொல வையநீ மெய்விசு வாசச்  
சீரி யைந்துளை நின்னுழைத தோன்றிய சிறியேன்  
பேரி யைநதன னுதலிற் பிறன்கொலோ பெறும்பே  
ரோரி லந்தன பேதமென் னெம்மிலென் றுனாத்தான். 37

எம்பி தேர்தியா னுத்தம ஜீவிய னென்னில்  
நம்பி ரானனைக் கைவிடு வாகொனட் டாற்றில்  
இம்ப ரென்பெரும் பாவததி னிமித்தமே யென்னை  
வெம்பு மிக்கொடு மரணத்துள் விடுத்தன ரென்றான். 38

உதத மாரிய வுணாதிரம போலுல கருக்குச்  
சத்து ருக்களின பயமிலை சாவின்வே தனையும்  
அத்த னைக்கலை யெனுமறை யாதலி னடியார்க்  
கெதத னைக்கரும் பாடுக ளுள்ளன வெண்ணாய். 39

மெய்வி டுத்திடா வித்தக வெவ்விய மரணத்  
துய்வ ளிக்குநின் மெய்விசு வாசத்தி னுரத்தைத்  
தெய்வம் பாங்காநின றறிதிற னல்லது தீரக்  
கைவி டுத்தமை யன்றிது பரீக்ஷிக்குங் கணக்கால். 40

எந்தை நீதிடங் கொள்ளிதோ வெங்கிறிஸ் தியேசு  
வந்த னைந்தன ரெம்முறு நோயெலா மாய்த்து  
விந்தை யாயசிற் சுகநதர வென்றனன் விளித்தான்  
அந்த னுளனுந் தலையெடுத் தாருயி ரடைந்தான். 41

மண்டு நீர்க்கயத தாழ்ந்துணா வழிந்துயிர் மாயக்  
கண்டு நம்பிரான் றிருப்பெயர்த தொனியுளங் கவின  
விண்டு நித்திய ஜீவனை யூட்டிய விதத்தில்  
தொண்ட ருக்குயிர் கிறிஸ்துவே யெனுமுண்மை துணிந்தாம். 42

பாவ ஜீவரைப் பவித்திர மாக்கியீ டேற்றுந்  
தேவ மைந்தனாங் கிறிஸ்துவின் றிருப்பெய ரொன்றே  
ஆவி நீங்குவோர்க் கூட்டிடு மருமருந் தாய  
ஜீவ தாரக மந்திர யென்பதுந் தெளிந்தாம். 43

திட்ப நூன்மதி யோயிங்கென் ஜீவநா யகளை  
விட்பு லததர சன்றிரு மைந்தனை விளங்கக்  
கட்பு லததெதிர் காணுகின் றனனெனைக் கசிவுற்  
றுட்பு லங்குவிற் தேதநினன கைதலை யுயாததி. 44

அஞ்ச லஞ்சனீ யானுனை மீட்டன னன்றே  
எஞ்ச றுப்பெயர் தரித்தனன் யானுனக சிதனூற்  
செஞ்செ வேயெனக் குடையைநீ செல்லுழி யெங்குந்  
தஞ்சம் யானுனக குன்னுட னிருப்பதுஞ் சரதம். 45

நதியிற் செல்லினு நடுங்கலை நடுக்கலை யமையுங்  
கொதிய முறகிடை நடப்பினுங் கொளுத்திடா துன்னை  
அதிப னாகிய வாண்டகைத் தெய்வமு நினக்குக  
கதிந லநதரு மிரகூணைக் கடவுளும் யானே. 46

என்று தம்பிரா னுரைத்தமெய் வாக்குளத் தெழுவும்  
நன்று ரங்கொடு நம்பிக்கைக் சிவ்வுரை நன்றற  
அன்ற லாநதவா ரிசமென வகமுக்க கவினி  
நின்று ரததன ரிருவருந் திடங்கொண்டு நிமிரந்தார். 47

இகலெ லாம்புற மீட்டன விருட்பிழம் பிரியப  
பகலொ ளிச்சுடர் திகழ்ந்தது பாரடிப படுததி  
ஐகமி ருத்தவா நதியினைத் தீரமோ டுருவிப  
புகரின் முத்தியங் கரைபிடித் தேறினா புலவா. 48

வெங்கொ டும்பசி தாகம்வன் பிணியிடர் மேற்கொள்  
அங்கி யென்றிலை யாவையு மாற்றொடு போக்கித்  
துங்க மேனிபொன் னுடைபர மானநத துதைய  
மங்க ளககரை யேறினா வழுவிலா மறையோ. 49

பத்தி யோவிச வாசமோ பகருமெய் யன்போ  
சித்த சுத்தியோ சற்கரு மத்தினோர் திறனோ  
முத்தி யின்கரை பிடித்தது யாதெனின் மூலம்  
அதத னைக்குநம் மாண்டகை கிருபையே யாமால். 50

பொருளும் பெண்டிரு மக்களும் பூதலைத் தறவும்  
மருளு றுத்துவெம் பிணிகரை யுடலொடு மறியும்  
அருடந் துய்த்தநம் பிக்கையே யாருபிரித் துணையாய்த்  
தெருளு றுத்தினின் றுன்னத பதவியிற் சோக்கும். 51



ஆன்ற வேதிய னகத்துவிஸ் வாசத்தை யாக்கி  
என்று ஜீவபா தையிற்செல விடுத்தது மிடையே  
ஊன்று நம்பிக்கை யுருபுனைந் துருப்படுத் தியதும்  
மூன்றொன் றுகிய தைவிக கிருபையே முற்றும். 52

ஜீவ முத்தியங் கரைபிடித் தேறிய செல்வர்  
மேவு பேரின்ப தலம்புக்க விந்தையை யுள்ளித்  
தேவ தேவப ராபர திரித்துவ தேவை  
ஆவ லிற்றுதித் தனபொடு போற்றுவா ன்மைநதார். 53

தேவாரம். (போற்றித் திருவிருத்தங்கள்)

(பூவ சுருதி)

1. ஆகிமத் யாந்த ரஹிதநிஷ் களங்க வநாதியங் கடவுளே போற்றி  
ஜோதியா யகண்டா காரமாய் விளங்குந தூயசை தநயமே போற்றி  
பேதியா நிலைநின் றுலகெலாந தநத பிரணவ தெய்வமே போற்றி  
நீதியோ டிரகக சமரச நெறியை நிறுவிய நிமலனே போற்றி.
2. முன்னமோநரனூல்விளைநததிவினையைமுனிந்திடும்முதல்வனேபோற்றி  
பின்னரல் வினைதீந் துலகெலா முய்யப பேரரு ளளித்தவா போற்றி  
நன்னெறி யிகநதோ பிரளயத் தமிழ் நயநதிடு நாதனே போற்றி  
மன்னுகோவாவோ டெண்மரைப புரநத மாபெருங் கருணையாய் போற்றி.
3. குழியியோகுலையபபாஷைவே றுக்கிக் குழப்பிடுங் கொற்றவா போற்றி  
வழிவழி சுருதி முறைமுறை யாக வருத்தவே தானதனே போற்றி  
வீழியருள் பரப்பி யாபிர காமை விளித்தருள் விமலனே போற்றி  
கிழமுதிர பருவத தொருமக வளித்த கேடிலாக கிருபையாய் போற்றி.
4. தொண்டனைவலிந்துநகர்ப்புறங்கொடுபோய்ததூரந்தபேரருளினாய்போற்றி  
வண்டரு ரெரிவாய் மடுத்திட முனிநத மாண்புறு நீதியாய் போற்றி  
கொண்டொருமகவைபபலியிடத துணிநதகொற்றவன்றெய்வமேபோற்றி  
பண்டுபோன மகவீந தவற்குநல லாசி பகாநதிடும பகவனே போற்றி.
5. உத்தம தொழும்பற்குரைத்தவாக் கனைதது முவந்துகாத் தளித்தவா போற்றி  
பத்தனை யடாககப பலமிலா தொல்கிப பரிவுறும் பரமனே போற்றி  
சித்தம்வைத் தவனிற் பன்னிரு மரபு திகழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி  
வித்தகன் யோசேப பினைநனி யுயாத்தும் விட்புல வேந்தனே போற்றி.
6. கருப்பினி லிஸ்ரேல் மக்களைக் காத்த கருணையங் கடவுளே போற்றி [நற்  
விருப்பொடங்கவணாவாரிதிமணற்போல்மிகச்செய்யும்விந்தையாய்போ  
திருப்பரு மடிமைத் தனத்தினு லவளைத் திருத்திய தெய்வமே போற்றி  
ஒருப்பம் இ யோல மிடெவாக் குருகி யுறுதுயர் களைந்தவா போற்றி

7. அருளிஊர் செங்கோ லளித்துமோ சேயையனுபயி யவமலனே போற்றி  
இருளுறு மனத்தா ரிடையபல புதுமை யியற்றிய வீசனே போற்றி  
மருளுறு மிஸரேல் சிறைதவிர்ந் தேக வரநதரும் வள்ளலே போற்றி  
தெருளிஸாப்பார்வோன்ஐனத்தொடுமடியச்செங்கடல்விடுத்தவா போற்றி.
8. மற்றவர் தமக்கு வழித்துணை யாகி வானமு தருளினாய் போற்றி  
வெற்றியங் கிரிமீ துலகெலா நடுங்க விளங்கிடும் விபுதனே போற்றி  
நற்றவன் வழியே விதிவிலக கருளி நடத்திடு நம்பனே போற்றி  
கொற்றமொ டிஸரேல் வளமிகு காணுன் குடிபுக வருளினாய் போற்றி.
9. மன்னர சரிமை முறைநீழ்இக் குடிமை வளந்தரு மகிபனே போற்றி  
அன்னேபோற்க சிந்துநதநதைபோற்கடிந்துமாம்பரிசுணர்த்தினாய்போற்றி  
நன்னெறி யிகநத மனனாசச் செகுத்து நலமுனை நம்பனே போற்றி  
செந்நெரிச செனறூக் குறுதுணை யாய திரியேக தெய்வமே போற்றி.
10. கோலநீததொருசெங்கோலிசாய் மகற்குக்கொடுத்தருள் கொற்றவாபோற்  
சீலமா யவன்சொன் னயநதுசங் கீதரு செவிமடுத துகநதவா போற்றி [றி  
சாலமோன் தேவா லயமுவந் தருளித தரித்திடுந் தற்பரா போற்றி  
மேலைநாள் யூத ஐனருசிறைப படவும் மீளவு மருளினாய் போற்றி.
11. திருவுளக் குறிப்பைத் தீர்க்கரான் முன்னந தெரித்திடுந் தீர்த்தனே போற்றி  
வருவாமே வியக்கென் றடியருக கினிய வாசகமு தூட்டினாய் போற்றி  
பொருவரு மாண்ம ரகைமார்க் கததைப புதுக்கிய புராதன போற்றி  
சருவலோ கமுமீ டேறவோர மகவைத் தந்தருள் தந்தையே போற்றி.

(உதகர சுருதி)

12. ஆதிமெய்த் திருவாக் காய வகிலகா ரணனே போற்றி  
கோநிலாக் குணங்கள் யூதத குவலயத தொளியே போற்றி  
மாதவித் தாகி யிரத மாநிலம் புரப்ப லென்று  
தாதைபாற் பரிநது நினற தற்பரா போற்றி போற்றி.
13. பன்னரு மறிமை யோடு பண்ணவர் பரவி யேத்த  
உன்னரும் பரமா காயத் துச்சிவீற் றிருந்தாய் போற்றி  
புன்னரா பொருட்டுப பாவப புலையுல கதது மேவிக்  
கன்னிபா லுதித்தாய் போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி.
14. வறிதுபுல் லணையிற் கந்தை வணந்தொரு குழவி யாகி  
அறிதுயி லமாந்தாய் போற்றி யலகில்பல் லுயினா யூட்டிச்  
செறிதரு பசிக்காற் றுது தேம்பினின் றமுதாய் போற்றி  
நெறிக்கிழறவோ ராயர் நேர்ந்தனின் மலனே போற்றி.
5. ஈசனா ருணாகொண் டேகி யெகிப்துநா டடைந்து மீண்டு  
நாசரேத் தூர்வந் துற்ற ஈசரேய நம்பி போற்றி  
ஆசற வளர்து பெற்றோர்க் கமைந்திடு மைய போற்றி  
தேசிக ஞான தீகைசு செவ்விதி னடைந்தாய் போற்றி.

16. அம்முறை விரத மேற்கொண் டாரணி யத்து மேவிச்  
செம்முறை திறமபா வண்ணம் ஜெபதபம் புரிந்தாய் போற்றி  
முமமுறை முனிநது பேயை முடுக்கிய முனிவா போற்றி  
எம்முறை பாட்டுக குள்ள மிரங்கிடு மெந்தாய போற்றி.
17. வந்தது பரம ராஜ்யம் மனந்திரும் புங்க ளென்று  
முந்துப தேசஞ் செய்த முத்திவித் தகனே போற்றி  
சிந்தனை கசிந்தீ ராறு சீஷனா யழைத்தாட் கொண்டு  
விந்தையாய்ப் பரம ஞானம் விளம்பிய குருவே போற்றி.
18. நள்ளந ரொடுகு முற்ற நரசமு ஹங்கட் கெல்லாம்  
விள்ளருங் கருணை யாலோர் வெற்பிடை விளங்கித் தோன்றி  
ள்ளருஞ் சுவீசே ஷத்தி னிருஞ்சுடா விரித்தஞ் ஞான  
நள்ளிருட் பிழம்பு சீத்த ஞானகு ரியனே போற்றி.
19. மையுறு வஞ்ச நெஞ்ச மாயவல் வியற்கை முற்றுங்  
கையுறு கெல்லி போலக காண்டலாற கதியைக கூட்டும்  
மெய்யுறு தருமம யாவும் விழுத்தக விளம்பி யாங்கு  
பொய்யறு சானரா நின்ற புண்ணிய மூத்தி போற்றி.
20. பாரிடம் வியக்கத் தீய பாரிடந் துரந்து நேர்ந்த  
கோரவெம பிணிகுடன் மூகை குருடுவன் செவிடு பங்கு  
தீரமெயந நிமிரப பேசத் தெரியக்கண டிறக்கச செல்ல  
ஆரூ ளளித்த திவ்ய வற்புத மூத்தி போற்றி.
21. அன்ஞொரு சிறுமி யேழை யமங்கலை சிறுவன் சேமத்  
தொன்றிய தொழும்ப னின்தோக் குருகிககண் கலுழி சிந்திபு  
பொன்றிய வுயிரவந தெயதப புண்ணியம் புரிந்தாய போற்றி  
நன்றிலேன் சிறுர்க்கும ஜீவ னல்கிய நம்பா போற்றி.
22. பாழியங் கிரிமீ தோகாற் பரிதிபோற் பொலிந்தன் பர்க்கு  
வாழிய வதனச சேவை வழங்கிய தேவே போற்றி  
ஆழிமீ துலவி யாழி யலையின யடக்கி யாங்கே  
குழிரும் புசலை நீத்த தொல்லெயம் பரனே போற்றி.
23. விஞ்சிய வகங்கா ரத்தால் வினவுவே தியருண் ணாணி  
அஞ்சிவா யடைபட் டேக வவிரித் துலர்ந்தாய் போற்றி  
வஞ்சரான மடியு மாறும் மறுத்தயிர்த் தெழும்பு மாறுஞ்  
செஞ்செவே யுறாதத ஞான தேசிக மூத்தி போற்றி.
24. தொண்டரைத் தெருட்டி யாங்கோர் துறமலர்ச் சோலை நண்ணி  
அண்டர்நா யகன்வெஞ் சேற்றத் தாரழல் குளித்தாய் போற்றி  
கொண்டொரு முத்தத் தாலே குறிப்பிடக் கட்டுண் டேகிக்  
கண்டகர் முன்றி னின்று கடுத்துய ரடைந்தாய் போற்றி.

25. கைதவர் சினந்து தாய கமலவாண் முகத்து மிழ்ந்து  
வைதுமுண் மௌலி வேய்நது வாரினு லடிப்ப மாழ்கி  
வெய்துயிர்த் திழ்செஞ் சோரி மெய்யெலாம் புதைபப யாங்கள்  
உய்திற நாடி நின்ற வுபசாநத மூர்த்தி போற்றி.
26. முழுதுநா னறியே னென்று மும்முறை மறுத்த சீடன்  
அழுதுளங் கசக்கச் செய்யு மருணோக்க முடையாய் போற்றி  
பழுதின்மை யறிந்தும் வேந்தன் படுகொலைத் தீர்ப்புக் கூற  
இழுதைய ரிகழ நின்ற யேசுநா யகனே போற்றி.
27. எம்பவச் சம்மை தானே ஹீனமாங் குருசந் தாங்கி  
அம்பதம் பெயர்ப்ப மாழ்கி யணிமறு கணைநது நின்ற  
வம்பவிழ் கோதை மாதா வாய்திறந் தரற்ற வாண்டோர்  
வெம்பரம் பிறுததாய் போற்றி வீணைதொட ரறுததாய் போற்றி.
28. வேதனை குணிக்கற் பாற்றே வெங்குரு சறைந்து கொல்லும்  
பாதகர்க் காய்மண் ருடிப் பரிநதுவாக கருளிச் சோரற  
காதரம புரிநது ஜீவ வரும்பலி யமலற் காக்கிப்  
பூதல முயசச மாகி பொருந்திய தேவே போற்றி.
29. பொங்குநீ ருலகுக் கெல்லாம் புண்ணியம் பொலியப் பாவ  
சங்கடந தொலைய நானூந் தனியறந் தழைப்ப வேத  
மங்கல வோசை மல்க வானவா மகிழ மீட்டும்  
இங்குயிராத தெழுந்தி ரகைக் யீட்டிய வெந்தாய் போற்றி.
30. மலங்கிய சீட ரோடு வைகலீ ரிருபான் வைகி  
நலங்கினர் வாக்குக் கூறி நயந்தொரு முகின்மீ தேகி  
இலங்குமைந் காயந் காட்டி யெம்பிரான் நிருமு னென்றும்  
வலங்கின ரணைமீ துற்ற மாதுவே லரசே போற்றி.
31. மூதல கருக்கு ஜீவ முக்திசா தனமுண் டாகக  
கோதறு புனித வாவிக்க கொழுங்குதிப பிழம்பை நல்கிக்  
காதலுந் தடைந்தோர் தமமைக காப்பது கருதி யென்றுந்  
தாழைபாற் பரிந்து பேசுந் தயாபரா போற்றி போற்றி.
- (பரிசுத்தாவியின பரம் )
32. திரித்தவ ப்ராப ரத்திற் றிகழுகி பரிசுத் தாத்ம்  
ஒருத்துவ வநாதி நித்திய வ்யாமகத் துவமே போற்றி  
விரித்தமுந் நீர்மு கத்து விநதையாய் விளங்கி மேனூள்  
திருத்தகு புவனம் பூத்த தெய்வமே போற்றி போற்றி.
33. மறைவழிப் படரா மாந்தர் வன்மனந் தனிற்போ ராடி  
இறைவழிப் படுத்தந் தாய வெம்பெரு மானே போற்றி  
சிறைவழிப் பட்டோர்க் குள்ளந் தெளிந்தநோ வாலைக் கொண்டு  
முறைவழிப் போத மீந்த முக்தியா ரணனே போற்றி.

34. சுத்தமெய் விசுவா சத்தைத் துரிசற விளக்கித் தூய  
பததனா மாபி ராமைப பாதுகாத் தளித்தாய் போற்றி  
நித்திய ஜீவ மாக்க நெறிகடைப பிடித்து நின்ற  
உத்தமாக கியாண்டு நீங்கா வறுதுணை யானாய் போற்றி.
35. வலிந்தெனை மருவு கென்று மருட்டிய வனிதைக் குள்ளம்  
மெலிந்தழி யாது முன்னோர் விடலையைக் காத்தாய் போற்றி  
மலிந்திடு ராஜ போகம வரைந்தினத தோடு மோசே  
நலிந்துறு நிறதை நச்ச நயந்தரு ளளித்தாய் போற்றி.
36. கோட்டமற் றுளநதி ருத்திக் குலவமெய்ப பத்தி வித்தி  
நாட்டம்வைத தருணீர் பாய்ச்சி நலிவெலா மகற்றி யாதும்  
வாட்டமின் ருக வோமபி வரகதி விளைவித தன்பா  
நட்டமார துயத்தய்ப பிககு மிதயநா யகனே போற்றி.

தேவாரம் முற்றிறறு

இவ்வண்ண மேகோ வாவை யிருதயங் கனிந்து போற்றிச்  
செவ்விய ரிருவா தாமுந தெவிடடிடாப் பரமா னந்தப்  
பெளவவா ரிதியின மூழ்கிப் பரவச ராகி நினறா  
திவ்விய வாக்கச சீரமை ஜெகத்துரை தெரிப்ப தேயோ. 54

இகபரசந்திப் படலம் முற்றிற்று.

சுவர்க்காரோகணப் படலம்.

மதிதிகழ் மறைவ லாளர் மரபினிற் சென்று சேர்ந்த  
துதிபெறு பரமா காயச் சூழலில் விளங்கித் தோன்றும்  
அதிபரி சுத்த மாய வாயிரத தெட்டு மாற்று  
மதிபெறு பசும்பொற் சோதி மயகிரி பரம சீயோன். 1

சத்தாகிச் சித்து மாகித தணப்பிலா னந்த மாகி  
நித்தியந் திகழ்த்தி நிறகு நிருமல திரியே கத்தின்  
உத்தம கிருபை ஞான வொளியதி புனித மென்னும்  
முத்தலைச் சிகர மோங்கித் திகழ்வதம் முதிய குன்றம். 2

தண்ணளிப் பெருக்கத் தாலே சருவலோ கேசன் மைந்தன்  
அண்ணலார் புனித நீதிக் காருயிர் பவியாய் நல்கி  
மண்ணுல களாய் டேற்ற வான்முறை யீட்டி வைத்த  
புண்ணியத் திரளே யென்னத் திகழ்வதப் பொலன்கொள் வெற்பு. 3

தற்பர னருளிற் றேன்றித் தயைமல்கித் தருமம் புட்பித்  
தற்புத சுகிர்ந்த முற்றி யளவில்புண் ணியம்ப முத்துப்  
பொற்புறு நித்யா னந்த போகத்தைக் கனியும் ஜீவ  
கற்பக விருக்ஷ மோங்கித் திகழ்வதக் கணகக் குன்றம். 4

மணவணி பொதுளி நித்ய மங்கள கீத மல்கிக்  
குணநிதிக் குவைக னோங்கிக் குலவுபே ரின்பம் பொங்கி  
ஐணரொளி மகிமைக் கற்றை யெங்கணும் பாம்ப வீசி  
உணர்வினுக் கதீத மாகி யோங்குவ துயாபொன் மேரு. 5

அன்பினூர் கலிகீர பொங்கி யருண்மடை திறந்தா லென்னப்  
பொன்பொலி சிமய நின்றோ புத்தமு தருவி போந்து  
நன்பெரு மணிக ளாய நவநிதி வான்றிப் பாயும்  
மன்பெரும் ஜீவ கங்கை மடுப்பதம மகவே தண்டம். 6

புகலருங் கடவுள் வேந்தன் புகழ்மிகு புனித ஞானத்  
தகவினி லுயர்வுற் றேங்கிக் தண்ணளிப் பெருககற் பல்கி  
மகிமையில் ஜோதி வாய்ந்து வைகலின் விசுரபின ருகிப்  
பகலொளி திகழ்த்தி நிற்கும் பவித்திர பரம சீயோன். 7

தரிசன வேதி யாய சாதரு பாச லத்திற்  
பரிசன ராய தூய பவித்திர வான சேனை  
தூரிசற விமைக்குந் தாரா கணமெனச் சலவித் தோன்றி  
விரசுவர் திகாந்த மெங்கும் விமலவேந் தானை மேவி. 8

தணிவரும் ஜோதி பூத்த தடங்கிரிச் சார லெங்கும்  
பணிவிடை புரியு மாவிப் பண்ணவர் தொகுதி மலகி  
அணியணி யாக நின்றங் கருட்டிரி யேக தேவைப்  
பணிகுவர் பரமா னந்த பரவச ராகிப் போற்றி. 9

கற்பனை கடந்து நிற்கும் காரண தீத மாண  
பொற்புறு புனித வேந்தன் பூரண னந்த வாழ்வின்  
அற்புதக் காட்சி சொல்ல வருகவே ஆழிப் போதைப்  
புற்புதம் பொதிந்து காட்டப் பொருந்தினும் பொருந்தா தன்றே. 10

மிருத்தொடிவ வுலக பந்தம் வீசிய மறையோ ரினை  
திருத்தகு சீயோ னென்னுந் திருமலை யடிவா ரத்தை  
அருத்தியோ டணைந்து முன்னிட் டாண்டகை திருப்பொற் பாதங்  
கருத்தினே ளெளிப் போற்றிக் கனிந்துவர் தேத்துங் காலே. 11

ஐயன்மீர் வம்மின் வம்மின் நமலவேந் தடியீர் வம்மின்  
வையகம் புரந்த ஜேசு மலரடித தொழுமபீர் வம்மின்  
தூய்நல் லாவிக்கென்றுந் துக்கமுட் டாதீர் வம்மின்  
உய்யுதா நெறிவி டாத வுத்தம தவத்தீர் வம்மின். 12

என்றுப சரிததுக் கிட்டி யிதயத்து முகத்து மன்பு  
துன்றிமன னுவகை வெள்ளரு சொரிந்தெனத தூரிசில் தூதர்  
மன்றலவா சகமி முற்றி வந்துவே நியயா யேற்றார்  
கன்றுகாண் கறவை யேபோற் கசிந்துளங் கரையு ரீரார். 13

அன்பிற்கு முண்டோ யாண்டு மடைக்குந்தா ழார்வ மிக்கார  
புண்கணீர் பொசிந்து போந்து பூசலைத் தருமற நென்னாத்  
தென்புலந் திகழ்த்தி நிற்குரு செந்தமிழ் மொழிககுச சான்றப்  
பொன்புலத துறுபுத் தேளிர் பூஜிதை புரிந்தா ரனபில். 14

வேதியர் தாமுன் கண்ட வித்தக ரிவரே யென்னாக்  
காதலோ டளவ ளாவிக்க கடன்முறை பரிவிற் செய்து  
மேதரு வியப்பி னோடு விட்புலத் தரசை வாழ்த்த  
ஏதமில் வான தூத ரிருவரு மிதனைச் சொன்னார். 15

மண்ணுல கததி னின்று வரன்முறை மரண நீர்திப்  
புண்ணிய லோகத தெல்லை புசுந்திர கூணைபெற் றுய்ய  
நண்ணிய தும்போல் வார்க்குப் பணிபுரி நலம்பெற் றுள்ளேம்  
அண்ணல்வா னகத்து வேந்த னுணையி னடுத்தேம் தும்பால். 16

எண்ணருந் தவத்தீர் வம்மி நெமமொடென் றழைத்துக் கூட்டித்  
தண்ணளி யொடுகை கோத்துத் தடங்கிரி மீது செல்வார  
மண்ணர கீடங் கட்டு வாணத்தை வணக்கி நின்ற  
புண்ணியப் பெருக்கை யாரே புனைந்துரை செய்யற் பாலார். 17

வேறு .

தூல தேகம் விட்ட டைந்த தூய ருக்கு மத்தனுச்  
சீல ராய வேத வாணா சிந்தை யுட்க ளிப்பினால்  
மேலு மேலு யாந்து செல்க திக்க ணைவி டாய்த்திடார  
சால வும்பா தம்பி ரான்ற யோர்ச்சி தத்தை யுள்ளுவார். 18

துன்ப நாச தேச மாரதொ டர்ச்சி நின்று முத்தமீ  
நன்பு லத்து வழிந டத்தி நண்ணு விக்கி நமமெலாம்  
பின்ப டுத்தி மரண நீர்ப்பெ ருககை யுங்க டத்திய  
அன்பின் வல்ல பத்தை யுன்னி யானந தனகொண் டாவார். 19

வந்து வந்து டற்று துன்பம் வறுமை துக்கம் வம்பவிழ்  
நிந்தை மல்கு சாக ரத்தி னின்றெ டுத்து நித்திய  
விந்தை யாய சிற்சு கதது வீட்டு வாழ்வு காட்டிய  
சுந்த ரக்கு மாற னைத்து தித்தி றைஞ்சி வாழ்த்துவார். 20

காய மோடு நாற்ற மிக்க கந்தை யைக்க னைந்துநற்  
றாய பைமபொ னுடை நலகி நேய மிக்க தூதரைச  
சேயு யர்ந்த கதிவழிச்ச காய ராசசெய் திவ்விய  
நாய கக்கிரு பாந லததை நனிவி யந்து போற்றுவார். 21

பண்டி லாத புனித மாய பொறிபு லன்ப டைத்தவில்  
உண்டு பட்ட வதிச யத்தி னுள்ளெ முந்த வுலகையும்  
அண்டர் வாழ்ப தந்த மதகு மணுக வந்த வாக்கமும்  
விண்டு விண்டு போற்றி செய்து விமல னைப்ப ராவுவார். 22

பொருவி லாவ ருட்பு யல்பொ ழிந்த வன்பு மாரியால்  
தரும மாய சாலி விணச தோத யமவி னைத்திடும்  
அருமை யாய ஜீவ போன கானந் தத்தி னளவிலாத்  
திரும லிந்த செவ்வி கண்டு செங்கை கூபபி யேசுவார. 23

புனித ராஜ சமூக நின்று போந்து லாவு மாதயைப்  
பனித ருங்கு னிராச்சி யோடு பாரி சுத்த வனல்வெதுப்  
பினிது மல்கு மகிமை யாய விரவி யத்த மின்றியே  
நனிதி கழ்த்து நீமை கண்டு நம்ப னைப்ப ழிச்சுவார. 24

புதுமை யாய காட்சி கண்டு நின்று நின்று புகழுவார்  
மதுர கீத கான மல்கு மரபு ணர்ந்து மகிழுவார  
குதுக லத்தோ டாச னுமம் வாழி யென்று கூறுவார்  
கதுமெ னக்க தித்தெ முந்து ககன மூடு படாகுவார். 25

முத்தி யின்பங் கருணை தர்மம் முற்று பாரி சுத்தமாண்  
சத்தி யங்கு லாவி நிர்த்த னம்பு ரிந்து சந்ததம்  
நித்தி யானந் தத்தை நலகு நீர்மை கண்டிவ வேதியர்  
துத்தி யஞ்செய் துவகை யோடு தொழுது. மீது துருவுவார். 26

இனைய சீல ராக வுன்ன தத்தை நாடி யேசுமவ்  
வினைய வேதி யர்க்கு வந்த விபுத தூத ரிருவரும்  
முனைவ னைப்ப ராய்வி தேக முத்தி யுற்ற மொய்ப்புளீர்  
நினைமி னீண்டி யாஞ்சொல் வாச கம்மெ னுதி கழ்த்துவார். 27



## வேறு.

- மாய மின்மனத் தீரிந்த மாதலந்  
தூய ராகித்தொ மும்புபட் டார்க்கெலாந்  
தாய கம்புரை யததரும் பேறெலாஞ்  
சீயொ னென்னுநதி ருமலை காண்டிரால். 28
- மாண்ட குந்திரு மாமலை யுச்சியில்  
ஈண்டு ஜோதிப்ப ரமவெ ருசலேங் .  
காண்ட குந்திரு மாநகாக் காட்சிதான்  
சேண்ட யங்கிததி கழ்வது காண்டிரால். 29
- உத்த மத்திருத் தொண்டங்கு ஏற்றிடு  
வித்த கந்திகழ் மெய்ப்பரி சுததராம்  
நித்ய சூரிகள் சங்கநி னாநினா  
பததி யிற்றிகழ் கின்றன பாத்திரால். 30
- ஜீவ புத்தகத் துப்பெயர் தீட்டியும்  
ஆவ வித்தமு தற்பல னாகியுந்  
தேவ தொண்டுகக மைநததி ருக்குழாம்  
மேவு சங்கவி லாசமுங் காண்டிரால். 31
- போத மல்குசம் பூரண மாய்ப்பலன்  
மேத கப்பெற்ற மேம்படு வித்தக  
நீதி மான்களி னாவிதி கழ்ந்திடும்  
மாத லத்தினம் கிமையும பாததிரால். 32
- உன்ன தத்திரி யேகரொ ருகிருச்  
சந்நி தானம கிமைத றைத்திடும்  
பன்ன ரும்பர லோகப வித்திரப்  
பொன்னி லத்துப்பு துமையும் பாததிரால். 33
- இத்தி ருத்தகு வானவி ராஜஜியத்  
துத்த மக்குடி யாகவந் தூன்றினீர்  
நிதய ஜீவவி ருக்கநி லவுறுஞ்  
சித்தி ரப்பர தீசினிச் சேருவீர். 34
- ஜீவ மாநதி யாடியுந் திவ்விய  
ஜீவ நாட்டுடை சீரணி தாங்கியும்  
ஜீவ நாயகன் சேவடி போற்றியும்  
ஜீவ மாக்கனி யுண்டுந்நி கமுவிர். 35

துஞ்சல் சோரல்து யரும லின்றிநம்  
 நெஞ்சி ருக்குநி ருமல வேந்தனை  
 அஞ்ச லித்தங்க வரொடு மாரியீர்  
 சஞ்ச ரித்துச்ச தோதயந் தங்குவீர். 36

பெருந்த கைக்கன்பு செய்திடும் பெற்றியீர்  
 வருந்து மானிட தேகம டிந்ததால்  
 பொருந்து றுதம ரணமும புன்கணுந்  
 திருந்து வீரினி நித்திய ஜீவியம. 37

முந்தை யாபிர காமுதன் மூவராந்  
 தந்தை யாரொடுந் தீரககத ரிசன  
 அந்த னுளகைக் கண்டங்க எவளாய்ச்  
 சிந்தை யானநதங கொள்ளுவீர் சேர்ந்தினி. 38

வெஞ்சி னக்கன லுக்குவி லக்கியுந்  
 தஞ்ச மாக்கியி ரக்ஷணை தந்துமன்  
 செஞ்செ வேழுத்தி சோத்திடுந் தெய்விக  
 மஞ்ச னைக்கண்டு வாழ்த்திவ ணங்குவீர். 39

மாறி லாப்பர மானந்த வைப்பிலெம்  
 பேறி யாவெனிற் பிச்சல கதநுநாள்  
 தோறு நீர்துய்தத துன்பமுந் துககமும்  
 ஈறில் வேந்தன்ம மந்தில ரெண்ணுமின். 40

துன்பந் துக்கந்தொ டர்வதின் றுலினி  
 இன்ப முஞ்சுக வாழ்வுமி யைநதுநீர்  
 மன்பெ ருமபர லோகம கததுவந்  
 கன்ப ராகிய டிநிழல் வைகுவீர். 41

மனித ஜீவரை வானவ ராக்கிடுந்  
 தனித மாரருட் சந்திதி நின்னுநீர்  
 புனித ஜீவகி ிடம்பொ றுத்தென்றுங்  
 கனித னீர்மையிற் கண்டும கிழுவீர். 42

மாணி டப்பல வீனம்வ ருத்தமந்  
 றானு டம்பொடொ ருவின வாலினிக்  
 கோனி டம்படு மூழியந் கோதற  
 வானு டம்பின்ம கிழ்ந்துசெய் கிற்பிரால். 43

விண்ண வர்க்கர சன்றிரு மேனீயைக்  
கண்ணிற் கண்டுக் களித்திடுங் கண்மலர்  
அண்ண லாதிரு வாகசைநம மஞ்செவி  
உண்ணு மாரயிர தாகவு வசுருமால். 44

முன்னிங் கும்மின்மு யங்கிய நேசரைச்  
சநநி தானத்துக் கண்டுக் கிரிபபிரால்  
இன்ன வாறிநகி னிவரு தூயரை  
நனை ரேறறுந யநதம கிழுவிர். 45

அகில லோகத்த ரசன்பு னீதமார  
ககன கோளத்து லவுமக் காலையில்  
புகரி லாமணிப் பூணணி பூண்டுடன்  
மகிமை யோடுமு லவிவ ருவிரால். 46

காக ளத்தொனி காட்டிக்க டவுளார  
மேக வாகன மீதுவி ளங்கியப  
போக பூமிந டிப்புரி போதுநீ  
ஒகை யோடகக் வரோடு துவிரால். 47

ராச னூநடுத் தீாவையி யம்பரீ  
தாச னைதின மருமக் காலேநீ  
யாச னைதிர னுககுமுன் வநதரு  
காச னைதினி தாகவ மருவிர். 48

பூத லத்தைக்கெ டுததபொல் லாங்குடைத்  
தூத ருக்கும மாககத்தொ சூதிகும  
நாதன் மண்டிதை தீடபுந விலகையில்  
நீத சாறுரை நீருநி கழ்ததுவிர். 49

புதிய வானும்பு வியும்ப டைத்துமேல்  
விதிநி டேதமவி திசுநம் மாண்டகை  
அதிப னைவர சாளுமக் காலேநீ  
பதிதொ துமபரி பாலக் ராகுவிர் 50

இத்தி றத்தவி னியும்ம துபவத்  
துய்தது ணாந்தறி மின்னுரை யாலிதை  
விதத ரீததுகைக் கப்பெறு வேமவேம்  
ஏதகி மககுறை வும்மலை யீண்டென்றார். 51

திங்கள் வாண்முகச் செவ்வியா செப்பிய  
மங்க லத்திரு வாககிமை கீழ்ச்சியுட்  
பொங்கி யாரியா பூரித ராகியுத்  
துங்க வேந்தைத்தொ முதுட னேசுவாரா. 52

குற்ற வாளிக ளாங்கொடி யேழுக்கிங்  
கற்ற மிலகிற்சு கானாத வாககமவர்  
தெற்றென் றோதுமி றையருட் பெற்றியின்  
முற்றும் புண்ணியத தாலென முந்துவாரா. 53

வேறு.

ஆதியான் றாதரை யடுத்திவ் வண்ணமா  
வேதிய ரிருவரும் விசுமபி வர்நதுபோய்  
மேதகு நித்திய விமல முத்தியின  
ஜோதிமா நகர்ப்புறந துன்னி னாரோ. 54

ஆயிடைத திருநக ரணிகொள் சேனையின்  
மேயவோர் பகுதியுள் வியநது மேம்படு  
துயரை யெதிராகொளச் சலவி விண்ணிடை  
ஏயெனு மாத்திரத் திறுத்த தென்பவே. 55

அவ்வயிற் பணிபுரி யறவ ரிவ்விரு  
செவ்வியர் தேவனைச சிநேகித தாங்கவர்  
திவ்விய நாமததி னிமித்தந தீங்குமீஇ  
எவ்வகை யுரிமையு மிகநது ளாரிவா. 56

மருளுறு மரணநீர் நீந்தி வந்தவர்  
திருவுளத் தருளவழி யழைத்துச் சேறுவேந்  
தெருளுறு சநநிதி சேரு மட்டெடைப்  
பொருளுளலாம் புலப்படப் புகன்று காட்டினார். 57

ஆரியர் தவநிலை யறிநதம் முன்னணி  
பேருவ கையினொடு வாழ்த்திப பெட்புறஞ்  
சீரிய திருமண விருந்திற் சோந்தளார்  
சேரிரும் பாக்கிய ரென்னச செப்பினார். 58

இறையவன் சநநிதி நின்று மின்னிசை  
மறைதிகழ் மங்கல கீத வாத்தியா  
துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சூழ்ந்து தொக்கனர்  
முறைமுறை துந்துபி முழக்கி னாரோ. 59

கின்னரந் தம்புரு விணை கேழ்கிளர்  
 இன்னம புளரிசை யெழாலமி டற்றொலி  
 மன்னிய பெருஞ்சூ மண்ட லத்தொனி  
 பொன்னுல கெங்கணும் பொதுளிற் றென்பவே. 60

உததம கிறிஸ்தவர்க் கோகை பேசினீர்  
 அத்தரை யுலகைவிட் டளவில் பேரின்பப்  
 புததல கடைந்ததே புதுமை யாமென  
 வித்தக விணையை மீட்டிப் பாடுவாரா. 61

பன்னரு மகாத்துமர் பலரொ ருங்குதொக்  
 கந்திலை யுவநதுப சரித்தந் காத்துமப  
 பனனிய கைகொடு பாம நாயகன்  
 சநநிதி மணவறை சாரு வேமெனா. 62

எல்லையில் வான்கண மெங்கு மீண்டியே  
 தொல்லையம் பானடி தொழுது வாழ்த்தவும்  
 நல்லிசைக் கருவியி னாத மோங்கவும்  
 பலலிய முழங்கவும் பாடி யேசுவார். 63

சாதுசங் கத்தவா தம்மி லித்தகு  
 மாதவ ரிருவர்வந் தடைந்த மாட்சியும்  
 ஆதரித் தெதிர்கொளப் பெற்ற வாக்கமுங்  
 காதலித துவகையிற் கனிந்து பேசுவாரா. 64

எங்கணுந் தண்ணில வெறிக்கும் பூரண  
 திங்களுக் களவிலை யெனினுளு சிந்தையிற்  
 பொங்குரீர் நிலையெலாம் பூத்த லர்ந்தன  
 செங்கம லங்களுஞ் செப்பற் பாலதென். 65

காட்சியின் புதுமைபு மதூர கானத்தின்  
 ஆட்சியுங் கண்டுகேட் டறிந்த வாரணர்  
 மாட்சிசான் முத்தியுண் மருவி னாமெனச்  
 சூழ்ச்சிசெய் துவகையுட் டிதைந்து போயினார். 66

ஓதரு மித்தகு புனித வுத்தம  
 சாதுசங் கத்துடன் றரிக்கப் பெற்றனம்  
 மாதயை மாதயை யெனம கிழ்ச்சியாற்  
 போதமற் றனரெனப் பொருமி விம்மினார். 67

இலகுமோ க்ஷானந்த மோவி தென்கொலாம்  
உலகசிற றின்பெலா மொழியு மேயென்பர்  
அலகிலவ் வானந்த வளவைக காட்டிடற்  
குலகில்வே நெதையெடுத துவமை கூறுகேன். 68

உன்னதா னந்தமென் றுறாப்ப தன்றிமற்  
நென்னதான் யாவர்தா மெண்ணி யெண்ணீமன்  
சொன்னபோ தினுமணுத் துணைக்குப போதுமோ  
தன்னிகர் தம்பிரான் றருமப் பேறறிற்கே. 69

இணைததென வாக்கினுக் கதீத மெண்ணவும்  
மனதநினுக் கதீதமவ் வரமபி லானந்தம  
எனையதுணை யளவைமற நெடுததுக காட்டினுந  
திணைததுணை யினுமலை பெரிதென சீமைபாம். 70

வேறு.

பன்ன ரும்பவித் திரக்குழாம் பலலியந துவைப்ப  
மன்னா மன்னரை யெதிரகொளு மாண்பினு மாண  
நன்னர் வேதியர் தமையெதிர் கொண்டு னடத்தித்  
துன்னி னூர்முத்தி மாநகாத தோரண வாயில். 71

கோக்கு மாரன்செங் கோன்முறைக் குறையுளாய்க் குலவி  
மேக்கு யர்ந்தமா மகிமையின கோபுரம விளங்கிப்  
பாக்கி யம்பொதிந் தனவர தானந்தம் பயிலும்  
மோக்க வாயிலைக கண்டனர் முதிாகடைப் பிடியோர். 72

கண்டு காதலித் திறைஞ்சினர் கருணையங் கடற்குப்  
பண்டுண்ட டாக்கிய வருண்மடை யாமெனப் பரிவில்  
அண்டர் கோன்றிரு வடிததுணை யன்பொடு பரவி  
விண்டு தோத்திரம் புரிந்தனர் விநயபூ ருவமாய். 73

மன்னு மித்திரு நகாக்குளில் வாயிலின் வழியாய்த்  
துன்னி நித்திய ஜீவதா ருவைசகதந் தரிக்கப்  
பன்னு நன்னடை பற்றியோரா பாக்கிய ரென்ஓப்  
பொன்னெ முத்தறு புதுமைகண் டுளமகிழ் பூத்தார். 74

ஆங்க டுத்திரு தூதரு மையன்மீ ரணிகொண்  
டோங்கு பொற்கடை வாயிலைத் திறக்கென விரித்திற்  
பாங்கொ டும்விளி மின்னெனப் பணித்தலும் பனவர்  
வீங்கு மெய்யுணர் வொடுதட்டி விளிக்கலுற் றணரால். 75

(கடைதிறப்பு.)

கேடு மல்கிய நாசதே சத்துளேங் கிருபை  
நாடி வரத்தெமைப பிடித்துநன் னெறியிலே நடத்த  
ஒடி வந்தினை துறமா ணததையூ டிருவித்  
தேடி வந்துகண் டடைநதுளேந திருக்கடை திறமின். 76

நிருக வெஞ்சிறை மறிந்துளே நீசரே முக்காய்க்  
குருதி யினகிலை கொடுத்தெமை யாட்கொண்ட கோமான்  
சுருதி மார்க்கத்துத் தொழும்புபட் டுளமவர் துணைத்தாள்  
கருதி வந்தனவ கருணையீர கடைதிறந தருண்மின். 77

ஜேசு வின்மதி வதனமுஞ் செங்கனி வாயும்  
நேச முங்கரு ணையுமபொழி நேத்திரங் களுநற்  
நேச லாநதிரு மேனியுஞ் செமமலாப் பதமும்  
ஆசை யங்கனன் மூட்டுவ வருட்கடை திறமின். 78

பாவ தாருவின் பழநுகர் தீவினைப் பயனுஞ்  
சாவு மெமமைவிட டகன்றன தற்பா னருளால்  
வீவின் ருகிமே னுண்முனைத் தோங்கிவிண் படர்ந்த  
ஜீவ தாருவைக் காணுமா றருட்கடை திறமின். 79

பாவ மாஞ்சுடு பாலையிற் பகலெலா முழன்று  
தாவ ருங்கடுந் தாகவி டாய்கொண்டு தவித்திங்  
காவி யேவழி காட்டவந தடுத்தன மடியேய்  
ஜீவ ஆற்றுநீர் வேட்டனந திருக்கடை திறமின். 80

இலகு மைந்துகா யங்கொண்ட வடைக்கலத் தெழிலும்  
அலகை யினைலை நசுக்கிய வரவிந்தச் சரணும்  
உலகு னேமுகுகென் றோங்கப யாஸ்தமு முளவெய்  
அலகி லாண்டகைக் கடியரே மருட்கடை திறமின். 81

அம்பு ராகிரு முவனிகடி டேற்றத்தை யளிப்பான்  
உமபர் நினைதரு சுதனைதந் துன்னை வன்பால்  
எய்பி ராணனுக் கிரக்ஷணை யருளெகோ வாவாந்  
தமபி ரானடித் தொழுமபரேந் தலைக்கடை திறமின். 82

அருளி னாலமை யறிந்தன மருள்வழிப் பட்டேய்  
அருளி னாமு துண்டன மருளுயி ரடைந்தேய்  
அருளி னொழுகக் கண்டன மடுபகை யனைத்தும்  
அருளி னொக்கதி யடுத்தன மருட்கடை திறமின். 83

பாவ மல்குபூ வுலகுளே மறக்கொடும் பாவர்  
தேவ மைந்தனார் சிலுவையி னுகுத்தசெஞ் சோரி  
மேவு புண்ணிய வசத்திலிவ் வீட்டுல கடைந்தேம்  
ஜீவ நாயகம் றொழும்பரேந திருக்கடை திறமின. 84

முத்தி சாதன மாகிய சிலுவையின் மூாததம்  
புத்த கததுளே மானுவே லுயிரகொடுத் தீட்டி  
வைத்த மாநிதிக் குரியராய் வகுத்தசா தனமெங்  
கைத்த லததுளேங் காட்டுகேங் கடைதிறந் தருண்மின். 85

வேறு.

இவ்வண்ணம் விதேக முத்த ரிருவரு மிரநது கூவுரு  
செவ்வண்ண மறிநது மோசே யாதியர் சோநதாங் குய்த்த  
கைவண்ணச சாததை யேற்றுக் கருணைவேந் தருககுக் காட்டி  
அவ்வண்ண லழைமி னென்ற வருள்பெற்று மீண்ட வொல்கை. 86

என்மனோ ரதரா யென்று மிதயபி டத்து மேய  
தன்மராங் கிறிஸ்தி யேச சாமிசா மீப மாக  
நன்மைசால் மெய்விஸ் வாச நராத்நும ஜீவாக் குய்த்த  
ஜெனமசா பலிய முததித் திருக்கடை திறநத தம்மா. 87

முத்திமா நகர வாயின் முகபபுவே தியருக் காச  
வித்தகக் கபாடம் வல்லே திறவுண்ட விதததை யோரிற்  
சித்தமுள் னுவந்து ஜேச திருவடிக் கன்பு செய்யும்  
பத்திமை யல்லால் வேறு பரமசம் பத்தொன் றுண்டோ. 88

எண்ணரும் பரம சேனை யெதிர்கொண்டிங் கணைமி னென்னப்  
பண்ணவர் குழுமி வாழ்த்தப் பராபான் புதல்வ னீந்த  
புண்ணியங் கைமா மில்லாப் புண்ணியம் புண்ய மென்னு  
விண்ணவர்க் கரசை யேத்தி வேதிய ரகத்துட் புக்கார். 89

ஆயிடை யடுத்தா னாக வறிவின னவனைப் பற்றித்  
துயசின் னங்கள் யாது மிலனெனத் துணிந்தவ் வொல்கை  
சேயுயர் முகப்பி னின்றஞ் சீத்திருட் சிறையி லுய்த்தார  
வாயில்காப் பாள ரந்தோ மதியற்றார் கதியற் றாரே. 90

சொன்மதி தெருளான் றொல்கைத் தூராசார மொருவா னுப  
துன்மதி யந்த காரச் சூழலை யடையப் பெற்றான்  
பொன்மதி புகட்டி யுய்க்கும் புங்கவர் வேக போத  
நன்மதி படைத்தார் நிக்ய நலநதரு நகருட் புக்கார். 91



ஆகமபுகும் பேறு பெற்ற வருமறை யவாசீர் தேரில்  
ஜெகமபடு செலவ மாதி சிறறின்ப நுகாசகிக் கெல்லாம்  
முகங்கொடா ராகித் தம்மான் மொழிவழி முறையிற் பற்றி  
இகமபடு தொலை நீததிந் கிறிலபே ரின்பத் துற்றார். 92

எத்தனை துன்பந் துக்க மெதனை புண்ணீர் கண்ணீர்  
எதனை நிரதை லஜதை யெதனை மோச நாசம  
எதனை சிறைய பாய மெதனை பயங்க ரங்கள  
அதனை யுமமின் ருககி வீடுய்த்த தருளி னுக்கம் 93

உய்த்ததிந் கொன்றே மேனமே லுவகைபே ரின்ப போகம  
நித்திய ஜீவ நனமை நிறைபரி சுத்த நெஞ்சம  
விசுத்த விமல நேசம மேதகக தத்து வங்கள்  
இத்தனை நலமு நலகிற் றிறையவ னருளி னுக்கம். 94

பொங்கிரும் ஜோதி பூத்த பொன்னகாப் பரபபி லெங்கும்  
மங்கல மதர கீத மலிந்தவா னகமு முககம  
எங்கணும் பொதுளத தாககி யிரட்டின வெதிரகொண் டேற்ற  
அங்கண்வா னகததுச சேனை யாரப்பொலி கெழுமிற் றன்றே. 95

பொனைக ரத்து வாணா யாவரு மகிழ்ச்சி பூத்து  
மனனில வுலகி னினறம் மாந்தனா வழிந டாததி  
உனனக பரமா காயத துசசியிற றிகழ்த்திக காட்டுந்  
தன்னிக ராய வேநதைத தனிசுதனி பரவி னாரால். 96

புக்கவ ரனந்த ரந்தம் புண்ணியப் பொருளைப் போற்றி  
மிககுறு பரமா னந்த விமமித ராகி யேத்திப்  
பகருவப படுநெஞ் சாரப பலலாண்டு கூறி வாழ்த்தித்  
தொக்கவிண் ணவாகருஞ் செய்தா ரஞ்சலி முறையிற னாயோர். 97

புரவுறு னெறியிற் சென்று புண்ணிய கதியிற் புக்க  
உரவினா ருருவ மாறி யொளிதிகழ் மேனி வாய்ப்ப  
இரவியிற் சுடருந தூய விலங்கெழின் முகத்த ராகிப்  
பரவிநினை நேத்தி யேத்திப பண்ணவ ரோடு செல்வார். 98

அமபர லோக ராஜ னருட்டிரு முன்பு நின்றிந்  
குமபரோ சிலாவந தூளறி யுத்தம கிறிஸ்த வற்கும்  
நம்பிக்கை யென்னு நாம நலந்தகழ் மொய்யபி னுற்கும்  
பைம்பொனி னுடை சார்த்திப பன்மணிக் கலனகள பூட்டி. 99

அதிபதி யார்த்ரி யேக வாண்டகை சீரோம் மோடு  
 துதிபகர் திசைமி னெண்ணச் சுரமண்ட லங்க ளீந்து  
 கதிபெறு மரபி னாககங் கவினிமங் களமே மல்க  
 மதிகதி ரணைய ஜீவ மௌலியும் புனைந்தார் வாழி. 100

முடிபுனை காட்சி கண்டேன் முறைவழா தரசற் போற்றிப்  
 படியினுக் கீட்டி வைதத பரமசந் தோஷந் துய்ப்பான்  
 கடிமணை கோலத தோடிக் ககனமண் டபததுட் றீய  
 வடிவுடை யெமரீர் வமமோ வம்மென்ற வாககுற கேட்டேன். 101

மங்கள சுரமா யெங்கும் வானதுர் துமிக னோடு  
 சங்கையில புனித நாத மணியொலி தழைத்த தாவாப்  
 பொங்கிய பரமா னந்தப் புதுக்களி யாட்டு மல்கி  
 அங்கண்வா னகர மெங்கு மருங்கடி விழாக்கொண டன்றே. 102

கதிமிசூ சிறப்புப் பெற்ற காவலர் பலரெங் காததர்  
 அதிபரி சுததா சுத்த ரதிபரி சுதத றென்னு  
 விதிமுறைப் படிசல் லாப மிழற்றிசை திகழ்த்திப் பாடிச்  
 சதிமுறை தழுவித் தூங்கத் தகைபெறு நடனஞ் செய்தார். 103

திருந்துவே தியருந் தேவ சங்கமுஞ் சிந்தை யாரப்  
 பெருந்தகை யாய தேவ பிதாவுக்குங் குமர னாககும்  
 பொருந்திய தேவா விக்கும புரையறு மகிமை யாற்றல்  
 அருந்துதி யென்று மலக வாமெனென் றிசைத்தார பலகால். 104

ஒழுக்கொளி மௌலி சூடி யுத்தமாத துமிகள் தம்மோ  
 அழகிய மணவா ளன்பா லவாவொடு செல்லுற காட்சி  
 விழிகளிப் புறநோக் குங்கால் விரிகதி ரனந்தந தொக்குப்  
 பொழிகதி ருகுத்தா லெனனப் பொலிந்தது மகிமை ஜோதி. 105

ஜோதியின் பிழம்பு போர்ப்பத் துணுக்குறீஇக் துயிலா நின்ற  
 மீதுயர் கிரியின் சாரல் விழித்தனென் விமல ராஜன்  
 பாதபங் கயம்ப ராவிப் பவிதிர தரிச னத்தைக்  
 காதலா யகம்பொ றிததுக் காட்டினே னுலகுக் கம்மா. 106

சிந்தையாத் தினாயி னேர்ந்த திவ்விய சரித மற்றிவ்  
 விர்தையைக் கருத்தி லுய்தது விழுததகு நோன்பு பற்றி  
 அந்தண ராகி வேத வறநெறி வழுவாக கெல்லாஞ்  
 சந்தத முழிவில் பேறு தருவாரம் பரம தந்தை. 107

வேறு

வாழி வாழியோர் திரித்தவ நாமத்தின் மகிமை  
வாழி மன்னுயிராக கிரக்ஷணை வழங்கு வன்சுருதி  
வாழி மெய்யடி யாகுமுடந் திருச்சபை மரபு  
வாழி மெய்ககுரு பாம்பரை பூதிய மாண்பே. 108

வேறு.

மல்குக ஜீவர்க் கெல்லா மதிநலந தருமெய்ஞ் ஞானம்  
புல்குக வறங்க ளெங்கும் புளையிலாச செநகோ லோங்கி  
வெல்குக மெய்மை யெனறும் விளங்குக கலவி செலவம  
பல்குக வுலக மெவகும பரமபுக நன்மை மாதோ. 109

நன்றுல கனைத்துத் தந்து நலமபெறு தந்தை யாக  
வென்றிசோர் மைநத னுக விமலாவி யாக வொன்றும்  
மன்றல்சோ திரியே கறகு மகிமையுங் கனமு மாற  
தென்றுமுள ளனபோ லினறு மென்றுமுண் டாக வாமென். 110

சுவாககாரோகணப படலம் முற்றிறறு

இரக்ஷணிய பருவம் கவி, 250

தேவாரம்

I உண்மை வற்புறுத்தல் (பண, பழம்பஞ்சரம்)

1. தொககபாவமன னிபபுரித்திய ஜீவநனமையுஞ் சுகிதமும்  
மிக்கபேரினப வீடுகநகிரிஸ தியேசவைவிச வாசிககிற  
கைககுளவநத்திவ கையமொனறிலை கண்டுக்கேட்டுணாந துலகுளீர்  
தக்கவாறுநன றுயமினரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
2. தேவதேவதரி யேகதெயவிக ஜேகவினறிரு நாமமே  
ஜீவரக்ஷணை நலகுதிவ்விய சீலமாதிரு மநதிரம்  
ஆவதனறிமற் றிலலவேறிதை யாயுமின்விரை துலகுளீர்  
தாவருமபர மாததரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
3. இமபா மெய்ப்புரு ஷார்த்தமீட்டுதற் கேற்றநல்வழி யீசனை  
நமபியனபுசெய வாககெலாமழி யாதபேரின்ப நன்னிதி  
உம்பர் நோககுசன் மாககமாதியு ணர்த்துசற்குரு வுலகுளீர்  
தம்பிரானகதி கூட்டுரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
4. ஏமையுயக்கொண்ட வீசனாதிதொட் டெழுதுவித்தது மிம்பரிற்  
சிமையததேயலா தீபமபோனறுள திருச்சபைககுய்த்துத் தெருட்டலும்  
உமையதெத்தெ துண்மைகூறிவற் புறுத்திநிற்பது முலகுளீர்  
சமையபாஷ்கர னுமிரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.

5. முத்துவத்தனி யேகவஸ்துவு மோக்ஷமுந்தரு மார்த்தமும்  
நித்யஜீவனும் ஜீவமார்த்தமு நெறிநிரிந்துசேல பாவமும்  
சித்தசஞ்சலப படுகரும்முள தீர்க்கசத்திய முலகுளீர்  
சத்தியநதவ ருதரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
6. ஆதிநித்திய மாத்துமாமற்ற வகிலம்யாவும் நித்தியம்  
பூதலத்திறந் தோருயிந்ததெழுந் தெமயிரானடுப புரியுநாள்  
நீதியாய்வரு பலனுநித்திய நீக்கமின்றுல கததுளீர்  
சாதுசங்கததைச் சார்மிந்ரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.
7. கனிதனீர்மையிற் கிறிஸ்துவின்றிருக கடைக்கணுககிலக் காகிடில்  
துனிதவிர்நகிடும பாவசங்கடந தொலையுநுநடை சுகாதமாம்  
புனிதநமனம் பொருநதுமன்புளம பொங்கிமேலிடு முலகுளீர்  
தனிதமாரருண் மல்குமரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
8. கிழக்கெழுஞ்சுடா போலச்சத்திபந கிளரக்கண்டிணுங் கேதமார்  
பழக்கமானதி வினையவேறப படுததுநன்னெறி பற்றிடா  
வழக்குரைத்தவா ணைப்போக்குதன மதிக்கொலோவுல கத்துளீர்  
சமுதகைவிட்டுளந திருமபும்ரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
9. சேயருந்தம ருஞ்சினேகருந தேடுபல்பொருட் செல்வமுங்  
காயநீத்துயா பிரியுங்காலொரு கடிக்கைபினவரக் காணடுமோ  
நாயகன்கிறிஸ் தியேசுவேமறு மைக்குநற்றுணை யுலகுளீர்  
தாயகமபிறி தில்லைக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
10. நம்மைநோக்கிய தண்டனைக்கொரு நடுவராய்நின்று தாங்கியுஞ்  
செம்மையிற்றிறம் பாதுநித்திய ஜீவபுண்ணியந திரட்டியும  
இம்மைக்கும்மறு மைக்குநனமையுண் டாகவிந்குதித துலகுளீர்  
தம்மையுந்தத சாமிரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.

உணமை வறபுறுததல முற்றிறறு

II. அந்நிப்பலி. (பண், பழம பஞ்சரம்)

- 1 தேவதேவதரி யேகதோத்திரம் ஜேசுகாயக தோத்திரம்  
பாவகாரிசி ரஞ்சிதைத்தெழு பாதபங்கஜ தோத்திரம்  
ஜீவபரிதையில் வழிநடத்திடுந துவயவாததம தோத்திரம்  
ஆவலோடுனக் கனநததோத்திர மகிலலோகசா வேசனே
2. அவகிலாவருள் ஜோதியேபக வருணனொரொளி யத்தமித  
துலகெலாமிருட் படலமுடிய துணக்கநிப்பலி யுதவுவான்  
இலகுநின்கிரு பாசனத்தைவந் தெய்தினேனித யத்தொளி  
அவரவைத்தெனக் காவிதநதரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
3. உடைபபெரும்பொருள் கல்விநட்புற வுரிமையாவுயிவ் வுடலொடும்  
இடைக்கணினிடு முதவுமோதுணை யென்றுநீயடி யேற்கியான்  
படைக்கின்றழற் படுகருய்க்குமென் பாவமஞ்சியுன் பாதத்தே  
அடைக்கலம்புகுந் தேன்கடைக்கணி யகிலலோகசா வேசனே.

4. கஞ்சமல்கிய வஞ்சவல்லீனே கச்சிகச்சியென் னொளொலாங்  
கிஞ்சிததுமபய னின்றியொயநதனெ கெஞ்சவந்துனைக் கிட்டினேன்  
தஞ்சமுன்னிரு கஞ்சநாணமலாச சரணலாற்புக வரணிலேன  
அஞ்சலெனறெனை யாதரிதநரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
5. பையுளேனுனைப பற்றிலேன்பயன் பட்டிடேனொரு பாவியான்  
கையதாகிய ஜீவபுஸதகக கணககிலென்பெயர் காண்பதோ  
துபயவாவியை யருளியெனருண தோடம்யாவையு நீக்கியாள்  
ஐபதாரகம் யாதுமினறெனக் ககிலலோகசர் வேசனே.
6. ஓரணுததுனை மதியிலாதுசிற் றின்பமுண்டிலைக் கமடமாய்க்  
காரணத்தைவிட் டலகையோடுகை கோத்தெனாவுள்க ழிநததே  
மாரணத்துறை நேரினிததிய மங்களக்கரை வாய்க்குமோ  
ஆரணத்துறை காட்டியெறகரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
7. துன்புறழ்நதறழ்ந் தலசுவைகலுஞ் சுவைமணம்பெறு கிற்கிலாப  
பொனபொலிநதசொன் மாலெகொண்டுனைப போற்றினுமபய னென்னை  
என்புடுகருகு கிககணீசொரிந் தேததுமெய்விச வாசமோ [யாம்  
டனபுறழ்நதசொற் பாலியென்கவிக ககிலலோகசர் வேசனே.
8. பற்றெலாம்விடு பட்டபோதினும் பாழ்த்தவென்னகப் பற்றினும்  
முற்றநீங்கல வாகினினறெனை முரணுவைகலு மோசருசெய்  
புற்றராவொடு காட்கழிப்பது புண்ணியாதிரு வுள்ளமேல்  
அற்றதாகுக வெறபுரநதரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
9. உண்டுபட்டவென் மடமையும்பல வீனமுந்திரு வுள்ளத்தே  
கொண்டருட்கும ரேசனபுண்ணிய மொனறையேகுறிக கொண்டெளிற்  
கண்டகாணகிற காணுமெனபிழை யாவையுங்கணக் கேற்றிடா  
தண்டாநாயக பொறுத்திரகைசெய் யகிலலோகசர் வேசனே.
10. திமிரநீங்குமுன் நேகநீங்கியென் ஜீவனம்மையிற் சேரினுங்  
குமரநாயகை றிருவடித்துனை கூட்டியுய்யருட் கொண்டலே  
எமரொடுநததே தாண்டபேரரு னென்றும்வாழிய வாழிய  
அமரநாயக வாழிவாழிய வகிலலோகசர் வேசனே.

அந்நிப்பலி முற்றிறறு

இரகூணிய யாததிரிகம் முற்றிற்று.

இரகூணிய யாத்திரிகம் கவி, 3622.

இடைக்கிடை சேர்ந்துள்ள தேவாரம் கவி, 141.



## இரக்சணிய யாத்திரிகம்.

சிலேஷை, யமகம், திரிபு, மடக்கு முதலிய  
சில கவிகளுக்கு அர்த்தம்.

பரமராஜ்யப் படலம்.

21. நீத்திய ஜீவநீர்நிலை—சாவாத ஜீவனைச் சரககின்ற வாலிகள் (சண்டு தேவாலயத்தைக் குறித்தது)
- முத்தி நாட்டெழில்—பரலோக ராஜ்யத்தின் அழகிய வைபவங்கள் முயங்கக் காட்டலில்—தத்தமிற் பிரதிபிம்பித்துக் காட்டுதலினாலே.
- உத்தமக் குலத்து ஒதிமக்குழாம்—உத்தம வகுப்பிலுள்ள அனைப் பகழிகளின கூட்டம்.
- அங்ன்றிடா—(அந்த நீர்நிலையை) விட்டு நீங்காமற் சதா வசிக்கின்றன. (ஆதலால் அவைகள்),
- பத்தீசெய் தவப்பள்ளி போலுமால்—பத்தியோடு திருத்தொண்டர் தவம் பயிலுகின்ற தேவாலயம்போலு முள்ளன என்றவாறு. ஆல—அசைநிலை.
- விசேடவுளை—பிரபஞ்ச வரைந்தரத்திலே நெறிதப்பி யலைந்து திரிந்து இளைத்து விடாய்த ஆதமகோடிகளுக்கு அந்த விடாயைத் தணித்து ஆரோககியத்தையும், பரமசுகத்தையு மருளிக காக்கவல்லது ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமானது கருணைப்பெருக்க மாதலில் அதனை “நித்திய ஜீவநீர்நிலை” என்றும், அந்தக் கருணைப்பெருக்கே ஜீவருக்கு அதிரிவியமாயிருந்த பரலோக பேரின்பவாழ்வைத் துலகமாய்க் காட்டிய தாதலில் “முத்திகாட்டெழின் முயங்கக் காட்டலில்” என்றும், இத்யாதி உசித சுகாநுபவங்களை ருசித்தறிந்து மேனமேலு மவாவி அந்த நிலையை விடாதுபற்றி முயற்சிக்கின்ற சுவேதவாணத தாரான மாதர் கூட்டத்தை “உத்தமசகுலத் தோதிமக்குழாம்” என்றும், ஆகவே இந்நக கூட்டத்தார் பிரதிதினமும் அநுஷ்டித்து வரும் ஜெபதப விரதமுதலிய சத்கர்மாநுஷ்டானங்களும் மெய்த் திருத்தொண்டர் நியமனப்படி குழீஇ ஆண்டாண்டு முறையாய் நடத் திவரும் ஸதுதி தோத்திர ஜெபமுதலிய தேவாராதனையோடு நிருவி கற்பமாய்த் தோன்றலில் அதனைப் “பத்தீசெய தவப்பள்ளிபோ லும்” என்றும், கூறினும்.
22. மாக மீது நேர்—ஆகாயத்திற் கூடின.
- கருணைமாரி பெய்மேகம்—அருள்மழை பொழிகின்ற மேகத்தை.

கண்டு கண்டு உவந்து—பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்து.

வித்தகத் தோமைமாமயில்—ஞானமுள்ள சிறந்த தோகையையுடைய மயில்கள் (சுதேச ஸ்திரீகள்.)

அந்வுந் துழல்வாய்—ஆனந்திககின்ற பொழில்கள்தோறும்.

நாகம் மாயுமே—தந்திரமுள்ள பசாசாகிய சாபந தலை நீட்டாது ஒழிவான்

நாகம் ஆயுமே—சவாககலோகவாசிகள் (இந்தக்காட்சியைக) கூர்ந்து கவனிப்பார்கள ள்—று.

23. சீதவாயின்—குளிர்ந்த தடாகங்களில்

செய்ய பங்கயப்போது அலர்ந்தீடும்போது—செந்தாமரைப்புஷ்பங்கள் விரிகின்ற பிராதகாலத்தில

ஆதபன் கதிர் அலநுங்காலையில்—நீதியின் சூரியகிரணம் விளங்குகின்ற (காலையாராதனைகருக கூடுகின்ற)

மாதர் வாண்முந வாரிசங்களும் அலர்ந்தீடும்—ஸ்திரீகளின் பக்தி விளங்குகின்ற வதனமப்யங்கனும் விகசிதமாயலாநது விளங்கும். ள்—று

24 இன்ன லுற்றவர்க் கிங்கி—துன்பத்தை துகருகின்ற வறியவருகரு இரங்கி.

யாண்டுமெய் நன்னர் வாசக நவிற்றி—எப்பொழுதும் உண்மையான மாதூரியவசனங்களைக கூறி

ஆதரித்து—ஆதரவுசெய்து.

உன்னநங்குணத் துதவியேய்தீடும்—நினைத்தறகரிய நற்குணத்தோடு உபகாரஞ் செய்கின்ற.

அந்நலாரோலாய்—அந்த நல்லவர்களெல்லாரும்.

அநலார்கோ—அத்திருகாட்டில் வாசஞ்செய்யும் உததமருண்ப பெண்டுகள்தாம். ள்—று.

25 மாரிசம் களை மா தவத்தரும்—கள்ளமில்லாத மனஸோடு பக்திசெய்கின்ற திருத்தொண்டரும்.

நாரி சங்கழம்—மாதா கூட்டமும்

நண்ணி அங்கு இருபாரிசங்களும்—(ஜீவவூற்றண்டை) அடுத்த இருகரை மருங்கும்.

படியுங்கால்—படியும்போது.

முநவாரிசம் துலாம்—(அவாகள்) முகபத்மங்கள் விளங்கிய.

வாரிசங்கமே—ஜீவ நீரநிலைகள் (அநகாட்டில்) சங்கமென்று சொல்லத்தக்கனவாயிருக்கும் ள்—று.

'படியுங்கால்' எனபதை நீரநிலையில் நீராடுகலாகவும், தேவாலயத்தில் வணங்குதலாகவுக கொள்க,

26. தீநாமலிந்த மங்கையர் சிறரோடும்—வைதீகநலம் சதித்த பெண்டி ரோடும் பிள்ளைகளோடும்.

மைந்தரீதாம்—புருஷரானவர்கள்.

மருமலிந்த பூம்பொழிலின்—புஷ்பவாசனை பரிமளிக்கின்ற சோலை யினிடத்து (நற்கிரியை பரிமளிக்கின்ற குககிராமங்களில் என்றபடி.)

நீநாமலாதிபன் பணிசெய் நித்திய கருமநீ சாலும்—பரிசுத்த கட வுளரசனுக்குத் திருப்பணிவிடை புரிகின்ற பிரதிதின ஊழியங்கள் மிகுத்திருக்கும். (ஆதலால்.)

கரு மநீசு லுலுமே—(அவவிடத்துக் கிருபையாகிய) கருமேகம் வந்து படியும். ஏ-று.

ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசைகள்

### சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

35. கண்டகம் கடுப்புதர் அடர்ந்த கார்வழி—முட்செடிகளும் விஷப பூண்டுகளும் நெருங்கிக் காடுபற்றி யிருக்கின்ற பூவ பாதையை.

கண்டு அகங் கடுப்புற—திருவுளத்திற் கண்டு வேகமாய்.

கண்டகம் கோடு—பட்டயத்தைக்கொண்டு

வோற்கு களைந்து தடிந்தனர்—நிருமூலமாகும்படி வெட்டி யெறிந் தார். (யார?)

வள் கண்டகள்—கொடிய பசாசின் கழுத்தோடுகூடத் தலையை.

சீதைத்த செங்கமல பாகுனர்—நசுகிய தாமரை மலாபோன்ற திரு வடியையுடைய ஸ்ரீ கிரிஸ்து பெருமான். ஏ-று.

### ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம்.

12. வனம்\*அடங்கலும்—காடு முழுவதும்.

போது அகம்—புஷ்பங்களுக் குறைவிடமாம்.

வர் அளி மருவும்—ஆகவே நீங்காரஞ்செய்யும் வண்டிகள் நீங்காது வசிக்கும்.

வன மடங்கலும்—அழகிய சிங்கங்களும்.

போதககீ தருளையும்—யானைக் கன்றுகளும்

மயங்கும்—விரோதமின்றி யுறவுபூண்டு வாழ்ந்திருக்கும்.

கனம் மடங்கு அல்லம் போது—மேகம்வந்து கவியும்பொழுது.

அகவும் களி மயில்கள்—செருக்குள்ள மயில்கள் தோகை விரித்து நிருத்தனஞ்செய்யும்.



கன மடம் கலும் (கல்லும்)—மிசுதியான அறியாமையைக் கல்லி யெறியத்தக்க.

போதகம் தரும் பலகாட்சி—அவ்விடத்துள்ள பலவாகிய காட்சிகள் நல்ல போதனைகளைக் கொடுக்கும். எ-று.

அல்-சாரியை, உம்-அசை.

### மாயாபுரிப் படலம்.

46. அம் கம் ஆம் மதவாரணத் தோனிபடுமல்லால்—அழகிய கருமேகம் போன்ற மதயானைகளின் பிளிற்றொலி செவி மடுபனவேயன்றி.

அங்கம் மாமத ஆரணத் தோனிபடாது ஆக—மெய்மார்க்க சாஸ்திரங்களினுடையவும் வேத பாராயணத்தினுடையவுந் தொனிகள் யாண்டுங் கேட்கப்படுவன அல்ல. அப்படியே,

எங்கும் இல் ஒழுக்த இகந்தன என்பதை யல்லால்—எங்குமுள்ள வீடுகள் தாம் ஒழுகுகற்றிருப்பன வென்பதேயல்லாமல்.

எங்கும் இல்லொழுக்த இகந்தன இலை யென்பதிலை—எவ்விடத்தும் இல்லற வெழுக்கமுறைமை யொழிந்தன வில்லையென்று சொல்லப்படுவதில்லை. எ-று. ஒழிந்தன வென்பதே துணிபு.

78. ஆரணங்கு ஆட்டம் நாடி—பேயமகளிரையொத்த விலைமாதர் நடட்டம் பயில்வதையே கருதிப்பார்த்து

அங்குதழைந் தீருப்பார் யாண்டும்—எப்பொழுது மனங்களித்திருப்பார். (அல்லாமல்.)

ஆரணம் காட்ட நாடி—(தங்களுடைய மோசமான நிலைமையை) மெய்வேதமெடுத்தது விளக்கிக்காட்ட அவற்றை யாராய்ந்து.

அங்குதழைந் தீருப்பாரில்லர்—மனநிறுமபிக கனிவுற்றிருப்பவர் அவ்விடத்து யாருமில்லர்.

யாண்டும் தாரீ அணி தந்து அஞ்ஞானசீ சனியனைப் பணிவார்—எவ்விடத்தும் மாலகளைப்போட்டு அஞ்ஞானமுள்ள சனியனாகிய விககிரகத்தை வணங்குவாரேயன்றி.

தாரணி தந்த ஞான தம்பிராஹ் பணிவாரில்லர்—உலகத்தையும் எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சிருஷ்டித்ததத் தந்த சர்வ ஞானமுள்ள கடவுளை யாண்டும் வணங்குவோரில்லர் எ-று.

82. அந்நீள் கடைவீதி—அந்த நீண்ட மாயக்கடைவீதி.

படம் விரித்துப் பழிக்கஞ்சிடாது—பனாமகுடத்தை விரித்துப் பாத கத்துக்கொல்காமல்.

பெருடல் கிடத்தி—பெரிய தன்னுடலை கீட்டிக் கிடத்தி.

உறுவன வாயிலே—கிட்டிய எல்லாவற்றையும் விழுங்கி.

கோடுவிடம் பொதிந்து—பொல்லாத விஷத்தை மறைத்துவைத்து.

ஆநயர்கீ கொள்ளுகொள் நெடிய பாந்தன்—அருமையான பிராணனைக கொள்ளுகொள்ளும் நீண்ட பெருமபாம்புபோலும். எ-று.  
கடைவீதிககுப படததை திரையென்றும், பேருடல் என்பதை இரண்டு சிறகுள்ள பெரிய தெருவென்றும், கொடுவிடமென்பதை நித்திய கேடு என்றுங கொள்க.

83. என்றிலங்க விலங்கெழில்வாய் நெகூஉ—அருணோதயமானவுடனே விளங்குகின்ற அழகிய இழைகளை யலாத்தி.

மன்றலர்ந்து—பரிமளத்தைப் பரப்பி

அளி மொய்த்து—வண்டுகளால் மொய்க்கப்படடு.

மதுச்சொரிந்து—தேனைச சொரிந்து.

ஒன்றுாக் களிகாட்டலில்—பொருந்தியபடி மனசுககு மகிழ்ச்சியைத் தருதவினாலே

ஒண்மறுகு—துலக்கமுள்ள அந்த மாயக்கடைவீதி

அன்றலர்ந்த அநங்கடிமாலையே—புதிதான நல்ல வாசனையுள்ள பூமாலை போலுமுள்ளது. எ-று

கடைவீதிககு 'வாயநெகூஉ' என்பதைக் கபாடந திறவுண்டு எனவும், 'அளிமொய்த்து' என்பதைப் பிரீதியினாலே ஜனங்கக கூடப்பெற்று எனவும், 'மதுச்சொரிந்து' என்பதைக் களனை வாரத்து எனவும், 'களி' என்பதை வெறி எனவுங கொள்க

84. திசைமுகம் திசுழப் பொருள் செய்தலில்—நான்கு திசையிலும் நான்குமுகந திகழ விற்றிருந்து, எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்ற தொழிலைச் செய்தலினற, பிரமாவையும்

வசையிலீ மாயை வாய்ப்பறு பாய்மையிலீ—வசை மொழிகளாலும் அளவிலலாத கபடநாடகத்தினாலும், விஷணுவையும்.

நசைபிறங்க மன்று ஆடி நடித்தலில்—விரூபமுண்டாக அமபலத தில ஆடி நடிப்பதினால, சிவனையும்.

இசையும் அம்மறுகிந்து முத்தேவரை—அந்த மாயக்கடைவீதி இநதுக்கள வணங்கும் பிரமாதி தேவாகளை யொத்துள்ளது. எ-று.

(1) கடைவீதிககு நான்கு திசைகளிலும் வியாபித்து இகழ்த்தக்க வித மாயப் பொருள்கூட்டு முயற்சி செய்தலினாலும், (2) அளவிலலாத வசையும், மாயமும் பொருந்தியிருக்கிற தன்மையினாலும், (3) கொளவோருக்குப் பிரியமுண்டாக நயந்துபேசி வருகிக்கிற விதத்தினாலும், முத்தேவரை யொத்துள்ளது எனக் கொள்க.

~~~~~  
ஆனந்தசைலப் படலம்.

17. நனிமீது தநமம் நாடு அகம் மிளிர்வன—அநேகமாக விதக்கப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் திருநாட்டின்கண் விளங்குவன.

நனியருள் நாடு அகம் மிளிர்வன—நாடுகின்ற திருத்தொண்டரகத்து அநிகமகிகமாகத் தேவகிருபை விளங்குவன.

நளிதோதமயில்கள் போழில்வாய் நாடகம் மீளிர்வன—சோலைப  
புறங்களில் அநேகமாகக் கூடுகின்ற மயில்களின் நிருத்தனம் விளங்  
குவன

நளிர் இளவனம் நாள்நக மீளிர்வன—குளிர்ச்சியுள்ள புதிய தாம  
மைமலா பிராத்காலந தகவுபெற விளங்குவன ஏ—று.

18. கலைமாமதி வாள் அரங்கு உதீக்தும்—பூரண கலையுள்ள சிறந்த சந்தி  
ரண ஆகாய அரங்கத்தில் உதயமாகும்.

வானாம் தநுமாச்சினை குதீக்தும்—குரங்கு விருகூங்களின் பெரிய  
கொம்புகளில் தாவித்தாவிக குதித்து விளையாடும்

மலர்க்கடி வானர் அங்கம் மடுக்தும்—புட்பகந்தம பரலோக யாததி  
ரிகா அங்கத்தில் அனைந்து பரிமளிக்ரும.

மடஅனம் வாள் அங்கம் அடுக்தும்—இளமையான அனனப்பக்கி  
கள் தூயமையான ஆற்றிடைக குறையான மணல திடாக்களை அடுத்து  
வசிக்ரும. ஏ—று.

19. மா தநுக் குலம் மல்துமலை—மலையிலும் மலைசாராத இடங்களிலும்  
ஜாதிஜாதியான பெரிய விருகூங்கள நிறைந்துநிற்கும்

குடிமாதநுக்கு உலவா மனைமாட்சிமை—நருண நற்செய்கையாகிய  
குடித்தனவொழுக்கம் அவ்வவ கிராமங்களிலுள்ள குலமாதரிடத்து  
ஒழியாது நிலைத்துநிற்கும்.

மாசறும் ஆடவர்—திரிகரண சுதரான புருடா.

மா தநுக்கு உலகு மாது வஞ்சமும் ஆதீய—பெரிய அகங்காரத்தை  
யும், உலக மயக்கத்தையும், பெண்ணரசையையும், பசாசுக்கே  
யுரிய கபடத்தையும், இவை முதலான துராசாரங்களை.

அநுக்குவர்—தங்களிடத்து நெருங்கவொட்டாது தேயத்துவிடுவா. ஏ—று  
'வஞ்சமும' என்றதின் 'உம்மை' வனையறநேடுங் கூட்டிப் பொரு  
ளுரைக்கப்பட்டது

20. கொழும்பொழில் கோட்டுமாக் கினை தூங்கும்—கொழுமையுள்ள  
மலைஞ்சோலையிற கொம்புள்ள மிருகஜாதிகள தமமினத்தோடு துயி  
லும்.

கொழங்கனி கோட்டு மாக்கினை தூங்கும்—நறுங்கனி வாங்கங்கள்  
கவடுகளுள்ள பெரிய விருகூங்களின் கொம்புகளிற குலைஞ்லையாகத்  
தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

குளிர்்புயல் கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—குளிர்ச்சியுள்ள கருமேக  
சாலங்கள் பெரிய பாவத சிகரங்களிற படிநது கவிந்துகொண்  
டிருக்கும்.

குளிர்மது கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—குளிர்ந்த மது பிந்துகள்  
கோணலாக வளாந்த பெரிய மூங்கிற்பண்ணையில் கூட்டிய தேன  
தட்டுகளினின்றும் இடைவிடாது துளித்துக்கொண்டிருக்கும். ஏ—று.

21. மான்—மாண்ஜாதியும்.

மதம்படு—மதத்தைச சொரிகின்ற.

மைவரை—கரிய மலைபோன்ற யானைக்கூட்டங்களும்.

கோளிர்—சிங்கத்திரளும்.

மான்மதம்—கஸ்தூரிவாக்கமும.

படு—பொருந்தியுள்ள.

மைவரை வைப்பில்—மேகம படியும் அந்த ஆனந்த சைலப்பிரதேசத்தில

நம்மான் மதம்படு—ஈமமுடைய கிறிஸ்துவின் மாககத தமைநதுள்ள.

மைவரை மாதவர்—குற்றமற்ற மெய்தொண்டர்.

மால்—மயக்கத்தையும்

மதம்—அகங்காரத்தையும்

படும்—வினாவிக்கிற

ஐவரை—ஐம்பொறிகளாகிய பகைவரை

வாட்டுவார்—கெடுப்பார்கள் என்று

22. ஒது இமக்குல நாள்மலர் ஒடையை—பொறமுமலையென்று சொல்லத்தக்க செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் அலாந்திருக்கின்ற கானயாறேழுடைகளை

ஒதீமக் துலம் ஒகையில நாடுவ—அமஸ்பபக்கிகள் குதுகலத்தோடு நாடித் தங்கும்.

ஒதீமக்குலை ஒண்டவர்—மலை முடிவுகளுக்கிற தங்கியிருந்து, ஒளரிய தபஸைசெய்யும் மெய்ததிருத்தொண்டர்கள்.

மா மறை ஒது—மெய்சகருதியை வாசித்துப் பாராயணஞ் செய்கின்ற.

இமக்குடில ஊடுற நாடுவார்—பனியால மிக்க குளிர்ந்துள்ள குடிசைகளில் வசிக்கும் ஏனைய தொண்டர் குழாத்தைச சந்திக்க வருவார். என்று

23. ஆய—மேறசொல்லப்பட்ட வகையாய.

மாது அரண் இவரும் ஆடவர்—விரும்பத்தக்க மலைகுழந்த அந்தப் பிரதேசத்தைருக்கு.

ஆய—உண்டாகிய.

மா தாணி நீதிப்பெட்டியும்—பெரிய பூஸ்திதியும், திரவியம் பொதிந்துவைத்திருக்கிற கருவூலமும

ஆயமாதர் அணிகலப் பேழையும்—மேயப்பருடைய ஸ்திரீஜாதிகளுக்கரிய பல்வகையாய ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பெட்டகங்களும்.

ஆய்—நாம் எவையென்று ஆராய்மிடத்து.

- மா தரணிதான் ஜீணையே—மகத்துவ அரசன அருளிச்செய்த விதி  
விலகுகளடங்கிய வேதமே. என்று
- 24 சந்த நந்தம் தீகழநீ நடங்களில்—அழகிய சங்குகள் குழுமி விளக  
குகின்ற மடுககளிலும்.
- சந்து அனந்தம் தீகழ்தடம் சாலில்—சந்தன விருகுகள் அனந்த  
மாக விளங்குகின்ற பெரிய மலைச்சாபிலும்.
- வந்து அல்நந்து அந்திமாலையுங் காலையுமீ—அமமலைவாசிகள் வந்து  
இரவை வருவிக்கும் அஸ்தமனத்துக்கு முந்திய மாலேநேரத்தும்  
பிராதகாலத்தும்
- வந்தனம் தந்து இறைவனை வாழ்த்துவார்—பரலோகத்தரசனை நமஸ  
கரித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்வார்கள். என்று

அாததய முறநிறறு.



## அரும்பத அகராதி.

அ

அகலிடம், பூமி.  
 அகிலம், உலகம்.  
 அகைத்தல, வேதனை.  
 அக்கரப்படை, அட்சரக்கருவி.  
 (Tract).  
 அங்கண், அவ்விடம்.  
 அங்கனை, பெண்.  
 அங்காடி, கடைவீதி.  
 அங்கீர்த்தல், வாங்கிறத்தல்.  
 அங்கி, அக்கினி.  
 அங்குரித்தல, முளைத்தல  
 அசலம், மலை  
 அசனி, இடி.  
 அசசுதம், அழிவின்மை.  
 அசசுவத்தம், அரசமரம்.  
 அசசுறுத்தல், பயப்படுத்தல்.  
 அசசோவே, அய்யாவே.  
 அஞர், துன்பம், வேதனை  
 அஞ்சலீததல், நமஸ்காரம், கைகு  
 அஞ்சனம், கறுப்பு, மை [வித்தல்.  
 அடாததீ, நெருக்கம், செறிவு.  
 அடவி, காடு  
 அடுக்கல், மலை.  
 அடுதல், கொல்லுதல், சமைத்தல்.  
 அணங்கு, வருத்தம், துன்பம்.  
 அணவுதல், அடுத்தல்.  
 அணை, மெத்தை.  
 அண்மி, சமீபித்து.  
 அதர், வழி.

அதலம், கீழுலகம்.  
 அதீதம், கடந்தது, எட்டாதது.  
 அதோகதி, நரகம்  
 அதோமுகம், முகங்குப்புற.  
 அதத்தினி, ஏவாள்.  
 அநித்தம், நிலையின்மை.  
 அநுட்டித்தல், ஆசரித்தல்.  
 அநதக்கரணம், மனமுதலிய தத்து  
 அந்தரியாமி, கடவுள். [வங்கன்.  
 அந்தோ, அய்யோ.  
 அபயாஸ்தம், அஞ்சலென்று குறிப  
 அபராதி, குற்றவாளி. [பிடுங்கை.  
 அபாவம், எவ்விடத்தும், எக்காலத்  
 தும் இல்லாமை.  
 அமரா, பகைவர்.  
 அமமார்க்கம், கேட்டின்வழி  
 அமைதி, சமாதானம்.  
 அமையம், சமயம்.  
 அமோகம், மிகுதி, அபரிமிதம்.  
 அம, அழகு.  
 அம்பி, நாவாய், மரக்கலம்.  
 அமமான், கடவுள்.  
 அயர்வு, சோர்வு, தளர்ச்சி.  
 அயிர்த்தல், சந்தேகித்தல்.  
 அயில், கூர்மை, வேல்.  
 அரக்கி, இராக்கூலி.  
 அரங்கம், அறைவீடு.  
 அரதனதீபம், இரத்தின தீபம்.  
 அரந்தை, துன்பம்.  
 அரற்றல், ஒலித்தல்.

அர்விந்தம், தாமரை.  
 அரவுரி, பாம்புச் சட்டை.  
 அரிமுழை, சிங்கக்குகை.  
 அரியேறு, ஆண் சிங்கம்.  
 அரிவை, பெண்.  
 அருங்கலம், அரிய ஆபரணம்.  
 அருந்தி, ஆசை, ஊட்டி.  
 அருப்பு, அரும்பு.  
 அரோகாடவி, ஆரோககியவனம்  
 அர்ப்பணம், உயர்ந்தோருக்குக் கொ  
 அலகிலா, அளவில்லாத [டுத்தல்.  
 அலகை, பிசாசு.  
 அலக்கண், துன்பம், வருத்தம்.  
 அலங்கல், பூமலை, இலங்குதல்.  
 அலசாரமே, வருந்தாமல்.  
 அலமந்து, வருந்தி.  
 அலாதல், விரிதல்  
 அல், இருள், இராதிரி.  
 அவசம், ஸ்மரணையின்மை.  
 அவஸ்தை, துன்பம்.  
 அவண், அவ்விடம்.  
 அவதி, துன்பம்.  
 அவலம், அழைநியம்.  
 அவணி, பூமி.  
 அவா, ஆசை.  
 அவிர்தல், பிரகாசித்தல்.  
 அவிததை, அஞ்ஞானம்.  
 அழிம்பு, பொல்வாங்கு.  
 அளக்கா, சமுத்திரம்.  
 அளவளவிய, கலந்த.  
 அளறு, சேறு.  
 அளி, வண்டு, கிருபை.  
 அளிய, எளிய, பரிதபிக்கத்தக்க.  
 அனாமறியரவு, புற்றுப் பாம்பு.

அறுவராய், அற்றுப்போனவராய்.  
 அற்றம், சமயம், மறைவு.  
 அனகன், பாபரஹிதன்.  
 அனந்தா, மயக்கட தூக்கம்.  
 அனர்த்தம், துன்பம், இடுக்கண்.  
 அனவரதம், எப்போதும்.  
 அனசாரம், துன்மாக்கம்.  
 அனனே, தாயே.

ஆ

ஆகம், தேகம், மாப்பு.  
 ஆகுலம், வருத்தம், ஓசை  
 ஆக்கம், பெருக்கம், செலவம்.  
 ஆசாடபூதி, மாறுவேஷக்காரன்.  
 ஆசி, ஆசீவாதம்.  
 ஆசு, குற்றம்.  
 ஆச்சிரமத்தர், இலைக்குழில்வாசிகள்  
 ஆச்சிரமம், நிலைமை  
 ஆடி, கண்ணாடி.  
 ஆணவம், அகங்காரம்.  
 ஆணை, ஆககினை  
 ஆதபன், சூரியன்.  
 ஆதரம், ஆசை, அன்பு.  
 ஆதித்தன், சூரியன்.  
 ஆதிமதயாந்தரஹிதா, கடவுள்.  
 ஆதுலா, ஏழைகள்  
 ஆத்தா, சிநேகிதா.  
 ஆநகிகம், நித்தியகருமம்.  
 ஆமலகம் (ஆமலம்), நெல்லிக்கனி.  
 ஆம்பி, கடற் காளான்.  
 ஆரணம், வேதம்.  
 ஆரணி, வேதவதி.  
 ஆரணியம், காடு.  
 ஆருடர், உயர்ந்தோர், மேனோர்.

ஆரோபம், பொய்த்தோற்றம்  
 ஆர்த்தி, ஆசை.  
 ஆர்த், நிறைந்த.  
 ஆரவம், ஆரை அன்பு  
 ஆலம், விஷம்.  
 ஆலுதல், அசைதல்.  
 ஆவணம், சாஸனம், கைச்சாத்தது.  
 ஆளரியேறு, சிங்கம்.  
 ஆழி, சமுத்திரம், சக்கரம்.  
 ஆறு, வழி  
 ஆற்றல், வல்லமை, செயல  
 ஆனனம், முகம்  
 ஆதை, கெடாத  
 ஆனரேய், பெரியோய  
 ஆனந், மிகுத்த.

இ

இசுத்தல், கடத்தல், மீறுதல்  
 இசுபரசநதி, மரண சமயம்  
 இகம், இம்மை, இவவுலகம்.  
 இகலி, பகைதது, போராடி  
 இச்சகம், முகஸ்துதி.  
 இஞ்சை, வருத்ததல்  
 இடடிசை, கட்டளை, அசசு.  
 இணா, பூங்கொத்தது  
 இதழ், பூவிதழ், உதடு.  
 இசிகாசம், கதை.  
 இந்தியங்கள், விடையங்களை யுட்  
 கொள்ளும் பொறிகள்.  
 இந்து, சந்திரன்.  
 இப்பி, சிப்பி.  
 இமம், பனி.  
 இயிர்தல், ஒலித்தல்.  
 இயலறம், இயற்கைப்பிரமாணம்.  
 இரங்கல், இரங்குதல், ஒலித்தல், பி  
 யை நினைந்து பரிதபித்தல்.

இரட்டுதல், ஒசைப்படுதல்.  
 இரணி, சூரியன்.  
 இரிந்து, சிதறி, ஒடி.  
 இருமை, இம்மை - மறுமை, பெரு  
 இலக்கம், இலட்சம். [மை.  
 இலக்கணை, போலி.  
 இவாதல், மேற்கொள்ளுதல்.  
 இவ்வுழை, இவ்விடம்.  
 இழிகல், இறங்குதல்.  
 இழுக்கு, தவறு.  
 இரூல், தேனகூடு.  
 இறுதி, முடிவு.  
 இறுத்தல், சேர்தல்  
 இறுமபு, சிறுமலை.  
 இறை, வரி, தீாவை, கொஞ்சம்.  
 இற்றிது, இத்தன்மைத்து.  
 இனன், சூரியன்.  
 இன்னல், துன்பம்.  
 இன்னே, இப்பொழுதே.

ஈ

ஈசோப்பு, ஓர் பூண்டு.  
 ஈடணை, உலகப்பறறு.  
 ஈட்டல், சம்பாதித்தல்.  
 ஈமம், இடுகாடு.  
 ஈரத்தல், இழுத்தல்.  
 ஈறில், முடிவிலலாத

உ

உகாரந்தம், உலகமுடிவு.  
 உகுதல், சிதறுதல்.  
 உகைத்தல், எழுதல்.  
 உசாவுதல், வினாவுதல்.  
 உசவாசம், சுவாசம் விடுதல்.  
 உச்சிதம், உசிதம்.



உஞற்றுதல், செய்தல்.  
 உஞ்சனன், பிழைத்தேன.  
 உடற்றல், வருத்துதல்.  
 உணங்கி, உலாந்து, வாடி.  
 உதகம், ஜலம்.  
 உததி, சமுத்திரம்  
 உந்துதல், தள்ளுதல்.  
 உபாதி, துன்பம், சஞ்சலம்  
 உயங்கல், வாடல், மனநதளரல்.  
 உய்த்துணாந்து, ஊகித்தறிந்து.  
 உய்யானம், பூந்தோட்டம்.  
 உருக்கு, மனவை உருக்குகின்ற.  
 உருமு, இடி  
 உலப்பில், முடிவில்லாத, சாவில்  
 உலம், தூண் [லாத  
 உலர்தல், காயதல், விடாயத்தல்.  
 உலவை, காற்று.  
 உவகை, மகிழ்ச்சி.  
 உவரி, சமுத்திரம்.  
 உவாததல், வெறுத்தல்.  
 உழுத்தல், அதுபவித்தல்.  
 உழுவல், தொடாபுபற்றிய அண்பு.  
 உழையா, வேலையாடகன்.  
 உளக்கரி, மனச்சாட்சி.  
 உளர்தல், தடவுதல், மீட்டுதல்.  
 உள்எல், நினைத்தல்.  
 உறுகண், துன்பம்.  
 உறையுள், வீடு, வசிப்பிடம்  
 உற்பவம், பிறப்பு  
 உன்மத்தம், பைத்தியம்.

உள

உளக்கல், மேற்கொள்ளல்.  
 உளங்கு, மேற்பட்ட.

ஊதியம், இலாபம்.  
 ஊழி, முடிவு.  
 ஊற்றம், பலம்.  
 ஊனம், குற்றம்

எ

எஞ்சுதல், குறைவுபடுதல்.  
 எட்பகவு, எள்ளின்பிளவு.  
 எம்பி, தம்பி.  
 எமமோய், என் தாய்.  
 எயிறு, பல்.  
 எல், பகல், சூரியன்.  
 எல்லோன், சூரியன்  
 எல்லை, சமயம், வேலை.  
 எழால், யாழ்நரம்பின் ஓசை.  
 எழிலி, மேகம்.  
 எழில், அழகு  
 எள்ளுதல், இகழுதல்.  
 எற்று, எத்தன்மைத்து  
 எனகோ, என்கவோ.  
 என்று, சூரியன்.

ஏ

ஏதம், குற்றம்.  
 ஏதி, ஆயுதம்.  
 ஏம்பல், களிப்பு, மகிழ்ச்சி.  
 ஏமம், காவல்.  
 ஏய்தல், பொருத்தல்.  
 ஏா, அழகு.  
 ஏவம், குற்றம்.  
 ஏனவா, மற்றவர்.  
 ஏன்று, ஏற்பட்டு.

ஐ

ஐ, கபம், சிலேத்துமம்.  
 ஐயம், சந்தேகம், சிலேத்துமம்.

ஒ

ஒக்கல், சுற்றத்தார்.  
 ஒண்டவன், மெய்ததபசி.  
 ஒண்ணெறி, விளக்கமான வழி  
 ஒய், வினாவுக குறிப்பு.  
 ஒருங்க, கெட.  
 ஒருங்கு, முழுக்கவும.  
 ஒருசாரா, ஒருபக்கம்.  
 ஒருத்துவம, ஒருத்ததுவம  
 ஒருப்படல, துணிதல், ஒருமனமாத  
 ஒலகுதல், அஞ்சுதல், வெடகல [வ  
 ஒல்லுதல், கூடுதல்.  
 ஒல்லை, சீக்கிரம், உடனே  
 ஒவ்வ, ஒப்ப.  
 ஒள்ளியோய், மெய்யறிவுடையோ  
 ஒறுத்தல், தண்டித்தல். [ய  
 ஒன்றுதல், பொருந்துதல்  
 ஒன்னலா, பகைவா.

ஒ

ஒகை, சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி  
 ஒதிமம், அன்னப்பக்கி.  
 ஒம்படை, அடைக்கலம்  
 ஒம்பல, காப்பாற்றதல்.  
 ஒரிவா, ஒப்பற்ற இவா.  
 ஒரை, வேளை.  
 ஒலிடுஉ, முறையிட்டு  
 ஒலிலில், இடைவிடாத

ஒளி

ஒளவியம், பொறுமை.

க

கணம், ஆகாயம்.  
 காளம், ஆகாயகோளம்.  
 காலுதல், செறிதல்.

கஞ்சம், தாயகை.  
 கடம், குடம்  
 கடா, வினா.  
 கடாசலம், மதயானை.  
 கடி, காவல்-அரண-வாசனை-பிசாசு,  
 கடிப்பு, பறையடிக்கும கோல்.  
 கடு, வீஷம்  
 கடுததழை, வேப்பிலை.  
 கடுப்ப, ஒப்ப.  
 கட்கம், வாள்.  
 கணம், கூட்டம்.  
 கண்கலுழி, கண்ணீர்  
 கண்டகன, பொலலாதவன் [பிய.  
 கண்ணிய, தொடுத்த, சோந்த, அரும்  
 கண்ணிலான, தாக்கூணிய மிலலாத  
 வன  
 கண்ணுறல், காண்டல்.  
 கண்படை, தூக்கம்.  
 கதழவு, வேகம்.  
 கதுமென, வினாவாக.  
 கதனுருத்துவம், கருத்தத்துவம்.  
 கந்தை, பீறல் (ஸவயநீத் )  
 கபாடம், கதவு  
 கபாடபந்தனம், கதவடைத்தல்.  
 கப்படி, இருபினவானகால.  
 கமை, பொறுமை.  
 கயம், யானை.  
 கரகம், ஜலபாத்திரம்.  
 கரணம், தொழிற்படுகருவி.  
 கரத்தல், ஒளித்தல், மறைத்தல்.  
 கரந்து, மறைந்து.  
 கரு, உற்பத்திமூலம்.  
 கலித்தல், ஒலித்தல்.  
 கலை, கல்வி, சந்திரகலை.

கல்லளைச்சுனை, மலையிற்  
கல்லுதல், கிளளுதல  
கவிதை, குடை.  
கவின, அழகு.  
கவவை, ஓசை.  
கழகம், கூடுமிடம்.  
கழங்கு, பந்து.  
கழனி, வயல்.  
கழிதாயா, மிகுதத துன்பம்  
கழை, மூங்கில, கரும்பு.  
களப்பறை, போர்ப்பறை.  
களாநிலம், உவாநிலம்  
களைகண, ஆதாரம்  
களளுநா, களவா.  
கறங்கு, காற்றாடி, சுழற்சி  
கறவை, பாற்பசு  
கறித்தல், தினனுதல்.  
கறை, களங்கம்.  
கறபணி, கற்பாகிய அணி.  
கற்பிதம், பொய்  
கணன்று, கோபிதது. [ம்பு  
கணனல், நாழிகை, சாககரை, கரு

கா

காகளம், எக்காளம்.  
காசில, குற்றமற்ற.  
காசினி, உலகம்.  
காதகன், கொலையாளி.  
காசறை, காசறுபட்டவன்.  
காமர், அழகிய.  
காமிதது, விரும்பி.  
காயம், தேகம்.  
காய்தல், கோபித்தல்.  
காரி, யூதாஸ்காரியோதது.

சுரக்கும்  
[ஊறறு.  
காலத்திரயம், மூன்றுகாலம்.  
காலுதல, கக்குதல்.  
காவணம், பந்தல்.  
காவதம், காதம்.  
காவனம், சோலைக்காடு.  
காளரி, கறுத்தமேகம்.  
கானம், காடு. [பொருந்திய.  
காளுடு (கான் + நாடு), வாசனை

கி

கிருபாஸ்தம், கிருபைத்திருக்கரம்.  
கிளககல, சொல்லுதல  
கிளாதல், விளங்குதல, எழுச்சி  
கிளானி, சொல.  
கிளை, கொம்பு.

கீ

கீண்டு, பிளந்து.

கு

குசோத்தியம், தந்திரம்.  
குச்சிதன, அருவருக்கத்தகவன்.  
குஞ்சரம், யானை.  
குடைதல், நீராடுதல, மொளளுதல்  
குணகரு, கிழகரு.  
குணித்தல், கணித்தல்.  
குணுங்கா, பைசாசத்தலைவா.  
குதுகலம், மிகுமகிழ்ச்சி.  
குத்தினை, வஞ்சகி.  
குமபி, நரகம்.  
குயிலுதல், அழுத்துதல், ஆக்குதல்  
குரவா, குருமார்.  
குரிசில், இராஜகுமாரன்.  
குலீனா, கீழ்குலத்தார்.  
குழுமி, கூடி.  
குளித்தது, முழுசியது.

குளிற்ருதல், முழங்குதல்.  
குன்றுதல், குறைவுபடுதல்.

கூ

கூம்பு, பாய்மரம்  
கூாத்சிகை, ஆயுதம்.  
கூவல, கிணறு  
கூவிளிககொளல்; உரததுகூப்பிடு  
கூறறு, சொல் [தல.

கே

கேகயம, மயில், அசுண்பபுள்  
கேவலா, மோக்ஷபிரயாணிகள.

கை

கைங்கீரியம்; செய்கை  
கைதவா, வஞ்சகா  
கைபுனைதல், அவங்காரஞ செயதல்  
கைமாறு, பிரதியுபகாரம.  
கையடை, அடைக்கலம்.  
கைவருதல், பலிதமாதல  
கைவல்லியம், மோக்ஷம்.  
கைவைதது, பிடித்தது.

கோ

கோங்கு, வாசனை, மணம்.  
கோடுமுடி, மலையுசசி  
கோண்டல், மேகம்.  
கோணமூ, மேகம்  
கோநநிருள், செறிந்து நிரண்ட இ  
கோன்னே, வீணே. [ருள்.

கோ

கோகிலம், குயில்.  
கோசரம், விடயம், தீக்ஷணம்.  
கோடல், கோணுதல்.  
கோடு, கொம்பு, குவடு, சிகரம்.

கோட்டம், கோணுதல்.

கோட்டி, சபை

கோட்டுதல், எழுதுதல், தீட்டுதல்.

கோமளம், இளமை.

கோரம், கொடுமை, அச்சம்.

கோலுதல், வளைதல்.

கோளரி, சிங்கம்.

கோறமவகை, கொல்லும்வகை.

ச

சகஸ்திரம், ஆயிரம்.

சங்கலபம், நினைவு, தீர்மானம்

சசசிதானந்தப்பொருள், கடவுள்.

சஞ்சிதம், வினைதொடாபு.

சஞ்சிவிதம், மாண்டாரை யுயிப  
பிசுருமருது.

ஜடவியோகம், தேகத்தை விடுதல்.

சதம், நூறு.

சதா, எப்பொழுதும்

சதி, மோசம்.

சதுரா, புத்திமாண்கள

சததி, மூன்றுகாலத்துமுள்ளது.

சதநிரம், ஆயுதப்பொது.

சந்ததம், எப்பொழுதும்.

சமரஹிதா, சமயிலலாதவா.

சமாபபணம், உயாந்தோர்க்குக் கொ

சமழ்ததல், வருத்தல். [டுததல்.

சமிசகை, சைகை.

சமூகம், கூட்டம்.

சரம், இயங்கியற்பொருள்

சரளம், ஒழுங்கு.

சரோருகம், தாமரை.

சவி, ஒளி.

சமூக்கா, அறிவிலார், பொய்யார்.

சம்போதர், ஞானகுரு, மெய்யறிவு  
டையோ.

சா

சாகம், கிளை.

சாகரம், சமுத்திரம்

சாகை, கிளை.

சாதகம், பயிற்சி-பிசாசு

சாதனை சதுஷ்கம், நாலுகாரணமுள்

சாபம், வில, சாபம் [ளவை

சாபல்லியம், பலனடைதல்.

சாமியம், ஒப்பு, உபமானம்.

சாமீபம், சநநிதியிலிருக்கப் பெறும

முத்தி.

சாமப்பிராஜ்ஜியம், சுகநரவாத்திததன்

மை, மேலாணபதவி

சாயகம், அம்பு, பாணம்.

சாரல், மலைப்பக்கம்

சாஸி, நெற்பயிர்.

சாளரம், பலசணி

சாஸூறு, சாட்சி

சி

சிச்சி, இகழ்ச்சிக்கொறிப்பு.

சிட்டா, உத்தமா

சிதடா, அறிவீனர், குருடா.

சிதைத்தல், அழித்தல், நெடுததல்.

சித்து, விளங்கக்கூடிய பொருள்.

சிந்தை, எண்ணம், கவலை.

சினதாமணி, சிந்தித்ததைதரும் இரத

சிமயம், மலையுச்சி. [தினம்

சிலதியர், பணிவிடைபெண்கள்.

சிலீமுகம், பாணம்.

சிலை, வில், ஒலி.

சிலைத்தல், ஒலித்தல்.

ஜீவலயம், மரணம்.

ஜீவன் முக்தர், பரம ஞானிகள்.

சிவை, கொல்லன் உலைமுககு.

சிறை, இடம், மறியல்.

சிற்குணலயர், சற்குண உறைவி  
மானவா.

சிற்குகம், பரமசுகம்

சீ

சீத்து, தள்ளி, வெறுத்து.

சீயம், சிங்கம்.

சீலம், குணம், ஒழுகுகம்.

சு

சுகிர்தம், நற்கிரியை.

சுடருலகு, பரலோகம்.

சுண்ணம், நீறு

சுகை, நீறு

சுயம்பு, தானாயிருத்தல்

சுகணம், தேவகூட்டம்,

சுகிகை, வாள்.

சுருங்கை, துழைவாயில்

சுருதி, வேதம்.

சுரும்பு, வண்டு.

சுபாவேசசை, தேகசுபாவ இச்சை

சுப்பிரம், ஒளி. [பிரசங்கம்

சுப்பிரசங்கம், வெண்கங்கு-நல்

சுமதி, விவேகி, நற்புத்தி.

சுலவுதல், சுழலுதல்.

சுவரணை, தேகவுணர்ச்சி,

சுனை, நீருற்று.

சூ

சூகரம், பன்றி.

சூலெழிவி, பெய்யத்தக்க பருவமே

சூழல், இடம்.

சூழ்ச்சி, யோசனை.

சே

செகுத்தல், கொல்லுதல்.

செக்கா, அந்திவானம்.

செஞ்சுடர், சூரியன்.

செஞ்செவே, நேரே

செண்டுவிடுதல், வட்டமிடுதல்.

செநநெறி, நோவழி.

செம்மணி, மாணிக்கம்

செம்மல், இராஜகுமாரன்.

செருககு, அகங்காரம்

செருழி, நிறைநது.

செவிளி, வளாகருந்தாய்

செவ்வி, அழகு, சமயம்.

செவ்வே, நேரே

செறிவு, அடக்கம், நெருக்கம்

செறுத்து, தடுத்தது.

செறுநர், பகைவர்

சே

செக்கை, படுக்கையிடம், படுக்கை

செண், ஆகாயம்.

செதாம்பல், சூழதம், அரக்காம்பல்.

செத்திரம், நிலம்.

செப்ப, சிவக்க.

செயித்தல், புதைத்தல்.

செயோளி, சிவநத ஒளி.

செவ, தரிசனம், சேவித்தல்

செவி, போ

சே

சேதந்யம், பரமஞானம், சேதனவ

மலை,

[ஸ்து.

சோ

சோகம், தளாச்சி.

சோடசம், பதினாறு.

சூ

சூயிறு, சூரியன்.

சூ

சூயம், விஷயம்

த

தசம்பு, பொறகுடம்.

தடம், வழி, பாதை.

தடககை, பெரியகை.

தடி, மின்னல்

தடித்தல், உருவாதல், ரூபிகரித்தல்,  
மின்னுதல்.

தணத்தல், தளளுதல்.

தணவாத, நீங்காத

தண்டலை, விருட்சம், சோலை.

தண்ணளி, கிருபை

தப்புதல், கெடுதல்.

தபோதனர், திருத்தொண்டர்.

தமரம், ஓசை.

தமர், சற்றத்தார்.

தமியேன், அசதியாகிய நான்

தயங்குதல், விளங்குதல்.

தயோசசீதன், மிகுந்த கிருபையுள்

தரணி, சூரியன். [ளவன்.

தரணிபன், அரசன்.

தரளம், முத்து.

தராதலம், பூமி.

தராபதி, அரசன்.

தரியலா, பகைவா.

தரு, விருட்சம்.

தருக்கு, அகங்காரம்.

தரும் ஆழி, தரும் சக்கரம்.

தவளம், வெண்மை.

தவா, கெடாத.

தழங்கல், ஒல்த்தல்.

தளவு, முல்லை

தளை, விலங்கு.

தறி, தூண்.

தறுகண், அஞ்சாமை.

தனதன், திரவியஸதன்

தனக்கொடி, பணக்கொடி

தனி, ஒப்பற்ற.

தனிதம், விடாபபெய்ச்சல், சோனை.

தனு, தேகம், வில

தனையன், புதல்வன்.

தா

தாது, புஷ்பராகம்.

தாபம், அதி உஷ்ணம்.

தாபிதம், உஷ்ணம்.

தாரகாபதி, சந்திரன்.

தாரகை, நட்சத்திரம்.

தாரம், மனைவி.

தாளை, இடைவிடாத ஒழுக்கு.

தாலு, நாவு.

தாவில், கெடுதலில்லாத.

தாழ்த்தல், தாமதித்தல்.

தாறு, குலை

தானம், பூமி

தி

திகழ்தல், விளங்குதல்.

திகாந்தம், திசைகளின் முடிவு.

திகிரி, சக்கராயுதம்.

திக்குபந்தனம், திசைக்கட்டு.

திங்கள், சாதிரன்.

திட்பம், அசைவின்மை, பலம்.

திந்திருணி, புளியமரம்.

திமிராரி, சூரியன்.

திரிகரணம், மனம்-வாக்கு-காயம்.

திருகுதல், மாறுபடுதல்.

திருமுதல், திரும்புதல்.

திருவோலக்கம், திருச்சமுதம்.

திவள், ததும்புதல், துவளுதல்.

திமமுதல், தவறுதல்.

தினகரன், சூரியன்.

தீ

தீக்கை, ஞானஸ்நானம்.

தீரம், கரை

தீர்த்தன், கடவுள்.

தீரத்திகை, தீரத்தம்.

தீனதயாளா, பலவீனருக்கு இரக்

கஞ் செய்கிறவா.

து

துங்கம், உயர்ச்சி.

துஞ்சுதல், துங்குதல், ஓய்தல்

துணிக்கை, துண்டு.

துணிபு, நிச்சயம்.

துதைதல், நெருங்குதல், செறிதல்.

துமித்தல், கொல்லுதல்.

துப்பு, வலிமை-பரிசுத்தம்-பவளா

துயல்வரல், அசைதல்.

துய்த்தல், புசித்தல்.

துரிசு, குற்றம்.

துரியம், உயர்ச்சி.

துருக்கம், மலைமேற் கோட்டை.

துருவமீன், வடதுருவ நட்சத்திரம்

துருவை, செம்மறியாடு.

துருவுதல், தேடுதல்.

துவர், பவழம்.  
துவணி, சப்தம்.  
துவன்றி, நெருங்கி.  
துழனி, ஓசை.  
துளங்கல், அசைதல்.  
துற்றி, நெருங்கி  
துணி, வருத்தம், கோபம்  
துனை, நெருக்கம், வினாவு.  
துஜம், கொடி.

து

துணம், தூண்.  
துமம், புதை.  
துமபு, ஜலதாரை  
துரத்தன, பொலலாதவன

தே

தெண்ணீர், தெளிந்தநீர்.  
தெம், பகை.  
தெருமரல், சுழல், மயங்கல்  
தெருள்பு, தெளிவு.  
தெவ்வா, பகைவா.  
தெளித்தனர், கூவினா.  
தெறுதல், சிதைத்தல், கொல்லுதல்.  
தெற்றென, தெளிவாக, வினாவாக.

தே

தக்குதல், நிறைககுதல்.  
திகன், குரு.  
தசு, ஒளி  
தம்படு, மதுரமான.  
தறல், தேன்.

தொ

தொகுதி, திரள், கூட்டம்.  
தொக்கினைந்த, கூடியனவளாவிய.

தொடர், சங்கிலி.  
தொடுகடல், இணைந்தகடல்.  
தொடுதல், தோண்டிதல்.  
தொடை, பூமலை.  
தொந்தம், தொடர்பு.  
தொள்ளை, தொல்லை, பழமை.  
தொறுவா, இடையர்.

தோ

தோயம், ஜலம்.  
தோன்றல், புத்திரன்.

ந

நசை, விருப்பம்.  
நசசுதல், விருமபுதல்.  
நடம் நவின்று, நிரத்தனஞ்செய்து.  
நடலை, வஞ்சனை  
நடுநிலை, உண்மை, நியாயம்.  
நந்தல், கேடு, ஆக்கம்.  
நமரங்காள, நம்மவர்களே.  
நரந்தம், கஸ்தூரி, நாரததை.  
நராந்தகர், கூற்றுவர்.  
நல்கூரவு, தரித்திரம்.  
நவை, குற்றம்.  
நளி, குளிர்ச்சி.  
நள்ளூநா, சிநேகிதர்.  
நறு, நல்ல.  
நறுவினா, நல்வாசனை.  
நனை, அரும்பு.

நா

நாகம், ஆகாயம்-பாம்பு-புன்னை-ம  
ரம்-மலை.  
நாகதலம், சுவர்க்கலோகம்.  
நாடல், நினைத்தல், தேடுதல், அடுத்தல்.  
நாதம், ஓசை.



நாந்த்கம், வான்.  
 நாப்பண், நடு, மத்தி.  
 நாரி, பெண்.  
 நாலவாய், துதிககை.

நி

நிகிலம், எல்லாம்.  
 நிசுவாசம், சுவாசமடங்கல்.  
 நிச்சலும், நாள்தோறும்.  
 நிஷ்களம், களங்கமினமை.  
 நிண்ணயம், உண்மை, தீமானம்  
 நித்திலம், முத்து.  
 நியமனம், ஏற்பாடு.  
 நிரந்தரம், எப்பொழுதும்.  
 நிருமித்த, ஏற்படுத்திய.  
 நிருவிசாரம், ஓர் ஊர்.  
 நிராயம், நரகம்.  
 நிலவுதல், விளங்குதல்.  
 நிவிாத்தன், துறவி.  
 நிறுவுதல், நிலைப்படுத்தல், நிறுத்தல்.

நீ

நீத்தம், பெருக்கம், வெள்ளம்  
 நீத்தல், தள்ளுதல்  
 நீர்மை, குணம்.

நெ

நெக்குவிட்டு, கட்டுவிட்டு.

நே

நேர்தல், ஒப்பாதல்.

நை

நைதல், துன்பமடைதல்.

நொ

நொடிதல், சொல்லுதல்.

நொ

நொதக, வருந்த.  
 நொண்மை, தவம், வலிமை.

ப

பகழி, அம்பு.  
 பகனறை, மணமில்லாத ஓர் பூச்செ  
 பசுவாசனை, ஜீவப்பழக்கம். [டி.  
 பஞ்சரம், கூடு  
 படப்பை, நாடு.  
 படா, துன்பம்  
 படலம், பரப்பான திரட்சி.  
 படாம், போர்வைததுகில.  
 படி, பூமி, உலகம்.  
 படிந்த, கவிந்த  
 படிவம், வடிவம்.  
 படுக்கும், கெடுக்கின்ற.  
 படைககலம், ஆயுதம்.  
 பறமுடி, பாம்பின்படம்.  
 பணி, வேலை.  
 பண்ணவர், தேவா.  
 பண்ணை, வயல்.  
 பதங்கம், விட்டில்  
 பதங்கன், சூரியன்.  
 பதடி, பதா.  
 பதம், பதவி.  
 பததி, வரிசை  
 பந்தம், பாவககட்டு.  
 பம்புதல், நெருங்குதல்.  
 பயன், பால், பிரயோசனம்.  
 பரம், சமை.  
 பரமார்த்தம், உண்மை.  
 பரல், சரற்கல்.  
 பரவை, சமுத்திரம்.

பரிசு, தன்மை.  
 பரிதி, சூரியன்.  
 பரித்தல், நாங்குதல்.  
 பரித்தியாகம், முழுவதும் கொடுத்து  
 விடல்.  
 பருகல், ஜலபானம் பண்ணல்.  
 பருவரல், துன்பம்.  
 பல்சூக, பெருக.  
 பல்லாண்டு, பலவருஷங்கள்.  
 பல்லியம், பலவாச்சியங்கள்.  
 பவஞ்சம், பிரபஞ்சம்.  
 பவித்திரம், பரிசுத்தம்.  
 பழங்கண், துன்பம்.  
 பழநிறை, பழரசம், தேன்.  
 பழிச்சல், துதித்தல்.  
 பழுவம், காடு.  
 புளங்கூர், சமுத்திரம்.  
 புளளி, படுக்கையிடம், கோவில  
 புளவர், முனிவா, தேவர், குருமா  
 புளவன், வேதபாராயணன்.  
 புனித்தல், நடுக்குதல்.  
 புனுவல், தூல்.  
 புன்னகசாலை, இலையால் வேய்ந்த  
 புன்னுதல், சொல்லுதல். [சாலை.

பா

பாகு, சாக்கரைப்பாகு.  
 பாங்கர், பக்கம்.  
 பாங்கு, பக்கம்.  
 பாசம், பாசி, தீவினை.  
 பாசறை, பீடைவீடு.  
 பாசரம், பாட்டு, தூல்.  
 பாட்டளி, பாடுகின்ற வண்டு.  
 பாதவம், விருகம்.

பாந்தள், மலைம்பாம்பு.  
 பாமரன், மூடன்.  
 பாயல், மெத்தை.  
 பாயொளி, பரவிய பிரகாசம்.  
 பாரிசம், பக்கம்.  
 பாரிடம், பிசாசு.  
 பாரித்தல், அதிகமாகப் பேசுதல்.  
 பாலது, தன்மையது.  
 பாலனம், சமரகூணை.  
 பாலித்தல், அருளுதல்.  
 பாலை, பாலைக்காடு.  
 பாழியம்புவி, பெரியவுலகம்.  
 பாறிட, பின்வாங்க.  
 பானு, சூரியன்.  
 பான்மை, தன்மை.

பி

பிச்சு, பித்தது.  
 பிடர்ப்புறம், பிடரிப்பக்கம்.  
 பிணி, கட்டு.  
 பித்தறுதல், உழறுதல்  
 பித்தனை, மயக்கங்கொண்ட.  
 பித்தி, சுவர்.  
 பிரணவம், மூலம்.  
 பிரமை, பயித்தியம்.  
 பிராந்தி, மயக்கம்.  
 பிலம், பாதாளவழி.  
 பிழம்பு, செறிவு, திரள்.  
 பிறங்கல், மலை, விளங்கல்.

பு

புகல், அடைக்கலம்.  
 புங்கவன், அறிவிலுயர்ந்தோன்.  
 புஷ்ணிணி, தடாகம்.  
 புடவி, உலகம்.

புடைத்தல், அடித்தல்.  
 புட்டில், அம்புக் கூடு.  
 புணரி, சமுத்திரம்.  
 புணர்ப்பு, செய்கை.  
 புணை, மிதப்பு, மரக்கலம்.  
 புதர், செடி.  
 புதுமை, ஆச்சரியம்  
 புத்தேளிர், தேவா.  
 புருளுகம், மறுவுகம்.  
 புருதி, புத்தி, புதன்கிழமை.  
 புரத்தல், இரட்சித்தல்  
 புரவலன், அரசன்.  
 புராதனம், பழமை.  
 புரிசை, கோட்டை  
 புரை, குற்றம்.  
 புலக்கண், அறிவினகண்.  
 புலங்கொள, அறிந்துகொள்ளும்படி  
 புலம், வயல்-அறிவு-இடம்.  
 புலமைத்து, அறிவினையுடையது.  
 புலரி, சூரியன்.  
 புலாதல, உலர்த்தல்  
 புலவர், தேவர்.  
 புலன், சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-  
 நாற்றம்.  
 புலை, நீசத்தனம்.  
 புலகுசு, பொருந்த.  
 புல்லல், தழுவுல்.  
 புல்லிது, அற்பமானது.  
 புவனபோகம், உலக அதுபவங்கள்  
 புள், பறவை.  
 புற்கணம், புலிகூட்டம்.  
 புற்புதசாலம், நீரகருமிழித்தினர்.  
 புனிதம், பரிசுத்தம்.

பூ

பூகம், கமுகமரம்.  
 பூதரம், மலை.  
 பூத்தல், உண்டாசல்.  
 பூராயம், இரகசியம்.  
 பூரியன், கீழ்மகன், அறிவீனன்.  
 பூவணம், நல்லநிறமுள்ள பூ.  
 பூவை, நாகணவாய்ப்புள்.  
 பூளை, கண்ணுப்பூளை, பஞ்சு.

பெ

பெட்டி, விருப்பம்  
 பெம்மான், பெருமான்.  
 பெற்றி, தனமை.

பே

பேதுறல், மயங்கல்.

பை

பைங்கழை, பசுமையான மூங்கில்

பொ

பொங்கர், சோலை.  
 பொதும்பா, சோலை.  
 பொதுவில், சபையில்.  
 பொதுளல், நெருங்கல்.  
 பொருப்பு, மலை.  
 பொலங்கெழு, அழகுமிகுத்த.  
 பொறி, மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு  
 பொறித்தது, எழுதி. [செ.  
 பொற்பு, அழகு.

போ

போதம், அறிவு.  
 போதர, போதலைசெய்ய.  
 போநது, வந்து.

போழ்தல், பிளத்தல்.  
போனகம், ஆகாரம்.

பௌ

பௌதிகம், பூதங்களாலாயசிருஷ்டி.  
பௌமன், பூமியாளுவோன்.

ம

மகோததி, சமுத்திரம்  
மங்குல, மேகம்.  
மஞ்ஞை, மயில்.  
மஞ்சன், புத்திரன்.  
மஞ்சு, மேகம், வலிமை.  
மடங்கல், சிங்கம்.  
மடம், அறியாமை, இளமை  
மடி, ட்சாம்பல்.  
மடு, குளம்.  
மட்டு, தேன்.  
மண்ணி, கழுவி.  
மதிவிளக்கு, புத்தியாகியதீபம்.  
மதுகை, வலிமை.  
மமமா, மயக்கம்.  
மரபு, முறைமை  
மருங்கு, சுற்றம், பக்கம்  
மருட்டுதல், மயக்குதல்  
மருத்து, காற்று.  
மருமலி, வாசனைமிகுத்த.  
மருள், மயக்கம்.  
மலினம், அழுக்கு.  
மலோததி, நரகம்  
மல், வளம், வலி, அழகு.  
மல்கு, நிறைய.  
மல்லல், வளம்.  
மழவர், இளையவர், சிறுவர்.

மறம், கொடுமை, பாபம்.  
மறுகு, வீதி.  
மனைக்கிழத்தி, மனைவி.  
மனோக்கியம், மனமகிழ்ச்சி, மனதுக்  
கிசைநத.  
மன்பதை, ஜனங்கள்.  
மன்பொதுதநதை, கடவுள்.  
மன்றல், வாசனை, மங்களம்.  
மன்னுதல், நிலைபெறுதல்.

மா

மா, மிருகம், பெருமை.  
மாசனம், சாபபம், மலைம்பாம்பு.  
மாடகம், பிரடை, முறுககாணி.  
மாண், மாட்சிமையான.  
மாதவப்பள்ளி, கோவில்.  
மாதவி, குருக்கத்திமரம், தவப்பெண்.  
மாதிரம், திககு, ஆகாயம்  
மாந்தி, புசித்து.  
மாரிசம், கள்ளத்தன்  
மாருதம், கார்த்தி  
மால், மயக்கம், பெருமை.  
மாழாத்தல், வருந்துதல்.  
மாறு, பகை.  
மாற்றேய், பகைவனே.  
மானதவிழி, அகக்கண்.  
மானும், போலும்.  
மான்மியம், மகத்துவம்.

மி

மிகை, குற்றம்.  
மிடறு, தொண்டை, குரல்வளை.  
மிடுக்கு, பலம்.  
மிடைதல், நெருங்குதல்.  
மிதுனம், இரட்டை, ஓர் புள்.

மித்துருத்துவம், சிநேகம்.  
மிருத்திகேயன், ஆதாம்.  
மிருத்து, மரணம்.  
மிளிர்தல், பிரகாசித்தல்.

மீ

மீ, மேல்.  
மீன், நட்சத்திரம், மீன்.

மு

முகில், மேகம்.  
முசலாக்கிரம், உலக்கைநுனி.  
முடங்குகாள், முழங்கால், வளைந்த  
முடங்குளை, சிங்கம். [வோ.  
முட்புறக்கனி, பலாபபழம்.  
முதுசுருதி, பழமையான வேதம்.  
முத்தமிழ், இயல்-இசை-நாடகம்.  
முப்பகை, உலகம்-பசாசு-துரிச்சை  
முற்றம், முக்குற்றம், அபாவ: கா  
முடி வெகுளி-மயக்கம்.  
முடிக்குதல், துடித்தல்.  
முருகு, தேன்-இளமை-வாசனை.  
முருந்து, மயில்தட்டை.  
முறம், சளகு.  
முறை, நீதி, ஒழுங்கு, புத்தகம்.  
முறைப்பாடு, ஜெபம்.  
முனிவு, வெறுப்பு, கோபம்.  
முனைவன், கடவுள்.  
முன்றில், முற்றம்.

மு

முசல், மொய்த்திடல்.  
முரல், பல.  
முராத, கெடாத.

மே

மேய், உண்மை, தேகம்.

மே

மேக்குயர், மேலாக உயர்ந்த.  
மேரு, மலை.  
மேவர, பொருந்த.  
மேவலார், பகைவர்.

மை

மை, கறுப்பு, மேகம், இருள்.

மொ

மொய்ப்பு, பலம்.

மொ

மொனம், மொளனம்.

மொள

மொளட்டியம், மூடத்தனம்.  
மொளவல், முல்லை.

யா

யாண்டு, எவ்வடம், எப்பொழுது.  
யாதது, கட்டி.  
யாமம், சாமம்.

ரா

ராசி, போதகர்.  
ராமியம், சந்தோஷம்

வ

வசந்தமென்கால், மெதுவான தெ  
ன்றல் காற்று.  
வசந்தனா, பூமி.  
வச்சை, வசை.  
வடித்தல், ஒழுக்குதல்.  
வணக்குதல், வளைத்தல்.

வ்தமை, முகம்.  
 வயங்கல், விளங்குதல்.  
 வயம், பலம்.  
 வயின், இடம்.  
 வரமனேகரம், வேதம்.  
 வரிசை, நீதி.  
 வரை, பொழுது.  
 வரைந்து, நீக்கி.  
 வலம்புரி, சங்கு, பலஞ்செய்கின்ற.  
 வல்வி, சங்கிவி, கொடி.  
 வல்லியம், புவி.  
 வல்லுளி, பன்றி.  
 வழும்பு, நிணம்.  
 வள்ளல், இல்லையென்னுது கொடுப  
 வள்ளம், கண்ணம். [பவன்.  
 வறிது, பயனின்றி,  
 வறுநிலம், கரம்புநிலம்  
 வனகராசலம், காட்டானை,  
 வனப்பு, அழகு  
 வனவிழி, அழகியகண்.  
 வன்னம், வருணம், நிறம்.

வா

வாகை, வெற்றி.  
 வாரந்த, நீளமான, நெடிய.  
 வாரி, சமுத்திரம், தடாகம்.  
 வாரிசம், தாமரை.  
 வாரிதி, சமுத்திரம்.  
 வாலிய, பரிசுத்தமான.  
 வாலுகம், மணல்.

வி

விகாசம், விளக்கம்.  
 விசித்தல், கட்டுதல்.

விஞ்சை, மந்திரம்  
 விடாய், தாகம்.  
 விடைபுலகள், பொறிகளுக்குப் பு  
 லப்படும் பொருள்கள்  
 விட்புலம், மேலுலகம்.  
 விதிகுகிழுவன், பிரமாணிக்கன்.  
 விதிராபு, நடுக்கம்.  
 விதேகமுத்தர், தேகத்தைவிட்டு  
 முத்தியடைந்தவா.  
 வித்தகம், ஞானம்  
 விப்பிரன, வேதியன், பரதேசி.  
 விபுதர், தேவா  
 விபுதராயன், கடவுள்.  
 வியோமா, அருபி  
 விரசி, சஞ்சரித்து  
 விரத்தி, துறவி.  
 விராய், கலந்து  
 விருத்தி, முயற்சி  
 விரோசனன், சூரியன்.  
 விலங்கல், மலை.  
 விலங்கு, மிருகம், தலை.  
 விலோசனம், கண்.  
 வில், ஒளி, வில்  
 விவேசனம், விவேகம்.  
 விழல், ஒர்புல், பயன்படாநிலம்.  
 விழா, சிறப்பு  
 விழாப்பறை, திருவிழாப்பறை.  
 விழுநிதி, சிறந்த திரவியம்.  
 விழுமம், தன்பம்.  
 விழுமிது, மேலானது.  
 விழைதல், விரும்புதல்.  
 விளிவு, சாவு.  
 விள்ளுதி, சொல்லு.

விறல், வலிமை.  
விற்பத்தி, அறிவு  
விற்பனம், ஞானம்

வீ

வீட்டுதல், சேதப்படுத்தல், செடுத்த  
வீரை, சமுத்திரம் [தல  
வீறு, பெருமை

வே

வேஞ்சமர், கொடிய யுத்தம்  
வேந, முதுகு.  
வெய்யவன, சூரியன  
வெரீஇ, பயநது  
வெரிந, முதுகு

வேருட்சி, பயம்  
வேருளல், பயமடைதல்  
வேள்ளடை, வெற்றிலை.

வே

வேட்டல், விரும்புதல்  
வேதபாராயணம், வேதத்தை மனட  
பாடஞ்செய்கல  
வேதிகை, பலிபீடம்

வை

வைகலும், நாளதோறும்  
வைததமாநிதி, புதையற்பொருள  
வைபபு, பூமி.  
வையம், உலகம்.



பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	30	3	வந்திடுங் கதியென நெ	வசிப்பிடயென
10	38	3	திவ்ரித்தோடல் [ன்று	திவ்ரித்தோடல். [என,
13	9	1	சுவிசேஷனீ	சுவிசேஷனீ.
24	8	4	கருமத்துரை	தருமத்துரை.
25	11	2	ஆர்ப்பரிக்க	ஆர்ப்பரிக்கத்.
27	16	1	பொருத்தி	பொருத்தித்.
31	9	1	திகழித்தரு	திகழித்தரு
32	20	3	எண்டருங்	எண்டருங்.
61	13	4	யோர்க்கிலாய்	யோர்க்கிலாய்.
64	1	4	கடைபிடித்	கடைபிடித்.
101	109	2	பிழைமை	பிழையைப.
106	153	4	றாவலோடு	றாவலோடு.
148	7	4	அரசேவுன்னை	அரசேயுன்னை.
"	8	4	ஆயேவுன்னை	ஆயேயுன்னை.
"	9	4	அன்னேயுன்னை	அன்னேயுன்னை.
151	118	1	பொய்யுணைக்கொறு	பொய்யுணைக்கொரு.
159	53	2	எழுந்திலரொருசாரா	எழுந்திலரொருசாரா.
166	107	2	னலலால்லிக்	னலலால்லிக்.
"	109	2	தகரும்தலை	தகருந்தலை.
174	53	3	மேசியாயிவை	மேசியாவிவை.
176	66	4	அனவரதயின்பம்	அனவரதயின்பம்.
194	208	2	தராததிரிக்கி	தராதலத்தி.
233	"	"	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
"	"	"	விசிராந்திப்படலம் } முற்றிற்று }	" "
"	"	"	காட்சிப் படலம்	" "
235	"	"	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
"	10	4	10.	21.
236	"	14	_____	{ விசிராந்திப் படலம் முற்றிற்று. காட்சிப் படலம்.
"	_____	_____	வேறு.	காட்சிப் படலம்.
"	"	4	11.	1.
239	35	4	சீராயிவை	சீராயிவை.
246	96	"	96.	86.
255	45	3	மதியுய்க்கும்	கதியுய்க்கும்.
"	48	4	முடியாதால்	முடியாவால்.
260	87	3	ஆருயர்	ஆருயர்.



வக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
261	99	3	அமர்தொடுத்து	அமர்தொடுத்துத்.
264	12	2	யொருமுவோருக்	யொருவுவோருக.
265	18	2	நெறியெலாம்	நெறியெலாம்.
"	"	4	அசலுங்	அகலுங்.
"	36	1	சார்ந்து	சார.
"	57	2	றுஞ்செயல்	துஞ்செயல்.
"	58	1	றுஞ்சுப்பிர	றுஞ்சுப்பிர.
"	58	4	கருத்தோடே	கருத்தோடே.
"	59	4	லகத்தோடே	லகத்தோடே.
296	91	2	கழிந்தி	களிந்தி.
"	"	2	ஶறனிலாப்	ஶறனிலாப்.
297	95	4	என்றனன்னனிதானி	என்றனன்னனிதானி.
299	8	1	வெதுப்புரிஇ	வெதுப்புரிஇ.
310	64	1	மகிமைப்பட்டம்	மகிமைப்பட்டம்
381	102	1	ரரக்கதன்	ரரக்கதன்.
382	107	2	சுரத்தெரியில்	சுரத்தெரியில்.
385	132	4	நினைவென்னே	நினைவென்னே.
390	165	1	அயதி	அயதி.
399	60	1	கும்பிக்கே	கும்பிக்கே.
400	68	3	சேறும்	சேரும்.
421	38	3	யாவுந்தீதாம்	யாவுந்தீதாம்.
426	79	2	புரியவாங்	புரியவாங்.
433	47	1	விளம்பப்பாலது	விளம்பப்பாலது.
457	85	3	ஊடறுத்தேக	ஊடறுத்தேகி.
458	3	2	கணக்கிகந்தாய்	கணக்கிகந்தாய்.
459	9	4	பாவி	பாவி.



